অসমৰ স্বাস্থ্য পৰম্পৰা

(প্ৰথম ভাগ)

ডঃ ধ্ৰুৱানন্দ দাস

ASOMOR SWASTHYA PARAMPARA a Book on various Medicines, Mantras Etc of Assamese People Collected and Written by Dr. Dhrubananda Das, Guwahati - 781028 (1994)

First Editon : 1994, (3000 copies)

Published by Dhrupad Publishers, "ANKUR PATH",
Beltola Guwahati- 781028, Assam, (INDIA)

AUTHOR on text only. No copyright exists on Medicinal Formula.

Price : Rs. 400.00 (Pucca Bound)
Rs 70.00 (Katcha Bound)

ছপা ঃ
অৰুণোদয় প্ৰেছ
শিলপুখুৰী, গুৱাহাটী- ৩

পাতনি

অকল ঔষধৰ কথাই নহয় মন্ত্ৰ, শ্লোক, মাংগলিক লক্ষণ ৰোগ নিৰাময়ৰ অন্যান্য অসমীয়া দিশো অন্তৰ্ভুক্ত কৰিবলৈ ইয়াৰ কলেৱৰ বঢ়াইছো যদিও দৰাচলতে বৰ্তমানৰ এইবেলা কাম কৰিবলৈ ১৯৯১ চনতে দুটাখণ্ডত প্ৰকাশিত "অসমৰ পৰম্পৰাগত ঔষধি" শীৰ্ষক পুথিখনৰ পৰৱৰ্তী খণ্ডহে। প্ৰাৰম্ভণীতে ৰোগ নিৰাময় আৰু ঔষধৰ মাজৰ পাৰ্থক্য দেখুওৱাটো প্ৰয়োজন, ঔষধৰ আভ্যন্তৰীণ প্ৰয়োগ, মলম বা বেজী বা দিয়েই মানুহক ঔষধ মানুহৰ শৰীৰত ক্ৰিয়া কৰে। আনহাতে ৰোগ নিৰাময়ৰ পদ্ধতিত ঔষধ থাকিলেও ই ঔষধতে সীমাবদ্ধ নাথাকে। বিভিন্ন কৌশলেৰে সক্ৰিয় কৰা যেনে - একুপাংচাৰ আৰু দেৱ-দেৱীক আৰাধনা পদ্ধতি, তাবিজ, মন্ত্ৰপূত মাদলী আদি সকলোবোৰ ৰোগ নিৰাময় পদ্ধতিৰে অন্তৰ্গত।

"অসমৰ পৰম্পৰাগত ঔষধি" খন প্ৰকাশ পোৱাৰ সময়ত কাকতে-পত্ৰই বহুতো পৰ্য্যালোচনা ওলায়, বহুতে ব্যক্তিগত মন্তব্যও দিয়ে। যেনে- (ক) কিতাপখনৰ ভাষা সৰল আৰু সহজ কৰিব লাগে, (খ) অসমীয়া শব্দ 'গ্ৰহণী'তকৈ আধুনিক চিকিৎসা ব্যৱস্থাৰ 'ডিচেণ্ট্ৰী' শব্দটো যিহেতু বেছি প্ৰচলিত সেয়ে বহুতো ৰোগৰ নাম অপৰিচিত হৈছে আৰু (গ) ঔষধি গছৰ উল্লিখিত বহুতো নামেই পৰিচিত নহয় বিশেষকৈ চহৰ অঞ্চলৰ পাঠকৰ কাৰণে।

এনেবোৰ সমালোচনাৰ প্ৰতি মই বিশেষভাৱে চিন্তা কৰি এই ধৰণৰ সিদ্ধান্ত লৈছো (ক) কিতাপখনৰ ভাষা যেনে আছে তেনেকৈয়ে থাকক কিয়নো মই চিকিৎসক সকলৰ পৰা পোৱা ঔষধ আদিৰ ব্যৱস্থাপত্ৰ (Prescription) বা প্ৰাপ্ত তথ্যপাতিত পোৱা নাম যথাযথভাৱে উল্লেখ কৰিছো। কিবা পৰিবৰ্তন সাধন কৰিলে লিখনিৰ মাধুৰ্য্য কমিব বুলিহে মই ভাবো। গাঁৱলীয়া চিকিৎসকসকল সমাজৰ বিভিন্ন স্তৰৰ পৰা অহা, তেওঁলোকৰ অকল পটভূমি (Background)টোৱে সুকীয়া নহয়, ভৌগোলিক অৱস্থানো সুকীয়া সুকীয়া তেওঁলোকে কোৱা ভাষাও সেয়ে বেলেগ বেলেগ। (খ) মই ৰোগৰ নামবোৰ অনুবাদ কৰিবলৈও চেষ্টা কৰা নাই কাৰণ, ইংৰাজী নাম সচৰাচৰ ব্যৱহাৰ হয় যদিও অসমীয়া নাম গ্ৰাম্য জনগণৰ জ্যেষ্ঠসকলৰ মাজতহে প্ৰচলিত আৰু এওঁলোকেই হ'ল গ্ৰাম্য জ্ঞানৰ ভঁৰাল/ভাণ্ডাৰ। দ্বিতীয়তে, 'কেন্সাৰ'ক 'কৰ্কট' ৰোগ আৰু 'এন্দুৰীয়া' বুলিও কোৱা হয়। 'এন্দুৰীয়া'ক 'কাৰ্বাংকুলো' বোলা হয়। অৰ্থাৎ এনেক্ষেত্ৰত বুজাত খেলিমেলি হ'ব পাৰে। গতিকে মই হুবহু অনুবাদ কৰা ঠিক হ'ব জানো? সন্দেহ হ'লে অসমীয়া ইংৰাজী বা ইংৰাজী-অসমীয়া অভিধান চোৱাটো ভাল হ'ব। (গ) কিতাপখনত উল্লেখ কৰা ঔষধি গছ চিনি পোৱাত সহায়ক হোৱাকৈ অসমীয়া নাম, হিন্দী /সংস্কৃত নাম, কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত সাধাৰণ ইংৰাজী নাম আৰু বোটানিকেল নাম যেনে - মানিমুনি, ব্ৰাহ্মী, ইণ্ডিয়ান পেনিৱৰ্ট, হাইড্ৰকোটাইল এচিয়াটিক ইত্যাদি বিস্তৃতভাৱে উল্লেখ কৰি সূচী এখন যুগুত কৰি দিছো।

এই সংকলনটোত কমেও তিনি হেজাৰ ঔষধৰ কথা আছে। ব্যক্তিগত চিকিৎসক আৰু পুৰণি পুথিৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা আৰু প্ৰায় তিনি হেজাৰমান ঔষধৰ কথা মোৰ লগত আছে। মন্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰতো সেই একেই কথা। কিতাপখনে জনসাধাৰণৰ সমাদৰ লাভ কৰিলে বাকী থকা ঔষধ আৰু মন্ত্ৰ আৰু সম্ভাব্য যিকোনো নতুন তথ্যৰে দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় খণ্ড প্ৰকাশৰ কথা ভাবিছোঁ।

নেশ্বনেল বুকট্ৰাষ্ট চিৰিজত শ্ৰীযোগেন দাসৰ অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ ওপৰত প্ৰকাশিত মূল্যবান পুস্তিকাৰ পৰিচিত দি বিভিকেচ্‌কাৰে কৈছে "লোক সংগীতৰ ক্ষেত্ৰত অসম ভাৰতৰ ৰাজ্যবোৰৰ ভিতৰত নিৰ্ব্বিবাদে আটাইতকৈ চহকী। দেশখনৰ অন্যান্য স্থানতকৈ ইয়াত পৰম্পৰা, প্ৰথা, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, পৌৰাণিক শাস্ত্ৰ আদি অধিক জীৱন্ত।"

বিভিন্ন বন্যপ্ৰাণী আৰু উদ্ভিদেৰে চহকী অসম ভৈয়ামৰ জন-জাতি অজনজাতি বিভিন্ন জনগোষ্ঠী আৰু বাৰেৰবীয়া বিভিন্ন সংস্কৃতিৰ মিলন ভূমি।

পৰম্পৰাগতভাৱেই সংস্কৃতিৰ মিলন থলি অসমলৈ আৰম্ভণীতে প্ৰব্ৰজন ঘটিছিল পশ্চিম চীন আৰু ব্ৰহ্মদেশ থাইদেশৰ পৰা। আৰ্যসকল আহিছিল ৰাজস্থান, বেংগল আৰু অন্যান্য স্থানৰ পৰা। প্ৰতিটো সম্প্ৰদায়েই ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ লগত মিলি পৰিল আৰু ফলস্বৰূপে এটা চহকী লোকসংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিল। বহিঃ প্ৰভাৱত এক নিৰ্দিষ্ট পৰ্য্যায়ত চিকিৎসা প্ৰথাও গঢ় লৈ উঠিল। এইটোৱেই এক নিৰ্দ্দিষ্ট ব্যৱহাৰ বা আচৰণক বা স্বপ্ন বা মাঙ্গলিক লক্ষণক বিশেষকৈ অসমৰে বুলি আঙুলিয়াই দিয়াত জটিল কৰি তুলিলে। অসমত বিশেষভাৱে গুৰুত্ব লাভ কৰা কোনো এক মাংগলিক লক্ষণ প্ৰকৃততে অন্য ঠাইত উদ্ভৱ হোৱাও হ'ব পাৰে। ঔষধ সম্পৰ্কীয় বিধি-বিধান, মাংগলিক লক্ষণ আৰু অলীক কল্পনাৰ কথা কওঁতে এই কথাও মনত ৰাখিব লাগিব। "নিদান" আৰু "পুথি"ৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা মন্ত্ৰ, প্ৰবাদ বচন আৰু ঔষধপাতি দেখাত অসমৰ থলুৱা যেনেই লাগে। কদাচিৎৰ নিচিনাকৈ মাংগলিক লক্ষণ আৰু অলীক কল্পনা ভাৰতৰ অন্যান্য স্থানৰ লগত কিছুক্ষেত্ৰত অসমতো একে হোৱা দেখা যায়। ডঃ বি কে বৰুৱাই কয় যে দেশৰ অন্যান্য অঞ্চলৰ লোক-সংস্কৃতিৰ লগত অসমৰ লোক-সংস্কৃতি বহুখিনি মিল আছে।

ৰোগ নিৰাময়ৰ অসমীয়া প্ৰথাই বহুদিশ সামৰিছে। ইয়াৰে সবাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশটো হ'ল ঔষধ আৰু মন্ত্ৰ। সংগঠিত চিকিৎসা ব্যৱস্থা যেনে, আয়ুৰ্বেদ বা এলোপেথিকৰ কথা মই আলোচনা কৰি খোজা নাই, এইবোৰ যিহেতু প্ৰকৃততে অসমৰ পৰম্পৰাৰ অংশ নহয়। সেই একেদৰে, অসমৰ চিকিৎসা ইতিহাসত জ্যোতিবিদ্যাই এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ গ্ৰহণ কৰিছে যদিও পুথি সমূহত লিপিবদ্ধ বেছিভাগে সূত্ৰ আৰু নীতি-নিয়মেই দেশখনৰ অন্যান্য স্থানৰ জ্যোতিবিদ্যা সম্পৰ্কীয় আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ লগত প্ৰায়ে একে। কামৰূপ অনুসন্ধান সমিতিৰ পুথিভঁৰালত থকা পুথিবোৰেই অসমৰ জ্যোতিবিদ্যাৰ পৰম্পৰাৰ যথেষ্ট প্ৰমাণ দিয়ে। এই বিষয়ত মই বিশদ আলোচনা কৰিব খোজা নাই কিয়নো ইয়াৰ সূত্ৰ, নীতি-নিয়মাৱলীৰ ফলপ্ৰসু প্ৰয়োগৰ গভীৰ তাত্ত্বিক জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন।

অসমৰ জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ দিশত ৰুদ্ৰাক্ষৰেও চিকিৎসা আৰু অন্যান্য প্ৰকাৰে ভূমিকা নোলোৱাকৈ থকা নাই। এই গছজোপা অসমৰ থলুৱা বিশেষকৈ শিৱসাগৰৰ পৰা আগলৈ উজনি অসমত পোৱা যায। ইয়াৰ গুটিটো ভগবান শিৱৰ লগত বহুখিনি একে বুলি জ্ঞান কৰা হয়. আৰু শিৱ পুৰাণত এই সম্পৰ্কে বিস্তৃত বিৱৰণ পোৱা যায়। ৰুদ্ৰাক্ষৰ গুটি আৰু মালা কামাখ্যা মন্দিৰ আৰু শিৱ দ'লত শিৱৰাত্ৰীৰ সময়ত মুৰ্কলিকৈ বিক্ৰী কৰা হয়। বৈষ্ণৱ ধৰ্মলৈ ধৰ্মান্তৰ হোৱাৰ আগলৈকে আহোম ৰজাসকল কম-বেছি পৰিমাণে শিৱপন্থী আছিল আৰু তেওঁলোকেই হয়তো ৰুদ্ৰাক্ষ সংস্কৃতি প্ৰচাৰত প্ৰধান ভূমিকা লৈছিল। ৰুদ্ৰাক্ষ সম্পৰ্কীয় বিস্তৃত বিৱৰণ তলত দিয়া হ'ল।

আপ্তবাক্য পুঞ্জীভূত জ্ঞানৰ পৰিশোধিত নিঃসৰণ। অসমৰ আপ্তবাক্যৰ ভঁৰালো চহকী। স্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয় কথা থকা আপ্ত বাক্য কিছুমিন নিৰ্বাচন কৰি ব্যাখ্যাগত টিকা সম্বলিত অধ্যায় এটা সংযোজনা কৰিছোঁ।

আপ্তবাক্যৰ কথা সুকীয়া, অলীক কল্পনা আৰু মাংগলিক লক্ষণত অসমীয়া লোকে বিশ্বাস কৰে। তাৰে কেইটামান তলত উল্লেখ কৰা হ'ল। শৰীৰৰ বিভিন্ন অংশৰ মাংসেপেশীৰ আকস্মিক সংকোচনৰ কিছু কথাও দিয়া হৈছে। স্বাস্থ্যৰ কথা মনত ৰাখি বিশ্বাস, অন্ধবিশ্বাস, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু খাদ্যভ্যাসৰ কথাও আলোচনা কৰিছোঁ।

চিকিৎসা সম্পৰ্কীয় অন্যান্য পদ্ধতিও অসমত আছে। বহুদিন ধৰি যোগ চিকিৎসা পদ্ধতিও চলি আছে। তান্ত্ৰিক চিকিৎসাই হয়তো পুৰণি। তান্ত্ৰিক চিকিৎসকসকল সাধাৰণতে কামাখ্যা মন্দিৰৰ চৌকাশৰ আৰু মৰিগাওঁ জিলাৰ মায়ং অঞ্চলৰ। ১৮ শতিকাৰ তান্ত্ৰিকতাবাদক আহোম ৰজাসকলৰ ধৰ্মৰূপে পৰিগণিত হৈছিল। মুখমণ্ডল, তিল আৰু হস্তৰেখা চাই ৰোগ নিৰ্ণয় কৰিব পৰা লোক আৰু ওজাক মই লগ পাইছোঁ। বিভিন্ন কাৰণত এনেবোৰ বিষয়ৰ ওপৰত বিস্তৃত আলোচনা কৰিব খোজা নাই; (ক) ইতিমধ্যে, এই বিষয়ত ভালেমান কিতাপ পত্ৰ আছে, (খ) এনেবোৰ বিষয়ৰ ওপৰ মোৰ নিজৰ জ্ঞানৰ পৰিসৰো বিস্তৃত নহয়, আৰু (গ) সাধাৰণ মানুহে এনেবোৰ বিষয় প্ৰয়োগ কৰাৰ আগতে যথেষ্ট তত্বগত জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন। নিৰ্দিষ্ট বিধি আৰু বিধান অনুসৰি প্ৰয়োগ নকৰিলে যোগ আৰু তান্ত্ৰিক ঔষধ মাৰাত্মক হ'ব পাৰে। গুপ্তজ্ঞান বা সংগঠিত পদ্ধতি যেনে যোগ বা তান্ত্ৰিক ঔষধক লোক সংস্কৃতিৰ অংশ বুলি ক'ব পাৰিনে নোৱাৰি সেইটো বিৰ্তকৰ বিষয়। কিতাপখনত লোক সংস্কৃতিৰ কথাকে কোৱা হৈছে।

অকল অসমতে নহয়, আন আন ঠাইতো ৰোগ নিৰাময়ৰ ক্ষেত্ৰত মন্ত্ৰই সদায়েই মুখ্য ভূমিকা লৈ আহিছে। ইয়াত উল্লেখ কৰা মন্ত্ৰবোৰৰ ভিতৰৰ বেছিভাগেই বৈদিক মূলৰ। আনবোৰ হয়তো তান্ত্ৰিক হ'ব পাৰে। আন কিছুমান, যেনে, ৰুদ্ৰাক্ষ বীজমন্ত্ৰ পুৰাণ মূলৰ। সি যি কি নহওক, মই মন্ত্ৰবোৰৰ উৎস সম্পৰ্কে অনুধাৱন কৰাৰ চেষ্টা কৰা নাই। 'লোক ঔষধি' নামৰ কিতাপখন প্ৰকাশ কৰাৰ পাচত তাত মালা, মাদলী আৰু তাবিজৰ এটা সুকীয়া খণ্ড সংযোজন কৰা উচিত আছিল বুলি এক পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা হৈছিল। যেনে ধৰক

অধ্যাপকৰ চাৰি এটুকুৰা সূতাৰে বান্ধি ৰাখি লʼলে গৰ্ভপাত প্ৰতিৰোধ এইটো কামৰ প্ৰকাশত লাগি থকা বাবে সময়ৰ অভাৱত মই উক্ত শাখাটো সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলোঁ। আৰু ইয়াক দ্বিতীয় খণ্ডত সাঙুৰি লোৱাৰ পৰিকল্পনা কৰা হৈছে। যানহওঁক এইবোৰৰ কিছু কিছু কথা পাঠ্যপুথিখনৰ অন্ত ভাগত পোৱা যাব আৰু ইতিমধ্যে এক ক্ষুদ্ৰাংশ সংযোজন কৰাও হৈছে আৰু তাকে মই পৰিবৰ্দ্ধন কৰাৰ প্ৰস্তাৱ লৈছো।

বেমাৰৰ উৎপত্তি আৰু ইয়াৰ চিকিৎসা সম্পৰ্কে শ শ বছৰ ধৰি বিশেষকৈ অতি পিছপৰা অঞ্চল সমূহত চলি থকা বিবিধ বিশ্বাস আৰু ক্ৰিয়াকৰ্মৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰোধ গঢ়ি তোলাৰ অদ্যাপি প্ৰয়োজন আছে। বেমাৰ-আজাৰ সমূহ প্ৰায়ে দেৱ-দেৱীৰ ৰোষ (যেনে ধৰক মানুহে মাৰিবৰ বাবে ব্ৰহ্মাই চৌষষ্ঠিটা ৰোগ জাপি দিছে অথবা বসন্তৰ দেৱীৰ ৰোষত হোৱা 'আই' বা বসন্ত ৰোগ) তথা পূৰ্বপুৰুষৰ অসন্তুষ্টি, পূজা-পাৱনৰ অসুচীতা যেনে ধৰক বিধি নিষিদ্ধ কাৰ্য্যত লিপ্ত হোৱাৰ বাবে তিৰোতাৰ লেঠীৰ, শাৰীৰিক অসুদ্ধতা যেনে ধৰক নীচকুলৰ লোকৰ পৰা আহাৰ গ্ৰহণ, প্ৰতিকূল বতৰত উন্মুক্ত বিচৰণ অথবা অনুপযুক্ত আহাৰ গ্ৰহণ (যেনে 'গৰম' বা 'ঠাণ্ডা' আহাৰৰ প্ৰভাৱ) আৰু ভূত প্ৰেত অন্যান্য প্ৰেতাত্মা (পিশাচ, খেতৰ, খেতৰি, দাইনী, যখিনী, হাতোবালী, বাটোবালী, চামোন, বণ্ডাকবৰণ ডাঁৰবীয়া আৰু অন্যান্য) ইত্যাদিক দায়ী কৰি অহা হৈছে। ভেল্কীবাজী বা ইন্দ্ৰজাল আদিয়েও বেমাৰ সৃষ্টিত ভূমিকা লয়, যেনে ধৰক চকুলগা অথবা (মুখলগা) বেমাৰ। ৰোগ-ব্যাধি পূৰ্ব্ব জন্মৰ পাপৰ ফল বুলি বিশ্বাস কৰা হিন্দু বিশ্বাসৰ কথাটোত এই দিশত মুখ্যতঃ প্ৰণিধানযোগ্য বিষয়।

বেমাৰ সৃষ্টি কৰা অতি প্ৰাকৃতিক শক্তিসমূহৰ ক্ষেত্ৰত কোন অপদেৱতা বা শক্তি ৰোগ সৃষ্টিৰ লগত জড়িত তাক প্ৰথমে বাছি উলিয়াব লাগে। এইখিনিতেই আমাৰ ঐশ্বৰিক বা স্বৰ্গীয় ভূমিকাৰ কথা আহি পৰে। এনেক্ষেত্ৰত আহোম ৰজাসকলে আগৰ দিনত দেওধাইৰ দ্বাৰাই কুকুৰাৰ ঠেং পৰীক্ষা কৰাইছিল। এনেক্ষেত্ৰত স্বৰ্গীয় উৎসৰ আতৰিচাৰি খাটীয়া আৰু জনজাতীয় লোকসকলৰ মাজত এনেধৰণৰ আগণন মংগলচোৱা পদ্ধতি প্ৰচলিত আছিল আৰু এইবোৰৰ বিতং বাখ্যাৰ ইয়াত আৱশ্যক নাই, সেই সম্পৰ্কেও, পি, গোগীৰ 'লোক ঔষধি' নামৰ কিতাপখনত বিস্তৃতভাৱে আলোচনা কৰা হৈছে।

ৰোগটোৰ কাৰণটো এবাৰ চিনাক্তকৰণৰ পাচত ইয়াৰ বাবে আৱশ্যকীয় চিকিৎসাৰ কথাটো আহি পৰে। অসমত পৰ্যাপ্ত হাৰত মন্ত্ৰ সাহিত্য পোৱা যায়, ইয়াৰে অধিকাংশই শৰীৰৰ পৰা ভূত প্ৰেত আদি আতৰাই পঠিওৱা কামত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। অন্যান্যবোৰ হʼল যেনে ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত ৰোগৰ বাবে বৰদোৱাৰ গ্ৰন্থাগাৰত থকা সৰ্ব্বৰোগ নিবাময়কাৰী 'সৰ্ব্বঢাক' মন্ত্ৰ আৰু অন্যান্য দেৱ-দেৱীৰ মন্ত্ৰসমূহ। এনেদৰে ভেল্কিবাজী, মুখলগা, কলাযাদু, ভুতধৰা আদিৰ ক্ৰিয়াশীল সমূহ দূৰ কৰাৰ বাবেও মন্ত্ৰ আছে। নৰবলিৰ প্ৰথাটো এসময়ত সাধাৰণ কথা আছিল আৰু এতিয়াও কোনো কোনো দেৱতাৰ সন্তুষ্টিৰ বাবে শিশু বলি দিয়াৰ কথা বাতৰি কাকত আদিত মাজে সময়ে ওলাই থাকে। আহোম ৰজাসকলে প্ৰায়েই নৰবলি

দিছিল। দেৱ-দেৱীৰ সন্তুষ্টিৰ বাবে তেওঁলোকে পূজাৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল আৰু 'বিখণ্ডান' আদি পূজা দিছিল আৰু দীৰ্ঘায়ু হ'বলৈ আৰু আন আন কাৰণৰ হেতু 'জবিগছ' আদিও কৰিছিল। দেৱ-দেৱীৰ সন্তুষ্টি বা গ্ৰহণৰ ক্ষেত্ৰত সন্তুষ্টি অথবা ভৱিষ্যত মংগলৰ বাবে আজিকালিও পূজা আৰু নাম-কীৰ্ত্তনৰ (যেনে - ভাদ মহীয়া নাম) ব্যৱস্থা কৰা হয়।

এই ব্যৱস্থাবোৰ অসমত সম্পূৰ্ণৰূপত প্ৰচলিত আনকি ড° মহেশ্বৰ নেওগ ডাঙৰীয়াও আই দেৱীৰ পূজা সম্পৰ্কীয় আলোচনাত এই সম্পৰ্কে কৈছে তথাপিও পুনসু ক'ব পাৰি জনস্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ঔষধ ঔষধহে সাধাৰণতে ব্যৱহাৰ কৰা হয় বা ই প্ৰধান ব্যৱহাৰ্য্য উপাদান।

এইটো দুৰ্ভাগ্যজনক কথা যে গ্ৰাম্য ঔষধৰ ব্যৱহাৰ এতিয়া কমি অহা দেখা গৈছে। আমাৰ মতে ইয়াৰো কাৰণ বহুতো। (অসমৰ পৰম্পৰাগত ঔষধিৰ পৰা উদ্ধৃত)

গাঁৱলীয়া ঔষধ আৰু ৰোগ নিবাময়ৰ অধ্যয়ন বহুদিনৰ পৰাই গুৰুত্বপূৰ্ণ। এইটো সুপ্ৰতিষ্ঠিত কথা যে ই জনগণৰ গ্ৰহণযোগ্য আৰু ই এলোপেথিক পদ্ধতিৰ এক বিকল্প - যি এলোপেথিক পদ্ধতি এতিয়াও গ্ৰাম্যাঞ্চলৰ একেবাৰে ভিতৰলৈ সোমাব পৰা নাই। গাঁৱলীয়া ঔষধৰ বিকাশৰ যথেষ্ট সুবিধা আছে। অকল উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলতে পোৱা বিভিন্ন জাৰ হাজাৰ হাজাৰ ঔষধি গছৰ তুলনাত সংগঠিত পদ্ধতি যেনে - আয়ুৰ্বেদ আৰু ইউনানিত কাটিংহে ১০০ বা সমপৰিমাণৰ ঔষধি গছ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। বেছিভাগ ঔষধি গছ অসমতে পোৱা যায় ৰোগ নিবাময়ৰ থলুৱা পদ্ধতিৰ উন্নয়নে আমদানি ব্যয় হ্ৰাস কৰিব।

আজিকালি গাঁৱলীয়া ৰোগ নিবাময় পদ্ধতিৰ প্ৰাসংগিকতা আৱশ্যে এইবোৰৰ বাহিৰলৈ গৈছে। এনে বহুতো ঔষধি গছ আছে যিবোৰক অতীতত পূজা কৰা হৈছিল আৰু অপকৰ্মত ব্যৱহৃত তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ যাদুমন্ত্ৰ আৰু কুকৰ্ম প্ৰতিৰোধত ফলপ্ৰদ বিবেচিত হৈছিল। আদিম মানুহে হয়তো তেওঁলোকৰ মাজত বিশেষ গুণ থকাৰ উমান পাইছিল কিন্তু বিজ্ঞানৰ অগ্ৰগতিৰ অবিহনে এই বিষয়ে জনাৰ কোনো উপায় নাছিল।

নহৰু তেনে এবিধ গছ। পৰীক্ষা কৰি পোৱা গৈছে যে নহৰুত যথেষ্ট ঔষধি গুণ আছে। উচ্চ ৰক্তচাপ আৰু অন্যান্য ৰোগত নহৰু উপকাৰী। জনা গৈছে যে নহৰু কৰ্কট ৰোগৰ ক্ষেত্ৰতো উপকাৰী।

সম্ভৱতঃ তেনে এক ঔষধি গছ হ'ল কাঁইটযুক্ত পাত থকা গছ। সাধাৰণতে এই গছ ইউৰোপত পোৱা যায়। পুৰণি কালত এই গছজোপাক কুকৰ্ম আৰু অপদেৱতা ৰোধৰ ৰক্ষক হিচাপে বিবেচিত কৰা হৈছিল। গছজোপাই যুদ্ধক্ষেত্ৰত সৈনিকক ৰক্ষণা-বেক্ষণ দিয়াৰ সম্মোহন শক্তি থকা বুলিও বিবেচিত হৈছিল। "এনথ্ৰপচফিকেল স্কুল"ৰ প্ৰতিষ্ঠাতা জাৰ্মান দাৰ্শনিক ৰোডল্ফ ষ্টেইনাৰে কাঁইটযুক্ত পাত থকা গছবোৰ বিশেষকৈ কৰ্কট ৰোগত ইয়াক বহুলভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। ইয়াৰ পৰা সুফলো পোৱা গৈছে।

এই কিতাপখনৰ ১ ম আৰু ২য় খণ্ডত বহুলোকে অবিহণা যোগাইছে। "অসমৰ পৰম্পৰাগত বনৌষধি"ৰ পাতনিত অবিহণা যোগোৱাসকলৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

পুথি-পাজি আৰু ঔষধ বা মন্ত্ৰ যোগান ধৰোঁতাসকলৰ নাম কিতাপখনৰ শেষত দিয়া হৈছে। ছপা কাম চোৱাচিতা কৰে চৰকাৰী ছপাশালৰ সঞ্চালক শ্ৰী বি, হাজৰিকা আৰু সহকাৰী সঞ্চালক শ্ৰীপ্ৰবোধ চন্দ্ৰ দাসে। কম সময়ৰ ভিতৰতে অধিক ভুল-ভ্ৰান্তি নোহোৱাকৈ কিতাপখন ছপাকৰি গুৱাহাটীৰ প্ৰশংসনীয় কাম কৰিলে। মোৰ মাতৃ শ্ৰীমতী মাধুৰী দাস, মোৰ খুড়ী শ্ৰীমতী গিৰিজা বালা দাস আৰু .... মোৰ অলীক কল্পনা, মাংগলিক লক্ষণ আৰু আপ্ত বাক্য যোগান ধৰি যথেষ্ট সহায় কৰিছে। ঔষধৰ পুথি-পাজি বিচাৰি সংগ্ৰহ কৰাত নগাঁৱৰ ড° নবেন কলিতা আৰু ড° খাহাৰুদ্দিন আহমেদ বিশেষভাৱে সহায় কৰিছে। এওঁলোক সকলোৰে ওচৰত মই কৃতজ্ঞ।

সদৌ শেষত কওঁ যে মোৰ ভূমিকাক ঔষধ, মন্ত্ৰ আদিৰ এজন মাথো সংগ্ৰাহক হিচাপে বিবেচনা কৰোঁ। উজনি অসমৰ আয়ুক্ত হিচাপে এক সুচল স্থানত, থকা হেতুকে মই এই কাম সম্পন্ন কৰিব নালাগে। পেশাদাৰীৰ বিশেষ তদাৰকতাত ব্যৱহাৰ কৰা নহ'লে বেছিভাগ ঔষধ আৰু মন্ত্ৰই বিপদজনক হ'ব পাৰে। বিশেষজ্ঞৰ পৰামৰ্শ অবিহনে এইবোৰ ব্যৱহাৰ কৰা উচিত নহয়।

সূচী-পত্ৰ

১ম খণ্ড

মাউৰা	১
জলাৰ বন্ধ হ'লে খোৱা দৰৱ	২
শৌচ, বাঁতি বন্ধ কৰা দৰৱ	৪
বাগী বা বাইৰহী, বেৰা	৪
মোচৰ ৰোগ	৬
খেহু ৰোগ	৭
গোধ ৰোগ	৮
চৰ্ম ৰোগ	৯
নীলাই	১০
পিত্ত ৰোগ	১১
গোপ্তিক বেমাৰৰ ঔষধ	১৩
ৰক্তপিত্ত	১৪
দাঁতৰ দৰৱ	১৫
ফোঁহা ৰোগ	১৬
প্ৰসূতি ৰোগ	১৮
প্ৰসৱ হোৱা ঔষধ	২২
নাক সুৰলুৰাই তেজ যোৱাৰ ঔষধ	২৩
কাণৰ দৰৱ	২৩
মূৰ কামোৰণি, আধ-কপালি	২৪
শূলৰ দৰৱ	২৫
পিঠাখোৱা, টনচিল	২৬
অৰ্বাবুৰ ৰোগ	২৬
শিশুৰ দৰৱ	২৬
টোপনিত প্ৰস্ৰাৱ হোৱা	২৭
বমি	২৮
গৰ্মী ৰোগ	২৯
লেওৰ দৰৱ	২৯
কেঁচুমূৰীয়া ৰোগ	৩০
আঘাত পোৱাৰ দৰৱ	৩১
বেতুৰ দৰৱ	৩২
পালমইলা	৩২
অজীৰ্ণ বা আজোক	৩৩
গুহ্যদ্বাৰৰ বেমাৰ	৩৩
হৃদ ৰোগ, কোষ্ঠ-কাঠিন্য	৩৪
কুকুৰ চপচপনিৰ ঔষধ	৩৪
কুকুৰ পোৱণিৰ ঔষধ	৩৫
যক্ষ্মা ৰোগ	৩৬
নাক্ৰজা ৰোগ	৩৬
কাঁহৰ দৰৱ	৩৬
ব্ৰংকাইটিচ্	৩৭
শিংগাড় বা হোৱা দৰৱ	৩৮
স্বপ্ন-দোষ	৩৮
জেলৰোগ, ধনুষ্টংকাৰ, সাপে কামোৰা, শামুকীয়া, গৰ্ভপাত	৩৯
প্ৰসৱৰ দৰৱ, জোৰ জিৰাৰ দৰৱ	৪০
জলনধৰাৰ দৰৱ, পখা	৪০
দুধমোৰ, গৰ্ভৱতী হোৱাৰ দৰৱ	৪১
ঘুমকক্ক	৪১
মৃগী, মূৰ্চ্ছা ৰোগ, কৰ্কট ৰোগ	৪২
কোষ্ঠকাঠিন্য, সাপে কামোৰা, মকৰুচিৰা, এন্দুৰীয়া	৪২
ভুতৰ দৰৱ	৪৩
পেট কামোৰণি	৪৩
চকুৰ দৰৱ	৪৪
জীৱ-জন্তু আৰু বিষাক্ত প্ৰাণীয়ে কামুৰিলে	৪৫
সৰ্ব বেথা	৪৭
নিউমোনিয়া, বেচু	৪৮
লেও	৪৯
শিশুৰ জুৰীয়া হাগনি, লেও	৫০
তেজ সাৰ বা সাৰৰ দৰৱ	৫৪
উচ্চ ৰক্তচাপ	৫৭
নিম্ন ৰক্তচাপ, হৃদৰোগ, মৃদ্গাৰ	৫৭
মূত্ৰকৃচ্ছ্ৰ, মৃদ্গাৰ আৰু পোৱা জিকৰি	৫৮
মূতত গাঠি লগা বেমাৰ, জলসাৰ	৫৯
হাপতংকা ৰোগ	৫৯
মামৰি ৰোগ	৬০
পাল জ্বৰ	৬২
মোৰৰ দৰৱ	৬৩
শিৰা বেমাৰ	৬৪
এন্দুৰীয়া	৬৫

- গ্ৰহণী ৰোগ ৬৫
- চুলিৰ ঔষধ ৬৭
- বাত বিষৰ ঔষধ ৬৭
- শক্তিমান, সন্নিপাত জ্বৰ, বিষ ব্যাধি ৬৯
- কটা ঘা, পোৰা ঘা, কাণৰ বেমাৰ ৬৯
- কাঁহ ৰোগ ৭০
- মুত্ৰ বন্ধ হোৱা ৰোগ ৭১
- শালমন, ব্ৰণ ৭২
- গণ্ড বা গঠলু, পিলা ধমনা ৭৩
- পিলা ধমনা, বাত ব্যাধি ৭৩
- ডেঁউৰ বা অচেতন ৭৬
- যোনী ৰোগ ৭৭
- ফিঁটা পেলু বা পেলুৰ দৰব ৭৭
- মোহনী ৭৮
- হাড় ভগা বা জোৰা লগোৱা ৭৮
- ব্ৰংকাইটিছৰ দৰব ৭৯
- লখত ঘগা পৰা ৭৯
- নাকৰ ৰোগৰ দৰব ৭৯
- গা ফটা, চোম পৰা, খজ ৭৯
- ভূতৰ দৰব ৮০
- কলঙ্ক নিবাৰণ কৰা ঔষধ ৮১
- গা চকা হোৱা ঔষধ ৮২
- বিছা শুং উলিওৱা, পোৰা, অংগ মৰা ঔষধ, জিভাৰ দৰব ৮২
- বিহালা, বেণ্ডৰ ঔষধ ৮৩
- বাজপীড়া ৮৩
- কাণবন্ধ হোৱা, মদ কৰা ৮৪
- বায়ু, মূৰ্চ্ছা, অগ্নি বায়ু ৮৫
- সৰ্ব ব্যাধিৰ ঔষধ ৮৫
- গাত এচিড পৰিলে ৮৬
- এনকেফেলাইটিছ ৰোগ ৮৭
- এলাৰ্জী ৮৮
- বহুমূত্ৰ ৰোগ ৮৮
- পাকস্থলিৰ ঘা ৮৯
- গোধ ৰোগ, মৃগী ৰোগ ৯০
- জিকৰি ৯১
- অচেতন হোৱা ৯২
- পগলা হোৱাৰ ঔষধ, আঁঠু কামোৰণিৰ ঔষধ ৯২
- হাবা কুমজ্ৰৰ ঔষধ ৯৩

২য় খণ্ড

- বিষৰ দৰব/হাৰ্ট টনিক ১
- অম্লৰ ৰোগ/বিষ খোঁচোৰকৰ দৰব ২
- গল বেৰা আৰু ডিপ্থিৰ দৰব ৩
- গল বকাৰ দৰব/গলনাৰ দৰব/টনচিল ৪
- পিঠিবেলা/গৰল ৰোগ ৪
- বিসুনাৰ /প্ৰসাৱৰ দোষ ৫
- প্ৰসূতাৰ দৰব ৬
- চকুৰ দৰব ৭
- গৰ্ভ পতনলাৰ দৰব /শিৰ কুষ্ঠ /কুষ্ঠ ৰোগ ১০
- বাৰ ঘোৰৰ দৰব/ বাৰ চাপৰিৰ দৰব / বাঘে কামুৰিলে /হকাৰ দৰব ১০
- মূলাৰ দৰব /গাঠিয় মূলাৰ ১১
- প্ৰস্ৰাৱৰ গণ্ডগোল বা পাথৰ হ'লে/নাবেংগাৰ দৰব ১২
- এলুবীয়াৰ দৰব ১৩
- পেটৰ বেদনা ১৫
- তেজ সাৰৰ দৰব ১৮
- ৰক্ত সাৰৰ দৰব /বাদুৰ দৰব ১৯
- গ্ৰহণীৰ দৰব ২১
- কলেৰাত /গৰ্ভৱতী/বাতবিষ /সাপে কামোৰা/ বাজ পীড়া ২৩
- জৰ ব্যাধি ঔষধ/ জলসাৰৰ দৰব ২৪
- চাঁইবেটিস ২৫
- বাটেজণি /গাঠি গাঠি বিষ/ৰক্ত পৰিষ্কাৰ বাত ২৬
- শিৰাৰ দৰব ২৬
- বল ধৰ/কুণ্ডলীয়া ২৭
- পোৰা যেঠৰ দৰব /সন্তানহীন তিৰোতাৰ গৰ্ভৱতী হোৱাৰ দৰব ২৮
- গৰ্ভধাৰণ/পেট বাকুলি মাইকী মানুহৰ গৰ্ভ নষ্টৰ দৰব ২৮
- গা চলাৰ দৰব /দ'ৰ ডোৱাণী নহ'লে ২৯
- চিৰ বন্ধ্যা শক্তি /সন্তান হোৱাৰ ৩০
- সন্তান নোহোৱা /ঋতুকালত বেছিকৈ তেজ পৰা /শক্তি বিন্দু কম হ'লে /কাম শক্তি/ বটিকা ৩০
- ৰতি শক্তি /পুত্ৰ লাভ /গৰ্ভৰেৰ ৩১
- শক্তি বৃদ্ধি, বীৰ্য্য নষ্ট /গাধীৰ বেছিদিন /বন্ধ্যাৰ ৩১
- গৰ্ভপাতৰ আশংকা/ বন্ধ্যা দ্বিতীয় সন্তান লাভ / গৰ্ভ ব্যাধি ৩২

- ☐ পা উপরের দরদ/ রাত্রকালীন রোগ/ অংকু- রোহালী হৈ নখরা হলে ৩২
- ☐ সন্ধী সন্ধতি মেয়েদের ঋতিবন্ধন /স্রেতুর দরদ ৩৩
- ☐ আয়রন কৌমেরবার দরদ/ উরাম কোমর দরদ ৩৫
- ☐ আলফেব কাশ্যব দরদ ৩৫
- ☐ কুকুলী কলার দরদ ৩৬
- ☐ অকতিব দরদ/উদর বা আতোক ৩৬
- ☐ জিহ্বার ঘার /ঠোঁট ফুলি ব্যাধির দরদ/ জিহ্বার বেদনা দরদ /মুখত ঘা হলে ৩৭
- ☐ দুধ বেদনা দরদ /লবণ তেল বন্ধ রোগের দরদ লাগিয়া রোগ /চাইলা চাইতিয়ের দরদ ৩৮
- ☐ লাবণ্য ভিতরের রোগ টেমুনা ৩৮
- ☐ পালি পাচ/ নারেলি তেল আর /লবণ ঘা/ প্রসাব জমা /প্রসাব বন্ধ রোগের দরদ/ যোবব দরদ ৩৯
- ☐ বলিয়া শিয়ালে খোয়া / বলিয়া কুকুরে খোয়া দরদ ৪০
- ☐ বলিয়া জীব-জন্তুয়ে কামুরিলে/ সর্পের বিষ নাশ ৪১
- ☐ কীট পিতল দরদ ৪২
- ☐ পেটজ্বিক ৪৩
- ☐ অম্ল পিত্ত /পাথরী রোগ /পেটের ঘা ৪৪
- ☐ পেটজ্বিক আলচাল ৪৪
- ☐ পানী লাগা জ্বরের দরদ ৪৫
- ☐ কটুবাই কটের দরদ/সূর্য্য কলাজী/ আন কলাজী ৪৫
- ☐ চন্দ্র কলাজী/ মূর কামোবলি/ মবমুতিয়াব/ জুইয়ে পোকার দরদ ৪৬
- ☐ কুকু পোকা/ চকু চমচমোরা / কুকু কাঁপনি কর্ণমূল বা কানের দরদ ৪৭
- ☐ কাপড় কেকেলুয়া সোমালে/ কালেরে পুঁজ বৈ থকা/ কাণ তাল মরা ৪৯
- ☐ গাঁথীর মোজাই কাণ পকিলে /কানের ভিতরত রোগ বিষ /নাক মুখ ঝরা দরদ/ কুমলী রোগ বহুমূত্র ৪৯
- ☐ প্রসাবর সোঁতত পাথর হলে পাথর বাহির করা দরদ ৫০
- ☐ জলাশয় /জলকিচ, আরেকিডিং, প্রসাবত জ্বলা পোড়া করা, পাথর রোগ, চেনি পরা, ধাতু রোগ রোগ হলে ৫১
- ☐ মুত্রশুল /প্রসাবত পুঁজ ওলালে / বিচলাত ফুলা /মতমেদ /খেত প্রদর/ মুত্র বন্ধ হলে /শিশুর প্রসাব বন্ধ হলে ৫২
- ☐ ধাতু রোগের ৫৩
- ☐ গর্ভি রোগ /পাথরি / মূত্রের পাড়ি পড়া /উচুহুজকলা আর তেরগোঁবীয়ার দরদ ৫৩
- ☐ মিমশিরা /হুলম পাষণ দরদ ৫৪
- ☐ অংশ দরদের দরদ ৫৫
- ☐ যৌন ক্রিনীয় ৫৫
- ☐ পুরুষ কলা /গর্ভ রক্ষা /পানকির দরদ ৫৬
- ☐ শিলা থাপনি /হুলি থাপনি /জল থাপনি/ থাপনি পেটে ব্যাঙেকলি ৫৭
- ☐ পো কিতর দরদ/ পোলাও ব্যাধি ৫৭
- ☐ পা ফুলা রোগের দরদ ৫৮
- ☐ মুখ বিষ আর মুখ কামোবলি ৫৮
- ☐ মুখ দুর্বলির দরদ ৫৯
- ☐ যোব পাংগাটি /কলমুচি ৫৯
- ☐ চাওলি রোগের পিরপিরুনির দরদ ৬০
- ☐ নখ চুরা /পাথর/ নখা ঘা/ গাঁটিয়া ৬০
- ☐ হাত পড়া/ পাদ রোগের দরদ ৬১
- ☐ গরম পাঁশ রোগ/ সোনা ব্যাধি/ কলজিয়া কলাওটিয়া থকলা ৬১
- ☐ অংগারা/ হেমেন্দ রোগের দরদ ৬২
- ☐ সূচিবেধ /টংকা /জেবরা /সোনা /সুরজিয়া এর্ণ দরদ ৬২
- ☐ নিদ্রা অর দরদ ৬৩
- ☐ সক লাখ-তোতালীয়ে টোপলিত পদ্মরোগের দরদ ৬৩
- ☐ হাতের দরদ /হাড় ভঙা দরদ ৬৪
- ☐ হাড়ের ঔষধ ৬৪
- ☐ যদি রোগের /তেজ প্রসাব হলে /প্রেমের ব্যঞ্জিয়া ব্যাধি ৬৬
- ☐ পেটের রোগ ৬৬
- ☐ গ্রহণী / আমশূল ৬৭
- ☐ অজীর্ণ / বমি ৬৮
- ☐ উকি ওঠার দরদ ৬৯
- ☐ ওকণি দর /চিকৌয়ে খোয়া ৬৯
- ☐ দাঁতের পোক /দাঁত কলা/ পায়রিয়া ৭০
- ☐ দাঁতর তলিয়ে তেজ ওলোয়া দরদ ৭১
- ☐ দাঁতর বিষ /দাঁত উথার /মাড়ির রোগ ৭১
- ☐ দাঁত পোকে খোয়া ৭২
- ☐ রোগ রোগ ৭২
- ☐ দাঁত নরম/ দাঁতর আলু উথার/ কাল ফুটন /বিবর্ণ ফুটন দরদ ৭৩

- জ্বর, বন্ধ্যা/ঐকয় জ্বর/জোম জ্বরের দবর ৭৪
- বন্ধ্যা ৭৪
- সুমধিকা জ্বর /বন্ধ্যা রোগের দবর ৭৫
- পাতড়েছে খোরা /বোরা পোকে খোরা /
- ধবর দবর ৭৭
- সতী ধব ৭৮
- ঋতু বিধিনীর দবর /স্ত্রী পুস্পিতা
  হোরা/ঋতু বন্ধন হ'লে পুনর হোরা দবর ৭৯
- মেটিকে ঋতু হোরা /ঋতুর সময়ত
  কামোরে/ পুরে/ কন্যাকাল নোহোৱা /গা-
- চলা /চোরা কামুকী ৭৯
- জ্বর হোরা দবর ৮০
- উদকাইর দবর ৮০
- যোমুকন্যা ৮২
- প্রদর রোগ /সাব বেমাব /চুলি সবা ৮২
- টকৌরে খোরা/কেচুমুবীয়াব দবর ৮৩
- কেচুমুবীয় জাতি গ'লে/ কুমজেলুকাই খোরা ৮৫
  দা-কুঠারে কাটিলে ৮৬
- কাটিলে তেজ ওলালে /কটা ঘা/ গাইকী
  মানুহর পাচ নহ ৮৬
  পাচ অন্নর দবর ৮৭
- পাথবি রোগ /গকর জল সাব/ গকব
  বেমাব নোহোৱা দবর /গকব ধকা /খভীয়া
- সাপে খালে ৮৭
- মকবাই খালে /বিচা শুং সোমালে/ গম্মী
  বেমাবব দবর ৮৮
- প্রমেহ /সমীরোগ/ আৰ্বীয় বেমাবব দবর ৮৯
- মৃগী রোগ/পয়লগা দবর ৯০
- কাহ-কফ /পেসাবব দুবাব পোবাব দবর ৯১
- অর্শপিচ/সাব বেমাব /বক্তসাব /রোম সাব ৯৩
- মাইকী মানুহৰ গা-চলাৰ দবর/ গর্ভপাত
  চুৱা কামোবণি ৯৪
- ধাতু দুর্বল ও মাইকী মানুহৰ গর্ভপাত/
- ঋতুসাব অনিয়ম ৯৫
- কন্যাধারণ নোহোৱা /গর্ভপাত ৯৫
- চুৱা কামোবণি/ঋতুস্রাব অনিয়মিত ৯৬
- ঝিঙ্কি ব গকল/টনটিল ৯৭
- কাঠ ছেদন দবর /মাত ভাল হোৱা ৯৭
- মুখর গন্ধ নাশ হোৱা /গ্রীষ্ম ৯৮
- মহব পেলু /ছাগলীব হ্যাগলী /ঘহলীয়াব ৯৮
- পুরুষ বা স্ত্রীর জাথান উঠাছিলে /ওলাব
  শুল রোগ ৯৯
- প্রেচাবব দবর /ঘুই প্রেচাব ৯৯
- চর্ম রোগ ১০০

৩ য় খণ্ড

- উর্দ্ধবাশব দবর ১
- চক্ষুরোগব দবর ১
- উদকাই, কাঁহ, দুংগুকব দবর ১
- কান, কান, পানীলগাব দবর ১
- বব বায়ুব দবর ১
- বিপাদিকাব দবর ১
- হাড় ভগা জোবা হোৱা দবর ১
- দাঁত পোকব দবর ১
- দাঁতব শুবি পবিলে পিয়া দবর ১
- কুমতিয়াব দবর ১
- সাপব বিষব দবর ২
- সোতব দবর ২
- সর্প কাহব দবর ২
- কুক্ষিয়মোব, পেটিব বিষ, পেট উখহাব দবর ২
- থবব পবা মিশুল হোৱাব দবর ২
- চকুত কুলাপবাব দবর ২
- বক্ত বাতব দবর ৩
- ববখাবব দবর ৩
- কোব নাশ হোৱা দবর ৩
- জোম জ্বরব দবর ৩
- শোভ নাশ হোৱা দবর ৩
- বাত বিষব দবর ৩
- কুমসাবব দবর ৩
- টেংগাপানী অম্ল, বমিব দবর ৩
- বাত রোগব দবর ৩
- দানহ, বাকল, ভুত-প্রেত ডাকিনী আদিব ভয়
  নাশ হোৱা দবর ৪
- কাস, কাঁহ, হৃদরোগব দবর ৪
- থকপীড়াব দবর ৪
- অন্ন পিত্তব দবর ৪
- পিত্ত ব্যক্তব দবর ৪

□ থকনীয়া, গাঠি মুদ্গৰ, জিবৌৰ আদিৰ দৰব ৪
□ পেটৰ জন্মৰোগ নাশ ৪
□ মুখ, কপাল বিবোৱা আৰু শোথম দৰব ৫
□ মুখৰ বিৰৰ দৰব ৫
□ এৰ্ৱা লগাৰ দৰব ৫
□ অৰ্দ্ধ কপালীৰ দৰব ৫
□ মুখৰ বিষ, আদকপালীৰ দৰব ৫
□ ঔষধ ওলোৱা দৰব ৫
□ দাঁত পোকম দৰব ৫
□ স্বপন দোষৰ দৰব ৫
□ বলীয়া কুকুৰে খোৱা দৰব ৫
□ নাকেদি তেজ গ'লে তাৰ ঔষধ ৬
□ ল'ৰাৰ দাঁত গজিবৰ সময়ত বেমাৰ হ'লে ৬
□ চেংগাৰীৰ ঔষধ ৬
□ জ্বৰনি বেমাৰৰ ঔষধ ৬
□ গ্ৰহণীৰ দৰব ৭
□ মাইকী মানুহৰ ধৰমুল সৰা ৭
□ জ্বৰ কাঁহ আৰু বুকু ঠাহ মাৰি ধৰাৰ দৰব ৭
□ সন্তান হোৱা দৰব ৭
□ মামৰিৰ দৰব ৮
□ পদ্মনলাৰ দৰব ৮
□ ঘুংগাৰৰ দৰব ৮
□ সৰ্ব্ব কুষ্ঠৰ দৰব ৮
□ কুকওৰ দৰব ৮
□ বাত কণ্যকৰণ দৰব ৮
□ জল সাৰৰ দৰব ৮
□ অৰিসৰ দৰব ৮
□ বিকুস্যাৰৰ দৰব ৮
□ স্ত্ৰীৰ জলসাৰৰ দৰব ৯
□ কুকওৰ দৰব ৯
□ দাঁত চুলি নপকাৰ দৰব ৯
□ ডিংগৰীয়া ৰোগৰ দৰব ৯
□ স্কন্ধ ৰোগৰ দৰব ৯
□ কাম নাশ হোৱা দৰব ৯
□ অৰ্দ্ধ কপালিৰ দৰব ৯
□ বিদুসাৰৰ দৰব ৯
□ উদৰৰ সৰ্ব্ব গুলৰ দৰব ৯
□ কুকওৰ দৰব ৯
□ কলাত ৰোগৰ দৰব ৯
□ চক্ষুৰ পটলৰ দৰব ১০
□ চক্ষু ৰোগৰ দৰব ১০
□ কৃষ্ণ কুষ্ঠৰ দৰব ১০
□ শ্বেত কুষ্ঠ ৰোগৰ দৰব ১০
□ বিকৃত কুষ্ঠৰ দৰব ১০
□ কুকওৰ দৰব ১০
□ গলগণ্ডৰ ঔষধ ১০
□ অবলিৰ চক্ষু ৰোগৰ দৰব ১০
□ সৰ্ব্ব ব্যাধি আৰু অজ্ঞান কুষ্ঠৰ দৰব ১০
□ নিদ্ৰা অজ্ঞনৰ দৰব ১০
□ নাৰী পুত্ৰৱতী হোৱা দৰব ১১
□ উদৰ গুণ্ডৰ দৰব ১১
□ ক্ষীণৰণৰ দৰব ১১
□ কাঁহৰ দৰব ১১
□ কুকুৰি কলাৰ দৰব ১১
□ পাতা জ্বৰৰ দৰব ১১
□ দাঁতৰ বিষৰ দৰব ১১
□ ধাতুদীৰ্ঘ কৰণৰ দৰব ১১
□ বীৰ্য্যস্তম্ভনৰ দৰব ১১
□ বাত ৰোগৰ দৰব ১১
□ গলাবেৰাৰ দৰব ১২
□ কৰ্ণশূলৰ দৰব ১২
□ গলগণ্ডৰ দৰব ১২
□ শিৰ শূলৰ দৰব ১২
□ কুষ্ঠ নাশ ১২
□ স্ত্ৰীবশ্য হোৱা দৰব ১২
□ দাঁত নৰবা দৰব ১২
□ ইন্দ্ৰিপাতৰ দৰব ১২
□ দাঁত নলৰা দৰব ১২
□ বাত ৰোগৰ দৰব ১২
□ কাঁহ, শ্বাস, মন্দাগ্নি আৰু অজীৰ্ণ জ্বৰৰ দৰব ১২
□ ধবলি নাশ ১২
□ মাঠ বিৰালৰ দৰব ১২
□ সূৰ্য্য ফটাৰ দৰব ১৩
□ দদ্ৰৰোগৰ দৰব ১৩
□ নিদ্ৰা নাশ হোৱা দৰব ১৩
□ শ্বেত জলসাৰৰ দৰব ১৩
□ হেৰেচিৰ দৰব ১৩
□ মূৰ্চ্ছাৰ দৰব ১৩

- বন্ধ্যা হেরো দমন ১৩
- অতিবলী হেরো দমন ১৩
- সর্পের বিষ নাশ হেরো দমন ১৩
- মহামারী গর্ভবতী হের দমন ১৩
- বিষ ঝাড় মাশর দমন ১৩
- ক্ষুধার ঔষধ ১৪
- রক্ত সাবর দমন ১৪
- বাজ মোহিনী ১৪
- বস্ত্রহরণ ১৪
- সৌভাগ্য হেরো ১৪
- বন্ধতা হেরো দমন ১৪
- সুতা টিপা দমন ১৪
- মাছ হরণের দমন ১৪
- মলা হরণ করা দমন ১৪
- লোহা মধ্য কদর দমন ১৪
- তেল হরণ দমন ১৪
- কাজিয়া লাগানো দমন ১৪
- কীর্তিবতী হেরো ১৪
- পাব বং জাল হেরো ১৫
- অর্দ্ধ কপালীর দমন ১৫
- ত্রিশিরা ব্যথার দমন ১৫
- মুখ সুবর্ণ বংগ হেরো দমন ১৫
- বাজ বশীভূত হেরো দমন ১৫
- বশ তিলক ১৫
- বিন্দু পতিত মোহেরো দমন ১৫
- চণ্ড হুলার দমন ১৫
- বিষ নাশ নাশ হেরো দমন ১৫
- শ্বাসরোগ, জ্বর, শোথর দমন ১৫
- মহেশের পূজা অম্ন দমন ১৫
- আট প্রকারের মুখের রোগ নাশ হোরা দমন ১৬
- পাকস্থলী, জিহ্বাবেধ, নত্ররোগের দমন ১৬
- জ্বর জাল হেরো দমন ১৬
- মূত্র বিষ, বাত বিষ, গো পোক্ষণী আনকপালীর দমন ১৬
- জন্ডী কিরণের দমন ১৬
- জলোদর নাশ হেরো দমন ১৬
- জোক লাগা দমন ১৬
- অতিথি হেরো দমন ১৬
- জলোদর দমন ১৬
- বাত রোগের দমন ১৭
- সাবু শূলের দমন ১৭
- জিংগবীর দমন ১৭
- যোনকণ্টিকার দমন ১৭
- রক্ত সাবর দমন ১৭
- বিন্দু পাত মোহেরো দমন ১৭
- বিদ্যুৎ বন দমন ১৭
- বাম, বাস ভাল জয় ১৭
- অংশবাত নাশহেরো দমন ১৭
- পংত বাতর দমন ১৭
- জল বৃদ্ধি হেরো দমন ১৭
- পেটের ব্যাধির দমন ১৭
- স্ত্রীর গর্ভপাতের দমন ১৮
- সংগ্রামে জয় হেরো দমন ১৮
- শোভনাল ১৮
- গোয়ার দমন ১৮
- সন্নিপাত প্রলাপীর দমন ১৮
- নানা বাহি রোহে ১৮
- নাক চক্র গৌথ দমন ১৮
- চন্দোদয় বর্তির দমন ১৮
- পেত কামুখিয়ার দমন ১৮
- পেট কামুখি, কুঞ্চিয়া চেংগা কামুখির দমন ১৯
- হাথি কামুখির দমন ১৯
- বাঘ চোঁর দমন ১৯
- সর্প ভয় নাশ ১৯
- জিহ্বাবেধ নাশর দমন ১৯
- পেলু কামুখিয়ার দমন ১৯
- লেংগার দমন ১৯
- পেচুর দমন ১৯
- বাঁহর দমন ১৯
- চক্ষুর রোগের দমন ১৯
- চক্ষুর জালপরা দমন ২০
- চক্ষুর ঝিরি-মিরি মাথার দমন ২০
- অন্ন বাসনা দমন ২০
- অবধবছার দমন ২০
- পাদুর মলার দমন ২০
- সূতি মাতর দমন ২০
- এবাঁব মন্ত্র ২০
- চৌধু জোতর মন্ত্র

- চক্ষু রোগের সর্ব্বধাক মন্ত্র ২১
- আজিমাইর মন্ত্র ২১
- বিছাই ডাকিলে জবা মন্ত্র ২১
- জিভা বাড়িলে জবা মন্ত্র ২১
- নাম বন্ধ করা মন্ত্র ২১
- চক্ষু গুলব মন্ত্র ২২
- বিক্র বন্ধা কালনিকা মন্ত্র ২২
- পর্য্যে লগা মন্ত্র ২২
- পবিয়াহ জবা মন্ত্র ২২
- অবৌহ লাগা মন্ত্র ২২
- থুথুবী কাতনি মন্ত্র ২২
- চুন দিয়া মন্ত্র ২৩
- মুখ লাগা জবা মন্ত্র ২৩
- পীয়াহ শিরাব মন্ত্র ২৩
- মুখ কামোরণী জবা মন্ত্র ২৪
- পিয়াহ শিরাব মন্ত্র ২৪
- জিভিব গলাল তোরা ধর্ব্বণি ধবা মন্ত্র ২৪
- দাঁত পোকার মন্ত্র ২৪
- নারেংগাল মন্ত্র ২৫
- আলাৰ্দ্ধনা মন্ত্র ২৫
- সর্ব্ব ব্যাধি নাশব মন্ত্র ২৬
- মোবব মন্ত্র ২৭
- গরুর চেমানিংগাবাব মন্ত্র ২৭
- কুমত্রে সেপুৱা, বেং, জেঠি, মকরা, বৈচু সাপ, আদিয়ে খোয়া জবা মন্ত্র ২৭
- গা বান্ধনি মন্ত্র ২৯
- সর্ব্বধাক মন্ত্র ৩০

৪ র্থ খণ্ড

- কাছি মন্ত্র ১
- অডেজবাহ ৪
- আলাৰ্জণিব মন্ত্র ৪
- মাছৰ কাইটেব মন্ত্র ৫
- গাজঠি জবা মন্ত্র ৫
- বাব মোহিনী মন্ত্র ৫
- মুত্রে পোৱা মন্ত্র ৬
- মুখ কামোরণি মন্ত্র ৬
- পিয়াহ শিবা জবা মন্ত্র ৬
- মোবব মন্ত্র ৬
- তেজ বধা মন্ত্র ৭
- সর্ব্ব বিৰব মন্ত্র ৭
- কাঁহি জবা মন্ত্র ৮
- সর্ব্ব ঢাক মন্ত্র ৮
- বায়ু মন্ত্র ৯
- অজলা মৰ্ম্মশিংহ মন্ত্র ১২
- নারায়ণ কবচ মন্ত্র ১৬
- চক্র কবতি মন্ত্র ২১
- জবব মন্ত্র ২৪
- মোহনি মন্ত্র ২৪
- তাতপাল বন্ধন মন্ত্র ২৫
- গুবৰ্বাতি মন্ত্র ২৫
- সৰ্পৰ ধৰণী মন্ত্র ৩০
- সর্পৰ মন্ত্র ৩০
- খেটিব খেলা মন্ত্র ৩২
- ঘাঁ, খোসথুবা জবা মন্ত্র ৩২
- সেজবধা মন্ত্র ৩৫
- মুখ বামোকণীর মন্ত্র ৩৫
- বায়ু মন্ত্র ৩৫
- মোহনী মন্ত্র ৩৫
- যৌবন মেলা মন্ত্র ৩৬
- চুনদিয়া মন্ত্র ৩৬
- মোবব মন্ত্র ৩৬
- পিয়াহ শিরাব মন্ত্র ৩৭
- ঘা, কোসথোবা, বেতুব মন্ত্র ৩৭
- ওঁজোতে উজান মন্ত্র ৩৭
- প্রণবব মন্ত্র ৩৮
- গরুড় বেজালি মন্ত্র ৩৮
- শংখী বেজালী মন্ত্র ৫১
- মোহনি মন্ত্র ৫৪
- ধুলি জবাব মন্ত্র ৫৪
- বিবাব মন্ত্র ৫৫
- বিবাব মন্ত্র ৫৭
- জল বন্ধন মন্ত্র ৫৯
- বান্ধনি মন্ত্র ৬৭
- সেনা মাজন মন্ত্র ৬৭
- ভৈরবী পিশাচব মন্ত্র ৭৫

- পিত্তশূল ঔষধ ৮০
- সাপের ঝাড়নি মন্ত্র ৮০
- বিষম ঝিঁঝি মন্ত্র ৮১
- কাম শক্তি বৃদ্ধি ঔষধ ৮১
- গাঠিয়া মুত্রাশয় ঔষধ ৮১
- কুষ্ঠের সার ৮১
- পুরুষ শৌচতে তেজ যোজা ঔষধ ৮২
- গাঠিয়া মুত্রাশয় ঔষধ ৮২
- বিন্দু সারক ঔষধ ৮২
- শিরামুক্তির ঔষধ ৮২
- চুলকানির মন্ত্র ৮২
- বলিয়া শিয়াল কুকুরে কামুড়িলে ঝাড়া মন্ত্র ৮৩
- জ্বরের মন্ত্র ৮৩
- ভূতিয়ে পুরিলে ঝাড়া মন্ত্র ৮৪
- কালিকার মন্ত্র ৮৪
- চাউল ঝাড়া মন্ত্র ৮৫
- পুলিয়া কামলিকার ঔষধ ৮৬
- আফেয়ম ছোড়েয়বার দাক ৮৬
- দাঁত পোকার মন্ত্র ৮৬
- বাঁধের ঔষধ ৮৬
- জ্বর আর কাঁহ হ'লে ৮৭
- বলিয়া লেংগার দাক ৮৭
- মুক্তালেংগের দাক ৮৭
- সোনা লেংগের দাক ৮৭
- তপত লেংগের দাক ৮৭
- চাম ছাড়াব ঔষধ ৮৮
- পোড়া সারার ঔষধ ৮৮
- পোর হড়োর দাক ৮৮
- ঔখল্ল হবার দাক ৮৮
- সেন হবার দাক ৮৮
- উদরাইর দাক ৮৯
- অশৌচ হেবা দাক ৮৯
- হাসালি কাসোবা দাক ৮৯
- চুল সুপাকলার দাক ৯০
- মেব হুংগুকের দাক ৯০
- তেজ সারক দাক ৯০
- পুরুষ মলার ঔষধ ৯০
- বৌদুমুরীয়ার ঔষধ ৯১
- বিন্দু সারক দাক ৯১
- জ্বরের ঔষধ ৯১
- বাতুলীয় মোবর দাক ৯১
- মিরগেয়া মরা মোর ৯১
- গেঁঠি মোর ৯২
- মাকেরে তেজ পরাব দাক ৯২
- চোখ বগাপরের দাক ৯২
- কর্ণ তালের দাক ৯২
- গলবেবার দাক ৯২
- গল হেংগেবার দাক ৯২
- গলবিকার দাক ৯২
- গলশিরার দাক ৯২
- কাছিয়া সূলর দাক ৯৩
- পিত্ত সূলর দাক ৯৩
- পিত্তর দাক ৯৩
- সেন পর্হবির ৯৩
- কাহিলে পুজ ওসোবার দাক ৯৩
- বাতি কামুরির দন্ড ৯৩
- কণ্ঠশিরার দাক ৯৪
- বাচ্চুরা পেটত হয় অন্তত কামোরে আরে দাক ৯৪
- মারাংগার দাক ৯৪
- মাইর গুবিত কাসোবা ৯৪

পঞ্চম খণ্ড

- প্রস্তাবনা ১
- বর্ণনা আর অবস্থান ১
- রুদ্রাক্ষর উৎপত্তি, ইয়ের মহাত্ম্য আর সাধারণ প্রভাব ২
- রুদ্রাক্ষ মণির শ্রেণী ৩
- আকার আর গুণ ৩
- অনুসারী মণি ৩
- বিভব মণির পরীক্ষা ৪
- কু-প্রভাব আর সাবধানতা ৪
- রুদ্রাক্ষর আর গ্রহ ৪
- রুদ্রাক্ষর ব্যবহার প্রভৃতি বিধি ৫
- একমুখী রুদ্রাক্ষ ৫
- দুমুখী রুদ্রাক্ষ ৬
- তিনমুখী রুদ্রাক্ষ ৬
- চারমুখী রুদ্রাক্ষ ৭
- পাঁচমুখী রুদ্রাক্ষ ৭

- ষষ্ঠমুখী রুদ্রাক্ষ ৮
- সপ্তমুখী, অষ্টমুখী রুদ্রাক্ষ ৮.৯
- নবমুখী, দশমুখী রুদ্রাক্ষ ৯,৯
- এগারমুখী, বারমুখী রুদ্রাক্ষ ১০
- তেরমুখী, চৌদ্দমুখী রুদ্রাক্ষ ১১
- গৌরীশঙ্কর রুদ্রাক্ষ ১২
- রুদ্রাক্ষ মালা ১২
- সাধারণ জনবিশ্বাস ১৫
- পরিভাষা ১৮

ঔষধ

১ম খণ্ড

বিষৰ দৰৱ (Pain)

১। ন-দহ ,খলা ভেদাই লতাৰ পাত (কেঁচা) তিনিটা জালুক খুন্দি ৰস উলিয়াই অলপ গৰম কৰি পুৱা খাব।

২। বেল পাতৰ চাৰি চামুচ কেঁচা ৰস এক চামুচ মৌজোলসহ মিহলাই ৰাতিপুৱা খাব।

৩। ১০০ গ্ৰাম মিঠা তেল, ১০০ গ্ৰাম ভেজমুইৰ শিপা, ১০০ গ্ৰাম কেতুৰি হালধি, ১০০ গ্ৰাম ধতুৰা গুটি, ১০০গ্ৰাম শদুলিযে খোৱা কল নাকলিৰ খাহ (পোৰোতে জুই জ্বলি থকা অৱস্থাত নমাব লাগে) ১০০ গ্ৰাম কৰ্কৰা ভাতৰ লগত ওপৰৰপৰা তললৈ সানিব লাগে।

৪। নাগিনী পাতৰ আলু, গৰুড়ৰ পাখি, ৰঙা কাঠফুলা, বিহজপৰাৰ আস্ত পুৰি খাৰণি কৰি তাৰ লগত বাটি মংগলবাৰে মূৰৰপৰা তললৈ সানিব।

৫। ক'লা হালধি, ক'লা কেতুৰি, ৰঙা এৰা পাতৰ কুচি, বৰুণ পাত, তেল সোন্দা কলৰ শিপা সবাকে বাটি সোন্দা বা মালভোগ কলৰ পাতত বান্ধিব।

৬। ৰঙা যুৰি এবিৰ পাত, য'খাৰ, কৰ্ণ বিহ বাটি লিপি দিব।

৭। জালুক এটকা, পিপলি এটকা, আদা এটকা, ঘিঁউ এটকা বাটি জোল কৰি আধা তোলা বা এমহা কৰি খাব।

৮। টংলতিৰ শিপা, ভেদাই লতা, বগা ভেদালীৰ শিপা, পাত, গছ সবাকে বাটি জোল কৰি লোণ বা জালুক দি তপতাই খাব।

৯। তুলসীৰ ৰস এটকা, তেল তিনি টকা, লোণ জালুক দি তপতাই খাব।

১০। কপৌ ফুলৰ শিপাসহ গছজোপা উঘালি আনি (ফুল থকা হ'লে ভাল) আধা সেৰ পানীত সিজাই দহ টকা ৰাখি ৬ চামুচ উক্ত কোৱাথ পানীৰ লগত এক চামুচ বা বিহ ফুটা মৌ দি পুৱা খাব।

১১। বিষলতা এডাল ভগৱানৰ নামত একে উশাহে পিন্ধিব লাগে। কঁকালৰ বিষ ভাল হয়।

হাৰ্ট উইক : (কলিজা দুৰ্বল হ'লে)

লক্ষণ - বুকুৰ বিষ হয়, খোজ কাঢ়িলে কঁপনি উঠে।

১২। দৰৱ : মাটি কান্দুৰী পাতত দি গৰুৰ এৰজা গাখীৰ আধা পোৱাৰ লগত চেনি মিহলাই খাব।

১৩। ডিমৰু গছৰ পাত (ডাঙৰ গছৰ পাত, দীঘলীয়া, সৰু অৰণ্যে থইটা ডিমৰু নহয়, থোপা গুটি লগা বিধৰ) মাটিৰ তলৰ শিপাৰপৰা ওলোৱা পানী, দিনে খালি পেটত এগিলাচ খালে ভাল হয়।

১৪। অর্জুন গছৰ ছাল প্ৰায় ২০০ গ্ৰাম খুন্দি দুই লিটাৰমান পানীত সিজাই তাৰ ৰস দিনে দুবাৰকৈ খাব।

১৫। ৫০ গ্ৰাম অর্জুন গছৰ ছালৰ গুৰি, ১০ গ্ৰাম ঘিঁউ, ২০০ গ্ৰাম গাখীৰৰ লগত মিলাই খাব।

১৬। গাখীৰ, ঘিঁউ বা অর্জুন গছৰ ছালৰ গুৰি আধাতোলা পৰিমাণে দিনে দুবাৰকৈ খালে ভাল হ'ব।

১৭। ময়দা এভাগ, অর্জুন গছৰ ছালৰ গুৰি এভাগ, ছাগলী গাখীৰ চাৰিভাগ, ঘিঁউ, চেনি মিহলাই চেঁচা কৰি অলপ মৌ দি খাব। হৃদ ৰোগ ভাল হ'ব।

যকৃতৰ ৰোগ ঃ

১৮। মনোবা শাক পাতত দি তাৰ জোল সৰু পিয়লা এটাৰ জোখৰ লৈ ভাতত মোহাৰি খাব লাগে।

১৯। অর্জুন গছৰ ছাল, বচ, ৰাস্না, বেড়েলা, গোৰক্ষ চাকলে, হৰিতকী, শটী, কুড়, পিপলি ও শুঠ প্ৰত্যেকাৰে সমাগ চূৰ্ণ একত্ৰ মিশ্ৰিত কৰি আধা তোলা মাত্ৰাৰে উপযুক্ত পৰিমাণৰ গব্য ঘৃতৰ লগত পুৰা সেৱন কৰিলে ভাল হয়।

২০। অর্জুন গছৰ ছাল প্ৰায় ২০০ গ্ৰাম খুন্দি প্ৰায় ২লিটাৰ পানীত সিজাই তাৰ ৰস দিনে ২ বাৰকৈ দহ-পোন্ধৰ দিন খালে হৃদ ৰোগ ভাল হয়।

বিষৰ দৰৱ ঃ মাটি ঢকাৰ শিপা তিনিজোপা, জালুক ৩ টাৰ সতে খাব।

কলিজাৰ বিষ ঃ পকা তেতেলিৰ ৰস ১০ গ্ৰাম অলপ মিচিৰি মিহলাই দিনে ৩/৪ বাৰকৈ খাব লাগে।

বিহ ফোঁহোৰাৰ দৰৱ ঃ

২১। জালুকৰ গুড়িত থু দি, সেপ দি দাঁতিয়ে, দাঁতিয়ে সানি দিব। মূৰত নিদিব। মূৰটো বগা হ'লে চেপা মাৰি উলিয়াই দিলে ভাল হ'ব।

২২। পকা ডেকুৰি, বগুৰী এবা, নেফাফু তিনিওকে বাটি লিপি দিব।

২৩। বহ ফোঁহোৰাৰ মূৰটো ভাঙি ভোট জলকীয়া এটাৰ মূৰটো ভাঙি, সানিলে বিষ কমে আৰু ফোঁহা বহি যায়।

২৪। সৰু সোণবৰিয়ালৰ দুই-তিনিখন পাত খুন্দি বিহ ফোঁহোৰাৰ মুখত এবাতি প্ৰলেপ দি থ'ব।

২৫। এটা পোৱাল বেঙেনা, মাজতে দীঘলে দীঘলে কাটি ফালি তাৰ ভিতৰত দুটা জালুক গুৰি কৰি সানিব। তেতিয়া ফোঁহা বহি যায়।

২৬। নিম গছৰ শুকান ছাল, শিলৰ পটাত পানী দি বাটি চন্দন ভুলি এটা কুমলীয়া ধতুৰা পাতত সানি ফোঁহোৰাৰ ওপৰত লগাই দিলে ভাল হয়।

২৭। তিল বা তুলসীৰ পাত বটি লেপ দিলে বহি যাব।

২৮। জালুক বটি লেপ দিব।

২৯। তেজমুইৰ আলু, চতিয়নাৰ ছাল আৰু ইয়াৰ পশ্চিম ফালৰ পাত, তিতা ভেকুৰীৰ পকা গুটি, ভোট এৰাৰ শিপা সবাকো ব্যটি লেপ দিলে ভাল হ'ব।

৩০। বটৰ আঠা লগাই ওপৰত শিমলু তুলা দি থ'লে বিহ ফোঁহোবা ভাল হয়।

৩১। পানী নিদিয়াকৈ জবা ফুলৰ পাত লেপ দিব।

৩২। পুঁহৰ পাত গৰু ঘিউত সানি লেপ দিলে পকে।

ফোঁহা ঃ

৩৩। সৰু সোণৰৰলীয়াৰ দুই-তিনিখন পাত, পচতিয়াৰ পাত হাতেৰে মোহাৰি খণ্ড হোৱাৰ পিছত ছয় ঘণ্টা প্ৰলেপ দিব।

৩৪। তিনি চাৰিখন বেলপাত আৰু দুটা জালুক একেলগে খুন্দি ফোঁহাৰ মুৰত লগাই দিব।

৩৫। ভোট জলকীয়া পকা বিহ ফোঁহোবাৰ মুৰত লগাব লাগে।

৩৬। আমলখি, দুবৰী বন, আৰৈ চাউল, ডালিম ফুল, চাৰিওকে বাটি ভৰণ দিলে ফোঁহাৰ বিষ কমে।

৩৭। জেতুকাৰ পাতৰ ৰসেৰে ফোঁহা ধুলে ফোঁহা ভাল হয়।

৩৮। বগা বাহেকৰ ৪/৫ খিলা পাত খুন্দি তাত অলপ চেনি মিহলাই ফোঁহাত প্ৰলেপ দিলে ফোঁহা ভাল হয়।

৩৯। ২/৩ খিলা বেলপাত আৰু দুটা জালুক ভালদৰে পিহি ফোঁহাত লগালে ফোঁহা বহি যায়।

৪০। সিজুৰ কেঁচা ঠাৰি থেতেলিয়াই ফোঁহাত প্ৰলেপ দিলে ফোঁহা বহি যায়।

গলবেৰা আৰু ডিঙিৰ দৰৱ ঃ

৪১। কুমলীয়া কল, কল বাকলি, তুলিছাই, মিটিমি তিতা, শ্যামা কচু, নহৰু সবাকে চন্দন যেন কৰি বটি লিপি দিব।

৪২। শ্বেত অপৰাজিতাৰ মূল, চন্দন যেন কৰি বাটি ঘৃত সতে খাব।

৪৩। বিহঁমনা, শ্যামাকচু, বটি লিপি দিব।

৪৪। মিটিমি তিতা, হাইঠা ছাল, বিহমনা, শ্যামাকচু, নহৰু সবাকে বটি লিপি দিব। চেটুৱা, গলবেৰা ভাল হ'ব।

৪৫। মিটিমি তিতা, কোটকবাৰ দক্ষিণৰ শিপা, বিহমনা শিপা বটি লেপ গিলিব আৰু বাহিৰত বাঁহি দিব। গলবেৰা ভাল হ'ব।

৪৬। শ্বেত কুঁহুৰ মূল অলপ পানীৰে এসপ্তাহ খাব।

৪৭। চলীয়া লতাৰ ৰস, পাত, টকুনাৰ পাত সমে বটি খাব।
৪৮। কঁৰৈ গছৰ ছাল ওভোটা একৰাই আনি বটি খাব।
৪৯। কাঞ্চনৰ ছালৰ ক্বাথ আধা সেৰ খাব।
৫০। বৰুণৰ শিপাৰ ক্বাথ মৌৰে খাব।
৫১। বগা অপৰাজিতাৰ শিপা আৰু গৰু মুতেৰে লেপ দিব।
৫২। বগা টিয়ঁহৰ শিপা আৰু গৰু মুতেৰে বটি লেপ দিব।
৫৩। আমচেৰেকা, বেজকচুৰ মূল বটি দিব।
৫৪। শালু গ'খাৰ সমে বটি তপত কৰি দিব।
৫৫। আমঠু, অজ্ঞাচিত বটি তপত কৰি দিব।
৫৬। মাৰ্কাৰ ঘিলা পুৰি সেক দিব।

গলবন্ধাৰ দৰৱ ঃ

৫৭। কুঞ্জ ফুলৰ মূল, লোণ, পাত সুতাৰে বান্ধি দিব।

গগলাৰ দৰৱ ঃ

৫৮। ধেনুচোচা, বিহলঙনীৰ শিপা ও আগ, মৰাণ আদাৰে সৈতে বটি দিলে ভাল হ'ব।
৫৯। চাক মাদলীৰ গুটি (আঘোণ মাহত পকে) আনি শুকুৱাই থ'ব লাগে। চাউল পাঁচটা নখেৰে বাৰ্কলি গুচাই লৈ ভাল গুলমৰিচ পাঁচোটা, চাক মাদলী গুটি তিনিটা একেলগে খুন্দি জ্বাৰবটো পেলাই অলপ পানীত ঘুটি খাব লাগে।

টনচিল বা গলবেৰ ঃ

৬০। সুৰগা এটকা, অমৰা গুটি এটা, শিলিখা এটা, কেঁচা হালধি এটুকুৰা খুন্দি ৰস উলিয়াই এসপ্তাহ কুলকুলি কৰিব।
৬১। শিশু গছৰ পাঁচ/ছয়খন পাত খুন্দি তাৰ ৰস মিচিৰিৰে সৈতে খাব।
৬২। মাটি কঠালৰ কুমলীয়া কল, তুঁহ জুইত পুৰি পিছদিনা তাৰ ৰস মিচিৰিৰে সৈতে মিহলাই খাব।
৬৩। দোৰোণ শাকৰ তৰকাৰী আৰু পাতত দি খাব লাগে।

পিঠা খোৱা ঃ

৬৪। মৰাণ আদা খুন্দি প্ৰলেপ দিব বা চক্তিনাৰ শিপাৰ ছালৰ সম পৰিমাণে সৰিয়হ দি বটি প্ৰলেপ দিব।

গৰল ৰোগ বা গলগণ্ড ঃ

৬৫। নহৰু বা পিঁয়াজ দিনে পয়সভৰ গ্ৰামকৈ খালে এই ৰোগ ভাল হয়। এই দৰৱ প্ৰায়

এমাহমান খাব লাগে।

টনচিল :

৬৬। ভৰুৱা কদমৰ ২০০ গ্ৰাম ওজনৰ ছাল খুন্দি দাঁতৰ আলু আৰু টনচিল হোৱা বাহিৰ ফালে প্ৰলেপ দি আধাঘণ্টা ৰাখিব। গলবেৰা- মানুহৰ ও গৰুৰ- মাখিয়াতিৰ পাত খুন্দি মিঠাতেলৰ সৈতে ডিঙিত সানি দিব।

বিন্দু সাৰৰ দৰব :

৬৭। বাঘ আঁচোৰাৰ মূল, বকুলৰ মূল, জাইফল বটি দুগ্ধ সমে খাব।

৬৮। বানাচৰী চেনি এতোলা, গাই গৰুৰ গাখীৰ পাঁচতোলা, সোম লতাৰ ৰস পাঁচতোলা সহ মিহলাই খাব।

৬৯। সোমলতা ৰস তিনি তোলাৰ লগত একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ লগত মিহলাই খাব।

৭০। শিঙৰি পাত, পনৌনৌৰা, বাটি ছাগলী দুগ্ধ সমে খাব।

৭১। হাঁহ কণী কুহুমৰ লগত গৰু গাখীৰ সহ খাব।

৭২। ভজাৰতী শিপা এঘাৰ গোট, লোণ একমহা, জালুক এঘাৰ গোটা বটি পাতত দি এঘাৰ টেপা কৰি খাব।

প্ৰস্ৰাৱৰ দোষ :

ছালকুঁৱৰী চাৰি আঙুল, তালমিচিৰি আধা তোলা, একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব লাগে।

৭৩। দুপৰ টেঙাৰ পাতৰ ৰস এতোলা খালে প্ৰস্ৰাৱ ভাল হয়।

৭৪। ঘৃত কুমাৰী বটি ক্ষীৰেৰে খাব।

৭৫। আকলবীৰৰ ৰস গাখীৰেৰে খাব।

৭৬। কেঁচুৰ ৰস, পুৰণি গুৰ মেথিগুৰি সমে খাব।

৭৭। নৰসিংহৰ পাত, পুৰণি শিলিখা বাটি ছাগলী গাখীৰৰ লগত খাব।

৭৮। অৰ্জুন গছৰ গুটি, কুকুৰ সূতাৰ ছাল, বৰিয়ালৰ আগ, নাহৰৰ উজ কেশৰ বটি গাখীৰৰ সমে খাব।

৭৯। কাঞ্চন শিপা, জাইফল সমে বটি গাখীৰেৰে খাব।

৮০। বচন পাত, বৰিয়ালৰ পাত, কহীয়া হালধি, পিপলি বটি ছাগলী গাখীৰ লগত খাব।

৮১। আউনী পাণৰ শিপা, একে বৰণীয়া গাইৰ ক্ষীৰ অঞ্জলীখাৰ সবাকে বটি খাব।

৮২। হেলচিৰ খাৰ খাব।

৮৩। বাকৰ মূল ছাগলী গাখীৰেৰে খাব।

৮৪। চিতা মূল, বচ, শুঁঠ, পিলি, সৈন্ধৱ লোণ আদা সবাকো পগাই সমভাগ কৰি খাব।

৮৫। অথনি শাক, পুৰণি খৰিছা, মাগুৰ মাছ, জালুক এটা লোণ দি বান্ধি খাব।

৮৬। যম লাখুটিৰ মূলৰ ৰস, অমৰাৰ ছাল, জামুৰ ছাল আৰু মূলৰ ৰস, পূৰ্ণ নবাৰত ৰস এৰাঁ গাখীৰেৰে খাব।

৮৭। আগীয়া চম্পাৰ ৰস, এৰাঁ গাখীৰেৰে খাব।

৮৮। কেঞ্জেবন গুটি গুড়ি কৰি মেটেকাৰ ৰস, পকা আঠিয়া কল মচি গাখীৰৰ লগত খাব।

৮৯। পূৰ্বতীয়া, পিপলি আৰু ঘৃণী চূৰ্ণ সমভাগ গাখীৰৰ সমে খাব।

৯০। ত্ৰিফলা, আচুকাঠ, উৰৈকাঠ, মুঠা-ইসবৰ ক্বাথ মৌ মিহলাই এৰাঁ গাখীৰৰ লগত খাব।

৯১। আধাতোলা ডালিমৰ শিপাৰ ছালৰ ৰস এপোৱা গাখীৰৰ লগত খাব।

৯২। বিন্দুসাৰ- কণাবিহমনাৰ ৰস, লাই জাবৰি, শুকলতি, তিনিওকে ৰস কৰি খাব।

৯৩। গৰুৰ গাখীৰ, পুনৌনৌৱা, শিঙাপাত; কুৰৈ লতাৰ আগ সমানে সমানে ৰস লৈ খাব। ভাল হ'ব।

প্ৰসূতাৰ দৰৱ :

৯৪। পাকৈ চোঁৱাৰ মঙহ, কালজীৰা, ভোগজীৰা, গুৱামৰি, পুৰণি ধনীয়া, পানী মদাৰৰ মূল, বিজুলৰ গুটি, জাইফল, জাতি চন্দন, কস্তুৰী সবাকো বটি খাব।

৯৫। ভাতঘিলাৰ ছাল, কল বাকলিৰ খাৰনি, শুকান বেলৰ গুৰি, ধনীয়া, ক'লা জীৰা, ভোগ জীৰা, জালুক, পিপলি গুৰি কৰি খাব।

৯৬। লেটা গুটি তিনিটা, বাঘ নলাৰ আগ দুটা, টংলাৰ আগ তিনিটা, হাতী পিপলিৰ ঠাৰি, তামোলৰ কলিৰ কোঁহ সবাকে বাটি ৰসলৈ চেনিৰে খাব আৰু ঘঁহিব।

৯৭। টেঙামৰা, আদা, হালধি, বেলপাত, বিহলঙনিৰ শিপা সকলো অনুমান পৰিমাণৰ লৈ দিনে খাব।

প্ৰসূতি :

৯৮। ভেদাই লতাৰ শিপা, তিনি আঙুল, বাটদুবৰি মালি তিনি আঙুল, উলুৰনী গছৰ শিপা তিনি আঙুল, বিহলঙনিৰ ঠাৰি তিনি আঙুলকে তিনি পাব দিব। খৰুৱা বেঙেনাৰ শিপা তিনি আঙুল, খুদ জলকীয়াৰ শিপা তিনি আঙুল দিব।
মিহি কৰি ৰস উলিয়াই গুটি জালুকৰ লগত অলপ গৰম কৰি খোৱাৰ অলপ আগে আগে অলপ নিমখ দি তিনিপালি খাব।

প্ৰসূতি উখহিলে :

৯৯। কোটাহী বেঙেনাৰ শিপা তিনি আঙুল, টংলতি তিনি আঙুল, শুকলাটি তিনি আঙুল পটাত খুন্দি ৰস উলিয়াই আধা চামুচ পানী দি মিলাব। তিনিবাৰ চেকিব, নতুন

কাপোৰত চাকি পাঁচটা জালুক দি অলপ নিমখ মিহলাই খোৱাৰ আগতে তিনিপালি খাব।

প্ৰসূতা :

১০০। লং এটা, জালুক তিনিটা, কাণি, চাই পান, (কাণিৰ পৰিমাণে পান) চোৰাতৰ শিপা, এডাল তংলতিৰ শিপা, এডাল ধপাতৰ শিপাৰ লগত লোণ দি বেলপাত তিনিটা, অকাঠি বাৰটা বটি বড়ি কৰি খাব।

১০১। সোণবৰিয়ালৰ শিপা সৈতে গাখীৰ, তিনিদিনীয়া পইতা ভাত, আঠিয়া কল, কেৰাহিৰ চাই, হেন্দালিৰ চোঁচা এলাচু, হেটাৰে চোঁচা উধানৰ মাটি আটাই কেইটা গোটাই খাব।

প্ৰসৱ হোৱা দৰৱ :

খৰুৱা বেঙেনাৰ সৰা ফুল তিনিটা তিনিখন তামোলৰ লগত খাব অথবা (ক) কেতকোৱা ছাল তুলসীৰ ডালৰ চালত খুচি থ'ব। প্ৰসৱ হ'ব। (খ) সিজুৰ দক্ষিণৰ এঠা প্ৰসূতিৰ শিৰত ফোট দিব।

প্ৰসূতিৰ দৰৱ :

১০২। ভোগ জিৰা, ডাউকাৰ মাংস, কেতেলা পক্ষ ভুৰ, বনজিৰাৰ শিপা, জালুক ১৩টা, আধা পিপলি, অলপ নিমখ দি পগাই খাব। ভাল হ'ব।

১০৩। ১ বা ২ খিলা মধুৰী গছৰ পাতৰ ১০০ টা মান আগ, তাৰ লগত টেঙা ডালিম এটা ভাঙি ভিতৰৰ গুটি লৈ খুন্দি ২০০ মান পাতৰ লগত পটাত পিহি লৈ ৰ'দত শুকুৱাই বড়ি কৰিব। বড়িটো পাৰ চৰাই কণীৰ জোখৰ কৰি বটলত ভৰাব। খোৱাৰ নিয়ম : আগবেলা, পিছবেলা দিনে ২ বাৰ। প্ৰতিবাৰত এটাকৈ বড়ি। ব্যাধিটো ৩ দিনত ভাল হ'ব। অলপ ম'হৰ গাখীৰৰ বাদে গাখীৰ মিচিৰি দি মিলাই ল'ব।

চকুৰ দৰৱ : (EYE DISEASE)

চকুত জাল পৰা দৰৱ :

১০৪। পুৰা কলৰ আঠা বা শামুকৰ পানী দিলে ভাল হয়।

চকুৰ মল কটাৰ দৰৱ :

১০৫। সিজু গছৰ শিপা কাণত আৰি থলে ভাল হ'ব।

১০৬। মনিছাল, সৈন্ধৱ লোণ, কণা শিমলু সবাকে বটি বস উলিয়াই নিৰ্মল জলত পেলাই থ'ব। পিছদিনা পুৱা সেই পানীৰে চকু ধুব।

চক্ষু কোটৰ দৰব :

১০৭। চাউলৰ সিতা, আমৰ ছাল, বৰ শামুকৰ পানী, অমৰাৰ ৰস, মানুহৰ দুগ্ধ সবাকে চন্দন যেন কৰি লিপি দিব।

চক্ষু নেঠৰ দৰব :

১০৮। আমৰ্লখিৰ ৰস উলিয়াই নিৰ্মল কৰি চকুত তিনি দিন দিলে ভাল হয়।

চক্ষু শূলৰ দৰব :

১০৯। (ৰঙা পৰা) পনৌনৌৰাৰ ৰস উলিয়াই চাকি নিৰ্মল কৰি চকুত তিনি দিন

দিবা অজ্ঞান পলাশ বেমাৰ :

১১০। (চকু পিৰিকিয়ায়, খজুৰায়, ঘা হয়, পানী ওলাই থাকে) শ্বেত অপৰাজিতাৰ ফুল তিনি তোলা, দহ তোলা পানীত পেলাই থৈ পিছ দিনা সেই পানীৰে চকু ধুব।

চকু চন্দা বেমাৰৰ দৰব :

১১১। বেলপাত, হালধি, আমৰ্লখি সবাকে বাটি ৰস উলিয়াই নিৰ্মল কৰি বাহী চকু ধুব।
১১২। পদ্ম মধু লগাতে ঠাণ্ডা জল (চিচাত থকা হ'ব লাগে) পুনৰ গোলাপ জল ল'বলৈ দিব লাগে।

চক্ষু উখহিলে :

১১৩। আচু কাঠ, শিলিখা সৈন্ধাৱ লোণ, গোৰেউ মাটি, ৰঙা চন্দন, কেতুৰী, খৈ, মাটি, বচ আৰু সন্ধত এই বিলাকৰ লেপ দিব।
১১৪। মৰাপাট ধনা সিজাই তাৰ তপতে তপতে সেক দিব।
১১৫। হালধি আৰু শিলিখা মৌত চাকি চকুৰ পিৰিকটিত দিব।

চকুৰে পানী বৈ থাকিলে :

১১৬। আমৰ্লখি, শিলিখা আৰু উহৰা গুটি পানীৰে বটি দিনটোত তিনি চাৰিবাৰ চকুত অঞ্জল দিলে ভাল হ'ব।
১১৭। পানৌনৌৰা শাকৰ ৰস পাঁচ/ছয় টোপ দিনৌ চকুত চেপি দিলে চকুৰে পানী বোৱা ভাল হয়।
১১৮। চজিনাৰ পাতৰ ৰস তামৰ পাত্ৰত লৈ ঘিঁউ সানি অলপ তপতাই চকুৰ পিৰিকটিত দিলে চকুৰ পানী বোৱা ভাল হয়।

চকুৰে ধোঁৱাকোঁৱা দেখা :

১১৯। চিত্ৰানক্ষত্ৰৰ পুৱা ষষ্ঠী তিথিত সৈন্ধাৱ লোণ নিমকতকৈ বটি চকুত অঞ্জল দিলে

এই ৰোগ ভাল হয়।

১২০। পনৌনৌৱাৰ ৰসত তিনি জোখা পানী মিলাই চকুত দিলে ভাল হয়।

চকুত চলিহা পৰিলে :

১২১। ৰৌ মাছৰ তেল একোহা চৰালি (আইজন) গুৱামৰি, ধনিয়া, কালজিৰা, ভোগ জিৰা, জাইফল, লং, গাঠিয়ন আৰু তেল সবাকো মাটিত ভৰি নিমিয়াকৈ পিৰাত ভৰি তুলি ৰাখি খালে আৰু অলপ চকুত দিলে চকুত চলিহা লগা গুচে।

১২২। চোকা ধপাতৰ ৰস এটোপালকৈ তিনি চাৰি দিন চকুৰ মণিত পেলাই দিলে চকুৰ ফুল পৰা ভাল হয়।

১২৩। কণা শিমলুৰ পাত আৰু তুলসীৰ আগ এটা হাতেৰে মোহাৰি ৰস চকুত দিলে চকুত ফুল পৰা ভাল হয়।

চকু ৰঙা পৰিলে :

১২৪। ৰাতিপুৱা দুবৰি বনৰ পানী আৰু ক'লা তুলসী পাতৰ পানী চকুত লগালে ভাল হয়। পানীখিনি ছাকি লৈ লগাব লাগে।

১২৫। জেতুকা, মিচিমি তিতা দুয়োকে বটি দিলে ভাল হয়।

১২৬। পুৰৰ্তীয়া ৰস চেপি চকুত দিলে চকু ভাল হয়।

১২৭। মেনেকা বটি দিলে চকুৰ ৰোগ ভাল হয়।

১২৮। শিলিখা বা হালধিৰ ৰস চকুত দিব লাগে। নাইবা এৰাপাত এখন জুইত সেকি তাৰ তিনি চাৰি টোপাল ৰস চকুৰ কোণত দিলে চকুৰ খচ্‌খচনি ও পোৰণি মৰে। পিঁয়াজৰ ৰস তিনি/চাৰি টোপ দিব পাৰি। কুহমীয়া গৰম পানীত অলপ নিমখ দি পৰিস্কাৰ কাপোৰেৰে সেই মিশ্ৰণসহ চকু দুটা লাহে-লাহে ভালদৰে মোহাৰি আমলখি ৰস তিনি/চাৰি টোপাল চকুত দিব পাৰি।

চকুৰপৰা পানী ওলোৱা দৰৱ :

১২৯। পঞ্চাছ গ্ৰাম তৰুণা কদমৰ ছাল খুন্দি তাৰ ৰস চকুৰ কোণত এটোপ এটোপ দিব লাগে।

চকুত জাল পৰা ৰোগ :

১৩০। পকা গোল নেমুৰ ৰস চকুৰ কোণত চাৰি/পাঁচ টোপালকৈ প্ৰতিদিনে দিব লাগে। পোন্ধৰ/বিছ দিনমান দিলে ভাল হয়। নাইবা পুৰা কলৰ আঠা তিনি/চাৰি টোপালকৈ চকুৰ কোণত প্ৰতিদিনে দিব লাগে। একেৰাহে ১১/২০ দিন।

১৩১। অসমীয়া বগৰীৰ আগৰ ৰস দুটোপালকৈ সাত বা দহ দিন প্ৰতি দিনে একে সময়তে দিব।

১৩২। দ্ৰোণ বনৰ শিপা গধূলি এবাটি পানীত তিয়াই থ'ব। সেই পানীত ৰাতিপুৱাই সেই শিপা খচিব আৰু সেই পানীৰে চকু ধুব।

গৰ্ভ পদ্মনলাৰ দৰৱ :

১৩৩। টেঙা মৰাৰ আলু, লোণ, মৰিচ সমে পাগ কৰি খাব অথবা লেটা গুটি, তিতা কেৰেলাৰ গুটি, গড়ৰ শুকান মগুহ, কেটেলাৰ ভুৰু, তেজাৱতীৰ শিপা, পানী মুটুৰা, সৰু মানিমুনি, হাঁচিয়তি বন, বৰালি বুকুৰা, লাই, কচু পদ্মচকা, লোণ, ভালুক দি পগাই খাব।

শিৰ কুষ্ঠৰ দৰৱ :

১৩৪। কপাহৰ গুটি, শিল পৰা মাটি বা বালিমাটি লিপি দিলে ভাল হয়।

কুষ্ঠ ৰোগ :

১৩৫। ভীম কলৰ সাৰৰ লগত কেঁচা হালধি এটুকুৰা খুন্দি সানিলে ভাল হয়। নাইবা সোমৰাজ পাতৰ ৰসত অলপ নিমখ দি মিশ্ৰিত কৰি সানিলেও উপকাৰ হয়।

১৩৬। পচতিয়াৰ পাতৰ গুৰি ১ জোখ, মৌ ২ জোখ, ঘি ২ জোখ এটা পাত্ৰত ভৰাই থৈ মুখ ভালদৰে বন্ধ কৰি মাটিৰে লেপ দি এমাহমান ধানত ভৰাই থ'ব। আৰু এই দৰৱ দৈৰ লগত খালে শিৰৰ ভিতৰত থকা সকলো ৰোগ নাশ হয়।

১৩৭। কৰ্ণিবিহৰ আগ বটি দিলে কুষ্ঠ ৰোগ ভাল হয়।

বাঘ মোৰৰ দৰৱ :

১৩৮। তুঁতিয়া, বগৰীৰ মূল, কোঁহপাত বাটি লিপি দিলে ভাল হয়।

বাঘ চাপৰিৰ দৰৱ :

১৩৯। গলধন বা মূৰত হোৱা বিশাল ফোঁহোৰাক বাঘচাপৰি বোলে। লাই জাবৰি, চোশিৰ, সৰ্পজিভা, ক'লা তুলসীৰ পাত, কলখাৰণী বা ছাগলী গাখীৰ একেলগে লিপি দিব।

বাঘে কামুৰিলে :

১৪০। সৰল কাঠৰ চন্দন ঢেকীয়া লতাৰ আগ খুন্দি মিঠাতেল মিহলাই কামোৰাৰ ঠাইত লগাব লাগে।

হুৱাৰ দৰৱ :

১৪১। আঠিয়া কলৰ শিপা, লাংগল ভঙাৰ দক্ষিণৰ শিপা, মৰিচ, পিপলি সবাকো বটি খাব।

১৪২। নহৰু এটা, বনকপাহ, বনমৰা, এলাচু এটকা পুৰি ছাই কৰি একে ৰৰণৰ গৰুৰ গাখীৰেৰে পুৰা/বেলা খুৱাব হবাব কৰ্মকাৰ নষ্ট হ'ব।

মুদগাৰৰ দৰব ঃ

১৪৩। আৰৈ চাউল, ঘুণগুৰি সবাকো বটি গৰু গাখীৰেৰে খাব।
১৪৪। কটা কলগছৰ পানী, ৰুদ্ৰাক্ষ, বগৰীৰ গুটি, তিনিওকে মিশ্ৰিত কৰি খাব।
১৪৫। সিজুৰ দক্ষিণ ফালৰ পাতৰ ৰস, গোৰকটৰ ৰস, মনমৰটী টেঙাৰ ৰস জালুক দি খাব।
১৪৬। কোটাহি বেঙেনাৰ শিপা, খৰুৱা বেঙেনাৰ শিপা বড়ি বনাই খাব।
১৪৭। দহিকচু, মাটিমাহ, তিল, চেপা আঠিয়া কল, সবাবো ৰস এৰা গাখীৰেৰে খাব।
১৪৮। শিলিখাৰ ছাল, ঔৰ ছাল, বন কপাহীৰ আলু এপোৱা গাখীৰত খচি এতোলা চেনি আৰু এতোলা মিছিৰি মিহলাই খাব।
১৪৯। হেলচী শাকৰ আগ, জালুক, পিপলি সমে জোল কৰি খাব।
১৫০। কোমোৰাৰ ৰস চাৰিতোলা, য'খাৰ চাৰি অনা, চেনি দুই অনা সবাকে মিলাই খালে মুত্ৰাবাট, শৰ্কৰা আদি উপশম হয়।
১৫১। শিলাজতু পাঁচ ৰতি মৌৰে দিনত দুবাৰকৈ খাব।
১৫২। কেঁচা এৰা গাখীৰ আঠ তোলা, মিচিৰি আধা তোলা, ফিটকিৰি আধা অনা মিহলি কৰি দিনত দুবাৰকৈ খালে এই ৰোগ ভাল হয়।
১৫৩। কেঁচা হালধিৰ ৰস দুতোলা আৰু মৌ আধা তোলা একেলগে খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

গাঁঠিয়া মুদগাৰ (পাথৰি) ঃ

১৫৪। নাৰিকলৰ ফুল আৰু য'খাৰ বটি খালে একেদিনাই গাঁঠিয়া মুদগৰ বা পাথৰি ওলাই পৰে।
১৫৫। গোধালতাৰ আলু বা গৰখীয়া তিয়ঁহৰ শিপা বাহি পানী দি বটি খালে পাথৰি ভাল হয়।
১৫৬। গোক্ষুৰৰ গুটিৰ গুড়ি, মৌ আৰু ছাগলী গাখীৰৰ লগত খালে গাঁঠিয়া মুদগৰ ভাল হয়।
১৫৭। চজিনাৰ ছাল, (শিপাৰ) খুন্দি তপতে তপতে খালে বা বৰুণৰ ছাল খুন্দি বা গুড়ি কৰি পুৰণি গুৰেৰে খালে বেদনা সংযুক্ত গাঁঠিয়া মুদগৰ ভাল হয়।
১৫৮। বৰুণৰ ছাল, আদা, গোক্ষোৰ সবাকো মিলাই দোতোলা, ডেৰ পোৱা পানীত পগাই আধাপোৱা ৰস ৰাখি, সেই ৰস য'খাৰ আৰু কুঁহিয়াৰৰ গুৰ মিহলাই খাব।
১৫৯। নাৰিকলৰ ফুল আৰু কোমল তামোলৰ ৰস তিনিদিন খালে ভাল হয়।
১৬০। চজিনাৰ শিপা এতোলা, আধাসেৰ পানীত পগাই আধাপোৱা জোল ৰাখি

তিনি/চাৰি দিন খালে ভাল হয়।

১৬১। সন্যাসীগুটাৰ শিপা এমুঠা, ঘোলৰ সৈতে বাটি সাত দিন খালে ভাল হয়।

১৬২। কঠনা ফুলৰ ছাল, শিপাৰ ৰস আৰু পানী পোৰ্তণি শাকৰ ৰস মিহলাই খালে ভাল হয়।

১৬৩। গৰু খিচ্ ৩ টা আনি তাক খুৱাই আৰু তাৰ পাত খুন্দি মুত্ৰ নলীৰ আগত বান্ধি দিব। তিনিদিন দিব।

১৬৪। গাঠিয়ন, দীঘলতিৰ আগ পাঁচটা আৰু ছাল, জালুক পাঁচটা, পাঁচ টোপাকৈ হিয়াৰৰ আগ একাদিক্ৰমে খুৱালে নাশ হয়।

প্ৰস্ৰাৱৰ গণ্ডগোল হ'লে বা পাথৰ হ'লে ঃ

১৬৫। ঢেম ডেউকাৰ আগ পাঁচটা, দ্ৰোণ বনৰ আগ পাঁচটা, মাটি কঠালৰ কোঁহ পাঁচটা আধাপোৱা গৰু গাখীৰৰ লগত চেনি বা মিছিৰি মিহলাই খালী পেটত খাব লাগে।

১৬৬। গৰখীয়া ৰবাই (ডাঙৰ জাতৰ) শিপা শকত হ'লে চাৰি আঙুলকৈ পাঁচ টুকুৰা লৈ ধুই ছালটো লৈ মাজৰ শাহ পেলাই দিব আৰু পানীত তিয়াই খাব। এই দৰৱ মূদগৰ কাৰণে ভাল।

নাৰেংগাৰ দৰৱ ঃ

১৬৭। গান্ধ কচুৰ সিপা, চোৰাতৰ শিপা, বেতগাজ সবাকো বটি খুৱালে ভাল হয়।

১৬৮। বিহমলাৰ গুটি, ভলুকা বাঁহৰ পাতৰ থোৰ দুযোকো লোণ সমে বটি খুৱাব।

১৬৯। ওলকচু, মৰাণ আদা, মাটি কান্দুৰী, সবাকো বটি দিলে ভাল হ'ব। পকনি- বিহাৰ আলু, চন্দন যেন কৰি বাঁ ব্যাধিৰ মূৰত দিলে নাৰেংগা পকি উঠিব।

১৭০। কলিয়া কচু, বৰ কচু, বেজ কচু, তিনি চকলকৈ কাটি বটি লিপি দিব। নাৰেংগা ভাল হ'ব।

১৭১। কপাহৰ আলু, মেটেকাৰ আলু, ৰৰপুনি, ৰঙা পুৰৈ সবাকে বটি খুৱালে নাৰেংগা ভাল হয়।

১৭২। কুকুৰ সূতাৰ পাত, মূৰ ফুলা বন, পকা পান, খয়েৰ আৰু এৰাপাত সবাকে বটি লেপ দিব।

১৭৩। গোধলতাৰ কুঁহিপাত সাতোটা আৰু কুকুৰ সূতাৰ ছাস-পাত বটি লিপি দিব লাগে।

১৭৪। কুণসাৰৰ বিহাৰ আলু, দীঘলতিৰ আলু, দুয়োকো বটি লেপ দিব, নাৰেংগা পকিব।

১৭৫। আমঠু, শিলিখা, আহঁতৰ গাৰ ছাল, দুৱাৰ চলত বৰ গছৰ ছাল সবাকে পুৰি ছাই কৰি লগালে নাৰেংগা পকে।

গৰ্ভ নাৰেংগাৰ দৰৱ :

১৭৬। কপাহৰ আলু, বৰপুনিৰ ৰস, বৰপুৰৈ সবাকে বটি খাব।

১৭৭। ভাতঘিলাৰ ছাল খুন্দি ৰস উলিয়াই লোণ, জালুক দি তপতাই খালে ব্যাধি বাজলৈ ওলায়।

১৭৮। বৰ মানিমুনি, সৰু মানিমুনি, আমৰ ছাল, কদমৰ ছাল, চাঙেৰী টেঙা সবাকো খুন্দি ৰস লগালে গৰ্ভ নাৰেংগা গুচে।

১৭৯। কোমোৰাৰ আগ তিনিটা খৰধিয়া কৰাই শিপাৰ ৰস এৰা গাখীৰৰ লগত খাব, ভাল হ'ব।

ভিতৰ নাৰেংগাৰ দৰৱ :

১৮০। নাহৰ পটিয়া লতাৰ পাত, পুৰণি বচ, একে কৰি বটি লগাব লাগে।

মন্দ ৰোগৰ দৰৱ :

১৮১। আগদিনা চুণত পানী দি সেই পানী নিজনি কৰি, দুটকামান তুলি অলপ এলাচুৰ লগত গুদা পেটত খাব।

১৮২। আমলখি দি পানী গৰম কৰি খাব।

১৮৩। বনজবাৰ মূল, কণি বিহৰ ফুল, ৰঙা যুগী এৰিৰ শিপা, ভজাবতীৰ শিপা, ঘুনুচাৰ শিপা, লং ৩ টা, কাকুৰ হৰতি, দেওবিহ একৰতি, জালুক পাঁচটা সবাকে বিৰিত (তাবিজ) ভৰাই ল'ব। মন্দ কৰা ভাল হ'ব।

এন্দুৰীয়াৰ দৰৱ (CARB UNCLE) :

১৮৪। তৰাগুটি এটা, কণি বিহৰ গুটি এটা, সিজুৰ আঠা এটোপ সবাকে মিহি কৰি দিব।

১৮৫। বৰ থেকেৰা পুৰি ছাই কৰি তেল মাৰি দিব।

১৮৬। কামসেন্দুৰ লেপি দিব।

১৮৭। গাজ বিৰিণাৰ শিপা একে উশাহতে উভালি তাক বছিৰে বান্ধি জুই কাৰত ওপৰত ওলোমাই থব লাগে। দুয়োটা একেলগে শুকাব।

১৮৮। চটিয়নাৰ আঠা কপাহত ধৰি আনি ঘাত চেপি দিব। আগতে গৰম পানীৰে ধুই চাফা কৰি লব।

১৮৯। সাগৰৰ ফেন, নহৰুৰ ফুটা ৯ টা, গোমসাপৰ মূৰ শ্ৰৱনা নক্ষত্ৰত বিৰিত ভৰাই ল'ব।

১৯০। কণি বিহ, কুটুকাৰ আগ, জেতুলী লতাৰ আগ, দীঘলতিৰ আগ বটি লিপি দিব।

১৯১। গুলঞ্চ পাতৰ কুমলীয়া পাত তাৰ আঠাসহ পিহিব আৰু ঘাত লগাই থ'ব।

দুপালিতে ভাল হ'ব।

১৯২। কেহেঁৰাজ বন, কাচিধৰীয়া বন, তিনি/চাৰি সীৰিয়া বন, জালুক পাঁচটা, ধপাত এইবিলাক খুন্দি পাতত পুৰি সহিব পৰা অৱস্থাত অলপ গৰমকৈ বান্ধিব লাগে।

১৯৩। ধপাতৰ পাত, হিং, তুঁতিয়া, গন্ধক, ডেওলতাৰ মূল আৰু গুটি, মদাৰৰ কুঁহি, সৰাপাণ, চুণ, বিয়নী সাবটাৰ পাত আৰু গুটি কুঢ়ি মাহেৰে বান্ধি থাব।

১৯৪। নিমৰ পাত, শিপা, ছাল আৰু ফুল শুকাই সৰাকো সমজোখে গুৰি কৰি ঘিঁউ আৰু মৌ দি নাইবা গাখীৰেৰে এবছৰ কাল খালে ভাল হ'ব।

১৯৫। বোকবল বিহৰ শিপা, চোৰাতৰ শিপা, তেজ মুইৰ শিপা, কাঞ্চনৰ শিপা, লোণ, জালুক, পিপলি, মৰাণ আদা সৰাকো বটি লেপ দিব।

১৯৬। ডালিমৰ গুটি, জলকীয়া আৰু জালুক বটি দিব।

১৯৭। মংগলবাৰে এন্দুৰ মাৰি দহ দিনমান ধোন্দত থৈ ঘিঁউ এতোলাৰে মাৰি দিব।

১৯৮। মালভোগ কল ব্যাধিৰ মুখত দিব। পাছত তেজমুইৰ ছাল, বনকুকুটা, কাতিলতাৰ আগ, কুমজেলুকা পুৰি ছাই কৰি দিলে এন্দুৰীয়া ভাল হয়!

১৯৯। বগা শিঙৰাৰ বুকু আৰু পাণৰ শিপা বটি দিব আৰু ওপৰত আকণৰ আঠা দিব।

২০০। বগীতৰাৰ টেপু তিনিটা, কলা কুকুৰা বা পাৰ এটা, খৰুৱা বেঙেনা তিনি/চাৰিটা অলপ জোল কৰি ভাতৰ লগত খাব। একেটা পাৰকে দুদিন/তিনিদিন খাব পাৰিব।

২০১। দীঘলতি গছৰ কোঁহ পিহি মানুহৰ গাখীৰৰ লগত মিহলাই বান্ধিব।

২০২। এই ৰোগত সাতটা তৰাগুটি, এটা কণি বিহৰ গুটি আৰু সিজু গছৰ এটোপ ৰস মিলাই লগাব লাগে। বা ৰৰথেকেৰা পুৰি তাৰ ছাই মিঠাতেলৰ সৈতে লগালেও ভাল হয়।

ছাল এন্দুৰীয়া (বাহিৰত হয়)

২০৩। কপাল ফুটা গছ উঘালি ধুই টুকুৰা টুকুৰ কৰি কাটি শুকাই গুৰি কৰি খুন্দি ল'ব। গুৰি চালনিৰে চালিব। পৰাখিনি পুনৰ ধুলিয়ৰী কৰিব। বটলত ভৰাব। কাগত কে, এম, পি, নাৰিকলৰ তেল ঢালি "ৰিকাৰে ল'বাব। তেতিয়া মিঠাতেলৰ দৰে ডাঠ হ'ব। তাকে হাঁহৰ পাখীৰ আগেৰে ভালদৰে ধুই ল'ব আৰু লগাব। তিনিদিনৰ ভিতৰত ভাল হ'ব।

২০৪। তৰাপাতিৰ পকা গুটি ৭ টা, কণি বিহ বন গছ গুটি এটা, বন জলকীয়াৰ গছ ৭ জোপা মিহলাই গুৰি কৰি খুন্দি ঘা হোৱা ঠাই ঢাকা কাপোৰেৰে বান্ধি দৰৱৰ ওপৰত কুমলীয়া কল পাতেৰে মেৰাই ল'ব। এই দৰৱ গৰম দিনত এদিন আৰু ঠাণ্ডা দিনত দুদিন বান্ধিব।

২০৫। বনমটৰ বীজ আৰু সৈন্ধৱ নিমখ মিহলি কৰি খুন্দি বান্ধি ৰাখিলেও এন্দুৰীয়া ৰোগ ভাল হয়।

২০৬। ম'হৰ দৈৰ লগত সৰু মিহি চাউলৰ ভাত কিছুদিন খালে এন্দুৰীয়া ভাল হয়।

২০৭। বগা এৰা গছৰ আৰু খয়েৰ সমান পৰিমাণৰ লৈ ভালদৰে পিহি এন্দুৰীয়া ঘাত লগালে ঘা ভাল হয়।

২০৮। সিজুৰ আঠা, আকণৰ আঠা, আচুকাঠৰ গুড়া সমান পৰিমাণ লৈ ভালদৰে বাটি লগালে এন্দুৰীয়া ৰোগ ভাল হয়।

পেটৰ বেদনা ঃ

২০৯। পচতিয়া গছৰ আগ এমুঠি আৰু লেটা গুটি তিনিটা নিমখৰ লগত বুট মাহতকৈ ডাঙৰ বড়ি কৰি পুৱা খালি পেটত খাব। ৰাতি আৰু দুপৰীয়া খোৱাৰ পাছত খাব।

পেট কামোৰণিৰ দৰৱ ঃ

২১০। বৰুণৰ ছাল, লেটা গুটি, বাদুলী মাংস, ডাউকৰ মাংস, সবাকো বাটি ছাগলী গাখীৰৰ সৈতে খাব।

২১১। কঠনা ফুলৰ শিপা, মাখিয়তী গছৰ শিপা, ফুটুকাৰ শিপা, তিতা ভেকুৰীৰ শিপা, নেমু টেঙাৰ আগ, সাত গোট লাটুমনি, তিনি গোট লেটা গুটি, কেটেলাৰ ভুৰু, লোণ, জালুক দি সিজাই খাব।

২১২। বগা বাহেকৰ শিপা, বিৰিণাৰ শিপা, শিলিখা সিজাই তাৰ জোল মৌ দি খাব।

২১৩। ভুঁই তিতা, মৰাণ আদা, ক'লা কেতুৰী, আমলখি খুন্দি তাৰ ৰস মৌ আৰু চেনি দি খাব।

২১৪। সোণাৰুৰ কোমল পাতত লোণ দি তেলত ভাজি থৈ পুৱা খাব।

২১৫। ১০০ গ্ৰাম পুৰণি কুঁহিয়াৰৰ ৰস খালে ভাল হয়। নাইবা নৰসিংহৰ ৫০ গ্ৰাম পাতৰ ৰস উলিয়াই তাত সামান্য ঠাণ্ডা পানী দি খাব।

২১৬। কলিয়া হালধি, জাতি হালধি, মৰাণ আদা, কল খাৰণি , তিতাৰ ঠাৰি পুৰি তাৰ খাৰণি, লাইজাবৰি, নেমুটেঙা সমানে ৰস, জালুক, পিপলি নহৰু লোণ, য'খাৰ দিব। সকলো পগাই খাব। টেঙা একেবাৰেই খাব। অথবা বৰুণৰ ছাল এপোৱা, কেঁটাহী বেঙেনাৰ পাত এপোৱা, বিহলঙনিৰ মূল, অপৰাজিতাৰ মূল, সিজুৰ শাহ, মৰাণ আদা, জালুক, পিপলি, সবাকো চন্দন যেন কৰি বাটি বড়ি কৰি প্ৰতিদিনে তিনিটাকৈ খাব।

২১৭। পিঁয়াজৰ ৰসৰ লগত অলপ চেনি মিশ্ৰণ কৰি খালে পেট কামোৰণি নাশ হয়।

২১৮। নহৰুৰ ৰস অলপমান উলিয়াই অকণমান নিমখ দি খালে ভাল হয়।

২১৯। ১০ গ্ৰাম মূগাৰ ৰসত নিমখ মিহলি কৰি মিছিৰিৰ সৈতে খাব।

২২০। মচলা গুটি আৰু কলা নিমখ পিহি গৰম গাখীৰৰ সৈতে খালে ভাল হয়।

২২১। ৫০ গ্ৰাম নৰসিংহৰ পাতৰ ৰসৰ লগত অলপ পানী মিহলাই খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

২২২। ২ চামুচ আদাৰ ৰসৰ লগত মৌজোল মিহলি কৰি গৰম পানীৰ লগত খালে ভাল ফল পোৱা যায়।

২২৩। হিং, জিৰা, জালুক, নিমখ আৰু পদিনা প্ৰত্যেকৰে ৩ গ্ৰামকৈ একেলগে পিহি খালে ভাল হয়।

২২৪। পিয়ালি কুঁৰুৰী বা নয়নতৰাৰ কেঁইখিলামান পাত ১০০ গ্ৰাম পানীত সিজাই ছাগলী গাখীৰৰ লগত খালে সুফল পোৱা যায়।

পেটৰ গৰম বাজ কৰাৰ দৰৱ ঃ

২২৫। টংলতিৰ শিপা, আম- চেলেঙনাৰ পাত, কেটাহী বেঙেনাৰ শিপা, বগা বাহেকৰ শিপা লোণ, জালুক দি বাটি ৰস উলিয়াই খাব।

কচুৰা ৰোগৰ দৰৱ-(পেটত হয়) ঃ

২২৬। কাছৰ মূৰ, জালুক, পিপলি, মৰাণ আদা, জাইফল, ক'লা জিৰা সবাকো বটি মিহি কৰি পগাই খাব। দিনে দুবাৰকৈ (পুৱা গধূলি) ৩ দিন খাব।

ল'ৰাৰ পেট কামোৰাৰ দৰৱ ঃ

২২৭। কণ্টলা ফুল এপাহ, নীলকণ্ঠ, আঠিয়া কল, পোৰোলা লটিৰ মূল, ভাত তিতাৰ মূল, জালুক, পিপলি সবাকো বটি খুৱাব।

যি কোনো পেটৰ অসুখৰ দৰৱ ঃ

২২৮। আমলখি বাটি আঞ্জা কৰি খালে পেটৰ অসুখ ভাল হয়।

২২৯। পুৰণি কুঁহিয়াৰৰ ৰস আধা তোলা খালী পেটত খাব।

২৩০। পঞ্চাছ গ্ৰাম নৰসিংহ পাতৰ ৰস উলিয়াই তাত ঠাণ্ডা পানী মিহলাই খাব।

২৩১। তিতা কেৰেলা বা নীলকণ্ঠৰ ৰস কৰি ভাতৰ লগত খাব। তিতা কেৰেলা তুহঁত পুৰি খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

২৩২। পুৰণি ঠেকেৰা খটি চেনিৰ লগত খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

পেলুৰ দৰৱ ঃ

২৩৩। ভেটাই ফুলৰ শিপা, মৌ সমে খালে পেলু মৰিব।

২৩৪। কেঁএগা বনৰ আলু তিনি/চাৰিটা বাটি খুৱালে পেলু ওলায়।

২৩৫। উজুবনৰ শিপাৰ ৰস উলিয়াই খুৱাব লাগে।

পেটৰ বিষ :

২৩৬। ডেউত্বাৰ আলু কাটি ৰস উলিয়াই খাব।

২৩৭। সৰু মানিমুনি, বৰ মানিমুনি, বন জালুক পিহি ৰস উলিয়াই এক চটাক নিমখ দি গৰম কৰি খাব।

২৩৮। কেঞাবনৰ গুটি, বৰ মানিমুনি, ভুত মৰিচ সবাকো মিহলাই গুৰি কৰি খাব।

ল'ৰাৰ পেলু মৰাৰ দৰৱ :

২৩৯। চেলাৰ ছাল, মাটি কঠালৰ পাত, সবাৰে ৰস উলিয়াই চূণৰ পানীৰে খাব। পেলু মৰিব।

শৌচত শাওঁ পৰিলে :

২৪০। প্ৰথমে অমৰা গুটি বা ইয়াৰ ছাল বা কোঁহ তিনিটা পাতত দি নিমখৰ সৈতে চোবাই খালে ভাল হয়।

পেট জ্বলা-পোৰা কৰাৰ দৰৱ :

২৪১। দ্ৰোণ বনৰ কুমলীয়া আগ, বৰ মানিমুনি, সৰু মানিমুনি, মাটি কাঁদুৰীৰ কুমলীয়া আগ এমুঠি কৰি ধান খেৰৰ জুইত পাতত দি নিমখ দি খাব লাগে।

পেটত পেলু হ'লে :

২৪২। কেঞা বনৰ আলু তিনি/চাৰিটা বাটি খুৱালে পেলু ওলায়।

২৪৩। উলুবনৰ শিপাৰ ৰস উলিয়াই খুৱাব লাগে।

পেট চলা :

২৪৪। বগা মদাৰ গছৰ ফুল বা পাতৰ ৰস আধা পোৱা খাব, ই হাইজাৰ দৰৱও।

২৪৫। পাঁচ/ছয়টা শিলিখা সম-পৰিমাণৰ পিপলি খুন্দি তাৰ ৰস বাহিৰ কৰি তাত প্ৰায়১০০ গ্ৰাম পানী মিহলাই গৰম কৰিব লাগে। তেনেদৰে প্ৰস্তুত কৰা মিশ্ৰণ সদায় ৰাতিপুৱা, দুপৰীয়া, ৰাতি আহাৰ খোৱাৰ প্ৰায় ৩০ মিনিটৰ আগতে খাব লাগে। একেৰাহে তিনি চাৰিদিন এই দৰৱ ব্যৱহাৰ কৰিলে পেট চলা বেমাৰ সম্পূৰ্ণ ভাল হয়।

পেটৰ বিষ :

২৪৬। সৰু মানিমুনি, বৰ মানিমুনি, বন জালুক পিহি ৰস উলিয়াই এক চটাক নিমখ দি গৰম কৰি খাব।

পেট কামোৰণি হৈ শৌচ হ'লে :

২৪৭। দ্ৰোণ বনৰ ৰস উলিয়াই কেঁচাই কেঁচাই খাব।

গৰুৰ পেট খহিলে :

২৪৮। বচ এক আঙুল, বৰাহ এক আঙুল, ঘোৰা নিমৰ ছাল দক্ষিণ ফালৰ এক আঙুল, ভকুৰা কদমৰ ছাল এক আঙুল, নহৰু তিনি ফুটা সকলোকে খুন্দি ৰস উলিয়াই খুৱাব লাগে।

পেট চলা আৰু নচলাৰ দৰব :

২৪৯। লাটুমনি য'খাৰ এটা খালে পেট চলে আৰু বগা য'খাৰ বটি খালে পেট চলা বন্ধ হয়।

পেটৰ বিষৰ দৰব :

২৫০। কেঞাবনৰ গুটি, বৰ মানিমুনি, ভুত মৰিচ সবাকো মিহলাই গুৰি কৰি খাব।

২৫১। আগিয়াচিতাৰ শিপা, গুণৰাজ, চাউল, লোণ, জালুক বাটি গুৰি কৰি মিলাই খাব।

তেজ সাৰৰ দৰব :

২৫২। বাহেকৰ বগাপাত, চাউল সমে খুন্দি কফুৰৰ নিচিনা গুৰি কৰি প্ৰতিদিনে এমহা কৰি খাব। তেজ সাৰ নাশ হ'ব।

২৫৩। চেঙা মাছ, টেঙামৰা জালুক দি ৰান্ধি খাব।

২৫৪। খালত থকা ঢেকীয়াৰ চোঁচ, চালৰ কোটা বৰ বিয়নিৰ আগ ৯ গোটা, গোবৰৰ গুটি সবাকে গুৰি কৰি ক'লা জিৰা, য'নী, থৰুৱা ফুল লোণ, জালুক, পিপলি আৰু চাউলৰ কৰাই খুন্দি খাব। তেজ সাৰ নাশ হ'ব।

২৫৫। ৰঙা এৰাৰ আগ শিঙা পাতৰ গুটি, লোণ, জালুক , পিপলি, বাটি গৰে মাছসহ ৰান্ধি খাব।

২৫৬। জাতি বাঁহৰ কুমলীয়া কেওঁ খুন্দি ৰস উলিয়াই, জালুক ২০ টা, লোণৰ সৈতে বটি তপতাই খাব।

২৫৭। সৌৰাৰ ছাল, পানী পোতনি, সিজুৰ মধা, সালধুনা, খহটা ডিমৰুৰ ছাল, এৰাঁ গাখীৰৰ সমে বটি খাব।

২৫৮। বগা অপৰাজিতাৰ শিপা পানীৰে বটি খাব।

২৫৯। ঔ গছৰ দক্ষিণৰ শিপা, সোণ বৰিয়ালৰ মূল, ডিমৰু গছৰ ছাল, হাড়-ঘুনুছাৰ ছাল, চেঙেলী মাছ সমে আঞ্জা কৰি খাব।

২৬০। কহঁৰা বন, উলু, কলি কুঁহিৰাৰ, কুঁশবন, ইসবৰ মূল ২ তোলা ছাগলী গাখীৰ১৫ তোলা, ১ সেৰ পানীত দি পগাব। পানী পোহগৈ গাখীৰ ভাগ থাকোতে নমাই দিব লাগে। পাছত খাব।

২৬১। শতমূল আৰু গোক্ষুৰৰ মূল গাখীৰেৰে পগাই খাব।

২৬২। ক'লা বৰা ধানৰ চাউল নাহৰ গছৰ শুকান ছাল কঠালৰ পকা পাত উলু খেৰত

অহা শুকান ঢেকীয়া, লোণ, আলুক, পিপলি, মৰাপ আদা একত্রে গুৰি কৰি খাব। টেঙা নেখাব তেজ সাব নাশ হ'ব।

বক্ত সাবৰ দৰব :

২৬৩। বঙা বিধৰ যম লাখুটিৰ গজালি আনি বস উলিয়াই নাৰিকল, মিছিৰি, গাখীৰত মিলাই খাব। বক্ত সাব নাশ হ'ব।

২৬৪। বাহকৰ পাতৰ বস প্রাতঃকালে খাইলে বক্ত সাব নাশ। বা পুবৈৰ আসু বত্ত টেংগিয়া বটি খাব। বক্ত সাব নাশ হ'ব।

বায়ুৰ দৰব :

২৬৫। জাতি কাকিবলাব মূল, কুকুৰা লতাব মূল, আঠিয়া কলৰ মূল, যম লাখুটিৰ মূল, গুটি খালিৰ মূল, খাকৰি খিলা সবাকো বটি পুবাত্তে খাব।

২৬৬। ঔ শিপাৰ পানী, নাগফেনা, মাটিমাহ, মুঠা, পথালি কোমোৰা, টিকনি বৰাৰ আগ, ঔ শিপা, পুৰণি কোমোৰা সকলো মিলাই মুৰত ল'ব।

২৬৭। চাউল ধোৱা পানী, আগিয়া চিতা দুয়োটাবে ভৰণ দিব।

২৬৮। বাজী ঔৰ আগ, শতমূল, বগৰীৰ আগ, অমৰাৰ ছাল সবকলো খুন্দি ভৰণ দিব। বায়ু নাশ হ'ব।

২৬৯। ৫/৬ টা পুৰণি শিলিখা ভাজি আহাৰৰ লগত খাব। আহাৰ খোৱাৰ আগে বা পিছে বা আহাৰৰ লগত ৫/৬ টা কেঁচা শিলিখা চোবাই খাব। গৰু ঘিঁউৰ লগত ৪/৫ টা শিলিখা খুন্দি খাব।

২৭০। আদা টুকুৰা কৰি নিমখৰ সৈতে আহাৰ খোৱাৰ আধা ঘণ্টা আগতে খাই গৰম পানী খাব লাগে।

২৭১। পেটত বায়ু জমা হোৱাৰ কাৰণে যদি ৰোগীৰ বুকু পোৰে তেন্তে ২০ গ্রাম গাজৰৰ বসত মৌজোল মিহলাই দিনে দুবাৰকৈ খাব।

২৭২। পাঁচ গ্রাম গৰম গাখীৰত অলপ হালধি বস আৰু নিমখ মিহলি কৰি খালে সোনকালে ভাল হয়।

২৭৩। গৰম গাখীৰ মৌজোল মিহলাই খালেও পেটত বায়ু জমা হ'ব নোৱাৰে।

২৭৪। আমলখি, শিলিখা, ভোমোৰাৰ গুটিৰ গুড়া পানীত মিহলাই খালেও পেটত বায়ু জমা হ'ব নোৱাৰে।

২৭৫। গৰম গাখীৰত ১ টা পিপলি দি গৰম কৰি খালে পেটৰ বায়ু গুলাই যায়।

২৭৬। ৫/৬ টা শিলিখা ভাজি আহাৰৰ লগত খাব। আহাৰ খোৱাৰ পাছত শিলিখা চোবাই খাব পাৰিলে ভাল ফল পোৱা যায়।

২৭৭। সোল বৰলিয়াৰ বস ঘিউৰে খাব। বায়ু নাশ হ'ব।

২৭৮। সোণ বৰিয়াঙৰ ৰস ঘিঁউৰে তপতাই খাব বায়ু নাশ হ'ব।

২৭৯। ৫ গ্ৰাম গৰম গাখীৰত অলপ হালধিৰ ৰস আৰু নিমখ মিহলি কৰি খালে তৎক্ষণাৎ ভাল হয়।

তেজ গ্ৰহণীৰ দৰৱ :

২৮০। ঔৰ ফুল, আঠিয়া কল, বৰ জামুৰ ছাল, মৰিচ, পিপলি সকলোৰে ৰস উলিয়াই তপতাই খাব। ৪ ঘণ্টাৰ পাছত আধা সেৰমান গৰুৰ গাখীৰ খাব।

২৮১। কলৰ পিলি, কেন্দুগছৰ কোঁহপাত বাটি ৰস খালে তেজ গ্ৰহণী ভাল হয়।

২৮২। ৰঙা মধুৰী আমৰ আগ এমুছি কুটি সিজাই দিনে দুবাৰ খোৱাৰ পাছত খাব।

২৮৩। চেনি আৰু মৌ চাউল খচা পানীৰে খালে তেজ গ্ৰহণী ভাল হয়।

২৮৪। ভুঁই তামোলৰ শিপা বটি নাৰিকলৰ পানীৰে খালে তেজ গ্ৰহণী ভাল হয়।

২৮৫। ৪/৫ ডোখৰ কেন্দু গছৰ গুৰি ধেতালি এপোৱা পানীত খটি সেই পানী খালে ভাল হয়।

২৮৬। চেপা আঠিয়া কলৰ থিয় ডিলৰ ভিতৰত কোঁহটো হাতেৰে মোহাৰি মোহাৰি মিঠা তেলত মঠিয়াই খাব।

২৮৭। এটা আঠিয়া কলৰ শাহ, জামুৰ ছাল ৫০ গ্ৰাম, মৰিচ, পিপলি, সমপৰিমাণে ঔ ফুলৰ ৰসৰ সৈতে তপত কৰি খাব লাগে। এই দৰৱ খোৱাৰ কমেও ৪ ঘণ্টাৰ পিছত ২০০ গ্ৰাম গৰুৰ গাখীৰ খালে ভাল হয়। পুৰণি বেলৰ শাহ পানীত তিয়াই সেই পানী খালে পুৰণি গ্ৰহণী ৰোগ ভাল হয়।

সঞ্চিত গ্ৰহণীৰ দৰৱ :

২৮৮। মিঠা আমৰ ছাল, কৰদৈৰ ছাল, ভেদাই লতাৰ মূল সবাকো চূণৰ পানীৰে এসপ্তাহ খাব।

২৮৯। ১০১ টা মধুৰী আমৰ কোমল আগ, ১ সেৰ পানীত সিজাই এতোলা ৰাখি তাক ২ তোলা পানীত মিহলাই প্ৰতিদিনে ১ চামুচকৈ পুৱা খালী পেটত খাব। সঞ্চিত গ্ৰহণী ভাল হ'ব।

২৯০। বচ, বৰাহ, হালধি, আদা, শিলিখা সবাকে বাটি ৰস খাব। জাতি বা মৰাণ আদা, শিলিখা, ক'লা হালধি, জাতি হালধি, চাহপাত, মাণ ধপাত, ক'লা গৰুৰ মুত আটাইকে চুঙাত সিজাই জোল কৰি ছাকি খাব।

২৯১। কঠাল গুটি ৮ টা, তামোলৰ দক্ষিণৰ ফালৰ কেঁচা শিপা ১২ ডালমান বটি বড়ি কৰি দিনে ৩ টাকৈ ২০ পালি খাব।

২৯২। ত্ৰিফলা (ভোমোৰা গুটি, আমলখি, শিলিখা) ৭ টাকৈ খুন্দি বাকলি গুচাই লব। ১ কাপ পিপলি গুড়ি কৰি আধা কাপ ল'ব। কেয়াবনৰ গুটি শুকুৱাই ভাঙি লৈ ৰ'দত শুকুৱাই খুন্দি গুৰি ১ চামুচ ল'ব। সৈন্ধৱ নিমখ ১ চামুচ সবাকো মিলাই

গুৰি কৰি কাজি নেমুৰ ৰসৰ লগত বড়ি কৰিব পৰা কৰি লৈ ৰত্তালি বগৰিব দৰে কৰিব। খোৱাৰ ব্যৱস্থা ঃ দিনে ৩ বাৰকৈ আধা ঘন্টাৰ মূৰে মূৰে বৰিটো চোবাই গিলি খাব। ভাল হ'বই।

২৯৩। মানিমুনিৰ ২৫ গ্ৰাম ৰসত সামান্য চেনি বা মৌ মিহলাই একেবাৰে খালে ভাল হয়।

গ্ৰহণীৰ দৰৱ ঃ

২৯৪। আঠিয়া কলৰ আঠা, নেমু টেঙাৰ গুটি বা ছাল, ছাগলী গাখীৰ ৪ টোপালমান দি শুদা পেটত খাব। লগত পাৰিলে ডালিমৰ ৰস খাব।

২৯৫। ৰহুৰ মাহৰ আগ ৩ টা, মধুৰীৰ আগ ৩ টা কাজি নেমু টেঙাৰ আগ তিনিটা সবাৰে ৰস উলিয়াই ২ চামুচ মৌৰ লগত ৩ দিন খাব।

২৯৬। চেঙা মাছ, উৰিয়ামৰ আগ ৭ গোট, নেমু টেঙাৰ আগ সাত গোট, টেপৰ টেঙা ৭ চকল, জালুক ১৯ টা, গোটা নিমখ দি সিজাই ৰস খাব। গ্ৰহণী নাশ হ'ব।

২৯৭। শুকান ঢেকীয়া, কেঁচা ঢেকীয়া, শোকোটা, মাটিমাহ, এৰী গাখীৰ, জালুক ১৩ টা সবাকে চুঙাত সিজাই ৰাতিপুৱা খালে ভাল হয়।

২৯৮। পুলি তেতেলীৰ কুঁহিপাত থেতালি ৰস তপতাই খাব।

২৯৯। ডালিমৰ বাকলি, শুকান বেল, মুথা, ভাং, কঠাল পাতেৰে খোলা চপৰিয়া পিঠা ভাজি খাব।

৩০০। কুমলীয়া মধুৰী গছৰ কুঁহি আগ অলপ ডাঙৰ পাঁচটা আৰু সৰু তিনিটা, সৰু মানিমুনি অলপ পৰিমাণে পিহি ৰস উলিয়াই ৩ পালি খাব।

৩০১। মাটি কান্দুৰী, তেঙেচী টেঙা পাতত দি ৰস উলিয়াই ভাতৰ লগত খাব।

৩০২। শুকান বেল তিয়াই পানীত খচি দুই বা আঢ়ৈ তোলা পৰিমাণে দিনে ৩ বাৰকৈ খালে ভাল হয়।

৩০৩। কপাল ফুটা, আফিং, আদা, বটি আৰু বগী মনোহৰ কল গাখীৰৰ লগত খালে গ্ৰহণী ভাল হয়।

৩০৪। ঔৰ ফুলৰ কলি এটা, শিঙৰি পাঁচটা, কল ফুলৰ লগত খাব।

৩০৫। মনোহৰ কলৰ শিপা, চম্পা কলৰ শিপা, আঠিয়া কলৰ শিপা, একেলগ কৰি ৰসৰ সৈতে চিৰা আৰু মৌ খাব।

৩০৬। বচ, লেটা গুটি ১ টা, কেঞ্জাবনৰ গুটি ৩ টা সবাকো বটি খাব লাগে।

৩০৭। মালভোগ খুটুৰাৰ এক আঙুলকৈ শিপা, ৩ জোপাৰ তিনি আঙুল খুন্দি গৰু গাখীৰৰ লগত মিহলি কৰি খাব। সঞ্চিত গ্ৰহণী ভাল হ'ব।

৩০৮। মধুৰী আগ তিনিটাৰ ৰস, পুৰণি গোলনেমু (নিমখত থোৱা) এক চামুচ ৰাতিপুৱাই তিনিদিন খাব। সঞ্চিত গ্ৰহণী ভাল হ'ব। নিৰামিষ আহাৰ খাব।

৩০৯। চিতামূল, পিপলমূল, যঁখাৰ সাচিক্ষাৰ, লৱণ, (সৈন্ধৱ) মচলা, বিট, উদ্ভিদ আৰু কৰ্কচ্ লৱণ, ত্ৰিকুট, হিং বনযমানী ও চৈ, এইবিলাক একত্ৰে চূৰ্ণ কৰি টাবালেবুৰ বা অম্ল ডাড়িনেৰ ৰসে মৰ্দন কৰিয়া (একে মাত্ৰা পৰিমাণে) গুৰিকা প্ৰস্তুতি কৰিয়ে ইহা আম পাচক আৰু দিপ্তী কাৰক (বঙালী নিদানৰপৰা)।

৩১০। এটা কেঁচা বা পুৰঠ ভীমকলৰ বাকলিৰে সৈতে ডোখৰ ডোখৰ কৰি কাটি এবাটি পানীত তিয়াই ৰাখি পিচদিনা সেই পানী শুদা পেটত খাব লাগে। গ্ৰহণী ৰোগ ভাল হয়।

৩১১। মধুৰীৰ আগ এমুঠি, ভীম কলৰ পচলা, অলপ নিমখ দি ৰস উলিয়াই ৩ দিন খাব।

৩১২। পুলি তেতেলীৰ কুঁহিপাতৰ ৰস তপতাই খাব।

৩১৩। দীঘলতিৰ কুঁহি বা ডালিমৰ পাতৰ ৰস, ভাঙ, বিশল্যকৰণিৰ ৰস দুধমুৰি ছালৰ ৰস বা ক্বাথ বৰ উপকাৰী।

৩১৪। সৰু সোণবৰিয়ালৰ শিপা, কেঁচা ভীমকলৰ ৰস কণিত মিহলাই খালে ভাল হয়।

৩১৫। পাদাম তাককুৰ গছৰ আগ, অচিন অইন বনগছৰ আগ, ভীমকলৰ শিপা, ফল ধৰাৰ তিনিও মিহলাই নৰম কৰি ৫০০ গ্ৰাম পানীত তিয়াই সেই পানী দুভাগ কৰি দিনত দুবাৰকৈ কমেও ৪ দিন খাব লাগে।

৩১৬। আমৰ কেঁচা আৰু কুমলীয়া পাতৰ ৰস ৫ গ্ৰাম লৈ ১০ গ্ৰাম ছাগলীৰ গাখীৰ আৰু ১ চামুচ মৌ মিহলাই দিনে ২/৩ বাৰকৈ খাব লাগে।

৩১৭। গাজৰ আৰু কিচমিচৰ ৰস প্ৰায ৫০ গ্ৰাম একেলগে খাব লাগে।

৩১৮। পুৰণি গোল নেমুৰ ৰস নিমখ দি খালে গ্ৰহণী ভাল হয়।

৩১৯। পুৰণি গোল নেমুৰ ৰস গৰম পানীত মিহলাই খালে গ্ৰহণী ৰোগৰ পেট কামোৰণি ভাল হয়।

তেজ শাওঁ পৰাত ঃ

৩২০। পুৰণি বৰঠেকেৰাৰ গুটি মাটি তেল লোণ দি খাব। নতুবা কেঁচা বেল পুৰি গুৰ বা মিছিৰিৰে ৬/৭ দিন খাব। বা ২/৩ টা হালধি পাতৰ ৰস সমপৰিমাণ চূণৰ পানীৰে খাব।

৩২১। কেঁচা পিঁয়াজ খুব মিহিকৈ পিহি ছাগলী গাখীৰৰ দৈৰ লগত খাব লাগে।

৩২২। ছাগলী গাখীৰ বন আমলখিৰে খুৱাব তৎকালে আৰোগ্য হয়।

৩২৩। শুকান নেমুটেঙা পানীত তিয়াই পিছদিনা খাব লাগে।

কুতজ গছৰ বিৱৰণ ঃ

১৫/১৬ মিটাৰ ওখ হোৱা এজোপা মধ্যমীয়া গছ। গুৰিৰ ব্যাস ১ মিটাৰ বছৰি

এবাৰ পাত সৰি লঠঙা হয়। কুমলীয়া পাতত বগা বগা মিহি নোম থাকে পৈণত হ'লে সৰি যায়। পাতৰ দীঘ ১৫/২০ ছেঃ মিটাৰ আগ জোঙা ফুলৰ পাহি ৫ টা কেশৰ ৫ ডাল সামান্য গোন্ধ আছে। ফল দীঘল গোটা গুটি চেপেটা। মূৰত মূগা বৰণীয়া নোম থাকে।

৩২৪। কুটজৰ কেঁচা ছালৰ ৰস খুৱালে ভাল হয়।

কলেৰাত ঃ

৩২৫। কুটজৰ গুটি পানীত সিজাই খুৱালে ভাল হয়।

গৰ্ভৱতী ঃ

৩২৬। কুটজৰ গুটি জাফ্ৰানীৰ লগত পিহি খুৱালে গৰ্ভৱতী হয়।

বাত-বিষত ঃ

৩২৭। কুটজৰ ছাল তিল তেলৰ লগত সিজাই বাত বিষত সানিলে ভাল হয়।

সাপে কামোৰাত ঃ

৩২৮। কুটজৰ গুটি সৰ্পদংশনত লগালে বিষ কমে।

কচুৱা বাতৰ দৰৱ ঃ

৩২৯। মৰাণ আদাৰ ৰস ঘিঁউৰ লগত পগাই খাব।

গঁঠীয়া বাতৰ দৰৱ ঃ

৩৩০। শিঙি মাছ, বছা মাছ, হাঁচিয়তিৰ সৈতে ৰান্ধি খাব।

ৰাজ পীড়াৰ দৰৱ ঃ

৩৩১। কঠালৰ মূল, নিৰবিহৰ আগ, তেঁতেলিৰ মূল, মাটি বাঘিনিৰ মূল, পুলি কইটৰ মূল, বিহমনা এতোলা, তৰুণ, চন্দন, নাগৰ গুটি, লাও সবাকে পিঠা যেন কৰি বটি খাব।

কলিয়া ৰাজ পীড়াৰ দৰৱ ঃ

৩৩২। আকন পাত তেলৰ সৈতে মাৰি দিলে ভাল হয়।

৩৩৩। তৰা গছৰ ভিতৰৰ কুমলীয়া কুঁহি আৰু টিকনি বৰাৰ আগ কেইটামান সমান ওজনত লৈ খুন্দি বান্ধিব লাগে।

৩৩৪। কুমলীয়া মধুৰীৰ পাত শুকুৱাই খৰখৰীয়া কৰি টান কাপোৰত বান্ধি কাপোৰৰ ওপৰত খুন্দিব লাগে। খুন্দোতে যোৱা ধুলিবোৰ পাউদাৰৰ দৰে ঘাত ছটিয়াই দিলে ভাল হয়।

৩৩৫। কঠলৰ ছাল, শিপা, সিজুৰ দক্ষিণৰ ছাল, তেজমূইৰ ছাল, বনছাইৰ গুটি বাটি গুৰি কৰি খাব।

৩৩৬। চলিয়া লতাৰ ৰস বটি খাব।

৩৩৭। সৰু মানিমুনি, শ্বেৰা বেহাৰ, ডালিমৰ পাত, কলৰ ফুল বটি দিব।

৩৩৮। সৰু হেলামৰ পাত, শামুকৰ পানীৰ সৈতে বটি দিব।

৩৩৯। কলৰ পঁচা মধুনা, ডেম ডেউকাৰ গাঁঠি, সূৰ্যমুখী জলকীয়া গছৰ শিপা আৰু আগপাত বটি দিব।

৩৪০। অৰ্জুন গছৰ গুদি ঘঁহি চন্দন তুলি লেপ দিলে গাঙঠি বা ফোঁহোৰা ভাল হয়।

বৰ ব্যাধিৰ ঔষধ ঃ

৩৪১। ভুঁই তিতাৰ মূল, চতিয়নাৰ এঠা, বৰালি মাছৰ ডাঢ়ি পুৰি ছাই ল'ব। সেন্দুৰৰ লগত গাত ঘঁহিব ভাল হ'ব। ২ সপ্তাহমান ব্যৱহাৰ কৰিব।

৩৪২। হোলেভৰ ছাল এক তোলা, সিজুৰ ছাল এক তোলা, যোৰা তামোলৰ বাকলি, লোণ, পিপলি, চেঙা মাছ ৫ টা ৰান্ধি খাব।

জল সাৰৰ দৰৱ ঃ

৩৪৩। কেঁএগ কঠালসহ আমগুটি বাটি খালে ভাল হয়।

৩৪৪। য'খাৰ, ধুঁহিয়াৰৰ ৰস দুয়োটা নিৰৌ খাব। জলসাৰ ভাল হ'ব।

৩৪৫। শাহেকৰ গুটি, সোলেং টেঙাৰ ৰস, পিপলি, য'খাৰ, কলা গৰুৰ মুত, মহানিমৰ পাত সবাৰে ৰস উলিয়াই মংগলবাৰে এদেও বেলি উঠাতে খাব।

৩৪৬। সিজুৰ মজ্জা, বিজুৰ মজ্জা, জেতেলী পকাৰ আগ তিনিওৰে ৰস খাব। লোণ, য'খাৰ মিলাই খাব।

বাত বিষৰ দৰৱ ঃ

৩৪৭। গান্ধ কচু, জাতি চৈ, লা ংকুণ, হাড ঘুনুচ গুণৰাজ নহৰু, পিপলি, মেকাৰ পাত, চোৰাতৰ মূল, সবাকো ৰস উলিয়াই পগাই এক সপ্তাহ খাব।

৩৪৮। পানী কাঁহিট, বৰুণৰ পাত, তেজমুইৰ পাত, কণি বিহৰ পাত বান্ধিলে বিষ নাশ হয়।

৩৪৯। প্ৰতিদিনে তিনি চাৰি সাজ কৰি একোটা ওলকচু আহাৰৰ লগত তৰকাৰী কৰি খাব। ২ টা নহৰু মাখনৰ লগত খাব নাইবা চাউলৰপৰা তৈয়াৰ কৰা মদ ৩০০ গ্ৰাম, কুচিয়াৰ মাংসৰ লগত খাব। নাইবা ভেদাই লতাৰ ৰস এৰি তেলৰ সৈতে ৰাতিপুৱা খালে বাত বিষ ভাল হয়।

৩৫০। সোণাৰুৰ শাহ, গুলঞ্চ ফুলৰ ছাল আৰু বাহকৰ ছালৰ লগত ক্বাথ অলপ এৰা গুটিৰ তেল মিলাই খালে শৌচ হৈ বাত ৰোগত উপকাৰ হয়।

৩৫১। ৰঘুলতা, আমৈলতা, সোণাৰু, এৰাৰ শিপা আৰু পুৰ্ণনৱাৰ ক্বাথ আদাৰ ৰস মিলাই খাব।

৩৫২। আগিয়াচিয়াৰ শিপা, মিচিমি তিতা, টুবুকী লতাৰ শিপা, দুদমুৰিৰ গুটি, বচ, যাত্ৰাসিদ্ধৰ মূল, আমৈলতা সকলোৰে গুড়ি খালে বাত বিষ গুচে।

৩৫৩। হিং ১ ভাগ, চৈ ২ ভাগ, বিট লোণ ৩ ভাগ, শুঁঠ ৪ ভাগ, পিপলি ৫ ভাগ, জিৰা ৬ ভাগ, কুড় ৭ ভাগ সবাকে মিহলি কৰি পগাই খাব।

৩৫৪। ভেদাই লতাৰ ৰস আৰু এৰা গুটি থেতালি লৈ পগাই আধা তোলা ৰস গাখীৰেৰে খাব।

৩৫৫। নহৰু, পঁচতিয়াৰ পাত আৰু আদাৰ ক্বাথ খাব।

৩৫৬। কুঁহিয়াৰৰ মূল ২১ টা, জলকীয়াৰ লগত কিছুদিন খালে বাতবিষ উপশম হয়।

৩৫৭। ঘোলৰ লগত গুৰ মিহলাই খালে বাত বিষ ভাল হয়।

৩৫৮। কেশৰাজ মেঘনাদ, জলকীয়া ২১ টা বাটি খাব।

৩৫৯। নহৰু বটি এৰাঁ গাখীৰৰ লগত খাব। এমাহমান খাব।

৩৬০। মদাৰৰ ফুল এৰাঁ গাখীৰৰ লগত খালে বিষ গুচে।

৩৬১। ভালুক, পিপলি, আদা প্ৰত্যেকৰে এতোলা, ঘিঁউ ছয় তোলা সবাকে বটি জোল কৰি এমাহ খাব।

৩৬২। বচ, হালধি, আচুকাঠ, এলাণ্ডু, সকলোৰে লেপ দিব।

৩৬৩। কুলিকাহিট, কেতেকী কঠালৰ মুঢ়া, চজিনাৰ ছাল আৰু উঁই মাটি মুত দি বটি লিপি দিব।

৩৬৪। বৰুণৰ ছাল, বৰিয়াল, বচ, আদা, কেতুৰী, ভেদালী লতা, জয়ন্তী ফুলৰ গুটি আৰু হিং তপতে তপতে লেপ দিব।

৩৬৫। ক'লা জিৰা, পিপলি, লেট্ৰা গুটি আৰু মৰাণ আদা সবাকে বটি তপতাই গৰমে গৰমে লেপ দিব।

৩৬৬। দুবৰি আৰু হালধি একেলগে বটি দিলে ভাল হয়।

৩৬৭। শত ধৌত ঘিঁউৰে লেপ দিলে ভাল হয়।

চাইয়েটিকা বাত বিষ ঃ

৩৬৮। ৰবছা বনৰ শিপা, তিনি জোপা গাখীৰৰ লগত খাব।

বাত বিষ ঃ

৩৬৯। আসনৰ যোগে যৌগিক নিয়মেৰে যেনে, (১) বজ্ৰ (২) পশ্চিম মুদ্ৰাসন, (৩) গুপ্ত বজ্ৰাসন, (৪) বিকলাংগী মুদ্ৰা কৰিলে বাত বিষৰপৰা মুক্ত পাব।

৩৭০। ভেদাই লতাৰ পাত শিঙি বা মাগুৰ মাছৰ লগত তৰকাৰি বনাই খাই থাকিলে

আৰাম পাব।

৩৭১। এৰা গছৰ সকলো অংশই বাত বিষৰ উত্তম বন দৰব। বাত বিষত এৰা গছৰ তেলেৰে মালিচ কৰাব।

৩৭২। বাত বিষত ফুলি উঠিলে কপাহৰ পাত খুন্দি উখহা ঠাইত প্ৰলেপ দিব।

৩৭৩। সিজুৰ পাত থেতেলিয়াই এৰি তেল বা অন্য যি কোনো তেলেৰে প্ৰলেপ দিব।

৩৭৪। শাওলতাৰ ৰস অলপমান দিনে দুবাৰকৈ খাব।

৩৭৫। চাউলৰপৰা তৈয়াৰী কৰা পানী ৩০০ গ্ৰাম কুচিয়াৰ সৈতে খাব লাগে।

৩৭৬। বচৰ তেলেৰে মালিচ কৰিব।

৩৭৭। কেঁচা হালধিৰ ৰস দিনে ১০ গ্ৰাম খালে বাত বিষ ভাল হয়।

৩৭৮। বাত বিষৰ কাৰণে কপৌ ফুল উত্তম দৰব। প্ৰতিদিনে তিনি সাজকৈ ওলকচুৰ তৰকাৰী বাত বিষৰ কাৰণে উত্তম দৰব।

৩৭৯। গুণৰাজ কলিয়া গুটি, ধতুৰা আৰক চন্দন বটি খাব বাত নাশ।

৩৮০। লং ফুলৰ শিপা কলিয়া বৰণৰ ছাল ডেম ডেউকা বটি দিব, বাত বিষ নাশ হ'ব।

৩৮১। মানিমুনি বটি ঘৃতেৰে পান কৰিলে সৰ্বাংগ বাত নাশ হয়।

৩৮২। নেউল এটা গোটে গোটে পমি যোৰাকৈ সিজাব। লগতে লং, জাই ফল, এলাচি, জাই পত্ৰি, জালুক, জিৰা, যঁনী, আজইন, ডালচেনি, ভোগজিৰা আদি বাৰ মচলা প্ৰত্যেকৰে এতোলা পৰিমাণ আৰু আন্দাজমতে নিমখ দিব। মঙহ সিজি গুণ গুনিয়া হ'লে তাক কাপোৰ এখনেৰে চেকি দিনে দুবাৰকৈ ৩/৪ দিন খালে সকলো প্ৰকাৰৰ বাত বিষ ভাল হয়। ই বাত ৰোগৰ উৎকৃষ্ট ঔষধ।

৩৮৩। বৰুণ এতোলা, গুণৰাজ এতোলা, লোণ, জালুক, পিপলি সবাকে সমানে খাব বাত বিষ নাশ হ'ব।

৩৮৪। ডালিমৰ গুটি বটি ঘিঁউ মিহলাই লিপি দিব বাত বিষ নাশ হ'ব।

৩৮৫। কটাহি বেঙেনাৰ ঠাৰিৰ লগত জালুকৰ গুৰি মিহলাই খালে বাত বিষ নাশ হয়।

৩৮৬। চজিনা গছৰ ছাল ৫ গ্ৰাম ব্যৱহাৰ কৰিলে বাত ৰোগ ভাল হয়। চজিনাৰ গুটিৰ পৰা তৈয়াৰী তেলেৰে মালিচ কৰিলে পুৰণা বাত বিষো ভাল হয়। বাত বিষত নেউল অতি উত্তম।

৩৮৭। গুণৰাজ কলিয়া ধতুৰাৰ গুটি আৰকচণ বটি খাব বাত নাশ। বা সেৱালতা মৰাণ আদাৰ ৰস লোণ জালুক পিপলি বাটিব লঘোণে থাকি ৰাত্ৰি অৱসানে অনুৰে খাব। কঁকাল বিষ নাশ।

বাটোৱালি ঃ

৩৮৮। ফেঁচাৰ মাংস, উদৰ মাংস, নদিবেগে নলথাকি ছিঙি আনিব ওভ তামোলে ছাগলী গাখীৰৰ সৈতে বটি খাব বাটোৱালি নাশ।

গাঁঠি গাঁঠি বিষ :

৩৮৯। মদাৰৰ দক্ষিণৰ শিপাৰ ৰস এবাঁ গাখীৰেৰে খাব।

কলগছিয়া বাত :

৩৯০। সৰিয়হৰ গুৰি, উঁই, মাটি মৌ মিহলাই বা ধতুৰা পাতৰ ৰস খাব।

সিৰাৰ দৰৱ :

৩৯১। ঘুৰ্কুচ মৈৰ মূল, মৰাণ আদা, গাঠিয়ন সবাকো বাটি লিপি দিব। তিনি দিন দিব।

৩৯২। কুকুৰা ঠেঙীয়া গছৰ ছাল, মাঁকে থোকা, তেজমুইৰ আগ আৰু গুটি কণিবিহৰ গুটি গোটাই বাটি বুঢ়া আঙুলিত ল'ব।

৩৯৩। ৰঘু গছৰ ছাল, মাঁকে থোকা, কুকুৰাঠেঙীয়াৰ ছাল, শগুণী লতাৰ পাত, শিপা আৰু গছ, চতিয়নাৰ দক্ষিণৰ ছাল, কণিবিহৰ গুটি, ছাল আৰু শিপা তেজমুইৰ গুটি বাটি ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত ল'ব।

৩৯৪। চেঙামোৰ, আদা, কলাই, বাখৰ, গনিৰী বাহা গুৰেৰে বাটি দিব। শিৰাকুৰণ্ড ভাল হ'ব।

৩৯৫। চোকা ধপাত, পানী আৰু কলখাৰত তিয়াই মেৰাই বান্ধিব।

৩৯৬। আফুলা গছৰ দক্ষিণ ফালৰ শিপা, মাদুলিত ভৰাই কঁকালত আঁৰি ল'ব।

৩৯৭। শিলিখা গুটি, পিপলি গুড়ি, সৈন্ধৱ লোণ, সবাকো এৰা গুটিৰ তেলত ভাজি খাব।

৩৯৮। শিলিখা গৰুৰ মুতত সিজাই সৈন্ধৱ লোণ মিহলাই এৰা তেলেৰে ভাজি তপত পানীৰে খালে পুৰণি সিৰা ভাল হয়।

৩৯৯। বচ আৰু সৰিয়হ বাটি লগাব।

৪০০। চত্তিনাৰ ছাল আৰু সৰিয়হ বাটি লগাব।

৪০১। জয়ন্তীৰ পাত সেকি জুলিত বান্ধিব।

৪০২। ওদালৰ গুটি, আদা বাটি লেপি দিব।

৪০৩। বগা সৰিয়হ পিহি তাক গৰম কৰি মালিচ কৰিব।

৪০৪। মাকৰি ঘিলাৰ শাহৰ লগত কাজুলি মাছৰ পিতেৰে মিহলি কৰি বাটি বৰঘিলা এটাৰ সৈতে তললৈ নমাই ঘহি দিব লাগে।

বলধাৰ দৰৱ :

৪০৫। ডাঁপৰি বাঘিনী বাটি তেলেৰে সেকিব।

আঙঠাৰ দৰৱ বা কুণ্ডলীয়া :

৪০৬। সুৰগা তেলেৰে মাৰি দিব ভাল হ'ব।

৪০৭। পুনীৰ গাঁঠি আৰু কেহেৰাজ পুৰি ছাই কৰি দিব।

৪০৮। কুমজেলেকুৰা পুৰি ছাই লগাব।

৪০৯। হাঁহিঠা গুটি, গুমঠৰ গুটি, চিতামূল, নাঙলভংগাৰ শিপা, আদা, হালধি, ভেদাইৰ গুটি, আকণৰ শিপা কৰবীৰ শিপা।

৪১০। ১০/১৫ টোপ অৰ্জুন তেল এৰাঁ গাখীৰেৰে নিতৌ খালে পাৰাৰ বিকাৰ গুচে। ১০/১৫ দিন খাব লাগে।

৪১১। শোধ কৰা গন্ধক ৪ ৰতি ঘিঁউৰ লগত খাব।

৪১২। ৭ টা বৰ এলাচি বটি এপোৱা কোমোৰা পানী সানি সেই পানী তিনিদিন খালে দেহৰ ভিতৰত থাকিলে বাহিৰ হয়।

৪১৩। কলমৌ শাক বা কলমৌৰ ক্বাথ খালে পাৰাৰ দোষ গুচে।

পোৰা বেঠৰ দৰব ঃ

৪১৪। তিল বটি দুগ্ধ সৈতে দিলে ভাল হ'ব। চাৰিদিন ঘঁহিব।

সন্তানহীন তিৰোতা গৰ্ভৱতী হোৱাৰ দৰব ঃ

৪১৫। বিজলৰ ঠাৰি, খলিহা মাছেৰে লোণ, জালুক দি আঞ্জা কৰি খাব। গৰ্ভৱতী হ'ব।

৪১৬। কলৰ ভিতৰৰ কেচু, মালভোগ কলৰ মাজত সুমুৱাই খুৱাব গৰ্ভৱতী হ'ব।

৪১৭। ঋতু স্নানৰ পাছত এৰগু বীজ ভক্ষণ কৰি ধঁতুৰাৰ মূল কাষ্ঠ লৈ কঁকালত বান্ধিলে গৰ্ভৱতী হয়।

৪১৮। মালভোগ কলৰ মাজত কলৰ ভূমি লতা দি খুৱালে গৰ্ভৱতী হয়।

৪১৯। কলি মেকুৰীৰ জল, অকণমান সোণ, তিনিটা আৰৈ চাউল, তিনিটা বেজী বা বৰশী, এগেৰুৱা গছৰ শিপা, মালভোগ কলৰ থুৰিৰ নাভিটো, এটা খোলা মুগা, তাবিজত গোটাই তিৰোতা গৰাকীক শনি বা মংগলবাৰে পিন্ধাব।

৪২০। মজাঠি, মৌ, গাখীৰ, কেঁটকোৰা গুটিৰ শাহ সমানে লৈ গৰম পানীত ৩/৪ দিন খালে গৰ্ভৱতী হয়।

৪২১। মালভোগ কল তিনিটুকুৰাত কুমজেলেকুৰাৰ নেগুৰ তিনিটুকুৰা সুমুৱাই তিনিটা কলত ভৰাই ৩ মাহ/৫ মাহ/৭ মাহ খাব। খেতৰ খেদি ল'ব।

৪২২। শ্বেত অপৰাজিতা, শ্বেত উৰমূল, এক্কে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰেৰে ঋতু কালত খালে গৰ্ভ হয়।

৪২৩। বিজলৰ ঠাৰি খলিহনা মাছেৰে লোণ জালুক দি সিজাই খাব গৰ্ভ হ'ব।

গৰ্ভধাৰণ ঃ

৪২৪। জেওবাৰ পোক তিনিটা, কুমাৰণী বাঁহৰ পোক সাতোটা, জেঠিৰ নেজ এডোখৰ মালভোগ কলত সুমুৱাই ১/৩/৭/৯ মাহত খুৱাব।

পেট বাদুলি মাইকী মানুহৰ গৰ্ভ নষ্টৰ দৰৱ ঃ

৪২৫। পূব ফালৰ বঙা এৰেণ্ৰ শিপা, আঠিয়া কলৰ বাকলি পুখি খাব, পূবৰ সোণ বৰুৱাৰ শিপা, পূবৰ তিতা ভেকুৰীৰ শিপা, বোন্দা কেচু এটা পেট কাটি বাহি ধুই মিহিকৈ কুটি ল'ব। মাটিমাহ অলপ কেঁচাকৈ দলি লৈ ওপৰত লিখা দৰৱৰ সৈতে নিমখ অলপ দি সিজাই খাব।

৪২৬। সোণ বৰিয়ালৰ বঙা বা বগা জাতৰ এমুঠি শিপা (২ ইঞ্চি দীঘল) ৰ ৰস, বড় গছৰ ঠাৰিৰ ৰস, যষ্ঠী মধু আৰু নাহৰ ফুলৰ কেশৰৰ ৰস প্ৰায় ১০ গ্ৰাম লৈ সকলোকে মিহলাই সামান্য এৰাঁ গাখীৰেৰে মোজোল আৰু চেনি লৈ দিনে এবাৰকৈ খাব। ৰাতি খোৱাৰ পাছত তিনিদিন খাব।

৪২৭। কল গছৰ এটা কেচু আৰু জোনাকী পৰুৱা এটা মালভোগ কলত ভৰাই খাব লাগে।

৪২৮। ছাগলীৰ কণী বা আণ্ডা দুটা প্ৰায় আধা লিটাৰ গাখীৰত উতলাই সামান্য চেনি মিহলাই খাব। তিনিদিন খাব।

ল'ৰা জন্ম হৈ মৰি থাকিলে ঃ

৪২৯। নৰসিংহ গছৰ পূব ফালৰ ছাল আৰু পাত আৰু শিপা অলপ।

খেতৰ তাবিজ ঃ

৪৩০। আকণৰ আগ ৩ টা, বিয়নী সাবটা বনৰ পূব ফালৰ শিপা ৩ ডোখৰ, তিতা ভেকুৰীৰ পূবৰ শিপা ৩ ডোখৰ, কলডিলৰ সৰি পৰা ফুল ৩ ডোখৰ, এইবিলাক গোটেই তাবিজত পিন্ধিব লাগে।

গা চলাৰ দৰৱ ঃ

৪৩১। ডালিমৰ পাত ন খিলা, মিঠা ডালিম, বেলপাত ন খিলা, ভলুকা বাঁহৰ পুৰি ১৮ টা তিনিওকে খুন্দি আধাপোৱা ৰস উলিয়াই খুৱাব।

৪৩২। গাখীৰ এপোৱা, চেনি এপোৱা, উখুৱা চাউল এপোৱা, সৰু সোণ বৰিয়ালৰ শিপা এডাল, বঙা খুতৰাৰ শিপা তিনিডাল, চাউল আগদিনাই তিয়াই থ'ব। পুৱা সবাকো পিহি শুদা পেটে খাব।

ল'ৰা-ছোৱালী নহ'লে ঃ

৪৩৩। মানুহজনীক দুৱাৰ দলিত বহুৱাই মালভোগ এটা তিনিচকল কৰি, জীঁয়া এজনীৰ পিচ ডোখৰ, জেঠীৰ নেগুৰ তিনি ডোখৰ কৰি তিনি চকল কলৰ লগত একে পালিত খুৱাব। এনে ধৰণে তিনিদিন খুৱাব। খোৱাৰ আগতে ভগৱান পিৰলৈ টোপোলা বান্ধিব।

৪৩৪। তিনিটা নহৰু চোবাই প্ৰায় ২৫০ গ্ৰাম গৰুৰ গাখীৰ খাব। একেৰাহে ২০/২৫ দিন খাব।

৪৩৫। শিমলু ফুলৰ ৰস ৪০ গ্ৰাম গৰু গাখীৰ এপোৱাৰ লগত ১০ গ্ৰাম মিছিৰি মিলাই ৰাতি প্ৰহৰত খাব লাগে। এনেদৰে দ্বিতীয় মাহত দুগুণ আৰু তৃতীয় মাহত তাৰ, দুগুণ খালে বন্ধ্যা দোষ নাইকিয়া হয়।

৪৩৬। নীল আপৰাজিতাৰ শিপা ছাগলী গাখীৰ সৈতে ৰাতি খালে বন্ধ্যা নাৰী গৰ্ভৱতী হয়। এমাহমান এই দৰৱ খাব লাগে।

৪৩৭। গোলাপ ফুল তিনিপাহৰ কেশ আৰু সমপৰিমাণৰ গৰুৰ ঘিঁউৰ লগত হাতৰ তলুৱাত ভালদৰে মোহাৰি নাকেৰে শুঙিব লাগে।

৪৩৮। পনৌনুৱা শাক আৰু বেল গছৰ শিপা পিপলিৰ লগত ভাজি খাব।

৪৩৯। ৬ গ্ৰাম চফ্‌গুটি গুৰি কৰি ঘিঁউৰ লগত একেৰাহে ৩ মাহ খাব।

৪৪০। নীলা অপৰাজিতাৰ শিপা, ছাগলী গাখীৰৰ সৈতে বটি খাব।

৪৪১। কল গছত থকা কেচু এটা আৰু জোনাকী পৰুৱা এটা মালভোগ কলত সুমুৱাই খাব।

চিৰ বন্ধ্যা শান্তি ঃ

৪৪২। ঋতু কালত ছাগলীৰ গাখীৰৰ লগত কাল বৰ্ণ অপৰাজিতাৰ মূল বটি খালে গৰ্ভ হয়।

সন্তান হোৱাৰ ঃ

৪৪৩। জোনাকী পৰুৱা, কল গছৰ জেলুকিয়া কেচু মালভোগ কলৰ মাজত ভৰাই খুৱাব।

সন্তান নোহোৱাৰ ঃ

৪৪৪। বাজি ঔৰ শিপা ৩ ডাল আনি ধান সিজোৱা পানীৰে তিনি দিনৰ দিনা (ঋতু কালৰ) খুৱাব।

ঋতুকালত বেছিকৈ তেজ পৰাৰ দৰৱ ঃ

৪৪৫। এৰতি পৰিমাণ শিমলুৰ আঠাৰ গুৰি মিছিৰিৰ সৈতে খাব। তেজ পৰা গুচিব।

শক্তি বিন্দু কম হ'লে ঃ

৪৪৬। টিকনী বৰুৱাৰ আগ ৫ টা, মাহুদিৰ আগ ৫ টা, লংকা, জলকীয়া ২১ টা, জালুক ২১ টা, গৰৈ মাছৰ লগত অনুপানলৈ দৰৱ মিহিকৈ বটি খাটি ঘিঁউৰ লগত বনাই তিনি খোৱাকৈ এক সপ্তাহ খাব।

কাম শক্তি বটিকা :

৪৪৭। চেংমৰাৰ আলু, গন্ধ কলাই, এলাচি, গজ পিপলি, কৰ্পূৰ, বেলৰ ছাল, হাতী শুৰিয়া আৰু বিয়নী সাবোটা সবাবে ছাল সোণ পৰুৱা লতাৰ গুটি, জিৰা, ভুঁই কোমোৰা, শতমূল, গোক্ষুৰ, বৰিয়াল, বান্দৰ কেকোৱাৰ গুটি, জাইফল, লং, ভাঙৰ গুটি, শ্বেৰা সৰিয়হ, যঁনী প্ৰত্যেকৰে ৫ ৰতিকৈ লৈ সবাকো পানীৰে বটি ২ ৰতি পৰিমাণকৈ বড়ি বনাই কুহমীয়া গাখীৰেৰে খাব। ইয়াক খালে বুঢ়াও ডেকা হয়।

ৰতি শক্তি :

৪৪৮। যষ্টীমধু, আকণৰ মূলৰ গুৰি ২ ৰতি মৌ সানি চেলেকি খালে আৰু তাৰ লগত গৰুৰ গাখীৰ খালে ৰতি শক্তি বাঢ়ে।

৪৪৯। ময়ূৰ পাখীৰ মজ্জাভাগ গুৰৰ সৈতে বড়ি বনাই ৩ টা বড়ি ১৫ দিনৰ মূৰে মূৰে খাব লাগে। বড়ি খোৱা দিনা গৰুৰ গাখীৰৰ বাদে আন একো নেখাব।

৪৫০। অসমীয়া মালভোগ কল চাৰিটা, মালভোগ কলৰ আগলি ২ টা কলপাত স্নানৰ সময়ত তিনিদিন খাব। লগতে স্বামীৰ লগত সংগম কৰিব।

পুত্ৰ লাভ :

৪৫১। মুৰা আলু পুনঃ ঋতুকালে খালে পুত্ৰ লাভ হয়।

গৰ্ভ হোৱা :

৪৫২। শ্বেত আপৰাজিতাৰ উভৰ মূল ঋতুকালে একে ৰৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰেৰে খালে গৰ্ভ হয়।

শক্তি বৃদ্ধি :

৪৫৩। মটৰ মাহ বটি গাখীৰেৰে খালে শক্তি বৃদ্ধি হয়।

বীৰ্য নষ্ট :

৪৫৪। নীলকণ্ঠ ফুলৰ ছাল বটি খাব।

গাখীৰ বেছি দিয়া :

৪৫৫। শালি ধানৰ পিঠা গুৰি এৰী গাখীৰেৰে খালে স্তনত দুধ হয়। বা বন কপাহীৰ শিপা বা কুঁহিয়াৰৰ মূঢ়া বটি কাজি পানীৰে খাব। দুধ বেছি হ'ব।

গৰ্ভপাত :

৪৫৬। গৰ্ভপাতৰ আশংকা থাকিলে বগা অপৰাজিতাৰ শিপা ৪ আঙুল কঁকালত বান্ধিলে গৰ্ভপাতৰ আশংকা নেথাকে।

বন্ধ্যাত্ব :

৪৫৭। গোক্ষুৰ বীজ ১০/১২ টা বটি পচতিয়াৰ ৰস ২০ গ্ৰামৰ লগত ঋতু কালত ৩ দিনৰপৰা ৭ দিনলৈকে খালে বন্ধ্যা তিৰোতাৰ গৰ্ভৱতী হয়।

৪৫৮। কল গছত থকা কেচু এটা আৰু জোনাকী পৰুৱা এটা মালভোগ কলৰ মাজত সুমুৱাই খালে গৰ্ভধাৰণ হয়।

গৰ্ভপাতৰ আশংকা :

৪৫৯। অসময়ত গৰ্ভপাতৰ আশংকা থাকিলে অপৰাজিতাৰ মূল কঁকালত বান্ধি ল'ব। আশংকা দূৰ হ'ব।

বন্ধ্যা তিৰীৰ সন্তান লাভ :

৪৬০। বন্ধ্যা নাৰীয়ে ঋতুকালত ছাগলীৰ দুগ্ধেৰে কৃষ্ণ (নীলা) অপৰাজিতাৰ মূল সেৱন কৰিলে সন্তান লাভ হয়।

গৰ্ভ ব্যাধি :

৪৬১। ঘুকুৰ চুপহিৰ আলু কাক ভাতুৰি মূল চাগলাদুৰিৰ গুটি বৰ মানিমুনি সবাকো বাটি এধাঁ গাখীৰেৰে খাব। গৰ্ভ ব্যাধি নাশ হ'ব।

শৰীৰত শক্তি বঢ়াৰ দৰৱ :

৪৬২। একপোৱা গোক্ষুৰ, এক ছটাক বুট, সাতবাৰ এক সেৰ গাখীৰত সিজাব, এইৰূপে সাতবাৰ কৰা হ'লে ৰ'দত দি শুকাব তাৰ পাছত ভালকৈ খুন্দি গুৰি কৰি কাপোৰেৰে চাকি, সমানে মিছ্ৰিৰ সৈতে আধাতোলা হিচাপে পুৰা গধূলি গৰু গাখীৰেৰে গৰম কৰি খাব। দুই সপ্তাহ খাব শক্তি হ'ব।

গা উখহাৰ দৰৱ :

৪৬৩। মাধৈ লতাৰ শিপা, বনজবা শিপা, সৰু সোণৰৰিয়াৰ শিপা, মানিমুনি, বনলতা শিপাৰ ৰস লোণ জালুক দি গৰম কৰি খাব।

সন্তানহীন ৰোগ :

৪৬৪। যষ্টীমধু আৰু নাহৰ ফুলৰ কেশৰৰ ৰস ২০ গ্ৰাম, সোণ ৰৰিয়াল ৰঙা আৰু বগা

জাতৰ এমুঠি শিপাৰ (দুই ইঞ্চি দীঘল) ৰস, বড় গছৰ থুৰিৰ (৮/১০ টাৰ) ৰস সকলোকে মিহলাই তাত সামান্য এৰাঁ গাখীৰ, মৌ জোল আৰু চেনি দি দি'ন এবাৰকৈ ৰাতি ভাত খোৱাৰ পাছত খাব লাগে। তিনি দিন খাব লাগে।

ল'ৰা-ছোৱালী হৈ নথকা হ'লে ঃ

৪৬৫। তুলসীৰ পাতৰ আগ ৫ টা, বেলপাত ৫ টা, মাগুৰ মাছ এটা জীয়াই থাকোতে পেট ফালি দৰব ভৰাই তেলত দিব। কাঁহীৰে ছাকিব। গাত সেঠা হ'লে ৩ মাহত ৫ মাহত আৰু ৭ মাহত খাব। লগতে তাবিজ ল'ব।

৪৬৬। জহা চাউলৰ ৩ পিঠি, আমৰ পাগমাৰি, আমৰ খৰিৰে, আমৰ খুন্দি ন'ন কেৰাহীত বান্ধিব।

সতী-সন্ততি নোহোৱা কৰিবলৈ ঃ

৪৬৭। সতী-সন্ততি নোহোৱা কৰিবৰ বাবে চেৰা গছৰ শিপা, এডলীয়া ঢেকীয়াৰ শিপা দুয়োকে একেলগ কৰি জালুক দি চেকি ৰস তিনি পালি তিনি দিন খাব। চুৰ নোৱাৰা হোৱাৰ পিছত খাব।

বেচুৰ দৰব ঃ

৪৬৮। মেডেলুৱাৰ গুটি, নেমুটেঙাৰ গুটি দুয়োকো শটি ঘঁহিব।

৪৬৯। চৈ, লৰ বকৰা, পুৰি ছাই কৰি ঘঁহিব। ঘঁহাৰ পূৰ্বে গা ধুই ল'ব। ১ ঘণ্টাৰ পাছত দৰব লগাব।

৪৭০। চজিনাৰ দক্ষিণ ফালৰ ছাল, কোটকৰাৰ পাত পিহি অনুমান কৰি বুঢ়মাহৰ মান নিমখ দি পাতেৰে ঘাত ৩ দিন ঘঁহিব।

৪৭১। শুকান ছাগলী গোবৰ গুড়ি কৰি তাত গুড মিহলাই অলপ গৰম কৰি ঘাত বান্ধি দিব।

৪৭২। চাণ্ডেৰী টেঙা আৰু চেনি বটি খাব।

৪৭৩। বৰ মানিমুনি, কেএৰাবনৰ গুটি, বটুক মাছৰ পেটু সবাকো বটি দিলে বেচু ভাল হয়।

৪৭৪। বঙা মাটি খচি ঘঁহিব লাগে।

৪৭৫। পিপলি গছৰ আগ কিছুমান, আগুনি পান (বনৰীয়া পান গছ) পাত কিছু মিহলাই গুৰি কৰি ঘা হোৱা ঠাইত এদিনত এবাৰকৈ কমেও ৫ দিন বান্ধি থব। দৰব ১০০ গ্ৰাম মান হ'ব লাগে।

শুকান বেচু ঃ

৪৭৬। বগা ধতুৰা পাত কিছুমান নাৰিকল তেলৰ লগত মিহলাই ১০০ গ্ৰাম পৰিমাণৰ

উৰুখেৰে বেমাৰ হোৱা ঠাইত কমেও ৫ দিন বান্ধিব লাগে।

বাটিসেৰে পালে ভাল হোৱা দৰব :

৪৭৭। কঠাল, মধুনা, চিলাৰ ঠোঁট, জামুৰ ছাল সবাকে বটি খুৱাব।

বেচুৰ দৰব :

৪৭৮। পচতিয়াৰ শিপা আৰু তাৰ পাত খুন্দি তিলৰ লগত মিহলাই খাব।

৪৭৯। নিমৰ তেলেৰে মালিচ কৰিলে বেচু ভাল হয়।

৪৮০। ২/৩ টা ধতুৰাৰ পাত খুন্দি বেচু হোৱা ঠাইত প্ৰলেপ দিব।

৪৮১। এৰাৰ পাত বেচু হোৱা ঠাইত প্ৰলেপ দিব।

৪৮২। টেঙেচি টেঙাৰ পাত খুন্দি বেচু হোৱা ঠাইত প্ৰলেপ দিব।

৪৮৩। ধতুৰা গুটি আলাদু বটি লগাব বা হস্তি পিপলি, পানিনী বাঁহ বটি বান্ধি দিব বিচু নাশ।

৪৮৪। শিলিখা চুৰুকি জেতুকাৰে বটি দিব বেচু নাশ।

৪৮৫। ভিতাকচিৰ দক্ষিণৰ ছাল নলৰ আগৰ মজ্জা (কুঁহি), আলাদু পানী লোণ বটি লেপ দিব বিচু নাশ।

৪৮৬। শিলিখা গুৰুকি জেতুকা বটি দিব বেচু নাশ।

৪৮৭। টেঙেচি টেঙা বা পাত বটি বেচু হোৱা ঠাইত লগালে ভাল হয় বা হাতী পুতৰা বটি ৰস লগালে ভাল হয়।

৪৮৮। বেচু হোৱা ঠাইত কজুৱাই নেমুৰ ৰস লগালে বেচু ভাল হয়।

৪৮৯। তিতাকচিৰ দক্ষিণৰ ছাল নল কুঁহি, আলাদু, পানী, লোণ, বটি লগাব।

৪৯০। তৰাৰ গজালি, নলৰ গজালি, দেৱা গছৰ আঠা, এবা গুটিৰ তেলত পগাই সানি দিব।

৪৯১। টেঙেৰী টেঙা আৰু চেনি বটি লগাব। নাইবা বৰ মানিমুনি কেঁএককৰ গুটি।

৪৯২। বতুক মাহৰ পেচু সবাকো বটি দিলে ভাল হয়।

৪৯৩। ধতুৰা গুটি আলাদু বটি দিব বেচু নাশ।

৪৯৪। শিলিখা গুৰি কৰি জেতুকা বটি দিব বেচু নাশ। বা ধতুৰা গুটি আৰু আলাদু বটি দিব।

৪৯৫। একে উশাহে চেংমৰা আৰু পানী কচু উঘালি আনি তাৰ শিপা এবা সূতাৰে বান্ধিব। বন্ধু একনে প্ৰশ্ন কৰিব ৩ বাৰ। কি বান্ধিছা? উঃ আমুকৰ বেচু বান্ধিছো। পিছত গছ কিজোপা নিজৰ চালৰ ওপৰত তুলি থ'ব।

নগা খী বা বেচু :

৪৯৬। বিহলঙনি পাত ৩/৪ খিলা, টোলোঠা পাত ৬/৭ খিলাৰ 'চুণ' পিহি লগাব

লাগে।

৪৯৭। খিলা লতাৰ পাত ২১ টা, নহৰু ৩ টা, মিঠিতেটি ৫০ টা, নাৰিকল তেল ১ ছটাকৰ লগত গৰম কৰি বটলত ভৰাই থৈ হাঁহৰ পাখীৰে ঘাঁত লগাব।

৪৯৮। কুমলীয়া কেচকৰা পাত ১ মুঠি, আৰৈ চাউল তিয়াই দুবৰি বনৰ আগ, এৰা পাতৰ কোঁহ বাটি বান্ধি দিব লাগে।

৪৯৯। বাত গমালী এজোপা, বাতিপুৱাই তুলি আনি জুইৰ ওপৰত বা শুকুৱাই ওপৰত বান্ধি তিনিটা গাঁঠি দিব লাগে, ভাল হ'ব।

৫০০। মঁহৰ শিঙৰ কলি পুৰি আৰু বাত মাছৰ পেটু পুৰি নাৰিকল তেলে সৈতে সানিব।

৫০১। বেছু হোৱা ঠাইত কাটা থুতুৰা পুলি ৰস সানিব লাগে। লগতে নাৰিকল তেল লগাব লাগে। প্ৰতিদিনে ৩/৪ লিটাৰ ঠাণ্ডা পানী খাব লাগে।

৫০২। মৰা মকৰা ৩ টা, তামোলৰ চোৰা ৩ টা, তেল পুৰি দিব।

আহোমৰ কোঁহোৰাৰ দৰৱ :

৫০৩। বন কপাহৰ ফুল, তিতা কেৰেলাৰ শিপা ৩ পালি দিলে ভাল হয়।

বলিয়া মানুহৰ ঔষধ বা উন্মাদ ৰোগৰ দৰৱ :

৫০৪। ৰোগীৰ গাৰ কাপোৰ পুৰি ছাই ল'ব। আকণৰ আঠা, বলিয়া শিলৰ পানী সবাকো পগাই খুৱাব আৰু মূৰত ভৰাল দিব।

৫০৫। সৰ্পগন্ধাৰ শিপাৰ চূৰ্ণ, ২০ গ্ৰামকৈ, বাতিপুৱা, দুপৰীয়া আৰু ৰাতি আহাৰৰ আধা ঘন্টাৰ পিছত খাব।

৫০৬। পুৰণি কোমোৰাৰ গুটিৰ শাহ, মিহিকৈ বাটি মৌ দি ৩ দিন খাব।

৫০৭। পাখী নগজা ঘৰচিৰিকা চৰাইৰ মাংস শুকুৱাই ভালদৰে গুড়ি কৰিব। সেই গুড়ি গাখীৰৰ লগত বাটি খাব।

৫০৮। ব্ৰাহ্মীশাক, কোমোৰা আৰু কচ ইয়াৰ ৰস আৰু কুঁহুৰ গুড়ি মৌ মাৰি খালে সকলো প্ৰকাৰৰ পগলা ভাল হয়।

৫০৯। কুলি চৰাইৰ মঙহ খুৱাই ৰোগীক বতাহ নলগা ঘৰত ভৰাই থব। নজগাৰ সাৰ পাই উঠিলে স্মৃতিভ্ৰংশ আৰু মনৰ বিকাৰ গুচি গাত তত্ আহিব।

৫১০। ভেটাই তিতাৰ আগ এতোলা আৰু মানুহৰ পিয়াহ এতোলা বাটি পুৱা খালে ভাল হয়।

৫১১। পানী হিজলাৰ আগ সাতোটা মানুহৰ পিয়াহ আৰু একেৰবৰণীয়া ছাগলীৰ গাখীৰেৰে পগাই খালে ভাল হ'ব।

৫১২। ডালৰ ৰস, বঁহাৰ ৰস, অলপ মৌ দি খালে পগলা ৰোগ গুচে।

অণ্ডকোষ বঢ়াৰ দৰৱ :

৫১৩। আঠিয়া কলৰ শিপা গৰুৰ গাখীৰৰ সৈতে এসপ্তাহ খালে ভাল হ'ব।

৫১৪। চত্তিনাৰ ছাল পানীত তিয়াই ভালদৰে খুন্দি কিছু সময় প্ৰলেপ দিব। শিৰাৰোগ আৰোগ্য হ'ব।

৫১৫। আমৌ লতাৰ ৰস ২০ গ্ৰাম মৌজোলৰ লগত একেলগে ১০/১২ দিন দিনে এবাৰকৈ খুৱাব।

৫১৬। বট গছৰ শিপা আৰু সৰিয়হ বটি লগাব।

৫১৭। কদম গছৰ পুৰ ফালৰ ছাল খুন্দি লগাব।

৫১৮। ক'লা ধপাত পানীত তিয়াই শিৰা ৰোগত কিছু সময় প্ৰলেপ দিব।

৫১৯। ছতিয়না গছৰ গুটি আৰু আদা ভালদৰে পিহি এই ৰোগত এক ডেৰ ঘণ্টা প্ৰলেপ দিব।

কুকুৰী কণাৰ দৰৱ :

৫২০। ফাসবাকাৰ জোল চকুত এসপ্তাহ দিলে ভাল হয়।

৫২১। চত্তিনাৰ পাত আৰু ফুল প্ৰায় ৩০০ গ্ৰাম সৰু মাছৰ ২৫০ গ্ৰামৰ লগত জুলীয়া তৰকাৰী কৰি দিনে দুবাৰকৈ ভাতৰ লগত একেৰাহে এমাহ খাব।

৫২২। মোৱা মাছ পাতত দি এমাহ খুৱালে ভাল হয়। ১০/১১ টা মান হ'লে ভাল।

৫২৩। মালভোগ কলৰ মাতত জোনাকী পৰুৱাৰ উজ্জ্বল ভাগ ভৰাই খুৱালে ভাল হয়।

৫২৪। শতমূলৰ পাত ঘিউত ভাজি খাব।

৫২৫। মচুৰ দাইল ১০০ গ্ৰাম ঘিউত ভাজি খাব।

৫২৬। মহাভৃংগৰাজৰ পাত মাছৰ কণীৰ লগত ভাজি খাব।

৫২৭। চত্তিনাৰ পাত আৰু ফুল ৩০০ গ্ৰামকৈ, লগত সৰু বিধৰ মাছ যেনে - পুঠি বা ডৰিকনা ২৫০ গ্ৰামৰ সৈতে দিনে দুবাৰকৈ এমাহ খাব। সম্পূৰ্ণ ভাল হ'ব।

৫২৮। জেতুকাৰ পাতৰ ৰস হাত, ভৰি, তলুৱা আৰু মুখত লগালে চকু ভাল থাকে।

৫২৯। ত্ৰিফলা চূৰ্ণ, মৌ বা ঘিউৰ লগত ভাজি খালে ভাল ফল পোৱা যায়।

৫৩০। জিকাৰ ফুল আৰু মৌ খালে কুকুৰী কণা ভাল হয়।

৫৩১। গধূলি পৰত পুৰণা ঘিউ তালুত আৰু চকুত ২/৪ দিন দিলে চকু ভাল হয়।

অৰুচিৰ দৰৱ :

৫৩২। নাগ কেশৰ, সোলেং টেঙাৰ ৰস মধু, সৰুক লোণ সমে মুখত লৈ দুই দণ্ড সময় থাকিব। অৰুচি নষ্ট হ'ব।

৫৩৩। দালচেনি, ইলাচি, মুতাৰ মূল, ধনিয়া গুটি চাৰিওকে চূৰ্ণ কৰিব। বাত্তিপুৱা মুখত লৈ ৰস চুহিব। ভাল হ'ব।

৫৩৪। কলডিল মছলা নিদিয়াকৈ সিজাই খাব লাগে। অৰুচি ভাগে।

৫৩৫। বচুন আৰু আদা খালে ভাল হয়। চেনিচম্পা ক'ল ৩ টা খাব।

৫৩৬। ৩ টা জালুক পিহি সামান্য নিমখৰ সৈতে এদিনত ৩ বাৰ খালে ভাল হয়।

৫৩৭। মানকচুৰ পাতত অলপ মিঠাতেল লৈ ধানখেৰৰ জুইৰ ওপৰত সেকি সেই তেল জিভাত সানিলে অৰুচি গুছে।

উদৰ বা আম্ভোক :

৫৩৮। বগা কেহঁৰাজ (মহাভৃংগৰাজ) ৰ শিপাৰপৰা প্ৰায় ২০০ গ্ৰাম ৰস উলিয়াই ৩ পালি কৰি ৩ দিন একেবাহে খাব। আহাৰ খোৱাৰ আগতে এই দৰব খাব লাগে।

৫৩৯। দ্ৰোণ বন এমুঠি পাতত দি বা আজ্ঞা কৰি খাব। দিনে ২ বাৰ খাব।

৫৪০। মূলা কেঁচা পাতৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম খালে উপকাৰ পোৱা যায়।

৫৪১। পদিনাৰ ৰস মৌৰ লগত মিহলাই খালে ভাল হয়। ত্ৰিফলা গৰম পানীত মিহলাই কিছুদিন খালে ভাল হয়।

৫৪২। ডালিম-ক'লা নিমখ আৰু মৌ জোল মিলাই কিছু সময় মুখত ৰাখিব। অৰুচি ভাল হ'ব।

জিভাৰ ঘাঁৰ দৰব ও জিভাৰ দৰব :

৫৪৩। সুৰগা, অমৰা গুটি, শিলিখা, নীলকণ্ঠ সবাকো বটি ঘাঁত লগাব।

ওঁঠ লুৰি ব্যাধিৰ দৰব :

৫৪৪। নেলুকাৰ ছাল, জলকীয়া, ক'লা হালধি, বিহাৰ মূল সবকো বটি লিপি দিব।

জিভা বেথৰ দৰব :

৫৪৫। অমৰাৰ পকা পাত ঘৃতৰ সৈতে বটি দিব।

৫৪৬। সৰু কেচুৱাৰ জিভা ভেকুৰা (জ্বৰ হ'লে বা পানী শৌচ হ'লে)

৫৪৭। মালভোগ কলৰ নতুবা চেনিকলৰ গছৰপৰা সৰু সৰু কেচু ৫/৩ টা লৈ চামুচত লৈ পিহি ৰস তিনি পালি খুৱালে ভাল হয়।

জিভাৰ বেঠ :

৫৪৮। জলকীয়া খালে ভাল বা পিৰালিত গজা ফুল জিভাত সানি দিব লাগে বা জেতুলী পকা দিব লাগে। এৰি লেটা ভাঙি কেঁচুৱাৰ জিভাত দিলে জিভা বেঠ ভাল হয়।

৫৪৯। গৰুখীচ্ পকা পালে কেঁচুৱাৰ জিভাত ভাঙি দিব। যদি পকা নেপায়, তেতিয়া গছ জোপা উবালি আনি ৰস উলিয়াই জিভাত দিলে ভাল হ'ব।

৫৫০। শোহনি বনৰ ৪/৫ টা ফুলৰ থোপা খুন্দি জিভাত সানিব লাগে।

জিভাৰ ঘাঁ :

৫৫১। কুটুকা গছৰ পকা গুটি, জিভাত সানিব বা জলকীয়া পিহি দিব।

মুখত ঘাঁ হ'লে :

৫৫২। ১ লিটাৰ পানীত ৩/৪ টা কদমৰ ফুল সিজাই ৰাতিপুৱা আৰু ৰাতি শোৱা পূৰ্বে ভালদৰে মুখ কুলকুলিয়াব।

৫৫৩। বহেৰ মাহৰ কেঁচা পাত কেইখনমান চোবাই খালেই জিভাৰ ঘাঁ ভাল হয়।

৫৫৪। বকুল গছৰ ছালৰ ৰসৰে মুখ ধুলে জিভাৰ ঘাঁ ভাল হয়।

৫৫৫। তহনি কনৰ ফুল আৰু পাত চোবাই খালে জিভাৰ ঘাঁ ভাল হয়।

৫৫৬। মধুৰী গছৰ কুঁহিপাতৰ আগ তিনিটা পিহি জিভাত লগালে জিভাত হোৱা কোঁহা সোনকালে লাল হয়।

৫৫৭। আহত গছৰ ছালৰ ৰসত মৌ মিলাই মুখ কুলকুলিয়ালে জিভাত হোৱা ঘাঁ ভাল হয়।

৫৫৮। মান কচুৰ শিপা জুইত পুৰি ছাই কৰি মৌৰ লগত মিহলি কৰি জিভাত সানিব লাগে।

৫৫৯। কুটুকা গছৰ পকা গুটি জিভাত সানিব।

৫৬০। অনন্ত মূলৰ বল ভেড়া ছাগলীৰ গাখীৰৰ লগত জিভাত লগাব লাগে।

দুদ বেঁঠৰ দৰৱ :

৫৬১। তিতা কেৰেলাৰ আগ, দুবৰিৰ আগ, ৰবংগাৰ ছাল, ৰবছৰ মূল, দুপৰীয়া এবা, আলুক সবাকে পগাই খুৱাব।

৫৬২। কঁপৌ ঢেকীয়াৰ পাত খুন্দি মিহিকৈ মাকৰ গাখীৰেৰে তালুত ভৰণ দিলে দুদমোৰ ভাল হয়।

কেঁচুৱা ল'ৰাৰ দুধমোৰ :

৫৬৩। মাক বাপেকে থিয় হৈ সাত খিলা কঠাল পাত বাজিছো বুলি ক'ব। মাকে সুধিব কি বাজিছা? বাপেকে ক'ব শ্ৰী - অমুকাৰ দুধমোৰ ওকালি মোৰ বাজিছো। সাত বাৰ ক'ব।

নাকৰ তেজ বন্ধ হোৱা দৰৱ :

৫৬৪। আমলখি ঘিউত ভাজি ভালকৈ বাটি গৰম দিব।

নাসিক ৰোগ (নাকেদি পূঁজ ওলাই :

৫৬৫। বনসতৰ মূল মিহি কৰি বাটি ক'লা গৰুৰ মুতেৰে খাব।

চাইনা চাইটিছ :

৫৬৬। লাই জাবৰি এমুঠি পাতত দি তাৰ ভাপেৰে পৰয়ে পৰয়ে নাকত উজালে চাইনা চাইটিছ ভাল হয়।

চাইনা চাইটিছৰ দৰৱ :

৫৬৭। ৰঙা জিলিমিলি শাকৰ পাতৰ ৰস নাকত দুটোপালকৈ ৰাতিপুৱা সাঁতদিন দিব। চাইনা চাইটিছ ভাল হ'ব।

নাকৰ ভিতৰত হোৱা টেমুনা :

৫৬৮। দ্ৰোণ ফলৰ ৰস ৩/৪ টোপাল নাকেৰে অতি ওপৰলৈ উজাব লাগে, যাইকী বেলি পকাৰ আদুৰ ৰস ১০ গ্ৰাম উলিয়াই সামান্য কঁণা ধপাতৰ ৰস মিশ্ৰণ কৰি নাকেৰে উজাব। একেৰাহে তিনিদিন কৰিব।

পালিপাচ :

৫৬৯। মিঠাতেলত নিমখ দি কপাহেৰে পালি পাচত কমেও দহদিন লগাব।

নাকেদি তেজ অহা দৰৱ :

৫৭০। ডালিম ফুলৰ ৰস নাকেদি উজাব।

নাকৰ ঘাঁ :

৫৭১। হালধি গোৰা ছাই নাকৰ ঘাঁৰ মহৌষধ।

প্ৰস্ৰাৱ কমাৰ দৰৱ :

৫৭২। আমলখিৰ কেঁচা ৰস দৈনিক চাৰি তোলাকৈ খালে ভাল হয়।

৫৭৩। আমলখি বটি নাইৰ চাৰিওফালে ঘঁহি দিলে প্ৰস্ৰাৱ ৰোগ কমে।

প্ৰস্ৰাৱ বন্ধ হোৱাৰ দৰৱ :

৫৭৪। দুখিলা দুপৰীয়া টেঙাৰ পাত খুন্দি তাৰ ৰস উলিয়াই সামান্য ঠাণ্ডা পানী মিশ্ৰণ কৰি দিনে দুবাৰকৈ খালে ভাল হয়।

মোৰৰ দৰৱ :

৫৭৫। মৰাপ আদা, আলুক, শিলিখা তিনিটা, নেমুটেঙা এফুটা, ৰ'খাৰ সবাকো খুন্দি মিহি কৰি বটি দুই টকা মান পানী দি সবাকো মিশ্ৰণ কৰি লোণ দি তপতাই ছাকি খাব।

৫৭৬। নীলকণ্ঠ মূল, দুবৰি বন সবাকে বটি আধাসেৰ গৰুৰ দুগ্ধ মিহলি কৰি খালে ভাল হ'ব।

৫৭৭। বগা নহৰু, বচৰ আলু খুন্দি খাব মোৰ নাশ হ'ব।

৫৭৮। বচ গছৰ আলু আৰু বগা নহৰু এটা একেলগে খুন্দি খাব।

৫৭৯। ৰঙা এৰাৰ পাত খুন্দি অলপ খুৱাব লাগে আৰু তাৰ ৰসেৰে মূৰৰপৰা ভৰিলৈ মালিচ কৰিব লাগে।

৫৮০। ইৰিকৰ মূল বটি পানী দি খাব। ইৰিকৰ মূল ৰোগীৰ চকুৰ আগত নচুৱাব।

৫৮১। ভেটাই গছৰ ক্বাথ খালে মোৰ ভাল হয়।

৫৮২। পানৰ ৰস, আদাৰ ৰস আৰু নহৰু অলপ লোণ দি পগাই খাব।

৫৮৩। কল্পনাথ তিতাৰ পাত, চোলাগুটিয়া বনৰ শিপা আৰু ওক, ভেদালী লতা, চৈ, সবাৰো ক্বাথ খালে মোৰ ভাল হয়।

৫৮৪। তিতা ভেকুৰীৰ শিপা, জাপৰি বাঘিনীৰ গুটি, ছাগলাদুৰীৰ শিপা, শিলিখা, যঁখাৰ, নেমুটেঙা পুৰি কুঁহিয়াৰ ৰস, আদা, জালুক, লোণ দি বটি খাব।

৫৮৫। কণিবিহৰ গুটি একৰতি, বোকবল একৰতি, গৰুৰ মুতত পেলাই থৈ শুকাই ল'ব। আকণ, বিহ্নীৰ শিপা, মৰাণ আদা, কেঁহাৰাজ, গুণৰাজ সবাকে বটি খাব।

মোৰৰ দৰৱ ঃ

৫৮৬। মনিছাল, লেটাগুটি, বগা লাৰমণি তিনিওকো বটি খুৱাব। মোৰ নাশ হ'ব। অথবা বগা নহৰু আৰু বচ গছৰ আলুৰ লগত মিলাই খুন্দি খাব লাগে।

৫৮৭। ৰঙা এৰাৰ পাত খুন্দি খোৱাৰ আগতে তাৰ ৰসেৰে মূৰত মালিচ কৰিব লাগে।

৫৮৮। অকণ বিহ্নি মূল হাতত বান্ধি দিলে মোৰ নাশ হয়।

৫৮৯। নুনি সিকাৰ ৰস, আঠিয়া পচলাৰ পানী, জালুক ১৯ টা পিপলি দি পগাই খালে হালধীয়া মোৰ নাশ হয়।

জেঠী মোৰৰ দৰৱ ঃ

৫৯০। কপালফুটাৰ আগ, কোৰা মণিৰ শিপা, মচন্দৰাৰ শিপা, মচন্দৰীৰ শিপা, সৰু মানিমুনি সবাকে খুৱাব।

মোৰ (বমি, শৌচ হয়) ঃ

৫৯১। এডলীয়া টেঁকীয়াৰ শিপা, গুল মৰিচ ৭ টা, গৰুৰ বিহুৰ দিনা তুলিব। সকলোকে পিহি গৰম কৰি ছাকি খাব লাগে। লগে লগে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।

৫৯২। এৰা পুলি ৯/১০ টা আনি খুন্দিব। গুৰিৰ ফাল আৰু পানীৰ লগত মিলাই ছাকিব। নিমখ দি গৰম কৰি খাব। বমি বন্ধ হ'ব।

বক্ত মোৰৰ দৰৱ ঃ

৫৯৩। তুলসীৰ পাত, আৰৈ চাউল ৩ টা, গোবৰ অলপ, মইনা লতাৰ পাত ১ খিলা,

বন তুলসীৰ শিপা ৩ টা, বগা পদুমৰ শিপা ৩ টা, সকলো খুন্দি খুৱাব।

বলিয়া শিয়ালে খোৱা দৰৱ :

৫৯৪। গোবৰৰ গেৰেকনীৰ কচু, কুমটি আনি কাটিব। মালভোগ কল এটা পাঁচ খণ্ডতে উক্ত দৰৱ সুমুৱাই আগৰ আগ পাছৰ পাছ কৰি খুৱাব।

৫৯৫। কুঁজি ঠেকেৰাৰ গুটি ৭ টা, জিকা গুটি এটা সবাকে বটি সবাকে সাত ভাগ কৰি এভাগ খাব। অলপ পাছত আনভাগ খাব। এইদৰে খাব।

বলিয়া কুকুৰে খোৱা দৰৱ :

৫৯৬। ধতুৰা ফুলৰ ৰস, গাখীৰ, গুৰ, ঘৃত সমে খাব।

৫৯৭। কণা হাঁহৰ লাড়, মালভোগ কলৰ ক্ষাৰৰ সমে দুয়োকে দিলে ভাল হয়।

৫৯৮। কণি বিহৰ দক্ষিণৰ ফালৰ শিপা, কেএরা আঙুলিৰ ছাল খুন্দি দুখোৱাক পানী দুচামুচৰ লগত, সিতা পেলাই দি শুদা পেটত খাব। দিনে ১ বাৰ দুই/তিনিদিন, বলিয়া হ'লে ৪/৫দিন খুৱাব। খোৱাৰ ৩/৪ দিনৰ ভিতৰত কামত আহে। অপথ্য- মদ একেবাৰে নিষেধ।

৫৯৯। বেটৰ শিপা পূব ফালৰ ১০০ গ্ৰামমান খুন্দি আধা পোৱা পানীত ঘুলি ছাকি লৈ একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ আধা পোৱাৰ সৈতে মিহলি কৰি বাতিপুৱা খালী পেটত খাব। সৌকা বেটৰ হ'লে ভাল হয়। কুকুৰে কামোৰা ৭ দিনলৈকে কাম কৰে।

৬০০। কুকুৰ মাখি এটা জীয়াকৈ ধৰি আনি শনি বা মংগলবাৰে কলৰ ভিতৰত ভৰাই বাতিপুৱা খালী পেটত খাব।

৬০১। টংলতি গছৰ পূব ফালৰ শিপা ৩ ডাল, ৭ আঙুল পৰিমাণে লৈ খুন্দি আধা পোৱামান গাখীৰ ঘুলি ছাকি পুৰণি গুৰৰ সৈতে মিহলাই খুৱাব লাগে। পগলা আৰম্ভণি হওঁতে এই ঔষধ খুৱাব লাগে।

৬০২। একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ ১ পোৱা, ধতুৰা শিপা ৭ ডাল বটি খোৱাৰ আগতে একেলগে খুৱাব।

৬০৩। তেজমুৱি গছৰ ছাল খুন্দি জালুক দি বান্ধি দিব। তিনিপালি।

৬০৪। বলিয়া কুকুৰে খোৱা মানুহক ককিলা ডাৰ পাঁচি তালুত হিংগৰ ফোট দিব চুৰবী পহৰ খুৰা বনিয়া হিং তিনিওকো পিহি কপালত ফোট দিব। পাচে সি নেদেখাকৈ আপোনাৰ পাছফালে জাতি চন্দন এভুৰাৰ লাই জাবৰিবে মোহাৰি সুদা হাতৰ তলুৱা সাতবাৰ দেখুৱাব। এতেকে জাই উঠে। নিমতিতাৰ ৰস মন্ত্ৰাৰে ৰোগীৰ গালে ছটিয়াব। জাই মৰে। পাছে কুঁজি থেকেৰা টেঙা গাখীৰ তিয়ঁহৰ বাকলি মিহলাই খুৱাব শুচে। যদি কিছু থাকে বিহত মৰা মাছ আনি শুকান খৰিচাৰে খুৱাব।

৬০৫। কুকুৰ সুতাৰ আগপাত গুটি লোণ আলুক দি বাত মাছেৰে বান্ধি খাব। বলিয়া কুকুৰে খোৱা বিষ মৰে আৰু মৰে।

৬০৬। ধতুৰা শিপাৰ ৰস গৰু খিউ আৰু একে ৰৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰেৰে খালে ভাল হয়।

৬০৭। কুকুৰ সুতাৰ আগ, পাত, গুটি, লোণ আলুক দি বাত মাছেৰে বান্ধি খাব। বলিয়া কুকুৰে খোৱা বিষ নষ্ট হয় আৰু মৰে।

৬০৮। কণক ধতুৰাৰ পাতৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম সমান পৰিমাণৰ এৰাঁ গাখীৰৰ লগত গুণ আৰু গৰু খিউৰ লগত একেৰাহে ৩ দিন খাব লাগে। বগা আকন্দৰ শিপা আঢ়ৈ ইঞ্চি ৩/৪ টা আলুকৰ লগত খুন্দি খাব।

বলিয়া জীব-জন্তুৱে কামুৰিলে :

৬০৯। বগা আকন্দৰ শিপা ২ ইঞ্চি, ৩/৪ টা আলুকৰ লগত খুন্দি খালেও বিষ কমে।

বা সূৰ্যকান্তি আলু, কণী বিহঁৰ গুটি ও পাত মিলাই খুন্দি এৰাঁ কৰি খুৱাব। ৰবাব লাড খোৱা মাছ সমান জোখত লৈ বুটমাহ মান বৰি কৰি ৰোগীক খুৱাব। প্ৰথমে ওপৰৰ দৰৱ খুৱাব। আহাৰ চিৰা, গাখীৰ, চেনি ইত্যাদি খুৱাব।

বা লেটা গুটি আগৰ ৰস, মৰাপ আদা বটি খাব। ভাল হ'ব।

পকক বলিয়া কুকুৰে খালে :

৬১০। ম'ৰা চৰাইৰ মাল, বিৰাগীৰ গুটি মিহলাই খুৱাব আৰু গাতো ঘঁহি দিব ভাল হয়।

সৰ্পৰ বিষ নাশ :

৬১১। কণীবিহৰ মূল মৰা কাহৰ পিত ঘাত দিব সৰ্পৰ বিষ নাশ হ'ব।

কাঁহ পিত্তৰ দৰৱ :

৬১২। আমলখিৰ লগত নিমপাত খালে কাঁহ পিত্ত ভাল হয়।

অম্ল পিত্তৰ দৰৱ :

৬১৩। ভাত খাই উঠিয়েই চূণৰ নিৰ্মল পানী খাব লাগে।

৬১৪। অৰ্জুন গছৰ কেঁচা ছাল খুন্দি ৰস তিনি পোৱা উলিয়াই কাপোৰেৰে ছাকি তাত ১ চটাক মিছিৰি খুন্দি দি মিহলাই বটলত ভৰাই প্ৰতিদিনে তোলা কৰি খদা পেটত খাব।

৬১৫। শুকান পিপলি এটা, এক বোৰাক ভাজৰ পিপলি ৪ ভাগ, সৈন্ধৱ লোণ বুটমাহৰ আধা খুন্দি বড়ি কৰি খোৱাৰ পাছত খাব।

পিত্ত গৰম বা ঠাণ্ডা হোৱাৰ দৰৱ :

৬১৬। শুকান আমলখি গৰমৰ দিনত চৰবত কৰি খালে শৰীৰ শীতল হয়।

পিত্ত কামোৰণিৰ দৰব :

৬১৭। ৰৌ মাছৰ পিত, টংলতিৰ শিপা, মেচাকি ফুলৰ শিপা, পানৰ পিপলি, অৰ্চুনী পানৰ পিপলি, ইলাচী, বাইলং, একত্ৰ কৰি চুণাত সিজাই ৰস খাব। ভাল হ'ব।

পিত্তৰ দৰব :

৬১৮। কলীয়া হালধিৰ ৰস, শিলিখাৰ ৰস, ক'লা গৰুৰ মুতসহ মিহলাই দুবাৰকৈ খাব।

৬১৯। ধনিয়া, আমলখি, বাহক মিচিমি পানীত তিয়াই থৈ ৪ পালি খাব।

৬২০। বাহকৰ পাত জুইত সেকি ৰস উলিয়াই মধু চেনিসহ খাব।

৬২১। অমৰ লতা, শতপী লতা, অলস লতাৰ ৰস খাব। পিত্ত ভাল হ'ব।

৬২২। নৰসিংহৰ কেঁচা পাতৰ পিত্ত ভাল কৰে।

৬২৩। অৰ্জুন গছৰ ছালৰ ৰসে পিত্ত ভাল কৰে।

৬২৪। পটলৰ পাত শুকাই, গুৰি এলাদ্ধ খাবলি, পটলৰ পাতৰ গুড়িৰ ধৰি আকাৰৰ কৰি বৰিটো চোবাই খাই এতোলা পৰিমাণৰ খাবলি খাই দিব। দুদিন খাব।

৬২৫। আমলখি ৪ টা, ভোমোৰা গুটি ৪ টা একেলগে খুন্দি পাউদাৰ কৰি খাব।

৬২৬। আমলখি ১টা খুন্দি তাৰ অৰ্দ্ধমান মৌৰ লগত খালে ভাল হয়।

৬২৭। সৰু মানিমুনি দৈনিক খুন্দি ২ চামুচকৈ খাব। ভাল হ'ব।

৬২৮। ৰৌ পিত, বেটি বা মছুৰা সাপৰ পিত, জাইফল, এলাচি, লং, ধান গুটি, (জিৰা আৰু ধনীয়া বাদ) পিপলি, আদি কৰি সকলো মহলা ল'ব। মহানিমৰ পাত, পানৰ পিপলি, টেকেলা গছৰ কুঁহি কুঁহি আগ এমুঠি পাতত দি লৈ বাকী ঔষধৰ সৈতে বড়ি কৰিব। দিনে তিনিটাকৈ খাব নাশ হ'ব।

৬২৯। ভেকুৰিৰ শিপা, হিং, লোণ, জালুক খুন্দি গৰম কৰি খাব। ঐ কলিয়া হালধি, শিলিখা, ক'লা গৰুৰ মুত সৰাবো ৰস ২ তোলা হিচাপে দুইবেলা কৰি ৭ দিন খাব।

৬৩০। শুকান নেমুটেঙা, ব'খাৰ সৈন্ধৱ লোণ।

৬৩১। মৰা পাটৰ কুমলীয়া শাক, মিছিৰি, চেনি ১০০/২০০ গ্ৰাম, ২৫০ গ্ৰাম গৰুৰ গাখীৰ একেলগে মিহলাই গৰম কৰি তাৰ মিশ্ৰিত গাখীৰ পানী দিনত একবাৰকৈ কমেও তিনিদিন খাব।

৬৩২। ভেকুৰিৰ শিপা ১০০ গ্ৰাম খুন্দি তাত আন্দাজ মতে লোণ, জালুক দি গৰম কৰি আহাৰ খোৱাৰ আগত দিনে দুবাৰকৈ একেবাৰে তিনিদিন খাব। নাইবা ওপৰৰ(৬৪০) পেটৰ ঘাৰ দৰবটো খাব লাগে।

গেষ্ট্ৰিক :

৬৩৩। শিলিখা গুটি, মহানিমৰ পাত লংগুটি, জাই গুটি, দালচেনি পানীত সিজাই ৫

লিটাৰ পানী প্ৰায় তিনি লিটাৰ জোখৰ লৈ বং উঠিলে বটলত ভৰাব। ৩ পোৱা ধৰা বটলত ভৰাই তিনিদিন ২ বাৰকৈ খাব। ভাত খোৱাৰ আগে আগে খাব।

৬৩৪। কোমোৰা গুটি, আমলখি, শিলিখা একেলগে পিহি বৰি কৰি বনাই খোৱাৰ আগত এসপ্তাহ খাব।

৬৩৫। জ্বম লাখুটিৰ আলু, আৰু ডাঙৰ আগ তিনিটা লগত খুন্দি গাখীৰৰ লগত সিজাই খাব।

৬৩৬। ভেকুৰিৰ শিপা, জালুক, নিমখ দি এমাহ একেৰাহে খাব।

অম্ল পিত্ত ঃ

৬৩৭। কেঁচা হালধি ১০০ গ্ৰাম ভালকৈ ধুই খুন্দি তাৰ ৰস উলিয়াই চেনি আৰু অলপ পানী দি দিনে তিনিপালিকৈ খাব লাগে। ভাত খোৱাৰ ১০ মিনিট আগতে এক সপ্তাহ খাব।

পাথৰী ৰোগ ঃ

৬৩৮। দুপৰীয়া টেঙাৰ দুখন পুৰঠ পাত খুন্দি ৰস বাহিৰ কৰি দিনে ২ বাৰকৈ আহাৰ খোৱাৰ ২ ঘণ্টাৰ পাছত একেৰাহে এসপ্তাহ খালে পাথৰী ৰোগ ভাল হয়।

পেটৰ ঘা ঃ

৬৩৯। দহঁচিয়া ২ টা, অমিতা টুকুৰা টুকুৰ কৰি কাটি তেল, নিমখ আৰু মচলা নিদিয়াকৈ তৰকাৰী কৰি ৰাতিপুৱা আহাৰৰ লগত খাব। একেৰাহে ১৫/২০ দিন খাব নাইবা ৰাতিপুৱা শিলিখা ৰস খাব।

ৰক্ত পিত্ত ঃ

৬৪০। বিশল্যকথৰণীৰ পাত ৮/১০ খিলা খুন্দি তাৰ ৰস উলিয়াই সামান্য পানী মিহলাই খালে ভাল হয়। নাইবা পিপলি গুড়া, বাসক ছালৰ লগত মৌ মিহলাই খালে উপকাৰ পোৱা যায়।

৬৪১। পিপলি আধা তোলা ৫/৬ দিন মধুৰ লগত খাব।

পাকস্থলীৰ ঘাঁ ঃ

৬৪২। নহৰু ৰস ১০ গ্ৰামত সামান্য পানী মিহলি কৰি একেৰাহে এক পষেক খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

৬৪৩। ২ চামুচ আমলখিৰ ৰসৰ লগত এক চামুচ মৌ মিহলাই পুৱা একেৰাহে ১০/১৫ দিন খালে ভাল হয়।

৬৪৪। ঘেঁহুৰ পাত আৰু ঠাবি খুন্দি তাৰ ৰস এগিলাচকৈ বটি ৰাতিপুৱা খাব লাগে।

৬৪৫। এক চামুচ গাজৰৰ ৰস, এক চামুচ আমলখিৰ ৰস, দুই চামুচ মৌ মিহলি কৰি

পুৰা খালে এই ৰোগ নাশ হয়।

৬৪৬। মিঠা পকা আমৰ ৰস উলিয়াই চাকি খাব লাগে।

৬৪৭। অমিতাৰ আঞ্জা মচলা নোহোৱাকৈ ৩০ দিন খালে ভাল হয়।

৬৪৮। কেঁচা কল, হালধিৰ ৰস পুৰা-গধূলি ১০০ গ্ৰামকৈ খাব লাগে।

গেষ্ট্ৰিক আলচাৰ :

৬৪৯। শেৱালী গছৰ পাতৰ গুৰি ১ কাপ বৌ মাছৰ পিত সৰু হ'লে এটা আৰু জালুকৰ গুড়ি চাহ চামুচেৰে ১ চামুচ, নিমখ আৰু পানী আন্দাজমতে দিব। সবাকে মিলাই পুনৰ পিহি বড়ি কৰিব বঙালী বগৰীৰ সমানকৈ। ৰ'দত শুকাই বটলত ভৰাব। খোৱাৰ নিয়ম- দিনে ৩ বাৰ ১ টাকৈ বড়ি এক/ডেৰ ঘণ্টাৰ মূৰত খাব। বড়িটো অলপ গৰম পানীত গুলি লৈ খাব। ৭ দিন ২১ টা। ১ বছৰীয়া পুৰণি বেমাৰ হ'লে ২১ টা। দুবছৰীয়া হ'লে ৪২ টাকৈ খাব।

পানী লগা জ্বৰৰ দৰৱ :

৬৫০। কলমাৰলিৰ তেল, তেজপাত, শুকান ডালিমৰ পাত খালে পানী লগা ভাল হয়।

অথবা পাৰ চৰাই মাংসৰ লগত জালুক দি জুলিয়া কৰি ৰান্ধি খাব।

৬৫১। মৌ জোলৰ লগত কেইটামান লং পিহি খালে পানী লগা ভাল হয়।

অথবা সামান্য গুৰৰ লগত ক'লা তিল মিহলাই ৰাতি শোৱাৰ আগতে খালে পানী লগা প্ৰতিৰোধ কৰে আৰু আৰোগ্য হয়।

৬৫২। বিশুদ্ধ মিঠা তেলত ৫/৬ ফুটা নহৰু খুন্দি অলপ গৰম কৰি নাকৰ বাহিৰে ভিতৰে মালিচ কৰিলে পানী লগা ভাল হয়।

৬৫৩। ৰাতিপুৱা কুহমীয়া পানীৰে মুখ কুলুকুলিয়াই কলিয়া তুলসী পাতৰ ৰস আৰু তাত মৌ মিহলাই খালে যথেষ্ট ভাল ফল পোৱা যায়।

৬৫৪। পদিনাৰ ৰস অলপ পানী মিহলি কৰি সামান্য নিমখ দি খাব লাগে।

৬৫৫। পাণৰ ৰসৰ লগত সামান্য মৌ মিহলাই দিনে ২ বাৰকৈ খাব লাগে।

৬৫৬। ইউক্লিপটাচৰ পাত মোহাৰি নাকেৰে শুঙি লাগে।

ফটুৱাই ফটাৰ দৰৱ :

৬৫৭। ভৰি ফাটিলে ভীমকলৰ বাকলি পুৰি ছাই কৰি সেই ক্ষাৰ আঙঠা ভৰিত লগালে ভৰি ফটা ভাল হয়।

সূৰ্য কপালীৰ দৰৱ :

৬৫৮। লাই গুটি বাটি লিপি দিলে সূৰ্য কপালী ভাল হয়।

৬৫৯। লাই শাকৰ গুটি, লাই জাবৰি, সূৰ্যকান্তি গছৰ শিপা, বাটি কুমত দিব। সূৰ্য কপালী

ভাল হ'ব।

৬৬০। বিৰিং গুটি আৰু ক'লা তিল বাটি নাকেৰে উজাব।

৬৬১। ভগৱানৰ নাম লৈ সূৰ্যক নমস্কাৰ কৰি বিপৰীতে প্ৰস্ৰাব কৰিব।

৬৬২। বৰছু বনৰ শিপা, এৰা পুলি, সিজুৰ পাত জালুক সবাকো বটি খাব। নাশ হ'ব।

৬৬৩। লাইশাকৰ গুটি লাইজাবৰি সূৰ্যক্ৰান্তি ফুলৰ শিপা বটি কুমত লেপ দিব।

আদ কপালী :

৬৬৪। ভীমৰাজৰ মূল, কেঁচা কলৰ সৈতে বটি ঘঁহিব।

৬৬৫। লং ৩ টা, পিপলি ৩ টা, বকশৰ পাত তিনিটা, নিমখ হিচাপত দি বটি মূৰত লিপিব। দিনে এবাৰ।

৬৬৬। বেলপাত, হালধি, আমলখি তিনিওকে বটি লিপি দিব।

৬৬৭। বৰমানিমুনি পাত আৰু লোণ বটি লিপি দিব। আদ কপালী ভাল হ'ব।

৬৬৮। বগা চন্দন আৰু কৰ্পূৰ বটি কুমত লেপ দিব।

৬৬৯। কৰ্ণফুলাৰ গুটি আৰু পাতৰ ৰস বটি কুমত লেপ দিব। আদ কপালী ভাল হ'ব।

৬৭০। পচতিয়াৰ শিপাৰ ৰস জালুকৰ গুৰি, ছাগলী গাখীৰ আৰু গৰুমুত বটি নাকে উজাব। আদ কপালী ভাল হ'ব।

৬৭১। বেলপাত, হালধি, আমলখি সবাকো বটি লগাব।

৬৭২। বৰ মানিমুনিৰ পাত লোণ দি লেপ দিব।

৬৭৩। চেনিৰ লগত এৰাঁ গাখীৰ, ডাবৰ পানী আৰু শতমূলৰ ৰস খালে আদ কপালী ভাল হয়।

চন্দ্ৰ কপালীৰ দৰৱ :

৬৭৪। ছালকুঁৱৰী, সিজুৰ পাত, মধুৰ সমে বটি কপালত ল'ব। চন্দ্ৰ কপালী ভাল হ'ব।

মূৰ কামোৰণি :

৬৭৫। কুমাৰণিৰ বাঁহৰ মাটিৰে কপালত লেপ দিলে মূৰ কামোৰণি ভাল হ'ব।

৬৭৬। দোৰোণ কলৰ আগ ৩/৪ টা মান পানীত ধুই আচাৰ মাৰি তাতে সৰুকৈ হাতত মোহাৰি অলপ ৰস উলিয়াই নাকত উজাই দিব। নাকত জনজনাব। নাকৰ বেমাৰ আৰু মূৰ কামোৰণি ভাল হ'ব। ঔটেঙা সকমাহৰ লগত খাব।

হেলোলি কামোৰণি :

৬৭৭। নাহৰ সমান ওপৰৰপৰা তলৰা কদমৰ ছাল আনি তাৰে এতোলা ৰস লৈ জালুক আৰু পিপলি আঢ়েটাৰে অলপ লোণ মিলাই খালে গুচে।

মৰ কুচিয়াৰ :

৬৭৮। মজৰ শিপা, কুচিয়াৰ মূৰ আটি চন্দন সবাকে বিড়িত ভৰাই খ'ব।

জুইয়ে পোৰা দৰব :

৬৭৯। পকা ভীমকলৰ ছলি মহ লগালে জুইয়ে পোৰা ভাল হয়।

৬৮০। কুমলীয়া কলপাত পোৰাৰ ঠাইত মিহিকৈ বাটি দিলে ভাল হয়।

৬৮১। পুৰা কল, গুৰ, পুৰৈ শাক আৰু চাল কুঁৱৰীৰ শাহ বাটি ৰস সানিব। টেকা নাথাৰ।

৬৮২। পুৰৈ শাকৰ পাত ২/৩ খিলা মিহিকৈ খুন্দি মাখনৰ লগত সানিব লাগে।

৬৮৩। মেথি গুটি ৫০ গ্ৰাম পানীত তিয়াই তাৰ পিহি পোৰা ঠাইত লগাব লাগে।

৬৮৪। চাল কুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি পোৰা ঠাইত লগাব।

৬৮৫। পোৰা ঘাত অমিতাৰ আঠা লগালে উপকাৰ পোৱা যায়।

৬৮৬। গাজৰ এডোখৰ পিহি পোৰা ঠাইত লগালে টো নুঠে।

৬৮৭। ধুনা পিহি প্ৰলেপ দিব।

বুকু পোৰাৰ দৰব :

৬৮৮। কলমৌ খালে বুকু পোৰা আৰু পেট বিষ ভাল হয়।

বুকু চম্‌চমোৱা :

৬৮৯। কলজবা চেপি ৰস উলিয়াই (১ ছটাক মান) আগিয়াচিতা (ক'লা হ'লে ভাল) ১ আঙুল খুন্দি খালে ভাল হয়।

বুকু কঁপনি (খপ্‌খপোৱা) :

৬৯০। ডাব নাৰিকলৰ ৰস খাব। দিনে তিনিবাৰ ৩ টা দুদিনমান খালে ভাল হ'ব।

কৰ্ণশূল বা কাণৰ দৰব :

৬৯১। সিজু পাতত দি তাৰ ৰস ল'ব। আদাৰ ৰস দুয়োকে মিলাই কাণত দিব। কৰ্ণশূল ভাল হ'ব।

কাণে নুশুনা বা কলা :

৬৯২। নেমুটেঙাৰ ৰস চেনিৰে সৈতে ফলাই খাই থাকিলে কাণ কলা ৰোগ ভাল হয়।

৬৯৩। ৰনপাতৰ খাৰ আৰু কলাখাৰিৰ টিলৰ তেলেৰে পগাই কাণত দিলে কাণৰ গুম-গুমনি বা কলা গুচে।

৬৯৪। নহৰু, আমলখি আৰু হাইতাল, প্ৰত্যেকৰে এতোলা, তিলৰ তেল ১০ তোলা আৰু এৰা গাখীৰ ২৫ তোলা, সবাকো মিলাই পগাব। এই তেল কাণত দিলে কাণ কলা ভাল হয়।

৬৯৫। নহৰু, আমলখি সম পৰিমাণে লৈ তাত কিছু হাইতাল দি বাটি চাৰিগুণ তেলত পাগ কৰিব। পাগৰ সময়ত চাৰিগুণ গাখীৰ দিব। গাখীৰ শুকাই গৈ যেতিয়া তেল ৰবগে, তেতিয়া নমাব। এই তেলেৰে কেইদিনমান কাণপূৰ কৰি থাকে

কলা ৰোগ ভাল হয়।

৬৯৬। বেলৰ গুটি, গৰুৰ মুতেৰে বটি এতোলা ল'ব। পাঁচতোলা তিলৰ তেলত সেই বটা গুটি বহাই থৈ চাৰিতোলা ছাগলী গাখীৰ আৰু ১৬ তোলা গৰুমূত দি পগাব। গৰুমুত শোহ গলে তেল নমাব। এই তেল কাণত দিলে কাণ কলা ৰোগ ভাল হয়।

৬৯৭। পলাশৰ ফুলৰ ৰস কাণৰ সকলো বেমাৰতে ভাল।

৬৯৮। গোল নেমুৰ ৰস ১০০ গ্ৰামত অলপ চেনি মিলাই খাব লাগে। দিনে ৫ বাৰমানকৈ কিছুদিন খালে কাণেৰে শুনে।

কাণত গাঁড় হ'লে ঃ

৬৯৯। মহানিমৰ পাত, হিং এমহা, কৰ্পূৰ ২ চটাক সৰিয়হৰ তেলেৰে কাণত দিব।

৭০০। পকা আকণৰ পাতত ঘিঁউ সানি জুইত তপতাই তাৰ ৰস উলিয়াই কাণ পূৰ কৰি দিলে কামোৰণি বা ঘাঁ বেগেতে শুকুৱায়।

৭০১। বেঁলিফুল চোঁপ লৈ যি ৰস ওলাই তাক কাণত দিলে ভাল।

৭০২। উৰহীৰ পাতৰ ৰস, তপত কৰি কাণত দিলে কাণৰ পুঁজ ওলোৱা বন্ধ হয়।

৭০৩। শামুকৰ পেটু তেলত ভাজি কাণত দিলে কাণৰ পুঁজ ওলোৱা বন্ধ হয়।

৭০৪। পানী জবাৰ গছ কাটিলে যি ৰস ওলায় তাক ২/৩ বাৰ কাণত দিলে কাণ পকা গুচে।

৭০৫। কৰ্ণমূলাৰ পাতৰ ৰস কাণত দিলে কাণ পকা বা বিষ ভাল হয়।

৭০৬। গৰুমূতৰ লগত হাইতাল ঘঁহি কাণত দিলে কাণ পকা ভাল হয়।

৭০৭। হালধি, গন্ধক আৰু ধতুৰা পাতৰ ৰস তেলত ভাজি সেই তেল কাণত দিলে কাণৰ ঘাঁ গুচে।

৭০৮। কাণত খেৰ, কুটা সোমালে অলপ তপত পানীৰে ফিচকাৰি দিলে বাজলৈ ওলায়।

৭০৯। কাণত পোকে কামুৰিলে তপত তেল ঢালি দিব লাগে, পোক মৰে।

৭১০। আলটা ১ তোলা, কৰ্ণমূল ১ তোলা, সাগৰৰ ফেন ১ তোলা, বাক শবৰ খুৰাৰ ৰস ১ তোলা, ফিৰিঙি জলকীয়া পাতৰ ৰস ১ তোলা পগাই কাণত দিব।

৭১১। আদা নহৰু, চজিনাৰ ৰস আৰু কলৰ বোখা ইয়াৰ কোনো এবিধৰ ৰস কাণত পগাই দিলে ভাল হয়।

৭১২। কাঁচি দৈয়াৰ পাত আৰু আগা ৪ আঙুল, পকা তামোলৰ বাকলিৰ ৰস, দুয়োকে খুন্দি ৰস কৰি কাণত ৩ টোপ দিব। চাকি ল'ব লাগে।

৭১৩। মানুহৰ ছলি পুৰি পানী হোৱা কাণত দিব।

৭১৪। কপৌ ফুলৰ ১০ খিলা পাতৰ ৰস বা কপাহ গছৰ ৮/১০ টা ফুল খুন্দি তাৰ ৰস কাণৰ বিজাত টোপ-টোপকৈ ৩/৪ দিন দিব লাগে। দিনে দুবাৰকৈ।

১১৫। কেঁচা কেতুকাৰ পাত ৫০ টা মান খুন্দি ৰস উলিয়াই কাণত টোপ টোপকৈ দিব লাগে।

কাণ কলা বা কাণ খৰালী ঃ

১১৬। দীঘলতি গছৰ তিনিটা কুমলীয়া আগ লৈ খুন্দি পানী দি ৰস কাণত সুমুৱাই দিনত দুবাৰকৈ দিলে ভাল হয়।

কৰ্ণমূল বা পিঠাখোৱা ঃ

১১৭। বগালি এৰাৰ ঠাৰিৰ লগত কুমলীয়া নিমখ মিহলোৱা গৰম পানীৰ সৈতে মুখ কুলকুলিয়াব লাগে।

১১৮। তৰুৱা কদমৰ প্ৰায় ৩০/৪০ গ্ৰাম পাতৰ লগত অলপ খয়েৰ মিহলাই তাক ভালদৰে পিহি ২ দিন প্ৰলেপ দি ৰাখিলে কৰ্ণমূল ভাল হয়।

১১৯। তৰুৱা কদমৰ ছাল ১০ গ্ৰাম ২ গ্ৰাম খয়েৰ মিহলি কৰি খুন্দি ফুলা ঠাইত প্ৰলেপ দিলে উপকাৰ পোৱা যায়। বা চজিনাৰ শিপাৰ ছাল সমপৰিমাণ সৰিয়হ বটি প্ৰলেপ দিব লাগে। বা চোৰাতৰ শিপা খুন্দি লগাব লাগে।

কাণত কেৰেলুৱা সোমালে মৰাৰ দৰৱ ঃ

১২০। কাণৰ ভিতৰত কটৰ, কটৰ কৰি কামোৰে পূজ ওলায় তাৰ ঔষধ মাটি কঠালৰ পাতৰ কোমল অংশৰ ৰস ২/৩ টোপালকৈ ৩/৪ দিন দিলে ভাল হয়।

১২১। ক্ৰুড় হিং, বচ, নহৰু, আদা আৰু সৈন্ধৱ লোণ, ছাগলী মুতেৰে সিজাই তিলৰ তেলত পগাব এই তেল দিলে কাণৰ ঘাঁ কাণ পকা, পুঁজ বৈ থকা ভাল হয়।

কাণেৰে পুজ বৈ থকা ঃ

১২২। শামুকৰ পেটু তেলত ভাজি সেই তেল কাণত দিলে ভাল হয়।

কাণ তাল মৰা ঃ

১২৩। তিল, মৰাণ আদা, সোণৰৰিয়াল, কেঁচা কল আলাছু সবাকো বটি ভালকৈ চেকি লৈ কাণত দিব। ভাল হ'ব।

গাখীৰ সোমাই কাণ পকিলে ঃ

২৪। কাপৌফুলৰ শিপাৰ ৰস দিনে ১/২ টোপাকৈ দিলেই ভাল হয়। তাল মোহোৱালেকে দিব।[১]

কাণৰ ভিতৰত হোৱা বিষ ঃ

২৫। বনগুটিৰ ৰস ২ টোপাল ২ দিন দিব লাগে।

ৰাক মুৰায়াৰ দৰৱ ঃ

৭২৬। আগিয়া চিতাৰ শিপা তিনি ৰঙণীয়া সুতাৰে বান্ধি বাহুত ল'ব। ভাল হ'ব।

কুমলীয়া ৰোগ ঃ

লক্ষণ ঃ গৰ্ভত হয়, গৰ্ভৰ নাৰী অঙ্গ জ্বল কৰে, দুই চকু ৰক্ত বৰণৰ হয়, পেটত আহাৰ জিন নহয়, ক্ষুধা হয়। গা দুৰ্বল লাগে, ফুলে আৰু জ্বৰ হয়।

৭২৭। দৰৱ ঃ আচ কাঠৰ ৰস, বনপিপলিৰ মূল, শতমূল, সূৰ্যকান্তি ফুলৰ মূল, মৰিচ ৯ টা সকলোৰে ৰস উলিয়াই অলপ লোণ দি খাব।

বহুমূত্ৰ ঃ

৭২৮। কুমলীয়া বা পকা পুৰাকল কেঁচাই কাটি নিমখ, তেল লগাই খাব।

৭২৯। দহিকচু পিহি আধাসেৰ এৰা গাখীৰ মিছিৰি মিহলাই খুৱাব। অসমীয়া মালভোগ কল চেপি গৰু গাখীৰৰ লগত মিছিৰি দি খাব।

৭৩০। ৰহৰ মাহৰ দক্ষিণ ফালৰ ছালৰ ৰস ৩ তোলা, শিমলু গছৰ পুলিৰ আলু খুন্দি গুৰি কৰি এক গিলাচ পানীত এচামুচ গাখীৰ দি খাব। দিনে এবাৰ পুৱা খাব।

৭৩১। কঁলা জামুৰ গুটি দিনে ৩/৪ টাকৈ পুৱা গধূলি একেবাহে ১০/১৫ দিন খাব। নাইবা ১০/১৫ টা আমলখি দৈনিক ২০ দিন খাব। নাইবা ১০০ গ্ৰাম তেঙেচি টেঙা সামান্য মিৰ্চিৰিৰ লগত দিনে ২ বাৰ খাব। এসপ্তাহ খাব।

৭৩২। বগা নয়নতৰা ফুলৰ দুটা বা তিনিটা পাত নিতৌ পুৱা খালে বহুমূত্ৰ নিয়ন্ত্ৰিত হয়।

৭৩৩। ভলুকা বাঁহৰ ২০ টানাম কোমল পাত বটি উতলাই সিজাই লৈ পুৱা পানীখিনিৰ এপোৱামান খাব।

৭৩৪। ডিমৰু গছৰ গুটি ২/৩ টা ভাঙি এগিলাচ পানীত ঘুটি চেকি পানীখিনি খাব। এসপ্তাহ খাব।

৭৩৫। মূত্ৰৰ্কৃচ্ছ্ৰ নাসক ঔষধ, বস্তি আৰু উত্তৰ বস্তি আৰু বিৰেচন দোষণসাৰে প্ৰযোজ্য।

৭৩৬। কাকুৰ বীজ ২ তোলা, সৈন্ধৱ লৱণ ১ অনা বটি সেৱন কৰিলে ভাল হয়।

৭৩৭ মল, কুশ, কাস ও ইক্ষু এই বিলাকৰ মূলৰ ক্বাথ শীতল কৰি চেনিৰ লগত প্ৰতি দিন পুৱা সেৱন কৰিব।

৭৩৮। কোমোৰাৰ ৰস, কিঞ্চত য'খাৰ আৰু পৰাতম গুৰ মিশ্ৰিত কৰি সেৱন কৰিব।

৭৩৯। কলৰ শিয়াৰ আৰু মৌ খাব। নতুবা কলা জামুৰ গুটিৰ গুৰি আৰু মৌ মিলাই খাব।

৭৪০। মদাৰ গছৰ শিপাৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম খালে বহুমূত্ৰ ৰোগ ভাল হয়।

৭৪১ [illegible] লতাৰ ৰসত (শগুণীলতা) মৌ তোল মিহলি কৰি খালে সুফল পোৱা

যায়।

প্ৰস্ৰাৱৰ দোষত পাথৰ হ'লে পাথৰ বাহিৰ কৰা দৰৱ :

৭৪২। কানি ১ অনা, ভাং, ২ অনা ওজনৰ আকণৰ ছাল মিহিকৈ চুটি আনি ৩ অনা ওজনৰ লৈ এটা পাত্ৰত কানি গৰম কৰি গলাই ঔষধখিনি মিলাই ৩ টা বড়ি ধূমপান কৰিব লাগে। আধাঘণ্টাৰ মূৰে মূৰে।

৭৪৩। শেৱালী গছৰ ৪ খিলা পাত, (মজলীয়া ধৰণৰ) ৰাতি এগিলাচ পানীত তিয়াই থৈ পুৱা খালী পেটত এই পানী খাব লাগে। এমাহমান খালে চেনি (Suger) নাইকিয়া হয়। যদিহে অপথ্য নাখায়।

৭৪৪। বেত গাজে চেনি কমায়।

৭৪৫। পটল পাতৰ ৰসে চেনি কমায়।

৭৪৬। নয়নতৰা ফুলৰ পাত, বগাফুল, গোলাপী ফুল ৰাতিপুৱা খালি পেটত ৭ টা পাত চোবাই খাব লাগে। ক্ৰমে বঢ়াই যাব লাগে।

৭৪৭। মেথিগুটি আগদিনা ৰাতি এগিলাচ পানীত তিয়াই থৈ ৰাতিপুৱা প্ৰথমে মেথিখিনি চোবাই খাব। পাছত পানীখিনি খাব।

৭৪৮। মেথি গুটি গুড়ি কৰি (ভাজি লৈ) ৰাতি শুৱৰ সময়ত ডেৰ চামুচ ১/৪ সৈন্ধৱ লোণৰ লগত খাব আৰু পাছত পানী খাব।

বহুমূত্ৰ বা সোম ৰোগ :

৭৪৯। কলা জামুৰ গুটি ৩/৪ টাকৈ দিনে ৰাতিপুৱা, গধূলি ১০/১৫ দিন একেৰাহে খাব লাগে। নাইবা ১০/১৫ টা আমলখি ২০ দিনমান খালে ৰোগ নাশ হয়।

৭৫০। টেঙেচি টেঙাৰ ৰস ১০০ গ্ৰাম অলপ মিছিৰিৰ লগত ১ সপ্তাহ খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

জলন্দৰ :

৭৫১। মিছিৰি চেনি ১০০ গ্ৰাম, ভীমকল পকা এটুকুৰা, বহুদে গছৰ কুমলীয়া পাত, বুঢ়া কুঁহিয়াৰৰ ৰস ২০০ গ্ৰাম সকলো মিলাই কমেও ২ ঘণ্টামান পানীত জুবুৰিয়াই থব লাগে। ২৫০ গ্ৰাম পৰিহাণ দৰৱ মিশ্ৰিত পানীক দুভাগ কৰি কমেও তিনিদিন খাব। ভাল নহ'লে তিনি মাহ খাব।

৭৫২। মদাৰ গছৰ শিপাৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

৭৫৩। ৪/৫ টা কেঁচা বিলাহী খাব পাৰিলে এই ৰোগত যথেষ্ট আৰাম পোৱা যায়।

৭৫৪। দিনে ২/৩ টাকৈ আপেল খালে প্ৰসাৱ কমাকৈ হয়।

৭৫৫। ত্ৰিফলা মৌ জোলৰ লগত খাব।

৭৫৬। পকা জাহাজী কল, মৌজোল ২০ গ্ৰাম, কুঁহিয়াৰৰ ৰস ১০ গ্ৰাম, কেঁচা আমলখিৰ ৰস ২০ গ্ৰাম সকলো মিলাই একেৰাহে ৮/৯ দিন খুৱাব। ভাল হ'ব।

৭৫৭। শেৱালী গছৰ পাত বাতি এগিলাছ পানীত তিয়াই সেই পানী পুৱা বাহি পেটত এমাহ খালে চেনি পৰা ভাল হয়। বা জাতিলাউৰ গছৰ পাতৰ ৰস বাহি পেটত খালেও ভাল হয়। (অপথ্য নেখাব)

ডনদিচ, ডায়েবিটিছ, প্ৰসাৱত জ্বলা পোৰা কৰা, পাথৰ হোৱা, চেনী পৰা, ধাতু যোৱা ৰোগ হ'লে :

৭৫৮। দুপৰীয়া পাতৰ ৰস একাপ, সৰু মানিমুনি/বৰমানিমুনি শিপাৰ ৰস একাপ, আহোম বগৰীৰ পাত শুকুৱাই তাৰ গুড়ি ২ চামুচ, চেংমৰা আলু বাটি শুকুৱাই লৈ গুড়ি কৰি ৪ চামুচ, জাইফলৰ ভিতৰ অংশৰ গুৰি অলপ, জালুকৰ গুৰি ১ চামুচ, নিমখ ১ চামুচ আগিয়া চিতাৰ পাতৰ গুৰি শুকুৱাই লৈ ১ চামুচ সবাকে মিলাই পুনৰ বটাত বাটি পিহি ল'ব। অলপ খিলা হ'লে ৰ'দত শুকাই বড়ি কৰি পুৱা ১ ঘণ্টাৰ পৰে পৰে দিনে ৩ বাৰ খাব। প্ৰত্যেক বাৰত এটাকৈ। বৰিটো যি কোনো গাখীৰত (ম'হৰ গাখীৰৰ বাদে) গুলি লৈ খাব ৭ দিনত ২১ টা। ঔষধ খোৱা কালত চৌদা জাতীয় বস্তু, যেনে, বেঙেনা, লোফ, অমিতা, বিস্কুত খাব নালাগে।

মূত্ৰশূল :

৭৫৯। মৰিচফুল বহি জলেৰে বাটি নাভি মধ্যে দিব মূত্ৰশূল নাশ।

পেচাবত পুঁজ ওলালে :

৭৬০। শতমূল ৰস এতোলাৰ লগত ২/৩ টোপা মৌ মিলাই খাব।

বিচনাত মুতা :

৭৬১। এমাহ পৰিমাণ কোৱা ভাতুৰী শিপাৰ ৰস গধূলি শুৱৰ সময়ত অলপ চেনিৰ সৈতে খুৱালে বিচনাত মুতা ৰোগ গুচে।

টোপনিত প্ৰসাৱ কৰা :

৭৬২। ক'লা জামুৰ গুটি ৩/৪ টা খুন্দি সামান্য পানী মিলাই দিনে দুবাৰকৈ খালেই ভাল হয়।

শুক্ৰমেহ (স্বপ্ন দোষ) :

৭৬৩। আমলখিৰ ৰসত চেনি মিহলাই খালে স্বপ্নদোষ নষ্ট হয়।

শ্বেত প্ৰদৰ :

৭৬৪। পেচাবৰ লগত চেনি কিছু পৰিমাণে পৰিলে অৰ্জুন গছৰ ছালৰ ৰস কহ বা চুৰ্ণ খালে অতি উপকাৰী।

মুত বন্ধ হ'লে ঃ

৭৬৫। খুতুৰা শাক ঘিঁউৰে ভাজি খাব।

৭৬৬। কেবেলাৰ গুটি, সৈন্ধব লোণ, আমলখি, শিলিখা আৰু ভইৰা গুটি ই সবৰ গুৰি তপত পানীৰে খাব।

৭৬৭। পুৰৈ পাত বটি লিংগ বা যোনীত লেপ দিলে পেচাব হয়।

শিশুৰ প্ৰসাব বন্ধ হ'লে ঃ

৭৬৮। দুপৰীয়া টেঙাৰ পাত এটা তল পেটত অলপ প্ৰলেপ দিলেই প্ৰসাব হয়। বা সিজুৰ পাত ২/৩ টা থেতেলিয়াই তল পেটত প্ৰলেপ দিলেও প্ৰসাব হয়।

ধাতু বেমাৰ ঃ

৭৬৯। শিমলু আঠাৰ শুকান গুৰি ২ ৰতিকৈ লৈ নাইবা শিমলুৰ কোমল শিপা ছাঁত শুকুৱাই সৰু এলাচি, ডালচেনি, যষ্ঠীমধু আৰু জাইফল আদিৰ মচলাৰ লগত খালে পুৰুষালি বাঢ়ে ই ধাতু বেমাৰৰ আমোঘ ঔষধ। ইয়াক সৰহ দিন খালে অতি ভয় লগা ধাতু বেমাৰ (গণৰিয়া) হয় নাশ।

গৰ্মি ৰোগৰ দৰৱ ঃ

৭৭০। হাতীশুৰীয়া গছৰ পাত ও শিপা বটি দিনে ২/৩ বাৰকৈ ঘাঁত লগাব ভাল হ'ব।

৭৭১। মহানিমৰ পাত, নীলকণ্ঠ, মাটি কঠালৰ আগ বটি লেপি দিব।

৭৭২। কঠনা ফুলৰ শিপা, কোটাহি বেঙেনাৰ শিপা, গৰখীয়া বনাহিৰ শিপা, গোজোৰা বনৰ শিপা, কোৰামণিৰ শিপা বটি খাব। বা সৰু সোণ বৰিয়ালৰ লগত মিছৰি সহ সিজাই গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব।

৭৭৩। বৰাহ এক আঙুল যমলাখুটিৰ মূল মবাণ আদা মিঠা আমৰ ছাল আমলখিৰ ছাল গৰুৰ গাখীৰৰ লগত তৈয়াৰ কৰি খাব।

৭৭৪। ধূনা আৰু ডালিমৰ পাত খুন্দি নাৰিকল তেলেৰে লগালে ভাল হয়।

পাথৰি ঃ

৭৭৫। দুপৰীয়া টেঙা বা পাতে গাজৰ পাত ২১ টা খুন্দি ৰস উলিয়াই তাত সামান্য চেনি মিশ্ৰণ কৰি বাতিপুৱা আৰু গধূলি এপালি একেবাহে ২১ দিন খালে প্ৰসাৱত পাথৰ ভাঙি বাহিৰ ওলায়।

প্ৰসাব বন্ধ দোষৰ দৰৱ ঃ

৭৭৬। (৫ আঙুলীয়া পাত চনকা গছৰ) বিহজপৰাৰ আলু ৩ চনকা, গৰু গাখীৰ ১ পোৱা, পকা অমিতা এটাৰ সৈতে খাব।

৭৭৭। প্ৰসাৱ বন্ধ দোষত ধ্বৰফৰাই থাকিলে (অৰ্থাৎ প্ৰসাৱ নহ'লে) দীঘলটিৰ শিপা এক কাঁয় খুন্দি পানীৰ লগত খুৱাব। লগে লগে ভাল হ'ব।

৭৭৮। স্থল পদ্ম পাতৰ ৰস এতোলা চেনিৰে খালে বন্ধ হোৱা পেচাব চলে।

মূত্ৰতে গাঁঠি লগা ঃ

৭৭৯। আমৈ লতা, আদা, আমলখি, দুদলি লতা, (অনন্তমূল) ও গোক্ষুৰ কাঁইটৰ ক্বাথ খাব। বাহত্ত মূদ্গৰ গুচে। বা নাৰিকলৰ ফুল চাউল খচা পানীৰে খাব। ভাল হ'ব।

ইনফ্লুৱেনজা আৰু মেলেৰীয়াৰ দৰৱ ঃ

৭৮০। বেলপাত, পচতিয়া গছৰ পাত, পাণ আৰু অলপ আদা, সোণ বৰিয়াল গছৰ শিপা, ১ টা জালুকৰ মান নিমখ দি বটি তাৰ ৰস কুহুমীয়া গৰম কৰি খাব। দিনে পুৱা/গধূলি দুবাৰকৈ খাব।

৭৮১। হাঁচিয়তি বনৰ ৪/৫ খন পাত হাতেৰে মোহাৰি নাকেৰে শুঙিব। নাইবা ইউক্লিপটাচৰ পাত মোহাৰি শুঙিব। ভাল হ'ব।

মেলেৰীয়া ঃ

৭৮২। তুলসী পাতৰ ৰস প্ৰায় ৫০ গ্ৰাম আৰু সমপৰিমাণে বেলপাতৰ ৰস মৌজোলৰ লগত দিনে দুবাৰকৈ খাব। নাইবা কলামেঘৰ প্ৰায় ৫০ গ্ৰাম আলু খুন্দি ৰস বাহিৰ কৰি দিনে ২ বাৰকৈ খাব।

৭৮৩। কৰচৰ পাত বটি শুকাই ১ ৰত্তি পৰিমাণে বড়ি কৰি সদায় এই বড়ি কৰচৰ পাতৰ ৰস অনুপাতে তিনিবেলিকৈ ৮ দিন খাব।

৭৮৪। চিনকোণা গছৰ বাকলিৰ ৰস ২৫ গ্ৰামকৈ খাব। পিঁয়াজ এডোখৰ ৮/১০ টা জালুকৰ সৈতে খাব। চিৰতা তিতাৰ পাত ৫০ গ্ৰাম বা এই গছৰ আলু পিহি তাৰ ৰস ২০ গ্ৰাম দিনে ২ বাৰকৈ খাব।

৭৮৫। সেকবাপৰা (আহধাননিৰ মাজত হয় জুপুৰা মানিমুনিৰ দৰে) সিজাই তাৰ ৰস খাব লাগে।

ইফ্লুৱেনজা, জ্বৰ, কাহ, পেটৰ বিষ ঃ

৭৮৬। গৰম গাখীৰত হালধি গুড়া বা কেঁচা হালধিৰ ৰস মিহলাই দিনে ৩ বাৰ খাব।

৭৮৭। নহৰুৰ মালা পিন্ধিব লাগে।

৭৮৮। ইউক্লিপটাচৰ ৩/৪ খন পাত মোহাৰি নাকেৰে শুঙিব লাগে।

৭৮৯। মাকৰী থিলা, লেটা গুটি, জালুক, পিপলি, বনজবাৰ শিপা, টংলতি, ৰৰচোৰাতৰ শিপা, নীলকণ্ঠৰ শিপা, হেতভেদালি শিপা, ভেদাইলতা, মৰাণ আদা, কোটাহি বেঙেনাৰ শিপা- সবাকো সমানে লৈ বটি মাটি মাহ সমান বড়ি কৰি খাব।

শুকুৱাই খাব।

নিমনিয়াৰ দৰব :

৭৯০। মেটেকাৰ আলু ৩ আঙুল, চেঙামৰা আলু ৫ আঙুল, মৰাণ আদা বড়ি কৰি খাব লাগে। নিমনিয়া ভাল হয়।

কুষ্ঠ সাবৰ দৰব :

৭৯১। তেজমুইৰ ছাল আৰু পাত, কপাহৰ গুটি, পচতিয়াৰ পাত সবাকে ভাজি গুৰি কৰি উবিধানৰ পিঠা ১ চটাক, জালুক ৮ টা সমে খাব। নষ্ট হ'ব।

৭৯২। হালধি গুড়ি ১ তোলা, আধাপোৱা দৈ পাৰিমেৰে খাব।

৭৯৩। ত্ৰিফলা, আচুকাঠ, নিমছালৰ বস, অমৰলতা পুৰা খাব।

৭৯৪। কৰ্দৈ টেঙা ২০ টাৰ বস, সোলটেঙাৰ বস, পুৰণি ভাতৰ পাত, পঁচতিয়াৰ পাত, গৰবচৰ হাৰ, ঘুনুচাৰ মধা, গুণৰাজ, তেজুমুই, তীখাৰ গুৰি, জালুক পিপলি, সবাকো জোখৰ লৈ বস পগাই আহু চাউলৰ পিঠাগুৰিৰ সৈতে ৭দিন খাব।

৭৯৫। আমলখি, শিলিখা, ভুঁই গুটি, যষ্ঠীমধু, তিল, বৰিয়াল, হালধি, আচুকাঠ আৰু চেনি সবাকো গুৰি কৰি মৌৰ লগত খাব।

৭৯৬। মোহিনী ভাং ১ তোলা, বনপাতৰ শিপা, বগা খুতৰাৰ শিপা মিহলি কৰি খুন্দি খাব।

৭৯৭। নবকুশুমৰ শিপা, নাগেশ্বৰ ছাল, নুনি শাক, জালুক দুটা পিপলি দুটা মিলাই বটি খাব।

৭৯৮। যাত্ৰাসিদ্ধিৰ কোমল পাত কুটি মাবত সিজাব। বৰুণ খটিয়া আৰু বগৰীৰ খৰি দি তেলত ভাজি অলপ লোণ দি পুৰাই গুদা পেটত খালে বমি হৈ পেটৰ বীজাণুবিলাক ওলাই ৰোগ নিবাৰণ হয়। বমি নহলে শুকান চিৰা খাব।

৭৯৯। সৰ্প জিভাৰ বস, পনৌনৱাৰ বস, প্ৰত্যেকৰে ৫ তোলা আৰু য'খাৰ ১ তোলা মিলাই নিশা শুবৰ সময়ত খাই শুলে গা ঘামি বস ওলাই ৰোগ গুচিব। বয়সীয়াল মানুহে এপোৱা খাব পাৰিব।

৮০০। দাৰমুৰ্থ, যখাৰ, দাৰচুক, বাইৰুলৰ এফাল, জালুক ২০ টা, লং ২১ টা, বাৰ মছলা ১ তোলা, কণ্ঠনাৰ দক্ষিণৰ ছাল, লবাতিতাৰ ছাল, বনসতৰ শিপা বাটি তিনিটা বড়ি কৰি চন্দনৰ বসত মাৰি খাব।

৮০১। কমাৰে লো পুৰি মৰিয়াওঁতে যিবিলাক লোৰ মলি এৰি পৰে বা উফৰি পৰে সেই মলি ভুইৰা কাঠৰ জুইত বগা কৰি সাতবাৰ পুৰি বাৰ গৰুৰ মুতত পেলাই শোধন কৰিব। সেই মলি মিহিকৈ গুৰি কৰি ঘিউ আৰু মৌৰ অনুপাতে চাৰি ৰত্তি পৰিমাণে খালে ভোক চলে, গুৱ আৰু কুষ্ঠ সবা গুচে। লোৰ মলি যিমান পুৰণি হয় সিমান ভাল।

৮০২। সোণ বৰিয়ালৰ মূল, চকৰ খোলা বটি খালে ভাল হ'ব।

অংগ মৰাৰ দৰৱ :

৮০৩। হাতীমুৰীয়া বনৰ শিপা, তামোলৰ লগত খালে ভাল হ'ব।

মৌ বিচনীয়াৰ দৰৱ :

৮০৪। য'খাৰ দেড় অনা, চেনা কচু ১ টকা, কোটাহী বেঙেনাৰ শিপা, ১ টকা, জালুক ১০ টকা, পিপলি ৬ টা সবাকো বটি জোল কৰি পানী দুটকা পৰিমাণে খাব। ভাল হ'ব।

পদুম নলাৰ দৰৱ :

৮০৫। কঠনা ফুলৰ গুটি, পদুমৰ গুটি, লোণ জালুক, পিপলি দি বান্ধি খাব।

৮০৬। মিঠা আমৰ ছাল, অমৰা গছৰ ছাল, পদুমৰ চকা লো সহিতে বটি জোল কৰি গৰম কৰি খাব।

৮০৭। ক'লা গৰুৰ মুত শনিবাৰে বা মংগলবাৰে আনিব লাগে। চেউৰী বা জাতি নকৰা দমৰা গৰুৰ মুত হ'ব লাগিব। গৰুৰ মুত অনা দিনাই এডাল লোহা গোবৰৰ ভিতৰত পুতি থ'ব লাগিব ৯ দিনৰ দিনা উলিয়াই সেই 'লো' ফাল ৯ বাৰ জুইত পুৰিব, ৰঙা হ'লে কাপোৰেৰে ৰোগৰ অংশত লগাব।

৮০৮। পদুম নলা চৰি আঙুল, বোন্দা কেঁচুৰ মূৰ এটা আধা সেৰ পানীত সিজাই এটকা বা দুটকা ৰস ৰাখি তিনি দিন তিনি পালি খাব।

৮০৯। পদুমৰ চকাৰ গুটি, ভেটৰ ঠাৰি, ঔ টেঙাৰ বীজৰ ওপৰৰ ঢাকনি খন অমলা আৰু জংগী শিলিখা সকলোবোৰ খুন্দি তাৰ ৰস খাব।

গৰ্ভনলাৰ দৰৱ :

৮১০। তামোলৰ শিপা তিনিটা, চেঙেলী মাছেৰে বান্ধি নাহৰৰ তেলেৰে খাব। ভাল হ'ব।

খাপৰিৰ দৰৱ :

৮১১। আৰক ছান্দ ১ চটাক, চপাৰ ঠাৰি, কণক ধতুৰাৰ গুটি সবাকে চন্দন যেন কৰি বটি বড়ি কৰি প্ৰতিদিনে ২ টা বড়ি খাব।

৮১২। আকণৰ শিপা, কড়ি এটাৰ পেটত সুমুৱাই নেমুটেঙাৰ ৰসত পেলাই থ'ব। কড়িটো খাই শেষ হ'লে সেই জোল খাব। খাপৰি ভাল হ'ব।

৮১৩। তাৰ্পিন তেল ঘঁহি তপত পানীৰে সেকিব।

৮১৪। গৰুৰ মুত তপতাই বটলত ভৰাই সেকিব।

৮১৫। সৰিয়হ বটি খাপৰিৰ ওপৰত লেপ দিব।

৮১৬। সৈন্ধৱ লোণ ৫ তোলা, ফিট্‌কিৰি ৫ তোলা, য'খাৰ ৫ তোলা, সটখাৰ ৫ তোলা, হিৰাকচ ৫ তোলা, নিমাদল ৫ তোলা, কলখাৰ ৫ তোলা, মচৰবৰ ৫ তোলা নহৰু ৫ তোলা সবাকে বটি গুড়ি কৰি পানীত পগাই খাব।

৮১৭। য'খাৰ, জাঁইফল, আগিয়াচিতা, হেংগুন কেগৰ তামোল, মাকৰি খিলা, পাণৰ আঠা বটি সোলোং টেঙাৰ ভিতৰত সোমাই থ'ব। কাচী পৰিমাণে বড়ি কৰি পুৱা খাব।

৮১৮। চূণৰ পানী, আগিয়াচিতা, সালুং খিলাৰ শাহ, খিলা জেখাৰে লোণ জালুক, য'খাৰ একেলগে পগাই খাব।

শিপা খাপৰিৰ দৰব ঃ

৮১৯। য'খাৰ, চেমাকচু, ভুঁই তিতা, আদা, হাৰ, ঘুনুচা, চোৰাতৰ শিপা তেজমুইৰ শিপা, সবাকো খুন্দি ৰস উলিয়াই দেড় টকা পৰিমাণে পগাই খাব।

খুন্দি খাপৰিৰ দৰব ঃ

৮২০। লা তৰুণ, আগিয়াচিতাৰ মূল, বৰুণৰ ছাল, মৰাণ আদা, লোণ চাকলেৰে নিহলি কৰি ভাজি কৰাই গুড়ি খুন্দি ১২ দিন খাব।

জল খাপৰি ঃ

৮২১। পাতিদৈৰ শিপা অকণমান,, বনহুত অকণমান কল বাকলি পুৰি, খাৰ সৰাই অল্পমান গৰম কৰি খুৱাব। দিনে এবাৰ, তিনি দিন।

৮২২। ধপাত তিতাৰ কুমলীয় তিনিটা আগ, তিনিখিলাসহ খুন্দি ৰস উলিয়াই পুৰণি ২ বছৰীয়া গুৰ সহ তাক ৰস উলিয়াই ১ টকাকৈ খাব। খোৱাৰ আগত দিনে এবাৰ।

৮২৩। এটা মালভোগ ক'ল, য'খাৰ অলপমান, চেমাকচু এটুকুৰা, দহি কচুৰ আলু ১ টুকুৰা কলৰ মাজত সুমুৱাই লৈ খালেও খাপৰি ভাল হয়।

খাপৰি পেট কামোৰণি ঃ

৮২৪। সিজলৰ গুটি আকণৰ পাত সিজুৰ পাত বটি খাব জলৰোগ খলপা খাপৰি পেট কামুৰি সৰ্বৰোগ নাশ।

৮২৫। শতমূল, কেশৰাজ, অমৰা মূল বটি খাব খাপৰি নাশ।

৮২৬। হিং ১ তোলা, সৈন্ধৱ লোণ ২ তোলা, বহগু ১ তোলা বটি খাব, খাপৰি নাশ।

৮২৭। শতমূল, কেশৰাজ, অমৰামূল, বটি খাব খাপৰি নাশ।

৮২৮। চেঙেলী মাছ ৯টা, ৰবপুনি, কলমৌ, পুলি খুতৰা, লোণ, জালুক দি ৰান্ধি খাব, খাপৰি নাশ।

৮২৯। শতমূল, কেশৰাজ, অমৰামূল বটি খাব খাপৰি নাশ।

গো জিভাৰ দৰব ঃ

৮৩০। সোমলতাৰ ৰস ২ তোলা, হালধিৰ আঢ়ৈ তোলা, গৰুৰ ঘিঁউ ১ তোলা মিহলি কৰি খাব।

গোৰা ব্যাধিৰ দৰব ঃ

৮৩১। মুখ আৰু নাকত হয়। বৰকচুৰ চোঁচ ৭ জুলৈ পৰি ল'ব। কোমল মদাৰৰ পাত পাতত দি ৰস উলিয়াই ল'ব। অলপ য'খাৰ দি দিনে আধা মহা কৰি এসপ্তাহ খাব। অসুখ ভাল হ'ব।

গো জিহ্বাৰ দৰব ঃ

৮৩২। কণি বিহৰ শিপা, বিষ ঢেকীয়াৰ শিপা, তেজমৌৰ শিপা, কলা পকোৰা, বিহলঙনিৰ শিপা-সবাকো ৰস কৰি খাব।

গা' ফুলা (উখহা) বেমাৰৰ দৰব ঃ

৮৩৩। মচুৰ মাহ, সোণ বৰিয়াল, বিলসনি, চেনিকলৰ শিপা, মধুলতা, বনয়ত ২ টকা, মৰিচ ৫ গণ্ডা, পিপলি ৯ গণ্ডা ভাজি গুৰি কৰি দিনে আধা তোলা হিচাপে দুবাৰ খাব। (মাহেকলৈ মহৰ গাখীৰ, টেঙা নাখাব)

৮৩৪। আগিয়াচিতাৰ শিপা ১ আঙুল ডিঙিত বান্ধি পিন্ধাই দিব লাগে।

৮৩৫। শ্বেত ভেদাইলিৰ পাত, সৰু সোণ বৰিয়ালৰ শিপা, আহুধানৰ উখুৱা চাউলৰ ৩ পিঠি গৰম মছলাসহ বনাই গুড়ি কৰি ভাজি খাব। চেঁচা পানী নাখাব।

৮৩৬। টংলতিৰ শিপা, ভেদাই লতাৰ ৰস লোণ দি তপতাই খাব।

৮৩৭। তুলসীৰ ৰস ১০ টকা, তেল ৩ টকা, লোণ, জালুক, দি তপতাই খাব। উখহা নাশ হ'ব।

৮৩৮। মাধৈমালতি লতা ফুলৰ শিপা, গুল মৰিচ ৫ টা বা ৭ টা, খোৰা জোখৰ নিমখ এই বস্তু কেইটা খুন্দি পানী আধা পোৱা সমান দি তাৰ ৰস চেপি গৰম কৰি খুৱাব লাগে।

৮৩৯। মৰফলা আলু ৩/৪ ডাল, সোণবৰিয়ালৰ শিপা ৩/৪ ডাল, নুনী গছৰ শিপা ৩/৪ ডাল, দোৰোন বন তিনিডাল, লোণ, জালুক দি তপতাই খাব।

মূৰ বিষ আৰু মূৰ কামোৰণিৰ দৰব ঃ

৮৪০। মেথিগুটি ২ তোলা, কলা জিৰা ১ তোলা, ধনিয়া ২ তোলা, শিলিখা ১ তোলা সবাকো খুন্দি ১ সেৰ পানী দি নতুন চৰুত সিজাব। আধা সেৰ পানী ৰাখি নমাব। সেই পানী কাপোৰেৰে ১০ বাৰ চাকি নিকা কৰি বটলত ভৰাই থৈ প্ৰতিদিনে

পুৰা গধূলি মূৰত ল'ব। ১ সপ্তাহ ব্যৱহাৰ কৰিলে-মূৰৰ বিষ ভাল হ'ব।

৮৪১। চেনি ঘিঁউ দুয়োকে মিহলি কৰি নাকেৰে উজাব।

৮৪২। নীলকণ্ঠৰ ৰস বটি দিনে প্ৰসুতি নাৰীৰ এঠানত দিব। বিষ নামিব।

৮৪৩। মাকৰি ঘিলা, টেঁপৰ ছাল বাটি বড়ি কৰি খাব।

৮৪৪। নাগিনী পাতৰ শিপা, তেজ মুইৰ শিপা, এৰা সূতাৰে কাণত আঁৰি ল'ব। মূৰ কামোৰণি ভাল হ'ব।

৮৪৫। কেঁচা জলকীয়া ৫ টা, পিপলি ৫ টা, কালজিৰা ৫ গ্ৰাম, বচৰ আলু ৫ গ্ৰাম, ভোগজিৰা ৫ গ্ৰাম, জাইফল এটা, লং গুটি ৫ গ্ৰাম, ডালচেনি ৫ গ্ৰাম, কপাহৰ-আগ পাঁচটা, পচতিয়া আগ পাঁচটা, বাহেকৰ আগ পাঁচটা, এইবিলাক বটি বড়ি কৰি খাব লাগে। শুকুৰাহি থৈ ৰাতিপুৱা খালী পেটত খাব।

৮৪৬। দ্ৰোণ বন ৩/৪ খনৰ কেঁচা পাতৰ ৰস বাহিৰ কৰি নাকৰ ফুটাত টোপ টোপকৈ পৰিবলৈ দিব লাগে। নাইবা মহাভৃংগৰাজ পাতৰ ৰস নাকেৰে শুঙিব।

৮৪৭। দ্ৰোণৰ পাত আৰু শিপাৰ ৰস, কপাল ফুটাৰ পাত দুয়োকে খুন্দি সানিব আৰু কপালত ঘঁহিব। ৰাতিপুৱাতে।

৮৪৮ বকুল গছৰ শুকান ফুল, নাকেৰে শুঙিব। বকুলৰ গুটি পিহি নাকেৰে শুঙিব। পুৰৈ শাকৰ বীজ কপালত সানিব। ছাল কুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিব।

মূৰ ঘূৰণি :

৮৪৯। সৰু মানিমুনি এমুঠি বৰ মানিমুনি সমানে তিয়াই ৰাতিপুৱা খুন্দি জলপানৰ দৰে ৰাতিপুৱা শুদা পেটত খাব। এমাহ খাব।

৮৫০। ছাল কুঁৱৰীৰ ছাল তিনি আঙুল জোখৰ তিনি টুকুৰা ঠাণ্ডা পানীৰ লগত নাৰিকল তেলেৰে সৈতে মূৰত ল'ব।

৮৫১ গুট নোহোৱা কোমল ডিমৰু দুবৰি বনৰ ঠাৰিৰ সৈতে ঘিঁউত ভাজি খাব।

মোৰৰ দৰৱ :

৮৫২। মণিচাল, লেটা গুটি, বগা লাতুমণি তিনিওকো খাব।

৮৫৩। পাণৰ ৰস, আদাৰস, নহৰু অলপ লোণ দি পাগ কৰি খাব।

৮৫৪। পাণ, আদা আৰু নহৰু খুন্দি তাৰ ৰসত অলপ নিমখ দি খাব।

৮৫৫। বগা নহৰু আৰু বচৰ শিপা খুন্দি খাব।

৮৫৬। বগা নহৰু আৰু বচৰ শিপা খুন্দি খাব। বা পাণৰ ৰস আদাৰ ৰস অলপ লোণ দি পাগ কৰি খাব। ভাল হয়। নতুবা শ্যামা কচু অকণমানি এচকলা কলৰ মাজত ভৰাই খাব। চাব যাতে কলৰ মাজৰপৰা কচু ডোখৰ মুখৰ কতো লাগিবলৈ নাপাই। সাৱধানে খুৱাব।

৮৫৭। ভাত থিলাৰ ছাল, চিকামৰপ্পিয়াৰ ছাল তাতে নিমখ, তালুক দি ৰস উলিয়াই গৰম কৰি খাব। খুন্দি খুৱালেও ভাল হ'ব।

গাংগঠিৰ দৰৱ :

৮৫৮। বন ঔৰ শিপা, চন্দন যেন কৰি বটি দিলে ভাল হ'ব।

কলাডুঙি বেমাৰ (পিড়াত হয়) :

৮৫৯। তেকোলা বেং তেলে সৈতে বটি দিলে ভাল হয়।

৮৬০। চতিয়নাৰ এঠা, মুখৰ বাহি থুৰ সেপ লগাই মুখ ধোৱাৰ আগতে গাঙঠিত লগাই দিব।

গাঙঠি নমা :

৮৬১। একনিয়া (এঠান উখহা) পানী নহৰু বেমাৰীৰ নাম কৈ জুই শালৰপৰা ছয় আঙুল আঁতৰত পুতিলেই ভাল হ'ব।
নাইবা চতিযনা গছৰ এঠা গাংগঠিত লগাব।

চাওনি বেমাৰ :

৮৬২। তুলসীৰ শিপা ও পাত লং সহিতে খুন্দি ৰস খাব। ভাল হ'ব।
অপথ্য - মিঠা বস্তু নিষেধ।

৮৬৩। পাণ এখিলা', লং ১১ গোটা, তুলসীৰ শিপাৰ ৰস কৰি খাব। চাউনি দোষ নাশ হ'ব

শিংগিমূৰীৰ দৰৱ :

৮৬৪। বৰ ডালিমৰ শিপা, আৰক ছান্দৰ শিপাৰ সৈতে মিহলি কৰি বটি বান্ধিব। ভাল হ'ব।

নখ চুকাৰ দৰৱ :

৮৬৫। ৰঙা ফুটুকীৰ ফুল ৩ পাহ বটি দিলে ভাল হ'ব।

পাবৰ দৰৱ :

৮৬৬। কাঁচি ধৰিয়া বন আৰু মৰাণ আদা খুন্দি পাতত পুৰি গৰম কৰি সহিব পৰাকৈ বান্ধিব লাগে।

৮৬৭। খৰুৱা বেঙেনা এটা' খুলি আঙুলিত ভৰাই থব লাগে।

নগা ঘাঁৰ দৰৱ :

৮৬৮। মধুৰী আগ কেইটামান কেঁচা হালধি সৈতে খুন্দি মানধপাত মিহলাই বান্ধিব লাগে, যদি খকুৱতি নকমে হাণধপাত বেছিকৈ দিব।

৮৬৯। অমিতাৰ ঠাৰি পিহি পাতত বাটি বান্ধি দিব। এৰাপাত নাইবা কলপাতেৰে বান্ধিব লাগে।

পৰা বা গাঁঠিয়া ঃ

৮৭০। (ক) সিজুৰ ঠাৰি খুলি আঙুলিত পিন্ধিব।

(খ) কলা বা বগা আগিয়া চিতাৰ শিপা বটি বান্ধি দিব ভাল হ'ব।

(গ) সোণবৰিয়ালৰ আলু, ভাং দুয়োকে বটি দিব।

(ঘ) বিহলঙনিৰ আগ বটি বান্ধি দিব।

হাত লগা ব্যাধিৰ দৰৱ - (হাতত হয়) ঃ

৮৭১। গাগল্ল মাছৰ কাঁইট পুৰি তেলেৰে মিশ্রিত কৰি লগালে ভাল হ'ব।

গল বেৰা দৰৱ (বাহুত হয়) ঃ

৮৭২। বগা মহৰ শিং পিহি লগালে ভাল হ'ব।

৮৭৩। তেজমুইৰ শিপা দুই আঙুল বা নীলকণ্ঠ চাৰি আঙুল চোবাই ৰস গিলিব।

গলবেৰা দৰৱ ঃ

৮৭৪। কঠনাৰ শিপা, বৰচাৰ শিপা, য'খাৰ, সোণ বৰিয়ালৰ পাত, তেজমুইৰ ছাল, ঢেকুৰিৰ শিপা সবাকে বটি দিব নাশ হ'ব।

৮৭৫ তেজমুইৰ শিপা, বনজবাৰ ছাল, মনিছাল তিনিওকো বটি বাজে লিপি দিব গলবেৰা গল কাতিকা গুছে।

৮৭৬। বগা আগিয়াচিতাৰ শিপা পিহি ঘৃত সহে খাব। বা বিহমনা গুটি শ্যামা কচু বটি লিপি দিব।

৮৭৭। গলবেৰা বেমাৰ হ'লে অৰেশ চন্দন, ঢেকীয়াৰ ঠোৰ ঢেকীয়াৰ আলু বটি লিপি দিব।

গৰুৰ গলবেৰা ঃ

৮৭৮। তেজমুইৰ শিপা, বৰ জবাৰ ছাল, মনি চাল তিনিওকে বটি বাজে লিপি দিব। গলবেৰা গল কতিকা গুচে।

গোমা ব্যাধি (লিংগত হয়, পুজ ওলায়) ঃ

৮৭৯। ঘিলা গুটি, জামুৰ ৰস, হাইঠাৰ শুকান ছাল, আদাৰ গুৰি, পুলি কাইটৰ মূল, লোণ, জালুক, পিপলি সমে বটি খুৱাব। ভাল হ'ব।

কৰতিয়া বেমাৰ (হাতত ও ভৰিত হয়) ঃ

৮৮০। মোৱা মাছ, যম লাখুটিৰ গুটি, দেওতৰাৰ মূল সবাকে বটি দিব। ভাল হ'ব।

কলাগুটিয়া বেমাৰ (নাভীৰপৰা হয়) ঃ

৮৮১। ধনা বাহেক, ভুঁই তিতা, আদা, সোলোং টেঙা, তেজমুই শিপা, য'থাৰ সবাকে বটি খালে ভাল হ'ব। অপথ্য- চেচাঁ পানী।

খল্লা বেমাৰ (ছালত হয় ক্ৰমে বাঢ়ে) ঃ

৮৮২। আগিয়াচিতাৰ শিপা বটি বাহিৰেই লিপি দিব লাগে। ভাল হয়।

অংগমা বেমাৰ (পেটত হয়) ঃ

৮৮৩। কোবা ভাতুৰীৰ শিপা বটি দিলে ভাল হয়।

হেঙেৰা বেমাৰ (ভৰিত হয়, ফাটে) ঃ

৮৮৪। বুটমাহৰ শিপা, লাহে লতাৰ এঠা সমে দিলে ভাল হ'ব।

সূচিবেথ, বেমাৰৰ দৰব ঃ

৮৮৫। কুমজেলেকুৰা পুৰি ছাই কৰি শিহু তেলেৰে দিব।

টংকা ব্যাধিৰ দৰব ঃ

৮৮৬। বান্দৰদেবাৰ ছাল বটি দিলে ভাল হয়।

মেহুৰা বেমাৰ (ভৰিৰ বুঢ়া আঙুলিত হয়) ঃ

৮৮৭। মৰাণ আদা বটি দিব। পিছদিনা পুঁজ বাহিৰ কৰি দিব ভাল হ'ব।

লেহুৰা বেমাৰ ঃ

৮৮৮। কুমাৰণিৰ বাঁহ বটি দিলে ভাল হয়।

কুমতিয়া বেমাৰৰ দৰব ঃ

৮৮৯। আঁহতৰ মৰা ছাল, কনুৰাৰ ঠেং দুয়োকো পুৰি [illegible] দিব। ভাল হ'ব।

এৰাঁ দৰব ঃ (Foustaxis)

৮৯০। তেতেলী পাত খুন্দি ৰস উলিয়াই [illegible] ভাল হ'ব।

৮৯১। মাটি কান্দুৰী আগ, মাগুৰ মাছ, [illegible] চকুত পানী দি গধূলি সিজাই থৈ পুৱা খাব।

৮৯২। দ্ৰোণৰ শাক ভাজি খাব।

৮৯৩। পুৰণি ঠেকেৰাৰ ৰস, কল্পবাকল্পি খাৰনি, পুৰণি গুৰ, তিনিওকে সমানে লৈ জোল কৰি খাব।

৮৯৪। বাহেক পাতৰ ৰস ৫ তোলা আৰু মৌ পাঁচ তোলা খাব।

৮৯৫। পানী লাওৰ পাতৰ ৰস ১ ছটাক, কেঁচা হালধিৰ ৰস, গুৰ, কল বাকলিৰ খাৰনি সবাকে পগাই খালে ভাল হয়।

৮৯৬। তিতা কেৰেলাৰ পাতৰ ৰস ১০ তোলা পুৰণি গুৰ ২ তোলা মিলাই খাব।

৮৯৭। কঠালৰ শুকান ডিলা পুৰি পানীত তিয়াই খাব তুলি খাব।

৮৯৮। শতমূলৰ শিপা, সোণ ৰবিয়ালৰ শিপা, পুৰণি ঠেকেৰা তিনিওকো বাটি ৰস খাব।

৮৯৯। খাটি সৰিয়হৰ তেল পানীত মিহলাই ২/৩ বাৰ শুঙিব।

৯০০। লাই জাবৰি আৰু হাচিয়তি পাত পাতত দি তপতে তপতে তাৰ ধোঁৱা শুঙিলে ভাল হয়।

৯০১। ডালিমৰ ফুল শুঙিব।

৯০২। ঘূণেখোৱা বাঁহৰ গুৰি (শাওডাৰৰ দৰে) তাক নাকেৰে শুঙিব।

৯০৩। আমলৈ পকন্বাৰ টোপ খাব আৰু নাকেৰে শুঙিব লাগে।

৯০৪। ডালিমৰ ফুলৰ ৰস নাকেৰে শুঙিব লাগে। নাইবা বিশল্যকৰণীৰ পাত খুন্দি নাকেৰে তাৰ ৰস শুঙিব। এৰাঁ ভগা তেজ ওলোৱা বন্ধ হ'ব।

৯০৫। বাওধানৰ শিপা নাকেৰে শুঙিব।

৯০৬। ৰবাব্জি বুকুৰা নাকেৰে তিনিবাৰ শুঙিব।

৯০৭। কিচ্‌মিচ্‌ পানীত সিজাই সেই পানীৰ লগত চেনি মিলাই নাকেৰে উজালে তেজ বন্ধ হয়।

৯০৮। কুঁহিয়াৰৰ ৰস নাইবা হাড়জোৰা লতাৰ ৰস নাকেৰে উজালে তেজ বন্ধ হয়।

৯০৯। মিঠা আঙুৰৰ ৰস নাকেৰে শুঙিলে তেজ ওলোৱা তৎক্ষণাত ভাল হয়।

৯১০। পুৰণি আমৰ গুটিৰ মজ্জাটো খুন্দি জুইত পুৰি তাৰ ধোঁৱা নাকেৰে উজাব। তেজ ওলোৱা বন্ধ হ'ব।

৯১১। গৰুৰ গাখীৰত ফিট্‌কিৰি মিহলাই নাকেৰে শুঙিব। ভাল হ'ব।

এৰাঁৰ মন্ত্ৰ ঃ

৯১২। আলুপাতে এৰাঁ দি ঘৰ লিপো, এৰাঁ বোলে জাত, নাথাকিবি তাত, হৰ বিষ হৰ আমুকাৰ এৰাঁ জাৰো পানী উঠি পৰ।। তেল আৰু পানী জাৰি খাব।

নিদ্ৰা অহাৰ দৰৱ (Insomnia) ঃ

৯১৩। সৈন্ধৱ লোণ আঙ্গাত দি সেই আঙ্গা পিন্ধিনা খাব।

৯১৪। নীলোৎপল, নাগেশ্বৰ উলিয়াই নিৰ্মল কৰি চকুত দিব। নিদ্ৰা হ'ব।

৯১৫। মহৰ শিংৰ চন্দন আৰু কোমোৱাৰ সমজোখে ৰস উলিয়াই মৰ্দন কৰি দুয়ো কাৰলতি আৰু পিঠিত লেপ দিব।

৯১৬। মানিমুনি শাক দিলে ২০০ গ্ৰামকৈ আহাৰৰ লগত তৰকাৰী কৰি দিনে দুবাৰ খাব। নাইবা সৰ্পগন্ধাৰ শিপাৰ ৰস প্ৰায় ২০ গ্ৰাম উলিয়াই তাত সামান্য পানী মিশ্ৰণ কৰি আহাৰ খোৱাৰ আধা ঘণ্টাৰ পাছত খাব। দিনে ২ পালি খাব।

সৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে টোপনিত থক্‌মকোৱা দৰৱ :

৯১৭ বগা অপৰাজিতাৰ পূৰ ফলৰ শিপা আনি কেঁচা এৰী সূতাৰে ডিঙিত বান্ধি দিব।

৯২৮। অলপ গুৰৰ লগত পিপলি গুড়ি ২০ গ্ৰাম মিলাই খুৱাব।

৯১৯। নেমুৰ ৰস ভাল সৰিয়হৰ তেলেৰে সৈতে ভৰিৰ তলুৱাত সানিব।

৯২০। চেনি, দৈ আৰু কাঁজী মিহলাই খালে ভাল টোপনি আহে।

৯২১। টেঙেচী টেঙাৰ ৰস ২০০ গ্ৰাম ১০০ গ্ৰাম গাখীৰৰ লগত খালে নিদ্ৰা আহে।

হড়াৰ দৰৱ :

৯২২। কঠনা ফুলৰ শিপাৰে ৩ খন তামোল খাব। ভাল হ'ব।

হাড় ভঙা দৰৱ :

৯২৩ হাড় ঘুনুচা গুটি, [illegible] [illegible] মিহি কৰি বাটি হাড় ভগা ঠাইত ভালকৈ বান্ধি দিব ভাল হ'ব।

৯২৪। এডালিয়া কচু, কলিয়া লতা, সৰু মানিমুনি মিহি কৰি বাটি বান্ধিব। বিৰ ভাল হ'ব।

৯২৫। বুৰকি বেপুৰ অলপ পৰিমাণ, (জৰী জাতীয় বন) বগা বঙৰ, কলা হালধি ১০০/২০০ গ্ৰাম, যাই (কুচেৰে) বন কিছু পৰিমাণ কলা বঙৰ। একেলগে মিহলাই পিহি গুৰি কৰি বান্ধি দিব।

হাড়াৰ ঔষধ :

৯২৬। কঠনা ফুলৰ শিপা ৩ খন তামোলৰ লগত খাব ভাল হয়।

শুকানি হাড়া :

৯২৭। বগা আৰক চন, ভুমি চম্পা, ৰাম কেতুৰি সবাৰে মূল বাটি খালে ভাল হয়।

টেকেলি হাড়া :

৯২৮। সুন্দৰ পলাশৰ শিপা জালুক ৩ টাৰে সমে বাটি খাব ভাল হয়।

বহোৱা হড়াৰ দৰৱ :

৯২৯। সহডেউ লতাৰ ৩ টা মূল, জালুক ১১ টা সমে বাটি খালে ভাল হ'ব।

পদ্ম হড়াৰ দৰৱ :

৯৩০। নাংগল ভংগাৰ শিপা, জালুক ৩ টা সমে বাটি খালে ভাল হ'ব।

চাম হড়াৰ দৰব ঃ

৯৩১। লেঠা গছৰ শিপা, তিতা গছৰ শিপা জালুক ৭ টা সমে বটি খালে ভাল হ'ব।

বক্ত হাড়ৰ দৰব ঃ

৯৩২। চকলা টেঙাৰ গুটি, চাউলৰ গুৰি, নেমুটেঙাৰ গুটি বটি গৰম কৰি খাব।

৯৩৩। জাতি বাঁহৰ কুঁহিৰ ৰস, জালুক ২১ টা লোপ দি গৰম কৰি খাব।

জল হাড়ৰ দৰব ঃ

৯৩৪। বাহেকৰ গুটি, সোলেং টেঙাৰ ৰস, পিপলি, ৰ'খাৰ, কলা গৰুৰ মুত, মহানিমৰ পাত সবাকো খুন্দি মংগলবাৰে এক দণ্ড বেলি উঠাতে খাব।

হাড়ৰ দৰব ঃ

৯৩৫। মলাখুটিৰ আলুৰ ৰস একবৰ্ণ গৰু গাখীৰেৰে খাব।

৯৩৬। কুমলীয়া মাটি কঠাল, পানী খুতুৰা মাগুৰ মাছৰ সৈতে বান্ধি ৩ দিন খাব।

কুসুম হাড়ৰ দৰব ঃ

৯৩৭। সোণবৰিয়াল মূল চকৰ খুলা, জাইফল সবাকো বটি খাব।
(লক্ষণ ঃ চকু, গা, ক্ষুদ্ৰশৌচ হালধিয়া হয়)

তেজ পানী হাড়ৰ দৰব ঃ

৯৩৮। টিকনিবধাৰ শিপা ৫ খন তামোলত খাব।

কোম হাড়ৰ দৰব ঃ

৯৩৯। তেজমুৰীয়া ছাল ও পাত, কণাহৰ গুটি, পচতিয়াৰ পাত সবাকো ভাজি উৰিধান পিঠা ১ ছটাক জালুক ৮ টা সমে খাব নাশ হ'ব।

কলহীয়া হড়াৰ দৰব ঃ

৯৪০। সুন্দৰ পশাৰ শিপা, জালুক ৩ টা সমে বটি খাব। ভাল হ'ব।

সোপা হড়াৰ দৰব ঃ

৯৪১। সোণ বৰিয়ালৰ শিপা, জালুক ১০ টা, পিপলি ১০ টা সমে বটি গাই গাখীৰেৰে খাব। (পেট চলিব। ভাল হ'ব)

তেজ হড়াৰ দৰব ঃ

৯৪২। মৌ সৰালি পাতত দি থৈ পুৱা ৰস উলিয়াই গৰুৰ গাখীৰেৰে খাব। ভাল হ'ব।

৯৪৩। মৌ সৰালি পাতত দি থৈ পুৱা ৰস উলিয়াই গৰুৰ গাখীৰেৰে খাব। ভাল হ'ব।

৯৪৪। তিতা ভেকুৰীৰ শিপা ছাগলী গাখীৰৰ লগত মিলাই আধা পোৱা কৰি খোৱাৰ

আগত খাব। অম্লা, টেঙা নিষেধ।

মঘু হাড়ৰ দৰৱ :

৯৪৫। কেহাৰাজৰ বস গাখীৰ সমে ৩ দিন খাব।

গা– হুৰাৰ দৰৱ :

৯৪৬। কুত্তাই বেঙেনাৰ শিপা, টং লতিৰ শিপা, চুৰাতৰ ৰস, লোণ জালুক দি গৰম কৰি খাব।

৯৪৭। গুমনি পানীফেন, কুমজেলুকা, কল গছৰ কেচু, নৰসিংহ শিপা সবাকো ৰূপৰ তাবিজত ল'ব।

হুৰি যোৱাৰ দৰৱ :

৯৪৮। কপাহি শিমলুৰ পাত চেঙেলি মাছেৰে সিজাই ৰস খাব। বা ভলুকা বাঁহৰ কোমল চুঁলিৰ ৰস, পিপলি লোণ দি গৰম কৰি ৰস খাব। বা ফুটকলাৰ শিপা ৩ টাৰ ৰস লোণ জালুক দি গৰম কৰি খাব।

তেজ প্ৰসাৱ হ'লে :

৯৪৯। তুলসী পাতৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম মিছিৰিৰ লগত খাব লাগে।

হোলা হাগুৰিয়া :

৯৫০। বৰ জামুৰ ছাল, মিঠা আমৰ ছাল, আমলখিৰ ছাল, অমৰাৰ ছাল, শিলিখাৰ ছাল, ১৮ টা জালুক, মৌশৰালি পাত, মেটেকাৰ শিপা মিহিকৈ বাটি (পানী ছটিয়াইলৈ) ৰস উলিয়াই কিঞ্চিত নিমখ দি কুহমীয়া গৰম কৰি খাব।

হাগণি বা খৰাহি : (Diarrhea)

৯৫১। তিনিপটীয়া নাংগল ভংগাৰ শিপা, জালুক ৯ টা, পিপলি ৬ টা সমে বাটি খালে ভাল হ'ব।

৯৫২। দুতোলা মাখন, আধাতোলা চেনি মিলাই খালে তেজ পৰা গুচে।

৯৫৩। পুলি তেতেলীৰ পাত খুন্দি ৰস তপতাই খালে ভাল হয়।

৯৫৪। কেঁচা বেল পোৰা, তিলৰ গামী সমানে গৰুৰ দৈ গাখীৰৰ লগত খাব।

৯৫৫। কেঁচা বেল পোৰা গুৰ বা মিছিৰিৰ লগত খাব লাগে।

৯৫৬। পুৰণি বৰ ঠেকেৰাৰ গুটি বাটি লোণ, তেল দি সানি খাব।

৯৫৭। ভেদাই লতাৰ পাত, গছ জোল কৰি খাব।

৯৫৮। জামু পাতৰ ৰস বা মিঠা আমৰ ছালৰ ৰস ছাগলী গাখীৰৰ লগত খাব।

৯৫৯। ডালিমৰ পাতৰ ৰস, ভৃংগৰাজৰ ৰস আৰু দদুখৰি ছালৰ লগত বাটি খালে ভাল।

পেটৰ ৰোগ– পেট চলা : (Diarrhoea)

৯৬০। এচামুচ আদাৰ ৰস আধা কাপ গৰম পানীত দি খালে ভাল হয়।

৯৬১। মিছিৰিৰ লগত পিপলি গছৰ ছাল মিহলাই খালে ভাল হয়।

৯৬২। কল আৰু কৰদৈ মিহলাই খাব।

৯৬৩। শিলিখা আৰু পিপলি সম পৰিমাণে ১০০ গ্ৰামকৈ লৈ পানীত গৰম কৰি খাব।

৯৬৪। পকা বেলৰ সাহ দৈৰ লগত মিলাই খালে উপকাৰ পাব।

৯৬৫। ছাগলী গাখীৰৰ লগত সুৰ্মথিৰা টেঙা মিলাই খালে সৰু ল'ৰাৰ পেট চলা ভাল হয়।

৯৬৬। ছাগলী গাখীৰৰ লগত জামুৰ পাত ৫/৬ খিলা মিলাই খালে ভাল হয়। এই দৰৱ দিনে দুবাৰকৈ খাব।

৯৬৭। একাপ মাখনত মৌ দি খাব লাগে। জিৰা আৰু চেনি পিহি মাখনৰ সৈতে খালে অতিসাৰ (পেটচলা) ভাল হয়।

৯৬৮। শুকান আমলখিৰ গুড়ি কৰি তাত ক'লা নিমখ মিহলাই ঠাণ্ডা পানীৰে সৈতে খালে অতিসাৰ (পেটচলা) ভাল হয়।

৯৬৯। আমলখি খুন্দি নাভীৰ চাৰিওফালে দি আদা এডোখৰ খুন্দি ৰাখিলে অতিসাৰ ৰোগ ভাল হয়।

গ্ৰহণী :

৯৭০। পুৰণি বেলৰ সাহৰ লগত দৈ মিহলাই খালে পুৰণি সঞ্চিতা বেমাৰ ভাল হয়।

৯৭১। ক'লা তুলসীৰ ৰস ১০ গ্ৰাম সমান পৰিমাণৰ চিৰতা তিতা খালে যথেষ্ট আৰাম পোৱা যায়।

৯৭২। কেঁচা পিঁয়াজ খুব ভাল ধৰণে খুন্দি ছাগলীৰ দৈৰ লগত খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

৯৭৩। মেথি গুটি খুন্দি দৈ গাখীৰৰ লগত খাব।

৯৭৪। বগালী এড়া গছৰ দক্ষিণ ফালৰ এফুটমান ওপৰত কটাৰীৰে বিন্ধা কৰি তাৰ ৰস উলিয়াই সেই ৰস এচামুচ আৰু পানী আধা চামুচৰ লগত খাব।

৯৭৫। জামুৰ ৰসত ছাগলীৰ গাখীৰ মিহলি কৰি খাব (৫০ গ্ৰামকৈ)

৯৭৬। আমলখি, আম আৰু জামুৰ পাত ১০০ গ্ৰাম লৈ মৌ জোল মিলাই ছাগলী গাখীৰৰ লগত খাব।

৯৭৭। ডালিম গছৰ ছাল খুন্দি ১০/১৫ গ্ৰাম ৰস খাব।

৯৭৮। চুণৰ পানীৰ লগত ২/৩ খিলা হালধি পাত ৰস মিলাই দিনে দুবাৰকৈ খালে তেজ গ্ৰহণী ভাল হয়।

৯৭৯। অমৰাৰ ছাল চাৰি ইঞ্চি দীঘল আৰু সিমান বহল লৈ ভাল ধৰণে খুন্দি তাৰ ৰস

খাব ১০০ গ্ৰাম ছাগলী গাখীৰৰ লগত।

অম্লশূল ঃ (Aeidity)

৯৮০। আমলখিৰ ৰস ২০ গ্ৰাম মৌৰ লগত মিহলাই দিনৌ খালে এই ৰোগ ভাল হয়। আমলখিৰ ৰস এই ৰোগৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ দৰৱ বুলিব পাৰি।

৯৮১। ভীম কলৰ ভিলৰ লগত চেনি আৰু ইলাচি দি খালে ভাল ফল পোৱা যায়।

৯৮২। গাজৰৰ ৰস আৰু মূলাৰ তৰকাৰী এই ৰোগত উপকাৰী।

৯৮৩। পিঁয়াজৰ ৰস ৫০ গ্ৰাম ভাল গৰুৰ গাখীৰৰ লগত দিনে তিনিবাৰকৈ খালেও এই ৰোগ নাশ হয়।

৯৮৪। কেঁচা হালধিৰ ৰস চেনি মিলাই খালে এই ৰোগ নাশ হয়।

৯৮৫। ডাব নাৰিকলৰ পানী খালে পেটৰ জ্বলা পোৰা আৰু বিষ কমে।

অজীৰ্ণ (Apesia dyspepsia) ঃ

৯৮৬। এটা পিঁয়াজ কাটি তাত নেমুৰ ৰস চেপি আহাৰৰ লগত খালে অজীৰ্ণ ৰোগ ভাল হয়।

৯৮৭। জালুক আৰু তুলসীৰ পাত প্ৰত্যেকৰে তিনি চাৰিটাকৈ চোবাই খালে অজীৰ্ণ ৰোগ ভাল হয়।

৯৮৮। দুচামুচ মৌৰ লগত চাৰি চামুচ আমলখিৰ ৰস আৰু চাৰি চামুচ মাটিকঠালৰ ৰস মিহলাই খালে ভাল হয়। এই দৰৱ ৰাতি আৰু ৰাতিপুৱা খোৱাৰ পাছত খাব।

৯৮৯। ২৫ গ্ৰাম শুকান শিলিখা ২৫ গ্ৰাম জালুক মিহলাই নিমখৰ লগত পিহি আধা চামুচকৈ ৰাতি আহাৰ খোৱাৰ পাছত খাব।

৯৯০। শিলিখা, পিপলি, সৈন্ধৱ নিমখ ১৫ গ্ৰাম মিহলাই দিনে দুবাৰকৈ খাব।

৯৯১। দোৰোণ শাক পাজত দি বা তৰকাৰী কৰি খালে অজীৰ্ণ ভাল হয়।

৯৯২। এগিলাচ পানীত ১০ গ্ৰাম চকগুটি, পাঁচ গ্ৰাম পুৰণি আমলখিৰ ৰস এৰাতি তিয়াই থৈ পিচদিনা ৰাতিপুৱা ভালদৰে চেকি ক'লা নিমখ মিহলাই খাব।

৯৯৩। মৰাণ আদাৰ ৰস, আমলখিৰ ৰস সমানে মিলাই খাব। ১০ দিন একেৰাহে খাব।

বমি (Vomitting) ঃ

৯৯৪। চেনিৰ লগত আমলখিৰ ৰস মিহলাই খালে বমি হোৱা বন্ধ হয়।

৯৯৫। আঁহত গছৰ ছালৰ খাৰ প্ৰস্তুত কৰি ব্যৱহাৰ কৰিলে বমি বন্ধ হয়।

৯৯৬। গুলঞ্চৰ ৰস মৌৰ লগত খালে বমি বন্ধ হয়।

৯৯৭। এচামুচকৈ মৰাণ আদা আৰু পিঁয়াজৰ ৰস মিহলাই খুৱাব।

৯৯৮। ৰক্ত বমি (তেজ বমি) হ'লে ধনিয়া পিহি খুৱাব।

৯৯৯। গৰ্ভধাৰনত বমি হ'লে ধনিয়া ৰস পানীত মিহলাই খুৱাব।

১০০০।পদিনাৰ ৰস আৰু নেমুৰ ৰস খালে সোনকালে বমি বন্ধ হয়।
১০০১।ভেকুৰি তিতা ২৫ গ্ৰাম আৰু মৰাণ আদা এডোখৰ পিহি খালেও বমি বন্ধ হয়।
১০০২।মৌ জোলৰ লগত এচামুচ গাজৰ ৰস দি খুৱাব।
১০০৩। লং, তুলসী পাত, মৌ তিনিওটা সমান পৰিমাণে লৈ বমি হ'লে খুৱাব। বমি বন্ধ হ'ব।
১০০৪। বমি বন্ধ হ'বৰ বাবে শিলিখা গুড়ি আৰু মৌ মিহলাই খুৱাব।

উফি গুছাৰ দৰৱ ঃ

১০০৫। পুণিৰ শিপা পুৰি খাৰণি সকলোই মূৰ ধুব। ভাল হ'ব।
১০০৬। চোকা কল খাৰনিৰে, মাত্তিমাহ গুলগুলীয়াকৈ সিজাই মূৰ ধুব। উফি যাব।
১০০৭। কনক ধতুৰাৰ শিপা আৰু গন্ধক আদাৰ ৰসেৰে বটি ঘঁহিব। ভাল হ'ব।
১০০৮। মূলাৰ গুটি পানীৰে বটি লেপ দিলে ভাল হয়।
১০০৯। বিশুদ্ধ নাৰিকল তেলে উফি নাইকিয়া কৰে।

ওকনি মৰা দৰৱ ঃ

১০১০। দুপৰীয়া টেঙাৰ কেইখিলামান পাত খুন্দি মূৰত লেপ দি থলে ওকনি মৰে।
১০১১। মহানিমৰ পাতেৰে মূৰ ধুলে ওকনি মৰে।
১০১২। আটলাচ গছৰ কুঁহি পাতেৰে মূৰ ধুলে ওকনি মৰে।
১০১৩। পাণ বা পিঁয়াজৰ ৰস মূৰত লিপিলে ওকনি মৰে।
১০১৪। মহাভৃংগৰাজৰ পাত খুন্দি মূৰত লিপিলে ওকনি মৰে।
১০১৫। ৰাতি শোৱাৰ সময়ত ভৰিৰ তলুৱাত পাণৰ ৰস সানি শুলে ওকনি মৰে।
১০১৬। ধতুৰা পাতৰ ৰস মূৰত সানিলে ওকনি মৰে।
১০১৭। আমলখি আৰু গোল নেমুৰ ৰস সমানে মিলাই তাত কুহমীয়া পানী দি সেই পানীৰে মূৰ ধুলে ওকনি নাশ হয়।

ওকনি মৰা আৰু টকৌৰে খোৱা ঃ

১০১৮। ভাল বুঢ়া পান, ১ সেৰ মান মিহিকৈ বটি মূৰত বান্ধিব। ওকনি ধ্বংস হ'ব।
১০১৯। শিলিখা গুটি, ভোমোৰা গুটি, তিতা ভেকুৰী খুন্দি মিহিকৈ বটি মৌজোলৰ লগত মিহলাই পুৰা গধূলি ঘঁহিব।
১০২০। পিঁয়াজৰ ৰসেৰে মূৰ ধুব। নিমপাত, চিৰতা আদি খোৱাৰ উপৰিও মূৰত বান্ধি থব লাগে। ওকনি মৰে।
১০২১। আমলখি আৰু গোল নেমুৰ ৰস মিহলাই অলপ কুহমীয়া গৰম পানী মিলাই মূৰ ধুব লাগে।
১০২২। দুপৰীয়া টেঙাৰ তিনিখিলা পাত খুন্দি মূৰত বান্ধি থব লাগে।

১০২৩। শোকোতাৰ (মৰাপাত) গুটি বাটি লেপ দিব।
১০২৪। চম্পা ফুলৰ পাতৰ ৰস চুলিত সানি থব।
১০২৫। নিমৰ পাত আৰু তিতাভাৰ পাত খাব আৰু ছয় সাত ঘণ্টা মূৰত বান্ধি ৰাখিব।

টকৌৰে খোৱা ঃ

১০২৬। গড়ৰ ছাল পিঁহি চুলি সৰাৰ ঠাইত সানিব।
১০২৭। চালৰ মৰা কাঁইট, ফোট তিতাপাত, কাউৰীয়ে খোৱা কেকোৰা খোলা, জাও বনৰ পাত, আনি বাটি খুৱাব।
১০২৮। ধতুৰা পাতৰ ৰস মূৰত ঘঁহিব।
১০২৯। অসমীয়া পিঁয়াজ এটা ফালি তাক মূৰত খুউব ঘঁহিব লাগে যাতে পিঁয়াজ ডোখৰ গৰম হৈ যায়।
১০৩০। নহৰু কেইফুটামান পিহি লগাব লাগে।
১০৩১। হাতী দাঁতৰ ছাই তিল তেলৰ লগত মিহলাই মূৰত প্ৰলেপ দিব। ভাল হ'ব।
১০৩২। মহা ভৃংগৰাজৰ পাত খুন্দি মূৰত লিপি থব নাইবা মহাভৃংগৰাজৰ তেল ব্যৱহাৰ কৰিব।
১০৩৩। শেৱালী ফুলৰ গুটি ভালদৰে খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিলে চুলি গজে।
১০৩৪। ভেকুৰী গুটি ৮/১০ টা খুন্দি মৌ জোলসহ ৪/৫ ঘণ্টা মূৰত লিপি থব লাগে।
১০৩৫। ভোমোৰা গুটিৰ বাকলি গুৰি কৰি টকৌৰে খোৱা ঠাইত সানিব লাগে।
১০৩৬। টকৌৰে খোৱা ঠাইত সামান্য পিন এটাৰে খুচি কেইটামান লাটু মণি গুটি পিহি লগাই দিব লাগে।
১০৩৭। ঘূৰণীয়াকৈ কাজি নেমু কাটি তাৰ ৰস সানিব। ৪ দিনত ভাল হ'ব।

দাঁতৰ পোক মৰাৰ দৰৱ ঃ

১০৩৮। ধতুৰাৰ শিপা, কাজি সমে খালে দাঁতৰ পোক মৰে। (সেপ নিগিলিব)।
১০৩৯। মালভোগ কলৰ গেলা, বৰ কচুৰ গেলা, বগা নহৰু, কণি বিহৰ গুটি, সবাকো পিহি তপতাই গালত লগাই দিব। পোক নাশ হ'ব।
১০৪০। খৰুৱা বেঙেনাৰ পাত, চুঙা এটাত ভৰাই পানী দি পুৰিব তাৰ ধোঁৱাটো মুখত ল'ব। একেদিনাই ভাল হ'ব।
১০৪১। মালভোগ কলৰ গেলা, মধুনাৰ দুই চামুচমান, চাৰি-পাঁচ ফুটা নহৰুৰ লগত মিলাই পোকে খোৱা গালত বান্ধি দিব।

দাঁত কলাৰ দৰৱ ঃ

১০৪২। কর্পূৰ, মৰিচ, দুয়োকে মিহিকৈ বাটি লিপি দিব, ভাল হ'ব।

দাঁতৰ পায়েৰীয়া :

১০৪৩। কঠালৰ ডিলা পুৰি তাৰ ছাই দাঁতৰ আলুত ঘঁহিব লাগে।

১০৪৪। মছন্দীৰ পাঁচটা আগ (সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ হ'লে কম) নিমখ আৰু জালুক দি চাৰি ভাগ কৰি এভাগ চাকিলে খাব।

১০৪৫। বগুলী এৰাৰ আঠাৰে দাঁত ঘঁহিলেও ভাল হয়।

১০৪৬। তেজমুৰা গছৰ ছালৰ গুৰি কৰি দাঁত ঘঁহিলে একেবাৰে ভাল হয়।

১০৪৭। ভলুকা বাঁহৰ লেকেচিৰ কোমল অংশ পুৰি নিমখ লগাই লাহে লাহে বিষ উঠা দাঁতেৰে কামুৰি থাকিব লাগে।

১০৪৮। ভীমকলৰ পাতৰ মাজৰ কেঁচা ঠাৰি এডাল জুইত অলপ সেকি যিমান সময় পৰা যায় বিষ হোৱা দাঁতেৰে কামুৰি থাকিব লাগে।

১০৪৯। হিং এটুকুৰা তপতাই দাঁতেৰে কামুৰি ধৰি থাকিলে বিষ কমে।

১০৫০। বগা লাটুমনিৰ শিপাৰ ৰসেৰে মুখ কুল-কুলিয়াব লাগে।

দাঁতৰ গুৰিয়ে তেজ ওলোৱাৰ দৰব :

১০৫১। কৰদৈ টেঙাৰ শিপা আৰু কেহঁৰাজ শিপা ভালদৰে পিহি দাঁতৰ গুৰিত লগাব।

১০৫২। বগুলী এৰাৰ শিপা দাঁতৰ গুৰিত লগাব আৰু নিয়মীয়াকৈ দাঁত মাজিব।

দাঁত পোকৰ দৰব :

১০৫৩। সোণবৰিয়ালৰ শিপা, তিনিডাল গোটা ৰচুন তিনি ফুটা, মালভোগ কলৰ ওপৰৰ বাকলি গেলা প্ৰায় এক ছটাককৈ, মিহি কৰি বটি মুখ ধোৱাৰ আগতে ৰাতিপুৱা বাহিৰ ফালে লগাই ওপৰ মুৰাকৈ শুৱালেই পোক ওলাই আহিব। সৰু পোক খৰিকাৰে বাচিব।

দাঁতৰ বিষ :

১০৫৪। বগা লাটুমনি প্ৰায় এশ গ্ৰাম শিপা খুন্দি মুখ কুল-কুলিয়াব আৰু শিপাৰে দাঁত ঘঁহিব লাগে।

দাঁত পোকে খোৱাৰ দৰব :

১০৫৫। বগা লাটুমনি প্ৰায় এশ গ্ৰাম শিপা খুন্দি মুখ কুল-কুলিয়াব আৰু শিপাৰে দাঁত ঘঁহিব লাগে।

দাঁতৰ গুৰি উখহা :

১০৫৬। বগুলী এৰা গছৰ প্ৰায় এশ গ্ৰাম ৰস উলিয়াই নিমখ মিহলাই গৰম পানীৰে মুখ কুল-কুলিয়াব লাগে।

দন্ত ক্ষয় ৰোগ ঃ

১০৫৭। দোৰোন পাতৰ ৰসেৰে মুখ কুলকুলি কৰিব লাগে দিনে তিনি বাৰকৈ।

দাঁত বিষ ঃ

১০৫৮। বকুল গছৰ ছালৰ ৰসেৰে মুখ কুলকুলিয়াব দাঁতৰ বিষ আৰু দাঁতৰ যিকোনো ৰোগ ভাল হয়।

১০৫৯। মৰাণ আদা খুন্দি দাঁতেৰে চোবাই কিছু সময় বিষ হোৱা দাঁতৰ গুৰিত দিলে বিষ দূৰ হয়।

১০৬০। ভলুকা বাঁহৰ লেকেচিৰ কোমল অংশ পুৰি নিমখ লগাই লাহে লাহে বিষ উঠা দাঁতেৰে কামুৰি থাকিব লাগে।

১০৬১। ভীমকলৰ পাতৰ মাজৰ কেঁচা ঠাৰি এডাল জুইত অলপ সেকি যিমান সময় পৰা যায় বিষ হোৱা দাঁতেৰে কামুৰি থাকিব লাগে।

১০৬২। হিং এটুকুৰা তপতাই দাঁতেৰে কামুৰি ধৰি থাকিলে বিষ কমে।

১০৬৩। বগা লাটুমনিৰ শিপাৰ ৰসেৰে মুখ কুল-কুলিয়াব লাগে।

১০৬৪। নিলাজী বনৰ পাত খুন্দি দাঁতত লগাব। সদায় ব্যৱহাৰ কৰিলে দাঁত স্থায়ী হ'ব শতকৰা ১০০ ভাগেই প্ৰমাণ।

১০৬৫। চাৰি/পাঁচটা পচতিয়াৰ পাত চোবাই ১০/১৫ মিনিট পাছত পেলাই দিব। তিনিদিনমান তেনে কৰিলে ভাল হয়।

১০৬৬। লফা শাকৰ শুকান ঠাৰি পুৰি মিঠা তেলৰ লগত মিলাই ৰাতিপুৱা দাঁত ঘঁহিব। তিনিদিন।

১০৬৭। তেজমুৱী গছৰ ডালেৰে দাঁত ধুব। ভাল পাব।

দাঁত পোকে খোৱা ঃ

১০৬৮। এটা মাটিৰ পাত্ৰত শুকান আকন্দৰ আঠা ৰাখি সামান্য পানী ঢালি সেই পানীত কপাহ তিয়াই দাঁতত কিছু সময় লগালে দাঁতৰ পোক মৰে আৰু বিষ নাইকিয়া হয়।

১০৬৯। কেঁচা হালধি জুইত পুৰি দাঁত মাজিলে বা দাঁতত লেপ দি থলে দাঁতৰ পোক মৰে।

১০৭০। তিতা ভেকুৰীৰ গুটি ২০ টামান খুন্দি তাক বাঁহৰ চুঙাৰদ্বাৰাই চুৰট খোৱাদি ধোঁৱাখিনি মুখত কিছু সময় ৰাখিলে দাঁতৰ পোক মৰে।

১০৭১। পিপলিৰ গুৰি, ঘিঁউ আৰু মৌত সানি দাঁত মাজি দাঁতত লগাই থলে দাঁতৰ পোক মৰে।

১০৭২। সিজু গছৰ শিপা খুন্দি বা ভীমকলৰ শিপা খুন্দি দাঁতত লগাই ৰাখিলে দাঁতৰ

পোক মৰে।

১০৭৩। ২/৩ টা লং পিহি দাঁত পোক খোৱা ঠাইত লগাই থলে পোক মৰে।

১০৭৪। সৌৰা গছৰ ঠাৰিৰে দাঁত নিয়মিয়াকৈ মাজিব লাগে।

১০৭৫। বণ্ডালী এবাৰ ঠাবিৰে দাঁত মাজিব লাগে আৰু ইয়াৰ আঠা পোকে খোৱা ঠাইত লগাব লাগে।

বোন্দা ৰোগৰ দৰৱ :

১০৭৬। ১ সেৰ ঘিঁউ গুৰ ১ সেৰ, লাই গুটি ১০ (দহ) টকা, আদা, জালুক, হিং সবাকো লিপি দিব ভাল হ'ব। (ৰ'দত নুকুৰিব)

দাঁত লৰা :

১০৭৭। বকুলৰ গুটি ২/৩ টা চোবালে দাঁত লৰা বন্ধ হয়।

১০৭৮। ভীমকলৰ কেঁচা ঠাৰি এডাল বটি অলপ সময় চোবাই থাকিলে দাঁত ল'ৰা ভাল হয়।

১০৭৯। কেঁচা নিমৰ ঠাৰিৰে দাঁত মাজিব লাগে।

দাঁতৰ গুৰিয়েদি তেজ যোৱা :

১০৮০। দুবৰি বন এমুঠি পিহি মুখত ভৰাই দাঁতেৰে কামুৰি কিছু সময় ধৰি থাকিব লাগে।

দাঁতৰ আলু উখহা :

১০৮১। পুৰা গধূলি ২ বাৰকৈ এৰি তেলৰ লগত কৰ্পূৰ মিহলাই দাঁতৰ গুৰিত লগাব লাগে।

১০৮২। বকুল গছৰ ছাল বা তাৰ ফল পিহি তাৰ ৰসেৰে মুখ কুলকুলিয়ালে এই ৰোগ ভাল হয়।

১০৮৩। ধতুৰা গছৰ পাতৰ ৰসত আফিং মিহলাই মুখ কুলকুলিয়াব লাগে।

১০৮৪। (ক) মহানিমৰ ছাল জুইত পুৰি তাৰ ছাইৰে দাঁত মাজিলে দাঁতৰ বিষ কমে আৰু পূঁজ ওলোৱা বন্ধ হয়।

১০৮৫। (খ) বগা সৰিয়হ বটি দাঁতৰ গুৰিত লিপি দিব লাগে।

কাল কুঠৰ দৰৱ :

১০৮৬। শিলিখা তিনি গুণ, দুৰ্বা, আঠিয়া কলৰ সাৰ, মাণ কচুৰ মুত সবাকে বটি লিপি দিব।

বিবৰ্ণ কুঠৰ দৰৱ :

১০৮৭। আমৰ শিপা বটি ঘিঁউৰে খাব ভাল হ'ব। (টেঙা নাখাব)

১০৮৮। চাল কোমোৰা, খহতা ডিমৰুৰ গুটি, মাগুৰ মাছেৰে ৰান্ধি খাব। ভাল হ'ব।

১০৮৯। বগৰিৰ গুটিৰ শাহ কাটি খাব।

১০৯০। শুকান আদাৰ গুৰি চেঁান এচামুচেৰ লগত খাব।

১০৯১। চাহৰ গুটিৰ শাহ বাটি খাব লাগে।

১০৯২। ছাগলী গাখীৰ পগাই আদাৰ গুৰি দি খাব।

১০৯৩। সোলেং টেঙাৰ ৰস মৌ আৰু ক'লা নিমখ দি খাব।

১০৯৪। হেলমৰ গুটি পানী দি খচি সেই পানী খাব।

১০৯৫। যষ্ঠী মধু আৰু মৌ খাব।

১০৯৬। পলী আৰু চেনি খাব।

১০৯৭। ৰবাব টেঙাৰ ৰস, মৌ আৰু সৈন্ধৱ লোণ দি খাব।

১০৯৮। বৰ এলাচিৰ গুটি আৰু মৌ খাব।

১০৯৯। কলৰ মুঢ়াৰ ৰস, চেনি লগত খাব।

১১০০। মাটি কঠালৰ পাতৰ ৰস, আধা পোৱাত এতোলা মিচিৰি মিলাই খাব।

১১০১। ডালিম ফলৰ ছাল ১০ গ্ৰাম মিহিকৈ খুন্দি এক চামুচ চেনি মিহলাই খালে হেকৌটি বন্ধ হয়।

১১০২। মিহিকৈ আদা এটুকুৰা চৰ্ব্বলিয়াই খালে সকলো প্ৰকাৰ হেকৌটি বন্ধ হয়।

১১০৩। পিপলিৰ গুৰি মৌৰ লগত কেইদিনমান খালে দীৰ্ঘদিনীয়া হেকৌটিও ভাল হয়।

১১০৪। হালধিৰ গুড়া চিলিমত লৈ তাৰ ধোঁৱা টানিলে হেকটি বন্ধ হয।

১১০৫। পিঁয়াজৰ ৰস ২ চামুচ ১ চামুচ মৌ মিহলাই খালে ভাল হয।

১১০৬। পদিনাৰ পাত পিহি মিচিৰিৰ সৈতে খালে হেকটি বন্ধ হয।

জ্বৰ, যক্ষ্মা ব্যাধিৰ দৰৱ ঃ

১১০৭। হিং ১ অনা, মনিছাল ১ অনা পৰিমাণে বটি খালে ভাল হয়।

ঐকয়া জ্বৰ ঃ

১১০৮। ফেঁচাৰ বাঁওফালৰ পক্ষি, আগিয়া চিতাৰ শিপা, ৰঙা, কলা, বগা সূতাৰে ডিঙিত ল'ব মকৰাৰ জালত লগা পখিলা আদি জুৰোৱাৰ তিলৰ তেলেৰে মৰ্দন কৰি চকুত ঘঁহিব।

ডোম জ্বৰৰ দৰৱ ঃ

১১০৯। চেনি, মধু, পিপলি গুৰি, জ্বৰ উঠিলে খাব আৰু কপালত তিলক দিব। গাত মৰ্দন কৰিব।

১১১০। চিৰতা, আমৈলতা, মধু, ৰঙা চন্দন, বিৰিণাৰ মূল ধনীয়া, আদা সবাৰে এতোলা ৰস লৈ চেনি আৰু মৌ দি খাব।

যক্ষ্মা ৰোগৰ দৰব ঃ

১১১১। (ক) দ্ৰোণৰ পাত, তিতা ভেকুৰিৰ পাত, বন জালুক, কেচুমুতা, সবাকো বৰি কৰি খাব।

১১১২। (খ) বগা বাহকৰ আঠ-দহ খন পাত খুন্দি ৰস বাহিৰকৈ তাত সামান্য পানী মিশ্ৰণ কৰি দিনে দুবাৰকৈ খাব। তাৰ উপৰিও দুইটাকৈ পিঁয়াজ খুৱাব।

সুমথিৰা জ্বৰ ঃ

১১১৩। সুমথিৰা টেঙাৰ ৰসৰ লগত পঞ্চাছ গ্ৰাম, অলপ গৰম গাখীৰৰ লগত মিহলাই খাব।

১১১৪। নীলা চজিনাৰ শিপা খুন্দি নাকেৰে শুঙিব।

যক্ষ্মা ৰোগ ঃ

১১১৫। ভীমকলৰ পচলা দিনে একবাৰকৈ একেৰাহে আঠ দহ দিন খাব।

১১১৬। বগা বাহকৰ পাত পঞ্চাছ গ্ৰাম খুন্দি তাত সামান্য পানী মিহলাই দিনে দুবাৰকৈ পোন্ধৰ বিছ দিন খাব। এই দৰৱ অলপ মিল আছে।

জ্বৰ ঃ

১১১৭। কালমেঘৰ ১১/২০ খিলা পাত খুন্দি তাৰ ৰস উলিয়াই দিনে ৩ বাৰকৈ খালে জ্বৰ নাইকিয়া হয়।

১১১৮। ছালকুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিলে জ্বৰ কমে।

যক্ষ্মা ৰোগৰ দৰব ঃ

১১১৯। বগা বাহকৰ আহ-দহখন পাত খুন্দি ৰস বাহিৰ কৰি তাত সামান্য পানী মিহলাই দিনে দুবাৰকৈ খাব। তাৰ উপৰিও দিনে দুটাকৈ পিঁয়াজ খাব লাগে।

১১২০। একাপ আমৰ ৰসত ৫০ গ্ৰাম মৌজোল মিহলি কৰি দিনে ২ বাৰকৈ একেৰাহে এমাহ খালে ভাল হ'ব।

১১২১। কলপাতৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম আৰু মৌ ৫০ গ্ৰাম মিশ্ৰণ কৰি খালে যক্ষ্মা ৰোগৰ বীজাণু নাশ হয়।

১১২২। দিনে ২ টাকৈ কেঁচা পিঁয়াজ নিমখৰ লগত খালে যক্ষ্মা ৰোগৰ বীজাণু মৰে।

১১২৩। ২০ গ্ৰাম গাখীৰৰ লগত এটা নহৰু খুন্দি দিনে ১ বাৰকৈ ১৫/২০ দিন একেৰাহে খালে ভাল হয়।

জিকৰি বেমাৰৰ দৰৱ :

১১২৪। **লক্ষণ :** গা খৰাই, ক্ষুদ্ৰ শৌচ কৰোতে ভাগিচিগি যায় আৰু ক্ষুদ্ৰ শৌচৰ লগত তেজ ওলায়।

দৰৱ : বেছি গোন্ধোৰা ধানৰ চাউল একসেৰ, আগদিনাই তিয়াই থৈ পিছদিনা ৰাতিপুৱা সেই চাউল গৰুৰ গাখীৰেৰে খাব ভাল হ'ব।

তেজ পানী সাৰৰ দৰৱ :

১১২৫। টিকনি লতাৰ শিপা, পাঁচখন তামোলেৰে খাব। ভাল হ'ব।

তেজ সাৰ নাশৰ দৰৱ :

১১২৬। মংগলবৰিয়া কাছৰ মূৰ এটা শুকান গুৰি কৰিব। দুটা পিঠি কৰি বৰা চাউলৰ কৰাই লোণ জালুক মিলাই খাব।

মধুসাৰৰ দৰৱ :

১১২৭। ভৃংগৰাজৰ শিপা এক সপ্তাহ বটি খালে ভাল হয়।

পাণ্ডুকমল ব্যাধিৰ দৰৱ :

১১২৮। কৰদৈ টেঙা এশ, সোলেং টেঙা ২০ টা, নাকডেউনাৰ শিপা, ভাং, লাতকণ, তেজমুই, ধলাবাহেক, জালুক, পিপলি সবাকো বটি ৰস উলিয়াই সেই ৰসেৰে আহু চাউলৰ কৰাই খাব। প্ৰতিদিনে ৩ টকা কৰি এসপ্তাহ খাব।

জলন্ধৰ ৰোগৰ দৰৱ :

১১২৯। পিপলি গুড়ি গৰুৰ গাখীৰেৰে ৭ দিন খালে ভাল হয়।

১১৩০। ভৃ ৰাজৰ মূল, আকোন্দৰীৰ গুটি, একমুনিৰ গুটি সবাকো বটি খাব।

১১৩১। নাহৰ গছৰ গুটি, ম'হৰ মুতেৰে খালে জলন্ধৰ ৰোগ ভাল হয়।

১১৩২। জয়ন্তী ফলৰ মূল, ৰবচা বনৰ মূল, বগা অপৰাজিতাৰ মূল, বন সতৰ মূল, টুবুকীলতাৰ মূল, অশোক গছৰ মূল, বৰিয়াল ফুল সবাকো সমানে লৈ জলকীয়া নটা, পিপলি নটা আৰু মইনাগিৰি ধানৰ চাউল নটাৰে বটি খাব। পুৱা আৰু গধূলি।

১১৩৩। মূলাৰ ঠাৰি, কঠনাৰ মুচি বাঘ আচোৰাৰ মূল আৰু ইয়াৰ ফুল বটি খাব।

১১৩৪। আকণৰ ঠাৰি, চতিয়নাৰ ছাল আৰু কৰবীৰ ছাল সকলোকে বটি ৰাতি ৩ দিন খাব জলন্ধৰ ভাল হয়।

১১৩৫। শুংগলতাৰ পাত, বাগী ফুলৰ পাত দহটা সমে বটি খাব ভাল হ'ব।

জাতি খামবিৰ দৰব :

১১৩৬। সৰু আৰু বৰ মানিমুনি, অৰ্জুন গুটি এটা সমে বাঢ়ি খালে ভাল হয়।

কুকুৰৰ খামবিৰ দৰব :

১১৩৭। মদাৰৰ কাঁইট, মৈ গছৰ কাঁইট, তুঁতিয়া দুইতোলা সবাকো পুৰি ছাই কৰি তেলত মাৰি গাত ভালকৈ এক সপ্তাহ ঘঁহিব।

চিকা খামবিৰ দৰব :

১১৩৮। চেকুৰী লতাৰ আঠা, বন বগৰীৰ পাত, নাক ডেউনাৰ পাত সবাকো বটি এক সপ্তাহ ঘঁহিলে ভাল হয়।

কচুৱা খামবিৰ দৰব :

১১৩৯। মৰাগ আদা, শুকান শিলিখা দুয়োকে বটি (মিহিকৈ) ঘঁহিলে ভাল হয়।

গজ খামবিৰ দৰব :

১১৪০। বৰ অগৰাৰ শিপা, কমলা টেঙাৰ বাকলি, শুকান শিলিখা সবাকে বটি এক সপ্তাহ গাত ঘঁহিলে ভাল হয়।

খজুৱা খামবিৰ দৰব :

১১৪১। কলিয়া অগৰাৰ শিপা, জালুকটিৰ শিপা, সিজ্জলতাৰ মূল, আদা, সবাকো খুন্দি ৰস উলিয়াই সেই ৰস তিনিবাৰ চাকি নিৰ্মল কৰি খাব।

ঘোৰা খামবিৰ দৰব :

১১৪২। দাৰ মূল দুই তোলা, চেনি দুই তোলা, মধু দুই তোলা, বচ দুই তোলা সবাকে বটি খাব।

চুক জেকুলীয়ে খোৱাৰ দৰব :

১১৪৩। পাণৰ ৰস, জালুক, পিপলি ভালকৈ বটি শুদ্ধ ঘিউ ৫ টকাৰে তপতাই ভালকৈ ঘঁহিব। তিনিদিন ঘঁহিলে বিষ নাইকিয়া হয়।

পাতবেঙে খোৱাৰ দৰব :

১১৪৪। কেঞালনৰ গুটি, জবা গুটি, তেজমুই শিপা একমহা, মৰাগ আদা, জালুক সবাৰে ৰস উলিয়াই, শুদ্ধ ঘিউ ৫/৬ টকাৰ সৈতে তপতাই খুবমতে ঘঁহিলে ভাল হ'ব। সাত আঠ দিন ঘঁহিলে ভাল হয়। দুই সপ্তাহ দুৰলৈ খোজ নাকাঢ়িব।

বোৰা পোকে খোৱাৰ দৰব :

১১৪৫। টুনুৰিয়া লতাৰ পাত কিছুমান বোৱাৰ মাজত পুতি থ'ব।

খৰৰ দৰৱ ঃ

১১৪৬। অসমীয়া খৰপাত, এপোৱা বঙালী খৰপাত, এপোৱা দহি কুৰ শিপা, পাঁচ টকা, পানী নহৰু আধাসেৰ, সৈন্ধৱ লোণ দুই টকা, কলৰ বাকলি খাৰ একচটাক, ভোমোৰাৰ লাড, মানুহৰ গাখীৰ, ছাগলী গাখীৰ, আমলতি পৰুৱাৰ টোপ এপোৱা সবাকা মিহলি কৰি পাতত খুন্দি ৰস উলিয়াই নিৰ্মল কৰি বটলত ভৰাই এসপ্তাহ সেই ৰস খৰত সানিব।

১১৪৭। কেঁচা মালভোগ কলৰ ৰস, ডালিমৰ ৰস, কানি ৰস, অলপ ৰপতাই খাব। ভাল হ'ব।

১১৪৮। হাতী খতুৰাৰ আলু বা শিপা, মানধপাত, হাতীৰ গো, পকা পান সমান পৰিমাণে লৈ খুন্দি হাতীখৰৰ ওপৰত বান্ধিব।

১১৪৯। তুলসীৰ পাত, উৰহিৰ পাত, বিলাহী পাত মিহি কৰি বটি খজুৱাই লগাই দিব। ভাল হ'ব।

১১৫০। খৰৰ পাত, ৰাম তুলসী পাত একেলগে খুন্দি মিহি কৰি লেপ দিব, দিনে এবাৰকৈ তিনি দিন দিব।

১১৫১। এটুকুৰা হালধি পুৰি ছাই কৰি সেই ছাই নাৰিকল তেলেৰে খৰত ব্যৱহাৰ কৰিব।

১১৫২। দুই তিনিটা নহৰু ভালদৰে খুন্দি তাত সামান্য নাৰিকল তেল মিহলি কৰি খৰ ভালদৰে ধুই এক ৰাতি প্ৰলেপ দিব লাগে।

১১৫৩। মাখিলতি গছৰ ঘাই শিপা, দুই ইঞ্চিমান কৰি তিনিডাল শিপা খুন্দি দিলে পুৰণা খৰ ভাল হ'ব।

১১৫৪। শিংতা আৰু নিমপাত, ১০০ (এশ) গ্ৰামকৈ, কম পানীত ভালদৰে সিজাই সেই পানীৰে গা ধুব খজুৱতী ভাল হয়।

১১৫৫। খৰ পাতৰ গছৰ পাত, খৰত ঘঁহিব।

১১৫৬। চাল মোতোৰাৰ গছৰ ছাল খুন্দি ৰস লগাব।

১১৫৭। জাইফল, তুঁতিয়া মাটি মাহ অলপ কম কৰি বটি লগাই দিব।

১১৫৮। খজুতি- নাট কলপৰ ছাল, জুইত পুৰি ছাই কৰি নাৰিকল তেলৰ লগত ঘঁহিব।

১১৫৯। কেঁচা হালধি বটি দিনে ৩ বাৰ আৰু ৰাতি শোৱাৰ আগত এবাৰ খৰ হোৱা ঠাইত খজুৱাই লগালে খৰ ভাল হয়।

১১৬০। নহৰু ৪/৫ ফোঁটা খৰ হোৱা স্থানত লগালে খৰ সহজে ভাল হয়।

১১৬১। মাখিয়তী গছৰ ঘাই শিপা ৩ ইঞ্চিমান কৰি তিনিটুকুৰা ভালদৰে খুন্দি খৰ হোৱা ঠাইত লগালে বহুদিনীয়া পুৰণি খৰো ভাল হয়।

১১৬২। কলিয়া তুলসীৰ পাত কেইটামান মোহাৰি সামান্য নিমখ দি খৰ হোৱা ঠাই

খজুৰাই লগাব লাগে।

১১৬৩। খৰ পাতৰ ২/৩ টা পাত খুন্দি লগালেও খৰ ভাল হয়।

১১৬৪। অমিতাৰ এঠা খৰ হোৱা ঠাইত খজুৰাই লগালে খৰ ভাল হয়।

হাতীখৰ বা নগা ঘাঁ :

১১৬৫। মেৰঘৰৰ ছালৰ কুটা, নেওৰাত থকা পুৰণি বৰযুগ পৰা শুকুৱাই গুৰি কৰিব ১ কাপ, নৰাবগৰিৰ পাত শুকুৱাই গুৰি কৰি ১ চামুচ, কপালফুটা গছৰ আলু উঘালি কাটি শুকুৱাই গুৰি কৰি ২ চামুচ ল'ব। সবাকে মিলাই পুনৰ পিহি বটলত ভৰাব।

ব্যৱহাৰ : এবটল তেল পানীত মিহলাই আধা পানী দি কপাহ তিয়াই ঘাঁ ধুই ল'ব। প্ৰথমে শুকুৱাই নাৰিকল তেল, M. M. P.পাউদাৰ মিলাই ডাঠ কৰি ল'ব। তাকে চৰাই পাখীৰে ঘাঁত লগাব। বাতি ডাঠকৈ সানিব। দৰৱ লগোৱাৰ আগতে ডেটলেৰে ঘাঁ ধুই লৈ পুনৰ দিব।

ঋতু বিঘিনিৰ দৰৱ :

১১৬৬। হিং এতোলা, কৰ্পূৰ এমহা একেলগে বটি ঋতুৰ পূৰ্বে খাব।

স্ত্ৰী পুষ্পিতা হোৱাৰ দৰৱ :

১১৬৭। মাখিয়তিৰ মূল, তামোলৰ শিপা, বকুলৰ ছাল সবাকো গুড়ি কৰি খুৱাব। স্ত্ৰী ঋতু ভাল হ'ব।

ঋতু বন্ধন হ'লে পুনৰ হোৱাৰ দৰৱ :

১১৬৮। জবা ফুল তিনিপাহ, দুবৰি, জিৰা সবাকো বটি খুৱালে পুনৰ ঋতু হয়।

বেছিকৈ ঋতু হোৱাৰ নিবাৰণৰ দৰৱ :

১১৬৯। গাখীৰ এক পোৱা, আমৰ কুঁহিপাত তিনিটা আঠিয়া কল এটা একেলগে মিহলি কৰি খালে বেছিকৈ হোৱা ঋতু বন্ধ হয়।

ঋতুৰ সময়ত কামোৰে আৰু পোৰে তাৰ দৰৱ :

১১৭০। হিং এক অনা, কৰ্পূৰ এমহা একত্ৰে কৰি বাটি খাব।

১১৭১। আঢ়ে তোলা ৰঙা এৰাৰ শিপা, (দক্ষিণ ফালৰ) এপোৱা কেঁচা গাখীৰ, ডেৰ পোৱা পানী, ছয়ৰতি মেথি গুটিৰ গুৰি সময়ত দি লৈ গৰম কৰিব। আধা পোৱা ৰখাই পুৱা খালি পেটত খাব। টেঙা নাখাব।

কন্যাকাল নোহোৱাৰ দৰৱ :

১১৭২। পঞ্চাছ গ্ৰাম দুবৰি বন খুন্দি তাৰ দিনে তিনি পালিকৈ খাব। একেৰাহে তিনি/

চাৰি দিন খাব। (আহাৰ খোৱাৰ আগতে খাব)

১১৭৩। দুবৰি বনৰ ৰস পিঠাৰ লগত খালেও কন্যাকাল হোৱা দেখা যায়।

গা চলা ঃ

১১৭৪। ভীমকলৰ শিপা এমুঠিমান পানীত ভাল কৰি ধুই, তিনিবাৰ খুন্দি ১১ টা জালুক দি গৰম কৰি শুদা পেটত তিনি দিন খাব। একেবাহে ভাল নোহোৱালৈকে।

চোৰা কামোৰণি ঃ

১১৭৫। জাতি লাও পাত তিনিটা, পিপলি এটা জালুক তিনিটা মিলাই খুন্দি ৰস খাব।

কন্যাকাল দেৰী হ'লে বা বিধুতি সময়ত পেচ কামোৰণি আৰু মতা মানুহৰ চেপ্তা কামোৰণি ঃ

১১৭৬। ৰবাহ গছৰ আলুবিলাক আদাৰ দৰে চুচি খুন্দিব। গুৰি কৰি একাপ কৰিব। জাইফল ২ টাৰ ভিতৰৰ অংশৰ লগত জালুকৰ গুৰা ১ চামুচ নিমখ ১ চামুচ সখাকে মিলাই বৰি কৰি ৰ'দত শুকাব। আগবেলা পাছবেলা অলপ কুহমীয়া পানীৰ লগত মিলাই খ'ব। ৩ দিন খালে ভাল হ'ব।

হাড় যোৰা দৰৱ ঃ

১১৭৭। শামুকৰ ৰস, কেএৱাবনৰ গুটি, মদাৰৰ শিপা, সবাকে বটি বান্ধিলে হাড় যোৰা খায়।

১১৭৮। তিনিবিধ লতা নাম নাই, পিহি ভগা ঘাত লগাই বান্ধি দিব। তিনি দিনৰ ভিতৰত হ'লে ভাল।

১১৭৯। বিয়নি শৰতাৰ পাত; বগৰিৰ কোষ, কোটকোৰাৰ পাত, বিহলঙনিৰ কোষ ভাংৰ পাত, মিলাই খুন্দি বান্ধিলেও হাড় যোবা হয়।

১১৮০। পচতিয়া গছৰ আগ কেইটামান, শিঙা কেইডোখৰমান দুয়োকে ভগা ঠাইত বান্ধি দিলে ভাল হয়। দুই তিনিবাৰ বান্ধিলে ভাল হয়।

১১৮১। ভেদাইলতা পাত খুন্দি প্ৰলেপ দি বান্ধিব লাগে আৰু ভেদাই লতাৰ ৰস ৫০ গ্ৰামকৈ খাব।

১১৮২। অৰ্জুন গছৰ কেঁচা ছাল খুন্দি গাখীৰত সিজাই তাৰ ৰস খাব লাগে আৰু অৰ্জুন গছৰ ছাল খুন্দি বান্ধিব লাগে।

১১৮৩। হাড় জোৰা লতা ৮/১০ ইঞ্চি ভালদৰে খুন্দি ভগা হাড় ভালদৰে জোৰ লগাই বান্ধিলে হাড় জোৰা লাগে।

১১৮৪। নিয়মীয়াকৈ কেঁচা হালধিৰ ৰস খাব লাগে ২০ গ্ৰাম কেঁচা হালধি তিনিটা পিঁয়াজ ভালদৰে পিহি ভগা ঠাইত ২ ঘণ্টামান বান্ধি থব লাগে। তাৰ পাছত

তিল তেল গৰম কৰি সেই বান্ধ খুলি তিল তেল সানি পুনৰ বান্ধি থব।

উদফাইৰ দৰৱ :

১১৮৫। কুবৈ লতাৰ মূল পাত বৰুণৰ ছাল লতা বাঘিণী সবাকে গুৰি কৰি, চিলিমত ভৰাই ধূমপান কৰিব।

১১৮৬। বিলাহি বেঙেনাৰ শিপা পাঁচ আঙুল অথবা বেঙেনাৰ শিপা পাঁচ আঙুল, খেজেঙা বেঙেনাৰ শিপা পাঁচ আঙুল, কেটেলা গছৰ ভুৰ হিচা পত, জালুক পোন্ধৰটা নিমখ হিচাপত দি পানীত গৰম কৰি কুহমীয়া কৰি দিনে তিনিবাৰ খাব। আহাৰ খোৱাৰ আগতে খাব লাগে।

১১৮৭। আদা, শিলিখা, য'খাৰ, জালুক, পিপলি, গাঠিয়ন বচ, সবাকো গুড়ি কৰি আমৈলতাৰ শাহ সিজু আৰু বাহকৰ পাত দি, মৌ বসেৰে শাহ খাব।

১১৮৮। বন আমলখি এমুঠি পাত, জালুক বাৰটা, এপালি পিটি একাপ পানীত মিহলাই চাকি গৰম কৰি ঠাণ্ডা হ'লে, শুকৰ সময়ত খাব। খোৱাৰ পাছত দিনে এপালিকৈ তিনিদিন খাব। বিজলুৱা বস্তু নাখাব।

১১৮৯। গৰু মুত, বনৰ চেচু এতোলামান খুন্দি অলপ নিমখ দি আধা পোৱামান পানীত গুল মৰিচ তিনি/চাৰিটামান দি ভাল মতে ঘুলি চাকিলৈ বাতিপুৱা খালী পেটত খাব লাগে। (তিনিদিন খাব।)

১১৯০। বেলি পকা লতাৰ আলু কেএরা আঙুলিৰ এপাৰৰ সমান খুন্দি লৈ ঘিলা এটাৰ সমান একেৰবৰ্ণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ সতে, শনি বা মংগলবাৰে পুৱা খালী পেটত খাব। অলপ পাছত বমি হ'ব। বমি বাখিবলৈ গৰম ভাত খাব। এইদৰে একেদিনাই বনাব লাগে।

১১৯১। শুৱগা পগাই ছাগলী গাখীৰৰ সগত পুৱাই খালী পেটত খাব।

১১৯২। চতিয়না গছৰ আঠা তিনি টোপাল আৰু মাখিলতিৰ আগ তিনিটা পিহি খাব।

১১৯৩। কনক ধতুৰাৰ গুটি আৰু ডালপাত কুটি শুকুৱাৰ আৰু ইয়াক চিলিমত ভৰাই ধোঁৱা টানিব।

১১৯৪। য'খাৰৰ পানীত এখন কাগজ তিয়াব তাৰ পাছত শুকালে সেই কাগজখন চুৰত বনাই খাব।

১১৯৫। মৈৰাৰ পক্ষীৰ নেজৰ পাখী, চাবোন থকা পাত্ৰত লৈ পুৰি ছাই কৰি, তাৰ সৈতে পিপলি আৰু মৌ সানি চেলেকী খালে ভাল হ'ব।

১১৯৬। শোধন কৰা গন্ধকৰ গুড়ি আৰু জালুক গুড়ি মৌ মিহলাই খাব।

১১৯৭। অৰ্জুন লতাৰ শিপা, জালুক, পিপলি, আদা সকলোৰে বস খাব।

১১৯৮। এটা পইটাচোৰাৰ ভবিকেইখন কলৰ ভিতৰত ভৰাই তিনি চাৰিদিন খালে ভাল

হয়।

১১৯৯। কোৱা ভুতুৰি, কলৰ বাকলি, নাৰিকলৰ বাকলি পুৰি খাব।

১২০০। বন নহৰু খুন্দি ৰস ল'ব, লবা তিতাৰ পাতেৰে বটি পগাই খাব।

১২০১। বগা পদুম ফুলৰ মূল, জালুকেৰে বটি এতোলাকৈ খালে ভাল হয়।

১২০২। কণি বিহৰ আগ, পিপা, জালুক, পিপলি সম জোখে বটি বৰি কৰি খাব।

১২০৩। ভোট এৰাৰ এঠা, সিজুৰ ক্ষীৰ, একেলগ কৰি খাব।

১২০৪। তিতা ভোলৰ গুটি, চতিয়নাৰ ছাল, ভাত কেৰেলাৰ আলু, পনিয়ল টেঙা, কঠগুৱাৰ ছাল, কাপত গড়ৰ ছাল পগাই খাব।

১২০৫। আকলবীৰৰ পিপা, বাহকৰ পিপাৰ ছাল,তিতা ভেকুৰীৰ পিপা, বাদুলীৰ মঙহ প্ৰত্যেকৰে এতোলাকৈ লৈ, এসেৰ পানীত সিজাই আধাপোৱা ৰস ৰাখি চাকি খাব।

যোমুকৰা ঃ

১২০৬। এৰা গাখীৰ দহি কচুৰ ৰস মাকৰি খিলৰ লগত মিলাই খাব।

১২০৭। খিউ পাঁচ তোলা, তিতা কেৰেলাৰ পাতৰ ৰস, লং দুটা কেঁচাই বটিব, এটা আধা পুৰা কৰি সবাকো মূৰত ভৰণ ল'ব নাশ হ'ব।

১২০৮। সৰু আৰু বৰ মানিমুনি, বৰ জালুক চেঙেলিমাছ, চাৰিওকে একেবৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব।

প্ৰবল ৰোগত ঃ

১২০৯। হাতী সুৰীয়াৰ পিপা, জবাৰ পিপা, বাহকৰ পিপা, সূৰ্যমুখী জলকীয়াৰ পিপা, ভোটা বেঙেনাৰ পিপা, মাকৰি খিলা, জালুক, পিপলি সবাকো বটি খাব।

১২১০। এগেৰাচিতাৰ কুঁহিৰ আগ আঠ বা ছয়টা মিহিকৈ কুটি, মুৰ্গী কণীৰ লগত খোলাত ভাজি দিনে দুবাৰকৈ খোৱাৰ আগত খাব।

১২১১। বৰ ঢেকীয়া, লেটাই শামুকৰ জিভাৰ পানী, নহৰু, জালুক নিমখ দি পগাই খাব।

সাৰ বেমাৰ ঃ

১২১২। লক্ষণ ঃ চকু ৰঙা বা হালধিয়া পৰিব, তলপেট টানি ধৰিব, জ্বৰ উঠিব। দৰৱ ঃ জমলাখুটিৰ পিপা, কুঁহিয়াৰ এপাৰ, খুতুৰাৰ পিপা কাইট লগা খুন্দি ৰস এক চটাক উলিয়াই সমান পৰিমাণে গৰুৰ কেঁচা গাখীৰৰ লগত ৰাতিপুৱা সুদা পেটত খাব। অপথ্য ঃ টেঙা, তজা, জ্বলা, পিঁয়াজ, চাহপানী নেখাব।

১২১৩। টেঙা, কবাদে, অসমীয়া পুৰা কুঁহিয়াৰ খাব।

১২১৪। জমলাখুটিৰ পিপা দুটা, হাতী খুতুৰাৰ পিপা, তিনি-চাৰি ডাল, পোৱা কুঁহিয়াৰৰ

ৰস উলিয়াই খোৱাৰ আগতে দিনে দুইবাৰকৈ খাব লাগে।

১২১৫। জমলাখুটিৰ পিপা চাৰি আঙুল, কণচ কলিয়াৰ এমুঠি পাত, দুবৰি বন এমুঠি, মিঠিৰি মিঠা হোৱাকৈ, জহা চাউলৰ পানী আধা পোৱা, এক চটাক এৰাঁ গাখীৰ কাটি দধিয়া এমুঠি সবাকো খুন্দি এগিলাচ ৰস খাব। বাতিপুৱা খোৱাৰ আগতে। অপথ্য- জ্বলা, টেঙা নাখাব।

চুলি সৰা ঃ

১২১৬। আমলখি ৩/৪ টা থেতেলিয়াই এৰাতি মূৰত বান্ধি ৰাখিব। পিছদিনা মূৰ ধুব।

১২১৭। কেঁহৰাজৰ পাত খুন্দি ৰসেৰে মূৰ ধুব।

১২১৮। আমৰ বীজৰ শাহ দুটা থেতেলিয়াই তাক এবাটি পানীত তিয়াই ৰাখি ৰস বাহিৰ হ'বলৈ দি সেই পানীৰে ভালদৰে মূৰ ধুব। আৰু কিছু সময় প্ৰলেপ দি থ'ব। নাইবা দুবৰি বনৰ ৰস চুলিত সানিলে চুলি সৰা কমে। নাইবা নেমুৰ ৰস আৰু আমলখি ৰস মিহলি কৰি দুয়োটাৰে ২০ গ্ৰামকৈ কুহমীয়া গৰম পানী দি মূৰত সানিলেও চুলি সৰা কমে।

টকৌৰে খোৱা ঃ

১২১৯। গোল এগুটিয়া পিঁয়াজ এটা মাজে মাজে দুভাগ কৰি টকৌৰে খোৱা ঠাইত খুউব সানিব যাতে ঘঁহোতে ঘঁহোতে পিঁয়াজ গৰম হৈ যায় একেবাৰে এসপ্তাহ ঘঁহিব। টকৌৰে খোৱা ভাল হ'ব।

কেচুমুৰীয়া দৰৱ ঃ

১২২০। শুকান কাচৰ মূৰ এটা, বোন্দা কেচুৰ মূৰ সাতটা নেমুটেঙাৰ ৰস ১৫০ গ্ৰাম ভাজি গৰম কৰি অলপ অলপ দিনে তিনিবাৰ আহাৰ খোৱাৰ আগত খাব।

১২২১। মচৰ আলু বাৰ আঙুল, সিং এতোলা, পিপলি তিনিটা বোন্দা কেচুৰ মূৰ তিনিটা সকলো খুন্দি এক কৰি মুট মাহৰ পৰিমাণে বড়ি কৰি খাব। দিনে এটাকৈ। অপথ্য ঃ জ্বলা, পোৰা, গৰম মচলা, মাটিৰ তলৰ বস্তু।

১২২২। হিং এটকা, ঘিউ এটকা বাটি ঘঁহিব। কেচু সূতাৰে সেক দিব। ভাল হ'ব।

১২২৩। সোম লতাৰ ৰস দুতোলা, কেএগ বনৰ গুটি তিনিটা, জালুক দুটা, এটা জালুকৰ সমান লোণ, ডবা বাঘিণীৰ শিপাৰ ৰস একতোলা, তিনিবছৰীয়া কুন্দুলীৰ ছাল শাহ বাটি খাব। খাৰ, জ্বলা, বেছি তেল নাখাব।

১২২৪। বাহক ফুল, কণি বিহৰ ফুল মিহিকৈ বাটি ঘাৰৰ মুখত লগাই দিব।

১২২৫। বোন্দা কেচুম মূৰ, দহি কচুৰ মূল মিহিকৈ বাটি ঘাৰৰ মুখত লগাই দিব।

১২২৬। বোন্দা কেচুৰ মূৰ তিনিটা, জীয়াই থোৱা মাগুৰ মাছ এটাক আগ দিনাই খোৱাই থৈ পাচদিনা তাক ভাজি খাব। তিনিদিন খাব।

১২২৭। বোন্দা কেচুৰ মূৰ বা পেট তিনিটা ঢেকীয়া পাত চেঙেলী মাছক খুৱাই থৈ তাক অমৰা, আমলখি, লোণ, জালুক দি সিজাই বাটি পুৱাই খাব।

১২২৮। পদুমৰ তলৰ আলু মুণাল চাৰি আঙুল দুখৰ, বচ আঠ আঙুল, বৰ পুণি এমুঠি সবাকে একেলগে মিলাই বৰি বনাই দিনে এটাকৈ খাব আৰু এটা তিয়াই শৌচৰ দুৱাৰত ঘঁহিব।

১২২৯। বিহলঙনিৰ শিপা সাতটা, বিছ-ত্ৰিছটা দ্ৰোণ বনৰ আলু পৰিষ্কাৰ কৰি ধুই লোৰৰ খুন্দনাত খুন্দি ৰস উলিয়াই একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব। ৰাতিপুৱা খালি পেটত খাব। তিনি বাৰত ভাল হ'ব। সকলোৰে মূলত নামঘৰত এগচি চাকি জ্বলাই এজন ভকতক আগৰ সেৱা ল'ব।

১২৩০। সিজুৰ আঠাত হালধি গুড়ি কৰি মিহলাই লগাব দিনে এবাৰ।

১২৩১। দ্ৰোণ গছৰ শিপা খুন্দি ৰস এতোলা, কুঁহিয়াৰৰ ৰস দুই তিনি তোলা (পুৰা কুঁহিয়াৰ) কল খাৰৰ খাৰণি একতোলা মিহলাই এক ছটাক এৰা গাখীৰৰ লগত পুৱা খাব।

১২৩২। ওলকচু পুৰি গাখীৰ, চেনি দি জলপান হিচাপে খালে ভাল হয়।

১২৩৩। শুকান বাপহী থেকেৰা, তিনি চাৰি বছৰীয়া পুৰণি মাটিৰ পাত্ৰত তিয়াই ৰাতিপুৱা খালি পেটত খাব।

১২৩৪। পেনপেনীয়া মৌজোল, আহু চাউল একমুঠি, বাৰটা পুঠি মাছৰ লগত খুন্দি মংগলবাৰে দিব, তিনিদিনত ভাল হ'ব।

১২৩৫। নিমৰ গুটিৰপৰা তৈয়াৰ কৰা পাউদাৰ, মৌ লগত মিহলাই সমপৰিমাণে দিনে দুইবাৰকৈ খালে কেচুমুৰীয়া ৰোগৰ তেজ পৰা ভাল হয়।

১২৩৬। নাহৰ ফুলৰ পুৱ ফালৰ চাৰি ইঞ্চি দীঘল দহ ছটা ছাল একেবাই ভাল পানীত ধুই খুন্দিব লাগে তাৰ ৰস আঠ চামুচ দিনে তিনিবাৰ তিনিখন খাব লাগে।

১২৩৭। মিঠা আমৰ ৰস আধা কাপ মিঠাকৈ, পচিছ গ্ৰাম উলিয়াই এচামুচ আদা ৰসৰ লগত মিহলাই খাব ভাল হ'ব।

১২৩৮। মিঠা কৰদৈ পাত পাতত দি ৩/৪ দিন খাব। অলপ নিমখ দিব। খালী পেটত খাব।

১২৩৯। মাৰ্কাৰি ঘিলা, আগিয়াচিতা, দুধ মুৰ্বি গুটি, ভাত ঘিলা, সৈন্ধৱ লোণ সমান ভাগে গুৰি কৰি দৈ গাখীৰ লগত খাব।

১২৪০। সিজুৰ এঁঠা, হালধি গুৰি বাটি লেপ দিলে কেচুমুৰীয়া চিগে।

১২৪১। বগা আগিয়াচিতাৰ আগ এমুঠি গৰৈ চেঙেলী মাছৰ লগত মছলা দি ৰান্ধি খাব। নাশ হ'ব।

১২৪২। কেঁচা তিলৰ গাজি একতোলা, চেনি আধা তোলা একেলগে বাটি এক ছটাক ছাগলী গাখীৰৰ লগত খালে সোণকালে তেজ পৰা ভাল হয়।

১২৪৩। পদুম চকাৰ গুটি, ভেটৰ ঠাবি, ঔটেঙাৰ বীজৰ ওপৰৰ ঢাকনিখন, আমলখি, জংগী শিলিখা এই সকলোবোৰ বাটি তাৰ ৰস খাব ভাল হ'ব।

১২৪৪। তিনিটা পকা কেচুমুতা জুইত পুৰি বণ্ডা কৰি দুয়োখন মুৰাৰত পৰাকৈ লগালে তিনিদিনত ভাল হয়।

১২৪৫। কেচুমুৰীয়াত তেজ পৰিলে আধা গিলাচ গৰম গাখীৰত ১/৪ ভাগ নেমুৰ ৰস মিহলাই খাব। ৰোগ নাশ হ'ব।

১২৪৬। ২৫ গ্ৰামকৈ চেনি, ঘিঁউ, পিঁয়াজ মিহলাই একেৰাহে এসপ্তাহ খালে ভাল হয়।

১২৪৭। পুৰঠ মূলা এটা কাটি লৈ শৌচৰ দুৱাৰত এৰাতি বান্ধি থব আৰু পাছদিনা মূলাৰ ৰসেৰে পোকৰ ধুব। ধুলে ৰোগ ভাল হ'ব।

১২৪৮। মচুৰ দাইল এপোৱা ৰাতিপুৱা আহাৰৰ লগত সিজাই লৈ এগিলাচ বিশুদ্ধ মাখনৰ লগত খালে ৰোগ নাশ হয়।

১২৪৯। অৰ্শত তেজ পৰিলে ৬০ গ্ৰাম তিলৰ তেলৰ লগত অলপ দৈ মিহলাই খালে তেজ পৰা বন্ধ হয়।

১২৫০। গুহ্যদ্বাৰ বাহিৰ ওলালে, এৰি তেল প্ৰায় এমাহ লগালে গুহ্যদ্বাৰ শুকাই আৰু বিষ নাশ হয়।

১২৫১। এচামুচ ফিটকিৰি এগিলাচ পানীত মিলাই সদায় গুহ্যদ্বাৰ ধুব লাগে। এডোখৰ কাপোৰ সেই পানীত তিয়াই গুহ্যদ্বাৰ ৰাখি থলে তেজ পৰা বন্ধ হয়। কেচুমুৰীয়া ভাল হয়।

১২৫২। হাড় জোৰা লতাৰ ৰস, প্ৰায় একসপ্তাহ খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

১২৫৩। দুপৰীয়া টেঙাৰ পাতৰ ৰস গুহ্যদ্বাৰত প্ৰলেপ দি অলপ সময় ৰাখিব লাগে।

১২৫৪। একোতাকৈ পকা বেল একেৰাহে ১০ দিন বা ১৫ দিন খালে ভাল হয়।

১২৫৫। পদুম ফুলৰ কেঁচা পাতৰ ৰস, চেনি আৰু মাখনৰ সৈতে খালে ভাল হয়।

১২৫৬। কচু ঠোৰ, কন জলকীয়াৰ সৈতে খালে ভাল।

১২৫৭। ওলকচু তেতেলি পাত দি সিজাই খাব লাগে। ওলকচুৰ আঠা বৰ উপকাৰী।

১২৫৮। কৰবি গছৰ শিপা খুন্দি মলদ্বাৰত প্ৰলেপ দিব।

১২৫৯। শিঙাল গছ এজোপা উঘালি মিহিকৰি পটাত খুন্দি তাৰ ৰস একাপ, নাৰ্জফুলৰ পাতৰ ৰস আধা কাপ, মধুৰী গছৰ কোঁহৰ ৰস আধা কাপ, নিমখ ১ চামুচ, জালুকৰ গুৰি ১ চামুচ, সবাকে মিলাই পটাত বটি ঢিলা হ'লে ৰ'দত শুকাই বৰি কৰি বটলত ভৰাব।

খোৱাৰ নিয়ম ঃ দিনে ২ বাৰকৈ খাব। আগবেলা পিছবেলা ১ টাকৈ। বৰিটো গাখীৰত মিলাই খাব। ৫ দিনত ১০ টা খাব। ভাল হ'ব।

১২৬০। বোন্দা কেচুৰ মূৰ তিনিটা, টেঙেচি টেঙা (সৰু) বন কুঁহিয়াৰৰ আগ তিনিটা, সৰু মানিমুনি সকলোকে বটি ৰস উলিয়াই অলপ গৰম কৰি অলপ নিমখ দিব।

তিনি দিন তিনিবাৰ খাব।

কেচুমুৰীয়া ফাটি গ'লে :

১২৬১। অসমীয়া পিঁয়াজ এটা বাকলি সৈতে তুঁহ জুইত গৰম কৰিব। শুবৰ সময়ত বাকলি গুচাই বগা বাকলি উলিয়াই আগে পিছে অলপ কাটি শৌচৰদ্বাৰত সুমুৱাই দিব। তাৰ তাপ পালে ভাল হ'ব। ৫ দিন বটি শুবৰ সময়ত লগাব।

কুমজেলেকুৱাই খোৱা দৰৱ :

১২৬২। টিয়হৰ গুটি পাঁচটা ছাল বাকলিসহ কেঞাবনৰ গুটি পাঁচটা, বৰচা বনৰ শিপা আধাতোলা কোমোৰা গুটি, ৰবাব টেঙা পাঁচটা, কলি বুটমাহ এটা একেলগে বটি বুটমাহটোৰ মান বড়ি কৰি খোৱাৰ আগত দিনে তিনি চাৰি বাৰ খাব।

১২৬৩। মৰাণ আদা ৰঙা টিয়হৰ বাকলি, লেটা গুটি, কাউৰী মনিৰ শিপা পূব কালৰ সমান পৰিমাণৰ লৈ খুন্দি কেঞা আঙুলিৰ মূৰৰ সমান বড়ি কৰি দিনে তিনিবাৰকৈ খাব লাগে। ৰাতিপুৱা খালি পেটত খাব।

দা, কুঠাৰে কাটিলে তাৰ দৰৱ :

১২৬৪। বুঢ়া কল, কচুপাত, চূণ শুকান জালুক বাঁহৰ খুটাৰ চোচ মিল কৰি বটি ঘাঁত দিব।

১২৬৫। চাৰি/পাঁচখন পাণ, ভালদৰে খুন্দিলৈ তাত আন্দাজ মতে বিশুদ্ধ মিঠাতেল মিহলাই বটি ঘাঁত টেপি ধৰি তাত জুইত গৰম কৰা এখন কাচিৰে পাণৰ ওপৰত হেচি ধৰিব। তেজ বন্ধ হ'ব।

কাটিলে তেজ ওলালে :

১২৬৬। মেকাহি ছাল বা তাৰমণি বন বা কেঁহৰাজ বটি বান্ধি দিব।

কটা ঘাঁ :

১২৬৭। কাচিবিয়লীৰ পাত আগ সৈতে আনি হাতত মোহাৰি কটা ঘাঁত লগাব। বিষ কমিলে ঘাঁ শুকাব। এই দৰৱে চেপটিক ভাল কৰে।

১২৬৮। হাতীৰ হাড় পুৰি ছাই কৰি ক'লা মানধপাত গুড়ি কৰি একেলগে বান্ধি দিব।

১২৬৯। বিহলঙনিৰ আগ এমুঠি খুন্দি অলপ লোণ সহ চাৰিটা সৈতে খুন্দি বান্ধি দিব।

১২৭০। মানিমুনি এমুঠি ভালদৰে খুন্দি লৈ কটা স্থানত লগালে তেজ বন্ধ হয়।

১২৭১। ঘাঁ সহজে শুকাবৰ কাৰণে বিশল্য কৰণীৰ পাত ৪/৫ খন খুন্দি ঘাঁত প্ৰলেপ দিব।

১২৭২। কটা চিঙা সোনকালে শুকাবলৈ হ'লে দোৰোণ বনৰ ৪/৫ টা আগ আৰু নগাবনৰ ৪/৫ টা আগ ভালদৰে খুন্দি কটা ঘাঁত লগাব লাগে।

১২৭৩। চাপৰ জাতীয় গোজোৱা বনৰ পাত পিহি কটা ঠাইত লগালে তেজ বন্ধ হয়।

মাইকী মানুহৰ পাচ নহ্যৰ দৰব :

১২৭৪। হালধি গুৰি দুচামুচ, গুৰ তিনি চামুচ মিলাই পানী দি খুৱাই দিলে ভাল।

১২৭৫। শাল কাঠৰ চকুৰ গুৰিত ঘঁহাই, বৰাব টেঙাৰ গুটি তিনিটা মিঠাতেল দহতোলাৰ লগত মিহলি কৰি খুৱাব।

১২৭৬। মাইকী মানুহৰ নাৰী বিজুতি (জৰায়ু বাহি যায়) লং, দালচেনি, জালুক, জাই গুটি পিহি বড়ি কৰি বনাই দিনটো তিনি বাৰ খাব। জোৱাৰ আগতে প্ৰথম পালি খাওঁতে সোজা বা বাড়নিত বহি খাব ভাল নোহোৱা পৰ্যন্ত।

পাচ অহা দৰব :

১২৭৭। আঙুলি এটাত চুলি মেৰিয়াই ডিঙিত ঘঁহিলে পাচ আহিব।

১২৭৮। মালভোগ কলৰ থুৰিপাতৰ নাই কেঞা আঙুলিৰে তিনি পাক খুতৰালে তামোল তিনিখনত খালে নামিব।

১২৭৯। কুটজৰ (দুথুৰিৰ) গুটি এমহা ছাগলী গাখীৰ ও মিচিৰিৰ সৈতে খালে সহজে প্ৰসৱ হয়।

১২৮০। খৰুৱা বেঙেনাৰ শিপা কপালৰ আগৰ চুলিত বান্ধিলে সহজে পাচ নামে।

১২৮১। পোৱাল বেঙেনাৰ সৰা ফুল বটি পানীৰে খালে পাচ আহে।

১২৮২। শৌচৰ তলিত গুবৰুৱাই তোলা মাটি অকণ আনি পতাত নামকৈ খুন্দিব। খুন্দাৰ লগে লগে পাচ আহিব। নাহিলে তাৰে অকণ পানীৰ লগত গুলি খুৱাই দিব। পাচ আহিব।

১২৮৩। সৰু সোণবৰিয়ালৰ শিপা, সাতভাল মুৰত ল'ব আৰু অলপ তামোলৰ লগত খাব।

১২৮৪। সৰু সোণবৰিয়ালৰ শিপা এজোপা তিনিটুকুৰা খোপাত গুজি দিব।

পাথৰি ৰোগ :

১২৮৫। অমৰাৰ মূল লেটেকুৰ ছাল সনে বটি খাব।

গৰুৰ জল সৰা দৰব :

১২৮৬। কাউৰীয়ে হগা কলপাত, বেঙেনা ফুল, পাটি কাউৰীয়ে হগা বা এন্দুৰে তোলা কেচামাটি নেজৰ গুৰিত বান্ধিব।

গৰুৰ বেমাৰ নোহোৱা দৰব :

১২৮৭। শগুণৰ হাড় গৰুৰ গোহালিত থব। বেমাৰ নহয়।

গৰুৰ খকা ঃ

১২৮৮। আধাপোৰা মিঠাতেল, পইতচোৰণি তিনিজনী আৰু গুৰ আধা পোৰা মিলাই চুঙাত ভৰাই খুৱাব।

খতৌয়া সাপে খালে ঃ

১২৮৯। মৰাণ আদা এক তোলা, খাঁতি গৰুৰ গাখীৰৰ এক চটাক, অসমীয়া মাটি কঠাল আলু তিনিচকল বটি ঘিঁউৰ লগত মঠি কুহমীয়া গৰম কৰি খাব।

১২৯০। অপৰাজিতাৰ শিপা দহ গ্ৰাম ঘিঁউৰ সৈতে খালে ছালৰ ওপৰত বিষ কমে, গাখীৰৰ সৈতে খালে তেজৰ বিষ কমে হালধিৰ সৈতে খালে মাংসপেশীৰ বিষ কমে, পিপলিৰ লগত খালে মজ্জাত বিষ দূৰ হয়। আদা আৰু হালধি গোন্ধেৰে সাপ খেদিব পাৰি।

সাপে খালে ঃ

১২৯১। নাগিনী গছৰ দক্ষিণ ফালৰ শিপা, খুন্দি বান্ধি দিব। ভাল হ'ব। তিনিপালি দিব। এই গছ থাকিলে সাপ নোসোমাই।

মকৰাই খালে ঃ

১২৯২। জোপোহা গছৰ শিপা, এক চটাক গৰুৰ ঘিঁউৰ লগত ভাজি বড়ি কৰি খাব। গৰম বস্তু আৰু জলকীয়া নাখাব।

বিচা শুং সোমালে ঃ

১২৯৩। লাইজাবৰী পাত মোহাৰি শুকান মকৰাৰ লগত বটি ঘঁহিব।

শিয়াল গলাৰ দৰৱ ঃ

১২৯৪। মৰাণ আদা, তেজমুই, বনজৰা টেঙা বটি খুৱাব।

গৰ্মী বেমাৰৰ দৰৱ ঃ

১২৯৫। পানী খুতুৰাৰ এমুঠি, গাখীৰ আধা পোৰা কেঁচা, মিচিৰিৰ লগত মিহলাই তিনি পালি খাব।

১২৯৬। বাহিৰত ওলালে, একচটাক তিল অলপ হাতী সুৰীয়া পাতে পিচি লেপ দিব। অপথ্য ঃ মাছ, কণী।

১২৯৭। কেঁহৰাজৰ ৰসেৰে ঘাঁ ধুব।

১২৯৮। ত্ৰিফলাৰ ক্বাথে সদায় ঘাঁ ধুব লাগে।

১২৯৯। কৰবীৰ শিপা বাটি ঘাঁত লগাই দিব।

১৩০০। বগা বাহকৰ শিপা, কোমোৰাৰ বাকলি, শুকান শিলিখা সৰাকো বাটি লিপি দিব লাগে।

১৩০১। আমলখি, শিলিখা, ভূইৰা গুটি, মৌ সৰাকো সমজোখে লৈ গগাই ঘাঁত লগাই দিব।

১৩০২। মহানিমৰ পাত, নীলকণ্ঠ তিতা, মাটি কমলাৰ আগ তিনিটা বাটি লেপ দিব।

১৩০৩। বৰিয়ালৰ শিপা, পানী নিদিয়াকৈ শুকান শামুক পোৰা চূণৰ গুড়ি আৰু তুতিয়া এমহা সৰাকো গুড়ি কৰি ঘাঁত লগাব। দৰৱ মুৎচাৰ ঘাঁ শুকাই যাব।

১৩০৪। এক ছটাক গৰুৰ ঘিউ ভালকৈ উতলাই তপতাম জতুলৰ গুড়ি পেলাই দিব। মলম যেন গোটা হ'লে নমাই থব। আৰু সেই ঘিউ দিনে ৩/৪ বাৰকৈ লগাব।

১৩০৫। যেই সেই শিপা এঁকেছভাল আনি পুৰি ছাই কৰি নাৰিকল তেল সমে ঘঁহি দিব।

১৩০৬। বগৰী গছৰ শিপাৰ ছাল, অকণবীৰৰ শিপাৰ ছালে সুবগা হেঙুল সৰাকো সমজোখে লৈ ঘাঁত দিলে ঘাঁ শুকাব।

১৩০৭। জালুক গৰম পানীত তিয়াই সেই পানী খুৱাব।

১৩০৮। শিয়াল কাটাৰ শিপা, হাতেৰে মোহাৰি চিনিমত লৈ ধোঁৱা খাব। গৰ্মী ৰোগ ভাল হ'ব।

১৩০৯। জাইফল এতোলা, ইলাচি এতোলা, কৰ্পুৰ এসিকি, ফিটকিৰি এসিকি, সং এসিকি, কুহি মাছেৰে, চজনা গছৰ পাতৰ লগত বান্ধি ক্ৰমান্বয়ে এক সপ্তাহ খাব।

প্ৰমোহ ঃ

১৩১০। ৰঙা জবা ফুলৰ বাৰ তেৰখন কোমল পাত খুন্দি তাক ৰাতি তিয়াই ৰাখি পিচদিনা অলপ চেনি মিশ্ৰণ কৰি খাব লাগে একেৰাহে তিনি দিন খাব।

সমীৰোগ ঃ

১৩১১। শতমূলৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম, ২০০ গ্ৰাম গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব।

১৩১২। ২০ গ্ৰাম কলমৌ শাকৰ ৰস খাব লাগে।

১৩১৩। ধুনা আৰু ডালিমৰ পাত ভালদৰে ধুই খুন্দি নাৰিকল তেলেৰে এই দৰৱ লগালে এই ৰোগ ভাল হয়।

১৩১৪। মহাভৃংগৰাজ পাতৰ ৰস নাৰিকল তেলৰ লগত মিলাই তাক পগাই ব্যৱহাৰ কৰিলে যথেষ্ট উপকাৰ পোৱা যায়।

আৱৰীয়া বেমাৰৰ দৰৱ ঃ

১৩১৫। চিৰতা পচিছ গ্ৰাম, মিচিমি তিতা পঞ্চাছ গ্ৰাম, সোণমুখী পাত পচিছ গ্ৰাম, শুকান শিলিখা দুশ পঞ্চাছ গ্ৰাম, পুৰণি শোকোতা পঞ্চাছ গ্ৰাম, সবাকে আধা লিটাৰ চুণৰ পানী, সাত লিটাৰ গৰম পানীত তিয়াই ফটফটীয়া পানীত বস্তু কেইটা মিলাই সিজাই পাঁচ পোৱা ৰাখি চাৰি চামুচকৈ দিনে তিনিবাৰকৈ আহাৰ খোৱাৰ পাছত খাব।

১৩১৬। মেথিগুটি একপচিছ গ্ৰাম, আদা এশপচিছ গ্ৰাম, ঘিউ এশ পচিছ গ্ৰাম সকলো মিলাই তাৰ লগত এশ পচিছ গ্ৰাম মৌ জেল মিলাই আহাৰ খোৱাৰ পাছত খাব।

১৩১৭। পুৰণি শোকোতা, তিল দুয়োকো বটি যমলাখুটি আলুৰ ৰসৰ লগত মিলাই ৰাতি শোওতে মূৰত ভৰণ দিব লাগে।

১৩১৮। বগৰী গুটিৰ মজা, পিপলি, বিৰিণাৰ শিপা, নাহৰ ফুল বটি কোৱাথ কৰি খালে ভাল হ'ব।

১৩১৯। নিলাজী বনৰ পাত এমুঠি আনি খচি এগিলাচ কৰি খাব। দিনে এবাৰকৈ একেছ পাল্লি খাব।

১৩২০। বচ গুৰি কৰি এমহা পৰিমাণ পুৰণি কোমোৰাৰ বুকুৰ পান প্ৰতি দিনে এবাৰকৈ মিহলাই খাব।

১৩২১। যষ্টীমধুৰ গুড়ি এমহা মৌ ১ মহা পৰিমাণে দিনে এবাৰ খাব।

১৩২২। ভগৱানক চিন্তি কৱচ দিব লাগে ক'লা সূতাৰে।

১৩২৩। যেতিয়াই এই বেমাৰ উকাই তেতিয়াই কেৰকুটৰাৰ মুখৰ কেঁচা তেজ এচামুচ খুৱা লাগে।

মৃগী ৰোগ ঃ

১৩২৪। পিঁয়াজৰ ৰস শুঙিলে সহজে জ্ঞান পায়।

পয়া লগাৰ দৰৱ ঃ

১৩২৫। ভীমকল চালি লৈ তাৰ লগত ভেট ফুল বটি মিহলাই ছাগলী গাখীৰৰ লগত খাব।

১৩২৬। চতিয়না গছৰ ছাল দক্ষিণ ফালৰ, একে উশাহতে কাটিব লাগে আৰু কটাৰ সময়ত কি কাৰণে কাটিছে গছ জোপাক ছাই ক'ব লাগে। অপৰাধ নধৰে যেন, ছাল টুকুৰা ২৪ ভাগ কৰিব লাগে আৰু গাঠিব লাগে। মালাডাল গজহৰ গাঠিবে গাঠিব লাগে। মালাডাল বুকুৰ সমানে টিলাই বুকুত পিন্ধিব লাগে। মালাডাল দুই এদিনত নিজে নিজে সৰকি ওলাই যাব লগতে বেমাৰ ভাল হ'ব। পাছত মালাডাল ভালকৈ খুটি বাধিব লাগে। এই ঔষধ শনি বা মংগলবাৰে দিব।

১৩২৭। সোণবৰিয়ালৰ ছাল বা শিপা, বিয়নী শাপোতা গছৰ শিপা বা গছ (লতা জাতীয়) অসমীয়া মালভোগ কলৰ শিপা বা আলুৰ ৰস মৰাণ আদা (বয়স অনুসৰি) জালুক তিনিটা বা নটা (বয়স অনুসৰি) অসমীয়া খৰুৱা বেঙেনাৰ শিপা, কোতাহি বেঙেনাৰ শিপা, নিমখ অলপ দিব পাৰি. ওপৰৰ উল্লেখ কৰা বস্তু কেইটা ৰস উলিয়াই গৰম কৰি দিনে দুবাৰকৈ তিনি দিন খাব। আহাৰ খোৱাৰ পাছত।

অপথ্য ঃ ৰবাচাউল, গাখীৰ, মাছ, হাঁহকণী, ঠাণ্ডা পানীত গা ধুব নালাগে।

১৩২৮। কেতেলা গছৰ ভুৰ, বগা লাটুমণি, জাহি, জালুক, তিনিটা, লং তিনিটা, অলপ নিমখ, কেএগা বনৰ গুটি এটা সবাকে বটি খাব লাগে।

১৩২৯। হাবিজবা ছাল দক্ষিণ ফালৰ চাৰি আঙুল, গোলনেমু ছাল ২ আঙুল কোটাহি বেঙেনাৰ দক্ষিণ ফালৰ শিপা, জেতুলি পকাৰ শিপা, মালভোগ কলৰ শিপা, মৰাণ আদা,নিমখ সবাকো বটি ৰস উলিয়াই অলপ গৰম কৰি দৈনিক তিনি পালি দুচামুচকৈ খাব প্ৰতিবাৰত। তিনিদিন গাখীৰ, কণী মদ, নাখাব.

কাহ কফ দৰব ঃ

১৩৩০। মৌ জোল, মৰাণ আদা, সিজুপাত, পাতত দি ৰস উলিয়াই একে কৰি দিনে দুবাৰ কৰি খাব।

১৩৩১। শিলিখা, শাওনিলতা, চেনি, মৌ বটি মিহলাই খাব।

১৩৩২। চৈ এটকা, আদা এটকা, পিপলি এক টকা, পিপলিৰ শিপা এক টকা, আগিয়াচিতা নঅনা, খুন্দি সিজাই, তাৰ দুগুণ পানীৰ এজোখ ৰাখি সেই জোল মৌ ৰসৰ লগত খাব।

১৩৩৩। ৰবচা বনৰ শিপা, বাতদোৱা মালিৰ আগ, আমলখিৰ আগ, লোণ, জালুক দি বটি পাতত দি খাব। কফ নাশ হ'ব।

পেচাবৰ দুৱাৰ পুৰিলে :

১৩৩৪। ভেম ডেউকা বা কৰিয়া বিজল গোটেই গছজোপা আনি খচি এগিলাচ মিটিৰি মিহলাই খাব।

১৩৩৫। স্রোল বনৰ নটা বা এঘাৰটা আগা, পচপতীয়া খুন্দি ছাগলী গাখীৰৰ একচটাকৰ লগত কুঁহিয়াৰ ৰস চাহ চামুচেৰে দুই চামুচ মিহলাই চেপি ৰসখিনি উলিয়াই খালি পেটত খাব।

১৩৩৬। মালভোগ খুটৰাৰ ৰস সিজাই ৰস খালে সাৰ বেমাৰ ভাল হয়।

১৩৩৭। বঙালী খুতৰাৰ ৰস সিজাই ৰস খালে ভাল হয়।

১৩৩৮। বৰগছৰ ছাল পানীত সিজাই খালে ভাল হয়।

১৩৩৯। অসমীয়া পোৱা কুঁহিয়াৰ ৰস খালেও সাৰ বেমাৰ ভাল হয়।

১৩৪০। আমলখি, শিলিখা, ভুইৰা গুটি ক্বাথ আৰু গুৰি মিলাই গৰু ঘিঁউৰে খাব।

১৩৩৪১। লোৱাচুৰ সাতদিন গৰুৰ মূতত তিয়াই শুকাই লৈ গুৰি কৰি এৱঁা গাখীৰেৰে খাব।

১৩৪২। বৰ আগৰা, সন্ধ্যা পয়ৰা, সিন্ধৰ লোণ, কাঞ্জি পানী, নাৰিকল পানী ঘিউঁৰ, ভুঙাৰাজৰ মূল ভাতৰ পানী সবাকো সমজোখলৈ খালে শাহৰ পানী মৰে গা উখহা সাৰ ভাল হয়।

১৩৪৩। কুমলীয়া সঁফুৰি কঠালৰ ৰস বিহলঙনি আৰু মাগুৰ মাছ তিনিওকে সিজাই তিনিদিন পুৱা তিনিপালি খালে ভাল হ'ব।

১৩৪৪। সোলেং টেঙাৰ ৰস, কৰদৈৰ ৰস, আমলখি, শিলিখা, গোক্ষ বিৰিণা, লাতৰুণ, বৰগুদা, মৰাণ আদা, বৰ আগৰাৰ শিপা, জালুক সবাকো বটি খাব।

১৩৪৫। বেলিপকা লতাৰ আলু খানি আনি, এটা আঙুলীৰ সমানকৈ ছালৰ অংশচোৱা চোচি পেলাই সাত টুকুৰা কৰিবলৈ চিন দিব লাগে। একেটা উশাহতে সাত টুকুৰ কৰি মালা গাঠিব আৰু পিন্ধিব লাগে।

১৩৪৬। আগিয়াচিতাৰ শিপা চাৰি আঙুল দীঘল, গুল মৰিচ ৫টা যদি সৰু হয় ৭টা, চেঙেলী মাছৰ এটা, নিমখ অলপ দি এই বস্তুবোৰ খুন্দি পাতত পুৰি খাব লাগে।

১৩৪৭। ক'লা কচুৰ ঠাৰি ৫/৬ দাল, কৰদৈ টেঙা এটাৰ লগত সিজাই খালে ভাল হয়।

১৩৪৮। অফুলা শিমলুৰ কুমলীয়া শিপাৰ ৰস, চেনিৰে ৬/৭ দিন পুৱা খালে ভাল হয়।

১৩৪৯। ৰবিয়ালৰ শিপাৰ চালৰ গুৰি, এৱঁা গাখীৰেৰে চেনি মিহলাই খাব।

১৩৫০। খেজুৰৰ শিপাৰ ৰস, পকা কল গাখীৰেৰে খটি খাব।

১৩৫১। নাহৰ গছৰ মূল, মহৰ মুতেৰে বাটি মৌ মিহলাই খাব।

১৩৫২। কেঁএগা বনৰ কোমল মৰ্জ্জা আৰু আমৰ বীজ সংগম বাটি খাব।

১৩৫৩। বৰ্ণপুইৰ পাত আৰু অলপ এৰী গাখীৰৰ লগত মিলাই পগাই নিয়মত থৈ পুৱাতে খাব।

১৩৫৪। শিমলুৰ আলু চাৰি আঙুল, তাল মিচিৰি, তুলিৰ বুঢ়া আঙুলিটোৰ সমান এটুকুৰা. চাৰি-ছয়, আঙুল বগী টেঙৰ শিপা, গৰু কেঁচা গাখীৰৰ চটাকখলাত মিহলাই ভাত খোৱাৰ আগতে এবাৰ খাব। তিনি দিন খাব। চাহ আৰু মচলা নেখাব।

১৩৫৫। শিমলু পুলিৰ দক্ষিণ ফালৰ চাৰি আঙুল খুন্দি প্ৰায় এক ৰেগেত অমৰাৰ ছাল সমানে পিলিখাৰ ছাল আমলখিৰ ছাল ৰেগেত, জমলাখুটিৰ তিনি টুকুৰা তিনি আঙুলৰ সমানকৈ একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ লগত মিহলাই তিনিবাৰ খালে ভাল হয়।

১৩৫৬। মিঠা অমৰাৰ ছাল দক্ষিণ ফালৰ চাৰি আঙুল খুন্দি ৰস উলিয়াই একেবৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ আধা পোৱাৰ লগত মিলাই আহাৰ খোৱাৰ আগতে খাব।

১৩৫৭। পকা আঠিয়া কলৰ ৰস পানীত দুবাৰ আগদিনাই। দিনটোত তিনি গিলাচ খাব। খোৱাৰ আগতে।

১৩৫৮। হাতী খুটৰা শিপাৰ ৰস ১০০ গ্ৰাম গৰুৰ গাখীৰৰ ১০০ গ্ৰামৰ লগত একেবাহে তিনিবাৰ খাব একে দিনত।

১৩৫৯। কণা শিমলুৰ আগ ৯ টা বগা বিধৰ, এটা পোৱা আঠিয়া কলৰ ৰস, এটা চাউল তিনি পোৱা গৰুৰ গাখীৰৰ লগত বাটি খাব।

জনদিচ ঃ

১৩৬০। কবিয়া বিজলৰ আলু, পিহি চেকি গৰুৰ গাখীৰৰ এপোৱাৰ লগত মিচিৰিসহ পুৱা শুদা পেটত তিনি দিন খাব।

১৩৬১। ঢেং কচু পাতৰ ৰস ৫ তোলা, গৰুৰ গাখীৰ পোৱা, মিচিৰিসহ শুদা পেটত খাব।

১৩৬২। গৰুৰ গাখীৰ মিচিৰি, মহিকচু, ছালকুৱৰী ভীমকল চালি সকলো মিলাই খুৱাব।

সাৰ বেমাৰৰ দৰৱ ঃ

১৩৬৩। নুনিৰ শিপা, পকা আঠিয়া কল, উখোৱা চাউল, খচা পানীৰ লগত তিনিওকে মিলাই গাখীৰৰ লগত খাব।

ৰক্ত সাৰ ঃ

১৩৬৪। সৰু মানিমুনি পাত, কঠালৰ দক্ষিণ ফালৰ ছাল ৪ আঙুল খুন্দি ৰস উলিয়াই খাব। ভাল হ'ব।

কোম সাৰ ঃ

১৩৬৫। পুৰণি জিকাৰ গুটি, কেঞা বনৰ গুটি মেলি পকা তিনিওকে মিলাই গুৰি কৰি নাকেৰে উজাব পোক ওলাই আহিব।

সাৰ বেমাৰৰ দৰৱ ঃ

১৩৬৬। নুনিৰ শিপা, পকা আঠিয়া কল কেঞা বনৰ গুটি, তিনিওকে খুন্দি ৰস উলিয়াই গাখীৰৰ লগত খাব।

১৩৬৭। মিচিমি তিতাৰ লগত গ্লোকজ মিলাই খালে সাৰ বেমাৰ ভাল হয়।

১৩৬৮। এগিলাচ পানীত এটা কাজি নেমুৰ ৰস মিহলি কৰি খাব লাগে।

১৩৬৯। বগী জামুৰ দক্ষিণ ফালৰ ৩ ইঞ্চি ছাল একবাই তাক ভালদৰে খুন্দি লৈ ইয়াৰ ৰসৰ লগত গো দুগ্ধ সমে খাব।

১৩৭০। ৪/৫ ফোটা নহৰু খুন্দি আধাকাপ গৰম গাখীৰত মিহলাই একেৰাহে দুদিন খালেই এই ৰোগ ভাল হয়।

১৩৭১। কেঁচা মূলা চোবাই খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

১৩৭২। কেঁচা অমিতা তৰকাৰী কৰি মচলা নিদিয়াকৈ কেইদিনমান খালেই এই ৰোগ নাশ হয়।

১৩৭৩। আমলখিৰ ১০ গ্ৰাম ৰসৰ লগত ২/৩ চামুচ চেনি আৰু মৌ মিহলি কৰি খালে ভল হয়।

১৩৭৪। আকি কুঁহিয়াৰৰ ৰস দিনে ২ গিলাচকৈ খাব।

১৩৭৫। কেঁচা হালধি গুৰিৰ লগত মৌ, চেনি, ঘিঁউ মিহলি কৰি খালে ভাল হয়।

১৩৭৬। শগুনি লতাৰ ৰস ঘোলৰ সৈতে খালে ভাল ফল পাব।

মাইকী মানুহৰ গা চলাৰ দৰৱ—গৰ্ভপাত ঃ

১৩৭৭। বৰ মানিমুনি, সৰু মানিমুনি, বনজলকীয়া, কাচিদেয়া খুন্দি ৰস উলিয়াই গুটি জালুক ওঠৰতা সহ নিমখ দি কুহুমিয়া গৰম কৰি পুৱা গুদা পেটত খাব।

১৩৭৮। নাৰ্জি ফুলৰ পাতৰ ৰস, আধাতোলা চেনিৰ স'তে তিনি ঘণ্টাৰ মূৰে মূৰে খাব।

গাচলা বন্ধ হ'ব।

১৩৭৯। তৰুণীয়া আলু চাৰি আঙুল, জালুক তিনিটা পিহি খুন্দি খাব।

মাইকী মানুহৰ চুৱা কামোৰণি দৰৱ ঃ

১৩৮০। তুলসী পাত তিনিটা, ঢেকীয়াৰ পাত তিনিটা ঠাণ্ডা পানীৰ লগত খাব। আহাৰ খোৱাৰ আগত তিনি দিন খাব।

১৩৮১। হেন্দুৰী পমা গছৰ পূব ফালৰ ছাল, বঙা আহু ধানৰ ওখোৱা চাউল, কৰ্ণাই, ম'হ এবাৰি বন, ঘৰৰ চালৰ কোটা এমুঠি, মান কণৌ ঢেকীয়া লতাৰ সৈতে পমা গছৰ ছাল শুকানকৈ মিহি কৰি খুন্দি সকলো দৰৱ কৰ্ণাই গুৰৰ সৈতে মিহলাই খুন্দিব আৰু আহু ধানৰ কৰ্ণাই হাতৰ তলোৱাৰ ওলোটাকৈ তিনি পিঠি ল'ব লাগে। চোৱা হোৱাৰ তিনিদিনৰ দিনা গা ধুই চাৰিদিনৰ দিনা বাতিপুৱা খাব। খালি পেটত দুবাৰ মুখত বহি দৰৱ খাব লাগে।

ধাতু দুৰ্বল ও মাইকী মানহৰ গৰ্ভাশয় ঃ

১৩৮২। দুবৰি বন হাতৰ মুঠিৰে এমুঠি ভালদৰে ধুই পাতত থেতালি পুৱা খালি পেটত খাব। এই দৰৱ খায় দুখবো নিৰ্মূল কৰে।

১৩৮৩। ৰবচা বন তিনি জোপা, মেকাহি ছাল চাৰি আঙুল খুন্দি ৰস উলিয়াই খাব।

ঋতুসাৰ অনিয়ম ঃ

১৩৮৪। হাড়জোৰা দিয়াৰ লতাৰ ৰস, ৫ গ্ৰাম দিনে ২ বাৰকৈ একেৰাহে দহ-পোন্ধৰ দিন খাব লাগে।

১৩৮৫। অশোক ফুলৰ গছৰ ছাল নিয়মীয়াকৈ খাব।

কন্যাকাল নোহোৱাৰ দৰৱ ঃ

১৩৮৬। ৫০ গ্ৰাম দুবৰি বন খুন্দি তাৰ ৰস দিনে তিনি পালিকৈ খাব। একেৰাহে ৩/৪ দিন খাব। (আহাৰ খোৱৰ আগতে খাব)

১৩৮৭। দুবৰি বনৰ ৰস পিঠাৰ লগত খালেও কন্যাকাল হোৱা দেখা যায়।

১৩৮৮। কলা তিলৰ ক্বাথ কৰি সেই ক্বাথৰ লগত জালুক, পিপিলা আদা আৰু আকণ বিহৰ গুৰা আৰু হিং ৫০ গ্ৰাম মিহলাই বাতিপুৱা খাব। এক/ডেৰ মাহ একেলগে খাব।

১৩৮৯। ৮/১০ পাহ বঙা জবা ফুল পিহি ৰস খাব।

গৰ্ভপাতৰ দৰৱ ঃ

১৩৯০। বগা অপৰাজিতাৰ শিপা চাবি আঙুল ককালত বান্ধিব।

১৩৯১। পদুমৰ চকা নিয়মীয়াকৈ খাব।

১৩৯২। বহু গছৰ বস খাব তেজ ওলালে।

বক্ত স্রাৱ ঃ

১৩৯৩। দুবৰি বনৰ বস ২৫ গ্ৰাম অলপ মৌ মিহলাই দিনে তিনি বাৰ খাব।

১৩৯৪। কেঁচা আমলখি এটা ভালদৰে খুন্দি যোনিত প্ৰলেপ দিব।

১৩৯৫। ভীমকলৰ শিপা এমুঠি, তিনিবাৰ ভালদৰে খুন্দি বস উলিয়াই তাত এটা জালুব দি তাক তিনিভাগ কৰি তিনি দিন খাব।

মাইকী মানুহৰ গা চলা ঃ

১৩৯২। (ক) ইকৰা গছৰ ধতুৰা, মাটিৰ পাত্ৰ খোলা গুড়ি কৰি খুৱাব।

(খ) বগা বাহেকৰ, মাইকী মানুহৰ গা চলি নুগুকালে ইয়াৰ দুটা আগ, জালুব ১০/১২ টা লগত খুন্দি পুৰা-গধূলি দুবাৰ খাব।

মাইকী মানুহৰ ঋতুস্রাৱ—(অতি কম হ'লে)

১৩৯৬। ৫ টা কঠালৰ কুঁহিপাত, কেঞাবনৰ আগ ৫ টা জালুক ৫ টা বটি তিনি পাছি খাব ১ দিনত।

১৩৯৭। মধ্যমিয়াৰ ঃ এটুকুৰা প্ৰামৈ লতা দুই আঙুল, তনি আঙুল শকুনি লতা, এটুকুৰ টকৌ পাতৰ নাই, (চোৰি আৰু পাত) এটুকুৰা নতুন খোলাকতি সমান জোখৰ বিৰিণাৰ শিপা, এখিলা পকা পাণ, এটা কুমৰাণী বাঁহ, একেলগে এটা নতুন মলাৰ চকত তিনি পোৱা পানীত সিজাই বাখি তাৰ বস চাকি বাতিপুৱা খালী পেটত খাব। এদিনত তিনিবাৰ খাব।

চুৱা কামোৱণি ঃ

১৩৯৮। বাৰি সুন্দৰি পকা পাণত পিপলি, লং, জালুক বটি জোল কৰি খাব।

১৩৯৯। মৰাণ আদাৰ বস তিনি তোলা, সম পৰিমাণে গাখীৰ খোৱা ল'বাৰ মূত্ৰৰ সৈতে সুদা পেটত খাব।

ঋতুস্রাৱ ঃ (অনিয়মিত)

১৪০০। ক'লা তুলসী ৰস দিনে দুশ গ্ৰামকৈ আহাৰ খোৱাৰ আধা ঘণ্টাকৈ পাচত একেৰাহে তিনিদিন খাব।

গৰ্ভপাত হোৱাৰ দৰৱ ঃ

১৪০১। ছাল কুঁৱৰী আগ, মেজাঙ্গি, ৰব মৰিচাৰ শিপা, তামোলৰ লগত খাব লাগে।

১৪০২। দুটা বেঙেনাৰ ফুল দক্ষিণ ফালৰ ৰোগীৰ মূৰত ধৰি ৰাখিব লাগে। তেতিয়া গৰ্ভপাত হয়।

গৰ্ভানী ৰোগ ঃ

১৪০৩। এৰাপাত এখন জুইত সেকি তল পেটত প্ৰায় ২০/২৫ মিনিট সময় ধৰি ৰাখিব লাগে। আধা ঘণ্টাৰ মূৰে মূৰে ছয় সাতবাৰ মান কৰিলে সম্পূৰ্ণ ভাল হয়।

ডিঙিৰ গৰলৰ দৰৱ ঃ

১৪০৪। কণি বিহৰ শিপা তিনিডাল, ৰঙা চন্দনৰ লগত ৰৰসোণৰৰীয়ালৰ শিপা, সাগৰৰ ফেন শিপা খুন্দি একেৰাৰে পানী কুতৰ দৰে হ'লে সাগৰৰ ফেন ৰঙা চন্দনেৰে মিহলাই বেদনা হোৱাৰ ঠাইত ঘঁহিব।

১৪০৫। ৰকল বিহৰ শিপা, অমিতাৰ শিপা, ছোৰাতৰ শিপা, তিনিওৰে পূব ফালৰপৰা আনি কাপৰ তাবিজত ভৰাই ল'ব।

১৪০৬। নহৰু বা পিঁয়াজ ৭৫ গ্ৰামকৈ একেৰাহে এমাহ খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

টনচিল ঃ

১৪০৭। যি কোনো তুলসীৰ পাত খুন্দি পিহি ১ কাপ ৰস উলিয়াই ল'ব। লগত ৯ টা লেটা গুটিৰ ভিতৰ অংশৰ আধা খুন্দি থ'ব। নিমখ ১ চামুচ সবাকে মিহলাই পুনৰ পিহি ৰ'দত শুকাই বাটলুগুটিৰ সমান কৰি মুখ বহল টিচাত থ'ব।

ব্যৱহাৰ ঃ এটা বৰি গৰম পানীত মিহলাই মুখত ভৰাই কুলকুলি কৰিব দিনে ২ বাৰ। গুটি হ'লে বহি যায়। ঘাঁ হ'লে শুকাব।

কাঠ বেচুৰ দৰৱ ঃ

১৪০৮। ভবাগজালী, নলাগজালী, দেৱ গছৰ আটা এৰা গুটিৰ তেলত পগাই সানি দিব। বেচু নাশ হ'ব।

মাত ভাল হোৱাৰ দৰৱ ঃ

১৪০৯। হালধি, বচ্, পিপলি, মৰাণ আদা, কালজিৰা, অজিন সৈন্ধৱ লোণ সবাকো বটি বৰি কৰি গৰুৰ ঘিঁউৰ লগত ২১ দিন খাব।

১৪১০। সৰুজকান্তি পতাৰ ৰস উলিয়াই মৌ-জোলৰ সমানে সৈতে সমান পৰিমাণে মিহলাই চাহ চামুচেৰে দুই চামুচকৈ তিনি বেলা খাব।

১৪১১। কেঁচা হালধিৰ ৰস চেনিৰ সৈতে মিহলি কৰি খাব।

১৪১২। মৰাণ আদাৰ ৰস, মৌজোলৰ লগত খাব।

১৪১৩। মৰাণ আদা, কেঁচা হালধি ৰস ৫০ গ্ৰাম সমান পৰিমাণে গুৰ আৰু চেনিৰ সৈতে মিহলাই আন্দাজ মতে পানী দি ল'ব। দিনে দুই বাৰকৈ খোৱাৰ আগতে।

১৪১৪। ব্ৰাহ্মী শাকৰ ৰস মৌৰ লগত দিনে দুবাৰকৈ ১০/১৫ দিন খাব।

১৪১৫। ভোমোৰাৰ চূৰ্ণ গৰুৰ ঘিঁউত ভাজি খাব লাগে।

মুখৰ গন্ধ নাশ হোৱাৰ দৰৱ ঃ

১৪১৬। বকুলৰ ছাল, তিল, কালজিৰা সমানে ভাগ বটি মুখত ল'ব।

প্লীহা বা পিলাই বৃদ্ধি ৰোগ ঃ

১৪১৭। চতিয়নাৰ শিপা ২০০ গ্ৰাম তাক জুইত পুৰি ছাই খাব খালে ভাল হয়।

১৪১৮। নহৰু নাইবা পটলৰ শিপা খুন্দি পেটত প্ৰলেপ দিব।

১৪১৯। গাজৰৰ আচাৰ খালে প্লীহা বৃদ্ধি ভাল হয়।

১৪১২০। কেঁচা মূলা চকল চকল কৰি কাটি তাত জালুক গুৰি মিহলাই অলপ সৈন্ধৱ নিমখ দি দিনে ৩ বাৰকৈ ৬/৭ দিন খাব।

১৪২১। ২৫ গ্ৰাম মৌ লগত ৫০ গ্ৰাম আমৰ ৰস মিহলাই খালে প্লীহা বৃদ্ধি হয়।

১৩২২। ১২ গ্ৰামকৈ পছতীয়াৰ পাত ৰস, এসপ্তাহমান খালে এই ৰোগ ভাল হয়।

১৪২৩। মৌৰ লগত ১২ গ্ৰাম পিপলিৰ গুৰি মিহলাই দিনে এবাৰকৈ কমেও ৮/১০ দিন খাব।

১৪২৪। অমিতাৰ তৰকাৰী খালেও এই ৰোগ ভাল হয়।

১৪২৫। চিৰটা চুণৰ পানীৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰিলে ভাল ফল পোৱা যায়।

ম'হৰ পেলুৰ দৰৱ ঃ

১৪২৬। তিতা বনজৰাৰ দক্ষিণ ফালৰ শিপা, ক'লা নিমখ গোটাই ৰস কৰি খাব। পেলু নাশ হ'ব।

ছাগলীৰ হাগনীৰ দৰৱ ঃ

১৪২৭। ভীমৰাজ খুন্দি অলপ নিমখ দি তিনিপালি খুৱাব।

১৪২৮। ৰঘু গছৰ কুমলীয়া পাত মিহি কৰি খুন্দি বা পাতত দি ছাগলীক খুৱাব।

খহনীয়াৰ দৰৱ ঃ

১৪২৯। মৌ সৰালি, পোহাৰি লতাৰ আগ সাতটা ৰকণৰ আগ পাচ গোট, কোটকোৰাৰ আগ সাতটা তুবুকি লতাৰ আগ সাতটা খুন্দি বেছ মতে বান্ধি দিব। ভাল হ'ব।

পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ আধান উথহিলে ঃ

১৪৩০। অকলা বৰপাত আৰু শিপা, আৰৈচাউল খচা পানীৰে বাটি অংগত লিপি দিব।

১৪৩১। পদ্ম নীলোৎপম, মৃণান, শাস, অৰ্জুন বেতস ও যষ্ঠী মধু এই সকল দ্ৰব্য ঘৃত সংযুক্ত কৰি প্ৰলেপ দিব।

শূলাৰ দৰৱ ঃ

১৪৩২। কোটকোৰাৰ আগৰ কুঁহি, জালুক, লং তেজপাত, লোণ সবাকে চুঙাত সিজাব, সাতখিলা পাতেৰে সোপা দিব তিনি পিঠি চাউলৰ ভাত বাটি মাছৰ জোলত খাব।

১৪৩৩। মাগুৰ মাছ এটা, কণা শিমলুৰ আগ এমুঠি, অসমীয়া ভাঙৰ আগ ৫ টা জালুক ২১ টা অলপ লোণ দি আদখৰীয়া আঞ্জা কৰি খাব।

শূল ৰোগ ঃ

১৪৩৪। কালমেঘৰ পাতৰ ৰস ১০০ গ্ৰাম দিনে দুবাৰকৈ খাব। নৰসিংহ পাত ১০০ গ্ৰাম ৰস খালেও ভাল হয়।

১৪৩৫। কপূৰৰ বাকলি, কৰ্দৈৰ ছাল, সুমথিৰাৰ বাকলি, ডালিমৰ বাকলি, ৰঙা কাঠফুলা, শিলিখা, আমগুটি বটি দিব। ভাল হ'ব।

প্ৰেচাৰৰ দৰৱ ঃ হাই প্ৰেচাৰ ঃ

১৪৩৬। নেফাফুল আগ বা পাত এমুঠি লৈ মিহিকৈ বটি ৰস খাব (পাতত দিব বা এনেয়ে) প্ৰায় ১৫ দিন মান খাব।

১৪৩৭। সুগন্ধিৰ শিপাৰ প্ৰায় ১০ গ্ৰাম ৰস বাহিৰ কৰি দিনে দুই বাৰ খাব নাইবা ছাল কুঁৱৰীৰ পাত দুই তিনিখন খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিব। এমাহ কৰিব।

১৪৩৮। নেফাফুল গছৰ কোমল পাতৰ ৰস কুঁহি অবস্থাত আধা চামুচ ঘিঁউৰ লগত খাব। সাধাৰণ অবস্থাত ১০/১২ টা পাত ভাজি বা পাতত দি খাব লাগে।

১৪৩৯। নেফাফুলৰ কুমলীয়া পাত ভাজি খাব লাগে। ৰক্ত চাপ কমে।

প্ৰেচাৰৰ দৰৱ ঃ

১৪৪০। নেমুৰ ৰস, ঠাণ্ডা পানী, মিঠাতেল মিহলাই মূৰত ল'ব।

উচ্চ ৰক্তচাপ ঃ

১৪৪১। সৰ্পগন্ধাৰ শিপাৰপৰা ১০০ গ্ৰাম ৰস উলিয়াই দিনে দুবাৰকৈ খাব।

১৪৪২। ছাল কুঁৱৰীৰ পাত দুই তিনিখন খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিব লাগে। এমাহ মান দিলে ভাল হয়।

১৪৪৩। জেতুকাৰ পাত খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিলে এই ৰোগ আৰোগ্য হয়।

১৪৪৪। ছাল কুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিলে এই ৰোগ আৰোগ্য হয়।

১৪৪৫। দৈনিক কেঁচা নহৰু ২ টাকৈ ভাতৰ লগত এক/ডেৰ মাহ খালে ৰক্ত চাপ স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ আহে।

১৪৪৬। বিলাহিৰ ৰস ২০০ গ্ৰামকৈ খালেও ভাল।

১৪৪৭। তুলসী ৰসৰ লগত ২০০ গ্ৰাম মৌজোল মিহলাই খালেও ৰক্ত চাপ ভাল হয়।

১৪৪৮। তুলসী ৰস ৫০ গ্ৰামৰ লগত ৮/১০ চামুচ হালধিৰ ৰসৰ লগত খালে ৰক্ত চাপ ভাল হয়।

১৪৪৯। ৭/৮ টা আমলখি খুণ্ডি তাক মিছিৰিৰ লগত খালে ৰক্তচাপৰ উপসম ঘটে।

চৰ্ম্ম ৰোগ ঃ

১৪৫০। পচতীয়া পাত, বেলপাত, নহৰু এটা, উখোৱা চাউল হাতৰ তিনি পিঠি, জলকীয়া চৰ টা ভাজি গুৰি কৰি পুৱাতে তিনি আঙুলিৰে ধৰি খালে সকলো চৰ্মৰোগ নাশ হয়।

১৪৫১। সৰু আৰু বৰ মানিমুনি, বিহ ঢেকীয়া, অৰ্জুনৰ গুটি জাই ফল দুটা পিপলিসহ বটি দিলে চৰ্মৰোগ নাশ হয়।

১৪৫২। কৰোঙাৰ ছাল কমলা বাকলি, বনসটৰ শিপা, জলকীয়া দুটা, পিপলি দুটা বটি খালে চৰ্মৰোগ নাশ হয়।

১৪৫৩। বৰুণৰ ছাল, শুঠও ইয়াৰ সৈতে যবক্ষাৰ দুই মহা আৰু পুৰাতন গুৰ দুই মহা প্ৰলেপ দিব।

১৪৫৪। শুঠ, গণিয়াৰী, পাষাণ ভেদী, চজিনা, বৰুণ ছাল, কুঁহিয়াৰ হৰীতকী ও সোণাল ফল, ইয়াৰ সৈতে কাথে হিংগ যবক্ষাৰ আৰু সৈন্ধৱ লোণ চূৰ্ণ প্ৰলেপ দিয়া পাণ কৰিব।

□□□□

ঔষধ

২য় খণ্ড

মাউৰ

১। এলাচি, লং নাহৰফুল, বগৰি গুটিৰ সাহ, দুদখুৰি মুথা ৰঙা চন্দন, পিপলি সমজোখে গুড়ি কৰি চেনি আৰু মৌ দি চেলেকি খালে প্ৰবল বাঁতি গুচে।

২। আহতৰ মৰা ছাল পুৰি খাৰ তুলি খালে বাঁতি গুচে।

৩। ভেটাইৰ শিপা, ছাল, পাত-খেঁৰালি পানীত সিজাই কাথ খালে কাহ আৰু মোৰ গুচে।

৪। এক আঁজলি আখৈ আৰু এতোলা চেনি ভেৰ পোৱা পানীত কিছুপৰ থৈ ছেঁকি পানী ল'ব—তাতে বিৰিণাৰ মুঠা এতোলা, সৰু এলাচি আধতোলা, গুৱামৰি আধতোলা বাটি আৰু ৰঙা চন্দন এতোলা ঘঁহি মিহলাব। এই পানী আধতোলা পৰিমাণে আধা ঘণ্টা অন্তৰে অন্তৰে খাই থাকিলে বাঁতি গুচে।

নোখোৱা দৰৱ

১। তাৰ্পিন তেল মালিছ কৰি সেকিলে বাঁতি গুছে।

২। সৰিয়হ বাটি পেটত লেপ দিলে বাঁতি গুচে।

পিয়াহ হ'লে

১। মিঠা আমৰ ছাল,মধুৰী আমৰ ছাল, দুদখুৰীৰ ছাল আৰ লতিৰপাত পানী এসেৰত পগাই এপোৱা ৰাখি খাব।

২। চন্দন ঘঁহা আৰু মৌৰী (গুৱামৰি) ভাঁজি টোপোলা কৰি তপত পানী চেঁচা কৰি সেই পানীত মৌৰীৰ টোপোলাটি তিয়াই পানী খাব।

৩। নেমুটেঙাৰ ৰসত পানী খাব।

৪। আলুক এতোলা ভাজি ছাই ৰেন কৰি ভেৰাই এপোৱা পানীত দি সেই পানী অলপ অলপ খাব:

৫। বালি ভাজি পানীত দি সেই পানী খালে পিয়াহ গুচিব।

৬। কৰ্পূৰ মিহলোৱা পানী খালে পিয়াহ গুচিব।

৭। ডাঙৰ এলাচি পুৰি সেই দানা গুড়ি কৰি পানী মিহলাই খাব।

৮। ভজা মুগ মাহ আধপোৱা দুসেৰ পানীত সিজাই এসেৰ পানী থকাত নমাব, আখৈ গুড়ি এপোৱা সেই পানীত থহি অলপ চেনি আৰু মৌৰে খালে হাগনি, পিয়াহ দাহ গুচে।

৯। আম আৰু জামুৰ কুঁহিপাত সিজোৱা পানী মৌ মিলাই খালে বাঁতি আৰু পিয়াহ গুচে।

১০। মুথাৰ কাথ খালে পিয়াহ আৰু বাঁতি গুচে।

১১। বড় গছৰ নাড়ী, ভঁইৰা ছাল, চেনি, ডালিম, যষ্টিমধু আৰু মৌ সবাকো বাটি চাউল খচা পানী সৈতে খালে বাঁতি আৰু পিয়াহ গুচে।

পেচাব বন্ধ হ'লে— খোৱা দৰৱ

১২। স্থলপদ্মৰ পাতৰ ৰস এতোলা চেনিৰে খালে বন্ধহোৱা পেচাব চলে।

১৩। য'নী বাথৰ, ধনিয়া, অমৰাৰ ছালি তিনিকো ভাজি পানীত পেলাই চেঁচা হ'লে সেই পানী খালে পেচাব চলে।

১৪। নিমৰ ফুল মৌৰে থিনাই বটি খালে নিশ্চয় পেচাব চলিব।

১৫। অশোকৰ গুটিৰ গুড়ি, চাউল খচা পানী, চন্দন আৰু চেনি মিলাই খালে বন্ধ হোৱা পেচাব চলে।

১৬। কোমোৰাৰ ৰস ৪ তোলা, যকাৰ আদ তোলা, পুৰণি গুড় আদ মহা মিলাই খালে বন্ধ হোৱা পেচাব চলে।

১৭। পুৰ্ণনবা সৰ্পজিহ্বা আৰু পদিনা শাক পাতত দিয়া ৰস য'খাৰ দি খাব।

১৮। কেঁচা আমলখিৰ ৰস ১০ তোলা, কিটকিৰি ১ ৰতি এটা বকুলৰ গুটিৰ সাহ সবাকো বটি য'খাৰ দি খালে পেচাব চলে।

ৰোগ বেছিকৈ নহ'বৰ বাবে

১৯। খোৱা পানী আগেয়ে তপত কৰি যেতিয়া চেঁচা হ'ব তেতিয়া ব্যৱহাৰ কৰিব।

২০। তপত পানীৰে বন্ধাবঢ়া খোৱা বাচন-বৰ্তনবোৰ ধুই ল'লে ভাল।

২১। পুখুৰী বা খালৰ পানী খাবলৈ বা গা ধুবলৈ কেতিয়াও ব্যৱহাৰ নকৰিব।

২২। পানীখোৱা পুখুৰী বা নাদৰ পাৰত কেতিয়াও কাপোৰ-কানি নুধুব।

২৩। মলাশয়বোৰ দাহন কৰিব বা মাটিত ভালকৈ পুতিব। কেতিয়াও নদীত বা আন কোনো ঠাইত নেপেলাব। মলাশয়বোৰ পেলাই দিলে মাখি, শিয়াল, শগুণ ইত্যাদিৰদ্বাৰা গাঁৱত মাউৰ বিয়পে।

এই নৰিয়াৰ চিকিৎসা আৰু শুশ্ৰূষা কৰোঁতে বৰ সাৱধানে চলা আৱশ্যক কিয়নো কোন মুহূৰ্তত কি অনিষ্ট ঘটে ক'ব নোৱাৰি। ৰোগীৰ ঘৰ, বিছনা, পিন্ধা কাপোৰ-কানি সদায় পৰিষ্কাৰ ৰাখিব। কৰ্পূৰ, ধূনা, ধূপ আৰু গন্ধক জ্বলাব।

চিকিৎসা

এই ৰোগ আৰম্ভ অৱস্থাত কৰ্পূৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে উপকাৰ হয়।

২৪। ৰোগীৰ গোটেই গাতে মৃদুভাৱে সৰিয়হৰ তেল ঘঁহিব। যাতে সিৰামূৰি ধৰিব নোৱাৰে।

২৫। গা চেঁচা পৰিলে বটলত তপত পানী ভৰাই গোটেই গাতো সেকিব বা ইটা

তপত কৰি বা উপঙ খালিৰ টোপোলা কৰি সেকিব।

২৬। এই অৱস্থাত দেশী ভাল তৈয়াৰী মদ পানী মিহলাই এক ঘণ্টা অন্তৰে ১ ছটাক পৰিমাণে খুৱাব।

২৭। পানী যিমান খাব খোজে সিমান দিব কিন্তু সেই পানী আগেয়ে তপতাই চেঁচা কৰিব।

২৮। কৰ্পূৰ আৰু হিঙৰ গোন্ধ লব।

দৰৱ

২৯। জালুকৰ কাথ খালে হগা বমিওৱা উপসৰ্গ গুচে।

৩০। বনমটৰ শিপা এতোলা, জালুক আদমহা দুইওকো পানী দি বাটি প্ৰতি ঘণ্টাই আদ মহা পৰিমাণ খালে পেট চলা ৰোগৰ শান্তি হয়। ই জহুৰী ৰোগৰ প্ৰধান ঔষধ।

৩১। তিতা কেৰেলাৰ পাতৰ কাথত পিপলি গুড়ি পেলাই দি খালে পেট চলা ৰোগ গুচে আৰু পেটৰ অগ্নিবাঢ়ে।

৩২। কৰ্পূৰ হিং আৰু পিপলি গুড়ি পানীৰে মাৰি বুট মাহ পৰিমাণে ১/২ ঘণ্টা অন্তৰে অন্তৰে খাব।

৩৩। হিং জালুক আৰু আফিং সমজোখে পানী দি ভালকৈ মাৰি ৩ ৰত্তি পৰিমাণে বৰি কৰিব। এই দৰৱ বয়স অনুসৰি সিকি আধা বা পূৰ্ণমাত্ৰায় পানী আৰু কৰ্পূৰেৰে মাৰি খাব। এই ঔষধ এবাৰ কোনা মতে ৰোগীৰ পেটলৈ গ'লে ৰোগ নিশ্চয় ভাল হ'ব। শৌচ কৰাই পতি একোটা বৰি খাব। দৰৱ ব্যৱহাৰ মাত্ৰেই ভেদ বমি বন্ধ হব। দৰৱ খোৱাৰ পিছত ৰোগীৰ পিয়াহ লাগিলে পানীত নেমু টেঙাৰ ৰস আৰু কৰ্পূৰ অলপ মিহলি কৰি সেই পানী দিব। হাত ভৰিত যদি সিৰামূৰি ধৰে সৰিয়হ তেল তপতাই হাত-ভৰি আৰু গোটেই গাত মালিছ কৰিব।

৩৪। মুথা এতোলা, পিপলি, হিং, কৰ্পূৰ, সবাৰে আদ তোলাকৈ বটি ৪ ৰত্তি পৰিমাণে বৰি কৰি খালে পেট চলা গুচে। অনুপান বনমটৰ শিপা ৰস আদ তোলা।

৩৫। লং, আদা, জালুক, সুৱাগাৰ খৈ, বনমটৰ, আত্মাচিতৰ শিপা সবাকো সমজোখে বটি ১ ৰতি পৰিমাণ বৰি কৰিব— অনুপান পেটত মলি থাকিলে পাণৰ ৰস, তেজ হাগনিত চেনি আৰু মাউৰত বনমটৰ শিপাৰ ৰস।

৩৬। যঁনী, জিৰা, বিৰিং গুটী, গুৱামৰি, পিপলি, আদা, সুৱাগাৰ খৈ বিটলোণ, সৈন্ধৱ লোণ, বেলৰ গুটি, আমঠু সবাকো সমজোখে গুড়ি কৰি বুট পৰিমাণ বৰি কৰিব।

অনুপান

মিঠা আমৰ ছাল, জামুৰ ছাল আৰু অমৰাৰ ছালৰ ৰস খাব বা বনমটৰ শিপাৰ ৰসত খাব।

৩৭। হালধি গুড়ি এতোলামান খাই বাতি নহাকৈ পেটত ৰখাব পাৰিলে এই ৰোগ

ভাল হ'ব।

শৌচ বন্ধ কৰা

৩৮। হেকা কেকা বা ছলগা দুবিৰ (ছাগলতিৰ) গুৰি বৰি কৰি পানীত মাৰি খালে শৌচ কমে।

৩৯। সৰু জাত চাউল ধোৱাৰ গুটি সেইদৰে খালে শৌচ কমে।

৪০। মাওড়া বা সৌৰাৰ শিপা, আড়ুসৰুৰ শিপাৰ ছাল, মদাৰৰ শিপাৰ ৰসত খাব। শৌচ বন্ধ হ'ব।

৪১। পলাশৰ শিপাৰ ছাল আৰু গুটি, মদাৰৰ শিপাৰ ছাল, জলুক, পিপলি, কাচমণি গছৰ পাতৰ ৰসত বাটি বৰি কৰি জামুৰ কুঁহিপাত, মধুৰী আমৰ কুঁহিপাতৰ বা দুদ্ খুৰীৰ ছালৰ কথত খাব। শৌচ বন্ধ হ'ব।

৪২। জাঁইফল এতোলা, লং আদতোলা, এলাচিৰ দানা আদতোলা, মৌ দুতোলা সৈতে মাৰি বুটা মাহ পৰিমাণ বৰি কৰি পানীৰে খাব ; শৌচ বন্ধ হ'ব। এটা বৰিত ভাল নহ'লে আৰু এটা খুৱাব।

৪৩। জপা পেটাৰীৰ শিপাৰ ক্বাথ খালে শৌচ বন্ধ হয়।

৪৪। বগা বন মটৰ শিপা ৭ টা জালুকৰ সৈতে বাটি আধা ঘণ্টা অন্তৰে ৩ বাৰ খালে ভেদ বন্ধ হ'ব।

৪৫। কুঁহিয়াৰৰ ৰস অলপ ৰঙা যেন হোৱাকৈ পাগি কলহ বা টেকেলিত ভৰাই পুৰণি কৰি থব। এবাৰ দুবাৰ শৌচ হওঁতেই ৰোগীৰ বয়সমতে ৫ তোলাৰ পৰা ২০ তোলালৈ খুৱাব-যতবাৰ শৌচ কৰিব ততবাৰ খুৱাব।

৪৬। বাঘ মকৰা বা কলা পখৰা মকৰাৰ জাল ধুই বাটি ২ ৰত্তি পৰিমাণে বৰি কৰি ৰোগীক খুৱাব। শৌচ বন্ধ হ'ব।

বাতি বন্ধ কৰা

৪৭। শৌচ বন্ধ কৰা ১ আৰু ২ নং ঔষধ কৰাই (চাউল) ভজা পানীত খাব।

৪৮। আমলখিৰ ৰস এতোলা, পাকৰি গছৰ গুটিৰ ৰস এতোলা অলপ পিপলি, জালুক আৰু মৌ দি খালে প্ৰবল বাঁতি গুচে।

কুঁহিয়াৰৰ ৰস অলপ ৰঙা যেন হোৱাকৈ পগাই কলহ বা টেকেলিত ভৰাই পুৰণি কৰি থব। এবাৰ দুবাৰ শৌচ হওতেই ৰোগীক, বয়স মতে ৫ তোলাৰ পৰা ২০ তোলা লৈ খুৱাব। য'তবাৰ শৌচ কৰিব ততবাৰ খুৱাব।

বাগী বা বাইৰহী, বেৰা

৪৯। কলাকচুৰ আঠা বা আকনৰ আঠা বা চমাহুৰপেটাৰ আঠা বা সৈন্ধৱ লোণ, নাইবা সৈন্ধৱ লোণৰ সৈতে ধতুৰাৰ মূল বাটি লগালে উঠিব ধৰা বাগী বা ফোহোৰা ভাল

পৰে।

৫০। অৰ্জুন গছৰ গুটি শিলাত ঘঁহি চন্দন দিলে তথা।

৫১। বেজকচু বটি তপতাই লেপ দিলে, মান কচুৰে (মনাকচুৰে) সেকিলে, চজিনাৰ আঠা বা ভোট এৰাৰ আঠা লগালে বাগী বহে।

৫২। কুকুৰ সুতাৰ পাত, মুৰকুৰা বন, পকাপাল, খয়েৰ আৰু এৰা গছৰ পাত বটি লেপ দিলে বাগী বহে।

৫৩। গোধা লতাৰ কুঁহিপাত সাতোটা আৰু কুকুৰ সুতাৰ ছাল আৰু পাত বটি লগালে বাগী বহিব। ঘা পকিলেও শুকাব।

৫৪। শৰা গছৰ ছাল কাঁজি সৈতে লেপ দিলে বাগী তল পৰে।

৫৫। বডা কেৰেলুৱা (কেণ্ডা) এডাল আৰু সৰু মুখীয়া জলকীয়া এটা বটি লেপ দিলে একে দিনে বাগী বহে, জ্বৰ বিহ গুচে আৰু চিৰকাললৈ বাগী নহয়।

৫৬। বৰৰ আঠা, সৰল কাঠৰ আঠা (গন্ধ বিৰজা) তপতাই লগালে বা কুকুৰা কণীৰ বীজলৰ পটী লগালে বাগী বহে।

৫৭। নিসাদল বা যখাৰ এমহা এটোপ পানীত গুলি সেই পানীৰে কানি এখন তিয়াই পটী লগালে বাগী বহি যায়।

৫৮। বগৰি, শালধূনা, কুড় ইসবক মিলাই ছাগলী গাখীৰেৰে বটি লগালে বাগী মোহ যায়।

৫৯। নিম গছৰ শুকান ছালৰ চন্দন তুলি এটা ধতুৰা পাতত লিপি বাগীৰ ওপৰত ৩ দিন বান্ধিলে বাগী জামৰে।

৬০। ভুঁই চম্পাৰ টেপু বটি লেপি দিলে বাগী বহে।

৬১। বন মটৰ পাতৰ ৰসত কানি এডোখৰ তিয়াই পটী লগালে বেৰাঁ তল পৰে।

৬২। কৰবীৰ আঠা কেইবাৰ মান লগালে উঠিব ধৰা বাগী তল পৰে।

৬৩। ভলাৰ আঠাত কানি এখন তিয়াই বেৰাঁৰ ওপৰত পটী লগাই দি কানিৰ ওপৰত চূণ লিপি দিব, সেইদৰে এৰাতি দখৰ বান্ধিলে বেৰাঁ লীণ যাব।

৬৪। বচ, শিলিখা, আদা, সোনাৰু, তেলীয়া ধূনা লতাৰ শিপা সৰু এলাচি, বৰ এলাচি, লং সমজোখে বটি ২ ৰতি পৰিমাণ বৰি কৰি পানীৰে খালে বাগী আৰু বাগী উঠি হোৱা জ্বৰ বিহ গুচে।

বাগী পুৰঠ হৈ উঠিলে পকুঁৱাই পূঁজ পানী উলিয়াই পেলাব লাগে।

৬৫। ধতুৰাৰ শিপা আৰু জলকীয়া উবহী পাতৰ ৰসত বটি কাপোৰ তিয়াই বান্ধি দিলে বাগী বহি যায়।

৬৬। বেলৰ বা বা মদাৰৰ গুটি ২।৩ দিন ভালকৈ শুকাব এই গুটি হোকাৰ পানীৰে বটি লেপ দিলে বাগী বহি যায়।

৬৭। হাঁহ কণীৰ বিজৰ লগত অলপ চুণ আৰু মৌ মিহলি কৰি বাগীত দিলে বাগী বহি যায়। (ইয়াৰদ্বাৰা কাঠ, পাথৰ ইত্যাদি ও জোৰা হয়)

৬৮। আফিঙৰ পটী লগালে বাগী পকে।

৬৯। শালধুনা বটি লেপ দিলে বাগী পকিব।

৭০। হাতী চাকলিৰ (কেঁাটা খুতৰাৰ) শিপা বটি অলপ লোণ মিলাই লেপ দিলে বাগী পঁকে আৰু আপোনা আপুনি ফাটি যায়।

৭১। গধুলি গোপাল ফুলৰ পাত নাইবা জবা ফুলৰ পাত বটি লেপ দিলে বাগী ফাটে।

৭২। ভোমৰা লতাৰ পাত হোকাৰ পানীয়েদি বটি লেপ দিলে উঠিব ধৰা বাগী তল পৰে। আৰু পুৰঠ বাগীত এই লেপ দিলে উঠিব ধৰা বাগী তল পৰে। আৰু পুৰঠ বাগীত এই লেপ দিলে পঁকি ভোঁহুকি পূঁজ পানী ওলাই ঘা শুকায়। শুং থকা পিঠি ঘাত লগাই বান্ধিলে ঘাৰ তেজ পূঁজ চুটি ঘা চপাই আনে।

বাগী পকি তললৈ গাঁত হৈ গলে তুতিয়াৰ গুড়ি ঘাত দি ওপৰত কোৰা ভাতুৰীৰ বস দিব। তিনি দিন এইদৰে দিলে ঘা চাপি আহিব।

পথ্যাপথ্য—গৰ্মি আৰু বাগী নবিয়াত পুৰণি মিহি চাইলৰ ভাত, মগু, মচুৰ বহৰ দালি, কচু, বেঙেনা, পুৰণি কোমোৰা, ঘিউ, মাখন খাব।

মোচৰ ৰোগ

৭৩। সাধাৰণ স্বাস্থ্য বিধি পালন ঃ যেনে শুকান, খটখটীয়া, পৰিস্কাৰ বতাহ চলা আৰু পোহৰ থকা ঘৰত বাস আৰু শোৱা আৰু নিয়মিত শাৰীৰিক আৰু মানসিক পৰিশ্ৰম কৰা।

ৰ'দ নলগা আৰু জেকা ঠাইত বাস নকৰা।

৭৪। তুলা বা ধূলিকণা নাকেৰে যাতে উশাহ নলীত সোমাব নোৱাৰে তাৰ যত্ন কৰা।

৭৫। সংক্ৰামক ব্যাধিগ্ৰস্থ ৰোগীক বেলেগে ৰখা আৰু পৰিয়ালাদিৰ যথাসম্ভৱ সংস্পৰ্শ এৰা।

৭৬। এই ৰোগীৰ ভেদ, বমি, হগা-মুতা আৰু লাল আদি শুশ্ৰূষাকাৰীৰ অংগত লাগিলে ভালকৈ ধুই পেলোৱা।

৭৭। ৰোগীৰ গৃহত কোনো খোৱা পানী বা ঔষধ নৰখা।

৭৮। ৰোগীৰ ঘৰত, ধূপ-ধুনা, গন্ধক বা কৰ্পূৰ পোৰা বা ফিনাইল চটিওৱা।

৭৯। ৰোগ হোৱা দোকানত কোনো খাদ্যবস্তু ব্যৱহাৰ নকৰা।

৮০। ৰোগ যি ঠাইত হয় তাৰপৰা কোনো বস্তু যেনে—চাউল, আজা, পাচলি, কাপোৰ-কানি, টকা-পইচা, চিঠিপত্ৰ আদি অহা হ'লে খুব গৰম পানীত ধুই লোৱা বা আন কোনো উপায়ে শোধিত কৰা।

৮১। বেমাৰীৰ মাটিত বা য'তে ত'তে হগা-মুতা বা খুৱাবলৈ নিদিয়া ; কফ আৰু থুই পেলাবলৈ বেলেগ বেলেগ খাজ এটা বা কটা কানি ব্যৱহাৰ কৰা। হগা-মুতা বেগেতে চাফ কৰা। সকলো খাদ্যবস্তু ঢাকনি দি ৰখা। মাখি নিবাৰণ কৰা।

৮২। কোনোবিধ মহামাৰীৰ সময়ত সুদা গায়ে আৰু সুদা পেটে থকা অনুচিত।

খেহ ৰোগ

বণ্ডালাউ, নহৰু আদি বস্তু অনিষ্টকাৰক। এই ৰোগৰ যাতে শুক্ৰক্ষয় হ'ব নোৱাৰে বা কাম ভাব হ'ব নোৱাৰে, সেই বিষয়ে বিশেষ সাৱধান হ'ব লাগে। ৰ'দ, বতাহ আৰু বিশুদ্ধ বায়ু এই তিনিও খেহ ৰোগৰ মহৌষধ। এই ৰোগৰ জীৱাণুবোৰে বলী আৰু সুস্থ মানুহৰ গাত সোমাই বল কৰিব নোৱাৰে। যিবিলাক মানুহে কেতিয়াও মুকলি বতাহ নলয়, এন্ধাৰ ঘৰত আবদ্ধ থাকে লেতেৰাকৈ খেৱা-লোৱা কৰে আৰু যাৰ ঘৰত ৰ'দ বতাহ কেতিয়াও নোসোমায়, তেনে মানুহক এই ৰোগে অতি সোনকালে কাহিল কৰি পেলায়।

দৰব

৮৩। পহু, পাৰ আৰু বান্দৰৰ মঙহ সিজাই ছাগলী গাখীৰত বটি খালে খেহ ৰোগ গুচে। এইবোৰ মঙহ ঘিউত ভাজি গুৰি কৰি ছাগলী গাখীৰেৰে খালেও ৰোগৰ শান্তি হয়।

৮৪। শিমলু গছৰ শিপা আৰু মৌ খালে ক্ষয় কাহ গুচে। কুকুৰ সুতাৰ মূল বটি গাখীৰেৰে খালে খেহ ৰোগ গুছে।

৮৫। কুকুৰ সুতাৰ মূল বটি গাখীৰেৰে খালে খেহ ৰোগ গুচে।

৮৬। কাউৰী ঠেঙৱাৰ মূল গাখীৰেৰে খালে খেহ ৰোগ গুচে।

৮৭। ডালচেনি এভাগ, সৰু এলাচি দুভাগ, পিপলি চাৰিভাগ, বাঁহ কৰ্পূৰ আঠ ভাগ, চেনি ষোল্ল ভাগ, সবাকো মিলাই এক অনা বা দু অনা পৰিমাণলৈ ঘিউ আৰু মৌ অনুপানত খালে শ্বাস, কাহ, খেহ পেটৰ অসুখ অৰুচি, ফুটনি, হাত-ভৰিৰ পোৰণি, জ্বৰ আৰু ৰক্ত পিত্ত গুচে।

৮৮। ছাগলীৰ ঘিঁহ এপোৱা, ছাগলীলাদৰ ৰস এপোৱা, ছাগলীৰ মুত এপোৱা, ছাগলীৰ গাখীৰৰ দৈ এপোৱা সবাকো মিলাই পগাব। ৰস মৰি আহিলে য'খাৰৰ গুৰি ৫ তোলা পেলাই দি নমাব। এই ঘিঁউ আদ তোলাকৈ খালে কাহ, শ্বাস, খেহৰোগ নাশ হয়।

৮৯। লা খচা পানী আৰু মৌ খালে বা যষ্ঠীমধু আৰু ৰঙা চন্দন, এৰা গাখীৰেৰে বটি, এৰা গাখীৰ মিলাই খালে খেঁকাৰৰ লগত বা কাহোতে তেজ ওলোৱা গুচে।

৯০। পচতীয়া শিপা, চোৰা মাহৰ (তজুলতাৰ) শিপা বনজবাৰ শিপা, জামাল গোটৰ (সুন্দৰ পখালৰ) শিপা, পীত কচুৱাৰ (লোটৃ কঁচিৰ) শিপা, হাৰ ঘুনুচাৰ শিপা, বেলৰ পাত, ঔৰ বীজ, মহানিমৰ পাত, পুণী কালজীৰা, জালুক পিপলি, পিপলিমূল

সবাকো সমজোখেৰে লৈ, ২১ টা ক'লা বৰা ধানৰ (বৰী ধানৰ) চাউলৰ সৈতে বটি, ৪ ৰতি পৰিমাণ বড়ি কৰি সিজুৰ পাত আৰু বাহকৰ পাত পাতত দিয়া ৰস ৰ'খাৰ আৰু মৌ অনুপানেৰে ৭ দিন খালে খেহ ৰোগ গুচে।

৯১। একো ৰতি বাঘৰ আগ মগুহ আৰু শঙ্খৰ গুড়ি ছাগলী গাখীৰেৰে বটি তপতাই খালে খেহ ৰোগ গুচে।

৯২। আদৰতি পৰিমাণ হাইতাল ভস্ম নাৰিকল তেলৰ সৈতে মাহেক দুমাহ খালে যক্ষ্মা গুচে। নাৰিকল তেল ৫ টোপৰ পৰা ৩০ টোপ লৈ বঢ়াই নিব।

৯৩। শ্মশানৰ বগা কাঠফুলা এটা মগুৰ মান ল'ব ।

অনুপান

নাগৰ গু, পছৰ শিঙৰ ধুনা আৰু ডালিমৰ ৰসেৰে খালে নাকে-মুখে তেজ ওলোৱা গুচে।

৯৪। আদা, জালুক, পিপলি, আমলখি, শিলিখা, ভুঁইৰাগুটি, লং, এলাচি, জাঁইফল প্ৰত্যেকৰ এতোলা, লো ৯ তোলা সবাকো মিলাই ছাগলী গাখীৰত বটি ২ ৰতি পৰিমাণ বড়ি কৰি মৌ অনুপানত খাব।

৯৫। বাঁহৰ পাতৰ নিৰ্জলা ৰস ৫ পোৱা, মৌ এপোৱা দুইওকো পগাই শোহাই এপোৱা বাকি এতোলাকৈ খাব।

৯৬। ত্ৰিফলা, ত্ৰিকটু, শতমূল, বৰিয়াল, সোণ বৰিয়াল প্ৰত্যেকৰ এতোলা লোৰাচুৰ ৯ তোলা সবাকো মিলাই এমহা পৰিমাণে খালে খেহ ৰোগ, কণ্ঠ ৰোগ, বাহু স্তম্ভ আদি ৰোগ গুচে।

গোধ ৰোগ

ৰসবাতৰ দোষৰপৰা কোনো ৰোগীৰ ভৰি দুখন উখহি মোটা হয়, তাকে গোধ ৰোগ বোলে।

খোৱা দৰব

৯৭। পৰামলখি (হলফলী) ঘচৰ ওপৰত ৰঘুমালা শিপা ঘিঁউৰে বটি খাব।

৯৮। এৰাগুটি তেল শিলিকা ভাজি গৰু-মুতেৰে কেইদিনমান খালে গোধ গুচে।

৯৯। নিমৰ শিপা আৰু ছাল আৰু খয়েৰ সমজোখে বটি খালে গোধ গুচে।

নোখোৱা দৰব

১০০। বগা আকলৰ শিপাৰ ছাল কাজি পানীৰে বটি ১৫ দিন লেপ দিলে গোধ ৰোগ গুচে।

১০১। কনক ধতুৰাৰ পাত, এৰাগছৰ শিপা, পচতীয়াৰ পাত, পুৰ্ণনৰা, চজনাৰ শিপাৰ ছাল, বগা সৰিয়হ সবাকো গৰু মুতেৰে বটি তপতাই লেপ দিলে গোধ ৰোগ

গুচে।

১০২। বাহকৰ ছাল, আকণৰ শিপা, সমজোখে লৈ কাঁজি পানীৰে সৈতে বাটি লেপ দিলে তথা।

১০৩। হাতী পিপলি গছৰ ছাল বাটি তপত কৰি বান্ধি লেপ দি বান্ধি থ'ব। ৪/৫ দিন বান্ধিলে নিশ্চয় ভাল হ'ব। (পৰীক্ষিত)

আজলীয়া

পৰামলধী (হালকনি) গছৰ ওপৰত গজা বৰুমলাৰ শিপা কঁকালত আজলীয়া আদি ল'লে গোধ গুচে।

চৰ্মৰোগ

বগৰি গুটীয়া, কপাহ গুটীয়া

ভৰি তলুৱাত গেঁজা লাগি দুখ পালে বগৰি গুটি যেন হৈ উখহি উঠি বিষায়।

দৰব

ঘৃৰণীয়া শিল এডোখৰ জুইত তপতাই পাৰে মানে সেঁক দিব। ৩/৪ দিন সেঁক দিলে বগৰি গুটীয়া মোহ যাব। বিষ বেদনা গুচিব।

বগৰি গুটীয়া ফালি দি তপত তেল পেলাই দিব।

পানীয়ে ভৰি খালে

১০৪। জেতুকা আৰু হালধি বাটি বান্ধিব।

১০৫। এৰা গুটিৰ তেল ঘঁহিব।

১০৬। খয়েৰ আৰু চা খৰি একে লগে মিলাই মালিছ কৰিব।

বোকাই ভৰি খালে

বোকাই ভৰি খোৱাকে চালনী মৰকা বোগ বোলে। ভৰি তলুৱাত ফুট ফুটীয়াদি বোকাই খায়। চালনীৰ নিচিনা ফুটা বা বিন্ধা কৰে দেখি ইয়াক চালনী মৰকা বোগ বোলে।

তিলৰ ফুল, সৈন্ধৱ লোণ, গৰু-মূত আৰু সৰিয়হৰ তেল মিহলাই লোৰ পাত্ৰতলে বাটি লগালে এই বোগ ভাল হয়।

ভৰি ফটা

১০৭। বটৰ আঠা লগালে ভৰি ফটা ভাল হয়।

১০৮। কুঁহি লতাৰ আঠা লগালে ভৰি ফটা ঘা ভাল হয়।

১০৯। কলাগুটি তেলত ভাঁজি তেল লগালে ভৰি ফটা ভাল হয়।

পীলাই

১১০। শিলিখা গুড়ি আৰু পুৰণি গুৰ নাইবা শিলিখা গুড়ি আৰু বিট্ লোণ সমজোখে লৈ তপত পানীৰে খালে পীলাই খাপৰি ৰোগৰ শান্তি হয়।

১১১। ২/৩ টা পিপলি পানী দি বাটি খালে বা পুৰণি গুৰৰ সৈতে খালে পীলাইৰ উপকাৰ হয়।

১১২। মচৰবৰ, হিৰাকচ আৰু নহৰু সমজোখে বাটি, বগৰি গুটি পৰিমাণে বড়ি কৰি কল এচকলৰ ভিতৰত লৈ গিলি খাব। এই দৰৱ দিনত দুবাৰকৈ সুদা পেটত এমাহ খালে পীলাই খাপৰি কুঁচি যাব।

১১৩। হিং, যখাৰ, সৈন্ধৱ লোন, আদা, জালুক, পিপলি, সমজোখে গুৰি কৰি নেমু টেঙাৰ ৰসত বাটি ৰোগীৰ বয়স মতে আদ মহাৰ পৰা এমহা পৰিমাণে দৰৱ নিজে সুদা-পেটত খাব।

১১৪। চিতামূল বাটি একো ৰতি জোখে বড়ি কৰি সেইবৰি তিনিটাকৈ পকা কল এচকলত ভৰাই খাব।

১১৫। গ'হৰা গছৰ ছাল আৰু শিলিখাৰ ক্বাথ পিপলি গুড়ি মিলাই খাব। গাত টান জ্বৰ থাকিলে ইয়াৰ লগতে জ্বৰৰ দৰৱো খাব।

১১৬। আথৈ লতা, তিতা ভেকুৰিৰ শিপা, চিৰতা, নিম, ছাল লতি পোৰোলাৰ পাত, আমলখি, শিলিখা, ভইৰা গুটি, ধনিয়া, সবাকো মিলাই ক্বাথ কৰি পিপলি গুৰি আৰু মৌ দি খালে জ্বৰ গুচিব। (পীলাই ২ সেৰলৈ গধুৰ হয়।)

১১৭। বেজ কচু এপোৱা দুই পোৱা কাতি মহীয়া চোকা কলাখাৰত সিজাই গোটা কৰি বগৰি পৰিমাণ বড়ি কৰিব। এই বড়ি নিতৌ একোটা পুৱা-গধূলি শুদা পেটত খাব। পীলাই জ্বৰ গুচিব।

১১৮। নিম পাত, উৰহী, পাত, ক'লা তুলসীৰ পাত আৰু জালুক সমজোখে বাটি পৰিমাণ বড়ি কৰি পুৱা শুদা পেটত অনুপানত একোটা খাব-পীলাই থকা জ্বৰ ভাল হ'ব।

১১৯। আদাৰ ৰস আৰু ছাগলী গাখীৰ একেলগে খালে পীলাই গুচে।

১২০। পিত্ত ৰোগ ঃ ভেকুৰীৰ শিপা জালুক নিমখ দি ৰান্ধি এমাহ দিন একেৰাহে খাব লাগে।

১২১। ৰক্ত পিত্ত ঃ বগা বাহকৰ পাত পানীত সিজাই চাহৰ দৰে দীৰ্ঘদিন খালে ভাল হ'ব। বা বিশল্যকৰণীৰ পাতৰ ৰস ৩০ গ্ৰামকৈ কেইদিনমান ব্যৱহাৰ কৰিলে ভাল হ'ব।

১২২। বায়ুৰ দৰৱ ঃ জাতি কালিৰোলৰ মূল, কুকুৰা লতাৰ মূল চোৰাতৰ মূল, আঠিয়া কলৰ মূল, জম লাখুটিৰ মূল, কট্যামালীৰ মূল, গুটি মালীৰ মূল, মাকৰি ঘিলা সবাকে বাটি পুৱা শুদাপেটত খুৱাব।

১২৩। বায়ুৰোগ ঃ আদা টুকুৰা কৰি নিমখৰ সৈতে আহাৰ খোৱাৰ আধা ঘণ্টাৰ আগত খাই গৰম পানী খাব লাগে।

১২৪। পিতৰ ঃ ভেকুৰীৰ শিপা নিমখ জালুক দি পগাই খাব। এমাহ খালে বহুদিনীয়া পিত্ত নাশ হ'ব।

১২৫। পিত্ত কামোৰণিৰ দৰব ঃ বৌ মাছৰ পিত্ত, টংলতিৰ শিপা, যে চাকি ফুল আৰু শিপা, পাণৰ পিপলি, ইলাচি জাই, লং একত্র কৰি চুণ্ডাত সিজাই খাব।

পিত্ত ৰোগ

১২৬। বাহক চাল, ভুঁইৰা গুটি, নিমৰ ছাল, চিৰতা, শিলিখা, জীমবাজ, পোৰোলালতিৰ পাত সবাকো ক্বাথ কৰি মৌ মিলাই খালে বুকুৰ চমচমনি, সোপা দিয়া বতিওৱা ইত্যাদি অম্লপিত্ত ৰোগ গুচে।

১২৭। কি.মিচ আৰু শিলিখা বটি মৌ আৰু পুৰণি গুৰ মিলাই খলে অম্লপিত্ত দমন হয়।

১২৮। আমেলতা, খৈৰ, যষ্টীমধু আৰু অচুকাঠৰ ক্বাথ মৌ মিলাই খালে অম্লপিত্ত গুচে।

১২৯। হালধিৰ ৰস চুণৰ পানী অনুপাতত খাব ; অম্লপিত্ত নাশ হ'ব।

১৩০। নিমখ আৰু তেজপাত একেলগে বটি আহাৰৰ আগেয়ে খালে অম্লপিত্ত ৰোগ ভাল হয়।

১৩১। আমলখিৰ ৰস মৌৰে খালে ভাল পাব।

১৩২। ৰঙা চন্দন ঘঁহি সৈ আদতোলা মাখনেৰে পুৱা খালে আৰাম পাব।

১৩৩। পকা নেমুটেঙাৰ ৰস চেনিৰে গধূলি বেলিকা খাব।

বুকুৰ চমচমনি পিত্তৰোগত

১৩৪। খড়ি মাটি আৰু চেনি খালে পিত্ত দমন হয়।

১৩৫। আমঠু গুৰি আৰু চেনি খালে চমচমনি গুচে।

১৩৬। শিগু গছৰ পাতৰ ৰস এছটাক, মিছিৰি পানী বা চেনিৰে খালে কুপিত পিত্ত সাম্য হয়।

১৩৭। কাঁজলগোবিৰ ৰস, শিলিখাৰ ৰস আৰু ক'লা গৰুৰ মূত পুৱা-গধূলি দুবাৰকৈ ৭ দিন খাব।

১৩৮। নিমৰ পাতৰ ৰস, শিলিখাৰ ৰস, জালুক ২১ টা, লোণ দি বটি তপতাই খাব।

১৩৯। জেঙেৰী টেঙাৰ ৰস, মিঠা আমৰ ছালৰ ৰস, কাঁজলগোৰী কেঁচাই খুন্দি ৰস উলিয়াই চেনি দি খাব।

১৪০। বগা বাহকৰ শিপা, বিৰিণৰ শিপা, শিলিখা সিজাই খোল মৌ চেনিৰে খাব।

১৪১। দুইতোলা কাগজী নেমুৰ ৰসৰ লগত এতোলা উত্তম সাজি মাটি ভালকৈ মিহলি কৰি ২/৩ দিন খালে নিশ্চয় অম্লপিত্ত আৰোগ্য হয়।

১৪২। বোকা নাৰিকল আদপোৱা, গৰু ঘিঁহ আদপোৱাত ভাজি সেই নাৰিকলৰ পানীত সিজাব। সিজোৱা হ'লে ধনিয়া, পিপিলি, মুথা, ডালেচেনি, এলাচি, মাহপাত, নাহৰ ফুলৰ কেশৰ, প্ৰত্যেকৰ আদতোলাকৈ গুৰি তাতে দিব। আদতোলা পৰিমাণে এই দৰব খাব।

১৪৩। আদা, জালুক পিপলি, আমলখি, শিলিখা, ভঁইৰা গুটি, বিট লোণ মুথা, বিৰিং গুটি, এলাচি, তেজপাত, প্ৰত্যেকৰ গুৰি এমহা, লং তিনি তোলা, তেউৰী মূলৰ গুৰি আৰু চেনি সবাকো মিলাই এমহা পৰিমাণ খালে অম্লপিত্ত, হগা-মুতা বন্ধ হোৱা, পেটৰ বিষ আদি ৰোগ গুচে।

১৪৪। পিপলি গুৰি ৫ তোলা, ঘিউ ১০ তোলা, চেনি এপোৱা, শতমূলৰ ৰস ১০ তোলা, আমলখিৰ ৰস এপোৱা, এৰা গাখীৰ একেলগে সবাকো মিলাই পগাব। তাতে ডালচেনি, তেজপাত, এলাচি, শিলিখা, কালজীৰা, ধনিয়া, মুথা, বাঁহ কৰ্পূৰ, আমলখি প্ৰত্যেকৰ এমহা, জীৰা, কুড়, আদা, নাহৰ ফুলৰ কেশৰ আদমহা পেলাই দিব। জুৰালে জাই ফলৰ গুৰি, জালুকৰ গুৰি আৰু মৌ প্ৰত্যেকৰ তিনি তোলাকৈ মিহলি কৰিব। ওপৰত পগোৱা গাখীৰে সৈতে আদমহা পৰিমাণ এই দৰব খালে অম্লপিত্ত, ওক-বাতি, অৰুচি, আন্তোক, পেটৰ বিষ আৰু খেহ ৰোগ গুচে।

পিত্তৰোগৰ দৰব

১৪৫। যৱ ধানৰ গুৰি, বাহক আৰু আমলখিৰ কাথত চেনি, এলাচিৰ গুৰি, তেজপাতৰ গুৰি আৰু মৌ দি খালে অম্লপিত্ত গুচে।

১৪৬। যৱ, পিপলি, পোৰোলা লতিৰ পাত বা আমৈ লতা, খাজুৰ কাঠ, যষ্ঠীমধু আৰু কাচুকাঠৰ কাথত মৌ দি খাব।

১৪৭। আমৈ লতা, মহানিমৰ ছাল, লতিপাত আৰু ত্ৰিফলৰ কাথত মৌ দি খাব।

১৪৮। বাহক ছাল, ভঁইৰা গুটি, নিমৰ ছাল, চিৰতা শিলিখা, ভীমৰাজ, পোৰোলা লতিৰ পাত সবাকো কাথ কৰি মৌ মিলাই খালে বুকুৰ চমচমনি, বতিওৱা আদি অম্লপিত্ত গুচে।

১৪৯। কিচমিচ আৰু শিলিখা বটি মৌ আৰু পুৰণি গুৰ মিলাই খালে অম্লপিত্ত দমন হয়।

১৫০। আমৈলতা, খৈৰ, যষ্ঠীমধু আৰু আচুকাঠৰ কাথ মিহলাই খালে অম্লপিত্ত গুচে।

১৫১। হালধিৰ ৰস চূণৰ পানী অনুপানত খাব অম্লপিত্ত নাশ হ'ব।

১৫২। নিম আৰু তেজপাত একেলগে বাটি আহাৰৰ আগেয়ে খালে অম্লপিত্ত ৰোগ ভাল হয়।

১৫৩। আমলখিৰ ৰস খালে ভাল পাব।

১৫৪। আমলখিৰ ৰস মৌৰে খালে ভাল পাব।

১৫৫। বগা চন্দন ঘঁহি লৈ আদতোলা মাখনেৰে পুৱা খালে আৰাম পাব।

১৫৬। পকা নেমুটেঙাৰ ৰস চেনিৰে গধূলি বেলিকা খাব।

গেষ্টিক বেমাৰৰ ঔষধ

উপকৰণ

১৫৭। কাজি নেমু ৩টা।

১৫৮। কৰ্দৈ ১/২ কিলোগ্ৰাম।

১৫৯। ভেঁকুৰি তিতাৰ ৬ টা কুমলীয়া আগ।

তৈয়াৰ কৰা নিয়ম ঃ কৰ্দৈখিনি ভালকৈ পিহি ৰস উলিয়াই ল'ব। নেমু তিনিটা বাকলি সহ বেলেগে পিচি ৰস উলিয়াই ল'ব। ভেঁকুৰি তিতাৰ পাত কেইটাও পিচি ৰস উলিয়াই এটা পাত্ৰত ভালকৈ আটাইখিনি মিহলাই ল'ব। এটা ৭৫০ মিঃলিঃ ধৰা বটলত পিচা বস্তুখিনিও অলপ পানী মিহলাই ভৰাই লওক। ভালকৈ টানি কাক মাৰি এনেদৰেই বটলটো প্ৰায় ৫ দিনমান থৈ দিব।

খোৱাৰ নিয়ম ঃ ষষ্ঠ দিনৰ পৰা এটা সৰু গিলাচৰ আধা গিলাচমানকৈ ৰাতিপুৱা খালি পেটত খাব। খোৱাৰ আধা ঘণ্টামানৰ পাছত আন বস্তু খাব। এনেদৰেই বেমাৰ ভাল নোহোৱা পৰ্যন্ত খাই থাকিব। ৰোগ পুৰণা হ'লে অৱশ্যে বেছি দিন খোৱাৰ আৱশ্যক।

খোৱা নিষেধ ঃ ঔষধ খাই থকা সময়খিনিত ভজা-পোৰা, জালুক-জলকীয়া, মছলা, চাহ আদি খাব নেলাগে।

পিত্ত ৰোগ

১৬০। নাৰিকলৰ ছাল, কুচিয়া মাছ, মৰিচ, সমে পগাই খাব।

১৬১। তিতা লেটাৰ গুটি, নীলকণ্ঠৰ মূল, বেতাল চণ্ডী সবাকো পগাই খাব।

১৬২। ছাগলী লাদ পানীৰে গুলি খাব।

১৬৩। আৰবা চন্দৰ শিপা, বন কপাহিৰ শিপা, আদা, জালুক, পিপলি, বাঘ চোৰাতৰ সাধ, বলজবাৰ শিপা সবাকে বাটি সাতটা বড়ি কৰি খাব।

ৰক্তপিত্ত

১৬৪। দুবৰি ঘাঁহৰ ৰস, ডালিম ফুলৰ ৰস, গোবৰ বা ঘোঁৰাৰ বিষ্ঠাৰ ৰস চেনি মিলাই খালে তেজ বয়।

১৬৫। বাহক পাতৰ ৰস, ডিমৰু গুটিৰ ৰস, ধা ভিজোৱা পানী আৰু বিশল্যকৰণীৰ পাতৰ ৰস খালে তেজ যোৱা বন্ধ।

১৬৬। এক অনা ভৰ ফিটকিৰি গুৰি কৰি এবা গাখীৰ মিলাই খালে তেজ যোৱা গুচে।

১৬৭। কিচ্‌মিচ্‌ ভিজোৱা পানী আৰু কিচ্‌মিচ্‌ খালে উপকাৰ হয়।

১৬৮। ডিমৰু সিজাই তাৰ ক্বাথ মৌৰে খাব।

১৬৯। পাতত দিয়া বাহকৰ পাতৰ ৰস মৌ আৰু চেনি মিলাই খাব।

(পৰীক্ষিত)

১৭০। ডিমৰুৰ ৰস দুতোলা মৌ দি খাব।

১৭১। শিলিখাৰ ৰস আৰু মৌ খাব।

১৭২। পিপলি গুৰি আৰু মৌ খাব।

১৭৩। গৰখীয়া কঠালৰ গুটিৰ গুৰি বা শিপাৰ ৰস পানী দি খালে ৰক্তপিত্তৰ তেজ বন্ধ হয়।

১৭৪। হৰিণকাটা টাঙণৰ চোঁচ আৰু কালুক আঁটেটা, চবিশংকৰৰ (যুগী এবিৰ) ছাল, হৰিণৰ শিঙৰ চোঁচ বটি খালে কাঁহোতে তেজ যোৱা গুচে।

১৭৫। কোৱাভাতুৰীৰ শিপাৰ ৰস তলত লেখা ধৰণে খাব। শনি বা মংগলবাৰে সধৱা তিৰোতাই গা-ধুই শুচি হৈ তিতা কাপোৰে গা নোমোচাকৈ অনা নদীৰ পানীৰে ৮ আঙুল কোৱাভাতুৰীৰ শিপা পটাত বটিব, ৰোগীয়ে লোৰ পাত্ৰত লৈ খাব। সেইদিনা ৰোগীয়ে গাখীৰ বা পায়সত বাহিৰে আন একো নেখাব, যি বস্তু খায় লোৰ পাত্ৰতহে খাব। এবাৰ মাত্ৰ এই দৰৱ খালে ৰোগ গুচিব।

১৭৬। গমাৰীৰ শিপা এক অনা পৰিমাণে বটি খালে ৰক্ত পিত্ত ভাল হয়।

হৰিণা বাগচু (গুল্ম পিত্ত)

১৭৭। বাঘ চোৰতৰ সাহ, বন জবাৰ শিপা, আৰকচনৰ শিপা, বন কপাহিৰ শিপা, আদা, জালুক, পিপলি, সকলো বটি সাতটা বড়ি কৰি আগলতিৰ পাতত লৈ খাব।

১৭৮। এলাচু আৰু বঠী মৌ পিচি খাব।

১৭৯। ছাগলীৰ গু পানীৰে গুলি খাব।

ৰক্ত পিত্ত

১৮০। বগা বাহক ৮/১০ খিলা পাতত দি তাত ৩/৪ চামুচ মৌ মিলাই অলপ চেনি দি দিনে ২ বাৰকৈ কিছুদিন খাব লাগে।

পিত্ত ঃ অভোক, পেট গেজগেজাই থাকে।

১৮১। যখাৰ, ক'লাহালধি একত্ৰিত কৰি খাব। আহাৰ খোৱাৰ পিছত খাব। ৩ পালি খাব। অসুখ পুৰণা হ'লে বেছিকৈ খাব।

১৮২। বাহকৰ পাত জুইত সেকি ৰস উলিয়াই মৌ বসৰ লগত চেনি মিহলাই খাব।

১৮৩। তালা কোচা পিপাৰ ৰস তলত লিখাৰ দৰে খাব। শনি বা মংগলবাৰে ঋতু হোৱা তিৰোতাই গা ধুই শুচি হৈ, তিতা কাপোৰেৰে গা নোমোচাকৈ নদীৰ পানীৰে আঠ আঙুল তালাকোচাৰ শিপা পটাত পিহি লোহাৰ পাত্ৰত লৈ খাব। সেইদিনা ৰোগীয়ে গাখীৰ বা পায়সৰ বাহিৰে কোনো বস্তুকে খাব নেলাগে। যি বস্তু খায় লোহাৰ পাত্ৰতহে খাব। এবাৰ মাত্ৰ এই ঔষধ খালে বেমাৰ ভাল হ'ব।

ৰক্তসাৰ

লক্ষণ ঃ প্ৰসাৱৰ দ্বাৰে তেজ পৰে।

ঔষধ

১৮৪। খঁৰাৰ চাল, পানী, পতনী, সিজুৰ মজা, সান ধুনা, খহকা ডিমৰুৰ ছাল, এৰাঁ গাখীৰৰ লগত মিহলাই খাব।

দাঁতৰ দৰব

১৮৫। মুখৰ ভিতৰত ঘা লাগিলে তকৰা কদমৰ ছালৰ ৰসেৰে মুখ কুলকুলিয়াব।

দাঁতপোকৰ দৰব

১৮৬। মালভোগ কল গেলা, বগা নহৰু, বৰকচুৰ গেলা, কণীৰিহৰ গুটি সকলোকে পিহি তপতাই গালত লগাই দিব।

দন্তক্ষয় ৰোগ

১৮৭। বন ঔষধ ঃ দোৰোণ পাতৰ ৰসেৰে প্ৰতিদিনে মুখ কুলকুলিয়াব লাগে ২/৩ বাৰ।

দাঁত বিষ

১৮৮। ভীম কলৰ পাতৰ মাজত কেঁচা ঠাবি এডাল জুইত অলপ সেকি যিমান সময় পৰা যায় বিষ হোৱা দাঁতেৰে কামুৰি ধৰিলে বিষ নাইকিয়া হয়।

১৮৯। মৰাপ আদা খুন্দি দাঁতৰে চোবাই কিছু বিষ হোৱা দাঁতৰ মাজত ৰাখিলে দাঁতৰ বিষ দূৰ হয়।

দাঁতৰ আলু উঠা-পাইৰিয়া

১৯০। তেজমৰীৰ ছাল খুন্দি তুলাৰে লগাব, ভাল হ'ব।

গোখা আৰু গৰল

১৯১। কণীবিহৰ ছাল পুৰি ছাই কৰি তাৰ লগত শেলুকৰ গুটি পিহি মিহল কৰি গৰলত লিপি দিব লাগে।

১৯২। গোখা হ'লে ককিলা মাছৰ দাৰে আকিয়াই তাক লগাব লাগে।

১৯৩। দাঁত কুত ঃ পিপলি, মিঁউ, মৌ খুন্দি মুখতলে থাকিব, নাশ হ'ব।

১৯৪। গাৰু চাকলীয়া ঃ কলাখাৰ, কাঠফুলা, কেহেৰুৰ ছাল, ভাতঘিলাৰ ছাল, কাছৰ মুৰ সকলোকে পুৰি ছাই কৰি ঘাত দিব।

দাঁত পোকৰ দৰৱ

১৯৫। গাঁথিয়ন, কলাপুলি, পঁচা কলৰ আলু, ভলুকা বাঁহৰ পাত, বগুপতীয়া গুধা লতা গুৰি কৰি ওপৰত কলাপাত দি টোপোলা বান্ধি গৰম দি টেকেলিত ভৰাই টেকেলিৰ মুখখনত শা কৰি গৰম লৈ কলাপাত এখিলাত ফুৰাই থাকিলে। পোক দেখা যাব।

টোপনিত দাঁত চোবোৱা দৰৱ

১৯৬। যোঁৱা নেজৰ চুলি ৭ ডাল তাবিজত ভৰাই ল'ব লাগে।

১৯৭। দাঁতৰ বোগত কোটোহা বেঙেনা (পকা) কেইটামান ভাঙি এটা মাটিৰ টেকেলিত জুইত গৰম কৰিব লাগে। যেতিয়া সেই গুটিকিটাৰপৰা ধোঁৱা ওলাব, তেতিয়া মুখেৰে শা কৰি মুখৰ ভিতৰলৈ সেই ধোঁৱা সোমাব দিলেই দাঁতৰ মাজত থকা পোক ওলাই আহে।

কৌঁহা ৰোগ

১৯৮। জেতুকা পাতৰ ৰসেৰে ধুব লাগে বা দুপৰীয়া টেঙাৰ পাত খুন্দি প্ৰলেপ

১৯৯। আহোম কৌঁহোৱা ঃ বনকপাহৰ ফুল, তিতা কেৰেলাৰ শিপা, আৰজতাদ সমানে বাটি দিব, ভাল হ'ব।

অপথ্য ঃ টেঙা নেখাব।

২০০। শৰীৰৰ ভিতৰত কৌঁহা ঃ চাকিলাৰ শিপাৰ ৰস ২৫ গ্ৰামত সম পৰিমাণৰ

মৌ-জোল মিশ্ৰণ কৰি খালে শৰীৰৰ ভিতৰত হোৱা কোঁহা ভাল হয়।

কোঁহা

২০১। বন ঔষধ ঃ জেতুকা পাতৰ ৰসেৰে কোঁহা শুকুৱাত সহায় কৰে।

২০২। মহৰু ২/৩ ফোটা খুন্দি কিছু সময় প্ৰলেপ দিলে কোঁহা ভাল হয়।

২০৩। দুপৰ টেঙাৰ পাত খুন্দি প্ৰলেপ দিলে কোঁহা বহি যায়। আৰু বেদনা লাঘৱ হয়।

২০৪। সৰু সোণৰৰীয়ালৰ পাত ৫ টা খুন্দি কোঁহাৰ মুখত লগালে কোঁহা বহি যায়। আৰু পকাত সহায় কৰে।

২০৫। সিজুৰ কেঁচা ঠাৰি থেতেলিয়াই, কোঁহাত প্ৰলেপ দিলে কোঁহা বহি বা ফাটি যায়। আৰু বিষ নাইকিয়া হয়।

২০৬। পাঁচপতীয়াৰ পাত ৩/৪ খিলা খুন্দি প্ৰলেপ দিবে লাগে। ই পকা আৰু শুকোৱাত সহায় কৰে।

২০৭। বেলৰ পাত ২/৩ খিলা, দুটা জালুক ভালদৰে পিহি প্ৰলেপ দিব লাগে।

বাঘিনী (কোঁহা)

লক্ষণ ঃ ভিতিৰ একালে ফুলি উঠে।

২০৮। ঔষধ ঃ ভোম চোঁৰাতৰ পাত, লতি পোৱালৰ পাত আকণৰ পাত, ৰঙালী জালুকৰ পাত পিটি লিপি দিব।

বাঘমুৰা

লক্ষণ ঃ ভিতি মুখ ফুলি উঠে।

২০৯। ঔষধ ঃ বাঘ আঁচোৰাৰ শিপা, সোণ বড়িয়াল, কঠওৰ ছাল একেলগে বাটি লিপি দিব।

ওভোটা বাকচু

লক্ষণ ঃ নাভি-মণ্ডলত মৌৰ উঠে। তাকে ওভোটা বাকচু বোলে।

২১০। ঔষধ ঃ আৰৰ চন্দৰ মূল, জলকীয়াৰ সৈতে খাব।

২১১। কাজল গোৰি, আৰৰচন, নীলকণ্ঠ, পিপলি জলকীয়াৰ সৈতে পিটি ভকলা খাৰ দি খাব।

২১২। আৰৰচন, বিজল চণ্ডীমূল, মৰিচ ২টা পিপলি ২টা বাটি মধাৰ দি খাব।

২১৩। কাজলগোৰি, এলাচু, চুণ, আঠিয়া কলৰ হাঁই পানীত তপতাই খাব।

পোৱা জ্বাগা সৰ

লক্ষণ ঃ পানীজোলা ফুটে, চেঙচেঙায়, পানী ওলায়।

২১৪। বাহি বাকিনীৰ ঠাৰি খেতেলিয়াই চুঙাত ভৰাই পুৰি তাকে সেক দিব।

২১৫। কলপ সতাৰ এবা ছাল, কঠালৰ এবা ছাল, শগুনৰ এবা পাখী খোলাত ভাজি গুৰি কৰি দিব।

পোৰা বস্ত্ৰমালা

লক্ষণ ঃ পানীজোলা ফুটে, টিটিকি বাঢ়ি যায়, চেঙচেঙায়।

২১৬। আমঠু শিলিখা, ছালৰ গুদা শিঙনীয়াৰ শিপা, কঠালৰ চবিয়াত বটি দিব।

ফোঁহা ঃ বিশল্যকৰণীৰ পাত খুন্দি ফোঁহাত প্ৰলেপ দিব লাগে।

প্ৰসূতি ৰোগ

প্ৰসূতি নাৰীৰ বিষ

২১৭। পচতীয়াৰ পাতৰ ক্কাথ কৰি দিনে ২ বাৰকৈ খাব লাগে।

গাখীৰ চন্দিয়ালে

২১৮। শুকান অমৰা গুটি ৩৭৫ গ্ৰাম ১০/১২ টামান আখৈ, ১২৫ গ্ৰাম সৈন্ধৱ লৱণ একেলগে মৌজোলৰ লগত ভালদৰে মিহলাই কেঁচুৱাক চেলেকাই থাকিব লাগে।

প্ৰসৱৰ ঔষধ

২১৯। দুপতীয়া তেৰ্তোল গুটিৰ পুনিৰ সৈতে তুলি আনি চুলিত বান্ধি নাকৰ সম্মুখত ওলমাই দিব শীঘ্ৰে প্ৰসৱ হ'ব।

২২০। মধুৰী আমৰ শিপাৰ ছাল কাচমণিৰ শিপাৰ চাউলৰ সৈতে পিচি খাব, তৎক্ষণাৎ প্ৰসৱ হ'ব।

স্ত্ৰী পুষ্পিতা হোৱা ঔষধ

২২১। মাখিয়তিৰ শিপা তামোলৰ শিপা, বৰুণৰ ছাল সবাকো গুৰি কৰি খুৱাব, ঋতু হ'ব।

স্ত্ৰী গৰ্ভৱতী হোৱাৰ ঔষধ

২২২। ঋতুৰ পাছত এৰণ্ড্ৰ বীজ ভক্ষণ কৰিব। ধতুৰাৰ মূল কঁকালত আঁৰি লৈ থাকিব। গৰ্ভ হ'ব।

পোৱণি প্ৰসূতা

২২৩। লেটা গুটি ৫ টা বাঘমলাৰ আগ ২টা, টঙনাৰ আগ ৩টা, হাতী পিৰ্পলিৰ থাৰি, তামোলৰ পুলিৰ কুঁহি, সবাকো খুন্দি ৰস লৈ চেনা বাখৰৰ সৈতে খাব, কিছু ঘঁহিব।

২২৪। পাঁকৰি ধোৱা চৰাইৰ আগমগুহ, ডাউকৰ, নেউলৰ আগমগুহ শুকাই বটি মুৰাকলৰ আঠাৰ লগত মাহটোৰ মান বড়ি কৰিব।

২২৫। মিঠা আমৰ ছাল, আমৰ ছাল, টকুনাৰছাল, মালভোগ কলৰ শিপাৰ ৰসত কিঞ্চিত তপত কৰি খাব।

২২৬। গধূলি গোপাল ফুলৰ শিপা বটি গাখীৰৰ টেকেলি ধোৱা পানীৰ লগত মিহলাই খাব আৰু গাত ঘঁহিব।

হাগনি প্ৰসূতা

২২৭। মিঠা আমৰ ছাল, অমৰাৰ ছাল কহিমলাৰ ছালত ১নং বড়ি পিচি খাব। যদি তাতো নুগুচে ডালিম পুৰি ৰস লৈ ছাগলী গাখীৰত বড়ি এটা পিচি খাব। ভাল হ'ব।

পিত্ত প্ৰসূতা

লক্ষণ ঃ পেট কলমলায়, উজাই আহি বুকুত খামোচ মাৰি ধৰে, ওকালি হয়।

২২৮। আম চেকুৰা, হাইঠাৰ বাকলি, কেটেলা পহুৰ পিত, ছাগলীৰ পিত কাচৰ পিত, ৰৌ মাছৰ পিত ভাত কেৰেলাৰ আলু, তৰাৰ গাঁজ, বেতৰ গাঁজ কৈৰাৰ গাঁজ, পহুৰ পিত (অভাৱত তিতা কেৰেলাৰ শিপা) এক ভেদেলীৰ আলু, পাকৈ টোৰাৰ মহঙ সৱাকো বটি মগুমাহ এটামান বড়ি কৰি খুৱাব।

২২৯। কেৰেলাৰ পাতৰ ৰস, যখাৰ বা হালধিৰ ৰস, যখাৰ বা কৰচৰ ছালৰ ৰস, য'খাৰ বা চাউল ধোৱা পানী, যখাৰ বা ভেটৰ পাতৰ ৰস যখাৰত মাৰি একোটা বড়ি খাব। চূণৰ পানী যখাৰত বড়ি খাব।

২৩০। কৰচৰ ছালৰ ৰস ও যখাৰ।

বাঘনী প্ৰসূতা

২৩১। চেংগামোৰ, গন্ধ কচুৰ আলু, মেটেকাৰ আলু পুৰি সজা ল'ব। পুৰণি খৰিচা, ছালৰ গুদা, কেঁচা আঠীয়া, পঁকা আঠীয়া কল - সকলো খুন্দি পানীত মেহাৰি চেনা বাখৰ দি কিছু ভৰণ দিব।

২৩২। আকণৰ ছাল ও শিপা, পেটাইৰ শিপা দুইপতীয়া এড়াৰ শিপা সকলোকে বটি ৰস খাব। চিঠা ভৰণ ল'ব।

মূৰ ফুৰণি

২৩৩। ভূঁই কোমোৰাৰ বুকু, ছাল কোমোৰাৰ বুকু, পকা অমিতা, দৈ গাখীৰৰ মধা কুমত আৰু কপালত দিব।

২৩৪। সূতিকা তেল ব্যৱহাৰ কৰিব।

প্ৰসূতিৰ পিয়াহ খোৱা

২৩৫। চেঁৰা বেহাৰ ও তিতা ভেঁকুৰিৰ শিপা গাখীৰৰ লগত খালে স্তনত পিয়াহ বাঢ়ে।

২৩৬। খুতৰা শাকৰ শিপা, শগুণৰ কোমল পাখী, তিল সহিতে পাততে দি খালে গাখীৰ বাঢ়িব।

২৩৭। ভূঁই কোমোৰাৰ শিপা শুকাই গুৰি কৰি আখা তোলা, আড়ে চাউলৰ পিঠাগুৰি আধাতোলা এঁৰা গাখীৰৰ লগত ৫/৭ দিন খালে পিয়াহ বাঢ়িব।

পোৰণি প্ৰসূতাৰ লক্ষণ

মুৰ ঘূৰাই, খোৱা কোৱা দেখে।

২৩৮। ১নং সূতিকাৰ বড়ি উখুৰা চাউল, বগা দুবৰি দুয়োকো পিচি সৰ্ব শৰীৰত ঘঁহিব।

২৩৯। সৰু মানি, সৰ্প জিভা, ঝাৰ শিৰীৰ ৰসত ১ নং বড়ি মাৰি ঘঁহিব।

অনুপান ঃ মালভোগ কলৰ শিপাত এটা বড়ি মাৰি খাব।

২৪০। অমৰাৰ আলুৰ ৰসত এটা বড়ি মাৰি খাব।

সূতিকাৰ তৈল

২৪১। শতমুল. ভূঁই কোমোৰা, চালকুঁৱৰী, হাচুটি, সৰ্পজিভা, জখাৰ-সবাকো থেতিলিয়াই ৰস ল'ব। সৰু মানিমুনি, ঝাবশীৰী, বন বেহাৰ, মাটি কমলাৰ শিপা ৩ জন লাইতৰু. ৪/৫ টানান পেটু ল'ব। এক পোৱা তেল ভালকৈ তপতাই সকলোবোৰ তেলত পেলাই দি, ভালদৰে ভাজি তাতে নেমু টেঙা এটাৰ ৰস চেপি দি, কচু পৰৰ মূৰত জুইৰপৰা নমাই চেকি তেল ল'ব।

সূতিকাৰ খোৱা দৰব

২৪২। শিলিখা, আমঠু, অমলখি, লেটা গুটি, বাঘৰ দুধ, ক'লা মেকুৰীৰ জল, গৰ্বৰ ভিতৰত থকা পহুৰ মগুহ, ঘণ গুৰি—সকলো বটি মাহটোৰ সমান বড়ি কৰি শুকাই থ'ব। অনুপান ভেদে খালে সকলো প্ৰসূতাৰ খাটিব।

প্ৰসূতা ৰোগ

২৪৩। গাঠিয়ন, ভোগজীৰা, গুৱামৰী শালধুনা, জাইফল লং, বেত, বীৰ আকণৰ শিপা, গৰুৰ পক্ষী, কঠালৰ মুচি, মালভোগ কলৰ শিপা, পুৰণা আমঠু, কমলা টেঙাৰ বাকলি, তামোল বিয়নিৰ শিপা, শিলিখা, জালুক ২টা পিপলি দুটা লোণৰ লগত মিলাই খাব। প্ৰসূতা নাশ হ'ব।

২৪৪। গুৱামৰী ক'লা বাখৰ, ধনীয়া কালজীৰা, ভোগজীৰা, ঝনী, হালধী, ডালিমৰ

আগ ২১ টা একেলগে কৰি খুৱাব। নাড়ীত পানীৰে সেক দিব।

পুৰ প্ৰসূতা ঃ (গো, হাত-ভৰি পোৰে, সৰিয়হ ফুল দেখেখি)

২৪৪। মালভোগ কলৰ শিপা, তাৰে ফেচু এটা, তামোল পুলিৰ আলু, ৰঙা চন্দন, তিতা ভেঁকুৰীৰ আগ, লং, জিৰা, ক'লা জিৰা, নেউলৰ মাংস, পাখেধোৱাৰ মাংস, কেটেলাৰ ভুক, লোণ, জালুক পিপলি দি পগাই খাব, নাশ।

পুৰা প্ৰসূতা, হাগনি প্ৰসূতা, জিন প্ৰসূতা

২৪৫। বকুলৰ ছাল, মামুকথকাৰ শিপা, ভোগজিৰা, কালজিৰা, ডাউকৰ মাংস, নেউলৰ মাংস, পাখেধোৱাৰ মঙহ, কেটেলাৰ ভুক শকা তেলত পগাই খাব। নাশ।

গ্ৰহণী প্ৰসূতা ঃ (মাইকী মানুহৰ ল'ৰা জন্ম হোৱাৰপৰা হাগনি হয়, গা পোৰে)

২৪৬। ডাউকৰ মঙহ, কুচিয়াৰ মঙহ, শুকান তুলসীৰ আগ, লাইজাবৰি, সৰু মানিমুনি, লোন, জালুক, পিপলি পগাই খাব।

গ্ৰহণী প্ৰসূতা

২৪৭। পদুমৰ শিপা এটা শেলুকৰ শিপা এটা, জাতি চন্দন পিহি পানী ল'ব, মিলাই খাব, নাশ।

গ্ৰহণী প্ৰসূতা

লক্ষণ ঃ গা ফিকে, হাত, ভৰি মুখ, উখহা যেন দেখি, গাত শক্তি নাথাকে, পেটত বিকাৰ কৰে, চকু, মুখ হালধিয়া হয়, গাত শক্তি নাথাকে, তেজ নাথাকে।

২৪৮। হেলচি খাৰৰ আগ এমুঠি, বিহ ঢেকীয়া এমুঠি, ভাত ঢেকীয়া এমুঠি মালভোগ কলৰ শিপা, তগৰৰ ছাল, লাউ খোলা, বহুবীয়া কলৰ শিপা, আগৰ কাঠ, মুঠা শুকাই থ'ব, লোণ, জালুক, পিপলি দিব। সবাকো একত্ৰ কৰি ৩ পিঠি চাউলৰ লগত ভাজি খুন্দি গুৰি কৰিব। বাতিপুৱা বাহি পেটত খাব, নাশ।

হৰিণ প্ৰসূতা ঃ মাইকী মানুহৰ যোনিয়ে তেজ যায়, গা পোৰে।

২৪৯। গজ্জক লাই এমুঠি আনিব, পতাত বতি পানী মিহলাই খাব, নাশ।

বাঘিনী প্ৰসূতা

লক্ষণ ঃ হাগনি ধৰে, পেটত বিষাই, বুকুত খুন্দা মাৰি ধৰে।

২৫০। হেত ভেদালিৰ আগ ঠাৰি, ভেদেই লতাৰ আগ ঠাৰি, শিপা, মাথুক থোকাৰ আগ ঠাৰি শিপা, ধনিয়া গুটি ৰানি গুটি, গোৰা মৰি, লোণ জালুক, পিপলি—সবাকো একত্ৰ কৰি পানীত সিজাই খাব, নাশ।

২৫১। পিপলি ঠাৰি, তগৰ ছাল, বচ ডাউকৰ মঙহ, পাখেধোৱাৰ মঙহ ভোগজিৰা, কালজিৰা, লোণ জালুক, পিপলি দি খাব, নাশ।

মহ্যাদা ঔষধ

লক্ষণ ঃ গৰ্ভাৱতী তিৰি অশৌচ নেলাগে, মাহ চৰি যায়, কষ্ট খাই থাকে।

২৫২। তাঁত বোৱা শালৰ যিথিনি সন্তাৰ থাকে, তাৰ চোঁচ, শাল মাছৰ কিচা, শাল কাঠ—সবাকো একত্ৰ কৰি চকৰাত ভৰাই বাঁও কান্ধত আঁৰি দিব, অশৌচ লাগিব। সৰ্ব মায়া গুচিব।

শ্ৰৱণ কেতেকি

লক্ষণ ঃ গৰ্ভ অৱস্থাত বিষায়, কোষে পেটে ফুটি ধৰে।

২৫৩। বিহলগুণীৰ শিপা, কেতেকি ফুলৰ শিপা, লোণ জালুক, পিপলি দি পগাই খাব। সিতাটো তপতাই গাত সেক দিলে অশৌচ লাগিব।

প্ৰসব হোৱা ঔষধ

২৫৪। দুপতীয়া এৰাৰ পুলি, সৰু সোণবৰুবালৰ শিপা, বৰ সোণবৰুবালৰ শিপা, উৰহিৰ শিপা, কল গছৰ নাই, জিলিকিয়া কেচু—সবাকো গোটাই খুন্দি ৰস খুৱালে প্ৰসৱ হ'ব।

২৫৫। কেলেৰাৰ শিপা আৰু পাত তামোলৰ লগত খাব।

২৫৬। বেঙেনাৰ সৰা ফুল, নলগা আমৰ ছাল, বটি খাব।

২৫৭। দীঘলতিৰ শিপা খুন্দি চুলিৰ ভিতৰত ল'ব।

২৫৮। মালভোগ কলৰ শিপা তামোলত খাব।

২৫৯। দুপতীয়া এৰা পুলিৰ শিপা সোণবৰুবালৰ পাত তামোলত খাব।

২৬০। শুকান তুলসী পাতৰ পানী ধুই খাব।

সাৰণ ৰোগ ঃ (নাকে-মুখে তেজ যায়, বাহিৰ দুৱাৰে তেজ যায়।)

২৬১। সৰমালুৰ সিংৰ ছাঁ, বিচাৰ বাহ পুৰি ছাই কৰিব, কাচমণি কপাহৰ কলি—সবাকে বটি খাব, নাশ। (নাকত উজাব) নাশ।

নাক সুৰসুৰাই তেজ ওলোৱ ঔষধ

২৬২। তেতেলি গুটি খুন্দি জোল কৰি নাকত উজাব, নাশ।

২৬৩। কুমাৰণি বাহ পুৰি পানীত পেলাই থৈ সেই পানী ৰাতিপুৱা খাব, নাশ।

শৰীৰ ভঙা (তেজ হাতকৈ অধিক তেজ যায়)

২৬৪। কেছেৰুৰ ছাল, বন সতৰ শিপা, ১৩ টা জালুক পিপলি দি খাব, নাশ।

২৬৫। বাটত ভগা মূলা, কনাই শিমলুৰ আগ, ঝাপৰি বাঘিনীৰ মূল- সবাকে বটি খাব, নাশ।

ঋতু নোহোৱা মহিলাৰ ঋতু হোৱা

২৬৬। ৰঙাজবা ফুল ৩ টা মোহাৰি তিনি দিন তিতা তিয়নিৰে খালে ঋতু ভাল হয়।

ঋতু বন্ধ হ'লে ঋতু হোৱা দৰব

২৬৭। শুকান তেজপাত, জবাফুল পানীৰে বাটি খালে ঋতু খোলোচা হয়।

ঋতু হোৱাৰ সময়ত পেট কামোৰা দৰব

২৬৮। হিৰাকচ, মহা মচঘৰ মহা ক'লা তুলসীৰ আগ ৫ টা বাটি আধা পোৱা পানীৰ লগত খালে ভাল হয়।

ঋতু হোৱা দৰব

২৬৯। ৰঙা জবা ফুল, দুবৰি বন জিৰাৰ সৈতে খাব, ভাল হ'ব।

২৭০। ৰঙা জবা ফুল ৩ পাহ দুবৰি বন ২১ টা, কালজিৰা – সবাকো ১৫ দিনমান খালেই ঋতু হ'ব।

মাহেকী মানুহৰ গা চলা দৰব

২৭১। কনাই শিমলুৰ আগত, গৰৈ, চেঙেলি মাছেৰে আঞ্জা কৰি খাব, গা বন্ধ হ'ব।

প্ৰসূতাৰ দৰব

২৭২। সৰু ডিমৰুৰ আগ ২১ টা, গৰখীয়া তামোলৰ শিপা ৩টা জেতুকি পাতৰ আগ ২১ টা, জেতুকি পাতৰ শিপা ৩ টা খুন্দি খালেই প্ৰসূতা ভাল হয়। অলপ গৰমাই খাবলৈ দিব।

গা শুৱি হোৱাৰ দৰব

২৭৩। ধতুৰাৰ মূল ৩ ডাল কঁকালত বান্ধি ল'ব, গা শুৱি হোৱা ভাল হয়।

মৃত বৎসা (সন্তান) হৈ মৰা ৰোগ

২৭৪। শ্বেত জবা, শ্বেত কৰবীৰ, শ্বেত শিমলু, শ্বেত আকণ, শ্বেত অপৰাজিতা, সূৰ্য গ্ৰহণ আৰু শনিবাৰৰ দিনা চন্দ্ৰ গ্ৰহণৰ সময়ত তুলি আনিব। স্ত্ৰীলোকৰ মৃত বৎসা ৰোগ গুচে আৰু ভূতে ধৰিলে এৰে। প্ৰসৱত কষ্ট হ'লে ধোৱা জল খুৱালে প্ৰসৱ আৰু গৰল ভল হয়। গুভোটা কৰি ধৰি ধুৱাই পানী খুৱালে সৰ্পৰ বিষ নাশ হয়।

পুত্ৰ সন্তান পাবলৈ হ'লে

২৭৫। পলাশৰ এটা পাত পিহি তাৰ বসন্ত গৰুৰ গাখীৰ মিহলি কৰি মাহেকীয়া ঋতুত খুৱালে পুত্ৰ সন্তান হয়।

চুৱা কামোৰণি

২৭৬। কলীয়া তুলসীৰ পাত চুৱা ২০০ গ্ৰাম দিনে ২ বাৰকৈ খাব লাগে।

কন্যাকাল নোহোৱা

২৭৭। বগা জবা ফুল ৮/১০ পাহ পিহি ৰস খাব লাগে।

মূত্ৰস্থলীৰ ৰোগ

২৭৮। নিয়মিয়াকৈ অমিতা খাব লাগে।

হাগনি প্ৰসূতাৰ দৰৱ

২৭৯। চেঙামৰাৰ আলু, বৰা চাউলৰ পিঠা, শনিবাৰে মৰা কুচিয়া, গধূলি সিজাই থৈ বাতিপুৱা বাহি পেটত খাব।

মূৰ কামোৰণি

২৮০। বকুল গছৰ শুকান ফুল নাকেৰে শুঙিব লাগে।

২৮১। নাগিনী পাতৰ শিপা, তেজমুই গছৰ শিপা, দক্ষিণ ফালৰ দুইজোপা গছৰ শিপা এডাল কেঁচা সূতাত বান্ধি কঁপালত ওলোমাই থ'ব শনিবাৰ আৰু মংগলবাৰে।

২৮২। নাগিনী পাতৰ শিপা, তেমুই শিপা, এঁৰা সূতা কাণত আঁৰি থ'ব।

আদকপালী

২৮৩। অপৰাজিতাৰ পাত, ফুল আৰু শিপা সমপৰিমাণে লৈ তাক খুন্দি ৰস খাব লাগে। প্ৰতিবাৰতে ১০ গ্ৰামকৈ খাব লাগে।

মূৰৰ উফি গুচাবলৈ

২৮৪। ঔটেঙাৰ বিজলেৰে বা গোল নেমুৰ ৰসেৰে মূৰ ধুব লাগে।

মূৰ ঘূৰণী

২৮৫। গুটি নোহোৱা কোমল ডিমৰু, দুবৰি বনৰ ঠাৰিৰ সৈতে ঘিঁউত ভাজি খাব লাগে।

চেঙা কামোৰণিৰ দৰৱ

২৮৬। চেঙা মাছৰ পিত ১টা, জলকীয়াৰ শিপা ৩ ডাল, আগ ৩ টা, নেমু টেঙাৰ শিপা ৩ ডাল, লং ৭ টা একেলগে বটি খাব, চেংগাৰ কামোৰণি নাশ হ'ব।

কাছ কামোৰণিৰ দৰৱ

২৮৭। কাছৰ পিত, বাত, বগালী জালুকীয়া, লেটা গুটি, কেটেলাৰ ভুৰু, নিমখ, জালুকৰ ৰস গৰম কৰি খাব।

পানীলগা

২৮৮। পাৰচৰাইৰ মাংসৰ লগত জালুক দি ৰান্ধি খাব।

মূৰ ঘূৰণি

২৮৯। গুটি নোহোৱা কোমল ডিমৰু, সুজৰি বনৰ ঠাৰিৰ সৈতে ভাজি খালে মূৰ ঘূৰণি ভাল হয়।

মূৰ কামোৰণি

২৯০। পচতিয়াৰ শিপাৰ ৰস, জালুকৰ গুৰি, কলাজী গাখীৰ, গৰুৰ মুত নাকেৰে উজাব।

মোৰ উঠা

২৯১। চোৰাতৰ গছত হোৱা বখুমলা, অম্রা নক্ষত্রত উলংগ হৈ আনিব। তাকে আনি মোৰ উঠা মানুহৰ আগত নচুৱাত। মোৰ উঠা নাশ হ'ব।

ঘূমুৰুক

২৯২। আকণৰ ফুটি ওলোৱা আগ তাত নিমখ জালুক দি ঘিউত গৰম কৰি খাব।

আদকপালীৰ ঔষধ

২৯৩। বন কেৰেলাৰ পাত বটি লিপি দিব।

গ্ৰহণী

২৯৪। আমৰ কুঁহি, জামুৰ কুঁহি, আমলখিৰ কুঁহি ছাগলীৰ গাখীৰেৰে খাব, নাশ।

সূৰ্য কপালি

২৯৫। সৰু বৰিয়ালৰ আগ আনি হাত মেহাৰি সূৰ্য উদয় হোৱাৰ আগে আগে তিনি আলিৰ মূৰত মাটিত বহি দুই পোটামান ৰস পেলাই কপালত সানিব। দুই হাতত লৈ ৭ বাৰ খুন্দা মাৰি ভৰিৰ তলুৱাত ৭ বাৰ ঘঁহিব আৰু মূৰ কামোৰা ঠাইত টিপা মাৰি ধৰি পেলাই দিব, তেতিয়া এই ৰোগ ভাল হয়।

শূলৰ দৰৱ

২৯৬। দীঘলতীৰ পাত পাতত দি ৰস উলিয়াই গৰুৰ গাখীৰেৰে খাব ২ সপ্তাহ।

তেজ শূল

২৯৭। আগদিনাই মাণ্ডৰ মাছ পাতত দি পুৰি পাতেৰে বান্ধি থ'ব। পিছদিনা খাব। এনেকৈ ১০ দিন খাব।

মূত্ৰশূলৰ দৰৱ

২৯৮। শিলিখাৰ ফুল, ছাল বাটি নাভিত ল'লে ভাল হ'ব—১ সপ্তাহ।

২৯৯। ইসব মূল বাহি পানীত খাব।

৩০০। কেৰেলাৰ গুটি বাটি লোণ দি তপতাই খাব।

৩০১। খুতৰা শাক ঘিঁউ দি ভাজি খাব।

পিঠাখোৰা

৩০২। ছজিনাৰ শিপাৰ ছাল, সম পৰিমাণৰ সৰিয়হ বাটি প্ৰলেপ দিব।

টনচিন

৩০৩। মাটিকঠালৰ কুমলীয়া ফুল জুইত পুৰি পিছদিনা মিচিৰিৰ লগত তাৰ ৰস খাব লাগে বা দোৰোণ শাক আঞ্জা কৰি খাব।

জৰায়ুৰ ৰোগ

৩০৪। অশোকৰ ছালৰ ৰস গাখীৰৰ লগত খাব লাগে।

স্ত্ৰী পুষ্পিতা নহ'লে খোৱা দৰৱ

৩০৫। মাখিয়তিৰ শিপা, তামোলৰ শিপা বকলৰ ছাল বাটি ৰস উলিয়াই খুৱাব লাগে।

মাইকী মানুহৰ ঋতু বন্ধ হ'লে

৩০৬। জবাফুল এপাহৰ মূৰৰ ঠাৰি গুচাই ল'ব। কালজিৰা ৩ টা বাটি খাব লাগে। তেতিয়া ঋতু হ'ব।

শিশুৰ দৰৱ

শিশুৰ পেটৰ বিষ

৩০৭। শোৱালি পুলৰ গুৰি মৌজোলৰ লগত মিহলি কৰি খুৱাব।

কেচুৱাৰ মুখ ফেকুৰিলে

৩০৮। সুৰগাৰ আখৈ কৰি খাতি মধুৰ লগত পাৰ বা মৌৱা চৰাইৰ পাখীৰে জিভাত ও মুখৰ ভিতৰত ঘঁহিলে ভাল হয়।

৩০৯। এডাল লোৰ শলা জুইত তপতাই অলপ সুৰগাত লগাই কামুৰি ধৰিব। জুইত সেকিলে আখৈ হ'ব।

কেচুৱাই গাখীৰ নাখালে

৩১০। শুকান আমলখী আৰু পিপলিখাৰ গুৰি কৰি মৌজোলৰ লগত ভালকৈ মাৰি জিভাত ঘঁহি দিব

শিশুৰ সৰু আইৰ দোষ থাকিলে

৩১১। শোৱনি ফুলৰ গুৰি মৌজোলৰ লগত মিলাই খুৱাব।

শিশুৰে দাঁত কামুৰিলে

৩১২। ডালিমৰ ছাল আৰু পিপাৰ ৰস ১০ গ্ৰাম দিনে এবাৰকৈ ৩ দিন খাব।

শিশুৰ জ্বৰ মূৰত উঠিলে

৩১৩। লাইজাবৰী এমুঠি খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিব লাগে।

৩১৪। জাল কুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিলে জ্বৰ কমি যায়।

শিশুৰ শৌচ বন্ধ হোৱা ৰোগ

৩১৫। পাণ ঠাৰি ওডাল কোমল কৰি তাত নাৰিকল তেল লগাই পাণঠাৰিডাল গুহ্যদ্বাৰত লাহে লাহে সুমুৱাই দিলে শৌচ হয়।

শিশুৰ নাড়ী পকা ৰোগ

৩১৬। জন্মৰ সময়ত শিশুৰ নাড়ী কাটোতে বিস্মৃতি ঘটিলে শিশুৰ নাড়ী পকিব পাৰে। বন দৰবৰদ্বাৰা এই ৰোগৰপৰা সহজে আৰোগ্য পাব পাৰে।

৩১৭। পকিব ধৰা শিশুৰ নাড়ীত গুৱহ টামান শুকান জালুক গুৰি কৰি (জালুক গৰম কৰি ল'ব লাগে) নাড়ীত দি ৰাখিলে পিচদিনাই নাড়ী শুকাই যায়।

৩১৮। বগা চন্দন খুন্দি প্ৰলেপ দিলে কেঁচা নাড়ী বা পকি থকা নাড়ী শুকাই যায়।

টোপনিত প্ৰস্ৰাব হোৱা

বহু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে টোপনিত ক'ব নোৱাৰাকৈ প্ৰসাৱ কৰে।

৩১৯। আমলখিৰ ৰস এক গ্ৰাম উলিয়াই তাত সম পৰিমানৰ ক'লা জিৰা গুৰিৰ ৰসৰ লগত মিচিৰি মিহলি কৰি কেইদিনমান খালেই টোপনিত প্ৰসাৱ হোৱা ৰোগ ভাল হয়।

৩২০। অলপ তিলৰ লগত সম পৰিমাণৰ গুৰ মিহলি কৰি প্ৰতিদিনে২ বাৰকৈ খাব লাগে।

৩২১। ক'লা জামুৰ গুটিৰ ৰস পানীৰ লগত মিশ্ৰণ কৰি খালেই টোপনিত প্ৰসাৱ কৰা ৰোগৰ পৰা আৰোগ্য পাব পাৰি।

ফিটা পেলু

৩২২। দহি কচুৰ ঠাৰি আঞ্জা কৰি খাব লাগে।

৩২৩। পলাশৰ বীজ খুন্দি তাৰ ৰস ৫ গ্ৰামকৈ দিনে ২ খাব লাগে।

৩২৪। ডালিম গছৰ শিপাৰ ছাল খুন্দি তাক গৰম কৰি খাব লাগে। দিনে ২/৩ বাৰ খালে ফিটা পেলু শৌচৰ লগত ওলাই আহে।

পাত কাপুৰীয়া

কেচুৱা ল'ৰাৰ গাত ৰঙা, চকলা দাগ হয়।

৩২৫। পাত পচুৱে খোৱা নুনী গছৰ পাত খুন্দি এডোখৰ পাতৰ কাপোৰত বান্ধি ঘঁহি গুলে ভাল হয়।

মাত ভগাৰ দৰৱ

৩২৬। হাড়ি ভেকুৰিৰ শিপা, পিপলি, দালচেনি, ইলাচি, তেজপাত, জালুক গুৰি কৰি মৌৰ লগত খালে মাত ভগা ভাল হয়।

খোনা

৩২৭। ১০টা বাদাম পিহি তাত ১০টা জালুক গুৰি কৰি মিচিৰি মিহলাই খালে খোনা ভাল হয়।

কৃমি

৩২৮। নেমুৰ গুটি ৫টা খুন্দি পানীৰ সৈতে খালি পেটত খাব লাগে।

কৰচৰ ছাল নাইৰ জোখত ওভতাই কাটি আনি ৰস খাব।

বমি

মুখেদি লালটি ওলায়, উগাৰ আহে, কণ্ঠনলী পোৰে, পিয়াহ লাগে, শৰীৰ দুৰ্বল হয়।

৩২৯। আমলখিৰ ৰসৰ লগত চেনি মিশ্ৰণ কৰি খালে বমি বন্ধ হয়।

৩৩০। দুবৰি বনৰ ৰস ২৫গ্ৰাম অলপ চূণৰ পানীৰ লগত মিহলাই এচামুচকৈ ৩/৪ বাৰ খালে বমি বন্ধ হয়।

৩৩১। শিলিখাৰ গুৰিৰ লগত মৌ মিহলি কৰি খাব লাগে।

৩৩২। ২/৩ টা নিমৰ গুটিৰ ৰস মৌৰ লগত মিহলি কৰি খালে বমি বন্ধ হয়।

৩৩৩। এচামুচ মৰাপ আদা আৰু পিয়াজৰ ৰস মিহলি কৰি খালে বমি বন্ধ হয়।

গৰ্মী ৰোগ

৩৩৪। শতমূলৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম ২০০ গ্ৰাম গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব লাগে।

৩৩৫। অনন্ত মূল গৰম পানীত সিজাই তাৰ কাথ সেই স্থানত লগাব লাগে বা বন্ধাকৰি ঘিউত ভাজি খাব।

৩৩৬। অন্তমূলৰ কেঁচা ৰস দিনে ৩ বাৰকৈ খাব।

জুইয়ে পোৰা

৩৩৭। পুৰৈ শাকৰ পাত ৩/২খন মিহিকৈ খুন্দি মাখনৰ সৈতে লগাব লাগে।

৩৩৮। আলু চকল চকল কৰি লগালে ৰমৰমনি, জ্বলজ্বলনি কম হয়।

৩৩৯। হাল কুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি প্ৰলেপ দিব লাগে।

৩৪০। জুইয়ে পোৰা ঘাত অমিতাৰ আঠা লগালে উপকাৰ পোৱা যায়।

৩৪১। পকা তীয়ঁকল বাটি পোৰা অংশত লগাব লাগে।

৩৪২। ডকুৱা কদমৰ আঠা কণীৰ বিজলৰ লগত মিহলি কৰি লগালে আৰাম পোৱা যায়।

৩৪৩। মেথিগুটি ৫০গ্ৰাম পানীত তিয়াই তাক পিহি পোৰা ঠাইত প্ৰলেপ দিব লাগে।

৩৪৪। গাজৰ এডোখৰ পিহি জুইয়ে পোৰা ঠাইত লগালে টো নুঠে।

৩৪৫। জেং পুৰৈৰ লগত নাগৰ ও সমে বাটি লগাই দিব।

৩৪৬। চূণৰ পানী ও তেল গাত ঘঁহি দিব, ঘা ভাল হ'ব।

লেওৰ দৰৱ

গৰকা লেও ঃ (গাত বিষ ও কাঁহ হয়।)

৩৪৭। নৰজৰাৰ মূল, তেজমূৰীৰ মূল, লং ফলৰ ফুল, কোটাহি বেঙেনাৰ মূল. মাটিকাদুৰিৰ মূল, কেটেলাৰ ছাল, জালুক, পিপলি লোণ আলপ দিব।

কাকৈ লেও

৩৪৮। চতিয়নাৰ ছাল, ডবাৰ গজালি আৰু গুটি ১০টা, জালুক পিপলি আদৈটা সবাকে বাটি খুৱাব। অপথ্য ঃ সোৱাদ বস্তু আৰু চেঁচা পানী।

হিকতিয়া লেও (ঘনাই হিকতিয়াই থাকে)

৩৪৯। কাচমৰীৰ ছাল ও শিপা, মৰাণ আদা, বাজ গছৰ ছাল, লঙা বাকলি সবাকে বাটি খুৱাব। অপথ্য ঃ গুৰ, চেনি।

ধাই লেও ঃ (দুই পোখলি ভাগি সোমাই হেন্দোলনি চুদি সৰু হয়)

৩৫০। চিটিবিঙা জবাৰ মূল, মুঠাৰ মূল, বাটৰাজৰ মূল, তেজমুৰীয়াৰ মূল, মৰাণ আদা সবাকে ১টকা পৰিমাণ লৈ অলপ নিমখ দি তপতাই ৩পালি কৰি খাব। অপথ্যঃ সোৱাদ বস্তু।

কুৰা লেঙ ঃ (কোনে নুশুনে, গাত জ্বৰ হয়)

৩৫১। কালুক লতাৰ মূল ১মহা, কুকহা লতাৰ মূল ১ মহা, জালুক ১টা, পিপলি ১টা সবাকে চন্দন যেন কৰি পানী দি তপতাই খাব, লগত নিমখ দিব।

লেৰ লেঙ ঃ (বুকুত চিকুত মাৰি ধৰে, বলেৰে কাঁহে)

৩৫২। ৰবচাৰ মূল, বৰাহী লতাৰ মূল, জালুক ১টা, পিপলি ২টা সবাকে মিলাই দিনে দুপালি কৰি খাব।

চন্দ লেঙ ঃ (১ বছৰ তাহে ধৰে, বুকুত সোপা দি কাহিলে গোজাই, গা দুৰ্বল হয়)

৩৫৩। নীলকণ্ঠৰ মূল, ডালিমৰ মূল, জালুক, পিপলি – সবাকে মিলাই খুৱাব। অপথ্য ঃ সোৱাদ বস্তু।

বলীয়া লেঙ ঃ (জিভাৰ দুইফালে ঘা-ফোঁহা হয়।)

৩৫৪। তগুলাৰ ছাঁই, বৰালী মাছৰ দাঁতৰ ছাঁই, আঁহতৰ শুকান ছালৰ ছাঁই সবাকে বটি ফাকু যেন কৰি পুৰা ১টকা মান পানীত মিলাই ৩ দিন খাব।

অপথ্য ঃ সোৱাদ বস্তু।

৩৫৫। চোবাতৰ শিপা, ডালিমৰ শিপাৰ ৰস খুন্দি পিপলিৰ সৈতে বাটি গৰম কৰি খালে ভাল হ'ব।

কেচুমুৰীয়া ৰোগ

৩৫৬। গৰ্ভপদ্মনালা, চেংমৰাৰ আলু, নিমখ, জালুক সবাকে পগাই খাব, ভাল হ'ব।

৩৫৭। নেগুৰীয়া শামুকৰ চুণ, কেচুৰ মূৰ পুৰি ছাইৰ লগত জিজিৰি লতাৰ আগ, কেঁচা হালধিৰ ৰস খুউব মিহি কৰি বটি ঘাত লগাব।

৩৫৮। হাৰ জোৰা লতাৰ ৰস নিয়মীয়াকৈ খাব লাগে বা দুপৰীয়া টেঙাৰ পাত খুন্দি গুহ্যদ্বাৰত লগাব লাগে নাইবা এৰেকোটা পকা বেল নিয়মীয়াকৈ৮/১০ দিন খালে ভাল হয়।

উপকৰণ ঃ বোন্দা কেঁচুৰ তিনিটা মূৰ আৰু মুগীৰ কণী তিনিটা ল'ব লাগে।

৩৫৯। বোন্দা কেঁচুৰ মূৰ তিনিটা সহ কণী তিনিটা ভাঙি ভালকৈ ফেন্টি ল'ব। জোখমতে হালধি নিমখ দি মিঠাতেলত ভালকৈ ভাজিব। বস্তুখিনি ভালকৈ সিজিলে নমাই থ'ব।

খোৱাৰ নিয়ম ঃ পুৰা আৰু আবেলি খালি পেটত প্ৰায় ডাঙৰ চামুচৰ দুচামুচকৈ

দিনে দুবাৰকৈ ৬/৭ দিনমান খাব।
ঔষধ খোৱাৰ দিনকেইটাত জলকীয়া, জালুক, গৰম মচলা আদি নাখাব।

৩৬০। মাকবিঘিলা দুমুঠুৰিৰ গুটি সৈন্ধৱ লোণ গুৰি কৰি খালে ভাল হয়।

৩৬১। নাহৰ ফুলৰ কেশৰ, তেজপাত, ডালচেনি, ইলাচি, আদা, জালুক সকলো মিহলাই চেনিৰ লগত খালে ভাল হয়।

৩৬২। ওল কচু ৮তোলা, আম্ৰাচিতৰ জোল ৪তোলা, মৰাণ আদা ১তোলা, জালুক ১তোলা সকলো গুৰি কৰি ১তোলা গুৰ দি খালে ভাল হয়।

৩৬৩। পুৱাতে কুঁহি পদ্ম পাত কলডিল বাটি চেনি আৰু ছাগলী গাখীৰৰ লগত খালে ভাল হয়।

৩৬৪। লং, জাই ফল, পিপলি, আদা, ধুতুৰা গুটি, সুৱগা গোটাই সেন্দুৰৰ বসত মাৰি ১ ৰত্তি পৰিমাণ বড়ি কৰি পানী বা ছাগলী গাখীৰৰ লগত খালে ভাল হয়।

৩৬৫। নেগুৰিয়া শামুকৰ চুণ, কেঁচুৰ মুৰ তিনিটা পুৰি ছাই কৰি, জোৰাই লতাৰ আগ ৭টা, কেঁচা হালধি সবাকো বটি লগাই দিলে ভাল হয়।

৩৬৬। গঁড়ৰ মগুহ, কলীয়া হালধি লোণ দি পগাই খাব।

৩৬৭। কেঁচুৰ মুৰ তিনিটা, গাঁথিয়ন, কলা তিতা বাটি বড়ি কৰি প্ৰতি দিনে খালে ভাল হয়।

৩৬৮। নেগুৰীয়া শামুকৰ চুণ, কঠালৰ ডিলা পুৰি ছাঁই কৰিব, বাদুলীয়ে খোৱা কলৰ বাকলি পুৰি ছাই সবাব, শোকোটা সবাকে বটি খালে ভাল হয়।

গৰ্ভনলা ঃ (গৰ্ভৰপৰা ওলায়, তেজ যায়, তল পেট বিষায়)

৩৬৯। গোৰোল পাতৰ ৰস এৰাঁ গাখীৰেৰে খালে ভাল হয়।

মতা কেঁচুমুৰীয়া ঃ (গাঁৰ ফুটি ওলায়, তেজ যায়)

৩৭০। মৰা এৰি চকৰি পুৰি ছাই কৰি সেন্দুৰৰ লগত বাঁহিলে ভাল হয়।

মাইকী মানুহৰ তেজহাৰ ঃ (যোনি দুৱাৰে তেজ যায়)

৩৭১। যোগী এৰি পাত, মৰাণ আদা বটি খালে ভাল হয়।

৩৭২। কথনুৰাৰ আগ পাতত দি খাব।

৩৭৩। জেতুকা পাতৰ ৰস ১৩ টা জালুক পিপলি পগাই খাব।

আঘাত পোৱাৰ সময় ঃ

৩৭৪। এক চামুচ কেঁচা হালধি গৰম গাখীৰ একাপৰ লগত খাব লাগে। কেঁচা হালধি খুন্দি বান্ধি থ'ব লাগে।

কটা ঘা ঃ

৩৭৫। পচতীয়াৰ পাত কেইখনমান ভালদৰে খুন্দি প্ৰলেপ দিব বা মানিমুনি এমুঠি ভালদৰে খুন্দি লৈ কটা ঠাইত লগাব।

৩৭৬। খকন্দা বেঙেনাৰ পাত দুবৰি বন বটি ঘাত লগাব।

৩৭৭। পানী কচু এটা বটি লগাব।

৩৭৮। বাঘনলাৰ মূল, নীলকণ্ঠ, বাত বাজয় মূল বাটি লিপি দিব।

৩৭৯। বাঁহৰ চোঁচ, কুকুৰ সূতাৰ ছাল, পুৰণি জুৰা তামোল সবাকো গুৰি কৰি কটা ঘাত দিব।

৩৮০। কদমৰ ছাল লবণৰ সৈতে বটি লগাই দিব।

৩৮১। কয়লা, সিন্দুৰ, কাউৰী এটা মাৰি পাখীৰ সৈতে পুৰি ছাঁই অলপ কাছৰ পিঠিৰ খোলা পোৰা ছাঁই সকলো পিচি গুৰি কৰি সেই ধুলি ঘাত মাৰি থাকিব।

চিটিকা ঘা ঃ

৩৮২। দুবৰি বন আৰু কেঁচা হালধি খুন্দি লগাব লাগে।

কটা ঘাৰ তেজ বন্ধ হোৱা দৰৱ ঃ

৩৮৩। সপজিবা, কুঠকন্দা, দুবৰি বন, ভলুকা বাঁহৰ চোঁচ, ডেম ডেউকাৰ গাঁঠি, কলৰ বাকলিৰ খাৰণি কৰি বাটিব আৰু তেজ ধুৱাই লগাব।

বেচুৰ দৰৱ ঃ

৩৮৪। টেঙেচি টেঙা বটি বেচুত লগাব লাগে।

৩৮৫। চেঙেৰী টেঙা আৰু চেনি বটি লগালে বেচু ভাল হয়।

৩৮৬। বৰ মানিমুনি, গৰৈ মাছৰ পেটু আৰু কেএৱবনৰ গুটি বটি দিব।

শালমহনা ঃ

৩৮৭। পকা অমিতা পিহি মুখত ঘঁহিব লাগে বা গোল নেমুৰ ৰস ৰাতিপুৱা শুদা পেটত আৰু ৰাতি শোৱাৰ আগতে খাব আৰু গোল নেমু এটা ফালি মুখত ঘঁহিব লাগে।

গাৰ ছাল সোতোৰা পৰা ঃ

৩৮৮। জেতুকা পাতৰ ৰস সানিব লাগে বা সুমথিৰা টেঙাৰ ৰস ২ গ্ৰাম কৈ দিনে খাব লাগে।

গাৰ ছালৰ ওকনি ঃ

৩৮৯। ধুতুৰা পাতৰ ৰস ঘঁহিব।

ঘামচি :

৩৯০। হেলচি শাক পিহি গাত ঘঁহিব লাগে।

মুখৰ ঘা :

৩৯১। তগুণাৰ দক্ষিণ কালৰ ছাল লেটেকুৰ দক্ষিণ কালৰ ছাল, এৰা গাখীৰত বটি মুখত ল'ব। শিশুৰ হ'লে মাকৰ পিয়াহত ঘঁহি দিব।

অজীর্ণ বা আভোক :

৩৯২। অজীর্ণতাৰ বাবে ভোক নালাগিলে কেঁচা ডালিম জুইত পুৰি অলপ চেনিৰ লগত মিহলাই খুৱাব।

৩৯৩। আভোক হ'লে দোবোন খন এমুঠি পাতত দি বা আঞ্জা কৰি দিনে ২বাৰকৈ খাব।

৩৯৪। দোবোন শাক তৰকাৰী কৰি খাব। বা তুলসী পাতৰ সৈতে জালুক ৩/৪ টা চোবাব।

৩৯৫। সোণাৰুৰ শিপা, অলপ চতিয়ানৰ ছাল, কণী বিহৰ ছাল, অলপ লোণ, জালুক দি পগাই খাব।

গুহ্যদ্বাৰৰ বেমাৰ

গুহ্যদ্বাৰ বাহিৰ হৈ গ'লে :

৩৯৬। ধুতুৰাৰ পাত খুন্দি গুহ্যদ্বাৰত প্ৰলেপ দিব লাগে।

গুহ্যদ্বাৰৰ পোৰণি হ'লে বা পকিলে :

৩৯৭। পটলৰ পাত আৰু সমপৰিমাণৰ মধু লৈ তাক ভালদৰে পিহি ছাগলী গাখীৰৰ লগত মিহলাই গুহ্যদ্বাৰত প্ৰলেপ দিব।

শৌচ হওঁ হওঁ অৱস্থাত শৌচ নহ'লে :

৩৯৮। নৰসিংহৰ ৮/১০খন কেঁচা পাত খুন্দি গুহ্যদ্বাৰত প্ৰলেপ দিব।

৩৯৯। তুলসী পাতৰ গৰাৰ লগত সুমথিৰা টেঙাৰ চৰবত কৰি খুৱাব লাগে নাইবা আলুত মৌজোল সানি দিব লাগে।

শৌচ-বমি হ'লে :

৪০০। তুলসীৰ গুটি কেইটামান খুন্দি গাখীৰৰ লগত মিহলাই খুৱাব লাগে।

মাইকী মানুহৰ অশৌচৰ পিছত কামোৰণি হ'লে :

৪০১। ক'লা গৰুৰ গোবৰ মজিয়াৰ মাটি গুলি খুৱাব।

পেট গোৰগোৰালে বা ওফন্দিলে :

৪০২। অলপ চূণৰ পানী, দুটকামান তুলসীৰ ৰস, অলপ আলাজু বটি বাটী পেটত খাব।

৪০৩। শুকান আমলখি আৰু শিলিখা পানীত সিজাই শুদা পেটত খাব২/৩দিনমান।

হেকেতিৰ দৰৱ :

৪০৪। হেকেতি আহিলে খুউব মিহি কৰি আদা চকলিয়াই খাব।

৪০৫। শকুৰি কঠালৰ ৰস, মাটিকঠালৰ পাতৰ ৰস আধা পোৱা, ১তোলা মিচিৰি মিহলাই খালে ভাল হয়।

হৃদৰোগ :

৪০৬। দিনে ২টাকৈ আপেল খাব লাগে বা মাটি দাইল দুদিনত এবাৰকৈ খাব।

৪০৭। অৰ্জুন গছৰ ছালৰ ৰস ব্যৱহাৰ কৰিলে ভাল।

কোষ্ঠ্যকাঠিন্য :

৪০৮। পকা অমিতা শিলিখা ত্ৰিফলা খাব লাগে।

বুকুৰ ঢপঢপনিৰ ঔষধ :

৪০৯। আদমহা অৰ্জুনৰ ছালৰ গুৰি, ঘিঁউ, গাখীৰ আৰু গুৰ মিহলাই খালে বুকুৰ ঢপঢপনি, জীৰ্ণ জ্বৰ আৰু ৰক্তপিত্ত ৰোগ গুচে।

৪১০। অৰ্জুনৰ ছালৰ গুৰি, ছাগলী গাখীৰ, ঘিঁউ, মৌ আৰু চেনি সবাকো সমজোখে মিহলাই খালে বুকুৰ ঢপঢপনি ৰোগ গুচে।

৪১১। মুথা, নাগেশ্বৰ ফুলৰ কেশৰ, আচুকাঠ, সৰু এলাচি, শুঁঠি, আদা, জালুক পিপলি, অজ্জাচিত, ৰঙা চন্দন - সবাকো সমজোখে লৈ গুৰি কৰি দু-অনা ভৰি গুৰি মৌৰে খাব।

৪১২। শিলিখা, বচ, ৰঘুমলা, আদা, কেতুৰি আৰু গাঁঠিয়ন সবাৰো এমহা গুৰি পানীৰে খালে বাতজ ৰোগ গুচে।

৪১৩। অৰ্জুনৰ ছাল, ৰবিয়াল, যষ্টীমধু, ভূতমূলা, বিনন্নী সাৰটা, তিতা ভেঁকুৰী, কঁটা বেঙেনা, গোক্ষৰ - ই সবৰ মূলৰ সৈতে গাখীৰ পগাই, সেই গাখীৰ চেনিৰে সৈতে খালে পিত্তজ ৰোগ গুচে।

৪১৪। ধুনা লতা, কেতুৰি, ৰবিয়াল, ৰঘুমলা, শিলিখা আৰু কূড় ই সবৰ আদমহা গুৰি কৰি গৰু মূত্ৰেৰে খালে কফজ ৰোগ গুচে।

৪১৫। সৰু এলাচি আৰু পিপলি মূলৰ গুৰি ঘিঁউ সানি চেলেকি খালে কৃমিজ ৰোগ গুচে।

৪১৬। বিৰিং গুটি আৰু কূড় আদমহা গৰু মূত্ৰেৰে খালে কৃমিজ ৰোগ গুচে।

৪১৭। আদা, জালুক, পিপলি, অজ্জাচিত, শিলিখা, বচ, হিং, য'খাৰ, বিটলোণ ই সবৰ সমজোখে আদমহা গুৰি কৰি খালে ত্ৰিদোষত বুকুৰ নবিয়া গুচে।

বুকুৰ পোৰণিৰ ঔষধ ঃ

৪১৮। ধনীয়া দুতোলা আধাপোৱা পানীত আগদিনা গধূলি পৰত তিয়াই থৈ পুৱা চেনি পেলাই খালে পোৰণি গুচে।

৪১৯। আমৈ লতা বা যেতকপৰাৰ ৰস বা উভয়ৰে ৰস মৌৰে খাব।

৪২০। চন্দন, যেতকপৰা বিৰিণাৰ মূল, পদ্মৰ মূৰা, মূথা, মোলান গুৱামৰি, ধনিয়া, উৰৈ কাঠ আৰু আমলখি সবাকো মিলাই দুতোলা আদসেৰ পানীত পগাই এপোৱা ৰস ৰাখি জুৰাই মৌৰে খালে গাৰ পোৰণি গুচে।

৪২১। ত্ৰিফলা আৰু সোণালুৰ শাহৰ ক্বাথ চেনি আৰু মৌৰে খালে গাৰ পোৰণি গুচে।

৪২২। পুৰঠ কেঁচা নাৰিকলৰ মূৰ কাটি গুৰ ভৰাই কিছুপৰ থৈ সেই পানী খালে গাৰ পোৰণি গুচে।

৪২৩। বীট লোণ, সুৰগাৰ আঁখে, জালুক সমজোখে লৈ গুৰি কৰি ৪ ৰতি গুৰি মুখত লৈ মিছিৰি পানী খালে পিত্তচাৰ হৈ হাত-ভৰি, গাৰ পোৰণি হোৱা ৰোগ গুচে।

৪২৪। পাকৈঢোঁৰা চৰাইৰ আগমগুহ, শুকুৰাই, বটি, পুৰা কলৰ আঠাৰ সৈতে মগু পৰিমাণ বড়ি কৰিব - মিঠা আমৰ ছাল, আমৰাৰ ছাল, টেঙুনাৰ ছাল, মালভোগ কলৰ শিপাৰ ৰসত অলপ তপত কৰি খাব।

৪২৫। লেটা গুটি ৫টা, বাঘনলাৰ আগ ২ টা, টকুনাৰ আগ ৩টা, হাতী পিপলিৰ ঠাৰি, তামোল পুলিৰ কুঁহি - সবাকো খুন্দি ৰস লৈ চেনা বাখৰেৰে খাব।

৪২৬। গধূলি গোপাল ফুলৰ শিপা বটি গাখীৰ টেকেলি ধোৱা পানীৰ লগত মিহলাই খাব।

নোখোৱাকৈ দিয়া দৰৱ ঃ

৪২৭। টুবুকী লতাৰ আগ আৰু হাইটা ৰাকলিৰ ফেন তুলি তালুত আৰু ভৰি হাতৰ তলুৱাত দিব।

৪২৮। শত ধৌত ঘিঁউ অৰ্থাৎ ঘিঁউ চেচা পানীৰে এশবাৰ ধুই সেই ঘিঁউ মলিব।

৪২৯। কোৱাভাতুৰীৰ পাতৰ ৰস দুতোলা আৰু তিলৰ তেল দুতোলা মিলাই এখন কাঁহৰ সাজতলৈ ৰদত থব। খাব পৰা তপত হ'লে সেই তেল তালুত আৰু হাত-ভৰিত ঘঁহিলে গা-হাত পোৰণি গুচিব।

৪৩০। চেঁচা পানীৰে ভালকৈ ভৰি-হাত ধুই কোৱাভাতুৰীৰ পাতৰ ৰস আৰু তিলৰ তেল মিহলি কৰি হাত-ভৰিত ঘঁহিব।

৪৩১। পদ্মৰ পাতৰ বা কলপাতৰ শয্যা পাতি শুৱাই চন্দনৰ পানীত তিওৱা বিছনীৰে বিচিব। গাত পানী ছটিয়ালে, চেঁচা পানীৰে গা ধুলে গা জুৰ পৰে।

যক্ষ্মা ৰোগ ঃ

৪৩২। পকা আম এটাৰ লগত মৌজোল মিহলি কৰি খাব বা দিনে ২০গ্ৰামকৈ গাজৰ খাব লাগে।

৪৩৩। খাতি অশোক ফুল পুৰি ছাই কৰি তাৰ লগত ছাগলীৰ আগমগুহ দি পিহি ছাগলীৰ কেঁচা গাখীৰৰ লগত খাব। শুদা পেটত খাব। এইদৰে ৩ পালি খোৱাৰ পাছত ৩ দিনত ৰোগ ভাল হ'ব।

নাৰেঙা ৰোগ ঃ

৪৩৪। বিহমইনাৰ গুটি, ছাল আৰু আগ খুন্দি প্ৰলেপ দিলে নাৰেঙা ভাল হয়।

বলিয়া নাৰেঙা ঃ

৪৩৫। ভাতকেৰেলাৰ শিপা, গৰখীয়া তামোলৰ শিপা, শিজুৰ ৰস ৭টোপা পিহি গৰমাই খালে ভাল হয়।

৪৩৬। চুৰাতৰ শিপা, ডালিমৰ শিপা, মাকৰিঘিলা, ভালুক, পিপলি একেলগে বটি একচটাক কৰি তিনি দিন খাব।

৪৩৭। বন শহৰ ৰস আদাৰ ৰসৰ লগত খালে ভাল হয়।

কাঁহৰ দৰব ঃ

৪৩৮। বগা বাহকৰ পাতৰ ৰস ২০ গ্ৰামকৈ দিনে ৩ বাৰ খাব।

৪৩৯। ভাৰ্তঘিলাৰ শিপা, খৰুৱা বেঙেনাৰ আগ, য'খাৰ, পিপলি - সবাকে বটি অলপ পানী দি খাব। বেছি সোৱাদ ও বিজলুৱা বস্তু নাখাব।

৪৪০। কুঁহিয়াৰৰ ৰস ১০০ গ্ৰামকৈ দিনে ২ বাৰ খালে শুকান কাহ ভাল হয়।

৪৪১। ৩/৪টা বাদাম চোবাই মুখত ৰাখিলে শুকান কাহ ভাল হয়।

৪৪২। গৰম পানীত কেঁচা হালধিৰ ৰস মিহলাই তাত অলপ নিমখ দি খাব লাগে।

৪৪৩। কেঁচা মূলাৰ ৰসত কুঁহিয়াৰ ৰস মিশ্ৰণ কৰি দিনে ২ বাৰকৈ খাব লাগে।

৪৪৪। ভাল ঘিউত গুৰ মিহলি কৰি জুইত গৰম কৰি খুওৱাৰ উপৰিও ঘিউ আৰু নিমখ সম পৰিমাণৰ মিহলি কৰি বুকুত মালিচ কৰিব লাগে।

৪৪৫। নহৰুৰ ৰসৰ লগত মাটিকঠালৰ ৰস অলপ মিশ্ৰণ কৰি চৰবত কৰি খালে সকলো প্ৰকাৰৰ কাহ ভাল হয়।

৪৪৬। পুৰণি কাহত এচামুচ হালধিৰ ৰসত ২ চামুচ মৌ মিহলাই দিনে ৩ বাৰকৈ খাব লাগে।

৪৪৭। শিশুৰ কাঁহ হ'লে ৪/৫টা দোৰণ ফুল পিহি ১ চামুচ মৌজোলৰ লগত মিহলি কৰি খুৱালে ৰোগ সহজে আৰোগ্য হয়।

লেং কাঁহ ঃ

৪৪৮। বেজ কচুৰ ঠাৰি খুন্দি তাক পাতত দি তাৰ ৰস উলিয়াই গুৰৰ সৈতে মিহলাই খাব লাগে।

কাঁহ, কফৰ দৰৱ ঃ

৪৪৯। শিলিখা, শগুনী লতা, পিপলি,চেনি বটি মৌৰে খাব

কফ, ফুটনি ঃ

৪৫০। আদা, নীলকণ্ঠ, তিতা, জালুক, পিপলি, লং, জাইফল, জয়িত্ৰী, ইলাচিৰ ৰস, সিন্দুৰ, মাকৰি ঘিলা, লেটা গুটি, হাইঠাৰ বাকলি –প্ৰত্যেকৰে সমান জোখলৈ ২ ৰতিৰ বড়ি কৰিব।

অনুপান ঃ গৰম পানী, লোণ পচতীয়াৰ পাতৰ ৰস ও আদাৰ বড়ি মাৰি খাব।

ঘাঁহা ঔষধ ঃ

৪৫১। ৰসমানিক ঘাঁহি কষ্ট পোৱা ঠাইত লিপি দিব, ফুটনি গুচিব।

৪৫২। বেলৰ শিপাৰ ছাল আৰু জাইফল বটি লেপ দিব। ফুটনি গুচিব।

বাধক বেদনা

৪৫৩। জাব সিয়েৰী সৰ্প জিবা, টুপুৰা, কথা, পুনী ৩ গাঠি, মদাৰ ফুল, পলাশ ফুল, ডালিম ফুল, ৰামতুলসী, কণা শিমলু বন, হাঁচিয়তী, লেটা গুটি, আম চেকুৰা, তেজাময়, বন জবাৰ ছাল–প্ৰত্যেকৰে এক তোলা শুকাই গুৰি কৰি কঠিয়াৰ নানি ধানৰ চাউল তিনি পিঠি ভাজি গুৰি কৰি ৫ তোলা গুৰিৰ লগত ঔষধ মিহলাই প্ৰতিদিন তিনি চিকটা (চিমটা) খাব। বাধক ৰোগ গুচিব।

ব্ৰংকাইটিচ ঃ

৪৫৪। বগা বাহকৰ পাতৰ ৰস (তিতা ফুল) দিনে ২০ গ্ৰামকৈ ২ বাৰ খাব লাগে।

লেং কাঁহ ঃ

৪৫৫। পুৰৈ শাকৰ ৰস ছাগলীৰ গাখীৰৰ লগত খাব লাগে।

হাঁহকাহ ঃ

৪৫৬। সৰিয়হ তেলত নিমখ মিহলি কৰি বুকুত মালিচ কৰিব লাগে।

কছুৱা লেং কাঁহ :

৪৫৭। তিতা ভেঁকুৰীৰ শিপা, ভেদাই তিতাৰ শিপা, কোটাহী বেঙেনাৰ শিপা, ১৩ টা জালুক পিপলি দি বটি খালে এই কাহ ভাল হয়।

চেঙেলীয়া লেং কাঁহ :

৪৫৮। টংলতিৰ শিপা, দীঘলতিৰ ছাল বটি ১৩ টা জালুক পিপলি দি খালে ভাল হ'ব।

লিংগত ঘাঁ হোৱা দৰৱ

৪৫৯। আঁহত গছৰ ছালৰ ৰসেৰে গা ধুব লাগে। অনন্ত মূলৰ ৰসেৰে গা ধুব।

৪৬০। বিশল্যকৰণীৰ পাত খুন্দি ৰস উলিয়াই সেই ৰসেৰে গাধুলে ভাল।

মল দুৱাৰৰ ভুমি ওলোৱা দৰৱ :

৪৬১। গৰুৰ তেজ ঘঁহিব আৰু এন্দুৰৰ মওহ পানীত সিজাই ভাপ দিলে আগৰ দৰে হ'ব।

শক্তি শেল : (বুকত খোঁচ মাৰি ধৰে, সোপামাৰি ধৰে পিঠিয়ে সৰকে)

৪৬২। বকুলৰ ছাল ১ তোলা, ঘিউ সমে জোল কৰি খাব।

চেঙেলীয়া বেমাৰ :

৪৬৩। বকুলৰ ছাল, জালুক, পিপলি দি পগাই খালে নাশ হ'ব।

স্বপ্নদোষ

৪৬৪। ৫০ গ্রাম নহৰু ঘিঁউৰ সৈতে খাব।

৪৬৫। আমলখীৰ ৰস বা চুণ মৌৰ সগত ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।

ধাতু দুৰ্বল

৪৬৬। শতমূলৰ আলু ৫০ গ্ৰাম ২৫০ মিলিলিটাৰ গাখীৰত সিজাই খাব লাগে।

৪৬৭। বাদাম ৬ টা, জলকীয়া গুটি ৬ টা, মিৰ্চিৰি মিহলি কৰি ৰাতিপুৱা ২০০ গ্ৰাম গাখীৰ খোৱা পাছত খাব। বা

৪৬৮। ৫ গ্ৰাম ক'লা জামুৰ গুটি আধা গিলাচ গাখীৰৰ লগত দিনে ২ বাৰকৈ খাব।

টোপনিত প্ৰসাব হোৱা

৪৬৯। ক'লা জামুকৰ গুটি ৩/৪ টা পিহি তাত সামান্য পানী মিহলাই দিনে ২ বাৰকৈ খাব।

মেদ ৰোগ : (শকত হোৱা)

৪৭০। এৰা পাতৰ খাৰ হিঙুৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰিলে মেদ কমি শৰীৰৰ গঠন স্বাভাৱিক হয়।

ধনুষ্টংকাৰ ৰোগ :

৪৭১। জগুঘলী ভাঙৰ কেঁচা পাত বা শুকান পাত চিলিমত খাব লাগে।

সাপে কামোৰা :

৪৭২। নাহৰ ফুল আৰু পাত খাব লাগে আৰু পিহি কামোৰা ঠাইত লগাব লাগে।

শামুকীয়া ৰোগ :

৪৭৩। গোৰোহা গৰম পানীৰে দুই তাত নাৰিকলৰ তেল সানিব।

গৰ্ভপাত :

৪৭৪। গৰ্ভাৱতীৰ গৰ্ভাশয়ৰপৰা পানী উলিয়াবলৈ হ'লে দৈনিক দুটাকৈ নাচপতি খাবলৈ দিব লাগে।

৪৭৫। গৰ্ভপাত কৰাবলৈ চজিনা গছৰ ছাল খুন্দি তাৰ ৰস খুৱাব লাগে। বা অমিতাৰ আঠা বা কেঁচা অমিতা খালে ভ্ৰূণ নষ্ট হয়।

হেন্দালি কামোৰণিৰ দৰৱ : (মাইকী মানুহৰ)

৪৭৬। অমৰাৰ ৰস পুৰণা গুৰৰ লগত খাব লাগে।

তিৰোতাৰ ঋতু বন্ধ কৰা :

৪৭৭। ৩ বছৰীয়া পুৰণি গুৰ ঋতুৰ পাছত ৪ তোলাকৈ ১৫ দিন খালে ঋতু বন্ধ হয়, গৰ্ভ নহয়।

স্তন ডাঙৰ হোৱা দৰৱ :

৪৭৮। ডালিমৰ বাকলি সিজাই তিলৰ তেলৰ লগত মিহলাই স্তনত লেপ দিলে স্তন ডাঙৰ আৰু থিয় হৈ থাকে।

বাজী মাইকীৰ গৰ্ভ হোৱা দৰৱ :

৪৮৯। বিজলৰ ঠাৰি খলিহা মাছেৰে লোণ-আলুকৰ আঞ্জা কৰি খুৱালে বাজী মাইকীৰ গৰ্ভ হয়।

প্ৰসৱৰ দৰৱ ঃ

৪৮০। মালভোগ কলৰ থৌলু বা কেঁচু পাঁচোটাৰ মূৰ, কপাল ফোটৰ শিপা, একে গছৰ তাপোল-পান ৫ খনত খুৱাব।

৪৮১। তেজাময়ৰ দক্ষিণ শিপা, কলৰ সৰা ফুল, জাই ফল, ৫ খন তামোল সহিতে খাব।

৪৮২। দুপতীয়া তেতেলিৰ পুলি গুটিৰ সৈতে তুলি আনি পোৱতীৰ চুলিত বান্ধি নাকৰ সন্মুখত আঁৰি দিব, শীঘ্ৰে প্ৰসৱ হ'ব। তৎক্ষণাত খহাই পেলাব।

৪৮৩। আলাজ্জু বাহি পানীত বটি খুৱালে তৎক্ষণাত প্ৰসৱ হয়।

৪৮৪। মধুৰি আমৰ শিপাৰ চাল, লাটুমণিৰ শিপাৰ ছাল বাটি মৌৰ সৈতে খালে তৎক্ষণাত প্ৰসৱ হয়।

নাৰিৰ পৰাজিৰ বঢ়াৰ দৰৱ ঃ

৪৮৫। আগিয়া চিতাৰ মূল বটি খালে নাশ হ'ব।

তোৰ জিৰাৰ দৰৱ ঃ

৪৮৬। দুই নেগুৰীয়া জেঠী, দুইমুখীয়া পাণ, হাইঠাৰ ছাল, যঁখাৰ ১ তোলা, গন্ধক ২ তোলা – সবাকে বাটি তামৰ পাত্ৰত খাব।

শ ৰূপ ঃ (বুকুৰ ভিতৰত কামোৰে, ফুটি যায় যেন কৰে)

৪৮৭। মৰাশালৰ ছাল, শিমলুৰ ছাল, কাঞ্চনৰ গুটি, মাল ফুলৰ শিপা, দৰুণৰ মূল সবাকে বটি খালে নাশ হ'ব।

চিলনী ৰূপ ঃ (কণ্ঠত হয়।)

৪৮৮। বেলৰ গুটি, কোতাহী বেঙেনাৰ গুটি, ইকলাৰ গুটি, হিং, জালুক, পিপলি, মৰাণ আদা খুন্দি পগাই খালে নাশ হ'ব।

জলনধৰাৰ দৰৱ ঃ

৪৮৯। অশোকৰ মূল, মহিৰৰ মূতেৰে বটি খালে নাশ হ'ব।

পৰা ঃ শিঙিমুৰীৰ দৰৱ ঃ

৪৯০। মৰাণ আদা, কেতকুৰীৰ আলু খুন্দি, মিহি কৰি বান্ধি দিলে নাশ হ'ব।

তিৰোতাৰ গৰ্ভত অথবা উপজি ল'বা মৰে ঃ

৪৯১। ৩ মাহত মালভোগ কলৰ নাই, জোনাকি পৰুৱা পকা মালভোগ কলত সুমুৱাই খুৱাব। ৫ মাহত ছাগলী গাখীৰ, ক'লা অপৰাজিতা খুন্দি খুৱাব। ৭ মাহত জেঠিৰ নেজ, চেনি কলৰ শিপা খুৱাব। ৯ মাহত কলপাতৰ মহি, দৰুণ বনৰ শিপা, জেলুকীয়া

কেছু, সৰু সোণৰুৰুবাল খুন্দি একেৰৰণীয়া গৰু গাখীৰত খালে নাশ হ'ব।

৪৯২। গাঙ্গ কচু মংগলবাৰে কুকুৰ জুৰ যোৱা কাটি আনি বৰি কৰিব, কুকুৰৰ গলৰ উজ্বল মুখে পকা মাখি, জোকৰ মোৰ মংগলবাৰে জুৰ যোৱা মাখি সবাকে বটি জোল কৰি তেলেৰে চিতা মাৰিব।

দুধ মোৰ : (গাখীৰ খোৱা ল'বাৰ)

৪৯৩। লাইজাবৰী আৰু জাতি লাওৰ শিপা পিহি মাকৰ গাখীৰৰ লগত তালুত ভৰণ দিব লাগে। যদি হয়, লাগি ধৰিব আৰু এবাৰতে ভাল হ'ব।

মাইকী মানুহৰ গা যোৱা দৰৱ :

৪৯৪। বৰালী বকুৰা ১ মুঠি তুলসী পাত ১ মুঠি জমলাখুটিৰ আলু ৪ আঙুল, তাকে পিহি ৰস উলিয়াই খাব।

গৰ্ভ মুক্ত হোৱাৰ দৰৱ :

৪৯৫। বজৰুৱা কলৰ শিপা ৩ টা, পোৱা কলৰ শিপা কঁকালত বান্ধি ল'ব, তৎক্ষণাত ভাল হ'ব।

গৰ্ভবতী হোৱাৰ দৰৱ :

৪৯৬। পিপলি, জিৰা, জবৰাং, গৰুৰ ঘিঁউৰ সৈতে খালে বন্ধ্যাৰো গৰ্ভ হ'ব।

৪৯৭। পুষ্যা নক্ষত্ৰত বগা বিৰিঙা, আদৰ মালতি, নিলাজী বনৰ শিপা যষ্টি মধু ৪ তোলা, ১ চটাক চেনিৰে সৈতে খাব। পাছত গাখীৰ খাব।

ঘুমুৰুক

৪৯৮। শিজুৰ সাহ নিমখ, জালুক, পিপলি একেলগে খুন্দি আহু চাউলৰ সৈতে ভাজি খুৱাব লাগে।

৪৯৯। কণী বিহৰ ছালৰ বৰি বনাই কপাহৰ গুটি সহিতে মালা গাঁঠি পিন্ধাব।

৫০০। পলৰীয়া এবাৰ বাহ ভাত এটা চেমিজোক ভৰাই ডিঙিত কেঁচা সূতাৰে আঁৰিব, ভাল নহয় মানে নেৰুৱাব।

৫০১। ছাল কুৱৰীৰ ২ খন পাত খুন্দি তাৰ বিজলুৱা বসখিনিত অলপ গৰুৰ গাখীৰ মিহলাই দিনে ২ বাৰকৈ একেৰাহে ৩ দিন খুৱাব।

৫০২। বৰ ঢেকীয়া, লেধাই শামুকৰ কলিজা, পানী নহৰু, বগা নহৰু জালুক, নিমখ পগাই খাব।

৫০৩। কণী বিহৰ ছালৰ বৰি কৰি কপাহৰ গুটি চিলাই কৰি ডিঙিত পিন্ধাব।

মৃগী ৰোগ ঃ

৫০৪। কেঁচা হালধি পুৰি তাৰ ধোঁৱা সুঙিলে মৃগী ৰোগ ভাল হয়।

মূৰ্চ্ছা যোৱা ৰোগ ঃ

৫০৫। শতমূলৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম, আধা গিলাচ গৰুৰ গাখীৰৰ লগত মিহলাই প্ৰায় ছয়মাহ একেলগে খাব লাগে।

কৰ্কট ৰোগ

৫০৬। প্ৰথম অৱস্থাত নিয়মিয়াকৈ ৫/৬ ফুটা নহৰু খালে পেটত কৰ্কট ৰোগ নহয়। বা

৫০৭। নয়নতৰা বা পিয়ালী কুঁবৰীৰ পাতৰ ৰস খাব লাগে।

কোষ্ঠ্যকাঠিন্য ঃ

৫০৮। তিলৰ বাকলি একেবাৰে সমান পৰিমাণৰ মাখন আৰু মিচিৰি মিহলি কৰি ৰাতিপুৱা খালে এই ৰোগ ভাল হয়। বা পকা অমিতা খালে ভাল হয়।

সাপে কামোৰা ঃ

৫০৯। আধা কাপ ঘিঁউত অলপ গাখীৰ দি ৩/৪ বাৰ খুৱাব লাগে আৰু জাৰিব লাগে।

৫১০। চাপন শাকৰ (খুতুৰা) শিয়া, চাল ধোৱা পানীৰ লগত গৰুৰ ঘিঁউ মিহলাই এক চামুচ খাব লাগে - সৰ্প বিষ নাশ হয়। আধা ঘন্টাৰ মূৰত ৩ চামুচ।

৫১১। বগা কচুৰ শিপা পানীৰ লগত বাটি খোৱা জেগাত লগাব লাগে।

মৰকুচিয়া দৰৱ ঃ

৫১২। কুমলীয়া তৰাৰ গজালি, বিৰিয়া তৰাৰ শিপা বগা লাতুমণিৰ শিপা তাবিজত ভৰাই কঁকালত শনি বা মংগলবাৰে বান্ধিব।

এন্দুৰীয়া ঃ

৫১৩। তৰা গুটি ১টা, কণী বিহৰ গুটি ১ টা, সিজুৰ ৰস ১টোপাল - সবাকে মিহি কৰি ঘাত লগাব লাগে।

ভূতৰ দৰৱ ঃ

৫১৪। গন্ধকলাই, নৰসিংহৰ গুটি, শ্বেত মদাৰৰ পাত ও ছাল এটা তামৰ বিৰিত ভৰাই পিন্ধিব।

মূৰ কামোৰনি ঃ

৫১৫। নাগিনী পাতৰ শিপা, তেজমুই গছৰ শিপা, বটি কঁপালত লগাব লাগে।

পাতকাপুৰীয়া ঃ কেঁচুৰা ল'ৰাৰ গাত বঙা বঙা চকলা দাগ হয়।

৫১৬। পাতপলুৱে খোৱা নুনী গছৰ পাত খুন্দি এদোখৰ পাতৰ কাপোৰত বান্ধি ঘঁহি দিলে ভাল হয়।

পেট কামোৰণি ঃ

৫১৭। বগা বাহকৰ শিপা, বিৰিণাৰ শিপা, শিলিখা সিজাই তাৰ জোল মৌ দি খালে পেট কামোৰণি নাশ হয়।

৫১৮। ভুই তিতা, মৰাণ আদা, কলা কেতুৰি, আমলখি খুন্দি ৰস মৌ ও চেনি দি খালে পেট কামোৰণি নাশ হয়। সোণাৰুৰ কোমল পাতত লোণ অলপ সানি তেলত ভাজি গধূলি থৈ ৰাতিপুৱা খাব।

৫১৯। কৰ্ঠনা ফুলৰ শিপা, মাখিয়তী গছৰ শিপা, ফুটুকাৰ শিপা, নেমুটেঙাৰ আগ, লাটুমণি, লেটা গুটি, কেটেলাৰ ভুক, লোণ, জালুক দি সিজাই খাব।

৫২০। নৰসিংহৰ পাতৰ ৰস উলিয়াই অলপ পানী মিশ্ৰণ কৰি খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

৫২১। তিনি গ্ৰামকৈ পদিনা, হিং, জিৰা, জালুক, নিমখ একেলগে পিহি খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

৫২২। পিঁয়াজৰ ৰসৰ লগত (৫০গ্ৰাম) অলপ চেনি মিহলি কৰি খাব লাগে।

৫২৩। নহৰুৰ ৰস (১০গ্ৰাম) অকনমান নিমখ মিহলি কৰি খালে আৰাম পোৱা যায়।

৫২৪। দুচামুচ আদাৰ ৰস আৰু মৌজোল মিহলি কৰি অলপ গৰম পানীৰ লগত খালে সুফল পোৱা যায়।

৫২৫। চক্‌গুটি আৰু ক'লা নিমখ পিহি গৰম গাখীৰৰ সৈতে খাব লাগে।

৫২৬। বকলৰ ছাল, লেটাগুটি, বাদুলিৰ মাংস, দাউকৰ মাংস সবাকো বটি ছাগলী গাখীৰৰ লগত খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

৫২৭। বকলৰ ছাল ১পোৱা, কুতাই বেঙেনাৰ ছাল ১পোৱা, বিহলঙনিৰ জোল ১পোৱা, শিজুৰ মাহ, মৰাণ আদা, জালুক, পিপলি সবাকো গুৰি কৰি পিটি বৰি কৰি প্ৰতিদিনে তিনিটাকৈ খালে পেট কামোৰণি ভাল হয়।

৫২৮। মৰাণ আদা, বকলৰ ছাল, লোণ, জালুক, পিপলি দি গুৰি কৰি খালে নাশ হয়।

৫২৯। তিতা জবাৰ শিপা, মিলকণ্ঠ, তৰা গুটি, মৰাণ আদা সবাকো বটি টেপাকৈ খালে নাশ হয়।

৫৩০। কাছৰ মূৰ, বাঘৰ দাঁত পিহি খুৱালে নাশ হয়।

পেট কামোৰণিত ঘঁহা দৰৱ :

৫৩১। পদুমৰ আলু বটা, কুমতিৰ মূৰ ৫টা পুৰি ছাঁই কৰি পেটত ঘঁহি দিব।

৫৩২। পকা পাণ, হালধি হোকাৰ এটা ডিম পুৰি ছাঁই কৰি ঘঁহি দিব।

চোৰা কামোৰণিৰ দৰৱ :

৫৩৩। ধপাত তিতাৰ আগ ৯টা, ছাল ও শিপা একেজোপা গছৰে হব লাগে। ভাল হয়।

বৰ পেট কামোৰণিৰ দৰৱ :

৫৩৪। বকুলৰ ছাল ১পোৱা, কুতাই বেঙেনাৰ পাত ১পোৱা, বিহলঙনীৰ মূল ২১ ডাল শিজুৰ শাহ ১ আঙুল, মৰাণ আদা ৭ চকল, জালুক ২১ টা, পিপলি ৩ টাকৈ খাব। ভাল হ'ব।

চকুৰ দৰৱ :

চকুত ফুল পৰিলে :

৫৩৫। তুলসীৰ পাতৰ ৰস চকুত দিব লাগে।

চকুত জাল পৰিলে :

৫৩৬। গোল নেমুৰ ৰস গধূলি চকুৰ কোণত দিব লাগে আৰু নেমুৰ ৰস নিয়মীয়াকৈ খাব লাগে।

৫৩৭। পুৰা কল (কাচ কল) ৰ আঠা চকুত দিব লাগে।

কুকুৰিকণাৰ দৰৱ :

৫৩৮। কালজাকৰ জোলৰ চকুত দিব এসপ্তাহ পৰ্যন্ত।

৫৩৯। শতমূলৰ পাত ঘিঁউত ভাজি খাব। বা মচুৰ দাইল ১০০ গ্ৰাম ঘিঁউত ভাজি খাব।

৫৪০। পনৌনৌৱা ঘিঁউত ভাজি খাব।

৫৪১। নিতৌ গধূলি ৪/৫টোপা আমলখিৰ ৰস দিলে কুকুৰিকণা ভাল হয় আৰু তামোল বা পকা কলৰ লগত বা ভিতৰত সুমুৱাই ৰোগীয়ে নজনাকৈ জোনাকি পৰুৱা আৰু কলা ছাগলীৰ পিত্ত খুৱালে কুকুৰিকণা ভাল হয়।

চক্ষুবেতৰ দৰৱ :

৫৪২। ছালৰ কুটা, বেতৰ গাঁজ, বৰ পুণি, আগৰ কাঠ সবাকে বাটি লেপি দিব,

নাশ।

চকুৰ কুটৰ দৰৱ :

৫৪৩। ভোমোৰাৰ গুটি ২টা, আমলখিৰ গুটি ৪টা, শিলিখাৰ গুটি ১টা সকলো পিচি ৰস দিব। চকুকুট ভাল হয়।

জীব-জন্তুৱে কামুৰিলে :

মৌ বা বৰলে খালে :

৫৪৪। আদাৰ ৰস বা পিয়াজৰ ৰস সেই ঠাইত সানিব লাগে।

চিকাই কামুৰিলে :

৫৪৫। কলীয়া তুলসীৰ পাত আৰু গুটিৰ ৰস মিহলাই প্ৰলেপ দিব লাগে।

ভেকুলীয়ে কামুৰিলে :

৫৪৬। তুলসীৰ পাত, সৰিয়হ আৰু সিজু পিহি গাখীৰৰ সৈতে ভালদৰে মিহলি কৰি লগাব লাগে।

বিছাই কামুৰিলে :

৫৪৭। গুমুনি লতা ৪ ইঞ্চি মান খুন্দি কামোৰা ঠাইত ৩ ঘণ্টা প্ৰলেপ দিব লাগে।

বাঘে খালে :

৫৪৮। সৰল কাঠৰ চন্দন আৰু ঢেকীয়া লতাৰ আগ ভালদৰে খুন্দি মিঠাতেলত সানি কামোৰা ঠাইত লগাব লাগে।

সাপে খালে :

৫৪৯। প্ৰথমে বান্ধনী দিব লাগে। পিছত মন্ত্ৰেৰে জাৰিব লাগে।

৫৫০। নাহৰ ফুল আৰু পাত খাব লাগে। ফুল আৰু পাত পিহি কামোৰা ঠাইত প্ৰলেপ দিব লাগে।

৫৫১। গাখীৰ আৰু ঘিঁউ মিশ্ৰণ কৰি ২/৩/৪ বাৰ খুৱালে বিষ নাইকিয়া হয়।

৫৫২। অপৰাজিতাৰ শিপা গাখীৰৰ লগত খালে তেজৰ বিষ নাথাকে।

৫৫৩। ঘিঁউ, মৌ, মাখন, পিপলি, জালুক, লোণ একেলগে মিলাই খালে সাপে কামোৰা বিষ ভাল হয়।

৫৫৪। দোৰোন বনৰ ৰস কামোৰা ঠাইত লগাব লাগে আৰু খাব লাগে।

৫৫৫। ডালিমৰ শিপা মিহিকৈ বটি লগাই দিব, ভাল হ'ব।

৫৫৬। ভেদাই লতা দক্ষিণ ফালৰ শিপা আঢ়েটো ভাল্লুকৰ সৈতে বটি লগাই দিব।

৫৫৭। ঘৰৰ আলাম্ভু, হালধি, মেঘনাদ সমভাগে বটি খাব ও ঘাৰ মুখত দিব।

বিষাক্ত ফল খালে ঃ

সাপে খালে ঃ

৫৫৮। সহদেৱৰ মূল তালুত বাটি নালিচিয়াদি লিপি দিব।

৫৫৯। ক্ষুদ্ৰ মানিমুনি, আদা, বেঙেনাৰ ফুল, ডিমৰুৰ মূল ও ছাল বটি লৈ খাব ও যাৰ মুখত দিব।

৫৬০। গোল নেমুৰ ৰস ৫০ গ্ৰাম খাবলৈ দিব বা নহৰুৰ ৰস ১৫গ্ৰাম খুৱাব লাগে।

বিষাক্ত কীট আদিৰ দংশন ঃ

৫৬১। শ্বেত আকণৰ মূল গোল মৰিচৰ সহিতে বটি খোৱা ঠেগাত লগাব।

৫৬২। ৰবিবাৰে পুষ্যা নক্ষত্ৰৰৰুণ গছৰ শিপা জল সহিতে বটি ক্ষত স্থানত লগাব লাগে।

কুমজেলুকাই খোৱা ঃ

৫৬৩। মৰাণ আদাৰ ৰস, টো গুটি, কোৱামণিৰ শিপা, বেত্ৰাতীয় হৰ বাকলি সবাকে বটি বৰি কৰি খাব।

শিঙি মাছে ফুটিলে ঃ

৫৬৪। জলকীয়া বটি বিন্ধা ঠাইত প্ৰলেপ দিব।

কেৰেলুৱাই খালে ঃ

৫৬৫। জলকুঁৱৰী লতাৰ পাত, ৰঙা আগিয়াচিতাৰ পাত বটি দিলে ভাল হয়।

৫৬৬। খোৱা কেৰেলুৱাটো মাৰি পেলাব।

গা ফুলা বেমাৰ ঃ

৫৬৭। মচুৰ মাহ, সোণবৰিয়াল, বিহলঙনি, চেনি বনৰ শিপা, মধুলতা, বনশত দুটকা, বিচম ৫ গণ্ডা, পিপলি ৯ গণ্ডা ভাজি গুৰি কৰি দিনে আধাতোলা হিচাপে ২ বাৰ খাব। মাহেকলৈ ম'হৰ গাখীৰ, টেঙা আঞ্জা নাখাব।

বলীয়া শিয়ালে খোৱা ঃ

৫৬৮। গোৱৰৰ গেৰেকনিৰ কেঁচু-কুমতি আনি বাটিব। মালভোগ কল এটা সমানে ৫ ভাগ কৰি প্ৰতিভাগত উক্ত দৰৱ আগৰ আগ পাছৰ পাছ হিচাপে খাব।

বলীয়া কুকুৰে খোৱা ঃ

৫৬৯। ধুতুৰা ফলৰ ৰস গাখীৰ, গুৰ, ঘিঁউৰ সমে খাব কলা হাঁহৰ মাং, মালভোগ কলৰ খাৰ দুয়ো মিহলাই ঘাত লগাব।

পেটৰ ভিতৰত জোক সোমালে ঃ

৫৭০। টিয়হ এটা কেঁচাই খাব লাগে বা ইয়াৰ ৰস উলিয়াই খালে জোক মৰি বাহিৰ ওলাই যাব।

বাঘে ভালুকে খোৱা ঘা ঃ

৫৭১। বনসট, নিলাকুটি লতা (আদৰ মালতী) কঁপাল বেপটা, কপা পেটাৰী, সৰ্পজিবা সকলো বাটি ঘাত লগাব।

সাপে গৰুক কামুৰিলে ঃ

৫৭২। আদা ৩ চকল, ভেদাই লতাৰ শিপা, লোণ সহিতে খুৱাব আৰু কাণ-নাকে দিব

শুই সাপে খোৱা ঃ

৫৭৩। হালধি, পিঁয়াজ, নেমু তিতাৰ পাত, বাহেকৰ পাত সবাকো ঢেকীত খুন্দি কাপোৰত চেকিব, চকত পাগ্নিব, জুৰালে গৰুৰ সৰ্বশৰীৰে ঘঁহিব। ৰ'দত বান্ধি থব, পাছত পানী খুৱাব।

সৰ্ব বেথা ঃ

লিংগত হয়, ফাটে, বিষ কৰে, ফিকে তাকে সৰ্বৰেথা বোলে।

৫৭৪। হিদলৰ ছাল, থুটি ওলৰ পেটা, মেটেকাৰ আলু, ভৱনি লতাৰ পাত বাটি ৰস দিব।

গাই গৰুৰ পুষ্প হোৱা দৰৱ ঃ

৫৭৫। লোধাই শামুকৰ সাহ, ভূমি পদৰ মূল, দেওগুৰাৰ মূল সবাকো সিজাই পুৰাতে খুৱাব গাখীৰ ওলাব।

ঘোঁৰা ঘাঁহৰ ঔষধ ঃ

৫৭৬। তাৰ্পিন তেল, টুটিয়া, এমেৰাৰ ছাল, বৰ জামুকৰ ছাল, আম ৰ ছাল, মৌজোলৰে সিজাই পানীৰে ধুৱাব, নাশ।

পাতবেঙে খোৱা ঃ

৫৭৭। কেঁএৱাবনৰ গুটি ২১টা, তেজমুৰিৰ শিপা ১মহ, মৰাণ আদা ১তোলা, জালুক ২১টা ৰস উলিয়াই গৰু ঘিউ ৬-৭ টোপাৰ লগত মিহলি কৰি থুউৱ ঘঁহিব। পাতবেঙে খোৱা ভাল হ'ব।

বলীয়া শিয়ালে খোৱা :

৫৭৮। বলীয়া নোহোৱা কুকুৰৰ নোম জাহাজী কলৰ ভিতৰত সুমুৱাই খুৱাব, ভাল হ'ব।

বাঘ মোৰ :

লক্ষণ : পেট ওখহে, চট্‌ফট্ কৰে, পেট কামোৰে, মুখে বাতি আহে।

৫৭৯। নেউলৰ মঙহ, ৯টা জালুক, পিপলি, লোণ দি পগাই খাব, নাশ।

বাঘ মোহিনী :

৫৮০। পূৰ্ব ফাল্গুনি নক্ষত্ৰত আঁহতৰ মূল, কোটাই বেঙেনাৰ মূল প্ৰাতঃকালে তুলি আনি তাবিজত ভৰাই ল'ব লাগে। বাঘ-ভালুকে খাব নোৱাৰে। দক্ষিণ বাহুত ল'ব।

কুমজেলেকুৰাই খোৱা :

৫৮১। মৰাণ আদা, ৰঙা তিয়হৰ বাকলি, লেটা গুটি, কোৱামণিৰ শিপা বৰি কৰি ৩ টাকৈ খালে ভাল হয়।

নিউমোনিয়া :

৫৮২। কলীয়া তুলসীৰ ৰসৰ লগত মৰাণ আদা আৰু মৌ মিহলি কৰি দিনে ২ বাৰকৈ খাব।

৫৮৩। লেটা গুটি, গুটিৰ দৰৱ, তিতা কটিৰ শিপা, বগা অপৰাজিতাৰ শিপা, দোৰোণ বনৰ শিপা, বগা লাটুমণি ১..., দৰৱ চাই জালুক ৩টা, সৰু হ'লে ১... নিমখ সহ সবাকে পিহি গৰম পানীৰ লগত দিনে ২ বাৰকৈ খুৱাব। দুপালিতে ভাল হ'ব।

বেচু :

৫৮৪। টেঙেচি টেঙা বটি বেচু হোৱা ঠাইত লগাব লাগে বা এৰাপাত এখিলা খুন্দি লেপি থ'ব।

লেঙ :

খোচা লেঙ :

৫৮৫। বৰজ্বালৰ শিপা, চৰাদৰ শিপা, মৰাণ আদা, জালুক দি খাব, ভাল হ'ব।

টোপনিত লেঙ :

লক্ষণ : উঠি উঠি শোৱে, কাপোৰ হাপুতি লয়।

৫৮৬। ভাতকেৰেলাৰ আলু, তিতা ভেঁকুৰীৰ শিপা, চৰাদৰ শিপা, মৰাণ আদা, জালুক, পিপলি দি খাব, ভাল হ'ব।

ভুৰু লেঙ :

লক্ষণ : চুকে-কোণে ফুটি যাই, জ্বৰ-কাঁহ হয়।

৫৮৭। বৰুণৰ ছাল, অলপ গন্ধক, কলাখাৰ, বাহ খাৰ, ১৩টা জালুক পিপলি দি পগাই খাব।

চৰহী লেঙ :

লক্ষণ : গাত তং নাই, জ্বৰ-কাঁহ হয়।

৫৮৮। গাজ কচুৰ আলু আদাৰ ৰসৰ লগত পগাই খাব।

বৈদ্য সমৰ :

কলা লেং :

লক্ষণ : কাণে নুশুনে, চাই থাকে, গাত জ্বৰ, অলপ কাঁহে, তাকে কলা লেঙ বোলে।

৫৮৯। মাকৰি ঘিলা, লেটা গুটি, বনজবা, তিতা ভেকুৰীৰ শিপা, বোন মানাৰ শিপা, তেজামৰ, উৰিয়ামৰ মৰা ছাল, আঢ়েটা জালুক, পিপলি বাটি পাগি খাব।

কাঙুয়া লেঙ :

৫৯০। তেজামৰ শিপা, জালুকলতি গছৰ ছাল ও শিপা, জালুক, পিপলি ৯ টা দি বাটি খাব।

৫৯১। ভুমি চম্পাৰ মূল, আদা সহ বাটি তপতাই খাব।

জ্বৰ লেঙ :

লক্ষণ : গাত জ্বৰ, নামাতি থিয় হৈ থাকে, কামুৰিব খোজে গছা লেঙ বোলে।

৫৯২। ভেঁটাইৰ আগ, অনা ফুল বগৰীৰ শিপা, সিজুৰ কুঁহি, তিনিবো ৰস আগে খুৱাব, পিছে লতি পোৱালৰ শিপা ও আদা ৰসত পিপলি দি পাগি খাব।

চন্দ্ৰ লেঙ :

লক্ষণ : ৰৰকৈ কাঁহে, বুকুত সোপা দিব যেন খোজে, খেকাৰ গোজায়, গৰ্ভত সোপা থাকে তাকে চন্দ্ৰ লেঙ বোলে।

জুৰীয়া লেঙ :

লক্ষণ : খেহ্ খেহ্ কৰি কাহে, বছৰ হয় মাহ থাকে, সূতা যেন ঘেগাৰ ওলায়, আঁহীয়া গোজায়।

৫৯৩। চতীয়নাৰ ছাল, কঠগুয় ছাল, আদা ৰসত পাগি খাব।

৫৯৪। বনমালাৰ আগ, বাহকৰ আগ, লৰা তিতাৰ আগ, আচু কাঠৰ আগ, কদমৰ আগ, মাত্রা সিজুৰ আগ, নীলকণ্ঠৰ আগ, আদাৰ ৰসত পগি খাব।

টেকেলীয়া লেঙ ঃ অৰ্থাৎ দ'ঘা-ছোৱালীৰ জ্বৰ-হাগনি।

৫৯৫। সৰু উৰুখা বটি মাকৰ পিয়াহেৰে খাব ও ভৰণ দিব আৰু টুপুৰি লতা কঁকালত আঁৰি দিব

দুদ লেঙ ঃ আহাৰ বতিয়াই

৫৯৬। চাঁইনাৰ ছাল, তাৰে গন্ধা খুন্দি খাব।

শিশুৰ জ্বৰীয়া হাগনি ঃ হাগিলে উটি যায়।

৫৯৭। অমৰাৰ ছাল ও কহিমলাৰ ছালৰ ৰস খাব।

পানীয়া লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ ঠেহঠেহীয়া জ্বৰ, পানীলগা হেন হয়।

৫৯৮। লেটা গুটিৰ বাকলি, হাইঠাৰ বাকলি, কেটেলা পহুৰ ভোঁহ, জালুক পিপলিৰে পগাই খাব।

লক্ষণ ঃ গাত জ্বৰ, তাপ, কাঁহ, ঘেগাৰ, গোজায়, সপোন দেখে।

৫৯৯। তেজামৰ, বনজবা, তাতশালৰ সত্তাৰ, বাৰ বাখৰ, আদা, জালুক পিপলি, লোণ, চেনা বাখৰ, বটি বৰি কাৰি, কলৰ বাকলি, নাৰিকৰ বাকলিৰ খাৰত খাব।

ফুটনি জ্বৰ ঃ

লক্ষণ ঃ গাত জ্বৰ, কাহ, আথা বিছনীত ফুটে।

৬০০। বাম বাহকৰ আগ, আদা সমে টেপা কৰি খাব।

বতাহী লেঙ ঃ

৬০১। তামোলৰ খুদীয়া ডাবি, বিহাৰ আলু, পকা আঠীয়া কল, লাইত কণৰ ঠাৰি, কঠগুৰ শিপা বটি ৰস লৈ ফুটীয়া গাখীৰে খাব।

বায়ু লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ জ্বৰ তাপ কৰে ও ৰোগী উঠি লৰ মাৰে।

৬০২। চোৰাতৰ শিপা, জিম খৰিচাৰ ৰস, য'খাৰ, জালুক, পিপলি বটি পগাই খাব।

বলীয়া লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ জ্বৰ তাপ কৰে ও ৰোগী উঠি লৰ মাৰে।

৬০৩। ভাত কাকৰীয়ালৰ (কেৰেলা) মূল, গোৰখীয়া কঠালৰ মূল আনি

সিত্তাব। সিন্দুৰ বসৰ সৈতে বটি তপতাই খাব।

তৃতীয়া লেঙ :

লক্ষণ : জ্বৰ, তাপ কৰে, কাপৰ তুলি কান্ধে খুখুচাই থাকে, মানুহে মাতিলে মাতিব নোৱাৰে।

৬০৪। ছাগলী লাটিৰ ছাল, ওৰ (ৰক্তজবা) ফুলৰ মূল, টেঁপোৰৰ ছাল, বগা তুলসীৰ ৰসত খাব।

সৰ্ব লেঙ :

৬০৫। জবা টেঁওাৰ শিপা, বাহকৰ শিপা, সূৰ্যমুখীয়া জলকীয়াৰ শিপা, জলকীয়া ২১ টা, পিপলি ২১টা মিহি কৰি খাব।

সোপা লেঙ :

লক্ষণ : বুকুত সোপা ধৰে, উশাহ নাহে।

৬০৬। লতি পোৱালৰ মূল, সিজুৰ মজা, সৰুচই, আদা, জালুক, ২টা পিপলি বটি নাৰিকলৰ ও জাতিকলৰ খাৰৰ সৈতে খাব।

বলিয়া লেঙ :

লক্ষণ : হাত-ভৰি খাচ্‌খুচ কৰে, কাহে, জ্বৰ নথকে তাকে বলিয়া লেঙ বোলে।

৬০৭। চোৰাতৰ শিপা, ডালিমৰ শিপা, মাকৰি ঘিলা, জালুক, পিপলি একত্রে বটি পগাই খাব।

৬০৮। চাল্দোৰ শিপা, আম, আদা, জাতি আদা, ভাতকেৰেলাৰ মূল, মৰিচ সবাকো বটি পগাই খাব।

৬০৯। বন নহৰুৰ ৰস, আদাৰ ৰস পগাই খাব।

হাগনীয়া লেঙ :

লক্ষণ : অন্ন কৰি কাহে, হাগে, গাত ঘুহঘুহীয়া জ্বৰ।

টেকেলীয়া লেঙ :

৬১০। পোৰা উধানৰ মাটি, শিমলুৰ আগ, ৰৰ পুনি পুৰি খাৰ কৰি লব, অলপ খুন্দি ৰস ল'ব, লোণ জালুক দি খাব লাগ।

তপতীয়া লেঙ :

লক্ষণ : তৎক্ষণাত ধৰে, উশাহ নিৰুদ্ধ হয়, মুখত জ্বৰ পিয়ৰি ধৰে, সিয়ে তপতীয়া লেঙ।

৬১১। কেএগ্রা কঠালৰ গুটি, দুবৰিৰ ঠাৰি, দিগলতিৰ ছাল, লোণ, জালুক দি সবাকে বটি খাব, নাশ।

ঘোঙোক লেঙ :

লক্ষণ : বিষায়, কাঁহে ধৰে।

৬১২। লাইজাবৰীৰ শিপা, খালোনৰ খাৰ, লোণ, জালুক দি তপতাই খাব, নাশ।

কহুৰা লেঙ :

লক্ষণ : সদায় কুহুৰ কুহুৰ কাহি থাকে, সিয়ে কহুৰা লেঙ।

৬১৩। ভেদাই তিতাৰ শিপা, কেঁটাহি বেঙেনাৰ শিপা, ১৩টা জালুক, পিপলি দি খালে নাশ হ'ব।

চেঙেলীয়া লেঙ :

লক্ষণ : জ্বৰ-কাঁহ হয়, বুকু, পিঠি, চকুত আৰু মূৰত ধৰে - সিয়ে চেঙেলীয়া লেঙ।

৬১৪। টংলতিৰ শিপা, কৰ্থনা শিপা, দিগলতিৰ ছাল, ১৩টা জালুক, পিপলি দি খালে নাশ হয়।

৬১৫। আগিয়া চিতৰ সিপা ২ তোলা, টুটিয়া ২ মহা বটি পকা তেলৰে তপতাই ঘাত লগাই দিলে শুকাব।

লক্ষণ : তালুত বোবোৰা হয়, ডিঙিত বিষায়।

৬১৬। হাইঠাৰ বাকলি, কৰ্থনাৰ ছাল, লোণ, জালুক দি পগাই খাব।

পোৰা লেঙ :

জ্বৰ, কাঁহ হয়, পোৰণি উঠে।

৬১৭। অকাল বিহৰ শিপা, দুপতিয়া এৰাৰ পুলি, তামোলৰ শিপা, সৰা পাত, লোণ-জালুক দি কলাখাৰৰ লগত পগাই খালে নাশ।

সৰ্বাংগ লেঙ :

লক্ষণ : জ্বৰ কাহ হয়, পেট-বুকু বিষায়, গা গোট মাৰি ধৰে।

৬১৮। কোৰাভাতুৰিৰ আলু, চপাৰ ছাল, লোণ, জালুক দি পগাই খালে নাশ হয়।

৬১৯। পোজাৰ ছাল, তেতেলি গুটি, কন্দ্ৰাক্ষৰ গুটি, মাকৰি ঝিলাৰ সাৰৰ শিপা, তিতা ভেকুৰীৰ শিপা, হাৰ ঘুনুচাৰ লতা, ভীমবাজ, অগৰুৰ ছাল - লোণ, জালুক, পিপলি দি পগাই খালে নাশ।

লক্ষণ ঃ জ্বৰ, কাঁহ হয়, আউল বাউল কৰে।

৬২০। মুঠাৰ শিপা, কৰ্ণনাৰ ছাল ও শিপা, তগৰৰ ছাল, সোমলতা, নিমৰ শিপা, বগৰিৰ শিপা ও ছাল, চোৰাদৰ শিপা, ১৩ টা জালুক-পিপলি দি পগাই খালে নাশ।

হেকেতিয়া লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ জ্বৰ-কাঁহ হয়, হেকেতি ধৰে।

৬২১। হেকেতীয়া মাহ ৯টা, পতিয়া ঝাপৰি চোলা, বগৰিৰ শিপা, কোমোৰাৰ গুটি, ১৩ টা জালুক, পিপলি দি খালে নাশ।

লক্ষণ ঃ জ্বৰ-কাঁহ হয়, আউল বাউল কৰে।

৬২২। বগৰিৰ শিপা, ছাল, ভাঙৰ শিপা, কেটেলা পহৰ ভুক, ১৩ টা জালুক, পিপলি দি পগাই খালে নাশ।

থৰিয়া লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ জ্বৰ-কাঁহ হয়, গা বিষায়।

৬২৩। ঝাপ তগৰৰ ছাল, বনজবা, তেজমুইৰ শিপা, মাকৰি ঘিলা, লোণ-জালুক-পিপলি দি পগাই খালে নাশ।

খোচা লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ চুকত পিঠিয়ে সৰকে, লৰচৰ কৰিব নোৱাৰে।

৬২৪। চপাৰ ছাল, জালুক-পিপলি দি খুন্দি ৰস খাব, নাশ।

৬২৫। সোণ বৰুৱালৰ শিপা, চৰাদৰ শিপা, মৰাণ আদা, জালুক-পিপলি দি খাব, নাশ।

টোপনীয়া লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ উঠি উঠি শোৱে, কাপোৰ সাৱটি লয়।

৬২৬। ভাত কেৰেলাৰ আলু, তিতা ভেকুৰীৰ শিপা, ১৩টা জালুক-পিপলি দি খাব, নাশ।

ভুক লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ চুকে কোবে ফুটি যায়, জ্বৰ-কাহ হয়।

৬২৭। বকুলৰ ছাল, অলপ গন্ধক, কলাখাৰ, মাহ খাব, ১৩টা জালুক-পিপলি দি পগাই খাব, নাশ।

নিতুতি লেঙ ঃ

লক্ষণ ঃ গাত তং নাই, জ্বৰ-কাহ হয়।

৬২৮। বৰ শিমলুৰ ছাল, মৰিচ, ঘিলাৰ সাহ, ১৩টা জালুক-পিপলি দি পগাই খাব, নাশ।

চৰহি্ লেঙ :

লক্ষণ : দাঁতত চেপি ধৰে, জ্বৰ-কাঁহ হয়।

৬২৯। গান্ধ কচুৰ আলু, আদাৰ ৰসৰ লগত পগাই খাব, নাশ হ'ব।

তেজ সাৰ বা সাৰৰ দৰব :

জিকৰি বিন্দুসাৰ :

৬৩০। আদচটাক কেঁচা এৰাঁ গাখীৰেৰে আদচটাক ভুঁই কোমোৰাৰ ৰস খাব।

৬৩১। আমৈলতা থেঁতাল্লি আঢ়ে তোলা ৰস মৌৰে খাব।

৬৩২। আঢ়ে তোলা শতমূলৰ ৰস এৰাঁ গাখীৰ মিলাই ৬/৭দিন খাব।

৬৩৩। পলাশৰ ফুল এতোলা আৰু চেনি আদতোলা পানীৰে বটি খাব।

৬৩৪। সোণ বৰিয়ালৰ শিপা ছাল ৰস, গাখীৰ আৰু চেনি মিহলাই খাব।

৬৩৫। মহানিমৰ পাত আৰু জাইফল বটি গাখীৰেৰে খাব।

৬৩৬। মূতোতে শুক্র ওলালে শতমূলৰ ৰস, এৰাঁ গাখীৰ আদপোৱা, চেঁচা পানী আদপোৱা মিলাই খাব।

৬৩৭। মূত বন্ধ হ'লে কেৱেলাৰ গুটি, সৈন্ধৱ লোণ, আমলখি, শিলিখা, ভঁইৰা গুটি - ইসবৰ এমতা গুৰি তপত পানী দি খাব।

৬৩৮। কেঁৰা ভেদাইলী পাতৰ ৰস খাব।

৬৩৯। চালকুঁৱৰীৰ ৰস ১৫ টোপ, ৫ ৰতি সৈন্ধৱ লোণৰ সৈতে ৭ দিন খাব।

৬৪০। দুৰতি পৰিমাণ বংগভস্ম (কিনিবলৈ পায়, এতোলাত ।।০ অনাৰ বেছি নহয়) তুলসী ৰস বা মৌ দি খাব।

৬৪১। দুবৰি, কেহেঁৰু, লেটাগুটি, পুনি আৰু শেলুৱৈ (পানীত হোৱা চুলি যেন তৃণ) সকলোকে মিহলাই দুতোলালৈ আদসেৰ পানীত সিজাই আদপোৱা ৰস ৰাখি মৌৰ সৈতে খালে মূতৰ লগত বীৰ্য পৰা ৰোগ গুচে।

৬৪২। হেলচী শাকৰ ৰস দুতোলা আদপোৱা এৰাঁ গাখীৰেৰে খালে প্ৰস্ৰাৱৰ পোৰণি আৰু শুক্র মেহ গুচে।

৬৪৩। বন কপাহীৰ শিপা এতোলা থেঁতেলি নিশা এপোৱা পানীত পেলাই থব। পুৱা সেই পানীখিনি সেই পানীতে খচি চেকি লৈ পানীখিনি এপোৱা এৰাঁ গাখীৰ আৰু চেনি মিহলাই ৫/৭ দিন খালে বিন্দুসাৰ গুচে।

৬৪৪। আদৰতি পৰিমাণ লো, ভস্ম, আমলখি, শিলিখা, ভোমোৰা গুটিৰ ক্বাথ চেনিৰে ৪/৫ দিন খালে বিন্দুসাৰ গুচে।

৬৪৫। পিনৌ তিনি বেলিকৈ কেঁচা হালধিৰ ৰস আঢ়ৈ তোলাকৈ খালে মূত্ৰেতে পোৰণি গুচে।

৬৪৬। আমলখিৰ ৰস ২ তোলা, হালধি গুৰি ২ টা মাহৰ সমান আৰু মৌ দুই তোলা মিহলাই দুপৰীয়া আৰু গধূলি দুবাৰকৈ ২/১ দিন খালে এই ৰোগ গুচে।

৬৪৭। তিনি চাৰি বছৰীয়া পুৰৈ (পুঁই) গছৰ শিপা আদতোলা, পানী নিদিয়াকৈ বাটি দুভাগকৈ পুৱা আদখিনি আৰু দুপৰীয়া বাকী ভাগৰ আদখিনি দৈ গাখীৰেৰে খাব। সেই দিনাখন দৈ গাখীৰে ভাত খাই থাকিব। লোণ, আঞ্জা বা পানী সমূলি নাখাব। গধূলি বেলিকা বাকীখিনি দৰব দৈ গাখীৰেৰে খাব। এইদৰে ২/৩ দিন খালে এই ৰোগ গুচে।

৬৪৮ ডাব নাৰিকল এটা খুলি তাৰে ভিতৰত আদমাহ পৰিমাণ ফিট্‌কিৰি ভৰাই থৈ নাৰিকলটো এনিশা পানী থকা বোকাত পুতি থ'ব। পিছদিনাখন পুৱাতে বোকাৰ পৰা তুলি ফিট্‌কিৰি গুৰি মিহলোৱা সেই নাৰিকলৰ পানী খালে বহুদিনীয়া পুৰণি বিন্দুসাৰ নৰিয়া গুচে।

দূষিত যোনি তিৰোতাৰে সহবাস কৰিলে এবিধ বিন্দুসাৰ নৰিয়া হয়। ইয়াকে ইংৰাজীত "গণোৰিয়া" বোলে। সহবাস কৰিবৰ প্ৰায় সাত দিনৰ ভিতৰত এই নৰিয়া প্ৰকাশ পায়। প্ৰথমতে লিংগৰ আগখিনি কুৰকুৰায় লিংগ উঠিলে বা মূত্ৰিব ধৰিলে, মূতা হোৱাৰ পাছত বৰকৈ পোৰে আৰু ঘনে প্ৰতি লিংগ উঠে আৰু মূত্ৰিব লাগে। লাহে লাহে লিংগৰ নলীয়েদি তেজ-পুঁজ, এঠা বৈ থাকে আৰু খেকেৰু বাঢ়ি মূত্ৰৰ নলী মাৰ নিয়াই মূত ওলাব নোৱাৰা হয় বা মূত ফালি দুধাৰে ওলায়। গাত বোৰোৰা ওলায়।

৬৪৯। জিকৰি ঃ কেকোৰা ধানৰ চাউল, গধূলি পৰত পানীত তিয়াই থব। পুৱাতে এৰী গাখীৰৰ লগত মিলাই খাব।

৬৫০। তেজপিয়া জন্তুৰ আগ মাংস, ২১টা জালুক, ২১টা পিপলি সমে বাটি পদুম পাতত তপতাই খাব।

৬৫১। ছাগলীৰ গাখীৰ, আঠিয়া কল, ভাবলি কুঁহিয়াৰৰ ৰস, বন ঝৰাৰ শিপাৰ সমে খচি খাব।

৬৫২। পলাশৰ ছাল, জিকাৰ কাথ, গাখীৰত তিয়াই উলিয়াব। তুবুকী লতাৰ গছ ১পোৱা গাখীৰত মিলাই তিল ও মুগৰ গাজীৰ লগত মিলাই খাব।

তেজসাৰ ঃ

৬৫৩। যাহেকৰ পকা পাত চাউল সমে খুন্দি কাকুৰ দৰে গুৰি কৰি প্ৰতিদিনে ১ মহা কৰি খাব, ভাল হ'ব।

৬৫৪। চেঙা মাছ টেঙামৰা, জালুক দি বান্ধি খাব, ভাল হ'ব।

বিন্দুসাৰৰ দৰৱ ঃ

৬৫৫। পলাশৰ ফুল ১ তোলা, চেনি আধা তোলা, চেঁচা পানী ৫০ গ্ৰাম মানৰ

লগত ৰস খুৱাব লাগে।

শুক্ৰসাৰৰ দৰৱ ঃ

৬৫৬। শতমূলৰ ৰস, এঁৰা গাখীৰ আধা পোৱা, চেঁচা পানী আধা পোৱা ৰস উলিয়াই খাব। গাত ফোঁহা হ'লে ডিম্বৰু এটা ঘঁহিব লাগে।

বহুমূত্ৰ ঃ

৬৫৭। কেঁচা শিমলুৰ শিপা গুৰি কৰি মৌৰ সৈতে ১৫/২০ দিন খাব।

৬৫৮। ক'লা জামু গছৰ ছালৰ ৰস ১০ গ্ৰামকৈ নিয়মিয়াকৈ ১৫/২০ দিন খাব লাগে।

সাৰ বেমাৰ ঃ

৬৫৯। মিঠা আমৰ ৰস আৰু এক কাপ গাখীৰ মিহলি কৰি তাত মৌৰ স্তোল ৩ চামুচ দি পুৱা গধূলি খাব লাগে।

জল সাৰৰ দৰৱ ঃ

৬৬০। কেঁএৱা কঠালৰ সাহ আমগুটি বটি খালে ভাল হয়।

তেজসাৰ ঃ

৬৬১। ৰঙা এৰাৰ আগ, শিঙা পাতৰ গুটি, লোণ, জালুক, পিপলি বটি গৰৈ মাছেৰে ৰান্ধি খাব।

কুশুম সাৰ ঃ

৬৬২। মোহিনী ভাং ১ তোলা, বন সঠৰ শিপা, ৰঙা খুতৰাৰ শিপা একেলগে কৰি খাব।

৬৬৩। নৰ কশুমৰ শিপা, নাগেশ্বৰৰ ছাল, লুনি শাক, জালুক ২ টা, পিপলি ২টা মিলাই বটি খাব।

৬৬৪। দাৰ মুখ, অথম, দাব চুক, জাই ফল, জালুক ২১ টা, লং ২১ টা বনশঠৰ শিপা, বাৰ মছলা ১ তোলা, কাঠগুৰ দক্ষিণৰ ছাল, ল'বা তিতাৰ ছাল বৰি বনাই বগা চন্দনৰ ৰসত মাৰি খাব।

৬৬৫। নৰ কাশুমৰ শিপা, নাগেশ্বৰৰ ছাল, লুনি শাক, জালুক ২টা, পিপলি ২টা মিহলাই খাব।

বিন্দুসাৰ ঃ

৬৬৬। ঘৃত কুমাৰী বটি ক্ষীৰৰ সমে খাব।

৬৬৭। অৰ্জুন গছৰ গুটি, ৰবলিয়াৰ আগ, কুকুৰ সূতাৰ মূল, নাগেশ্বৰৰ কেশৰ বটি ছাগলী গাখীৰৰ সমে খাব।

৬৬৮। কাঞ্চনৰ মূল, জাইফল বটি গাখীৰৰ সমে খাব।

৬৬৯। বচৰ পাত বৰলিয়াৰ পাত, কলীয়া হালধি, পিপলি, ছাগলী গাখীৰৰ লগত মিলাই খাব।

৬৭০। আউনীয়া পাণৰ শিপা, একে বৰণীয়া গাইৰ ক্ষীৰৰ লগত অঞ্জলি সাৰ সবাকো বটি খাব।

৬৭১। নৰসিংহ, পুৰণি শিঙিখা বটি ছাগলী গাখীৰৰ লগত সমানে খাব।

৬৭২। অৰ্জুন শাক, পুৰণি খৰিছা, মাগুৰ মাছ জালুক ১।।, পিপলি ১।। লোণ দি ৰান্ধি খাব।

৬৭৩। বাহকৰ মূল, ঘৃত সমে খাব।

৬৭৪। হেলচী খাৰ খাব।

বিন্দুসাৰ ঃ

৬৭৫। দেউতৰাৰ মূলৰ ৰস নিয়ঁৰৰ পানী, এৰাঁ গাখীৰত খালে নাশ হ'ব।

উচ্চ ৰক্তচাপ ঃ

৬৭৬। সৰ্পগন্ধাৰ ৰস ১০ গ্ৰামকৈ দিনে ২ বাৰ খাব। বা ছালকুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিলে ৰোগ আৰোগ্য হয়।

নিম্ন ৰক্তচাপ ঃ

৬৭৭। ভীম কলৰ কলডিল, পাৰ চৰাইৰ মাংসৰ লগত খাব লাগে।

হৃদৰোগ ঃ

৬৭৮। দিনে দুটাকৈ আপেল খাব লাগে।

মুদগাৰ

৬৭৯। নিতৌ পুৱাতে কবাবচনিৰ গুৰি (এবিধ নেপালী ধনীয়া) আদমহা, য'খাৰ আদমহা মিহলি কৰি তপত পানী জুৰাই সেই পানী খাব।

৬৮০। ৰাতি শুৱৰ সময়ত কবাবচিনিৰ গুৰি এক অনা, কৰ্পূৰ ২ ৰত্তি, আফিং আদ ৰত্তি সবাকো মিলাই খালে ভালকৈ প্ৰসাৱ হ'ব, সঘনে-লিংগ উন্দাম হোৱা আৰু স্বপ্নদোষ নিবাৰণ হৈ প্ৰসাৱৰ নলীৰ ঘা শুকাই তেজ-পুঁজ ব'ব এবিধ।

৬৮১। আমে লতাৰ ৰস খালে মূতোতে পোৰা গুচে।

৬৮২। কাঁইটীয়া খুতৰাৰ শিপাৰ ৰস ছাগলী গাখীৰেৰে খালে মূতোতে পোৰা আৰু প্ৰস্ৰাৱদ্বাৰে পুঁজ পৰা গুচে।

৬৮৩। হাতী খুতৰাৰ পাতৰ ৰস এৰাঁ গাখীৰেৰে খালে এই নৰিয়াৰ জ্বালা, যন্ত্ৰণা পোৰণি সকলো গুচে।

৬৮৪। কোকোৰা ধানৰ চাউল, গধূলি চৰুত দৈৰাই পানী দি থ'ব। পুৱাতে এৰাঁ

গাখীৰেৰে খাব।

৬৮৫। ত্রিফলাৰ কাথ আৰু মৌ অনুপানেৰে নাইবা কেঁচা হালধিৰ ৰস আৰু আমলখিৰ ৰসৰে সৈতে এৰতি পৰিমাণ স্বর্ণ সিন্দুৰ ৭ দিন খালে সকালো তৰহৰ বিন্দুসাৰ (গলোৰিয়া) গুচে।

লিংগ উখহিলে ঃ

৬৮৬। ত্রিফলাৰ কাথ বা গেন্ধাই ফুলৰ কাথ কৰি সেই কাথত লিংগ জুবুৰিয়াব।

বোবোৰা উঠিলে ঃ

৬৮৭। দুদলী লতা, সাওঁ লতা, তেলীয়া ধূনাৰ শিপা, খাস্তুৰৰ শিপা, শিলিখা, বাহকৰ ছাল, নিম ছাল, হালধি, আচু কাঠ আৰু গোক্ষুৰ কাঁইট ই সবৰ কাথ খালে বোবোৰা ফুটা গুচে।

৬৮৮। ডিম্বৰুৰ আঠা বা হাইঠা গুটি বটি ঘঁহিব।

পথ্যাপথ্য ঃ দিনত পুৰণি মিহি চাউলৰ ভাত নিশা ৰুটি খাব। মগু মচুৰ, বুটৰ দালি, সৰু মাছৰ ঝোল, কপেট, কুকুৰা, শহা, ছাগলী, পশুৰ মঙহৰ ৰস, বেঙেনা, লাও, কচু চাজনা, ঢেকীয়া, কলডিল, পুৰাকলৰ আঞ্জা খাব। গাখীৰ আৰু মিঠা নাখাব। কুঁহিয়াৰ, ডালিম, খেজুৰ, বাদাম, কিচ্‌মিচ্ খাব পাৰে। বেঙিকে মাছ, জলা শাক, টেঙা বস্তু, ক'লা মাহ, দৈ গাখীৰ, গুৰ, লাও নেখাব। মদ নেখাব, মৈথুন নকৰিব, দিনত নুশুব আৰু উজাগৰে নাথাকিব।

মূত্রকৃচ্ছ্র, মুদগৰ আৰু পোৰাজ্বিকৰি ঃ

৬৮৯। যি নৰিয়াত মূতোতে পোৰে, বৰ যাতনাৰ সৈতে টোপাটোপে মূত ওলায়, গাত খৰে ধৰে, মূত আহোতে ফাঁলি যায়, তলপেট খহি যায় যেন পায়, মূতৰ লগত তেজ আহে তাকে মূত্রাকৃচ্ছ্র আৰু পোৰাজ্বিকৰি বোলে। যি নৰিয়াত মূত বন্ধ হয় তাকে মুদগৰ বোলে। চোকা দৰৱ খালে, চোকা মদ খালে, অভোকত খালে হগা-মূতা উজুৰালে, বেগৱান বাহনত চৰিলে ইত্যাদি কৰিলে এই নৰিয়া হয়। ইয়াৰে অনেক বিধ নৰিয়া আছে।

মূতত গাঁঠি লগা বেমাৰ ঃ

৬৯০। বগা বন সৰ্তৰ দক্ষিণৰ মূল, বাদুলীয়ে খোৱা আঠীয়া কলৰ বাকলি পুৰি ছাই কৰি খাব সদায়। অজাচিতৰ দক্ষিণৰ শিপাৰ ৰস, জালুক ১।। টা পিপলি ১।। টা, লোণ তেল দি পগাই খাব। তাৰ পাছত ৫ খন তামোল খাব। তাৰ পাছত কবকবা ভাত আটিয়া কলৰ খাৰৰ লগত খাব।

৬৯১। কহু লতাৰ পাঁচোতা আগ, পানী তেঁকুৰিৰ শিপা, দুগ্ধত পগাই ৩ দিন পুতি থ'ব। তাৰ পাছত খাব।

৬৯২। হেংলটি খাবৰ আগ ১৩ টা, জালুক-পিপলিৰ লগত জোল কৰি খাব।

৬৯৩। শিলিখাৰ ছাল, ঔৰ ছাল, বন কপাহীৰ আলু, এপোৱা গাখীৰত খটি ১ তোলা চেনি আৰু ১ তোলা মিচিৰি মিহলাই খাব।

জইন মৰা ঔষধ ঃ

৬৯৪। ডালিমৰ শিপা কঢ়াইৰ পানীত খাব।

৬৯৫। (ক) বেতৰ গাঁজ, তৰাৰ গাঁজ বটি বসখিনি কেকোৰা গাতৰ পানীৰ লগত খাব।

গৰ্ভত মুদগাৰ ওলোৱা লক্ষণ ঃ পেট ওখহে, গাঁঠি ধৰে, শৌচ-প্ৰস্ৰাৱ কৰিব নোৱাৰে, ঘনে ঘনে প্ৰস্ৰাৱ হৈ তেজ যায়, পুৰুষৰ বক্তহাৰ হয়।

৬৯৬। ঔৰ বীজ এৰাঁ গাখীৰেৰে খালে নাশ হয়।

জল সাব ঃ

লক্ষণ ঃ সঘনে পানী চোৱে, গা পোৰে, পিয়াহ লাগে।

৬৯৭। ছালকুৱৰী কোমোৰা দি খালে এই ৰোগ নাশ হয়।

৬৯৮। আম গুটি, শিলিখা গুটি, আমলখি-জেতুকাৰ পাত, নুলিৰ পাত লোণ-জালুক-পিপলি দি খালে নাশ।

৬৯৯ কদমৰ ছাল, পাত গাখীৰেৰে খাব।

৭০০। কুমাৰণি বাহ পুৰি পানীত দি থ'ব, লোহা এডোখৰ পুৰি পানীত দি থ'ব। সেই পানী প্ৰতিদিনে খাব নাশ।

হাপতংকা ৰোগ ঃ

লক্ষণ ঃ গা ঘামে, দাঁত সৰে হেন কৰে, হাত-ভৰি থৰবৰ কৰে, হাত শিয়ামুৰীয়া ধৰে, পেট উখহে, জিবাতলে মাত নাহে।

৭০১। ডাউকৰ মঙহ, বন মলাৰ গুটি, সোণ-জালুক-পিপলি দি খাব, নাশ।

মুদগাৰৰ দৰৱ ঃ

৭০২। জম লাখুটিৰ আলু ৭ চকল, চেঙেলি মাছ ৭ টা, বাঁহৰ কুঁহি ৩ টা, জালুক ৭ টা সবাকে গোটাই চুঙাত সিজাই খাব।

প্ৰস্ৰাৱৰ লগত ধাতু যোৱা ঃ

৭০৩। বৰ গছৰ পাতৰ আঠা ১০ টোপাল, মিচিৰি আৰু কেইটামান টোক মাহ, এটা আয়না গিলাচত শুবৰ সময়ত তিয়াই ৰাখি পিছদিনা পুৱা শুই উঠিয়েই খালি পেটত ৭ (সাত) দিন খালেই এই ৰোগ একেবাৰে ভাল হয়।

মামৰি ৰোগ

লক্ষণ ঃ খৰ যেন দেখি, গোটেই গাতে হয়। গাৰ মাখি ছাল ছিগি যোৱা এবিধ ৰোগ।

৭০৪। পাণতীয়াৰ পাত, বেলৰ পাত, নহৰু এটা, উখুৰা চাউল হাতৰ তিনিপিঠিমান, মৰিচ ২১ টা সকলো ভাজি গুৰি কৰি পুৰা তিনি আঙুলিৰে ধৰি খালে মামৰি নাশ হয়।

৭০৫। সৰু মানিমুনি, বৰ মানিমুনি, বিহঢেকীয়া, অৰ্জুনৰ গুটি, জাই ফল সকলো এক কৰি লোণৰ লগত জোল কৰি খাব।

৭০৬। কৰংগাৰ ছাল, কমলা টেঙাৰ বাকলি, অপামাৰ্গৰ (বনসঠৰ) শিপা, মৰিচ ২, পিপলিৰ সৈতে বটি দিলে নাশ হয়।

৭০৭। জাবৰং কমলা টেঙাৰ বাকলি, অপামাৰ্গৰ (বনসঠৰ) মূল, কচৰু গছৰ ছাল, মৰিচ ২ টাৰে সৈতে বটি খালে মামৰি নাশ হয়।

লিংগপোৱা মামৰি ঃ (গৰ্মী ৰোগ)

লক্ষণ ঃ লিংগৰ আগৰ গাঁঠি ফিকি উঠে। কুহন-ৰ চৌ পাশে ঘা হৈ বাঢ়ি যায়।, পুঁজ-পানী বয়।

৭০৮। পুনি খ'ৰ, জালুক ৯ টা, পিপলি ৭ টা সমে ভাজি খাব।

৭০৯। কাণকুৰাকাৰ মাংস, সিৰিলি শাক, ২১ গোট মৰিচ, পিপলি, লোণ সমে পাগ কৰি খাব। (কাণকুৰিকা ঃ এবিধ পিঠি ক'লা-বগা শালিকাৰ নিচিনা চৰাই)।

৭১০। জাইফল, ডোমা চোৰাতৰ পাত, কমলা টেঙাৰ বাকলি, খৰ মজুৰাৰ বাকলি, আঁহতৰ মৰা ছাল গুৰি কৰি খাব।

লুৰা ঃ

লক্ষণ ঃ মুৰত শিৰ সঞ্চে, ঘা হয়, সৰিৱা প্ৰমাণে বাঢ়ে।

৭১১। কাকিৰলৰ (কেৰেলা) পাত, মেছান্দৰীৰ পাত, জালুক লতিৰ পাত, মাজঠি, হাঁহকণীৰ সৈতে বটি দিব।

৭১২। বাঘনলাৰ পাত, সোমলতাৰ পাত বটি দিব।

৭১৩। কেতুৰি বটি মুৰ খুৱায় দিব।

৭১৪। ভদ্ৰাক্ষৰ পাত, বগা শিমলুৰ পাত, মৈডা, টকনীৰ পাত, কুচিলতাৰ পাত, আমলতাৰ পাত বটি দিব।

চিকা মামৰি ঃ

লক্ষণ ঃ কাণৰ তলত হয়, তাৰ পৰা ওপৰলৈ বাঢ়ি যায়, চিকাৰ গাটো যেন দেখি, খজুৱাই, আঠা বয়।

৭১৫। চেঙেৰি লতাৰ আঠা, বন বগৰীৰ পকা গুটি, নাক দেওনাৰ পাত, লোণৰ সৈতে বটি ৰস দিব।

৭১৬। সিদ্ধি উৎপলৰ গুটি, মিছুকুৰি পাত (নুনি পাত) বাটি দিব।

ঘোঁৰা মামৰি ঃ

৭১৭। পুৰণি শোকোতা, হাইতাল, তৰ ভেতৰ শিপা, বাংগাল ফুলৰ শিপা, সকলোকে মঠি নেমু টেঙাৰ ৰসৰ লগত কোদালত এলেগে বাটি পিছদিনা ঘাত দিব।

৭১৮। য'খাৰ ২ তোলা, চৰলী ৫ তোলা, কুৰ বাখৰ ১ তোলা, আদা গুটি ২ তোলা সকলো এক কৰি খাব।

গর্ত্ত মামৰি ঃ

লক্ষণ ঃ মানুহৰ বোৰত (চকুত) হয়, গুপ্তাংগত হয়, গাঁত হৈ খাই যায় শিঘ্ৰ কৰে

৭১৯। কুমতিৰ মূৰ ২।। টা, চেঙেলী মাছৰ মূৰ ২।। টা, কুমাৰণী পোকৰ মূৰ ৩টা তুতিযাৰ লগত পুৰি ছাঁই কৰি চুন্সিৰ সৈতে দিব। গর্ত্ত মামৰি নাশ হ'ব।

৭২০। হাৰীযা বৰলৰ পুৰণি বাহ, সক জাতৰ কণা দুলাৰ মাংস, বাগৰু শিয়াৰ (এক্জাত শালিকা) মগুহ, সৈন্ধৱ লোণৰ লগত ভাজি গুৰি কৰি বান্ধি টিকিলিগাই দিব গর্ত্ত মামৰি নাশ হ'ব।

৭২১। জাইফল ১ তোলা চৰালী ১ তোলা, পানী লোণ ২ তোলা সকলো ভাজি গুৰি কৰি খালে গর্ত্ত মামৰি নাশ হয়।

কঠুৰা মামৰি ঃ

৭২২। মৰাণ আদা, শুকান শিলিখা বাটি দিলে নাশ হয়।

কুকুৰ মামৰি ঃ

৭২৩। মদাৰ কাঁইট, খৈৰাৰ কাঁইট, ভুটীয়া, মাছৰ মূৰ, কেঁকোৰাৰ ঠেং সকলো পুৰি ঘঁহিব।

৭২৪। মংগলবাৰে গজচিকা মাৰি, দৈ গাখীৰৰ কলহত পেলাই থ'ব। আমতীয়া কপাহ গুটিৰ লগত পুৰি ছাঁই ঘঁহিব।

পাল জ্বৰ

৭২৫। কোটাহি বেঙেনাৰ ছাল ও শিপা দুয়োকো বাটি ৫ খন তামোলৰ লগত খাব, সেপ গিলি দিব।

৭২৬। শেৱালী ফুলৰ ৰস দিনে ২০ গ্ৰামকৈ খাব লাগে।

৭২৭। কপৌ তেকিয়া, সোণৰবীয়ালৰ শিপা, শতমূলা, তিনিবৰণীয়া সূতাৰে ডিঙিত পিন্ধিব।

৭২৮। কুতাহি বেঙেনাৰ চাল ও শিপা পাঁচখন তামোলৰ লগত খাব। পালজ্বৰ ভাল হ'ব।

৭২৯। তুবুকী লতা এডাল শনিবাৰে একে উশাহে আনি ডিঙিত পিন্ধাই দিব, ভাল হ'ব।

নিত্য জ্বৰ ঃ

৭৩০। চোৰাতৰ শিপা এৰাঁ সূতাৰে বান্ধি কাণত আঁৰি ল'ব।

মেলেৰীয়া জ্বৰ ঃ

৭৩১। চিৰতা তিতাৰ পাত ৫০ গ্ৰাম বা এই গছৰ আলু পিহি তাৰ ২০ গ্ৰাম দিনে দুবাৰকৈ খাব লাগে।

৭৩২। পিঁয়াজ এডোখৰ ৮/১০ টা জলুকৰ সৈতে খালে ভাল হয়।

৭৩৩। পুৰা ৫ গ্ৰামকৈ তুলসীৰ ৰস খাব লাগে। বা চিন কোনা গছৰ বাকলিৰ ৰস ২৫ গ্ৰামকৈ খাব লাগে।

সন্নিপাত জ্বৰ ঃ

৭৩৪। ছালকুঁৱৰীৰ ৩/৪ খন পাত খুন্দি মূৰত কিছু সময় প্ৰলেপ দিব।

৭৩৫। নীলা চন্তিনাৰ শিপা খুন্দি নাকেৰে শুঙিব লাগে।

৭৩৬। সুমথিৰা টেঙাৰ ৰসৰ লগত (৫০ গ্ৰাম) অলপ গৰুৰ গাখীৰ মিহলি কৰি খুৱাব।

সূতিকা জ্বৰ ঃ

৭৩৭। ছালকুঁৱৰীৰ পাত খুন্দি তাৰ বিজলুৱা অংশৰে মূৰত প্ৰলেপ দিব আৰু নেমুৰ চৰবত খুৱাব।

জ্বৰ শিৰা ঃ

৭৩৮। নৰসিংহ, তুলসীৰ পাত, বচৰ পাত, বিহলঙনীৰ পাত, হাচুতী জ্বাৰবং, লাউজাবৰি, বড়, শাল পাত, মৰাণ আদা, হিলৈৰ বাখৰ বটি শিৰত ভৰণ দিব।

৭৩৯। নৰসিংহ, তুলসীৰ পাত, ভেদাই তিতাৰ পাত, বচৰ পাত, বিহ ঢেকীয়াৰ পাত, আউনী শাগৰ ঠাবি সকলোকে বটি ভৰণ দিব, তেহে ৰোগীৰ মাত ওলাব। তাতো যদি শিৰৰ বিষ নসবে ; কৰ্বাই গছৰ ছাল, পাত খুন্দি পুনৰ ল'ব। ব'তে বিষ কৰে তাতে দিলে ভাল হয়।

৭৪০। খোৱা দৰব ঃ গোধা লতাৰ আলুৰ ৰস, সজি সাপৰি, কল বাকলিৰে খাব সকলো মিলাই। সেই ৰসতে দি খাব লাগে। তেতিয়া মাত ওলাব।

জ্বৰ পিলাহি ঃ

৭৪১। বেজ কচু এপোৱা, কাতিমহীয়া পোৰা চোকা কলা খাৰত সিজাই একেলগ কৰি বগাৰি গুটিটোৰ সমানে সদায় পুৱা সুদা পেটত খাব লাগে। গৰ্ভত থকা জ্বৰ এৰিব।

(জ্বৰ নানা প্ৰকাৰৰ। অৱস্থাভেদে চিকিৎসাৰ প্ৰভেদ আছে। সাধাৰণ জ্বৰত থাকিব নোৱাৰা হ'লে অনেক বেমাৰে আগুৰি ধৰে, তেতিয়া উপযুক্ত ঔষধ ব্যৱহাৰ কৰিব। কলিজা হ'লে বা কলিজা বাঢ়িলে সেই দৰৱ ব্যৱহাৰ কৰিব।

ক'লা জ্বৰ ঃ

লক্ষণ ঃ তল পেটত খাপৰি যেন হয়, পেট পকায়, কিছু বিষায়, ভোক নালাগে।

৭৪২। সাও গুটি, কুমাৰণীৰ বাহু, ভবতুৰ শিপা, মৌ লতাৰ আগ ২১ টা, সট্ খাৰ, বন সঠ, ধোৰচ খাৰ, চেঙামোৰাৰ আলুৰ খাৰ, তৰাৰ খাৰ, ক'লা কচুৰ খাৰ, জাতি চৈৰ খাৰ, সমান জোখ কৰি সৰাব। চকত তৰাহি ওপৰত এটা চক জাপি দি উভয় জোৰাত মাটি লিপিব, গাঁত খান্দি পুতিব, ভক্ষৰা থৰিবে দুদিন জুই দি পিছত তুলি আনি ৰবিবাৰত খাব। কতিকা চেঙা কছোৱা, জ্বৰ খাপৰি, মৌ বিছনীয়া, শিলা খাপৰি আদি সমস্ত ব্যাধি নাশ হয়, জ্বৰ খণ্ডন হয়।

৭৪৩। হাঁহ ঠেঙীয়া শাক ভাজি খাব আৰু বটি নাভিমণ্ডলত ভৰণ দিলে ক'লা জ্বৰ গুচে।

৭৪৪। ক্ষুদ্ৰ ঢেকীয়াৰ শিপা, জালুক ৩ টা, পিপলি ৩টা, লোণৰ সৈতে পগাই খাব।

মোৰৰ দৰৱ

৭৪৫। বগা নহৰু বচৰ আলু খুন্দি খাব, মোৰ নাশ হ'ব। ধুন্দুলিৰ ছাল বটি খাব আৰু শ্বেত মদাৰৰ ছাল ভৰণ দিব।

৭৪৬। মৰাণ আদা, জালুক, শিলিখা ৩ টা, নেমুটেঙা ১ ফুটা, য'খাৰ সবাকে মিহি কৰি বটি ২ তোলা পানী দি গৰম কৰি চাকি খুৱাব।

৭৪৭। নীলকণ্ঠৰ শিপা, দুবৰি সবাকে বটি গৰু গাখীৰ আধা সেৰ সহ খাব লাগে।

৭৪৮। ভাতঘিলাৰ ছাল, চিকা মৰলিয়াৰ ছাল তাতে নিমখ জালুক দি ৰস উলিয়াই গৰম কৰি খাব।

জেঠী মোৰ ঃ

৭৪৯। মচন্দৰীৰ শিপা, কোৱামণিৰ শিপা, কপাত ফুটাৰ আগ, সৰু মানিমুনি সবাকে বটি খুৱাব, ভাল হ'ব।

শিৰাৰ বেমাৰ

৭৫০। যোকুচুৰৈ মূল, মৰাণ আদা, গাঁথিয়ন বটি লিপি দিব, শিৰা ভাল হ'ব।

৭৫১। চেঙা মোৰ বা চেঙামৰাৰ আলু, কলাহি বাময় চুৰা গুৰৰ সৈতে বটি লিপি দিব, ভাল হ'ব।

খহনীয়া শিৰা :

লক্ষণ : ঘাৰ মুখত উখহি ডিম্বাকাৰ হয়, পকি খহি দুৰ্গন্ধ হয়।

৭৫২। আগিয়া চিতাৰ শিপা দুতোলা, ছুতিয়া ২ মহা বটি পকা তেলেৰে সৈতে তপতাই ঘাত লগাই দিলে ঘা শুকাব।

লক্ষণ : তালুত বোবোৰা হয়। ডিঙি বিষায়।

৭৫৩। হাইঠাৰ বাকলি, কৰ্থনাৰ ছাল, লোণ-জালুক দি পগাই খাব।

অংগশিৰাৰ ঔষধ :

৭৫৪। তেমৈৰ ছাল, কেকেকি কঠালৰ ডিল, বগা নহক, চুকা ধপাত নেফাফুৰ ছাল সবাকে একত্ৰ কৰি বটি লেপি দিব।

মুণ্ডক ঔষধ :

৭৫৫। পিপলিৰ ঠাৰি, পুথি মাছ গেলাই পানী ল'ব, দুয়োকো মিলাই খাব নাশ।

মামৰি ঔষধ :

৭৫৬। লতা মাহুদিৰ ছাল, লাইজাবৰি দুইকো শুকুৱাই গুৰি কৰি আহু চাউলৰ কৰাইগুৰি, লোণ-জালুক-পিপলি দি খাব।

টেকেলীয়া শিৰাৰ ঔষধ :

৭৫৭। চৰাদৰ শিপা, বন নহক, জাতি নহক, মৰাণ আদা, একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ, লোণ-জালুক-পিপলি দি পগাই খাব, নাশ।

মেছ খহু :

৭৫৮। বাজী ঔৰ আগ ৫ টা, লতা মাহুদিৰ আগ ৫ টা, মধুৰি আমৰ ছাল, আগ ৫ টা, বচ এডখৰ, বৰাহ এৰ্ডখৰ, লোণ-জালুক-পিপলি দি পগাই খাব, নাশ।

মতা মানুহৰ শিৰা :

৭৫৯। মাটি পাৰিজাতৰ শিপা, সুমথিৰা টেঙাৰ বাকলি দুয়োকো তাবিজত বান্ধি কঁকালত বান্ধি ল'ব।

কণী শিৰাৰ দৰৱ :

৭৬০। ক'লা মানচাদা পানীত তিয়াই মেৰিয়াই বান্ধিব, ভাল হ'ব।

মাইকী মানুহৰ শিৰা

৭৬১। আৰৈ চাউল কুলা এখনত চুৰাত জাৰি চোবাই পেলাব আৰু আচলৰ আগত বান্ধি থ'ব।

সাৰ বেমাৰ ঃ প্ৰস্ৰাৱত জ্বলন জ্বলে।

৭৬২। বৰ সোণবৰলীয়াৰ শিপা, আমলবিৰটোপ এমুঠি কেঞ্জা বনৰ গুটি, গাখীৰ, মিচিৰি বাটি ৰস উলিয়াই খাব। ৩ পালি খাব।

এন্দুৰীয়া ঃ

৭৬৩। সাগৰৰ ফেন, নহৰু ৯ কোহা, গোম সাপৰ মূৰ, শ্ৰৱণা নক্ষত্ৰত বিৰিত ভৰাই ল'ব।

৭৬৪। কণী বিহ, ফুটুকাৰ আগ, দীঘলতীৰ আগ বাটি লিপি দিব।

৭৬৫। বৰথেকেৰা পুৰি নাৰিকল তেলৰ লগত সানি দিলে এন্দুৰীয়া ভাল হয়।

৭৬৬। বোবাৰল বিহৰ শিপা, চুবাতৰ শিপা, তেজমুইৰ শিপা, কাঞ্চনৰ শিপা, লোণ জালুক, পিপলি, মৰাণ আদা সমে লগাব।

৭৬৭। তামাখুৰ পাত, হিং, তুতিয়া, গন্ধক, দেও তৰাৰ মূল, তিনিটা মদাৰৰ কুঁহি আগ, সৰু পাণ, চুণ, বিয়নী সাবটাৰ পাত ও গুটি, কুঁহি মাছৰে দেওবাৰে বান্ধি খাব

৭৬৮। ৰঙা শিঙৰাৰ বুকু, পাণৰ শিপা বাটি দিব। ওপৰত আকণৰ আঠা লিপি দিব।

৭৬৯। ডালিমৰ গুটি, জালুক, জলকীয়া বাটি দিব।

৭৭০। মংগলবাৰে এন্দুৰ মাৰি দহ দিনমান গোলত থৈ ঘৃত এক তোলা দি ঘঁহি দিব।

গ্ৰহণী ৰোগ ঃ

৭৭১। পুৰণি বেলৰ সাহৰ লগত দৈ মিহলি কৰি খাব লাগে।

৭৭২। কেঁচা পিঁয়াজ খুউৰ মিহিকৈ পিহি ছাগলী গাখীৰৰ দৈৰ লগত খুৱাব। বা বৰ মানিমুনিৰ পাতৰ ৰস ২০ গ্ৰামত অলপ নিমখ মিহলাই খাব লাগে।

৭৭৩। ভোগজৰা বাটি চেনিৰে খাব, নাশ।

৭৭৪। শুকান ঢেকীয়া, কেঁচা ঢেকীয়া, শোকোতা, মাটিমাহ, এৰী গাখীৰ, জালুক ১৩ টা, পিপলি ১৩ টা, সবাকে চুঙাত সিজাই ৰাতিপুৱা খাব।

৭৭৫। চেঙা মাছ ১ টা, উবৈ আমৰ আগ ৭টা, নেমুটেঙাৰ আগ ৭ টা, টেপৰ টেঙা ৭ চকল, জালুক ১৯ টা, অলপ নিমখ দি সিজাই ৰস খাব।

তেজ গ্ৰহণী ঃ

৭৭৬। ঔফুল, কেঁচা আঠিয়া কলৰ আঁহ, বৰ জামুৰ ছাল, জালুক, পিপলি সকলো বাটি গৰম কৰি ৰস খাব।

দৰৱ খোৱাৰ ৪ ঘণ্টাৰ পাছত গৰু গাখীৰ ১পোৱা খাব।

৭৭৭। পুৰণি গুৰৰ লগত পুৰণি ঠেকেৰাৰ সৈতে বটি খালে তেজ গ্ৰহণী ভাল হ'ব।

সঞ্চিত গ্ৰহণী ঃ

৭৭৮। মিঠা আমৰ ছাল, অৰ্জুনৰ ছাল, ভেদাই লতাৰ শিপা সবাকে বটি চুণপানীৰে সৈতে এসপ্তাহ খাব।

পেট চলা ঃ

৭৭৯। আধা কাপ গৰম পানীত এচামুচ আদাৰ ৰস দি খাব।

হাগনি ধৰা ঔষধ ঃ

৭৮০। হাতী ভেকুৰীৰ শিপা ৫টা, নেফাফুৰ শিপা ৫টা, টংলতিৰ শিপা ৫টা, নেমু টেঙাৰ শিপা ৫টা, ভীম কলৰ শিপা ৫টা, ১৩টা জালুক-পিপলি দি পগাই খাব।

পেট কামোৰণিৰ ঔষধ ঃ (বুকে-পিঠিয়ে সৰকি যোৱা যেন কৰে)

৭৮১। ছালকুঁৱৰীৰ পাত, খলিহনা মাছৰ পিত, বেলি পকাৰ শিপা, আলু, জাতি আদা, আগিয়াচিতৰ মূল, বিয়নি হাপোতাৰ শিপা, চেঙেলি মাছৰ মূৰ সবাকো একত্ৰ কৰি লোণ-জালুক দি পগাই খাব।

৭৮২। ম'হৰ শিং এডোখৰ পুৰি ছাই কৰি ল'ব, মাকী মানুহৰ ছিগা চুলি পুৰি ছাই কৰি ল'ব, নৰসিংহ, তৰুৱা কদমৰ ছাল, বচ, বৰাহ, বগা নহৰু, হিং, কফুৰ সবাকো একত্ৰ কৰি বটিব আৰু অলপ খুৱাই ঘঁহি দিব।

তাবিজৰ ঔষধ ঃ

৭৮৪। পানী পৰুৱা, কুচিয়াৰ মূৰ, বাঢ়নি কাঠি, মকিয়া উধান, গোটা চাল, ধঁতৰৰ বতিয়া তাবিজত ভৰাই দিব। সকলো মায়া নাশ।

চুলিৰ ঔষধ

আকালতে চুলি পকা ঃ

৭৮৫। কৰবী গছৰ শিপাৰ ছাল খুন্দি গাখীৰত জুবুৰিয়াই মূৰত প্ৰলেপ দিব লাগে।

৭৮৬। মহানিমৰ গুটি ১০টা গুৰি কৰি ল'ব লাগে। মহাভৃংগৰাজৰ ৰস ৫০গ্ৰাম মিশ্ৰণ কৰি এটা পাত্ৰত লৈ ৰ'দত ৭ দিন শুকুৱাই তাত গুৰি কৰা নিমৰ গুটি ভালদৰে মিহলাই মূৰত ২০ মিনিট সময় সানিলে চুলি নপকে।

৭৮৭। চুলি আকালতে পকিলে কেশুৰৰ পাতৰ ৰস মূৰত ঘঁহিলে ভাল ফল পোৱা যায়।

চুলি সৰা ঃ

৭৮৮। আমলখি ৩/৪টা থেতেলিয়াই এৰাতি মূৰত বান্ধি থ'ব লাগে।

টপা হ'লে ঃ

৭৮৯। শেৱালী ফুলৰ গুটি ১০/১২টামান ভালদৰে খুন্দি মূৰত প্ৰলেপ দিব লাগে।

চুলি সৰা ও পকা ঃ

৭৯০। এটা মাটিৰ টেকেলিত আমলখি আধা কিলোগ্ৰাম মান খুন্দি পানীত ডুবাই ৰাখিব লাগে এক সপ্তাহমান। তাৰ পাছত, সেই পানী সদায় গুৱৰ সময়ত মূৰত ল'লে চুলি সৰা বন্ধ হোৱা লগতে পকাও বন্ধ হয়।

বাত বিষৰ ঔষধ

৭৯১। পানী কাঁহিট, বকুলৰ পাত, তেজমূইৰ পাত, কণী বিহৰ পাত বান্ধি দিব।

৭৯৩। ভেদাই লতাৰ তৰকাৰী খাব লাগে।

৭৯৪। গান্ধ কচু, জাতি চৈলাদ তৰু, হাৰ ঘুমুচা, গোমৰাজ, নহৰু, পিপলি, মাহদীৰ পাত, চোৰাতৰ শিপা সবাকে উলিয়াই পগাই ১ সপ্তাহ খাব।

৭৯৫। গাথীৰ গছৰ শিপা কিছু পৰিমাণৰ উঠাই আনি পানীৰে ধুই অলপ পানী দি খুউব ভালকৈ পিচি লব। তাৰ পাছত ২০০ মিঃলিঃ মান পানী এটা বটলত লৈ পিচাখিনি ভৰাই ভালকৈ বটলটো জোকাৰি সেইখিনি মিলাই ল'ব। ১/২ ঘণ্টামান ৰখাৰ পাছত গেদখিনি জমিলে এখন পাতল কাপোৰেৰে ভালকৈ চেকি লৈ বেলেগ এটা বটলত ভৰাই ৰাখিব। বিষ হোৱা ঠাইত ভালকৈ ঘঁহি দিব।

ঝিনঝিনিয়া বাত ঃ

লক্ষণ ঃ ভৰিৰপৰা শিৰ টনটনাই, কঁকালৰপৰা শিৰা টনটনায়।

৭৯৬। চোৰাতৰ শিপা, মৰাপ আদা ১ তোলা, জাতৰ গুৰি ১ তোলা, জালুক ১ তোলা, পিপলি ১ তোলা সকলোকে মিহলাই গুৰি কৰি আদা মহা পৰিমাণে ৰাতিপুৱাতে খাব।

লক্ষণ ঃ ভৰিৰ আঙুলি সিৰসিৰাই, কঁকালৰপৰা শিৰ টানে, গোটেই গা জিন্‌জিনায়।

৭৯৭। চোৰাতৰ শিপা, জালুক, পিপলি, সূৰ্য, কালজিৰা, ভোগজিৰা, ৰানি, ধনীয়া সকলো গুৰি কৰি তিনিদিন পুৱা খাব।

এৰী বাত ঃ

৭৯৮। চন্দ্ৰ, সূৰ্য, কদমৰ ছাল, দুপতীয়া এৰাৰ পাত, ওকণী কাঠৰ পাত বাটি তপত

কৰি দিব।

৭৯৯। দুপতীয়া এৰাৰ শিপা, মৰাণ আদা, বৰুণৰ ছাল, গুণৰাজ বটি তপতাই দিব। তপতে তপতে বান্ধি থ'ব।

লক্ষণ ঃ গাঁঠিয়ে গাঁঠিয়ে বিষায়, কঁকাল বিষায়।

৮০০। মদাৰৰ দক্ষিণৰ শিপাৰ ৰস এৰা গাখীৰৰ লগত মিলাই খাব।

৮০১। বাতৰাজ, গুণৰাজ, গোবৰ ইঁই, বৰুণৰ ছাল, তেজামৈ, চোৰাতৰ শিপা, লাইতৰু, তাৰ ঘুনুচা, জালুক, পিপলি, মৰাণ আদা সকলো গুৰি কৰি কড়াই গুৰিত মিহলাই খব। সকলো বাত গুচে।

তেজ বাত ঃ

লক্ষণ ঃ কঁকাল বিষায়, হাত, ভৰি, পিঠি উখহে।

৮০২। কেঁচুমটা কাপোৰৰ টোপোলা বান্ধি তপত তেলত জুবুৰিয়াই সেকিব। ঘিঁউৰ লগত আকণৰ মূল পিহি দিব।

সৰ্বাংগ বাত ঃ

৮০৩। মানিমুনি ঘিঁউৰ লগত খালে সৰ্বাংগ বাত নাশ হয়।

৮০৪। তিলৰ তেল গাখীৰ মিহলাই পান কৰিলে ৰক্ত বাত নাশ হয়।

হনুমন্ত বাত ঃ

লক্ষণ ঃ কিছু গা বিষায়, হাত-ভৰি নচলে।

৮০৫। বোন্দা কেঁচুৰ পানী তপতাই ভৰণ দিব।

৮০৬। নাক দেওনাৰ শিপা, কলীয়া হালধি, আমলখি তিনিওকে তপত পানীত পেলাই ভৰণ দিব।

শক্তিমালা ঃ

লক্ষণ ঃ হিয়াত সোপা দি পিঠিত ফুটি যায়।

৮০৭। বৰুণৰ ছাল ১ তোলা, পিপলি ১ তোলা ঘিঁউত পগাই খাব।

সন্নিপাত জ্বৰ ঃ

৮০৮। চান্দোনত মূল, মাঠকঠাকাৰ মূল, জালুক, পিপলিৰ সৈতে বটি বৰি কৰি খাব।

বিষ ব্যাধি ঃ

৮০৯। কেশৰাজ, মেঘনাদ, মৰিচ ২১ টা বটি খাব ও ঘঁহিব।

৮১০। শাখিনী সৰ্প মংগলবাৰে মাৰি তাৰ হাড় বাহুত গাঁঠি দিব, সকলো বিষ নাশ হ'ব।

৮১১। মহুৰ বটি এৰা গাখীৰৰ লগত ১ মাহ খাব।

কঁকালৰ বিষ ঃ

৮১২। কেঁচা আলুগুটি ২টা পিহি কঁকালত ১৫ মিনিট মান লগাই থ'ব লাগে।

খুন্দা আদি খাই আঘাত পাই হোৱা বিষৰ ঔষধ ঃ

৮১৩। উপকৰণ ঃ গেণ্ডা ফুলৰ পাতৰ আগ (ভোমজ) ৩টা, বচুন এটা, মিঠাতেল ২০মিঃ লিঃ মান।

নিয়ম ঃ ফুলৰ পাতৰ আগ কেইটা আৰু বচুনটো গোটেইকেইটা একেলগে পিচি মিঠাতেলত গৰম কৰি ল'ব। অলপ ঠাণ্ডা হ'বলৈ দি বিষ হোৱা ঠাইত লাহে লাহে মালিচ কৰিব।

কটা ঘা ঃ

৮১৪। কদমৰ ছাল লৱণৰ সৈতে লগাই দিব।

পোৱা ঘা ঃ

৮১৫। তিতা পুৰৈ, গু, গেবেলাৰ গু দিব।

কাণৰ বেমাৰ

কাণত ঘা হৈ পোক হ'লে ঃ

৮১৬। পদিনাৰ ৰস কাণত দিব লাগে। বা বিশুদ্ধ সৰিয়হৰ তেল কাণত দিব লাগে।

৮১৭। ভেৰাৰ মূত আৰু লৱণ মিশ্রণ কৰি কাণত দিলে পোক মৰে।

শিশুৰ কাণ পকা ঃ

৮১৮। তুলসীৰ পাতৰ ৰস মহানিমৰ পাতৰ ৰসত মৌজোল মিহলি কৰি কাণত টোপ টোপ কৰি দিব লাগে।

কাণ কলা হ'লে ঃ

৮১৯। গোল নেমুৰ ৰস ১০০গ্ৰামত অলপ চেনি দি খাব দিনে ৫ বাৰকৈ কিছুদিন।

কাণত পোক সোমাই বিষ হ'লে ঃ

৮২০। সৰিয়হ তেল গৰম কৰি কাণত দিব লাগে।

কাণত কেৰেলুৱা সোমালে ঃ

৮২১। খিটত ধুতুৰা গুটি, তিয়হ পাতৰ ৰস সকলো বাটি ৰস উলিয়াই কাণত বাটি ৩ টোপালমান দিব লাগে।

শিশুৰ নাৰী পকিলে ঃ

৮২২। বগা চন্দন খুন্দি নাৰীত প্ৰলেপ দিব লাগে।

কাণ পকা ঃ

৮২৩। শামুকৰ পেটু কেঁচা তেলেৰে ভাজি সেই তেল কাণত দিব লাগে।

কণামাকনি হ'লে ঃ

৮২৪। কাউৰীঠেঙীয়াৰ ছাল, বৰুণৰ ছাল বটি দিব।

৮২৫। ভূঁয়ৰাৰ পাত বটি দিব।

৮২৬। চতিয়া লতাৰ ৰস ঘিলা সমে বটি খাব।

৮২৭। শিমলুৰ শিপাৰ ৰস, ছাগলী গাখীৰৰ লগত সমান খাব।

কাঁহ ৰোগ

৮২৮ হালধি, বচ, কুড়, পিপলি, জীৰা, যনী, যষ্টীমধু আৰু সৈন্ধব লোণ প্ৰত্যেকৰ এমাহ লৈ গুড়ি কৰিব আৰু মৌৰে চেলেকি খাব, কফ ভাল পাব।

৮২৯। জালুক আঢ়ৈটা, লং আঢ়ৈটা, পিপলি আঢ়ৈটা, আকণৰ আঠাত বটি বৰি কৰি পচতীয়াৰ পাত পাতত দিয়া ৰসৰ সৈতে খালে কাঁহ, কফ আৰু গলৰ সুৰ সুৰনি গুচে।

৮৩০। আকণৰ পকা পাত এটা, জালুক, হাইঠা বাকলি, লোণ সবাকো সমজোখে লৈ বটি জালুক এটা পৰিমাণে বৰি কৰিব। পুৱা-গধূলি একোটাকৈ- ৭/১০দিন এই বৰি খালে কাঁহ, কফ, হিঁহিনী, উদফাই আৰু পলাই গুচিব।

৮৩১। জালুক ২তোলা, পিপলি এতোলা, ডালিমৰ গুটি ৮তোলা, যখাৰ এতোলা, পুৰণি গুড় ১৬ তোলা, সবাকো বটি নিয়মকৈ খালে দুঃসাধ্য কাহ আৰু কাহত পুঁজ ওলোৱা গুচে।

৫ লং, জাইফল, পিপলি প্ৰত্যেকৰ এতোলা, জালুক দুতোলা, আদা গুড়ি দুতোলা, চেনি ৮তোলা সবাকো মিলাই বটি খালে কাঁহ, জ্বৰ, অৰুচি, জিকৰি, হাগনি আৰু গ্ৰহণী গুচে।

৮৩২। বাহকৰ ছাল এপোৱা, দুসেৰ পানীত সিজাই আদ সেৰ ক্বাথ ৰাখি আদ পোৱা চেনি আৰু ঘিউ ৫ তোলা ভালকৈ পগাব, জুৰালে তাতে ১০ তোলা মৌ সানিব - এই দৰৰত কাঁহ, খেহৰোগ, ফুটনি জ্বৰ, তেজ বৰ্তিওৱা আদি ৰোগ গুচে।

৮৩৪। ছাগলীৰ ঘিঁউ এপোৱা, ছাগলীলাদৰ ৰস এপোৱা, ছাগলী মূত এপোৱা, ছাগলী গাখীৰ এপোৱা, সবাকো একেলগে পগাই তাতে এপোৱা যখাৰৰ গুড়ি দিব। এতোলা পৰিমাণে এই ঘিউ খালে কাঁহ, খেহ ৰোগ ফুটনি গুচে।

৮৩৫। আঠিয়া কলৰ মূৰাৰ খাৰ আৰু শুকান কচুৰ ঠাৰিৰ খাৰ মিহলাই পগায়

গোটা কৰিব তাৰে অকণ অকণ খালেই কাঁহ আৰাম পাব।

কাঁহৰ দোষত বুকুৰ বেদনা হলে :

৮৩৬। কুড়চূৰ্ণ মৌৰে মাৰি খাব।

৮৩৭। তাৰ্পিণ তেল বা পচতীয়াৰ পাতেৰে সেকিব।

৮৩৮। আদা আৰু আটিৰ চাল বটি লেপ দিব।

৮৩৯। কাউৰঠেঙীয়াৰ পাত, আদা আৰু জালুকে সৈতে বটি পাতত দি লেপ দিব।

মূত বন্ধ হোৱা ৰোগত

৮৪০। ইসব মূল বাহি পানীৰে খাব।

৮৪১। কোমোৰাৰ পানী যঁখাৰ আৰু চেনি খাব।

৮৪২। গোধা বা শগুণীলতাৰ মূল তেল, ঘিউ আৰু দৈ গাথীৰেৰে খালে পেচাব মুকলি হয়।

৮৪৩। কেৰেলা গুটি (কাক্‌বাল) সৈন্ধৱ লোণ, আমলখি, শিলিখা আৰু ভইৰা গুটি, ইসবৰ গুড়ি তপত পানীৰে খাব।

৮৪৪। অশোকৰ গুটিৰ গুড়ি পানীয়েদি বা শংকৰ জটাৰ শিপা দৈ গাথীৰেৰে খালে মূত নোলোৱা আৰু পাথৰি গুচে।

৮৪৫। খুতুৰা শাক ঘিউৰে ভাজি খাব।

৮৪৬। কেহেৰু এটা গছ পাত্ শিপা সৈতে তুলি এমুঠি আৰে চাউলৰ সৈতে আদপোৱা পানীত মোহাৰি সবাকো খালে বেগেতে পেচাব হ'ব, নবিয়া গুচিব।

৮৪৭। এতোলা ছাগলীৰ মূতেৰে এক অনা ভৰ ফিটকিৰি বটি খালে সুগমে পেচাব চলে।

৮৪৮। কহলতাৰ আগ ৫টা, পানী ভেকুৰীৰ শিপা দুধত পাগি ৩ দিন পুতি থৈ খাব।

নোখোৱা দৰৱ :

৮৪৯। ত্ৰিফলাৰ অলপ কাৰত লিঙ ডুবাই থলে বেদনাৰ উপশম আৰু ব্যাধিৰ বল কমে।

৮৫০। সৰ পাৰা ব্যাধিৰ তপত পানীত কঁকাললৈকে ডুবাই কিছুপৰ বহি থাকিলে মূত্ৰকৃচ্ছ্ৰ ৰোগ গুটি সুন্দৰ মতে পেচাব চলে।

৮৫১। কোৱা ভেদালীৰ শিপা বটি নাইত ভৰণ দিব।

৮৫২। লিঙত তাৰে কৰ্পূৰ সোমাই দিব।

৮৫৩। পুৰৈৰ পাত (পুইৰ) বটি পুৰুষ অংগত বা যোনিত লেপ দিলে মূত চলে।

পথ্যাপথ্য ঃ দিনত পুৰণি চাউলৰ ভাত, সৰু মাছ, ছাগলী বা চৰাই মঙহৰ ৰস, বেঙেনা, পটোল, কচু, ঢেঁকীয়া, কলাডিল ইত্যাদিৰ আঞ্জা খাব। ৰাতি লুচি, ৰুটি, গাখীৰ আৰু অলপ মিঠা বস্তু খাব। তিতা শাক হেলচি খাব। মাখন, মিছ্‌ৰী, খৰমুজা আৰু মিঠা পকাফল খাব। পুৱাতে এৰাঁ কেঁচা গাখীৰ পানী মিলাই বা মিছ্‌ৰীৰ পানী খোৱা উপকাৰ।

শালমন, ব্ৰণ

মুখত হোৱা এবিধ বিষাল খহুক শালমন বোলে। ই বৰ ডাঙৰ ব্যাধি ইয়াক কেতিয়াও ভাঙি দিব নালাগে। প্ৰথমে বহুবাৰ যত্ন কৰিব লাগে নহ'লে পকনি দৰৱ দি পকুৱাই চকু বাহিৰ কৰি দিব লাগে। চকু বাহিৰ হ'লে শুকনি দৰৱ নিদিলেও ই আপোনা আপুনি শুকাই যায়। নাক, মুখ আৰু ওঁঠত এই ব্যাধি হোৱাত কেঁচাতে ভাঙি দি বহু মানুহ মৰিছে। এতেকে ই আহিলে সাৱধান হ'ব লাগে।

দৰৱ ঃ

৮৫৪। চমাহৰ আঠা ৪/৫বেলি লগালে উঠিব ধৰা শালমন তল পৰে।

৮৫৫। গোৰচনা আৰু জালুক বটি লগালে তথা।

৮৫৬। পকা অমিতা মুখত ঘঁহিলে শালমন তল পৰে আৰু নোলায়।

৮৫৭। ভাং খোৱা চিলিমৰ আঠা লেপ দিলে শালমন বহে বিষ কম পৰে।

৮৫৮। জাইফল বটি লগালে শালমন গুচে।

৮৫৯। মৌ আৰু মজাঠি বটি লগালে তথা।

৮৬০। শহাৰ তেজ ঘঁহিলে শালমন গুচে।

৮৬১। মচুৰ ডালি ঘিঁউত ভাজি এৰাঁ গাখীৰেৰে বটি মুখত ঘঁহিলে শালমন আদি মুখত হোৱা ব্ৰণ গুচে।

৮৬২। বচ, ধনীয়া, ভইৰাগুটি বটি দিলে ডেকাকালত মুখত ওলোৱা শালমন গুচে।

৮৬৩। জলকীয়া আৰু গোৰচনা একেলগে বটি মুখত লেপ দিলে ডেকাকালত হোৱা সৰ্বপ্ৰকাৰ ব্ৰণ নষ্ট হয়।

৮৬৪। কেঁচা অমিতা মুখৰ পিনে কাটিলে যি আঠা ওলায় সেই আঠা ঘঁহিলে শালমন গুচে।

গণ্ড বা গঠলু

শৰীৰৰ কোনো কোনো ঠাইত গেঠেলা মাৰি টেমুনা দি উঠে, তাকে গঠলু বা গণ্ড বোলে। ই অলপ বিষায়, অচল আৰু কটকটীয়া টান।

খোৱা দৰব ঃ

৮৬৫। খাজুৰৰ ৰসেৰে শিলিখা গুড়ি খাব।

৮৬৬। কুঁহিয়াৰৰ ৰসত শিলিখা গুড়ি খাব।

নোখোৱা দৰব ঃ

৮৬৭। অৰ্জুন গছৰ ছাল, জামু গছৰ ছাল আৰু মহুৱা ফুল বাটি লগাব।

৮৬৮। সুন্দৰ পখালৰ শিপা, চিতামূল, সিজুৰ আঠা, আকণৰ আঠা, গুড়, ভলাগুটি আৰু হিৰাকচ এইবিলাক বাটি লেপ দিলে গাঠলু পকিব।

শিলাধমনা

উখহি শিলৰ দৰে মঙহ টান হোৱা নৰিয়াক শিলাধমনা বোলে।

দৰব ঃ

৮৬৯। মাকৰি ঘিলা, কৰ্দৈৰ পাত আৰু সিজুৰ শাহ বাটি দিব।

৮৭০। অৰ্জুনৰ গুটি, আদা, সৰু বৰিয়ালৰ শিপা, জাতি কিলাৰ শাহ আৰু নীল সবাকো বাটি দিব।

৮৭১। বজ্ৰা কলৰ শিপা, গাৰো (মিৰি) মাহৰ ছাল আৰু পাত খুদীয়া হেলচৰ ছাল আৰু পাত, কদুলীয়ে খোৱা কলা বাকলি পোৱা খাৰণী, সবাকো বাটি দিব।

বাত বিয়াধি

৮৭২। ঈশৰ মূল, ২১টা জলকীয়াৰ লগত কিছুদিন খালে বাতৰ উপশম হয়।

৮৭৩। ঘোলৰ লগত গুড় মিলাই খালে বাত ভাল হয়।

৮৭৪। কেশৰাজ, মেঘনাদ, জলকীয়া ২১টা বটি খাব আৰু ঘঁহিব।

৮৭৫। নহৰু বটি এৰাঁ গাখীৰ সমে সমাহ খাব।

৮৭৬। বাতৰাজ, ঘৃণৰাজ, গোবোকচই, বৰুণৰ ছাল, তেতামই, চোৰাতৰ শিপা, লাইতৰু, হাৰঘুঞ্চা, জালুক, পিপলি, মৰাণ আদা, সবাকো গুড়ি কৰি, কৰাই গুড়ি মিহলাই খাব, সকলো বাত গুচে।

এই দৰব খোৱাৰ লগতে এই দৰবকে তিলৰ তেলেৰে পগাই সেই তেল গাত ঘঁহিলে বিশেষকৈ উপকাৰ দিব।

৮৭৭। সাৰঘুঞ্চা, বাতৰাজ, জালুক ২১গণ্ডা, গুণৰাজ, আদাৰস, পিপলি সবাকো বটি সোণাজুল ধানৰ পিঠাগুড়ি সৈতে ৭ দিন খালে গাঠিয়াবিহ গুচে।

৮৭৮। মদাৰৰ ফুল বটি এৰাঁ গ্যাঁথীয়েলি খালে বিহ গুচে।

৮৭৯। ভ্ৰান্সুক, পিপলি, আদা, প্ৰত্যেকৰ এতোলা, ঘিউ ৬ তোলা সবাকো বটি জোল কৰি এমহা পৰিমাণে খালে বিহ গুচে।

৮৮০। বাতবাজ, গুণৰাজ, গোৰোকচই, তেজ্ঞামই বৰুণৰ ছাল, গাঠিয়ন, ধুতুৰাৰ মূল, কালজীৰা, ভোগজীৰা, ধনিয়া, আজ্বইন, চোৰাতৰ শিপা, লাইতৰু, সাৰঘৃঞ্চা, জ্ঞালুক, পিপলি, মৰাণ আদা, সিজু, লং, জাইফল, এলাচি, জাইপত্ৰী, সবাকো সমজোখে গুড়ি কৰি বগৰী পৰিমাণ দৰৱ কৰাই গুড়ি মিহলাই ২১দিন খালে সকলো প্ৰকাৰৰ বাতৰোগ আৰু বিষ গুচে। সেই লগতে এইবিলাক দৰৱকে তিলৰ তেলেৰে পগাই সেই তেল গাত ঘঁহিলে বিশেষকৈ উপকাৰ দিব।

৮৮১। তেঁকাইটীয়া সিজুৰ আঠাত, খোলাত ভজা বুট মাহ এটা, তিয়াই ৰ'দত নিদিয়াকৈ ছাঁত শুকাই ২/৩ দিন খাব, গাৰ কট্‌কটনি, কামোৰণি গুচিব। বুট দুবাৰকৈ নিতিয়াব আৰু এটা এটা মাথোন খাব কিয়নো ই চোকা দৰৱ - ধাতু নষ্ট হ'ব পাৰে।

৮৮২। পলাশৰ গুটি, ভেকুৰীৰ শিপা, কৰবীৰ শিপা, হাব ঘুঞ্চা লতা, কুসুৰ সূতা, জটামাংসী , ডালচেনি, মাত্ৰা সিজুৰ শিপা, ডলাগুটি সবাকো সমজোখে মিলাই বটি ২ৰতি পৰিমাণ বড়ি কৰি আমৈলতা আৰু ধনিয়া ক্বাথত খালে বিষজ্বৰ, কুঠ আদি সকলো নৰিয়া গুচে।

নোখোৱা দৰৱ ঃ

৮৮৩। আদাছ, বচ, হালধি, আচুকাঠ সবাকো পানী দি বটি লেপ দিব।

৮৮৪। কুলি কাইট, কেতেকী কঠালৰ (বক্ৰভাৰ) মূৰা, চাজনাৰ বাকলি আৰু উইমাটি, গৰু মূত্ৰেৰি লেপ দিলে বিষ গুচে।

৮৮৫। বৰুণৰ ছাল, মজীয়া, বচ, আদা, কেতুৰি, ভেদাইলতা, জয়ন্তী ফুলৰ গুটি আৰু হিং তপতে তপতে লেপ দিলে বিষ গুচে।

৮৮৬। কালজীৰা, পিপলি, লেটাগুটি আৰু মৰাণ আদা সবাকো বটি পগাই তপতে তপতে লেপ দিলে বিষ গুচে।

৮৮৭। নহৰু এতোলা, ৰঙা এৰাৰ শিয়াৰ এতোলা, বাহি হোকাৰ পানীত বটি জুইত অলপ তপতাই বেদনাস্থলত ২/৩ বাৰ লেপ দিলে বাত বেদনাৰ শান্তি হয়।

৮৮৯। দুবৰি আৰু হালধি একেলগে বটি দিলে শান্তি হয়।

৮৯০। শত ধৌত ঘিউৰ লেপ দিলে তথা।

এই নৰিয়া হ'ব ধৰোতে চিকিৎসা কৰিব, বহু দিনীয়া পুৰণি হ'লে সতকাই ভাল হোৱা টান।

৮৯১। যি ঠাইত স্পৰ্শ শক্তি নষ্ট হয়, তাতে জোক লগাই বা শস্ত্ৰ কৰি বা শিঙা দি তেজ উলিয়াই পেলাব লাগে। ক্ষীণ, শুকান বা বায়ু চাব ধতুৰা মানুহে তেজ নকটাব।

শৌচ খোলচা ৰখাৰ নিমিত্তে শিলিখা আৰু গুড় বটি খাব।

চিকিৎসা ঃ গা ফিকা বাত ৰোগত উপবাস, সেক আৰু তিতা, জ্বলা, অগ্নি বঢ়োৱা বস্তু খোৱা আৰু শৌচ কৰোৱা হিতকৰ। শালি চাউলৰ ভাত, দৈৰ মথা, চৰাইৰ মঙহ হিতকৰ।

দৰৱ ঃ

৮৯২। পিপলি, পিপলিমূল, চই, চিতামূল আৰু শুঠ সমজোখে দুতোলাকৈ লৈ ৪সেৰ পানীত পগায় দুসেৰ ৰাখিব. এই পানী খালে ৰোগীৰ পিয়াহৰ শোহ গুচিব, এই ৰসতে ভাত বা চাগু পগাই খাব।

খোৱা দৰৱ ঃ

৮৯৩। সোণালুৰ পাত তেলত ভাজি ভাতেৰে খাব।

৮৯৪। তেউৰী চূৰ্ণ আদ তোলা, সৈন্ধৱ লোণ এমহা, শুকান আদৰ গুৰি এমহা, কাঁজি সতে খালে শৌচ হৈ ৰোগ নষ্ট হ'ব। (বয়স মতে দৰবৰ পৰিমাণ কমাই দিব)

৮৯৫। ৰগুমলা, আমৈলতা, সোণালুফল, উৰৈ কাঠ, গোক্ষুৰ, এৰাৰ শিপা, পূৰ্ণনবা প্ৰত্যেকৰ দুতোলা লৈ তেৰ পোৱা পানীত পগাই আদ পোৱা ৰস ৰাখি এই ক্বাথ এমহা শুকান আদা গুড়ি সৈতে খালে কঁকাল, উৰুত, পাশ্ব আৰু পিঠিৰ বেদনা গুচে।

৮৯৬। জালুক, পিপলি, বিৰিংগুটি, উৰৈ কাঠ, চিতামূল গুৱামৰি, সৈন্ধৱ লোণ, পিপলিমুল, যনী প্ৰত্যেকৰ এতোলা, শুকান আদাৰ গুড়ি ১০ তোলা, সোণ পৰুৱা লতাৰ গুটি ১০ তোলা, শিলিখা ৫ তোলা সবাকো গুড়ি কৰি কুঁহিয়াৰৰ গুড় এপোৱা সানি এমহা পৰিমাণ বড়ি কৰি ল'ব; এই বড়ি পানীৰে খাব।

৮৯৭। বাই তক, চজনাৰ শিপা, বৰুণৰ বাকলি, চোৰাতৰ শিপা তেজামই, লং জাঁইফল, এলাচি, তেজপাত, গাঁঠিয়ন, মহাবনী বচ, আদা, জালুক পিপিল, নহৰু, পিঁয়াজ, টকুনাৰ ছালি, ধনিয়া, আজইন, হিং আৰু ভোগজীৰা প্ৰত্যেকৰ এক অনা ওজন লৈ পাৰ চৰাই এটাৰে বান্ধি খালে তেজ বাত ৰোগ গুচে।

৮৯৮। সোণালুৰ শাহ, আমৈলতা আৰু বাহকৰ ছালৰ ক্বাথত এৰাৰ তেল মিহলাই খালে শৌচ হৈ তেজ বাত ৰোগ সাম্য হয়। আমৈলতাৰ ক্বাথ, গুড়ি বা ৰসখোৱা তেজ বাত ৰোগীৰ পক্ষে বৰ উপকাৰী।

৮৯৯। লতি গোকেলা কটা বেঙেনা, শতমূল, ত্ৰিফলা, আমৈলতাৰ ক্বাথ খাব।

৯০০। তেলীয়া ধুনাৰ মূল, ভুঁই-কোমোৰা আৰু গোক্ষুৰ ইয়াৰ ক্বাথ খালে অলপ দিনতে তেজ বাত ৰোগ ভাল হয়।

৯০১। নিমৰ ছাল, আমৈলতা বৰিয়াল, আমলখি, শিলিখা, ভঁইবাগুটি, আদা, বিৰিংগুটি, কঠনাৰ শিপা, পিপলি, যনী, বচ, জীৰা, কঁটা বেঙেনা, খেজুৰ কাঠ, সৈন্ধৱ

লোণ, য'খাৰ, হালধি, আচুকাঠ, মুথা, গাঠিয়ন, কুড় সবাকো সমজোখে মিলাই গুড়ি কৰি এমহা গুড়ি আমৈলতাৰ ক্বাথত খালে তেজ বাত, বিহ বাত, শোথ পীৰাই সকলো গুচে।

৯০২। য'খাৰ, পদ্মকাঠ, মুথা, সৰু এলাচি, বচ, আদা, জালুক, পিপলি, য'নী, হালধি, ত্রিফলা, জীৰা, কালজীৰা, বিৰিং গুটি, আজাচিত, সৈন্ধৱ লোণ প্ৰত্যেকৰ এতোলা, গুল গুল ৪ তোলা চেনি ৪তোলা সবাকো মিলাই খাব।

ডেঁউৰ বা অচেতন ঃ Epilepsy

খোৱা দৰৱ ঃ

৯০৩। কোমোৰাৰ পানীয়েদি যষ্ঠীমধু বটি খাব।

৯০৪। নহৰু আৰু তেল, শতমূল আৰু এৰাঁ গাখীৰ আৰু ব্রহ্মী শাকৰ ৰস আৰু মৌ খালে ডেঁউৰ গুচে।

৯০৫। মানুহৰ ওপৰ অংগৰ তেজ আঙঠাত ডেৰাই সেই ছাই খাব।

৯০৬। পিপলি, পিপলি মূল, ছৈ চিতামূল, মৰাণ আদা, জালুক, আমলখি ,শিলিখা, ভঁইৰা গুটী, বীঁট লোণ, বিৰিং গুটী, মাকৰি ঘিলা, ধনিয়া, য'নী, জীৰা সবাকো সমজোখে লৈ গুৰি কৰি তপত পানীয়েদি আদতোলা পৰিমাণে খাই থাকিলে ডেঁউৰ গুচে।

৯০৭। হাইতাল ভষ্ম বা পাৰা ভষ্ম এৰতি পৰিমাণে ২/৪ দিন খালে ডেঁউৰ গুচে।

৯০৮। বচ গুড়ি কৰি কেইদিনমান মৌৰে খাব। দৰৱ খোৱা কেইদিন গাখীৰ ভাত খাই থাকিব, আন একো নেখাব। বৰ্দ্ধিনীয়া টান ডেঁউৰ ৰোগ ভাল হ'ব।

৯০৯। গলত ফাঁচ লগাই মৰা মানুহৰ ডিঙিৰ ফাঁচ লগোৱা জৰী ডালৰ অলপ (পঘা) পুৰি তাৰে ছাই চেঁচা পানীয়েদি খালে অতি উগ্ৰ ডেঁউৰ ৰোগ ভাল হয়।

৯১০। ঘিউ ৬ তোলা, পুৰণি কোমোৰাৰ ৰস, ১ সেৰ, যষ্ঠীমধুৰ ৫ তোলা সবাকো পগাই খালে ডেঁউৰ ৰোগ গুচে।

নোখোৱা দৰৱ ঃ

৯১১। অঞ্জন- ১। মনঃশীলা, ৰসাঞ্জন, আৰু পাৰৰ গু ই সৰক একেলগে মৌ মিলাই মাৰি চকুত অঞ্জন দিব।

গোন্ধলোৱা বা সুঙা ঃ

৯১২। জটা মাংসীৰ ধোঁৱা সুঙিলে বৰ্দ্ধিনীয়া ৰোগ গুচে।

৯১৩। নেউল, যেঁচা, বিৰালী, শগুণ কেৰেলুৱা, শাগ, কাউৰীবিলাকৰ যিহকে পাৰা যায় তাৰে ঠোঁট, পাখী আৰু বিঠাৰে ধুপ জ্বলাই গোন্ধ ল'ব।

উজোৱা ঃ

৯১৪। ২ নং অঞ্জনৰ দৰৱ উজাব।

৯১৫। ১ নং গোন্ধ লোৱা দৰব উজাব।

৯১৬। কপিলা গাইৰ মুত নাকে উজাব।

৯১৭। আজু, কপিলা গাইৰ গোবৰ আৰু মহক তিনিকো পলিতাত কৰি নাকে উজাব।

যোনীৰ ৰোগ

যোনীৰ ঘা হ'লে ঃ

৯১৮। ডালিমৰ ৰসেৰে যোনি ভালদৰে ধুব। বা অনন্তমূলৰ পাতৰ ৰসেৰে যোনী ধুব লাগে।

যোনীশূল ঃ

৯১৯। আমলখিৰ ৰস ৫০ গ্ৰামত নাৰ্জিফুলৰ পাতৰ ৰস ২৫ গ্ৰাম মিহলি কৰি খাব লাগে।

ফিটা পেলু বা পেলুৰ দৰৱ

ফিটা পেলু ঃ

৯২০। ডালিম গছৰ শিপাৰ ছাল খুন্দি অলপ গৰম কৰি দিনে ৩ বাৰ খাব।

পেলু ঃ

৯২১। ভেট ফুলৰ শিপা খুন্দি তাৰ ২০ গ্ৰাম ৰস উলিয়াই তাত মৌ জোল মিহলি কৰি খাব।

ফিটা পেলু হ'লে ঃ

৯২২। দহি কচুৰ ঠাৰি আঞ্জা কৰি খাব।

মোহনী

৯২৩। গুৰুচনা (এবিধ হালধীয়া দ্ৰব্য, তাক গৰুৰ মূতৰ পৰা কৰা যায়) জাতি চন্দন, টেটোৱা তিতা, নীলকণ্ঠ, কেতুৰী, কৰ্পূৰ, জাবৰাং বাখৰ, গোবৰ গোঠৰ মুল, খেত-ধতুৰৰ মূল, গজ কলাই (কস্তুৰী) সবাকো একত্ৰ কৰি পূৰ ফালে মুখ কৰি বড়ি

বনাব। বেলি ডুবাৰ আগতে কপালত ফোট হিচাপে ল'ব। সকলো ক্ষেত্ৰতে জয়ী হ'ব।

৯২৪। গন্ধ পিপলী, সেন্দুৰ কাকমাচি (কাঠৰ ঠেঙীয়া) সকলো পিহি চকুত কাজল লগোৱাৰ দৰে লগাব, তিনিলোক মোহ যায়।

৯২৫। শ্বেত জয়ন্তী, ভৃংগৰাজ, কেশৰাজ, শ্বেত অপৰাজিতা গ্ৰহণ লাগিবৰ সময়ত খুন্দিলে (বাতিত লৈ কপালত ফোট ল'ব)

ভাল পোৱাৰ ঔষধ

৯২৬। নিজৰ বুকুৰ মলি, দাঁতৰ মলি, জিভাৰ মলি, তিনিওকো মিহলি কৰি গাত ঘঁহি দিব। আপুনি আহিব।

হাৰ ভগা বা জোৰা লগোৱা

৯২৭। হাৰ ঠিকমতে বহুৱাই অৰ্জ্জুন গছৰ ছাল খুন্দি তাত নহক খুন্দি বান্ধি দিলে হাৰ জোৰা লাগে।

হাৰজোৰা :

৯২৮। শামুকৰ ৰস, কেএবনৰ গুটি, মদাৰৰ শিপা সবাকো বটি বান্ধিলে হাৰ জোৰা খাব।

৯২৯। তামোলৰ ধকুৰাৰ মাজ অংশ পুৰি নাৰিকল তেলৰ লগত বটি গাত তামোলৰ কেঁচা পাতেৰে মেৰিয়াই বান্ধিব।

৯৩০। হাৰব্যাধি : ঘনাই প্ৰেচাব কৰে, পুৱা হ'লে অলপ হয়, গুটি ধৰে, ঔষধ : ভেকুৰি গুটি ধুই বতিব, এঁৰা গাখীৰেৰে খাব নাশ।

৯৩১। ক্ষয় - আমছাল-কেছেৰু ছাল- চেমা কচু পুৰি বসব- এৰাঁ গাখীৰ সমে খাব গোটা ভাগৰ নাশ।

৯৩২। কণি বিহৰ ছাল আনি কনিষ্ঠ আঙুলীৰে জুখি আনিব এক উশাহতে বড়ি কৰিব, পকা মালভোগ কলত সোমাব, তিনি জোলা কুজি থেকেৰা। এজোখ যখাৰ দি খাব। নাশ।

৯৩৩। ৰক্তহাৰ : ঔষধ : মিঠা মৰা-আমলখি-ছাগলী গাখীৰ-মৌজুল খাব নাশ।

ব্ৰংকাইটিছৰ দৰৱ

ব্ৰংকাইটিছ :

৯৩৪। বগা বাঁহৰ পাতৰ ৰস (তিতা ফুল) দিনে ২০ গ্ৰামকৈ ২ বাৰ খাব।

৯৩৫। ব্ৰংকাইটিছ ৰোগ : আমলখিৰ গুটি খুন্দি খাব লাগে।

নখত বগা পৰা

১৩৬। নখত বগা পৰা : চজিনাৰ পাত, চয়াবিন, নাৰিকল, নৰসিংহৰ পাত খাব লাগে।

১৩৭। নখৰ ৰোগ : জেতুকাৰ ৰস মাজে সময়ে নখত সানিব লাগে।

নাকৰ ৰোগৰ দৰৱ

নাকৰ ভিতৰত টিউমাৰ হ'লে :

১৩৮। দোৰোনধনৰ ৰস নাকেৰে ওপৰলৈ উজাব লাগে।

১৩৯। নাক সোপা মাৰি ধৰা : মৰাপ আলা, মৌ জোল আৰু তুলসীৰ ৰস খাব লাগে।

গা ফটা চুম পৰা খৰ

গা ফটা :

১৪০। পুৰা ১০ টাকৈ আমলখি খাব লাগে।

গাত বগা চোম পৰিলে :

১৪১। আৰৈ চাউল আৰু গন্ধক সমপৰিমাণৰ লৈ খুব মিহিকৈ পিহি একেৰাৰে ৫/৬ দিন সানিব লাগে।

খৰ হ'লে :

১৪২। অমিতাৰ আঠা খৰ হোৱা ঠাইত খজুৱাই লগালে ভাল হয়। বা কেঁচা হালধি পিহি দিনত ৩ বাৰ আৰু ৰাতি শোৱাৰ আগত এবাৰ খৰ হোৱা ঠাইত খজুৱাই লগাব লাগে।

খজুৱতী :

১৪৩। নাৰিকল তেলৰ লগত গোল নেমুৰ ৰস মিহলি কৰি খজুৱা ঠাইত লগাব। বা নিমপাত সিজোৱা পানীৰে গা ধুব।

খৰ (Ring Worm)

১৪৪। খৰ ছালৰ যিকোনো অংশত হ'ব পাৰে। চালৰ ওপৰত ৰঙা বা কজলা বৰণৰ সৰু ফোঁহা উঠে আৰু চকল চকল হৈ থাকে। ফোঁহাবিলাকৰ খজুৱতি হয় আৰু খজুৱালে আঠাৰ নিচিনা পানী বাহিৰ হয়।

ৰনদৰৱ : খৰ পাত খুন্দি (২/৩ টা পাত) লগাব লাগে।

১৪৫। কেঁচা হালধি পিহি দিনত তিনিবাৰ আৰু ৰাতিপুৱাৰ আগতে এবাৰ খৰ

হোৱা অংশত সানিব লাগে।

৯৪৬। কণীয়া তুলসীৰ কেইটামান পাত মোহাৰি সামান্য নিমখ দি ঘা হোৱা ঠাইত খজুৱাতি দিলে ২/৩ বাৰকৈ লগালে ঘা ভাল হয়।

গা ফটা বা জালি কটা :

বনদৰৰ : ৰাতিপুৱা আমলখি খোৱা ভাল।

৯৪৭। গোল নেমুৰ ৰস ২৫গ্ৰামকৈ নিতৌ ৰাতিপুৱা শুদাপেটত খোৱাৰ উপৰিও নেমু এটা দুফাল কৰি ছালত সানিব লাগে।

৯৪৮। কেঁচা হালধিৰ ৰস ২০গ্ৰামকৈ খোৱাৰ উপৰিও কেঁচা হালধি খুন্দি ৰাতি শোৱাৰ আগতে ছালত লগাব লাগে।

৯৪৯। বক ফুলৰ গুৰাৰ লগত দৈ আৰু ইয়াৰ লগা তৈয়াৰ কৰা মাখন একেলগে মিহলাই কলসৰ দৰে তৈয়াৰ কৰি সানিলে ছাল নিমজ আৰু উজ্বল হয়।

৯৫০। নাৰিকল তেলৰ লগত গোল নেমুৰ ৰস মিহলি কৰি সানিব লাগে।

৯৫১। গাজৰ খজুৱতী হোৱা ঠাইত লগাব লাগে আৰু খাব লাগে।

৯৫২। বহৰ দাইল পিহি খজুৱতী হোৱা ঠাইত লগাব লাগে আৰু খাব লাগে।

৯৫৩। আমলখি ৰসত অলপ চেনি মিশ্ৰণ কৰি খালে খজুৱতী ভাল হয়।

৯৫৪। খুদ জলকীয়া পিহি লগালে খজুৱতী ভাল হয়।

হাইজা বেমাৰ :

৯৫৫। হাইজা : তুলসীৰ পাত আৰু জালুক পিহি প্ৰায় ২০গ্ৰাম খাব লাগে।

৯৫৬। এলাৰ্জী : তুলসী পাতৰ ৰস আৰু কেঁচা হালধিৰ ৰস মিহলাই খাব লাগে।

৯৫৭। হাইকাই : এটা নেমুৰ ৰসৰ লগত মৰাণ আদা খুন্দি খুৱাব।

ভূতৰ দৰৱ :

৯৫৮। ভূতৰ দৰৱ : গজকলাই, নৰসিংহৰ গুটি, শ্বেত মগাৰৰ পুৰৰ ছাল, তাবিজত ভৰাই ল'ব, ভূত নাহে।

পিশাচ খেদাৰ দৰৱ :

৯৫৯। বৰুণৰ দক্ষিণৰ চাল, আম গছৰ দক্ষিণৰ চাল ও শিপা, বিহ কচুৰ যোল ১ আংগুল বা ৰতি বচৰ শিপা গুৰি কৰি খুৱাব আৰু গাত ঘঁহি ঘঁহি দিব। পিশাচ দূৰ হ'ব।

ভূতৰ দৰৱ :

৯৬০। আলাথনি বাঁহৰ শিপা, মচন্দৰিৰ শিপা, বচৰ শিপা, গোটা মহৰু (বহুন)

ভকুৰা কদমৰ ছাল উত্তৰ ফালৰ সৰা চুলি পুৰি ছাই কৰি ল'ব। গৰু ছালৰ বৰতি পুৰি ছাই কৰি ল'ব গুৰকল্লাৰ মূৰা পুৰি ছাই কৰি ল'ব। খুন্দি, ভাল খোৱাব।

ভূতৰ ভৱণ দিয়া ঃ

৯৬১। গজকলাই, ভূত মলাৰ আগ ৫টা টংলতি মূল ৫টা বনমলাৰ শিপা পশ্চিম ফালৰ খুন্দি গাত ঘঁহি দিব আৰু তাতুত ভৱণ দিব।

শোভা বা শুৰ বা পাণ্ডুকমল ঃ

৯৬২। মাগুৰ মাছৰ লোণ, জালুক, পিপলি দি আঞ্জা কৰি খাব। ভাল হ'ব।

মৰ কুটিয়াৰ ঔষধ ঃ

৯৬৩। হাতীৰ কপালৰ ছাল, কেঁচা কঠালৰ শিপা, পানী পৰুৱা ৫টা, চোতালৰ পোক ২টা, কুটিয়া মূৰৰ শিল এটা শলবীয়া এৰি বাঁহত সুমুৱাই লিংগত পিন্ধাই দিব। মৰ কুটিয়া এৰিব।

ৰোদ পিৰা (প্লেগৰ মিচিনা এবিধ ৰোগ) কাণৰ গুৰিত গাঁড় উঠে।

৯৬৪। নাগৰ ও এৰা ৩টি, কোমোৰা ৩টি, বিয়লি সাপোতাৰ আগ, গুৰৰ সৈতে বাটি লিপি দিব নাশ হ'ব।

৯৬৫। জিভা ভেকুলীয়াৰ দবৰ পুৰৈ, পঁচা কলৰ মধুনা, কলৰ থাও তিনিওকে সিজাই গোটেই গাত সানিব। তৃতীয় দিনা আলতীয়া মাটি গৰুটোৰ গাত খুউব লিপিব পাছত গা ধুৱাই দিব। পাছত কোমোৰা আৰু কলাই সিজাই খুৱাব ভাল হ'ব।

বসন্ত নিবাৰণ কৰা ঔষধ ঃ

ভেঁওৰ মোৰ্চা ৰোগৰ ঔষধ

৯৬৬। বসন্ত কালত পোৱাল বেংগেনা আৰু মহানিমৰ ৰস বাটি খালে বসন্ত নিবাৰণ হয়। ১-২-৩ ৰ কম।

৯৬৭। জাতি ভেকুৰি, কুভাই বেংগেনাৰ শিপা জালুকৰ সৈতে বাটি খালে বসন্তৰ কাৰণে ভয় নাথাকে।

৯৬৮। তিৰোতাৰ বাঁওফালে পুৰুষৰ সোঁফালে শিয়ালৰ হাৰ ও শিঙিখাৰ ৩টি আৰি ল'লে বসন্ত কেতিয়াও ওলাব নোৱাৰে।

৯৬৯। কমলাৰ আগ, তেঁতাই তিতাৰ আল, সকলো পাতত গুৰা কৰি বাতি জুঁইত দি খুন্দি ৰস ল'ব। নাৰিকলৰ বাকলিৰ, জাতি কলৰ থাৰ, মিহলাই কেঁচা বাঁহৰ চুঙাত ভৰাই পুতি থুৱাব।

গা চফা হোৱাৰ ঔষধ :

৯৭০। কলাই শিমলুৰ আগৰ লগত গাৰৈ, চেংেলী মাছৰ আঞ্জা কৰি খাব।

বিছা শুং উলিওৱা দৰব :

৯৭১। মোথাৰৰ ৰস দিলে বিছা শুং ওলাই।

বেছিকৈ পোৱাৰ দৰব :

৯৭২। চুণৰ পানীৰ লগত নাৰিকল তেল মিহলাই দিব।

অংগ মৰা ঔষধ :

৯৭৩। ঢেকীয়া ঠোৰ বিচনাৰ তলত পাৰি দিলে অংগ নাশ।

জিভাৰ দৰব :

৯৭৫। কলা হালধিৰ ৰস, শুম লতাৰ ৰস খাব আৰু জিভাত লগাব।

৯৭৬। তামোলৰ দাব, ভীমকলৰ বাকলি, বৰৰ লগত মনিকলৰ জিভা, পাত, খাগৰিৰ পাত পুৰি ছাই কৰি লেঙেৰি শামুকৰ চুণ, দেও শামুকৰ চুণ, চক কুচা শামুকৰ চুণ সকলো মিহলাই আকণৰ দিব তবে নাশ হ'ব।

৯৭৮। আঠিয়া কলৰ বাকলি খাব, বাদুলিয়ে খোৱা কলক থাক নিমখ দি বাঁও কাঠি এদালৰ আগত লৈ জিভাত লগাব।

হাড় জোৰাখোৱা দৰব :

৯৭৯। খাৰ শাকৰ ৰস, কেয়া বনৰ গুটি মদাৰৰ শিপা সকলো বটি বান্ধিলে হাড় জোৰা খাই।

লগি পাচ হোৱাৰ দৰব :

৯৮০। কঠনাৰ সৰা ফুল বিজলৰ সৰা ফুল দুয়োকো খটি পানী খুৱাব পাচ হ'ব।

সপোন দেখিলে :

৯৮১। চোৰাতৰ শিপা আৰু তৰুৱা কদমৰ বাকলি একেলগে-মাইকী মানুহ হ'লে আঁচলত বান্ধিব আৰু মতা মানুহে গাৰুৰ তলত থ'ব। ভাল হ'ব।

ভেকেলি হুৱাৰ ঔষধ :

৯৮২। শুদ্ধ বাখৰ শিপা, জালুক গুটা, বটি খালেই হুৱা ভাল হয়।

ঘটকা ৰোগ :

৯৮৩। তীখচুৰ ৫তোলা, ভাং ১তোলা, ধুতুৰাৰ শিপা ১তোলা, জালুক ৫তোলা,

পিপলি ৫তোলা সকলো গুৰি কৰি খাব।

১৮৪। কঠগুৱাৰ শিপা, বড় চৈৰ শিপা, আঢ়ৈটা জালুক, পিপলি তাৰে বসত পগাই খাব।

১৮৫। কাউৰ মণিৰ মূল, কঠগুৱাৰ শিপা, আদা সমে বটি খাব, মাণ।

১৮৬। নিমু তিতাৰ দক্ষিণৰ ছাল, জালুক, পিপলি লগতে বটি খাব।

১৮৭। গোবৰক চঁই, লাইতক জালুক, পিপলি, চেংগেলী মাছ সহিতে বান্ধি খাব।

১৮৮। বন চম্পাৰ শিপা, পুৰণি পোকোতা, জালুক লোণ সৈতে পগাই খাব।

১৮৯। মাকড়ি ঘিলা ও আদা খাব।

১৯০। ডিমৰু গছৰ দক্ষিণৰ ছাল, বাঁচৰ শিপা, ৰুদ্ৰাক্ষ, জালুক ২টা পিপলি ৯টা পোড়া লোণ সহ বটি পগাই খাব।

১৯১। মাখিয়তীৰ শিপা, লৰ তিতাৰ মূল, ভোট এডাৰ মূল জালুক, পিপলী ৯টা সহ বটি খাব।

বিহালা ঃ

১৯২। আঁওনীয়া পাণৰ শিপা, সলি আঠা, বকুলৰ বাকলি, বন মাখিণী সকলো খুন্দি তেলত বান্ধি খাব।

১৯৩। গড়ৰ খড়গ, বক ফুলৰ শিপা, নাহৰৰ শিপা, বাঘৰ দুধ, সৰগ পৰা শিল, সকলো খাব।

বেওঁৰ ঔষধ (গুল্ম) ঃ

১৯৪। বামী, কুচিয়া, কাছ, সঠলি মাছ এই সকলো পুৰি ছাই কৰিব। ধুন্দুলিৰ পাত, কাকিবালৰ (কেবেলা) পাত, লতা গুটি, বাবৰি ঢেকীয়া সকলোকে খুন্দি চুঙাত পুৰিব, পাছত তাৰ লগত চেনা বাখৰ বটি দিব ও খাব।

গাড় পাগ অহা দবৰ ঃ

১৯৫। কুমাৰণী পোকৰ বাঁহ দুটা আৰু শিলিখা পুৰি পানীত পেলাই, সেই পানীত চুণ আৰু এলাচু মিহলাই খাব।

ৰাজপীড়া (প্লেগৰ নিচিনা এবিধ ৰোগ)

লক্ষণ ঃ কাণৰ গুৰিত খা উঠে।

১৯৬। ঔষধ ঃ মালন ৩, এলা গুটি, কোমোৰাৰ গুটি, খিৰুনী সাৰতাৰ আগ, মিহি সকলো মিলাই বটি দিব।

৯৯৭। ঝোৰ তামোলৰ বাকলি, কমলা টেঙাৰ বাকলি, কুজী থেকেৰাৰ গুটি, আম্লাকু, কঠি বিহৰ ছাল, বাদুলীয়ে খোৱা আঠীয়া কলৰ বাকলি, নাৰিকলৰ বাকলি উখুৱা চাউল সকলো একেটা চৰুত ভাজি পুৰণা গুড়ৰ সহিতে দিব। ৰাক্তপীড়া সিন্দুৰীয়া। (এবিধ প্লেগ যেন ৰোগ)

৯৯৮। সৰু হেলামৰ পাত, শামুকৰ পানী সৈতে দিব। সৰু মানিমুনি, কঠি বা খেৰা বেহাৰ, ডালিমৰ পাত, কলৰ ফল বটি দিব।

৯৯৯। পদ্ম ঢেকীয়া, তকৰা কদমৰ বাকলি, নহৰু, বছ, তিনি বৰণীয়া সূতাৰে কাণত আৰি ল'ব। (যেই ফালে হয় সেই ফালে আৰিব)

লিপা ঔষধ ঃ

১০০০। কলৰ গছৰ মুৰা, ডেম ডেউলৰ গাঁঠি; সূৰ্যমুখীয়া জলকীয়া গছৰ শিপা, আগ, পাত, বটি দিব।

ৰূপৱন্ত হোৱা (পাষ্টাই)

১০০১। ঔষধ ঃ সোমলতা মূল, চনখিলতাৰ মূল, তিলৰ তেল মৌ সৈতে খাব। (মুগা পলুয়ে পাত খোৱা এবিধ লতাক সোমলতা বোলে)

মন্দ কৰা ঃ

১০০২। লক্ষণ ঃ আনে মাৰিবৰ মন কৰি দ্ৰৱ্য খুৱাই পেট ডাঙৰ হৈ যায়, শৰীৰ ক্ষীণাই দুৰ্বল হয়, হাত-ভৰি নচলে ছিগি পৰা যেন।

১০০৩। ঔষধ ঃ বন নহৰু, কলা কাছমণিৰ শিপা, ছাগলীৰ গাখীৰৰ সৈতে খাব। ওকালি হৈ খুওৱা দ্ৰব্য ওলাব। তেতিয়া জুৰণি খাব। টেংগা গাখীৰ, পকা আঠিয়া কল, পয়তা ভাতৰ লগত খালে ওকালি গুচিব। দুজ'বো মৌৰ উঠে; তাৰ দৰব। পানী দিয়া ভাত চোকা তামাখু খটি খুৱাব, তেহে জাই গুচে।

১০০৪। কণি বিহৰ কুঁহি এবা দৈৰ সৈতে খাব হাবা (খুওৱা দৰব) ওলায়।

১০০৫। লাজুকী লতাৰ শিপা আধা তোলা বটি এক পোৱা কেঁচা গাখীৰত মিহলাই খুৱাব।

বায়ু, মূৰ্চ্ছা, অগ্নি বায়ু

লক্ষণ ঃ গৰ্ভৰ তিৰত কুণ্ডলী নাড়ীৰ মাজত অগ্নি মণ্ডল আছে। পিংগলা নাড়ীৰ কাষত, তাৰ ভিতৰত অগ্নি উঠে। নাড়ী গোট খায় উপৰলৈ উঠে, বায়ু নাকে কাণে চলে। বায়ু অধিক হ'লে অগ্নি উঠে, চক্ষু মুখ মেলিব নোৱাৰে, তাকে অগ্নি বায়ু বোলে।

১০০৬। ঔষধ ঃ শুকান শিলিখা, শুকান আমলখি, শুকান আমঠু, হেমলতা, জাতি চন্দন, ঘিউ ২সেৰ, তিল তেল ২সেৰ, পানী ৩সেৰ সকলোকে কুমাৰী পাতি লাও পাগ

কৰি সোপা দি পানীত পুতি থ'ব। ৭ দিনৰ পাছত তুলি আনিব। পানী দুই ক্রোখৰ দি পুৰাতে পগাই তিনি নিয়ৰত দিব। সেই তেল ব্যৱহাৰ কৰিলে বায়ু সামা হ'ব।

১০০৭। ভোগজীৰা ১তোলা, ক'লা জীৰা ২ তোলা, ৰঙা চন্দন ৩ তোলা, ধনীয়া ১৩ তোলা, তিল তেল ২ সেৰ, ডাউকৰ তেল, কোৰোচা (কৰ্চন) পখীৰ তেল, মৌৰা পখীৰ তেল, ঘৰিয়ালৰ তেল ৪ সেৰ, এৰী গাখীৰ ২ সেৰ শিমলুৰ গুটি ২ সেৰ, শতমূল ২সেৰ, তেজপাত ২ সেৰ, জাইফল ২ তোলা, লং ২ তোলা, গন্ধ ২ তোলা, চটা বৰ ২তোলা, পিপলি ২ তোলা, মৰিচ ২ তোলা, কেঁচা তেল ৩ সেৰ, ম'হৰ গাখীৰ ৩ সেৰ, গন্ধক ১ তোলা, সোণ বৰিয়ালৰ মূল ৮তোলা, পাঁচ গুণ পানীৰ লগত ঠালিত কেঁচা মৰাত পেগাব, পাগ কৰি ৰ'দত দিব, ৰাতি নিয়ৰত দিব; এইমতে ৭ দিন দিব। তাৰ পাচত পানীত পুতি থ'ব, তিনি দিন পাচত তুলি আনিব। এক শনিবাৰ বা মংগলবাৰে বা দেওবাৰে ৰাতিপুৱা মূৰত দিব। ৬ দিনৰ পাচত গধূলি বা দোভাগ সময়ত মূৰত দিব। ৰ'দত বহি থাকিব, সৰ্ব বায়ু নাশ হ'ব, দেও মানুহ ভাল হয়; সৰ্ব পীড়া, পেটৰ বেমাৰ ভাল হয়।

১০০৮। ঘিঁউৰ কলহত তপত কৰিব, শিমলুৰ মূল, অমৰাৰ মূল, ডিমৰুৰ মূল, মৰিচ ৭টা, পিপলি ৭টা, আদা ৰস দি খাব।

১০০৯। মাটি মাহৰ গাঁজ ধুই চোকোৰা গুচাই তেলৰ টেকেলিত ভৰাব। তাত তিল দিব, শিল এডোখৰ দিব, শিলিখা এটা দিব, মুখখন চাঁতি দি বান্ধিব, ওপৰত হীৰা মাটিৰে লিপিব। যি ঠাইত পানী কলহ থাকে সেই ঠাইত পুতিব। সেই মাহ ৰাতি ভৰণ ল'লে উষ্ম বায়ু, জল বায়ু, সমস্ত বায়ু নাশ হয়।

১০১০। উকা ভেদেলীৰ আগ, জাতি ভেদেলীৰ আগ মৰিচ দি বটি বড়ি কৰি ল'ব। বেচা মাছ এটাৰ এক পাব বাঁহৰ খৰি খুটি কৰি ঘিঁউত ভাজি খাব। সন্ধিত বায়ু নাশ হ'ব।

সৰ্ব ব্যাধিৰ ঔষধ ঃ

১০১১। বৰুণৰ ছাল, কুকুৰ সুতাৰ পাত, বাঘনলাৰ ছাল, শিমলুৰ ছাল, সৰু বৰীয়ালৰ পাত, দেবী টোকনৰ আলু, বিহ ঢেকীয়াৰ পাত, বিহলাংগনীৰ পাত, কুঠকৰা হাচুটী, চলা গুটীয়া বন, কদমৰ পাত সকলো বটি লিপি দিব। গমা, লাহামা, পাতুয়া, বৰঙীয়া, শিংগী মুৰী, লুখি, বাজ পীড়া ঔগমা আদি সকলো ব্যাধি নাশ হয়।

উৰহ মাৰিবলৈ ঃ

১০১২। ভকৰা কদম গছৰ ছাল খুন্দি বা নৰসিংহৰ পাতো লগাব পাৰে।

নপুংসক ঃ

১০১৩। ৬২ গ্ৰাম নহৰু দেশী গৰুৰ ঘিঁউৰ লগত খাব লাগে একেবাহে

এমাহমান।

একাংগী ঃ

১০১৪। পিঁয়াজৰ ৰস নাকেৰে ঘ্ৰাণ লব আৰু নাকত কেইটোপালমান দিব লাগে।

গাত এচিড পৰিলে ঃ

১০১৫। যথেষ্ট ঠাণ্ডা পানীৰে ভালদৰে ধুই তাত নাৰিকল তেল আৰু চূণৰ পানী মিহলোৱা মিশ্ৰণ সানিব লাগে।

গৰমত প্ৰস্ৰাৱ ৰঙা হ'লে ঃ

১০১৬। পকা ভীমকল ১টা কাটি ২৫০গ্ৰাম পানীত এৰাতি তিয়াই ৰাখি ৰাতিপুৱা শুদা পেটত খাব লাগে।

১০১৭। ঘামৰ দুৰ্গন্ধ নাইকিয়া কৰিবলৈ মানিমুনি শাকৰ ৰাতিপুৱা ৰস খাব।

প্ৰস্ৰাৱ বন্ধ হ'লে ঃ

১০১৮। দুপৰীয়া টেঙাৰ পাত এখন ভালদৰে খুন্দি তলপেটত অলপ সময় প্ৰলেপ দিব।

ঘোঁৰা শলখা (Dyptheria)

১০১৯। পিঁয়াজ এটা থেতেলিয়াই ৰস বাহিৰ কৰি শিশুক দিনে দুবাৰকৈ খুৱাব।

মদৰ নিচা গুচাবলৈ ঃ

১০২০। পকা তেতেলী টেঙা বা কুন্তী থেকেৰা অলপ (১০গ্ৰাম) এগিলাচ পানীত মিশ্ৰণ কৰি খুৱালে মদৰ নিচা তৎক্ষণাত নাইকিয়া হয়।

উন্মাদ ঃ

১০২১। চাউল ধোৱা পানীৰ লগত বগা অপৰাজিতাৰ শিপা খুন্দি তাত ঘিউ মিহলি কৰি তাক নাকেৰে ঘ্ৰাণ লব লাগে।

পয়ালগা ঃ

১০২২। লাইজাবৰী এমুঠি পিহি দুৱাৰ দলিত শনি বা মংগলবাৰে ৰাহি শিশুৰ শৰীৰত ঘঁহি পিছত সেই লাইজাবৰী মুঠি ঘৰৰ চাললৈ পেলাই দিলে পয়ালগা ভাল হয়।

চুণে ডাকিলে ঃ

১০২৩। সৰিয়হৰ তেল চুণে ডকা ঠাইত সানিব লাগে।

পাথৰ ৰোগ ঃ

১০২৪। অনন্ত মূল ৫০গ্ৰাম খুন্দি গৰুৰ গাখীৰৰ লগত খাব।

অধিক টোপনি হ'লে ঃ

১০২৫। চন্ত্ৰিনাৰ গুটি, নাহৰ ফুল আৰু মেটেকাৰ ফুল এই তিনিওটা সমপৰিমাণ লৈ তাক ভালদৰে মিহি কৰি চকুত লগাব লাগে।

প্লেগৰোগ ঃ

১০২৬। আধা কাপ ঘিঁউত অলপ গাখীৰ দি দিনে ৩/৪ বাৰ খুৱাব লাগে।

শক্তি বঢ়াৰ দৰৱ ঃ

১০২৭। একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰেৰে ঘনচিৰিকা চৰাই সিজাই ঘিঁউৰ লগত ভাজি খালে শক্তি বাঢ়ে।

মেছ্ খহুৰ দৰৱ ঃ

১০২৮। কোতাহী বেংগেনাৰ শিপা, ভেকুৰীৰ শিপা, ভজাবতীৰ শিপা, বিহলংগিনিৰ শিপা, নেমুটেংগাৰ শিপা, তং লতিৰ শিপা, কেহেঁক চাল, সোণ, তাম্ৰুক দি জোল অলপ তপতাই খাব।

এনকেফেলাইটিছ্ ৰোগ ঃ

১০২৯। চিৰতা তিতা নাইবা কালমেঘৰ কেঁচা কুমলীয়া পাত ১৫/২০ খন চোবাই বা তাৰ ৰস বাহিৰ কৰি দিনে ৩ বাৰকৈ আহাৰ খোৱাৰ আধাঘণ্টাৰ পিছত খাব।

শিৰ শূল ঃ

১০৩০। ক'লা হালধিৰ গুড়ি নাকেৰে ঘ্ৰাণ ল'ব।

অংগমৰা ব্যাধিৰ দৰৱ ঃ

১০৩১। হাতীসুৰিয়া বনৰ শিপা তামোলৰ লগত খালে ভাল হয়।

গৰুৰ পোক হ'লে ঃ

১০৩২। সিজু পাত, আদা পাত পাতত দি খুৱাব। পোৱালি হ'লে ১৭১পাত ডাঙৰ হ'লে তেৰ + তেৰ। বা সৰু বস্তা কেনেকৈ এখিলা সোন্দা কলৰ পাতত ভৰাই খুৱাব ৩ দিনতে ঘা নাচাব।

জলাতংক ৰোগ ঃ

১০৩৩। ৭ টা শিমলুৰ বীজ কলৰ মাজত ভৰাই একেবাৰে ৭ দিন খাব।

এলাৰ্জী (Alargi)

বনদৰব ঃ

১০৩৪। তুলসী পাতৰ ৰস আৰু কেঁচা হালধিৰ ৰস মিহলাই খাব।

১০৩৫। আদাৰ ৰস ২০ গ্ৰাম, পুৰণি গুৰৰ সৈতে খাব লাগে।

১০৩৬। পুৰৈ শাকৰ ৰস উলিয়াই এলাৰ্জি হোৱা ঠাইত সানিব লাগে।

১০৩৭। ভেদাই লতা ৪/৮ শিপা পাত খুন্দি সানিব লাগে।

১০৩৮। একেটা নহৰু খুন্দি তাত ভেদাই লতাৰ পাতৰ ৰস ৫০ গ্ৰাম মিহলাই খাব লাগে।

১০৩৯। পচতীয়াৰ পাত খুন্দি প্ৰলেপ দিব লাগে আৰু পাতৰ ৰস (৩০গ্ৰাম) খাব লাগে।

১০৪০। কেঁচা হালধিৰ ৰস দিনে ৫০ গ্ৰামকৈ ১০/১৫ দিন খাব লাগে।

১০৪১। ইউক্লিপটাচৰ পাত ৪/৫ খিলা মোহাৰি সানিব লাগে।

১০৪২। দুবৰি বন আৰু কেঁচা হালধি খুন্দি সানিব লাগে আৰু সমপৰিমাণৰ ৰস খাব পাৰিলে উপকাৰ পোৱা যায়।

বহুমূত্ৰ ৰোগ ঃ (Diabetes)

১০৪৩। বহুমূত্ৰ ৰোগ সাধাৰণতে বয়সস্থ লোকৰ হোৱা দেখা যায়। কেতিয়াবা কম বয়সৰ লোকৰো হ'ব পাৰে।

লক্ষণ ঃ ঘনাই পিয়াহ লাগে, প্ৰস্ৰাৱ বেছিকৈ হয়, শৰীৰৰ ওজন কমি যায়, ভাগৰ লাগে, হাত-ভৰি জিনজিনাই থাকে।

বনদৰব ঃ

১০৪৪। বহুমূত্ৰ ৰোগত বাৰে বাৰে প্ৰস্ৰাৱ হ'লে আৰু পিয়াহ লাগিলে ৮ গ্ৰামমান হালধি পিহি লগত পানী আৰু আধা চামুচ মৌ দি খাব লাগে।

১০৪৫। ১০/১২ টা মান আমলখিৰ ৰস মৌৰ লগত খালে (১৫/২০ দিন) এই ৰোগৰ পৰা আৰোগ্য পাব পাৰি।

১০৪৬। ক'লা জামু গছৰ বাকলিৰ ৰস নিয়মীয়াকৈ খালে ভাল ফল পোৱা যায়।

১০৪৭। দিনে ২/৩ টাকৈ আপেল খাব লাগে।

১০৪৮। ৪/৫ টা বিলাহী খাব পাৰিলে ভাল।

১০৪৯। এমুঠি টেঙেচি টেঙা চেনি বা মিচিৰি নিদিয়াকৈ পাতত দি খাব লাগে।

১০৫০। মানিমুনি ৰস দৈনিক পুৰা ৮ গ্ৰামকৈ কেইদিনমান খালেই বহুমূত্ৰ ৰোগ ভাল হয়।

১০৫১। আমলখি, শিলিখা, ভোমোৰা (ত্ৰিফলা) মৌৰ সৈতে খাব লাগে।

১০৫২। এসপ্তাহমান তিতা কেৰেলা (৩ টা) খুন্দি তাৰ ৰস খাব লাগে।

১০৫৩। তৰুৱা কদমৰ আঠা বহুমূত্ৰ ৰোগত ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে (২গ্ৰামকৈ)।

১০৫৪। গাজৰ আৰু পালেঙৰ ৰস মিহলি কৰি খালে বহুমূত্ৰ ৰোগৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰি।

অপথ্য ঃ মিঠা জাতীয় বস্তু খোৱা নিষেধ।

দৈ, আলু, ৰঙালাউ, চৰবৎ, আঙুৰ, কিচমিচ, কল খোৱা বেয়া।

মুখেৰে লালতি ওলালে ঃ

১০৫৫। বকুল গছৰ ছালৰ ৰসেৰে মুখ কুলুকুলিয়াই থাকিব একেৰাহে ৩/৪ দিন।

পাকস্থলীৰ ঘা ঃ (Gastric Ulcer)

১০৫৬। নহৰুৰ ৰস ১২ গ্ৰামত সামান্য পানী মিহলি কৰি একেৰাহে ১৫ দিন খাব লাগে।

স্মৃতিশক্তি হ্ৰাস ঃ

১০৫৭। মানিমুনি আৰু টেঙেচি টেঙা পাতত দি খাব লাগে।

এৰাভগা ঃ

১০৫৮। ডালিমৰ ফুল পিহি তাৰ ৰস নাকেৰে উজাব লাগে।

বেচুৰ দবৰ ঃ

১০৫৮। মেডেলুৰ পাত ও গুটি বটি ঘঁহি দিব, ভাল হ'ব।

কুষ্ঠ ৰোগ ঃ

১০৫৯। কোটিকোৰা গুটি, মৰাণ আদা, উপোল মধু, ৰঙা এৰা বটি দিব ভাল হ'ব।

১০৬০। কুক্তি ঠেকেৰা গুটি ৭টা, জিকা গুটি ১টা সবাকে বটি সমানে ৭ ভাগ কৰি এভাগ খাব, অলপ পাছত আনভাগ খাব-এইদৰে খালে ভাল হ'ব।

১০৬১। ঘাত-গন্ধক ঘৃত কুমাৰী পাত বটি লগাব।

গোধ ৰোগ ঃ

১০৬২। আপৰাজিতাৰ শিপা পাত ঠাৰি বটি লগাব লাগে।

ভৰিৰ আঙুলিত পানীয়ে খোৱা ঃ

১০৬৩। পুৰণি অমৰা লগাব বা জেতুকাৰ পাত আৰু হালধি খুন্দি পানীয়ে খোৱাত লগাব।

মৃগী ৰোগ ঃ

১০৬৪। কোমোৰাৰ বীজ (গুটি) মৌজোলৰ সৈতে খাব লাগে।

মূৰ্চ্চা যোৱা ঃ

১০৬৫। ১৫ গ্ৰাম আমলখিৰ ৰস সমপৰিমাণৰ মৌৰে সৈতে মিহলাই কিছুদিন খাব।

গাৰ ছালৰ ওকণি ঃ

বনদবৰু ঃ

১০৬৬। ধতুৰা পাতৰ ৰস গাৰ ছালত ঘঁহিলে ওকণি সহজে মৰে।

জলাদ্ধা ঃ

লক্ষণ ঃ পেটৰ ভিতৰত পানী হৈ পেট ফুলি যায়।

১০৬৭। নাগেশ্বৰ শিপাৰ লগত মৌজোলৰ লগত মিহলাই খাব।

১০৬৮। ভৃংগৰাজৰ শিপাৰ লগত অকাদ্দোলীৰ গোট, এক আঙুলিৰ সমান তিনিওটাকৈ বটি লৈ খাব।

জলসাৰ (বহুমূত্ৰ)

১০৬৯। নাগেশ্বৰৰ শিপাৰ লগত মৌজোল মিহলাই খাব লাগে তেতিয়া জলসাৰ নাশ হয়।

জাংগঠা ঃ

লক্ষণ ঃ ল'ৰা-ছোৱালীৰ টিলা হগা।

১০৭০। ঔষধ ঃ তগৰ ফুল শিপা; তিতা ভেকুৰীৰ শিপা; কোটাহী বেগেনাৰ শিপা; জালুক এটাৰ আধা মান শিপালিৰ এটাৰ আধা লৈ অলপ নিমখ দি খাব।

১০৭১। আমৰ বাকলি আৰু বহিমলাৰ বাকলিৰ ৰস খাব।

জিকৰি ঃ (প্ৰমেহ ধাতুভ বা গণোৰীয়া)

১০৭২। কেদোৱা ধানৰ চাউল গধূলি চকুত দমৰৰ সৈতে ভুবাই ৰখা ভাল। ৰাতিপুৱাই এই গাখীৰৰ সৈতে খাব লাগে।

পোড়া জিকৰি ঃ

১০৭৩। মানুহে প্ৰস্ৰাব কৰোঁতে প্ৰস্ৰাৱ জোলোলা নহয়। তলপেট বিষাই, প্ৰস্ৰাৱৰ লগত তেজ বাহিৰ হয় তাকে জিকৰি বোলে।

১০৭৪। ঔষধ ঃ কিছু গোটা বগৰি লৈ তাক বটি খাব লাগে।

১০৭৫। তেজপিয়া জন্তুৰ আগ মজুহ শুকাই লৈ তাক ২১টা জালুক ২১টা পিপলিৰ সৈতে বটি পদুম পাতত গৰম কৰি খাব।

১০৭৬। বাহপুৰা কুঁহিয়াৰৰ ৰস, সাগৰৰ ফেন, বন জাবৰ পিপাৰ ৰস আৰু আঠিয়া কলৰ লগত খটি খাব।

১০৭৭। পলাশৰ ছাল, জিকাৰ ক্বাথ গাখীৰত তিয়াই ভলিয়াই থুপুকী লতাৰ গছ ১পোৱা গাখীৰত মিলাই তিল আৰু গজালি ওলোৱা মগুৰ লগত মিলাই খাব।

জিভা বেত ঃ

১০৭৮। ভোত জলকীয়া খিঁউৰ লগত ভাজি খাব।

জুইয়ে পোৰা ঃ

১০৭৯। পোৰা মাত্ৰকে হালোৱা গৰুৰ গোবৰ লিপি দিব।

১০৮০। শীত কচুৱা বটি দিব।

১০৮১। সাগৰ ফেনা বটি দিব।

১০৮২। বন নহৰু আৰু পইতা ভাত বটি লিপি দিব।

ভৰি ফটা ঔষধ ঃ

১০৮৩। কুচিলতা এটা লগালে ভৰি ফটা ভাল হয়।

১০৮৪। মূলা গুটি পিচি তেলত ভাজি লগাব লাগে।

অচেতন হোৱা দৰৱ ঃ

১০৮৫। যষ্টীমধু, হিং, বচ, পিলিখা, মদাৰ গুটি, নহৰু আৰু কুম ৰাখৰ গৰু মূত বটি চকুত অঞ্জন দিব ৰোগ ভাল হ'ব।

১০৮৬। মূলা গুটি পিচি তেলত ভাজি লগাব লাগে।

স্ত্ৰী পুষ্পৱতী হোৱাৰ দৰৱ ঃ

১০৮৭। মাখিয়তিৰ শিপা, তামোলৰ শিপা, বকুলৰ ছাল সবাকো গুৰি কৰি খুৱাব। স্ত্ৰী ঋতু হয়।

পগলা বেমাৰৰ ঔষধ ঃ

১০৮৮। কৰ্পূৰ এতোলা শিলৰ বাতিত লৈ ম'হৰ শিঙেৰে ২ দণ্ড লৈ ঘঁহিব। সেই কৰ্পূৰ পগলাৰ মূৰত ১ ঘণ্টা মান দি থ'ব। পগলা ঠাণ্ডা হ'ব আৰু নিৰলে টোপনি যাব।

১০৮৯। পনিহিজলৰ আগ ৭ টা, মানুহৰ গাখীৰ, একে বৰণীয়া ছাগলীৰ গাখীৰৰ সৈতে পগাই খালে পগলা ৰোগ ভাল হয়।

গলবেৰাৰ ঔষধ ঃ

১০৯০। আখচেকুৰী, বেজ কচুৰ মূল বটি লিপি দিলে ভাল হয়।

১০৯১। কলৰ চুৰা পাত পুৰি ছাই কৰি ঘঁহি দিলে বিষ নাশ হয়।

আঁঠু কামোৰণি, কঁকাল কামোৰণিৰ ঔষধ ঃ

১০৯২। মদাৰৰ দক্ষিণৰ ফালৰ শিপা, এৰা গাখীৰৰ সৈতে খুন্দি বল খালে ভাল হয়।

পখৰা বা বগা ওলোৱা দৰৱ ঃ

১০৯৩। তুতিয়া গুৰি ১তোলা গৰুৰ গাখীৰৰ সগত মাখন, ঘিউ আধা পোৱা কেৰাহিত হিং ১তোলা দি ভালকৈ ভাজিব। সকলোখিনি গুৰি কৰি ৮/১০ দিন ঘঁহিলে বগা বেমাৰ ভাল হয়।

মাত ওলোৱা দৰৱ ঃ

১০৯৪। বচ্, পিপলি, হালধি, গুণ পৰুৱা পোক, আদা, জিৰা, জনি, মধু গুৰি কৰি ঘিউ মিহলাই খালে মাত ওলায়।

গা চফা হোৱা দৰৱ ঃ

১০৯৫। কনাই শিমলুৰ পাত ও গবৈ , চেংগেলি মাছ আঞ্জা কৰি ৬-৭দিন খাব গা চফা হ'ব। ৰ'দত নোলাব।

জিহ্বা গুংগা ওলোৱা দৰৱ ঃ

১০৯৬। মেহেন্দিৰ ৰস দিলে জিহ্বা গুংগা ওলায়।

হাঁৰা কুমন্ত্ৰৰ ঔষধ ঃ

১০৯৭। সূৰ্যকান্তি মোল - ৩ ৰতি

ৰঙা দুৰৰি	-	১৫ ৰতি
বৰাহৰ মঙহ	-	আধা তোলা
কঠনাৰ মোল	-	৬ ৰতি
বৰাহৰ মোল	-	৫ ৰতি
কাফিং	-	৩ ৰতি
কুতচৰ মোল	-	৩ ৰতি
এৰা শিৰাৰ মোল	-	১ ৰতি
কণি বিহৰ মোল	-	১ ৰতি
যৱক্ষাৰ	-	১১ ৰতি
যৱধান	-	১৯ ৰতি

সকলোকে পিহি বৰি কৰি দিনে ৯ টাঁকৈ বৰি এসপ্তাহ খালেই হাঁৰা ভাল হ'ব আৰু কুমন্ত্ৰও ভাল হ'ব।

পোৰণি ঃ

১০৯৮। দৰৱ ঃ গা পোৰণি নৰিয়াত শৌচ পৰিস্কাৰ ৰাখিব। ধনিয়া দুতোলা আদ পোৱা পানীত আগদিনা গধূলি পৰত তিতাই থৈ পুৱা চেনি পেলাই খালে পোৰণি গুচে।

১০৯৯। আমেলতা বা শ্বেত কপৰাৰ ৰস বা উভয়ৰে ৰস মৌৰে সৈতে খাব।

১১০০। চন্দন, শ্বেতক পৰা বিৰিণাৰ মূল, পদ্মৰ মূৰা, মুথা, মোলান গুৱামৰি, ধনীয়া, উবৈকাঠ আৰু আমলখি সৰাকো মিলাই দুতোলা খালে আদসেৰ পানীত এপোৱা ৰস ৰাখি জুৰাই মৌৰে খালে গাৰ পোৰণি গুচে।

১১০১। ত্ৰিফলা আৰু সোনালুৰ শাঁহৰ কাথ চেনি আৰু মৌৰে খালে গাৰ পোৰণি গুচে।

১১০২। পুৰঠ কেঁচা নাৰিকলৰ মূৰ কাটি গুড় ভৰাই কিছুপৰ থৈ সেই পানী খালে গাৰ পোৰণি গুচে।

১১০৩। বীট লোণ, সুৱাগৰ আখৈ, জালুক সমজোখে লৈ গুড়ি কৰি, ৪ ৰতি গুড়ি মুখত লৈ মিছৰী পানী খালে, পিত্ত চাৰ হৈ হাড-ভৰিৰ, গাৰ পোৰণি হোৱা ৰোগ গুচে।

১১০৪। পাকৈ ঢৌৰা চৰাইৰ আঁগ মঙহ, ডাউক আৰু নেউলৰ আগ মঙহ, শুকাই ৰতি, পুৱাকলৰ আঠা সৈতে মও পৰিমাণ ৰৰি কৰিব। মিঠা আমৰ ছাল, অমৰাৰ ছাল, টকুনাৰ ছাল, মালভোগ কলৰ শিপাৰ ৰসত অলপ তপত কৰি খাব।

১১০৫। লেটা গুটি ৫ টা, বাম নলাৰ আগ ২ টা, টকুনাৰ আগ ৩ টা, হাতী পিপলিৰ ঠাৰি, ডামোলৰ পুলিৰ কুঁহি সৰাকো খুন্দি বসঙে চেনা বাখৰেৰে খাব।

১১০৬। গধূলি গোপাল ফুলৰ পিপা ৰটি গাখীৰৰ টেকেলি ধোৱা পানীৰ লগত মিহলাই খাব।

নোখোৰা দৰব :

১১০৭। টুবুকীলতাৰ আগ আৰু হাইঠা বাকলিৰ ফেন তুলি তালুত আৰু ভৰি-হাতৰ তলুৱাত দিব।

১১০৮। শত ধৌত ঘিউ অৰ্থাৎ ঘিউ পানীৰে এশবাৰ ধুই সেই ঘিউ সানিব।

১১০৯। কোমা ভাতুৰীৰ পাতৰ ৰস দুতোলা আৰু তিলৰ তেল দুতোলা মিলাই এখন কাঁহৰ মাজতলে বদত থ'ব-সব পাৰা তপত হ'লে সেই তেল তালুত আৰু হাত-ভৰিৰ তলুৱাত ঘঁহিলে গা-হাতৰ পোৰণি গুচিব।

১১১০। চেঁচা পানীৰে ভালকৈ ভৰি-হাত ধুই কোমা ভাতুৰীৰ পাতৰ ৰস আৰু তিলৰ তেল মিহলি কৰি হাত ভৰিত ঘঁহিব।

১১১১। পদ্ম পাতৰ বা কলপাতৰ শয্যা পাতি শুৱাই চন্দনৰ পানীত তিতোৱা বিচনীৰে বিচিব। গাত পানী ছটিয়ালে, চেঁচা পানীৰে গা ধুলে গা জুৰ পৰে।

১১১২। ৮ আৰু ৯ নং খোৱা দৰব গা ঘঁহিব।

ঔষধ

৩য় খণ্ড

ঊৰ্দ্ধশ্বাসৰ দৰব :

শ্বেত মদাৰৰ ৰস, মধু, নীলকণ্ঠ, ভুমুকৰ পানী সকলোকে বটি খাব।

চকুৰোগৰ দৰব :

ভোমোৰা গুটি, আমলখি, শিলিখা, নিয়ৰৰ পানীৰে বটি ছাঁত শুকুৱাই লৈ চকুত অঞ্জন দিব।

উদফাই, কাঁহ, ঘুংগুৰৰ দৰব :

১। দুবামালী ফুলৰ পাত, কঠনাৰ ছাল-পাত, কঠালৰ ছাল-পাত সবাকে গুৰি কৰি আহু চাউলৰ আধাখিনি গুৰি লব চাৰিওকে একত্ৰ কৰি খাব।

২। বাদুলীৰ মাংস, মৰিচ, পিপলী, মৰাণ আদা সবাকে ৰান্ধি খাব।

কাস, শ্বাস, পানীলগাৰ দৰব :

চেংগমৰা এতোলা গুৰিকৰি মৌৰে সৈতে খাব।

বৰ বায়ুৰ দৰব :

আমলখি, শিলিখা, ভোমোৰা গুটি, জালুক, পিপলি, আদা কাকড়াশৃংগী, কেতুৰী, কপৌফুল, দ্ৰাক্ষা, ঔফুল, বৰকুহিয়াৰৰ পাত, ভলুকা বাঁহৰ পাত, আমলখিৰ ছাল, জামুৰ ছাল, বৰপুৰৈৰ ঠাৰি, শতমূল, আঠিয়াকল, অমৰাৰ ছাল, এৰাঁ গাখীৰ সবাকে একত্ৰ কৰি কলসত থৈ গেলিলে মূৰত ভৰণ দিব।

বিপাদিকাৰ দৰব :

আমগুটি, পুৰা টেংগাৰ বাকলি, কাঠফুলা, বিড়ংগনা সবাকে বটি লেপ দিব।

হাড় ভগা জোৰা হোৱা দৰব :

লাই সামুকৰ বাহ, কেয়া কাইটৰ শিপা, ভেকুৰা খৰিছা, ভলুকা বাঁহৰ কুঁহি, ৰৰছা সবাকে বটি লেপ দিব।

দাঁত পোকৰ দৰব :

মৰাণ আদা, তেজমুইৰ শিপা, পুৰণি বৰুণ আঢ়েটা, নীলকণ্ঠ, তৰা গুটি এটা বটি দাঁতত দিব।

দাঁতৰ গুৰি পকিলে দিয়া দৰব :

মৰিচ, যষ্টিমধু, কুড়, বনসত, সবাকে বটি দাঁতত লগাব।

কুমতিয়াৰ দৰব :

আমৰ্ভিলিকা, সলিসূতা, মৰাণ আদা, গাঠিয়ন, বেতৰ লা, একত্ৰ কৰি দিব।

সাপৰ বিষৰ দৰব :

১। আমগুটি কুঞ্জিঠেকেৰা, কনকবিৰা, কঠগুাৰ ছাল, বাতিমণিৰ ছাল, বটি দাঁড়ৰ মুখত দিব।

২। হিংগুল এমহা, হৰিতাল, মনিছাল, তুতীয়া, দাৰমুখ, বিয়ালিটুক, সোলংগ, আদমহা সবাকে বটি গুৰি কৰি পচতীয়াৰ এংগাৰ, বগৰী এংগাৰৰ জুই দি তাত গুৰি অলপ পেলাই দি তিনিদিন ধোঁৱা লব।

সোতৰ দৰব :

কোৱাভাতুৰীৰ আলু, নুনিপাত, কলা খাৰ বটি মুৰ ধুব।

গৰুৰ গলবেৰাৰ দৰব :

শৰ পহুৰ শিংগৰ গুৰি ১ তোলা, জালুক ২ তোলা, পিপলি ২ তোলা, তিনিওকে বটি খুৱাব।

সৰ্ব কাঁহৰ দৰব :

কৰ্দৈ ৬০ টা, সোলেংগ ৬ টা, পুনিখাৰ ১ সেৰ, মোৱামাছৰ মুৰ গুচাই লব। প্ৰথমে সৰিয়হ বটিব, তাৰ পাছত মোৱামাছ দিব ঢাকন দিব। পিচত সোলোংগৰ ৰস দিব। তাৰ পিচত পুনি খাৰ দিব যদি নীৰস হয় অলপ পানী দিব। সিদ্ধ হলে নমাই থব। আগদিনা আবেলি বাদ্ধি থৈ পিচদিনা পুৱাৰ পৰা ৰাতিলৈ তিনিভাগ কৰি তিনিবাৰ খাব।

তিনিদিন বাদ্ধি খাব লাগিব। (দিনত তিনিবাৰকৈ)

কুছিয়ামোৰ, পেটৰ বিষ, পেট উখহাৰ দৰব :

বছৰ ৰস ১ তোলা, মৰিচ২১টা, পিপলি ২১ টা, সকলোকে বটি খাব।

খৰৰ পৰা মিশূল হোৱাৰ দৰব :

দৈ গাখীৰ ১ তোলা, বাহকৰ ৰস ১ তোলা মিহলাই খাব।

চকুত ফুলপৰাৰ দৰব :

মনিছাল, সৈন্ধৱ লোণ, মালতী ফুলৰ শিপাৰ ৰস তিনিকো চকুত দিব।

ৰক্ত বাতৰ দৰৱ :

মচুলি তিতা, বাহক তিতা, নিম তিতা, কৰ্দৈ, সোলেংদ টেঙা, যথাৰ সবাকে পগাই খাব।

ৰৰথছুৰ দৰৱ :

দুবপাঙ্কবালি, জালুক২১ টা, বাঘৰ মাংস, কানি আংগুলি প্ৰমাণে লৈ সবাকে বটি খুৱাব।

কোষ নাশ হোৱা দৰৱ :

ফুকৰাৰ শিপা ককালত বান্ধি লব।

ডোম জ্বৰৰ দৰৱ :

ভেৰেণ্ডাৰ শিপা, বাটত বৰা গাহৰীয়ে ললোটি লোৱা ধুলি লৈ দেওবাৰে বা মংগলবাৰে দুইকো মিলাই ফোট দিব।

শোথা নাশ হোৱা দৰৱ :

দেৱ তৰা আলু, কোৱাভাতুৰীৰ আলু দুইকো নাকেৰে উজাব।

বাত বিষৰ দৰৱ :

লাতকৰ্ণ, সলিবিসলি, বামশৰ, সম্পূৰ্ণ শৰ, বাঘিনী, পাৰিজাত ফুলৰ আলু, গুণৰাজ সোন্দাকলৰ আগ, ডোম চোৰতৰ শিপা, ভেৰেণ্ডাৰ শিপা, গোৰখচেই ৰৰপুনিৰ পাত, চেংগমৰাৰ আলু, ওভতা পৰুৱাৰ বাঁহ, আউনি পানৰ শিপা, লোণ, জালুক, পিলি, উতনুৱাৰ হাড়, শিংগি মাছৰ কাইট, শগুণৰ হাড়, টিকাৰ হাড়, সাংখিনী হাড়, বৰ আহুক, মচন্দৰী, বৰুণৰ ছাল, জাতি বিষ, বাঘৰ গাখীৰ সবাকে গোটাই এড়ি চোকবাত ভৰাই হাতত বান্ধিব।

কুমসাৰৰ দৰৱ :

কোৱাভাতুৰীৰ গছৰ ছাল, জালুক ২১টা, বচ, মবাণ আদা সবাকে বটি বড়ি কৰি খাব।

টেংগাপানী অহা, বমিৰ দৰৱ :

হালথিৰ বস, বাহকৰ বস, নিমতিতা, মহাতিতা, পোন্নালতি সবাকে সম জোখত লৈ ৩২ তোলা পানীত সিজাই ৮ তোলা হলে নমাই থৈ চেকি খাব। দিনত তিনিবাৰকৈ

বাতৰোগৰ দৰৱ :

১। কাছৰ মুৰ, মৰা তাৰৰ শিপা, পাৰিজাত ফুলৰ এালু, চালনীৰ ওপৰৰ চাউল,

সোণবৰিয়ালৰ শিপা, একল বীৰৰ শিপা, লোণ, জালুক, পিপলি, সবাকে একেলগ কৰি হাতত আৰিব।

২। জালুক, পিপলি, আদাশুণ্ঠি, পিপলিৰ মূল, চিতা, কালজিৰা, ভোগজিৰা, জনি, ঘোৰা জনি, শিলিখা, বৰচৈই, সৈন্ধৱ লোণ, যখাৰ, বিৰংগ ছাল, থেকেৰা সকলোকে সমজোখে লৈ গুগুল ১ তোলা দি বটি খাব।

দানৱ, ৰাক্ষস, ভুত-প্ৰেত, ডাকিনী,

আদিৰ ভয় নাশ হোৱা দৰৱ ঃ

শ্বেত অপৰাজিতা, জয়ন্তী ফুলৰ শিপা, বচসিহা, লোৱাল এই সকলো একত্ৰ কৰি এড়িত ভৰাই হাতত আৰি লব।

শ্বাস, কাহ, হৃদৰোগৰ দৰৱ ঃ

চনা কচু আলুৰ গুৰা, বৰুণৰ ছাল, আগিয়াচিতা, লাতকুণ, জামিৰ ৰস দিয়া পানী, জাইফল, লৱংগ, জাইপত্ৰ, কালজিৰা, ভোগজিৰা, জালুক, পিপলি, বাহক তিতা, লতাতিতা, ৰামবাহক, ভুইতিতা সবাকে সিজাই খাব।

খৰপীড়াৰ দৰৱ ঃ

গোখোৰ কাঁইট ১ তোলা, আকন বিন্ধি, আমলখি, ভোমোৰাগুটি সবাকে একেলগে খুন্দি ৩২ তোলাপানীৰে সিজাই ৮ তোলা হলে নমাই থৈ চেকি খাব।

অম্ল পিত্তৰ দৰৱ ঃ

ৰাংগা হালধি, কলীয়া হালধি, আদা, বনজৰা, সৰুবৰ, মানিমুনি, তেজমুই, শিলিখা গুৰি কৰি তিনিচামুচকৈ দিনে তিনিবাৰকৈ খাব।

পিত্ত বাতৰ দৰৱ ঃ

হালধি ২০ তোলা, পলাশ ফুল ২০ তোলা, সৰু মানিমুনি ২০তোলা, আদা ২০ তোলা, কলীয়া হালধি ২০ তোলা, বচ ২০ তোলা, সবাকে গুৰি কৰি ৩ চামুচকৈ দিনে তিনিবাৰকৈ খাব।

খৰপীড়া, গাঠি মুদগৰ, জিংগিৰি আদৰি দৰৱ ঃ

ক্ৰন্টকোৰি, গোখোৰ কাটা, শতমূল, যষ্টিমধু, যখাৰ, সকলোৰে সমান জোখেৰে লব। ৩২ তোলা পানী দি সিজাই ৮ তোলা থাকোতে নুমাব আৰু চেকি মৌৰে খাহ।

পেটৰ গুল্মৰোগ নাশ ঃ

দেবদাৰু, পিপলি, একলবীৰ, আদা শুণ্ঠি, লেটাগুটিৰ ডাল সবাকে গুৰি কৰি খাব।

মূৰ, কপাল বিষোৱা আৰু শোকৰ দৰব ঃ

এড়াৰ শিপা, কুড়, চাংগেৰী টেঙা, কাঞ্জি সমে বাটি মূৰত ভৰণ দিব।

মূৰৰ বিষৰ দৰব ঃ

কুমকুম, জাইপত্ৰী, দুবৰি (দূৰ্বা) তিনিওকে বটি ৰস উলিয়াই নাকেৰে উজাব।

এৰাঁ লগাৰ দৰব ঃ

১। ডালিমৰ ৰস, চাংগেৰীৰ ৰস, দুৰ্বাৰ ৰস তিনিওকে বটি ৰস উলিয়াই নাকেৰে উজাই দিব।

২। কালিকচু, ৰৰথেকেৰা, আমলখি, আমৰা, নেমুটেঙা সবাকে বটি ভৰণ লব।

অৰ্দ্ধ কপালীৰ দৰব ঃ

১। এড়াৰ মূল, মেদেলুৱা মূল, নেলুকা চন্দন, কাঞ্জি সবাকে বটি কপালত লেপ দিব।

২। কুমকুম, চন্দন, যষ্টিমধু, চেনি, ডালিমৰ ফুলৰ ৰস, সবাকে সম পৰিমাণে লৈ বটি ৰস উলিয়াই নাকেৰে উজাই দিব।

মূৰৰ বিষ, আদকপালীৰ দৰব ঃ

এড়াৰ মূল, কুড়, মেদেলুৱা, কাঞ্জি বটি কপালত লেপ দিব।

ঔষধ ওলোৱা দৰব ঃ

বন নহৰু ১ গোট, একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ একপোৱা, কনাৰী পাতৰ আগ ও কোমল পাত, পাতত দি সিজাই পাছদিনা খাব। তাৰ পাছত কোমল চাউল এমুঠি খাব। নহ'লে শিলিখা ২/৩ টা খাব।

দাঁত পোকৰ দৰব ঃ

আকনৰ এথা তুলৰ সহিতে দাঁতৰ গুৰিত লগাই দিব, ভাল হ'ব।

স্বপ্ন দোষৰ দৰব ঃ

সমান চাৰিচুকিয়া ১।। দুই অনা ভৰ ওজনৰ সীচা এডোখৰ শনিবাৰে ৰাতিপুৱা ককালত বান্ধিলে নাশ হয়।।

মাইকী মানুহৰ গা দুঃখ থাকিলে ভাল হয় (পেইন্ট হোৱাৰ সময়ত)

ফেটি সাপৰ মোট এটা বাঁওফালৰ কৰংগনত বান্ধিলে সোনকালে ভাল হয়।

বলীয়া কুকুৰে খোৱা দৰব ঃ

বগা কৰবীৰৰ শিপা আধা ইঞ্চি, ৮ টা জালুকৰ লগত বটি খাব।

ল'ৰাৰ দাঁত গজিবৰ সময়ত বেমাৰ হ'লে

চিকাৰ ওপৰৰ ওঁঠতো দাঁতেৰে সৈতে কাটি আনি শুকুৱাই ল'ৰাৰ ডিঙিত বান্ধিলে ভাল হ'ব।

নাকেদি তেজ গলে তাৰ ঔষধ ঃ

সুঠাবনৰ মূল, হাঁচিয়া বন, দ্ৰোৰ্ণৰ মূল, দেমতৰা বন, দ্ৰোৰ্ণৰ পাট, পচতিয়াৰ পাত সবাকে ৰস উলিয়াই নাকেৰে দুই টোপমান সুমুৱাই দিব ভাল হ'ব। (দুই তিনি দিন)

চেংগাবীহুৰ ঔষধ ঃ

চেংগা মৰাৰ আলু, বৰ মানমুনি, পচতিয়াৰ পাতৰ ৰস, গৰৈ মাছ সমে খাব।।

জহনি বেমাৰৰ ঔষধ ঃ

গাঁৱত যেতিয়া জহনি বেমাৰ উপস্থিত হয়, তেতিয়া কিছুমান কেঁচা চূণ কলহত ভৰাই, নতুনকৈ পানী দি ভৰাই তাত কাফুৰ এমহা দি মুখ বান্ধি ৰাখিব, প্ৰতিদিনে ৰাতিপুৱা আৰু গধূলি অলপ খাব, তাৰ পাছত, কিছুমান মহৰ গাখীৰ আনি কুজি থেকেৰা দি খুব টেঙা কৰি পেলাই, কাপোৰেৰে চেকি গাখীৰত থেকেৰা পেলাই দিব সেই পানীতো কাফুৰ দি মুখ বান্ধি ভালকৈ থৈ দিব। (নতুন নিগনিৰ লাদ যিমান হৰ গোটাই ৰাখিব, দৰৱ খোৱাৰ সময়ত আৰৈ চাউলৰ ভাত নেখাব, নোখোৱাকৈ কোনো বেমাৰীৰ ওচৰলৈ নাযাব। খাই যাব। মাছ গাখীৰ নেখালে ভাল, ৰোগীক খাবলৈ নিদিব; খাবলগীয়া পানী সূৰ্য উদয় নোহোৱাতেই আনি, গৰম কৰি নতুন কলহত, কাফুৰ দি মুখ বান্ধি ৰাখিব অলপ খাব প্ৰত্যেক দিনে পাগ পাত্ৰ নতুন কৰি দিনত এবাৰ গা ধুব, যেতিয়া মানুহৰ ভেদ বমি হ'ব, তেতিয়া তুবুকি লতাৰ পাতৰ ভৰণ দিব।।)

১টাৰ পাচত ২ টকা মান চূণৰ পানী খাব, ২৫ মিনিটৰ পাচত পেলুৰ দৰৱ খাব, তাৰ পাচত তলত লিখা দৰৱ খাব।

নেমুটেঙাৰ আগ ৩ টা, সুমথিৰা টেঙাৰ আগ ৩ টা, নুনি গছৰ চাল দক্ষিণ ফালৰ ২ আংগুল, কেএঁৰবনৰ গুটি ৭ টা, গৰু খিছুৰ গুটি ৭ টা, মোৰ দাহীনীৰ শিপা ২ ডাল, সূৰ্য্যকান্তি ফুলৰ শিপা ২ ডাল, পদুনাৰ আগ ৭ টা, ভাং ১ মহা, কাফুৰ আধা মহা, জালুক ১০ টা কলা নিমখ ১ মহা, গাঠিয়ন আধামহা, মকচকল পাটি।। ।।

সকলো বতি বড়ি কৰিব, ১ মহা আভাজ বড়ি কৰিব ১৫ মিনিটৰ অন্তৰে অন্তৰে ১/২ খুৱাব, ভেদ বমি অন্ত নোহোৱা পৰ্য্যন্ত, ফন্দিয়াই ধৰিলে তাৰপিন তেল, মিঠাতেল দুইকো মিচাল কৰি ৰুগীৰ গাত খুব ঘহি দিব। ৪/৫ সেৰ মান লোণ ভাজি সেকিব, তাৰ গাত বাঁহৰ ঘূনৰ গুৰি ঘহিব, আপুনি গৰম হ'ব। যেতিয়া মুতিব নোৱাৰিব তেতিয়া তলত লিখা দৰৱ খুৱাব।

মানিমুনি শপা ৩ ডাল, নতুনকৈ হুগা নিগনিৰ লাদ ২১ টা, ২ টা পানীত বটি খুৱাব, পেস্রাব চলিলে জিব, যেতিয়া ভেদ বমি বন্ধ হ'ব, তাক মাজে মাজে ভৰণ দি থাকিব।। ২০ মিনিটৰ অন্তৰে চুণৰ পানী খাব। যেতিয়া পিয়াহ লাগিব গৰম কৰা থান্দা পানী খাব, মাজে মাজে টেংগা গাধীৰ পানী অলপ অলপ খাব, দুটা এটা ডালিমৰ গুটি মুখত দিব। যেতিয়া বন্ধ হ'ব, সিজোৱা পীথা বা চাগুদানা কিম্বা উখোৱা চাউলৰ কোমল ভাত দিব, পদুনাৰ সহিত ভাত দিব।

গ্ৰহণীৰ দৰৱ ঃ

গ্ৰহণী হ'লে খাবোনি, জলকীয়া, বেটগাজ, পোৱা মাছ, বঙালাউ, মছুৰ মাহ আদি গৰম বস্তু নেখাব।

১। গধূলি কৰকৰা ভাতৰ লগত নেমুটেঙা ৭ ফাল চেপি লব, চুৰা টেঙা গাধীৰ লব, আঠিয়া কল প্ৰতিদিন খাব, বাতিপুৱাই ঔষধ খাব, কেঁচা আঠিয়াকল এটা, নেমু টেঙাৰ ৰস, কেঁচা কলৰ বাকলি সহ ৫ টা লব, তাতে কানী মাটি মাহৰ দুইভাৰ সমান লব, গৰুৰ গাধীৰৰ এবাঁ গাধীৰ সকলোকে মিহুল কৰি খাব।

২। কথালৰ আগ ৭ টা, সৰু বৰ মানিমুনি, ধতুৰাৰ কোমল আগ ৩ টা, আকণৰ কোমল আগ ৩ টা, ভাঙৰ আগ ৩ টা আটাইকে বতি পান শুকুৱাৰ দৰে শুকাব, তাৰ পাছত বুট মাহৰ সমান কৰি বড়ি কৰি লব। প্ৰতিদিনে বাতিপুৱা আৰু গধূলি খাব।

৩। চেংগেলী মাছ, কুজি থেকেৰা, টেপৰ টেঙা সিজাই খাব।

মাইকী মানুহৰ বৰ ফুল সৰা দৰৱ ঃ

কথন্দাৰ সৰা ফুল, হিদালৰ সৰা ফুল, দুইকো মিহলাই পানীত মোহাৰি খাব।

বৰ পুনীৰ শিপা, কলাসূতাৰে একে উশাহে চুলিত বান্ধি দিব। নতুবা দালচেনি পানীৰ সহিত মোহাৰি খাব আৰু পেটত ঘহি দিব।

ৰোগৰ লক্ষণ ঃ- কুহ কুহিয়া জ্বৰ, থাহ মাৰি ধৰে, কাঁহি থাকে তাৰ ঔষধ

কযুৰ ১ মহা, মৰাণ আদা ৫০ গ্ৰাম, জালুক ২১ টা, পিপলি ৭ টা, কানী আধামহা, সকলো বটি মৌৰ ৰসত মাৰি দিনত তিনিবাৰকৈ খাব।

শগুণী লতাৰ পাত, ভেদাই লতাৰ পাত, নেমু টেঙাৰ পাত সকলোকে ১ সেৰ মান পানীত সিজাই আধা সেৰমান কৰিব। মৌৰ সহিত মিছাল কৰি খাব।

কঠালৰ কুণহিপাত, সৰু বৰ মানিমুনি, আকণৰ কুঁহিপাত, ধতুৰাৰ কুঁহিপাত, কানি ১মহা সৰাকে মিহু কৰি দিনত তিনিবাৰকৈ খাব।

সন্তান হোৱা দৰৱ ঃ

ঘৰত পোহা কলা মেকুৰিৰ ৰক্ত, আকণৰ তুলা, পুষ্যা নক্ষত্ৰ সংগ্ৰহ কৰিব লাগে। চাৰি দিনীয়া গা ধোৱৰ দিনা ৰক্ত কণিকা তুলাত লগাই গা ধোব লাগে। গাত লগাই দিব(পুৰুষে)

মালভোগ কলৰ মাজত গুবৰুৰাৰ পেতু, গেৰেলাৰ গু, সোপ, বৰঘৰৰ দক্ষিণ ফালৰ চালৰ কুটা মাজত সুমুৱাই খাব।

মামৰিৰ দৰৱ :

নীলকণ্ঠৰ মূল, ৰংগাচিতাৰ মূল, লতা তিতাৰ মূল, বাহেকৰ মূল, কেশৰাজৰ মূল, হৰিদ্ৰা।

সকলোকে লগ কৰি চোবাই খাব বা বটি খাব।

পদ্মনলাৰ দৰৱ :

ক'লা তুলসীৰ আগ ৭ টা, মৰাণ আদা, লোণ পদ্মগোট, তেজমুইৰ মূল, জালুক ৫ টা, পিপলি আঢ়েটা।

সবাকে লগ কৰি বটি পি খাব

ঘুংগৰৰ দৰৱ :

১। গন্ধক বটি পোষ্টৰ ভিতৰে থৈ পুৰি ক'লা হলে ৰাখিবা কেঞ্চো গোট দি বটি পি খাব।

২। ৰাতিমণিৰ মূল, ভেৰেণ্ডা, শিলিখা সমভাগে লৈ বটি খাব।

সৰ্ব কুষ্ঠৰ দৰৱ :

কসাসাল ১, গুড ১ ৰোহিন্তা গৃহে স্থাপয়েত, কৃৰ্তিকায়া পানাত।

কুৰুণ্ডৰ দৰৱ :

অনিপুষ্প ১ টা, ধান্য পুষ্প ১ টা, ঘোটম্যাল দুগ্ধ১।

বটি লেপ দিব

ৰাজ বশ্যকৰণ দৰৱ :

কুমকুম, বগা চন্দন, গোৰোক চেনা, গাখীৰ, গোলাপজল।

সবাকে বটি কপালত তিল এটাৰ মান ফোট লব

জল সাৰৰ দৰৱ :

ধাতু ফল ১২, সৈন্ধব্য লোণ দুয়োকে এখত্ৰ কৰি খাব।

অৰিসৰ দৰৱ :

উহমুৰ ফল১, তাৰ মূল, ছাল বটি খাব।

বিষুসাৰৰ দৰৱ :

ভোমোৰা গছৰ ছাল, কেঁচা গাখীৰত সমভাগ লৈ খাব।

স্ত্রী জলসাৰৰ দৰৱ :

টেঁপৰীয়াৰ পত্ৰ, ষ্টামাস গুড়িৰে খাব।

কুকুণ্ডৰ দৰৱ :

কণ্টকোৰ বীজ, আদা সহিতে বটি লেপ দিব।

দাঁত চুলি নপকাৰ দৰৱ :

নিগুণ্ডি মূল১, গুড়ি কৰি ছাগলীৰ গাখীৰেৰে খাব। ৭ দিনলৈ সহবাস নকৰিব।

ডিংগৰীয়া ৰোগৰ দৰৱ :

বকুলৰ গুটি বটি খাব।

ক্ষয় ৰোগৰ দৰৱ :

তালমূলি সৌসহ খাব।

হ্যলধীয়া কাংগলৰ দৰৱ :

এৰগুমূল বটি চকুৰ গুৰিত লেপ দিব।

কাম নাশ হোৱা দৰৱ :

১। নিগুণ্ডি চূৰ্ণ ১, মৌ ১, পপ্লিস ১, সমে খাব।

২। চিতা মূল, বাসক ৰস, ভেকুৰী তিতাৰ ৰস, মৌ একত্রে পান কৰিব।

অৰ্ধ কপালিৰ দৰৱ :

সোলষ্ঠ বীজ, আদা বটি লেপ দিব।

বিন্দুসাৰৰ দৰৱ :

যখাব, শৰ্কৰা বটি খাব।

উদৰৰ সৰ্ব শূলৰ দৰৱ :

এলাপিপলি চূৰ্ণ দৰো সমকৰি ঘিঁউৰে খাব।

কুকুণ্ডৰ দৰৱ :

স্বেতাৰ্ক মূল গুঞ্জ সমে বটি লেপিব।

বসন্ত ৰোগৰ দৰৱ

জয়ন্তী ফুলৰ মূল বাহি পানীৰে বটি খাব।

চকুৰ পটলৰ ৰোগ :

শ্বেত অপৰাজিতাৰ অঞ্জন লব।

বশ্য হোৱা দৰৱ :

একেবৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ (মাক আৰু পোৱালী) কাদলী বীজ লগ কৰি অংগত লেপ দিব।

চক্ষু ৰোগৰ দৰৱ :

বিশ্ব পত্ৰ ১, ছাগলীৰ গাখীৰ ১, জাতি ফল ১, হৰিদ্ৰা ১ বটি চক্ষুপুটে লেপ দিব।

কৃষ্ণ কুষ্ঠৰ দৰৱ :

ধাতৃচচ১, তাৰফল১, বীজ ১, মধু ১, সৌৰিবাৰ চতুৰ্দশীত স্বেত অপৰাজিতাৰ মূল ১, ঘৃতৰে সিদ্ধ কৰি ৫ বাৰ লেপ দিব।

শ্বেত কুষ্ঠ ৰোগৰ দৰৱ :

বগা অপৰাজিতাৰ মূল, মধু সমে বটি লেপ দিব।

বিকাচ কুষ্ঠ ৰোগৰ দৰৱ :

আদিত্য বাসতে সেত অপৰাজিতাৰ মূল ১, অজলাদ ১, তিলতেল সহ তিনিবাৰ লেপ দিব।

কুকণ্ডৰ দৰৱ :

কামৰংগা ১, আদ্ৰক ১, সৈন্ধৱ লোণেৰে লেপ দিব।

গলগ্ৰহৰ ঔষধ :

১। জিকা ফুল ১, বকুলৰ ফুল ১, আলপটা বটি খাব।
২। কপাহৰ ফুলৰ গুৰি ১, মহিষ ছেলো চূৰ্ণ ১, মংগলবাৰে দুপৰীয়া বটি খাব

জৰপিত্ত চক্ষু ৰোগৰ দৰৱ :

নিগুণ্ডি মূলৰ চূৰ্ণ তেলেৰে লেপ দিব।

সৰ্ব ব্যাধি আৰু অষ্টাদশ কুষ্ঠৰ দৰৱ :

নিগুণ্ডি চূৰ্ণ সাত বটি শিৰত লেপ দিব।

নিদ্ৰা তন্ত্ৰনৰ দৰৱ :

বৃহতী, সৈন্ধৱ লোণ, জেষ্টমধু সবাকে লগ কৰি বটি খাব।

নাৰী পুত্ৰৱতী হোৱা দৰৱ ঃ

নৰ নাগেসৰ মূল ১, ঋতুৰ সময়ত লঘোণ দি কমৰত বান্ধি লব।

উদৰ গুল্মৰ দৰৱ ঃ

পঞ্চত্রিকাল মূল ৩ তোলা, পুৰাতন মূলা ১ তোলা, গজ পিপলি ৪ তোলা বৃহমুত্রে বটি খাব।

বশীকৰণৰ দৰৱ ঃ

সহদেৱ মূল ১, শ্বেত বৰিয়ালৰ মূল বটি খাব। সাধ্য আৰু সাধক দুয়ো ঘৰ্ষণে বশ্য হ'ব।

কাঁহৰ দৰৱ ঃ

ভুই কোমোৰাৰ আলু, মৰিচাতা ২ বটি খাব।

কুকুৰিকণাৰ দৰৱ ঃ

১। কালকামুন্দা পুষ্প মোহাৰি চকুত অঞ্জন দিব।
২। ছাগলীৰ মাংস সিজোৱা ঘিউ চকুত দিব।

পালা জ্বৰৰ দৰৱ ঃ

কাতি মাহত হস্তি কৰ্ণৰ মূল ১, পলাসৰ মূল ১, বিৰু-সিযুৰ মূল ৩ বাটি সাতদিন খাব।

দাঁতৰ বিষৰ দৰৱ ঃ

বৃহতী মূল, নীলকণ্ঠৰ মূল, লোণ সকলোকে সমভাগে লৈ বটি দাঁতত ঘহিব।

খলদীৰ্ঘ কৰণৰ দৰৱ ঃ

১। কেঁএগা মূল, বৃহৎবাৰ্তাকীৰ মূল, বৃহতী ভল্লা এই সকলো পিহি লিংগত লেপ দিব।

বৃহৎ কাকিবলৰ বীজ, পিপলি, মধু সহিতে পিহি লিংগত লেপ দিব।

বীৰ্যস্তম্ভন (বীৰ্য বঢ়া দৰৱ) ঃ

বটমঞ্জৰী, উৰিৰ তামোল সহ খাব লাগে।

বাত ৰোগৰ দৰৱ ঃ

অপাসাৰ্গ মূল ১, পূৰ্ব ভাদ্ৰপদ নক্ষত্ৰত বটি লেপ দিব।

গলবেৰাৰ দৰৱ ঃ

সৰু পুৰৈৰ পাত আৰু মুল সমে বটি গলত ঘহিব।

কৰ্ণশূলৰ দৰৱ ঃ

কুশমূল ১, অৰ্কপত্ৰ ১ সমে বটি লেপ দিব।

গলগণ্ডৰ দৰৱ ঃ

বসন্ত পাত ১, কেসৰাজ ১ বটি তিনিদিন খাব।

শিৰ শূলৰ দৰৱ ঃ

গেলা কলৰ মূল গৰম কৰি লেপ দিব।

কুকুণ্ড নাশ ঃ

শ্বেতাৰ্কমূল, গুঞ্জসমে বটি লেপ দিব।

স্ত্ৰী বন্ধ্যা হোৱা দৰৱ ঃ

শ্বেত অপৰাজিতাৰ মূল, শ্বেত গুঞ্জা মূল ১, তামোলৰ লগত খুৱাব।

দাঁত নসৰা দৰৱ ঃ

ওলৰ মূল দাঁতৰ গুৰিত লৈ থাকিব।

ইন্দ্ৰিপাতৰ দৰৱ ঃ

ধুতুৰা গুটি ২ পাত ১ অশ্বিনী নক্ষত্ৰত লিংগত লেপ দিব।

দাঁত নলৰা দৰৱ ঃ

অৰ্ক পত্ৰৰে সেকিব লাগে।

বাত ৰোগৰ দৰৱ ঃ

উগ্ৰেৰংদাবী ১, আমলখি ফল ১, অশ্বগন্ধা ১, বটি সৰ্ব গাৱে লেপ দিব।

কাহ, শ্বাশ, মন্দাগ্নি আৰু অজীৰ্ণ জ্বৰৰ দৰৱ ঃ

হৰিদ্ৰা, পিপলি, সৈন্ধৱ লোণ সমে ৰাতিপুৱা বটি খাব।

ধৰণি নাশ

টংগন মাসা ১, এক্কে ফৰণৰ গৰুৰ গাখীৰেৰে খাব।

কাঠ বিৰালিৰ দৰৱ ঃ

মণিপুষ্প. ধান্যপুষ্প বটি লেপ দিব।

সূৰ্য ফটাৰ দৰব :

কতমাল মূল, চম্পা, কদল, বৰুণী তণ্ডুল, ৰবিয়াল পত্ৰ বাটি লেপ দিব।

দৰমাদৰ দৰব :

পুনৰ্ণৱা শাক, ক'লা তুলসীৰ আগ ১০০৮ টা, চোৰাতৰ আগ ১০০৮ টা, মাগুৰ মাছেৰে বান্ধি খাব।

নিদ্ৰা নাশ হোৱা দৰব :

১। কাঞ্চিমূল শিৰত লব।

২। চম্পা কলৰ পশ্চিমৰ শিপা বাটি শিৰত লব।

শ্বেত জলসাৰৰ দৰব :

অঞ্জন মূল ২ তোলা, দধি ৪ তোলা বাটি খাব।

হেকচিৰ দৰব :

বগৰীৰ মজ্জা মধুৰে খাব।

ছৰ্দিৰ দৰব :

উষিৰ মূল, তণ্ডুল বাটি পানীৰে খাব।

বস্য হোৱা দৰব :

১। শ্বেত অপৰাজিতাৰ মূল তামোলৰ লগত খুৱাব।

২। অশ্বিনী নক্ষত্ৰত অশ্বখবালং ১০ আংগুস্ট প্ৰসানে যাৰ ঘৰত থব সি বস্য হ'ব।

অতিবলী হোৱা দৰব :

পূৰ্ব ভাদ্ৰপদ নক্ষত্ৰত বেলৰ মূল বাটি ৰস খাব।

সৰ্পৰ বিষ নাশ হোৱা দৰব :

লতা কাকীৰল বাটি দাঁৰৰ মুখত দিব।

বন্ধ্যাস্ত্ৰী গৰ্ভৱতী হোৱা দৰব :

১। সুবৰ্ণ সেফালী মূল মধু সহ খাহ (ঋতু স্নানৰ দিনত)।

২। ঋতু কালত কুকুসুঠাৰ মূল ঘিউৰে খাব।

বিষ কাণ্ড নাশৰ দৰব :

ঢাকনা পত্ৰ কাজিৰ ৰসেৰে খাব।

জ্বৰৰ ঔষধ :

বন কপাহৰ মূল মুখত লব।

ৰক্ত সাৰৰ দৰৱ :

ঢাকন পত্ৰ, তণ্ডুল পানীৰে বটি খাব।

ৰাজ মোহিনী :

ভৃংগৰাজৰ মূল ১, গোৰোক চেনা ১, বটি তিলক লব।

বস্ত্ৰ স্তম্ভন :

শ্বেত গুঞ্জা পুস্যা নক্ষত্ৰত বাহুত বান্ধি লব।

সৌভাগ্য হোৱা :

ভৰণি নক্ষত্ৰত সেফালী মূল ১, হাতত বান্ধি লব।

বল্লভা হোৱা দৰৱ :

হস্তা নক্ষত্ৰত পলাশৰ মূল গাখীৰ সহিতে বটি খাব।

সূতা ছিগা দৰৱ :

অশ্বিনী নক্ষত্ৰত জামুকৰ ডাল ১২ আংগুল তাঁতীৰ ঘৰত থলে সূতা ছিংগে।

মাছ হৰণৰ দৰৱ :

পূৰ্ণবসু নক্ষত্ৰত একিকিনক ১২ আংগুল বিলত থলে মাছ হেৰাই।

মদ্য হৰণ কৰা দৰৱ :

কৃত্তিকা নক্ষত্ৰত সুটিগৃহত অৰ্কডাল ১৬ আংগুল থলে মদ তৈয়াৰ কৰিব নোৱাৰে।

লোহা দগ্ধ কৰা দৰৱ :

ৰোহিনী নক্ষত্ৰত খদিৰৰ ডাল ১ আংগুল কমাৰৰ ঘৰত থলে লোহা দগ্ধ হয়।

তেল হৰণ দৰৱ :

চিত্ৰা নক্ষত্ৰত ভল্লা গছৰ ডাল ৪ আংগুল তেলীৰ ঘৰত থলে তেল হৰণ হয়।

কাজিয়া লগোৱা দৰৱ :

ৰেৱতী নক্ষত্ৰত ৰবিয়াল ৩ আংগুল শত্ৰুৰ ঘৰত থলে কাজিয়া হ'ব।

গৰ্ভৱতী হোৱা :

ইতি কৌতুকাৰ্ণ শ্বেত তড় পুষ্প কাঁচা গাইৰ গাখীৰেৰে তলত লেপ দিব।

গাৰ ৰং ভাল হোৱা দৰৱ :

মহিলাদ, হৰিদ্ৰা, আদা বটি গাত ঘহিব।

অৰ্ধ কপালীৰ দৰৱ :

ভৃংগৰাজৰ মূল, কাজি নেমুৰ ৰসে সহিতে খাব।

ত্ৰিশিৰা জ্বৰৰ দৰৱ :

ভৃংগৰাজৰ মূল সোঁ কাণত বান্ধি ললে ভাল হয়।

মুখ সুবৰ্ণ ৰংগ হোৱা দৰৱ :

সোলংগৰ মূল, ঘৃত, মনি ছাল সকলোকে সমভাগে লৈ বটি মুখত ঘঁহিব।

ৰাজ বশীভুত হোৱা দৰৱ :

কেশৰাজ ১, ভৃংগৰাজ ১, জয়ন্তীফুল ১, অপৰাজিতাৰ মূল এই সকলো সমভাগে লৈ গ্ৰহণ লাগি থাকোতে পিঁহি ফোঁট লোৱা মাত্ৰকে ৰাজ বস্য হয়।

ৰক্ষা তিলক :

গ্ৰহণত গোৰোচনা ১, অপৰাজিতাৰ মূল ১, বটি ফোঁট লব।

বিন্দু পতিত নোহোৱা দৰৱ :

নিমৰ বীজ, অৰ্কমূল, অশ্বিনী নক্ষত্ৰত বটি মূৰত ভৰণ লব।

চণ্ড হনাৰ দৰৱ :

সেংগুনীয়া মূল, ঘোষমূল, ক্ষুদ্ৰ বন কপাহীৰ মূল, মৰিচ ৯ টা, পিপলি ৯ টা বটি খাব।

বিষ বান নাশ হোৱা দৰৱ :

বাইবাঘিনীৰ মূল, মৰিচ ৯টা, পিপলি ৫ টা বটি খাব।

ক্ষয়ৰোগ, জ্বৰ, শোৰৰ দৰৱ :

১। পিপলি ১০ টা, মৰিচ ২০ টা, মৌ, কুথকুৰি অলপ তপত কৰি খাব।

২। আদাৰ গুৰি দুইতোলা, জালুক দুই তোলা, চেনি বা ভাল গুড় মিচ কৰি খাব।

নাকেৰে পুজ অহা দৰৱ :

ডিমৰু ফুল ঘিউত ভাজি চেনি দি খাব।

আঠ প্ৰকাৰৰ মুখৰ ৰোগ নাশ হোৱা দৰৱ ঃ

যষ্টীমধু, আদা, মুথি, তিল, মৌ, গুড় সবাকে একত্ৰ কৰি বটি বৰি কৰি মুখত লব।

পাকভুণ্ড, জিহ্বাৰেথ, দন্তৰোগৰ দৰৱ ঃ

জাইফল, চন্দন, মুঠা, যষ্টীমধু, পোৱোলা লটি, তেজপাত, সোনাৰুৰ ছাল, বিৰিনা, শিলিখা সকলোকে সমজোখেৰে (দুই তোলাকৈ) লৈ ২২ তোলা পানী দি সিজাই ২ তোলা হলে নমাই চেকি মুখত লব।

জ্বৰ ভাল হোৱা দৰৱ ঃ

১। যেচাৰ পাখি, একলবীৰৰ শিপা, বৰিয়ালৰ মূল, ৰবচাৰ শিপা চাৰেকো এড়িৰ চোকৰাত ভৰাই বাহুত বান্ধি লব।

মুৰৰ বিষ, বাত বিষ, গো পোৰণি আদকপালীৰ দৰৱ ঃ

বেলৰ মূল, অমৰাৰ মূল, তিতা ভেকুৰীৰ মূল, জমলাখুটি, আমৰ ছাল, অমৰিলতা, শতমূল, বিৰিনা, বৰকুহিয়াঁৰ ,আমলখি, ৰবছা, কুড়, পদ্মৰ মূল সকলোৰে শিপা আনি খুন্দি কলহত ভৰাই থব। অলপ গেলিলে ভৰণ লব।

অৰ্শ্বী বিনাশৰ দৰৱ ঃ

পত্ৰ আম্ৰ খণ্ড ২১, পিপলি ২১, সৰিয়হ ২১ সকলোকে বটি খাব।

জলোদৰ নাশ হোৱা দৰৱ ঃ

লোহকণ্টক ২১, তস্যাবিম্মন জোখা ১, ৰক্তচিতা জোখা ১, শতভীয়াৰ মূল জোখা ১, তেতামুই জোখা ১, কাপজিবা জোখা ১, সোণ কাৰ্শ্বিৰিছি জোখা ১, সবাকে বটি গাখীৰেৰে খাব।

তোক লগা দৰৱ ঃ

পিপলি, সৈন্ধৰ লোণ, হালধি খুন্দি বাতিপুৱা পানীৰে গৰম কৰি খাব।

প্ৰতিধৰ হোৱা দৰৱ ঃ

১। ঘিউ, মৌ, সাত্তলাতিল সবাকে বটি ১ মাহলৈ খাব।

২। আমলখিচুৰ্ণ, ঘিউ, মৌ পানীসহ খাব।

জলোদৰ দৰৱ ঃ

পিপলিৰ মূল, ছাগলীৰ গাখীৰত সাতদিন থৈ পিচত খাব।

বাত ৰোগৰ দৰব :

ধুতুৰা গুটি, ভেৰণ্ডা গুটি, গন্ধক বাটি তেলেৰে মিহলাই লেপ দিব।

বায়ু শূলৰ দৰব :

পিপলি বিকৰ, এলানিৰুৰ ঘিঁউৰে খাব।

জিংগৰীৰ দৰব :

বগৰী গুটিৰ সাহ, ৰুদ্ৰাক্ষৰ গুটি পিহি খাব।

ৰোমকন্টিকাৰ দৰব :

হৰিতকী (শিলিখা) সাহ গুৰি কৰি তামোলৰ লগত খাব।

ৰক্ত সাৰৰ দৰব :

এলাবীৰ্য্য এৰেৰুৰণীয়া গৰু গাখীৰৰ সৈতে খাব।

বিন্দু পাত নহয় তাৰ দৰব :

হাতীসুৰীয়াৰ ফুল, ভাংৰ ফুল সমভাগে বাটি খাব।

বিন্দুসাৰৰ দৰব :

১। পুষ্যাৰ্কে শ্বেত অৰ্কমূল গৰু গাখীৰেৰে খাব।
২। হেলঞ্চি শাক খাব।

কাম, শ্বাস ভাল হয়

ৰক্তচিতাৰ মূল বাহি পানীৰে খাব।

আংগ বাত নাশ হোৱা দৰব :

মানগুটি, ঘিঁউৰে বাটি খাব।

পাংগ বাতৰ দৰব :

শ্বেত কাকীবোলৰ মূল চাউল ধোৱা পানীৰে খাব।

স্তন বৃদ্ধি হোৱা দৰব :

শ্বেত কচুল, কৃষ্ণলাইৰ গাখীৰেৰে সৈতে খাব।

পেটৰ ব্যাধিৰ দৰব :

চৰাআল, লোন্দাকল, জখাৰ এই তিনিওকে বাটি খাব।

স্ত্ৰী গৰ্ভপাতৰ দৰৱ ঃ

১। পাতিদৈৰ ফুল বটি নিয়ৰৰ জলেৰে লেপ দিব।

২। আগিয়াচিতাৰ মূল বটি খাব।

সংগ্ৰামত জয় হোৱা দৰৱ ঃ

সিজুৰ মূল হাতত বান্ধি লব।

শোভ নাশ

মৰাণ আদাৰ ৰস, পিপলি একেলগে খুন্দি খাব।

গোমাৰ দৰৱ ঃ

গোবৰ খুটিৰ ছাই, কুমজেলেকুৱাৰ ছাই, কেচুৰ ছাই সবাকে মিচ কৰি লেপ দিব।

সঞ্চিত গ্ৰহণীৰ দৰৱ ঃ

কলা ধানৰ চাল, কলডিলৰ আঠা, পুৰণি কেপা কাণি, কুকুৰ সুতাৰ পাত সবাকে বটি বড়ি কৰি খাব।

নানা কাঁহ গুছে

আগৰকাঠ, গন্ধক, ডোমচোৰাতৰ মূল, আচুকাঠ, মুনিৰ আগ সবাকো গুৰা কৰি খাব।

নয়ন চন্দ্ৰ লৌহ (আন্ধাৰ দেখা, জাল পৰা, ফুলপৰা, কুকুৰীকণা, লোহাই থকা)ৰ দৰৱ ঃ

উৎপল, ককোলি, যষ্ঠীমধু, বৰিয়ালৰ মূল, কেহেৰু, কণ্টকাৰী, তিতাভেকুৰী, লৌহজাৰণ, (শুৰি কৰিব), আমলখি, শিলিখা, ভোমোৰা সবাকে ৩২ তোলা পানীত সিজাব ৮ তোলা হলে নমাই থব। আৰু চেকি গুড়ি কৰা দ্ৰব্য দি ছাঁত শুকুৱাব। ভৃংগৰাজৰ ৰস, বাহকৰ ৰস, শতমূলৰ ৰস, বৰিয়ালৰ ৰস, আদিও লগত দিব। বগৰী গুটি সমানকৈ বড়ি কৰি শুকাই থৈ ৰাতি ভাত খোৱাৰ পিচত দিনত এটাকৈ খাব।

চন্দ্ৰোদয় বৰ্ত্তি (চকুৰ খজুৱতি, ফুল পৰা, জাল পৰা, আৰ্বুদ, মাংস বঢ়া, কুকুৰীকণা আদি নাশ)ৰ দৰৱ ঃ

শিলিখা, বচ, কুড়, পিপলি, জালুক, ভোমেৰাগুটি, নাভিশংখ, সোধন কৰা মণি ছাল, সবাকে সমভাগে লব। (বড়ি কৰিব লাগিব) ছাগলীৰ গাখীৰেৰে পাগি খাব। আৰু বড়ি ছাগলীৰ গাখীৰ বা মৌ বা নিয়ৰৰ পানীৰে চকুত অঞ্জন দিব।

পেত কামুৰিয়াৰ দৰৱ ঃ

১। আদা, হিংগ গৰম কৰি খাবৰ।

২। কুচিলা, লেটাগুটি, আদা, জনি বহু, মিঠি, ধনিয়া, মৰিচ, পিপলি, মাহাতেতা, নীলকণ্ঠতিতা, নিমথ সবাকে গুৰি কৰি খাব।

পেট কামুৰি, কুছিয়া, চেংগাকামুৰি আদিৰ দৰৱ ঃ

পলাশৰ গুটি, তেজমুইৰ ছাল ২ তোলা, চন্দন ২ তোলা, চিতা ২ তোলা, মৰিচ ২ তোলা, লোণ ২ তোলা, পিপলি ২ তোলা, ঘোষ লতাৰ গুটি ৪ টা, কৰাই ৭ তোলা সবাকে গুৰি কৰি তিনি দিন খাব।

হাথি কামুৰিৰ দৰৱ (পেট কামুৰি) ঃ

হাইঠাৰ ছাল গুলি খাব।

বাঘ চোঁৰ দৰৱ ঃ

ৰংগা পাণ, বগৰীৰ দক্ষিণৰ ছাল, মানিমুনি তনিওকে বটি বড়ি কৰি পানীৰে সৈতে গুলি খাব।

সৰ্প ভয় নাশ ঃ

সেত ঔৰ শিপা তামোলেৰে খাব।

জিহ্বা বেথ নাশ হোৱা দৰৱ ঃ

তেজমুইৰ ছাল চোবাব।

পেলু কামুৰিয়াৰ দৰৱ ঃ

মৌডুনৰ মূল, কুঁহিয়াৰৰ ৰস, কুজি থেকেলা, বাহক সবাকে বটি ৰস উলিয়াই খাব।

লেংগৰ দৰৱ ঃ

সোলেংগ, চোৰাঙৰ মূল, মাধৈ লতাৰ মূল, কেঞ্চৌ মূল, তেজমুইৰ মূল, চিমৰিংগাৰ মূল, মৰিচ, পিপলি সকলোকে সমভাগে লৈ পগাই লোণ দি খাব।

পেলুৰ দৰৱ ঃ

ভেৰেণ্ডা মূল, মৌ সহ বটি খাব।

কাঁহৰ দৰৱ ঃ

হাইঠাৰ ছালৰ ৰস, আগিয়াচিতাৰ ৰস, বচৰ ৰস, আমচেংগেলাৰ ৰস, গোৰকটৈৰ ৰস, সবাকে একত্ৰ কৰি খাব।

চকুৰ ৰোগৰ দৰৱ ঃ

মনিছাল, সৈন্ধৱ লোণ, কণা সিমলি এই তিনিওকে বটি চকুত ফোট দিব।

চকুৰ জাল পৰা দৰৱ ঃ

অজাক্ষীৰ, পুনর্নৱা চকুত ফোট দিব।

চকুৰ মিৰি মিৰি নাশ হোৱা দৰৱ ঃ

হালধি, ভোমোৰা গুটি, আমলখি, সবাকে গুৰি কৰি ঘৰি কৰি ছাঁত শুকুৱাই চকুত ৰঞ্জন দিব।

ক্ষয় কাসৰ দৰৱ ঃ

আহক মূল, ক্ষীৰেৰে বটি ছাগলী গাখীৰেৰে খাব।

জৰযক্ষ্মাৰ দৰৱ ঃ

শ্বেত অপৰাজিতাৰ মূল, ভৃংগৰাজৰ মূল, পুনর্নবাৰ মূল, বংগাশালী চাউল, সমে বটি খাব।

পদুম নলাৰ দৰৱ ঃ

কোমোৰাৰ বুকু, খড়িমাটি, চতিয়া আঠা, চাংগেৰী, দধি, সোণাকল, ছাগলীৰ গাখীৰৰ সৈতে খাব।

সুচি বাতৰ দৰৱ ঃ

পাণ, তামোল, চূণ, কামলি, এড়াতেল সবাকে পুৰি ছাই কৰি এড়া তেলেৰে ঘহিব।

এৰাঁৰ মন্ত্ৰ

আলু পাটে এৰাঁ দি ঘৰ লিপো। এৰাঁ বোলে জাত নেথাকিবি তাত। হৰ বিজু হৰ আমুকাৰ এৰাঁ জাৰো পানী উঠি পৰ। এই বাক্য লৰচৰম মহাদেউৰ জণ্টাত ধৰি সাত জনি ব্ৰাহ্মণি বধ কৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

(নিয়মঃ- তেল পানী জাৰি নাকত লগাই দিব, খাব)

চক্ষু কোটৰ মন্ত্ৰ

শিব মহাদেৱক নমি মই জাৰো আমুকাৰ চক্ষুকোট, উতপতি কথা মই কহো, শাংগে পাংগে, বুঢ়ি দুমুনি গৈলেক হাট কিনিলেক গৰুৱা মাছ তাহাতে লাগিলেক নগাক খৰধৰ কৰিয়া পৰিলন্ত কোট ডাঁহি আই মাইআই মই জাৰো পানী লৰিল, চৰিল, শাৰি শাৰি পৰিলন্ত। হৰ বিস্তুহৰ আমুকাৰ চৈক্ষুকোট বিষ জাৰো পানী হৈ নামি পৰ। এই বচন লৰ চৰ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। মহাদেউৰ মাঠাত পাওঁ মলছ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

নিয়ম ঃ দুবৰী বন একোচাৰে জাৰি আগলটি কলপাত এখনত (মাটিত পাৰি লব)। বনকোছা কোবাই দিব। (মন্ত্ৰটি তিনিবাৰ গাব)

চক্ষু ৰোগৰ সৰ্বধাক মন্ত্ৰ

চক্ষুত ৰশ্মি চক্ষুৰ পানী, বিষ নাই দশোদিশে পানী, বিষে কৰে উজনি ভাটি, নখৰ তিনিখন বাৰ দি ছালে, ছালত পৰ্বত লৰে, পৰ্বতৰপৰা হাটিয়ে মাতে, চক্ষু ৰোগ মোৰ হাটে পানীকৃত্য হৈ পৰে। চক্ষু শুল মই জাৰো, ব্ৰজ শুল মই জাৰো, হাটে বিষ বিষালী নামে শুল, কুহিয়াৰ পাতে যেতিয়া সীতাদেৰী পাতালক গৈলা, চক্ষুশূল আদি ব্যাধি পানীকৃত্য ভৈলা, হৰ বিত্তহৰ ৰামৰ আজ্ঞায়ে আমুকাৰ চক্ষুৰশূল আদি সৰ্বব্যাধি সমস্ত ৰোগ মোৰ হাটে পানীকৃত্য হৈ পৰ। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জটাত ধৰ, পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। এশটা মহন্তক চেদ কৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

নিয়ম ঃ বিহলাংগনিৰে কোৰাই জাৰিব, (তিনিবাৰ গাৰ)

আছিনাইৰ মন্ত্ৰ

নাৰায়ণক স্মৰী ওলাল হাটে, পোহাৰিয়ে বেছে দুয়ো মাছ ওকঁনি শিৰত পোক শৰিল থোপা থোপে, বহুধাৰলী চন্দ্ৰ চত্ৰ বহমলি, তোৰ চক্ৰে মোৰ ৰৰণ, মই জাৰো ব্ৰহ্মাৰ আজ্ঞায়ে গুৰুৰডাক জাবিলো আমুকাৰ চক্ষকোট খোৱা আচিনাই পানী হৈ থাক। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জটাত ধৰ, দেৰী গোঁসানীৰ মাঠাত পাওঁ মলছ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

নিয়ম ঃ তেল জাৰি ঘহি দিব আৰু চকুৰ লোম এদাল উভালি দিব।

বিছাই ডাকিলে জৰা মন্ত্ৰ

ওঁ ওল্লা, বাল্লা, চল্লা, তাল্লা, শিজিৰ দোহাই ঈশ্বৰে কৰে মানে বাকি শৰিৰে আৰু নাই।

১২ বাৰ জাৰিব আৰু ৩৬ টা ফু দিব।

জিভা বাঢ়িলে জৰা মন্ত্ৰ

শ্ৰীৰাম চন্দ্ৰৰ হুং হুং কাৰে জাৰো গো জিবা, আলজিবা খলপিয়াজিবা, জাপিনীকৃত কৰো, হৰ ব্যাধি হৰ আমুকাৰ গোজিভা আলজিভা খলপিয়াজিভা জাৰিছো পানীকৃত হৈ পৰ। এই বচন লৰচৰ সাত কপিলা বধ কৰ, পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

হাতেৰে বা বিহলেংগিৰে জাৰিব (তিনিবাৰ)

স্নান বন্ধ কৰা মন্ত্ৰ

নাৰায়ণস্মৰী বজাৰ বাজ লোহাৰ গাঁঠি বান্ধো, শ শৰীলে ঢাকি, বজ্ৰে বজ্ৰে শাৰ বজ্ৰে বান্ধো, নৰদ্বাৰ, বালিচাহিৰ পৰা গজ হস্তিলৈকে সীমা কৰি শৰীৰ বান্ধো, বজ্ৰ লোহাকৈ, সাগৰ শুকাই, মেৰুগীৰি পৰ্বত লুকাই তেহে মোৰ গাঁঠি শুকাই মোৰ হাক অনাদিৰ ডাক বান্ধিলো আমুকিৰ বিজু হই থাক। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জটাত

ধৰ, দেৱী গোসানীৰ মাঠাত পাওঁ মন্নছ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

তেল জাৰি গাত ঘঁহিব (কেইদিনমানৰ কাৰণেহে বন্ধ হ'ব)

চক্ষু শুলৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীনাৰায়ণে নমঃ শ্ৰী শ্ৰী কালিকাযে নমঃ শুল শুল মহাশুল অনাদিয়ে দিলে 'আদিমূল আমুকাৰ **কৰেলো** পানী **জাৰিণে চক্ষুশুল, কৰিলো** পানী। **হৰিং বিষ হৰ** পানীকৃত হৈ পৰ। যদি লৰচৰ **মহাদেউৰ জন্টাত ধৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ**

নিয়ম ঃ বিহলাংগনিৰ পাতেৰে বা এৰিয়ে খোৱা এৰা পাতেৰে জাৰিব।

বিড়া বন্ধা কাল দিক্ষা মন্ত্ৰ

কাল দিক্ষা চকু চকুই পৰ কালী দোহাই কামাখ্যা কালি হোং ফৎ স্বাহা।

সৰিযহ জাৰি বাৰিৰ চুকত পেলাব (ছ বাৰ মন্ত্ৰটি গাব)

পয়াঁ লগা মন্ত্ৰ

অযা পযা ত্তিনি পযাঁ শিধাই কুমাৰে আনিলে মাটি। **খছি** গুলি দিলে পাগত। সি হ'ল বহ্মাৰ চাকত, আ পযাঁ তিনিপযাঁ কাতিছো আজিৰ পৰা, মোৰ হাক **গুৰুৰ** ডাক। (অ আং) পযাঁ কাতিছো, পানী উঠি যা বাক্য লৰচৰ মহাদেউৰ জন্টাত ধৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

নিযম ঃ কল তিনটা জাৰি খুৱাব বা শনিবাৰে তেল জাৰি গাত ঘহিব।

সৰিযহ জৰা মন্ত্ৰ

মাকৰ নাম আলুযা। বাপেকৰ নাম ৰংগাই। **মৰাণৰ ঘৰত আছিল ধান মৰণিয়া** সোমাই। চৌতাংগনীযে ৰ্লুনিছিলে খৰি, মৰাণ স্ত্ৰীযে বহাইছিলে ধান। ঔ আই ঔ আই শোতুকি চকু চেলা বুঢ়া ধৰ ধৰ ধৰ বগৰি জেংগেৰে কোবাই মাৰ। মোক হাক **গুৰুৰ** ডাক চকুচেলা বুঢ়া পলাই থান। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

অবৌচ লগা মন্ত্ৰ

কালি কালি বিকাল কালি, গৰ্ভ হৈল ফুল লাগি দিলা মা খাই। হুং তুং হুং তুং শতিৰ কৰং কৰং আসোতে দিব সাধকৰ বিচ, পুখুৰিৰ পানী বিষ মাযে দিলে, আনি আনে দিলে আন ফুল, ব্ৰহ্মাই দিলে বিষ্ণুযে ধুংগ, হনুমন্তৰ আজ্ঞাযে ভূমিপৰা **শিদ্ধগুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামৰূপি কামাখ্যা মাওঁ ফুঃ ফুঃ ফুঃ।**

সময়মতে অবৌচ নহলে ঘৰৰ দক্ষিণ কাজৰ চালৰ খৰিকা তিনিদাল আনি পানী জাৰি খাব।

থুমুৰী কাতনি মন্ত্ৰ

শ্ৰী গুৰু পাটে শ্ৰী গুৰু পাটকে মাসি খা উং খুল্লা, খেৰি নাওঁ খেৰিকে খেৰি উৰাই খাওঁ। উম খুল্লা থন্দৰী নাওণ, খোব খোব মাৰে কতা যাওঁ। গুৰু গুৰুকে খেৰী

থুমৰী দিক্ষা নাওঁক ভেৰিকা ভল্লা। বাণ মাৰে গুৰু শ্ৰীমান গুৰুকে মানি যাওঁ চুক্তি চুক্তি মাওঁ। ছেৰ ছোৰি মাওঁ লান বেৰি খেৰি মাওঁ বেৰিকে বেৰি মানিজাওঁ। ছুন ছুৰি দীক্ষা পাওঁ। জামিনকে বান ঘোৰি জাওঁ লিং থুল্লা, গুৰুনাওঁ। ইলালা খেৰি খুলিত যাওঁ ছাইলু ছুল থুমৰী নাওঁ। থুমৰী থুমৰী মানি জাওঁ। উবৰকি তুবৰকি দিক্ষা নাওঁ, চান ভেৰি। খেৰি মাওঁ। উং হুং খেৰি মাওঁ। গুৰুকে পাছু যাওঁ ইং হা চতচত মাওঁ। আমুকাৰ বাণ উৰাই যাওঁ চিন ভেৰি থুমৰী মাওঁ। চুলিমা চুলিমা গুৰু চুলিমা খাইম খেৰিমা, খুলি খুল্লিলা ইং হুং বত খেৰি খেৰি মাওঁ। কুং কুং হুং চান বেৰি হুং হুং ৰিণ খেৰি হুং হুং খুলিমা গুৰু পাচকে উৰ্বৰকি তুবৰকী খুলিজী সাই মন কত হুং হুং কাং হুং ছুল ছুলি চেৰিমা. খুল খুল খুল, নিকা খেৰি থুমুৰী মেল নিকাং উংহিং ছুং চুং চুং ৰিণা ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

বিয়াত কুমন্ত্র কৰিলে ঘৰৰ দক্ষিণ ফালৰ তিনডাল খৰিকা আনি পানী জাৰি খুৱাব আৰু গাত চতিয়াই দিব।

চুৰ দিয়া মন্ত্র

চুৰ চুৰ মোৰ চুৰ। বান্ধিলো চুৰ কৰিলো নাথি। মই চুৰ দিলো হৈ গ'ল পানী। সূৰ্য সেন ফল বেল যেন গোট সেই সৰিয়হ তেলজাৰি পানী কৰি মাৰো গাংগথি, ঘোৰা শলখা, কাছিনলিয়া, পঘাগুণিয়া, পৰাটেঙুৰা বৰফোঁহোৰা, শিংগিমুৰি, ৰিহফোহোৰা সকলোকে গেতাই পানী কৰি মাৰি হৰ বিস্ত হৰ পানীকৃত কৰ এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ মাঠাত ধৰ, পাৰ্বতীৰ মাঠাত পাওঁ মলছ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

নিয়ম ঃ যিকোনো ঘোৰা শলখা, শিংগিমুৰি বা টেটুং ফোহোৰা, উঠি আহিলে তেল আৰু চূন একত্র কৰি জাৰি দিব।

মুখ লগা জৰা মন্ত্র

বিষ্ণু নমঃ আদা লোণ চিকিলয়, সকলো বন পুৰি গ'ল। হাট পুৰিলো, বাট পুৰিলো পুৰিলো আমুকাৰ বত্রিছ উদৰৰ নাড়ি। হৰ বিষ হৰ আমুকাৰ মুখলগা পানী উঠি পৰ। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামৰূপী কামাখ্যা দেবি মাওঁ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ এদা চকলিয়াই নিমখেৰে জাৰি খাব

পীয়াহ শিৰাৰ মন্ত্র

শিব শিব নিৰছি মেলোক দামুৰি পিউক বাছ, ৰাম লক্ষ্মন দুই ভাই শিতাৰ দুধ বেঠা জাৰিবাক জাই আঙুলে ঢাকি মাৰিলে থাপ আমুকিৰ আদশিৰা, পিয়াহশিৰা জাৰো পানী উঠি থাক এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জন্টাত ধৰ। দেৱী গোঁসানীৰ মাঠাত পাওঁ মলছ ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

নিয়ম ঃ যিটো ফালে হয় তাৰ বিপৰীত ফালে, ৰোগীৰ নাম ধৰি বেজৰ নিজৰ ভৰিৰ আঠুত জাৰিব। (তিনিবাৰ)

মূৰ কামোৰণী জৰা মন্ত্ৰ

বাপেকৰ জিয়েক অৰণ্যৰ মাজে গ'ল। তাতে গৌৰবধন হ'ল। তাতে উবৈয়া কপালি, আদকপালি হ'ল। উবৈয়া কপালি জাৰো, পুবৈয়া কপালি জাৰো, আদকপালি জাৰো, চন্দ্ৰ কপালি জাৰো, সূৰ্য কপালি জাৰো, নিত কপালি জাৰো, হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ আদকপালি, উবৈয়া কপালি, নিত কপালি, চন্দ্ৰ কপালি সূৰ্য কপালি, কাবিছো পানী উঠি পৰ। মোৰ বচন লৰচৰ পাৰ্বতীৰ তলত ধৰ মহাদেৱৰ জন্টাত পাওঁ মলছ । ফুঃ ফুঃ ফুঃ

বুঢ়া আঙুলিৰে টিপি জাৰিব বা বিহলাংগনীৰে কোবাই জাৰিব (তিনিবাৰ)

পিয়াহ শিৰাৰ মন্ত্ৰ

শিৰ শিৰ শিমলু গছৰ ছোতে, শিমলুৰ পুতেক বাছা, আৰু কামধেনু গাই, ব্ৰহ্মা ইন্দ্ৰায়ে স্বাহা, হাতজোৰকৈ দিও বাণ মেৰামৰা তোকচৰি শিতাৰ গাওঁ। আমুকিৰ পিয়াহ শিৰা জাৰো জান্টে বলাই, চক্ৰ মেলাই বাই বিভীশনৰ বিনাই আমুকিৰ গুণ জাৰিলো পানী হৈ থাক। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জন্টাত ধৰ পাৰ্বতীৰ তলত ধৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ। তলত ধৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

ৰোগীৰ নামেৰে, ৰোগ হোৱাৰ বিপৰীত ফালে, বেজৰ নিজৰ আঁঠুত জাৰিব।

ডিঙিত গৰল হোৱা ধৰণি ধৰা মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ নমঃ বৈদ্য ধনন্তৰিয়ে নমঃ। ধৰণিআই, ধৰণি বোপাই মই আমুকাৰ ধৰণি ধৰিলো শাত সাগৰক ছাই, মোৰ ভাগে সাগৰ শুকাই আমুকাৰ চৌষষ্ঠি বিষ আনিলো নমাই। হৰ ব্যাধি হৰ আমুকাৰ গড়ল ভৈৰৱ যত বিষ ধৰণি ধাৰা বহি পৰ ধনন্তৰিয়ে স্বাহা। ব্ৰহ্মা আত্মায়ে স্বাহা। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

বাহি শেপৰ লগত অলপ চুন দি গুলি হাতেৰে নি ডিঙিত লগাই দিব (তিনিবাৰ জাৰিব)

দাঁত পোকৰ মন্ত্ৰ

অষ্টগিৰি লৈ খন মই হ'লো কণৌ দাঁতৰ পোক ঠৰ ঠৰী কপে। দাঁতৰ পোক লাৰো ছাৰো। বত্ৰিশ দাঁতৰ বিষ মাৰো। বিষ বিষ পোৰা চন্দ্ৰ সূৰ্য দুই সকুৰা। চন্দ্ৰ সূৰ্য ধৰিলো মাঠে। দাঁতৰ পোক মাৰিলো মুখে। হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ দাঁতৰ পোক শাৰি শাৰি হৈ পৰ। আগে বোলে দাঁত চই আগে আহি পাছে যাৰ খোজ। তোক বান্ধি আছে অনাদি ঘৰিণি গোৰক মাওঁ। অন্তে দান্তে কৰিলো এক ঠাই। খোজনিৰে খোজো তোক জিউ মানে নেৰিবি মোক। বিতো পান বাতি খাম তয়ে ময়ে একেলগে জাম। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জন্টাত ধৰ ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

নিয়ম ঃ ঘৰৰ দক্ষিণ ফালৰ খৰিকা ও দাল চাৰি আঙুল দীঘলকৈ লব। কিছু সময় দাঁত খৰিকাই এদাল এদালকৈ পেলাইদিব (তিনিবাৰ তিনিদাল)

নাৰেংগা মন্ত্ৰ

নাৰায়ন কৃষ্ণায় নম। সূৰ্য খোটা নাৰাংগা, কুকুৰা বাহী নাৰেংগা, বাঘমুৰা মৌ বিচনীয়া, ধুমুহা, খোৰা বুকুদোৰা, ভেকুলিয়া, শিংগৃবিপৰা; আবাগাম, কচুৱা গাম, বৰল নাৰেংগা, চুমকা নাৰেংগা, দমকা নাৰেংগা, গৰ্ত্ত নাৰেংগা খোচা নাৰেংগা, বিক্কা নাৰেংগা, হৰ বিত্ত হৰ পোৰা দেৱা আমুকাৰ চৌষষ্টি ব্যাধি মানে পানীকৃত কৰ। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক, জৰিলো নাৰেংগা ব্যাধি মানে পানীকৃত হৈ থাক। অৰে অৰে তোৰ জানো জন্ম জাতি। মাৰ গৌৰি বাপেৰ হৰ। জাৰিলো নাৰেংগা পানী উঠি পৰ।। ** ।। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ মাঠাত পাও মলছ, পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ, মহন্তক ছেদ কৰ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

নিয়ম ঃ পানী জাৰি খুৱাব আৰু বিহলাংগনীৰে জাৰিব।

আলক্ষনি মন্ত্ৰ

১) শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ কুৰকুতি কুৰকুতি পাটজনি নাম পাত ৰবলা, ওঠত ঘাঁ, মাৰ কুৰকুতি বাপেৰ মৰা, কোশত কাউৰি, মুৰত ফুলা। ফুলা বাওঁতে আছিলি বাতি। নিশা নেপালো নিৰঞ্জন বাতি হালধি পাতৰ ঘৰ সাজি চুৰা পাতৰ ছাল। তোৰ মায়েৰ ভনিয়েৰতিনিজনী দহ ঘৰৰ পাছ, কৰতে কাতি কৰো তিনি ফাল, লোৰৰ মাৰি লোৰৰ দাং আহ মুৰালি ঘৰলৈ যাওঁ। হিং হিং কাৰ তুতিকাৰ তয়ে থায় আলক্ষনি কৰিবি কি মৰে জাৰি মাৰিবোহ বিৰ। দৈত আলক্ষনি জাৰো, প্ৰেত আলক্ষনি জাৰো, চুকত থাতি আলক্ষনি জাৰো, মংগলবাৰ দিনা আলক্ষনি উৎপত্তি তোৰ জানো জন্ম জাতি, জুতুলি মুতুলি, তিনিকেবেপিয়া, বাটত আছিলি গীত গাই। সেই বেলা মুখ্যক লগ পাই, আজুৰি কামুৰি খায়। হৰ বিত্তহৰ মোৰ বচন ব্ৰহ্মাৰ ডাক। মই আমুকাৰ আলক্ষনি জাৰো পানী উঠি থাক। । এই বচন লৰচৰ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। মহাদেউৰ জটাত ধৰ। পাৰ্বতীৰ মাঠাত পাওঁ মলাহা। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

পানী জাৰি খাব।

২) মাঘ মাহ পূৰ্ণিমা তিথিত মংগলবাৰৰ দিনা আলক্ষনি উতপত্তি ভৈলি দক্ষিণ ফালে। বিজু আলক্ষনি, পাতালে খালো বিহৰ নলা কৈলো বন্দি, আমৰ গছত ছামৰ গুৰি, আলক্ষনি বিবোৰি পাতালে, থালৰ জখিনি, বাটত বাস, অ'ৰে জখিনি কলৈ পলাশ, অ'ৰে জখিনি কৰিব কিশ, মহাদেৱৰ হং হংকাৰে নামি গৈল বিষ। মুণ্ডকালি বাটত ঘৰ হল আহি বেলি দুপৰ। চাব মাৰি ধৰো কৰিবি কিশ। মহাদেউৰ হং হং কাৰ নামি গৈল বিষ, থলে জখিনি বাওঁ হাট কৰ্ম কৰি। অমুকাক জা এতিক্ষণে এৰি, হং হং হং হং কাৰ

চাৰিভিতা লংকাৰ পাৰ নাহিবি আমুকাৰ ঘৰ-বাৰী সিমা সঞ্চাৰ। এই বচন লৰচৰ মহাদেউৰ জণ্টাত ধৰ গোঁসানীৰ মাঠাত পাওঁ মলছ। শাত কপিলা বধ কৰ। ফু, ফু, ফু।

তেল জাৰি গাত ঘহিব

সৰ্ব ব্যাধি নাশৰ মন্ত্ৰ

(শনিবাৰ বা মংগলবাৰে পানী জাৰি গাত ঘহিব বা বিহলঙনিৰে কোবাই জাৰিব)

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ। হাট গুৰু বাট সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা দেবী মাওঁ। ফুঃ। প্ৰথমতে উপজিলা বিষ ধৰৰ ঠাই নাইকিয়া। তাকে খাই ধলি পৰিলে ত্ৰিদশ গোসাই। শোণৰ নালে ৰূপৰ নালে ঢালে পানী মাঘৰ মাহত মংগলবাৰে পূৰ্ণিমা তিথি, সেইবেলা বিষগণ ভৈলা উতপতি। কোন কোন ব্যাধিৰ কোন কোন নাওঁ শহস্ত্ৰ ব্যাধিৰ জন্ম কথা কওঁ। সেইবেলা মহাদেৱে স্নান কৰিবাক গৈলা। স্নান কৰোতে গোসাইৰ কতো বেলি হৈলা। সেই বেলা জ্বৰ বিষ মনুষ্যক খাইলা, সেইবেলা মহাদেৱে হাতে কৰতি মন্ত্ৰ লৈলা। কৰতি মন্ত্ৰেৰে বিষক জাৰিবাক লৈলা। জাৰোতে জাৰোতে বিষ পানী হৈ গৈলা। গৰুড়ে বোলে বিষ খালো বিষ ভক্ষীলো বিষ কৰিলো পানী। বিষ খাই গৰুড়ে কৰে জয় জয়। তাক দেখি শুধিলে ত্ৰিদশ গোঁসাইয়ে বিষৰ আলি যেবে দক্ষিণে ধাইলা। দৈত মেঘকপালি চৰিবাক লৈলা। ভাংগো ইটা ভাংগো মাটি ভাংগো চুৰ চন্দ্ৰৰ গাঠি। গাঠি ভাংগিলো, মুঠি ভাংগিলো, কুজ্ঞান কুমন্ত্ৰ জাৰি পানী কৰিলো। হৰ বিষ হৰ কালকোতি বিষ ব্যাধি পানী হৈ পৰ। । গুৰুৰ আজ্ঞা ব্ৰহ্মাৰ বাণী নাই বিষ হৈ জা পানী। কোন কোন বিষৰ কোন কোন নাওঁ অলিয়া বলিয়া লুৰাকুৰা দোজিবা গোজিবা, বাতশুল নাভিশুল কৰ্ণশুল ঘোৰাশলখা জামকটকিয়া, গলহেংগেৰা গলৰ ঘাঁ, যমকটকিয়া বগৰী গুটিয়া, লুকি ৰাজপীড়া, ঔ ফুলিয়া, ঔগমা, তোৰ জানো জনম জাতি বিষালিৰ হন্তে তোৰ হ'ল উতপতি, চেংগা পেংগা ঔগমা তোৰ জানো জন্ম জাতি, বিষানিৰ হন্তে তোৰ হল উতপতি। ঘুৰালামে ঔগামা, তোৰ জানো জনম জাতি। বিষালিৰ হন্তে তোৰ হ'ল উতপতি। লুকিৰাজপীড়া, গঠিয়া ঔগমা, বৰলীয়া ঔগমা, পাতুৰা ঔগমা, শিংগিমুৰি ঔগামা তোৰ জানো জনম জাতি বিষালীৰ হন্তে তোৰ হক উতপতি।*

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ ধনন্তৰীয়ে নমঃ ভোলা মহেশ্বৰ আজ্ঞায়ে জাৰো, মহাদেৱ পাৰ্ব্বতীৰ আজ্ঞায়ে জাৰো, ৰাম লক্ষ্মনৰ আজ্ঞায়ে জাৰো। জাৰিবিষ পানীকৃত কৰো। হৰ বিষ হৰ কাল কোতিবিষ ব্যাধি পানী উঠি পৰ *। যদি বিষ ওপৰেধাৰ মহাদেৱৰ মাঠা খাৰ। হৰ বিষ হৰ কাল কোতি বিষ ব্যাধি পানী হৈ পৰ।। **।। ফুঃ ফুঃ ফুঃ

মোৰৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ। কোন কোন মোৰৰ কোন কোন নাওঁ। সকলো মোৰৰ জন্ম কথা কওঁ। যৈখানি হৰগৌৰি কৈলাশক গৈলা। তৈশানি মোৰ উতপতি ভৈলা। শনিপাত, নিপাতক, হৰমোৰ ছিলামোৰ, খুন্দামোৰ, জোঠিমোৰ, পঘাগুণিয়া মোৰ 'দুদ' মোৰ আঠ

মোৰৰ কথা কাহিনি, আমুকাৰ মোৰে ধৰিছে। জাৰি খুৱাবো পানী হৰ বিত্ত হৰ জাৰিলো মোৰ পানীকৃত হৈ পৰ * এই বচন লৰচৰ মহাদেৱৰ জটাত ধৰ সাত কপিলা বধ কৰ। * ফুঃ ফুঃ ফুঃ।

পানী জাৰি খাৰ (মন্ত্ৰটি তিনিবাৰ গাব)

গৰুৰ ঢকা দিংগৰাৰ মন্ত্ৰ

লক্ষণ ঃ- পেটতো উখহি জাই মুখেৰে ফেন ওলাই। উশাহ বন্ধ হয়। ঘোট ঘোট শব্দ কৰি থাকে।

চিলি ঐ কিয় আহিলি তই আমুকা গৰখীয়াৰ আমুকা গৰুৰ ঢকা দিংগৰা কোকোৰা মোকোৰা জাৰো পানী উঠি পৰ। * এই বাক্য লৰচৰ মহাদেউৰ জটাত ধৰ।

নিয়ম ঃ- এচাৰি এদাল জাৰি গৰুটোৰ তলেদি তিনিবাৰ সৰকাইপেলাই দিব।

কুমজেলেকুৱা, পাত বেং, জেঠি, মকৰা, কেঁচু, সাপ, চুক ভেকুলি আদিয়ে খোৱা জৰা মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ নমঃ ধনন্তৰীয়ে নমঃ নমঃ গংগা দেৱীয়ে নমঃ। চন্দ্ৰ সূৰ্য্য বায়ু বৰুণ। তোমালোক হইবা সাক্ষী, যত আছে শংসাৰ ৰবিতলে সবাকে প্ৰণাম কৰো। একেবাৰে এলাহ মন্ত্ৰ মই আৰম্ভ কৰো। পদুমী কুঁৱৰি মহাদৰৰ জি। পদুমী কুঁৱৰি দেৱী মহাদেৱৰপৰা কুমজেলেকুৱা ভৈলা জন্ম জাতি, কুমজেলেকুৱাৰ বিষ ভৈলা কিতি। মহাদেৱৰ বিষ্যৰ কুমজেলেকুৱা পাটিকে ভৈলা জন্ম জাতি। হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ বিষজাৰো পানীকৃত হৈ পৰ। * পাত বেং খহুৱা চুকসুন্দৰী আলাহ মন্ত্ৰে বান্ধো জৰপুৰ কৰি। খত্তিয়া সাপ, কেবেলুৱা সবাকে জাৰিলো মহাদেৱৰ আজ্ঞায়ে জাৰিলো বিষ পানীকৃত কৰি। * সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ। * খোদাই দিশে শাপকে হলাই চন্দ্ৰ। পদুমী কুঁৱৰী আহি। তোমাৰ বিষ পানী উঠি যাই। কামেমত্ত হইয়া মহাদেৱে জিয়েকক হৰিলা, সেহি লাল বিজ্যে কুমজেলেকুৱা পাটাবেং, জেঠি, মকৰা, ভৈলা জন্ম। জেহিবেলা মহাদেৱে জিয়েকক হৰিলা। ত্ৰিদশ দেৱতাই মেলক পাতিলা। হাটোৱালী বাতোৱালী কাণপাত্তি শুনে। শুনিয়া দেৱতাগণৰ ভৈলা মনত প্ৰস্মাদ। ত্ৰিদিশ দেৱতাগণৰ আশি মিলিলা বিষাদ। কেনমতে মহাদেৱে জিয়েকক হৰিলা। লাজে মহাদেৱে গৃহক এৰিলা। হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ কুমজেলেকুৱা, জেঠি, মকৰা, পাটবেং সৰ্ব বিষ জাৰো পানী হই পৰ। * সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ। তৃদশ দেৱতাই পাৰ্বতীক শুধিলা। ভংগুৰা গোসাই কৈক লাগি গৈলা। পাছে পাৰ্বতীয়ে মহাদেৱক কহিলা। ভংগুৰা গোসাই পদুমীৰ গৃহে গৈলা। নাজানো মহাদেৱে কি কাজ কৰিলা। পাছে তৃদশ দেৱতাই বুজিলা বচন। পাৰ্বতীক ছাই অকাৰ্য্য কৰিলে ভংগুৰা গোসাই। হৰ বিষ হৰ আমুকাৰ কুমজেলেকুৱা, পাটবেং, মকৰা, কেবেলুৱা, জেঠি খত্তিয়া শাপ সৰ্ব বিষ জাৰো পানী হই পৰ। * ফুঃ। কেন মতে

মহাদেৱে জিয়েকক হৰিলা, এই বুলি তৃদশ দেৱতাই মেলক ভাংগিলা। শুনিয়া পাৰ্বতী বিবাদ মিলিলা। আপুনি পাৰ্বতী গৈলা পদুমীৰ গৃহে। ব্যাকুল হৈয়া জিয়েকৰ ক্ৰন্দন শুনিলা। পদুমীয়ে দেখে পাৰ্বতী মাৰ আশিলা। পাৰ্বতীয়ে পদুমীক সাৱত্তি ধৰিলা। শুনিওঁক কহো মই পাৰ্বতী আই। মোক হৰিলে ভংগুৰা গোসাই। তেল লোণ কোনি হুই। সেহি বসে পৃথিৱীত ৰহিলা। হৰ বত্তি হৰ আমুকাৰ জেঠি, মনস্বা, পাতবেং, কেৰেলুৱা, কেঁচু সাপ সৰ্ব বিষ জাৰো পানী হুই পৰ। *। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামাখ্যা মাওঁ। সেহিবেলা নৰমনুষ্যৰ ক্ষতি ভৈলা। তৃদশ দেৱতাই আহো মন্ত্ৰ থৈলা হাত পাৰ এৰাৰ মাত্তি নজাইৰি বিষ উজনি ভাতি। মহেশ্বৰৰ পাৰ্বতীৰ আজ্ঞা ধৰি। বাজো তিপানিত জৰপুৰ কৰি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক তেজেপুজে শোণিতে আমুকাৰ ছাপি থাক। * ফুঃ।। খোদাই হৰ খোদাই খোদাই হৰ। হৰ নাৰায়ন কামৰি জল হৰ বিষ হৰ আমুকাৰ সৰ্প বিষ জাৰো পানী হুই পৰ।। * সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ।। চল বিষ চল মহেশ্বৰৰ আজ্ঞায়ে চল। নচল যদি পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। হেৰা বিষ নজাইৰি উধাই জাৰত নথাই শগুণে শিয়ালে দালত পৰি শগুণিয়ে গুণে মনে মনে। আলাহ মন্ত্ৰ খানি কৰিলেক কোনে। আকাশি বচন শুনিয়ে পাই। সমস্ত বিষক পেলাইলেক থাই। হেমগিৰী পৰ্বত সাগৰ নলা। উপজিলে বিষ কান্দনি কলা। উপজিলে বিষ থাই নাই। কালকূত্তি বিষ পানী উঠি যাই। হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ জেঠি, মকৰা, কেঁচুসাপ, কেৰেলুৱা, কুমজেলেকুৱা পাটবেং সৰ্ব বিষ জাৰো পানী হুই পৰ।। *।। মহেশ্বৰৰ আজ্ঞা শিৰে ধৰি বাজিলো তিপনি জৰপুৰ কৰি। নজাইৰি বিষ উজক উপাশি। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক জেই মতে বাজো সেই মতে থাক। যদি বিষ উজাই ছলহ মহেশ্বৰৰ চক্ৰত পৰি মৰ। দেৱী পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। পাছে মহাদেৱে তৃদশক মাত্তিলা। আশিয়া তৃদশ দেৱতা সমাজ পাত্তিলা। কুলকুত্তি বিষ পানী উঠি গৈলা। খোদাই খোদাই পদুমী কুঁৱৰী আই কোন কোন বিষ তোমাৰ বুজন নজাই। তোমাত হন্তে উতপত্তি ভৈলা তৃদশৰ বচনে মহাদেৱে জিয়েকক হৰিলা। খোদাই খোদাই চুসাই চুমাই, তেল লোণ সোণ জাৰো। হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ চাম্লিহ বিষ জাৰো পানী হুই পৰ। জেহি হাবে খাইলি বিষ, সেহি হাবে ছল। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক। জাৰিলো আমুকাৰ বিষ পানী হুই থাক। *। ফুঃ। মহেশ্বৰৰ আজ্ঞা শিৰে ধৰি বাজিলো তিপনি নজাই বিষ উজান উপাশি, সেহিবেলা মহাদেৱে জিয়েকক হৰিলা। সেহি লাল বিজ্যে কুমজেলেকুৱা, মকৰা, কেঁচুসাপ, পাটবেং, কেৰেলুৱা, মহাদেৱৰ বিজ্যে জন্ম ভৈলা। কি কহিমে তোমাৰ জন্ম জাত্তি। আমুকাৰ গাৱত নেথাকিবি। যদি থাক মহেশ্বৰৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰ।। দেৱী পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। সেইবেলা মহাদেৱে কামে জৰ্জৰিত হৈ চেতন হৰিলা মুখে লাগে গদ গদ মাত। সেহি বিজ্যে বিষ ভৈলা। মাত্তিবো লাগিলা পদুমী কুঁৱৰিৰ মুখ চাই। কামবাণে মোৰ প্ৰাণ ফুটি জাই। পদুমি কুঁৱৰীয়ে মাত্তে বাপেকৰ মুখ চাই। জি বাক্য বোলা শুনিতে জোৱাই। তুৱা শুশ নাগে যেন তোমাক কৰো সেৱ তিনিও ত্ৰৈলোকাৰ তুমি মহাদেৱ। তথাপি

কামবাণে মহাদেৱে জীয়েকক হৰিলা। তৃদশ দেৱতাই আহোমন্ত্র থৈলা। এহি বুলি মহাদেৱে মাঠা তুলি ছাইল জেঠি, মকৰা, কুমজেলেকুৰা, কেৰেলুৱা, পাটবেং, কৈচুসাপ সৰ্ব বিষ জাৰো পানীহই পৰ। * সিদ্ধ গুৰুৰ পাঁও ৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ। ফুঃ।। খোদাই খোদাই কেদাই ৰকং ৰকং মহাদেৱ বিমোহিত ভৈলা দুইগুতি কল জোকাবিৰে লৈলা। এইবুলি মহাদেৱে জিয়েকক বুলিলা। তোৰ মোৰ বিজ্য পৃথিৱী ভেদিলা। অবিছাৰ মাত্র বিধাতাই প্ৰজিলা। ছাটোৰালী বাটোৱালী কাণপাতি শুনে। তৃদশ দেৱতাই ভাংগিলে মেল। ঐৰে ঐৰে কুমজেলেকুৰা তোৰ জানো জন্ম জাতি। মহাদেৱৰ লাল বিজ্যে কোলাত ভৈলা উত্তপতি। মনুষ্যক খাইলে ধাতু উবি জাই। হৰ বিস্ত হৰ আমুকাৰ জেঠি,মকৰা, কুমজেলেকুৰা, পাটবেং, কেৰেলুৱা, কেচুসাপ সৰ্ব বিষ জাৰো পানী হই পৰ। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ। যদি নচল মহেশ্বৰৰ চক্ৰত পৰি মৰ।। জেঠি, মকৰা, পাটবেং, কুমজেলেকুৰা, কৈচুসাপ, তোৰ জানো জন্ম জাতি। জি কহিৱে তোৰ জন্ম জাতি। আমুকাৰ গাঁৱত নাথাকিবি। যদি থাক মহেশ্বৰৰ চক্ৰত পৰি মৰ।। দেৱী পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। চল বিষ চল নচল যদি ব্ৰহ্মাৰ শিৰত পাওঁ মলছ। ফুঃ ফুঃ ফুঃ।।

বিহলাংগনিৰে কোবাই জাৰিব বা তেল নিমখ জাৰি বিষ থকা থাইত লেপ দিব।

গা বান্ধনি মন্ত্র

য যুক্ত শবল আমুকাৰ গা বান্ধনি অস্তিৰ বচন। শিৱসাক মনত বান্ধিলো দেহাৰ কাই, আকাশৰ জেৰণী আটিবান্ধো মহামায়াৰ বান্ধনি। মাৰো সৰ্পশৰে বান্ধো পায়ে বান্ধু হাতে বান্ধো উত্তমুখে বাৰ বান্ধো, যোগকালেনি। পাৰ চকু চন্দু হাট যুগ কালেসি উত্ত পাৰ কালেনি, যমপুৰি থান, নামন কালেনি বায়ে বায়ো ইন্দ্ৰৰ জাতি ৰক্ষা কৰা সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ কামেখ্যা মাওঁ। যাৰ শৰিৰত ভূত প্ৰেত মাৰিছে চাত এইবাৰ পাৰ্বতী ৰক্ষা কৰাগাত। মোৰ বচন গুৰুৰ তাক জিমতে বান্ধো সিমতে থাক। থু থু থু মোৰ বচন গুৰুৰ তাক বিমতে বান্ধো সিমতে থাক। দিৰ দুই হাত পথালি দুই হাত পৃথিৱীত আছে ন থানি বাৰ। সাতথান বাৰ বান্ধো বিষ্ণু মহেশ ৰাখন্ত মহামায়া। জগতে ৰাখিবা কায়া তুমি ৰাম কৃষ্ণ দয়াকৰা, নিজ গুৰু ৰাখিবা কায়াঁ। ৰাম কৃষ্ণ কৰিবা দায়া, নিজ স্বামী ৰক্ষা কৰা আজি ৰাহু কেতু শনি পলাই নিজ গুৰু ৰাখিবা কায়াঁ।।। থু থু থু

সূতাৰ জাৰ জাৰি গাত বান্ধিব আৰু পানী জাৰি থাব গাই যুৰে চতিয়াই ল'ব।

সৰ্বধাক মন্ত্র

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ যুগগুৰি পৰ্বত যাগৰ নলা, উপজিলি বিহজলা। কান্দনি কলা, কলা কলা কৰি জাওঁ চৌওতি ব্যাধি খেদি খেদি খাওঁ। চৰেচাৰ মাৰজি চৰে চৰে শজা তাত ৰহি আছে কালি দেউ ৰজা। কালিদেউ ৰজাৰ শগুণী জি শকলো গুণেৰে নমালো বিহ। হেহো কৰে শগুণি তালৰ দুৱায়ে মনে মনে গুণে। তৃদশ দেৱতাই কান পাতি শুনে।

ত্ৰিদশ কোটি তেৱতা জয় জয় ময় ময়। আমি আহো আছে পাছে তেওঁ জাই ব্ৰহ্মাৰ নাগ পাশে। তিপিনে জাই চুৰচুৰি মুৰমুৰি শনিপাত নিপাত আহোম কোহোৰা, বিহ কোহোৰা, পৰা বদৰুৱা, গলবেৰা হেংগেৰা, ঘোৰাশলখা, তেতুৰা, গাঠিয়া গগলা, গোমা গুমুনীয়া,পৰাগুণিয়া, ঘিলা চকলিয়া, আঠুমুৰিয়া, শৰপুৰিয়া, ঔ ৰখলিয়া, মৌ বিচনীয়া, গৰু চকলিয়া কলগছিয়া, শিলাধমনা, বেওঁৰা, কাটিনলিয়া, ভৰনদীয়া, বাঘগলা, শিয়ালগলা, আৰৈয়া পুৰৈয়া, খজুৰা মামৰি কচুৰা মামৰি, আৰাগাম পোৰাগাম, প্লোৰা পিংগলীয়া, লাওল নলা ফোৰা ঢকা ডিংগৰীয়া, উৰা নাবেংগা, ভিতৰ নাবেংগা লুকি নাবেংগা, গৰ্ভ নাবেংগা কাণত গাত মুৰত ৰাত মাল আহোম কোহোৰা, হিন্দুৰ নাৱাংগা ডোমৰ বেৰাঁ, গৰিয়াৰ এৰাঁ, হৰ বিত্ত হৰ মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক আমুকাৰ চৌগুতি ব্যাধি জাৰো পানী উঠি থাক। স্বৰস্বতি স্বৰস্বতি কণ্ঠে কলাপি ভুলাভুলাপি মৰুৱা চন্দন, লোকে বোলে সৰস্বতি আমি বোলো আই যিথিনি পাহৰো দিবা সোঁৱৰাই। ডিম ডিম ডিমৰু বজাই। কু কু চৰাই কুকু লাগি ফাত দিলে বসুমতী পাতালে লুকাই। যেই বেলা গোসাই সাগৰ মঠিবলৈ যাই বিহৰ কানঞ্জলি বিহৰ আনঞ্জলি বিহৰ বাতি বিহ আহিছে গুৰুত খাতি হাত গুৰু বাত গুৰু আপোনা গুৰু শিৰত লৈ কণ্টক শলখা যুতি যুতি ধৰে গোসাই। বহী আছে চৌধভূৱন যুৰি লৈ সাগৰ উভতিব। তেতিয়াই মোৰ ছুৰ মুকলি হব। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক মই ছুৰ পিও পানী উঠি থাক।। * ফু। নেউলে বোলে কি কাম কৰো বিহনাই গোতে ভোকে মৰো নাহিকে ৰাতি নাহিকে দিন সকলো বিহৰ বল হয় খিন। কৰিবি কি মহাদেৱৰ চৰণত ভুতি গল বিহ। লোকৰ কি লোৰচাল। লোকৰ কি লোৰমাৰ লোকৰ কি লোৰ তাৰ। যেই বেলা গোসাই শৰিয়হ বয় হাতত শৰধনু লৈ ৰক্ষিবলে তিল পাৰমাণেসৰিয়হৰ গুতি। বেল পৰিমাণে সৰিয়হৰ মুঠি, সৰিয়হ আহিছে মেদনি ফুতি, মাঘ মহিয়া দেৱপাশি তিথি শুক্লমাতে হলি উতপতি। দুতা দাতে কৰে জেণ্ড জেণ্ড গিয়াতিৰ বল পায় শালিশো কোদৰ ইছুংগৰ পহ সিছুংগলৈ যাই বনৰ বহ খেদি খেদি খাই। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক আমুকাৰ চৌগুতি বিহ জাৰো পানী উঠি থাক। **। এই বাক্য লৰচৰ মহাদেৱ গোসাইৰ জটাত ধৰ দেবি আইৰ তনত ধৰ। দেবি আইৰ তনত ধৰ। দেবি আইৰ তনত ধৰ। ***

নিয়ম ঃ- বিহলাংগনিবে বা কাপোৰেৰে কোবাই জাৰিব।

মন্ত্র

৪র্থ খণ্ড

কল্কি মন্ত্র

গুৰু॰ স্মৰি ব্রহ্মাণি মেলিলো কোন ভাগে। তাব লগে দিবা হুংকনিবঞ্চদ্ধস বিত্তসগুণ কোন। হাতিহেমেজু শনিবাবে বোবাচালনিখান। সাতবাব জাবিবা চালনিখান মাজেবা বত্তলৈ লৈ চাবা দেখিবা।। *।। কেঁচুমোব সাতোতা, ক'লা অপবাডি. ..ব দক্ষিণব শিপা, ধেকিয়াব চকু, সালমাছব চকু, বব ফেটি সাপব চকু, কালিন্দি ভোমোবাব চকু, সকলোকে একত্র কৰি বিবিত্ত ভবাই লবা। এই মন্ত্র গাতে সাং জা বা।। *।। বাং হুং ব কং মেগতলেখি ধবো পদ্। মন্ত্র ঔং হুং হুং হুং ও বেম্বইক। দেবতাব পৃথিবীব কবোহে কাকুতি, চবনে দেই পাওঁ। য়ং হুং হুং হুং ক দ্রং ফং তং ফং ফট ফট স্বাহা। মা অ হুং গাবাং পতং নমঃ। হুং ফট মাহেং মাদণ্ড সদা টং ঔং হুং ভথা জহং ঢং ভাঁবে হুং বত্ত ওঁ মাহুং। চাসা পূজা ঔ হুং হুং হুং ধব ভথা ঔ হুং হুং হুং ঢং ঢং স্বই ধ্যানে মন্ত্র।। ঔ কাল ফং কাল বজ্রাং কাল কাল বজ্রং ধবিল বজ্রং বজ্রং বত্রিশ বাব। বজ্রং বজ্রং বিব। বজ্র কাল বজ্রং। কং বাং হ্নং মাবো যং যং।। গ্রং গ্রং হ্নং ং কাল। হুং সিবং সিবং। বাং বাং হ্ন্ হ্নং ফট ফট স্বাহা বান্ধনি মন্ত্র।। ঔং বাম বঙ্গং কাল বজ্রং। মং ক্লিং চাত ফট বাং সিয় মন্ত্রং বিত্তং টিকাল বং প্রং জ্বলাজ্বল্ বাং বাং হুং হুং হিং স্বাহা মন্ত্রং ঔং চাকং। হুং ক্লিং কাব্ বাগ্রং হব্ য়তং পৃথিবি ফাট। বাং বাং ক্লিং লিং ক্লিং হুং হুং ফট ফট স্বাহা। জগত ধ্যান মন্ত্রং। স্কিং মং স্মিং থং থং থং বাং দ্রং হুং। সবদং বাপ্রেয়ঃ জাং বাং বাং ফট ফট বাং বাং থাং থাঃ। কোলা হালাং কাব্ কাব্ মাসং বাং বাং জং জ্ ফং ফং স্বাহা। বিজ মন্ত্র।। আতাল বান্ধো পাতাল বান্ধো বান্ধো পৃথিবী চৌধ্যতাল। পূবে জাই বান্ধিলো মই তাকো ব্রহ্মাব নাগ পাসে মেবাই। দক্ষিণে দিগি জাই তাক বান্ধিলো মই ব্রহ্মাব নাগ পাসে মেবাই। উত্তব দিশলে জাই। তাকো বান্ধিলো মই ব্রহ্মাব নাগ পাশে মেবাই। মেৰুমণ্ডল লাগি মই ব্রহ্মাব নাগ পাসে মেবিয়াই। হে ব্রহ্মা হে বিষ্ণু মোক নকবিবা বিচা। কুবেব ওঠব জনক বান্ধিলো ব্রহ্মাব নাগপাসে বান্ধিলো মেবাই। থাকা ধ্ববেব পবি ব্রহ্মাব নাগ থাকা চবে পবি। ব্রহ্মাব নাগ পাসে বান্ধিলো ধবি। ঔং কাল চবেব মায়া মাবি কবিলো নিকাহ্য মায়াক কবিলো নাশ। ঔং বাং হুং গুলৈইক বান্ধি কবিলো নির্ম্মল। ঔং হুং ক্লিং বাং হুং ফট ফট স্বাহা। ঔং ব্রহ্মা বিষ্ণু বাগ্র মন্ত্রং হুং কাং লং হুং হুং ফট ফট স্বাহা। দেং বং মন মন্ত্র ঔম শোবা বাং হুং ব্রজং ব্রজং ফট ফট বাং ব্রং ফট ফট স্বাহা। বাধনি মন্ত্র হুং শ্রীং হুং শ্রীং ৰ্ব্বাম কেয়কার্য্য পাদায়ং চিবচিব গুবিগ্রাই

নমঃ নমোঃ নস্কাৰ নমোঃ পাং চিৰং নিৰঞ্জন। নিসন্দদায়া চিত্তঃ। ক্লিং লিং ক্লিং লিং মহামায়া স্বায়া ঔথা। ঔচাৰন্তে যোগমায়া থিতিলেক জুৰি জোগমায়া মন্ত্ৰ জক্ষৰ মায়া মাৰি কৰিলো নিৰ্মূল। পাছে জক্ষৰ মায়া থাকিলে কটাক্ষে বেৰি। নাৰায়ণ মন্ত্ৰ তাক মাৰি কৰিলে নিৰ্মূল। জুষ্টি টাবিজং ভৰি কঙ্কালট বান্ধিল। দ্বং দ্বং কাৰ নাথাকিবি ভূত প্ৰেত পিসাঞ্চ গুলৈজক্ষ সাথোন সিমাসঞ্চাৰ।। **।। জোগট বহিব হুং কিং খং ক্লিং দ্বং কৰি দেয়া হুং হুং ক্লিং লিংহুং ক্লিং লিং দেয়াং। ইন্দ্ৰ বৰুণ কুবেৰ বসুমতি খণ্ডন্ত। বাসুকি দেয়হুয়া, উলিয়োক তুমি। চৌধ্যস ব্ৰহ্মাগুক নিদে দেয় হৰি। ত্ৰিদশ দেয়তাক যেন বাতৰি ৰুধিৰ। বাসুকি নাগ গণকম্পে থৰ থৰি দেৱ জক্ষ্য আদি কৰি কম্পে কম্পে। গুলৈ ছামোন পৃথিবিত য'ত য'ত ধন সোন আছে খলকি লাগিল। গিৰি গিৰিসন্ধ বাজন বান্ডিল। এৰিয়া পলাই কুবেৰ দশোদিশে। যক্ষ যক্ষিনি গুলৈ জুগুনি পলাই দশো দিশে। ঐং হুং ক্লিং লিং ক্লিং লিং হুং হুং কাংলং বিকালং ব্ৰজসম ধৰং ক্লিং লিং ক্লিং লিং হুং হুং কাংলং বিকালং ব্ৰজসম ধৰং ক্লিং লিং ক্লিং লিং হুং হুং স্ৰিং স্ৰিং ৰাং ৰাং স্ৰিং স্ৰিং ফট ফট স্বাহা। আমুকাৰ গাৰ ভূত প্ৰেত পিসাঞ্চ গুলৈ চামুন জল যক্ষ গোযক্ষ সহযক্ষ। আমুকাক এৰি দূৰ হই জায়। কাল মন্ত্ৰ জপ। অং স্ৰিং হুং স্ৰিং হুং বিং দ্বিং তিৰূপায়ং হুং ক্লিং লিং হুং ক্লিং লিং শ্ৰীবিকৃতিৰূপায়ং হ্ৰবং পূৰং কিং পং ফং হুল হুল দহ দহ। দেখিতে দেক্ষিৰৰ নমোহনা সহ স্বাহা। দিক্ষ মন্ত্ৰ।। চল চল ব্ৰহ্মাৰ বচনে চম্প বিষ্ণুৰ বচনে স্বাহা জল সিয়ৰ বচনে চল।। ব্ৰহ্মা দৈত্য জৈকে চলাও তৈকে চল। সাতপাতাল ভেদিউ ছুল মেৰুমণ্ডল ভেদিয়া ছুল। জৈকে ছুলাউ তৈকে লাগি ছুল। উত্তৰতে কুবেৰৰ ঠানে চল। ধন কুবেৰৰ ভাংগা ধনৰ কলহক বান্ধি বাহিৰ কৰ।। হেন শুনি দৈত্য গৰ্জিবাক লৈলা। গুলৈ মন্ত্ৰ সুনি কুবেৰৰ জিয় উৰি গৈলা। পাছে গুলৈ কুবেৰৰ মায়া আসি ভৈলা নানা মন্ত্ৰ মায়া স্বৰ্জিবাক লৈলা। মেঘমায়া জত সাতোহাল গৰ্জিবাক ধৰিলা। হুং ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মোট দোষ নাই কুবেৰৰ মায়া মাৰিয়া পেলাইও মই। পাছে দৈত্য জাৰি মন্ত্ৰ উৎচ্চাৰণ কৰিলা গুৰুক স্মৰি পাছে মন্ত্ৰ জপিবাক ধৰিলা হুং ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মোট দোষ নাই। কুবেৰৰ মায়া ঘোৰিয়া পেলাই মই হুং হুং এক কোতি মায়া জসং স্বাহা মায়াৰো হুং ঔং হুং পক্ষি মায়া মাৰো গন্ধলি মায়া মাৰো বিৰলি মায়াক আছিলেক তাকো মাৰো গাহৰি মায়া তাকো কৰো নিৰ্মূল ক্লিং লিং স্বৰা নাগৰ মায়া কাৰোহো নিৰ্মূল দ্বং ডং দ্ৰং সব সৰা বাউৰ মায়া কৰিলো নিৰ্মূল। অং অং ক্লিং লিং হুংহুং ফট ফট স্বাহা। আমুকাৰ ঘৰবাৰি গায় নাহিবি সিমা সঞ্চাৰ।। **।। ঔঠেৰে মুঠৰে কাল মায়ক আৱৰিয়া কাল বিকাল স্বইয়ো মহা দ্বং দ্বং কায়সানি

সাত পাতাল ধন হলে দিয়া আনি জিব গিব শব্দ সাত্তাল ভেদ। দেয়দেত্য কুবেৰ গুলে চামুন কামোনিৰঞ্জন। বাউ বৰুণ কুবেৰ কম্পে, ইন্দ্ৰ চন্দ্ৰ বাউ বৰুণ কাম্পে, কৈল্যাস শিশৰ স্থানে ঔংকাল হ্ৰক্ৰো সহাকাল নাথি। ঔং ৰাং ধৰকাল মহাকাল ৰুদ্ৰঘোৰ মূৰ্ত্তহই, ধৰ ধন কলহ হুন্ত ৰুৰ সাত্তাল পৃথিৱী খলকি লাগিল। মঠৰ কুবেৰ ভাগি দসো দিস, ধনৰ কলহ কুবেৰ কালিকা গুলে চামুন ৰুকনে জম কাল মায়া কৰিলো নিৰ্মূল। ঔং হুং ৰুং ফং স্বাহা। হ্ৰং হ্ৰং কাৰ আমুকাৰ গৰ্ভত প্ৰেট জল জক্ক সহ জক্ক গোজস পিসাঞ্চ বেৰোয়া তেত্তোয়া ঔকিমাৰা নাহিবি আমুক্কা সিমা সঞ্চাৰ।। **।। সং ঔং ৰাং ৰাং অং ত্ৰিং ৰাপা অং কালি। চলং চলং স্বাহে পচিম। ঔ দ্ৰং দক্ষিণং লংকাক চন্দ্ৰ ধনক চলাই আনোক গিৰ গিৰে সব্দ কৰে। ধনক আনহ, হুং হ্ৰং হ্ৰং সব্দ অং ক্লিং লিং ক্লিলিং। সকগুলৈই মায়া কৰিলো নিৰ্মূল। ঔং হ্ৰং সৰ্বাচামুনৰ মায়া কৰিলো বিনাস, টং কাল সৰ্ব্ব গন্ধৰ্ব্ব মায়া কৰিলো নিৰ্মূল। ঔং ব্ৰহ্মে সৰ্বাজক্কৰ মায়া কৰিলো নিৰ্মূল। অং ক্লিং লিং সৰ্ব্ব পিত্ৰৈৰ মায়া কৰিলো নিৰ্মূল। কালিকাল ৰুদ্ৰায় স্বাহা। অং ভদ্ৰায়া, ব্ৰহ্ম জখনং নমোঃ ৰাং স্ত্ৰী ৰাং শ্ৰীং সৰ্বানন্ত স্বৰ্বনাং অং হুং হং হং হ্ৰং স্বাহা। ৰাং স্বাহা বিত্ৰমন্ত্ৰ স্বাহা, অং ফট ফট স্বাহা, হ্ৰং হ্ৰং কাষ নাহিবি আমুকাৰ গায় জিয়া সঞ্চাৰ।। ** কল্মূল হিমা ৰান্ধিকাকলৰহিমা এই দুই ৰুহিমা কনিষ্ঠ আংগুলিৰ মুৰত পাবজুক্ষি ভাত্তাখৰকৈ কাসলতিতে বান্ধি নাইগুৰিত বান্ধি লবা।।**।। অং বিস্তো অং বিস্তু ধন্ধ ধৰ। ব্ৰজ্ৰহাতে মন্ত্ৰ উচ্চাৰণ কৰ্ব তৈতে দুৰ্গাক্ষাতিসিয় মহা ভৈৰৱ ৰক্ষ ৰক্ষ দস ভূজং কৰি।। দুৰ্গা দুৰ্গানমো শ্ৰীহৰি। ৰাইস চক্ৰপতি নমঃ নমঃ অং এং অং নমোঃ বিন্টাস্বাহা। নমো নমো স্বাহা। নমো ৰুদ্ৰপতি অং স্বাহা। কাল মায়াবিনাশস্বাহা। কুবেৰ বিনাস স্বাহা। গুলৈক বিনাস স্বাহা। ঔং ত্ৰিং ঔং ত্ৰিং সুনা দেহ গণচলিলা জুগ মায়াহ মন্ত্ৰ। বিষ্ণো মন্ত্ৰ উচ্চাৰণ কৰিলো সাট বাৰ। সাত তাল পৃথিৱী খলকনি গৈলা। কুবেৰে সকলো মহাত্ৰাস লাগিলা। পৃথিৱীৰ ধন খলকি লাগিলা। গুলৈ চামুন ভাগি পলাইলা। দেৱ চন্দ্ৰ ইন্দ্ৰ বৰুণ দিউক দেখাই। দেয় চন্দ্ৰ ইন্দ্ৰ বৰুণ মায়া মাৰি কৰোহো নিৰ্মূল। জোগমায়ামায়া বোলন্ত বসুমতিক চাই। কৈত্যে আছে কুবেৰ ধন দিয়োক দেখাই। জোগমায়াৰ গৰ্জনত সাতোতাল ভুবন খলকি উঠিচে কোন ব্ৰহ্মাণ্ডক গই লেক ভেদি ঔং কং ৰুদ্ৰং দেবি দসভুজা জোগমায়া মহাবিষ্টলিক্ত ৰাং হ্ৰং চিৰং হুং ৰং হ্ৰং হ্ৰং স্বাহা। নমো নমো নমস্কাৰ। হ্ৰং দহু ৰুদ্ৰমহাকাল অগ্নিষ্ট খাইয়াদায়াচাইয়া ৰক্কানি আয়া ৰাং ৰং দ্ৰং ক্লিং লিং ফট ফট স্বাহা। টিং চিং সিং য়ং চিং ক্লিং লিং ক্লিং লিং মহাচাতং। বিম্নিবিলাসনং ৰাং ৰাং ক্লিং লিং ক্লিং লিং

ফট ফট স্বাহা। আং শ্ৰীং কাম্রায়ং সিংয়ং মন্দং কাং ম্রিং সৰ্ব্বনে নমোঃ নমঃ কাং ম্রং অং পৰৰ্দিস্তিন নমোঃ নমঃ। সৰ্সৈস্তুতি কোতি কৃতি মায়া বি নাসিনী কাং ম্রং ক্লিলিং ক্লিলিং কাং ম্রায় ভদ্রায় সিৱা দুৰ্গায়ং কালিকায়ং কাং নমঃ নমঃ কাম্রাং কালি ভদ্রং কালি কালি সিৰন্তিনি কাম্রং হ্লং হ্লং ক্লিং ক্লিং হং বং জুগিব ধ্যায়ন। কৃপায়জুত্রিতি। কপাল্কিতি সমাদ্ধিন্তি কৰ্পচয়। নমঃ নমোঃ স্বাহা। জপ মন্ত্র স্বাহা মায়া হুন্তে কাল হৈলা উটপতি। লক্ষ্মি স্বৰস্বতী ভৈলা উটপতি। দেবি দুৰ্গাৰং হ্লং সং হ্লং মহামায়া উটপতি। মায়াসৰবিনায়ক কাং হ্লং বজ্রং ম্র লং শ্ৰীং কাম্রাং আং ম্রাভদ্রায় অং অং কালি সৰং কুবেৰং সৰল অং শ্ৰীমায়া বিৰষ্ট অং শ্ৰীসিয়ং মন্ত্রনং। কান্তিক গন্‌পতিৰ হং কাং সিয় মুক্তি সিয়াতনং সিয়মনত্র ফাত পৃথিবী চাট ঔং হ্লং হ্লং কৰি মন্ত্র উচ্চাৰণ কৰিলো। পৃথিবীৰ ধন খলকি আসং। পৃথিবী খালফাতি চৌহ্নিবাহেলে পাতালৰ ধনঔফৰি ছলি আইলা। ধনক মেৰাই বান্ধিয়া নিলা কুবেৰ কালিকা ভাগিয়া পলাইলা। ঔং হুং শব্দ কৰি চলি গইলা। হং ক্লিং লিং অং ক্লিং লিং হুং হুং কং ক্ষি হ্লং হ্ল ফট ফত খাহা। জেসমন্ত্ৰক কাজ্বিবেজালি । হ্লং হ্ল কাৰ আমুৰুবা গায়ৰ ভুটপ্ৰেট জক্ষ জক্ষিনি গুনৈ চামুন বাক্ত বাঙ্কিনি খেটৰ কেটবি পিশাক্ষ পৃথিবী মালিক কক্ষঔ পিপাক্ষ নাহিবি সিমা সঞ্চাৰ ।মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক জিময়ে খেদো সেই মতে আটৰিয়া থাক ।। ** ।।

অভেদ কবচ্

গা গ্ৰা পৰি শংকৰ দেৱতাই আমুকাৰ প্ৰাণ দান দিয়া নাৰ কায়, সকলো দেৱী আইক নমস্কাৰ কৰো। কালি হং গুৰুদেৱক নমস্কাৰ কৰো। পূৱে বান্ধো, পশ্চিমে বান্ধো, উত্তৰে বান্ধো, দক্ষিণে বান্ধো, গাৱৰে গাৱ পৰিয়া থাক শোল্লশ দিন। চন্দ্ৰ গুৰুক সূৰ্য গুৰুক নমস্কাৰ কৰো, উৰ্ধ ভাগো ভূমি ভাগো বান্ধিলো আমোকাৰ গাৱৰে গাৱ সাত মহন্ত দিন তুমি সোহি যাও। তথাপি নেৰিবা যাতহং আমোকাক হং হিং ভিং অভেদ কৱচ্ কৰিয়া বান্ধিয়া থলো। তলং তুলুং উলতি চ'লং আগুৰি আগুৰি বান্ধিলো চৌষষ্ঠি ষাৰ কৃষ্ণ পক্ষত (বা শুক্ল পক্ষত) বান্ধিলো যাৱহং আমোকাৰ গাৱৰে গাৱ। লোহাৰ শিকলি চিন্দিতে পাৰে কেওঁ, যত বিল বল আমোকাক পায়া ফিৰি যা নমো নমো আশেশ্বৰী আই হৈং হিং দিং কৱচ্ কামিনি মাই তোমাক ৰাখিয়া থলো বহু কষ্ট কৰি কাৰ কালিমা, কালিৰ দোহাই হংকাৰ শ্ৰীগুৰু শংকৰ আজ্ঞাই ***

ইকাহ কাচো, সিকাচ কাচো, যমেৰ দূত কাচো, বজাৰ দূত, মহামায়া পিৰেধৰ, বজাক কাচো, মোৰ মুখলৈ চাই থাক ***

দুই চকুৰে চাইলো আমুকৰা চাৰি চকুৰে বান্ধি লয় আন কাৰ আজ্ঞা আমুকাৰ আজ্ঞাই চাৰিবি চাস্ত আজ্ঞা। যোৰা প্ৰিয়ে দুহাৰি শ্ৰীঘ্ৰে বাণ লাগ লাগ ***

(শনিবাৰ বা মঙ্গলবাৰে পেৰা তেলৰ লগত মাৰিব)

আলক্ষণিৰ মন্ত্ৰ

কাষত কৰণি মূৰত ডলা আলক্ষণি ওলালে গধূলী বেলা। মই আলক্ষণী জাৰী কৰিলো পানী এহাতে বাঢ়ণী এহাতে খেৰ সোতা, আলক্ষণিৰ মুখত দিলো সোপা মই আলক্ষণিৰ জাৰি কৰিলো পানী। এই বাক্য লৰচৰ কৰ মহাদেৱৰ আজ্ঞা পাৰ্বতীৰ আজ্ঞা ভংগ কৰ, মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক মই আমোকাৰ আলক্ষণী জাৰিলো পানী হৈ থাক। ***

(পানী জাৰী খুৱাব আৰু দেঃ হ্ঃ সঃ মিঃ দিঃ ল'ব)

গলত মাছৰ কাইট লাগিলে জৰা মন্ত্ৰ

উপৰ কুৰুৰা তলৰ গলক উদৰ নখত এই তিনি মৰি গ'ল একে ডাল বনত হৰ বিষ্ণু হৰ আমোকাৰ গলৰ কাইট গৰ্ভলৈ গ'ল। ***

(কল জাৰি খুৱাব)

গাণ্ঠি জৰামন্ত্ৰ

শ্ৰীনাৰায়ণায়ে নমঃ ইবাৰ মানী দুবাৰ চুকত ধৰা আনি তেমীটো পাত লাগী ঠাই, হামো যুঁবাই চাওঁতে বিষ নাই, আমোকাৰ গাণ্ঠী মই জাৰো শীঘ্ৰে যা লঙ্কাৰ পাৰ কৰো গণ্ড গণ্ড চক্ৰৰে কাটি কৰো খণ্ড খণ্ড চক্ষু চান্তে তুতি পৰ এই বাক্য লৰচৰ কৰ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ কৃষ্ণৰ চক্ৰত পৰি মৰ। ***

(কেঁচা কলাপাতত চুণ-তেল জাৰিব)

ৰাজ মোহিনী মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে মনঃ মোহণী মোহণী জগত মোহণী মোৰ মোহনী নাও ৰজা গৈছে দণ্ড চক্ৰ লৈ তাকে মোহিবলৈ যাও, ৰজাক মোহিলো প্ৰজাক মোহিলো, মাভিৰ নোৰাৰে মোক, ইন্দ্ৰ, চন্দ্ৰ, বায়ু, বৰুণ, কুবেৰ কালিকাক মোহিলো, মোহিলো শালৰ হাতী। ভূত প্ৰেথ, পিপাঞ্চ দৈত্য দানৱক মোহিলো মোক দেখী সবেও এন্দুৰ হৈ থাক। শত্ৰু স'বো মিত্ৰ হৈ থাক। ৰজা প্ৰজা সাধু মহন্ত মহাৰজা সবাকো মোহিলো, মুহি থৈ যাওঁ কামৰূপি কামাখ্যা, ৰক্ষা কৰা কামাখ্যা মাও, আগে ঘহোঁ সৰিহয়ৰ তেল ঘঁহি যাওঁ ৰজাৰ সভাৰ মাজত শত্ৰুক মোহিলো সিবোৰ মিত্ৰ হৈ থাক *** মোহণী মোহণী জগত মোহণী নাও তিনিও ত্ৰৈলোক্যৰ আছে যত জীৱ-জন্তু তাকো মই মোহি যাওঁ, বাঘ ভালুক আদি যত জীৱ হলেশ্বৰ তাকো মই

মুহি যাওঁ বহুত বনৰ লোক, মোৰ বচন আদি গুৰুৰ দাক বান্ধিছো শত্রু সবৰ মুক নিছলে পৰি থাক ।। *** ।। এই বাক্য লৰ তৰ কৰ বিষ্ণুৰ চক্ৰত পৰি মৰ। এই বাক্য লৰ চৰ কৰ কামাখ্যা মাৰৰ মাথা খাব। গই আমুকাক মোহিলো মোক দেখী নিছলে থাক পৰি এই বচন লৰচৰ কৰ, যদি কামাখ্যা মাৰৰ ভুনত ধৰ ।

(তিনি বাৰ জাৰিব। শনি বা মঙ্গলবাৰে সেৰা তেল)

জুয়ে পোৰা মন্ত্ৰ

ওকো মোকো জগা কীঠ, বুঢ়া শহৰে বোৱাৰী জাৰে, যে খনি হনুমন্ত লংকাক গৈল, মুখৰ অগনী মুখতে নুমাল, কান্দে মুৰটে বিনাই; ক্ষগ চেলু মই জাৰো আমোকাৰ পোৰা ঘা পানী কৃত্য হৈ পৰ। ***

(আঙঠাৰে জাৰিব)

মূৰ কামোৰণি মন্ত্ৰ

আদ কপালী জাৰো বাট কপালী জাৰো চল-চল আকা লিখি বেগে চল সূৰ্য বেগে চল্ল চল্ল আমোকাৰ মূৰ কামোৰণি জাৰো পানী কৃত্য হৈ পৰ ** আদ কপালী বাট কপালী জাৰো কাত তিনি ঠেঙীয়াৰ চল আকলিখি বেগেৰে চল সূৰ্য্য বেগে চল আমোকাৰ মূৰ কামোৰণী জাৰো পানী কৃত্য হৈ পৰ। ***

পিয়াহ শিৰা জৰা মন্ত্ৰ

(১) দ'পথাৰৰ পাৰলী গাই, নেজ ডাঙীও হাৰ চাই, ব্ৰহ্মাইখেদিলে বিষ্ণুৱে পায়, হব বিস্ত হৰ মই জাৰিচো ৰাধাৰ বেটি কৰ পিয়াহ শিৰা, মই জাৰিছো আমোকীৰ পিয়াহ শিৰা পানী কৃত্য হৈ পৰ।। ***

(যিটো ফালে হয় তাৰ বিপৰীতে নিজ আঠুত জাৰিব লাগিব।)

(২) শ্ৰীপতি ভাগৱত বাসুদেৱায় নমঃ শিমলু গছৰ পাতে শিমলু পো। শিৱত শিৱৰ বাচ্ছা আৰু কামধেনু গায়, ব্ৰহ্মাই দ্ৰোহে ইন্দ্ৰৰ শোহে। হাত জুৰকৈ দিওঁ ৰামেৰ তুকাৰী সীতাই গাই আমুকীৰ পিয়াহ শিৰা জাৰো হাস্তে বলাই চক্ৰ মেলাওঁ ভীবিষণৰ বিলাই আমোকীৰ ত্তণ জাৰো বেলাই বোলাই হৰ বিষ হৰ মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক আমোকীৰ ত্তণ জাৰিছো বিষ কোপ, পানী হৈ পৰে। এই বাক্য লৰচৰ কৰ চাৰি চক্ৰত পৰী মৰ। সীতা দেৱীৰ মাঠা খাব।

(কলাপাটত তেল চুণ জাৰিব)

মোৰৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীশ্ৰীবৈদ্য ধনন্তৰিয়ে নমঃ কামোৰণি মোৰ নমাওঁ, গাজনী মোৰ নমাওঁ,

হাগনী মোৰ নমাওঁ, হামি মোৰ নমাওঁ, কোৰকোৰণী মোৰ নমাওঁ, ছিঁকতি মোৰ নমাও, ফুৰণী মোৰ নমাওঁ, কাহনী মোৰ নামাও বতালী মোৰ নমাও, কেকুৰা মোৰ নামাও, চেচা মোৰ নমাওঁ, চেচনী মোৰ নামাওঁ, শিৰা মোৰ নমাওঁ, শিলা মোৰ নমাওঁ আটুলী মোৰ নমাওঁ, বাতি মোৰ নমাও, বমি মোৰ নমাওঁ, তোৰা মোৰ নমাওঁ, পুথি মোৰ নমাওঁ, আকৰী মোৰ নমাওঁ, অকৰা মোৰ নমাওঁ, কণা মোৰ নমাও, খোগা মোৰ নমাওঁ, কলা মোৰ নমাওঁ, কজি মোৰ নমাওঁ, বগী মোৰ নমাওঁ, বগা মোৰ নমাওঁ, পোৰা মোৰ নমাওঁ, দেৰা মোৰ নমাওঁ, জধলা মোৰ নমাওঁ, জাপৰী মোৰ নমাওঁ, জপৰা মোৰ নমাওঁ, চেঙা মোৰ নমাওঁ, চেঙেলী মোৰ নমাওঁ, কলডীলীয়া মোৰ নমাওঁ, কয়লা মোৰ নমাওঁ, কালীয়া মোৰ নমাওঁ, কলয়া মোৰ নমাওঁ, হাইজা মোৰ নমাওঁ, শিম্বি মোৰ নমাওঁ, ফুতনি মোৰ নমাওঁ, নিচলা মোৰ নমাওঁ, চিলা মোৰ নমাওঁ, চিলনী মোৰ নমাওঁ, বাওঁ মোৰ নমাওঁ, পদ্মাগুণীয়া মোৰ নমাওঁ, ফেতি মোৰ নমাওঁ, খোৰা মোৰ নমাওঁ, লেংগুৰী মোৰ নমাওঁ, দুদমোৰ মোৰ নমাওঁ, খেতৰ মোৰ নমাওঁ, কুচীয়া মোৰ নমাওঁ, কুচুণী মোৰ নমাওঁ, জশিনি মোৰ নমাওঁ, পিশাচিনী মোৰ নমাওঁ, পিশচ মোৰ নমাওঁ, মোৰ মোৰ কৰি গোসাই গৈল লৰী নাথকিবি আমোকাৰ ঘৰ বাৰি সিমা সঞ্চাৰ ** এই বাক্য লৰচৰ কৰিবি যদি ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰিবি। এই বচন লৰচৰ কৰিবি যদি সীতা দেৱীৰ আজ্ঞা ভংগ কৰিবি। এইবচন লৰচৰ কৰিবি তেবে ৰামৰ আজ্ঞা ভংগ কৰিবি এই বচনৰ লৰচৰ কৰিবি তেবে লক্ষ্মণৰ শতৰ পৰি মৰিবি। এই বচন লৰচৰ কৰিবি তেবে গংগাৰ তিৰক বধ কৰিবি, হৰ বিস্তু হৰ আমোকাৰ চৌষষ্টি মোৰ জাৰীচো যৈতে নমাওঁ সোঁ সোঁ কৰে নামি থাক। ***

তেজ ৰখা মন্ত্ৰ

(ক) মোমাই কতাৰী মোমাই দা, মোমাই চাছোনে কাটিলে ঘা, আলাপাত বেল্লাপাত পুষ্প পাতৰ ধৰণী তেজে পুজে মাংসত লয় জা, বংৰন্ধা বং মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক, মাহাদেউৰ আজ্ঞায়ে তেজ বৈ থাক। ** (পানীৰে জাৰীব)

(খ) শ্ৰী শ্ৰীশিৱায়ে নমঃ মোমাইৰ কটাৰী মোমাইৰ দা, তীখাৰ কটাৰী, কটাৰীত লাগিলে ঘা, সসাগৰা মুহি সকলো আছে ৰহি, তীখাৰ কতাৰীত লাগিল খাই বান বিষৰ বল। সকতকৈ ধৰিচো জল, ওপৰৰ পৰা কুকুৰাই দিছে ডাক, যৈতে থেছো কতা ঘাৱৰ তেজ তৈতে বৈ থাক। *** সীচা পুখুৰীৰ নিসিচা পানী ব্ৰহ্মাই দিলে পুখুৰী খনী সেই পুখুৰীত পখালিলো পাৱ, তেজে পুজে মাংসে শুকাই যাই। নখৰ আগে দিলো পানী, ঘাৱৰ মুখত দিছো তিপা টানি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক,

যৈতে থৈচো তৈতে বৈ থাক। *** এই বাক্য লৰ চৰ কৰ দেৱি পাৰ্ব্বতীৰ স্তনত ধৰ । *** ।।

সৰ্ব বিষৰ মন্ত্ৰ

গগা বিষ হাত কুকৈ পস নলা, আহোম ফোহোঁবা, বিষ ফোঁহোবা, একাংগি পানী মাংগলী চৌৰাংগি কাউৰী খাতি দন্ত খাতি হাতোৱালী বাতোৱালী মোৰ বিষ হুস্ত বিষ, পৱ বিষ কৰ্কাল বিষ হৃদি বিষ, চাল বিষ, হাত বিষ পেত বিষ দিষ্টি বিষ. চক্ষু বিষ, কৰ্ণ বিষ, তালু বিষ জাৰি পানী কৃত্য কৰো ** পিৰিশিৰি একাংগী পানী মাংগলী কাউৰী খাতি দন্ত খাতি বাতোৱালী হাতোৱালী ইন্দ্ৰ শূলং, দক্ষিণ শূলং, য'ত দেৱতাৰ শূলং যত পিশাচৰ শুলং উৎপত্তি জলং উৎপত্তি থলং চাৰিবেদ চাৰি যুগ ত্ৰিবিনি মিলিতং ত্ৰিভোবন প্ৰকাসিতং হৰি বল হৰি বল স্বাহা ** উৎপত্তি জলং উৎপত্তি থলং চাৰি বেদ চাৰি যুগ অস্ত্ৰ ধাৱয়ং ৰাজ ঋষিসন্তং দেৱঋষি সপং হৰি বিষ্ণু ৰায় নাৰায়ণং হৰি বল হৰি বল স্বাহা * আমোকাৰা গাৰ বিষ নেৰ যদি ব্ৰহ্মাদেৱৰ চক্ৰত পৰি মৰ * গংগা তিৰত একশত কপিলা বধ কৰ * অৰ্জুনৰ গান্দিৱত পৰি মৰ, লক্ষণৰ শৰত পৰি মৰ, ভীষ্মৰ শৰত পৰি মৰ, সাত ভনী গৰ্ভাৱতী স্ত্ৰী বধ কৰ * মই আমোকাৰ জাৰিলো আমোকাৰ বিষ পানী কৃত্য হৈ পৰ। **

কাঁহি জৰা মন্ত্ৰ

থালা পৰি থুলি পৰি ধাং ধিং বালিয়ে বলিয়ে অমুকেৰ অংগেৰ বিষ পালা উৰিয়ে। থালা পৰি থুলি পৰি ধাং ধিং স্বাহা। আমোকেৰ অঙ্গেৰ বিষ থাকেত গেলে থাক কাৰ আজ্ঞে কংসাসুৰ নৃপতীৰ আজ্ঞে ধনপতি স্বাহা।**।। (৯ বাৰ জাৰিব)

সৰ্বঢাক মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণয়ে নমঃ বৈদ্য ধনন্তৰীয়ে নমঃ অনাদি ঈশ্বৰ দেৱ ধৰ্ম্মৰ চৰণে কৰো সেৱ। সৰ্বঢাক মন্ত্ৰনিয়া ধনন্তৰী পুনু মই জাৰো গুৰুৰ আজ্ঞা শীৰে ধৰী ধৰ্ম সীদ্ধ গুৰুৰ সত্য বেদ বাণী ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰ তেওঁ আছে গুৰু সেৱক মানি, গুৰু সে কৰ্ত্তা, গুৰু সে দাতা, গুৰুৰ আজ্ঞায়ে জাৰো, গুৰু চৰণে বন্দনা কৰো জাৰিলো মই কোটি বিষ মাৰো। বান চণ্ড হৰা মাৰী পানী কৃত্য কৰো। **

অনাদিৰ কান্তি ৰোগ ব্যাধি বাণ চণ্ড বাণ, নৰ বাণ, আকাশী বান পাতালী বান, ওঝৰা বান সকলো বানক খণ্ড কণ্ড কৰো। নৰসিংহৰ হুংকাৰে জাৰো, য'ত কিছু দেৱতাৰ বাণ, ভুত পিশাচৰ বাণ উপদেৱতাৰ বাণ মাৰি কৰো লংকাৰ পাৰ

পাণ্ডৱ পুত্ৰৰ হুংকাৰে জাৰো য'ত বাণ হৰা কাতি পানীকৃত্য কৰো * অনাদি সীতাৰ হুংকাৰে জাৰো, গৰ্ভশোল, বাহশুল, শীৰ শূল, জাৰী পানীকৃত্য কৰো, অলিয়া, বলিয়া, লুয়া গুয়া জাৰী পানীকৃত্য কৰো। মাহেদেৱৰ হুংকাৰে জাৰো শীলা চমকা উৰ্বশী ঘাও জাৰী পানীকৃত্য কৰো, আদিত্যৰ হুংকাৰে জাৰো গলগেণ্ডা, গলগুীয়া জাৰী পানীকৃত্য কৰো, দুৰ্গা দেৱীৰ হুংকাৰে জাৰো চোখ চোহ, চৌখণ্টী ব্যাধী পানীকৃত্য কৰো। বীৰ হনুমন্তৰ হুংকাৰে জাৰো শীলা চমণা উখাশ খাঁও জাৰী পানীকৃত্য কৰো। হাতে জাৰো পাৰে জাৰো তেল জাৰো পানী জাৰো, এদাপুৰা লোণ জাৰো, বাতোৰালী বিপ্যেৰালী কামাখ্যাৰ হুংকাৰে জাৰো সৰে বিষ পানীকৃত্য কৰো। হৰ হৰ হৰ আমোকাৰ সৰ্ব্ব বিষ ব্যাধি পানীকৃত্য হৈ পৰ। মোৰ বাক্য নকৰ যেৰে ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰৰ আজ্ঞা ভংগ কৰতেবে। সিদ্ধে বন্দো গুৰুৰ পাৱ ৰোগীক ৰক্ষা কৰা কামাখ্যা মাৱ * অখণ্ড কন্দলি ব্ৰহ্মা দিলে হাক আমোকৰা বিষ ব্যাধি নিচলে নিচুকী থাক। হাৰে নাশিবি বিষ। চালে নাসিবি বিষ,, চূণ-পুৰীয়া মাৰিবো বিষ চান্দে সূৰ্য্যে সখ্য কৰিয়া মই বিষ মাৰিলো। আমুকাৰ চুন পুৰীয়া বাপু অনুকুল দেৱ নন্দন একেহৰি বান্দে এক পাতে খায়, শীঘ্ৰে এৰি যা, ৰুগীৰ গাৱ। এই বচন লৰচৰ কৰ শিৱৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰ। হৰ বিষ হৰ অমোকাৰ গাৰ বিষ জাৰো পানী উঠি পৰ। ***

বায়ু মন্ত্ৰ

শ্ৰী কৃষ্ণায়ে নমোঃ ব্ৰহ্মাৰ হন্তে মৰিচি ভৈলা জাত। মৰিছিত হন্তে ভৈলা কশ্যপ প্ৰখ্যাত। দিতি অদিতি তান ভাৰ্য্যা প্ৰখ্যাত। অদিতিত হন্তে দেৱ গণ ভৈলা জাত। দিতিত অসুৰগণ জনম লভিলা। দেৱে দৈত্যে ভাই ভাই মহাযুদ্ধ ভৈলা। যুদ্ধত অসুৰ গণ পৰাজয় ভৈলা। ৰণ হাৰি দৈত্যগণ ভাগিয়া পলাইলা। পুত্ৰগণদুখ দেখি দেৱগণ মাতৃ। একচিত্ৰে মাধৱক কৰিলেক তুতি। তুষ্ট হয়া বৰদিলা জগতৰ বাপ। পুত্ৰ এক হৌক দেৱী অতুল প্ৰতাপ। সৰ্ব্ব প্ৰাণী ব্যাপিবেক তোমাৰ নন্দন। এহি বুলি বৰ দিলা দেৱ নাৰায়ণ।। ৰংগমনে অদিতিয়ে স্বামীত কহিলা। শুনিয়া কশ্যপ ঋষি আনন্দিত ভৈলা। পুত্ৰ এক হৈব তোৰ অতি শোভনয়। অসুৰ গণক কোপে কৰিবে প্ৰলয়। স্বামীৰ পাইয়া মান দেৱী ৰংগমন।পুত্ৰক ধৰন্ত আসি অতি ৰংগমন। নাৰদ মুনিয়ে আসি পুত্ৰক কহিলা। নাৰদৰ বাক্য মানে সকলো শুনিলা। তোমাৰ মায়েৰ গৰ্ভে যিটো আছে ভাই। চুট বৰ সৰ্ব্বজীৱ ব্যাপিবেক যাই। শুনিয়া ইন্দ্ৰৰ মনে ভয় উজিলা। মাৰিবাক লাগি পাছে উপায় চিন্তিলা। মায়ক প্ৰণাম কৰি সমিপে চাপিলা। সেৱাকৰো বুলি ইন্দ্ৰে সম্বুছি ৰহিলা।। সেহি বেলা দেৱী পাছে শয়ন

কৰিলা। মায়াবলে বজ্রধৰ্ৰ গৰ্ভতে পশিলা।। গৰ্ভত পশিয়া পাছে বালেকক ধৰি। বজ্রৰে কাটিলা ইন্দ্রে সাতখান কৰি।। পুণু একখানি কাটে সাত খণ্ড কৰি। জন্মিল আসিয়া পাছে বায়ুৰূপ ধৰি। যাৰ যেন নাম কহো শুনা ভিন্নে ভিন্নে লক্ষণে সহিতে কহো শুনা এক মনে।। অকোপ বায়ুয়ে ধৰি শৰীৰ কম্পাই। অপতিকা বায়ুয়ে হিৰ হৃদয়ত থাই। আজ্ঞু বায়ুয়ে ধৰি কথা পাহৰায়। তবধৰ হয় সেটো মাতিবে নপাৰে। দণ্ডোপাগ বায়ুয়ে যেবে কক্ষ লগ্ন হই। স্তম্ভৰ সৃশ সিটো ৰহিয়া থাকয়। হনুকুব্জ বায়ুয়ে ধৰি হিৰক কোঞ্চাৰে। সঞ্জয় বায়ুয়ে ধৰি পুৰুষৰ আংগুলি কোঞ্চাই। ইন্দ্রিয় গণক ধৰি থৰথৰি কৰি গাৱক কম্পাই। সদাকো অভ্যন্তৰে অন্ধকাৰ হয়া থাকে। কুব্জক ফুটাই কম্ফ বাতি দুয়ো হোৱে অভ্যন্তৰ যাই ধণুৰ আকৃতি কোঞ্চাৱয়। কক্ষ বায়ুয়ে ধৰি পুৰুষৰ হিৰ কোঞ্চাৰে। একফাল চৰণৰ মৰে। তোৰ মহিমা কহন নযায়। অপৰ লক্ষণ কহো শুনিয়ো লোকাই। ব্রহ্মবদ্ধ বায়ুয়ে পিত্তক ভাংগাই। হাত ভৰি এছাৰিয়া দেৱক পাৰয়। একোকৰ্ম্ম কৰিবাক ইচ্চাক নযাই। অগ্নি দণ্ড বায়ুৰ কথা শুনা যেন নয়। মুখ একফালবেংকো কৰিয়া থাকয়। যাই বেংকা হয়া মাথা সদায়ে কম্পয়। চক্ষু বিকটা কৰি মাতিবে নপাৰে কণ্ঠক দণ্ডক ৰৰ বেদনা কৰে। খঞ্জন বায়ুয়ে মুখ বিবৰ্ণ কৰে। একোৱে প্রকাৰে মুখ মেলিব নপাৰে। বায়ু গ্রস্থ হয়া একে লগ কৰি শৰীৰক মাথা বেংকা হয়া থাকে সমস্ত জিহ্বাত। লক্ষণ নাৰিত প্রবেশ হই বচন বঢ়াই। জিহ্বাত বেদনা কৰে খাইবাক নপাৰে। থাকিবে নপাৰে বহু বেদনাক কৰে। তেজ বায়ুয়ে কৰ্কৰি কৰে একগতি ব্রহ্মাদেৱে। শৰীৰত বেদনা হয়। অংগ সব ক'লা হয় বিবৰ্ণ পৰে। হীৰাগ্রহ সেৱা গ্রহ দুইৰো একে নয়। গৃধস্ত্রীয়া বায়ুৰ জানা লক্ষণ এনৱ। খোৰা যেন পথে যাই কাম্পিয়া কাম্পিয়া। খোৰা যেন খসিপৰে আসি সোঁহকীয়া। কলা যেন খঞ্জনৰ লক্ষণ এহিমান। এবে বাত কটক শুনিয়ো সাৱধান। কুশহোৱে শৰীৰ চৰণ দুখাৰে বায়ু গুল্মে এক হই বেদনা কৰয়। উৰুক বায়ুৰ জানা লক্ষণ সম্পতি। অনেক প্রকাৰে প্রকাশ কৰো শুনা যেন মতি।। শুনা পুৰাশৰীৰ লক্ষণ, বাত পিত্ত যুক্ত হয়া দুই ভৰি পোৰে পোৰা হাৰ আৰো তোৰ শুনা যেন নাওঁ। বাত কদ্য যুক্ত হইয়া অগ্নিক সঞ্চালয়, নচলে চৰম, জিন জিন কৰে পোৰাহাৰ মাৰো তোৰ জনা এহিনয়। শুনিয়ো লক্ষণ আৰে বাত বায়ুৰ কথা। হিৰক কোঞ্চাৰে আয়ুৰ্কৌনকৰয়। বায়ু যুক্ত হয়া ভেটে দুইদ্বাৰ। মাতিবে নোৱাৰে বহু কষ্ট পাই। আৰ হেনয় লক্ষণ জানা অশ্বিনি বাতৰ দিগি পৰে হেন কৰে। জলমল দ্বাৰে থাকি উৰ্দ্ধতি কৰে। বায়ুৰলক্ষণ হাস্য কৰে। পেটিত অসুখ উদগাৰ কৰে। অংগদ্বাৰ নিম্নদ্রিয়া উদ্ধগতি কৰে। আধান বায়ুৰ কথা গৈল এহিমানে,

প্ৰতিধান বায়ুৰ কথা শুনা সাবধানে। বায়ুয়ে কম্পাই উৰ্দ্ধকৰি লয়, নিবন্ধন কৰিয়া ৰহিয়া থাকয়। বাতশিলা বায়ুয়ে নাভিত জুবকৰি ৰয়। পেটত থাকয় ভ্ৰমিয়া কতো থাকয় ভুজিয়া, কতো উৰ্দ্ধকতি কৰে পেট ওখলায়া অংগ বায়ুয়ে সকলোকে নিবন্ধ কৰাৰে। প্ৰতিমান বায়ুয়ে আতুল নিবন্ধ কৰাৰে। সদাংগে দুই দুৱাৰে ভেটি কুম্বক কুটাৰে। প্ৰতিনাম মাৰো তোৰ শুনিয়ো লক্ষণ। উৰ্দ্ধক বচনে আৰ নকৰে গমণ। পাছে বায়ু অংগমধ্যে হোৱয় প্ৰবেশ। বহুমূৰ্ত্তী আদি কৰি গণিয়া বিশেষ। হালিপত্তি হিৰ সব একপিণ্ড হই। কমক নামে বাত কুঁজা কৰিয়া থাকয়। বেচয় বায়ুৰ শুনিয়ো কাহিনী। অংগত প্ৰবেশ হই থাকে যত মানি। ধ্বিৰা মূৰ বায়ুৰ লক্ষণ যেন মত্ত হিংক কোঞ্চাৰে চল হোৱে অধোগত। অবিতলোৱা কলাকুল উকত হাতত গাঠিত বেদনা বহুত। মহাদেৱৰ বচনে শুনহ সম্প্ৰতি। মন্ত্ৰ কথা এহিমানে ভৈলা সমাপতি। *। মূলাধাৰ হন্তে অগ্নি ভৈলা উতপতি জলক মস্তক লাগি নিক্ষেপ কৰিলা। বায়ুলাগি ভৈলাচাৰি ভাগ। দুই ভাগ অগ্নি বায়ু দুই ভাগ কাটনকুটন। বায়ু মূৰ সাত ভাগ ভৈলা। প্ৰৱ ব্ৰহ্মা ভৈলা জুই উথিবে লাগিলা। প্ৰাণ বায়ুয়ে উৰ্দ্ধকৰে গতি। অপ্ৰাণ বায়ুয়ে কৰে ভ্ৰমকাৰ অতি। চক্ৰধৰি কাটো মই বিষ্ণুৰ আদেশ পাই। শমান বায়ুয়ে মধ্য কৰে তাপ তাকো কাটো চক্ৰ বাণ ধৰি। অগ্নি বায়ু বজ্ৰ বাণে ভষ্ম কৰো পদতলে পাই তাকো কৰো নষ্ট চক্ৰ ধৰি মই তাকো কাটো পদতলে পাই, আৰু কহো শুনা বায়ুৰ লক্ষণ কাহিনী। কশ্যপৰ বিৰ্য্য নষ্ট কৰে ইন্দ্ৰে মনে জানি। সন্ধ্যা সময়ত অদিতিশয়ন কৰিলা। চেগ পাই ইন্দ্ৰ গৰ্ভতে পশিলা। খৰ্গধৰি চৰাকক কৰিলা সাত খান। পুণু প্ৰতিখানিক কৰিলা সাত খান। তাৰ বৰ্ম্মি যত পৰে সৰ্ব্ব অংগত চৰে। উদিন বায়ুয়ে কন্দুয়াৰে গায়ে। কৰ্ম্মশুদ্ধ বায়ুয়ে তোলে হামি, নিদাৰুণ ভাৱে নাগ বায়ুয়ে সুপাতাল হামি কৰায়। সৰ্ব্ব গাৰে কৰয় অসুখ, মতি বুদ্ধি কৰে ভংগ। উদৰত আছে যিটো ধনঞ্জয় নাম। শুনা যেন কহো তাৰ অদভূত কাম। সমস্ত বায়ুক সিটো উন্মাদক কৰে। জীৱমানে লগধৰে মৰি লেসে এৰে। দেৱদত্ত বায়ু যিটো দেৱতা প্ৰধান। ইন্দ্ৰিয়গণক পীড়া কৰে স্থানে স্থান। চন্দ্ৰ বায়ু সূৰ্য্য বায়ু পোৰা বায়ু নিঘুৰ বায়ু, ঘৰ মূৰ বায়ু টালবায়ু, গৰ্ভ বায়ু, গুল্ম বায়ু, হস্তীবায়ু, পাতালিবায়ু উৰাস বায়ু নিশ্বাস বায়ু, মুৰ্চিত বায়ু দেৱহন্তে জাত। এতেকেসে তাপকৰে মনুষ্যৰ গাত। অশোভ লক্ষণ নৰে গতি কৰে। চন্দ্ৰ সূৰ্য্য দেৱগণে গ্ৰাহ তৈতে ধৰে। ভোজন বিশেষ কৰয় যিটো প্ৰাণীক সৰ্ব্ববায়ুয়ে পীড়াকৰে দেহা কৰে হানি। আৰু কহো শুনা বায়ুৰ লক্ষণ কাহিনী। আহাৰে বিহাৰে চৰে বায়ু সৰ্ব্বলোকে জানি। পূৰ্ব্বত হৰ গৌৰী তপস্যাত গৈলা। বায়ু পসী দুয়ো প্ৰাণী তৈতে মূৰ্চ্ছা গৈলা। ব্ৰহ্মা বোলে সৃষ্টি

মই কৰো কেন কৰি। হৰ গৌৰী পৰি আছে বায়ু হৃদি ধৰি। বিষ্ণুৰ আগত কথা কহিবাক লৈলা। পূজা মন্ত্রে ধ্যান বিষ্ণুৰ সমস্তে কহিলা। তাত পাছে ব্রহ্মাদেৱে সমাধি ধৰিলা। পূজামন্ত্রে যাপ্য ব্রহ্মা হৰক চেতাইলা। সাতখান পৰ্ব্বতৰ সাত ডালি আনি জাৰিবাক লৈলা। তেতিক্ষণে মহাদেৱে একলুতি খাইলা। দুর্গাবোলে পগলা মই আছিলোহো মৰি, জাৰি পুখি জীয়াইলা আসি যেন কৰি। চেতন লভিয়া হৰে মনে গুণি পাইলা। দশপ্রাণবায়ুক তেখনে মাৰিলা। ছয়গোটা দ্বাৰ তাৰ নিবৰ্দ্ধ কৰিলা। কৰযোৰে দশবায়ু তুতি আৰম্ভিলা। তুষ্ট হুয়া হৰে তাক দিলা পৰিচেদ। শুনা কিছু কহো মই কাৰণৰ ভেদ। ঘিণবায়ু বিশ পত্র শিশিৰৰ পানী। মাথাত চৰাৱে যিটো এহিমন্ত্র খানি। তাসব শৰীৰে তই নকৰিবি তাপ। মোহোৰ শপত বিষ্ণুৰ চক্রতপৰি মৰ। ব্রহ্মাৰ আজ্ঞা মহেশ্বৰৰ হাক বিষ্ণুৰ চক্রত পৰি থাক। নলৰিবি নচৰিবি সূৰ্য্যৰ তাপ। মই জাৰো হৰমন্ত্রে নচৰিবি জলে নচৰিবি থলে মইজাৰো গুৰু চৰনৰ বলে। নাহিৰি ব্ৰহ্মাৰ হুঙ্কাৰ গোড়াৰে জাৰো বায়ুৰ কাৰণ কাহিনী। অংগ দলে জাৰো মন্ত্ৰখেৰ জানি। নাভিদলে জাৰো অনাদিৰ সঞ্জোগে। হৃদয়ত জাৰো দশবায়ু নৰাটিৰিৰোগ। কণ্ঠত আচন্ত স্বৰস্বতী আই। জাৰিলো বায়ু আনিলো নমাই। বিষ্ণু মন্ত্রে জাৰো নাহিৰি উজাই। চক্ষু তিৰি মিৰি কৰে তিমিৰ পুতলি। শিৱমন্ত্রে বায়ু জাৰো নাহিৰি উজাই মুণ্ড মাংস চাৰি জাৰো সমাধিত নাই। বায়ুৰ মূৰত তেৰ প্রকৃতিকে খাই। শৰীৰৰ পৰা বায়ু জাৰি আনিলো নমাই। ব্রহ্মাৰ হস্তে জন্ম তোৰ প্রকৃতিত জাত। হৰৰ শপত তই নাথাকিবি তাত। হিৰে হিৰে জাত সিপাৰে যাক লগালে মাত জাৰিলো বায়ু নাথাকিবি (আমোকাৰ) গাত। হৰ বায়ু হৰ তেজে মাংসে ভৰি পৰ।।*।। ব্ৰহ্মাৰূপী বায়ু সৰ্ব্বলোকে জানি। ব্রহ্মাৰ আজ্ঞাৰে জাৰো তই নাম এতিক্ষণে। নাহি কলি নাহি ধৰ্ম্ম নাহিকে পতন। কৰ্ম্মপাশে বন্দীহয়া থাক এতিক্ষণ। জাৰো সংগে জাৰো জংগে বাহিৰে ভিতৰে জাৰো নোহোৱাকথা হোৱা জাৰো এতিক্ষণে মৰ। পূবে পশ্চিমে উত্তৰে দক্ষিণে নকৰিবি তাপ, অৰ্দ্ধে উৰ্দ্ধে জাৰো নাকিবি (আমোকাৰ) গাত। দেৱীক নমস্কাৰ মহাদেৱৰ হাক ব্ৰহ্মাৰ শপত নাথাকিবি (আমোকাৰ) গাত। সৰ্ব্ব বিষ হৰ যৈতে আছে তৈতে মৰ।*।। নৱদ্বাৰে মই দেওঁ হাত অমৃতৰ হাতে জাৰো মই (আমোকাৰ) গাত নাথাকিবি তই। সহস্ৰ নাৰি সহস্ৰ দ্বাৰ কৰে আয়া জাত মই জাৰো গুৰুক স্মৰি। ভঞ্জন বায়ু নিখুনি বায়ু চৰ্ব্বিত বায়ু, কুৰা বায়ু, টোপনি বায়ু, বাক্য বায়ু, সন্তনাশ বায়ু, পীড়া কৰি নাথাকিবি (আমোকাৰ) গাত। অসুখে সবে কৰে কণা কণি, পাৰ নাই কিমতে পৰ্য্যতিবো ভূমি। নাহি নদী নীৰ নাহি নাক কান মুখ। কেহো গোটা থুলন্তৰ মুখ গোট বিপুল। জিহ্বা তাৰ নাই

আদিকে অন্তকরে অন্তকে করে আদি উঠ কণ্ঠ শুকাই পৰিয়া আছিলো। হেন দেখি ইন্দ্রে বায়ুক লাগ দিলা উনুপঞ্চাশ বায়ু মেঘত লাগিলা। আকাশলৈ উৰুৱাই নিলা উৰিল নামৰ নাহি স্থান। চক্ষু পিৰিতিলৈক অতি চমৎকাৰ। আঙ্গুলে মাৰিলেক চাতি। উনুপঞ্চাশ বায়ু গৈলেক কাটি। চক্ষু প্ৰচাৰিলে বুলি চাইলেক বায়ু। শৰ পৰি লুকাইলে সিদ্ধ গুৰুৰ পাৰ। বায়ু শৰ জানি জেমে আস পাসে তাকো বান্ধো ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশে।।*।।

অজপা নৰসিংহ মন্ত্র

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ শ্ৰীপগলায়ে নমোঃ শ্ৰীপাৰ্ব্বতীয়ে নমোঃ। সত্য যুগ প্ৰতি পাৰ্ব্বতী ভৈল গৰ্ব্ভৱতী। তাৰ গৰ্ভে পুত্ৰ জন্ম ভৈলা। সমস্তে ৰক্ত পৃথিবীত পৰিল। সেহি ৰক্ত মৰকুছিয়া জন্ম ভৈল। উজিলা মৰকুছিয়া ওপৰক চাই। পাৰ্ব্বতীক বুলিলা মাই। আমাৰ ভোগ কোন কালে মিলাই। পাৰ্ব্বতীয়ে বুলিলা বচন মৰকুছিয়াৰ মুখ চাই। সত্য যুগে থাকিবা ধ্যান সমাধি, ত্ৰেটা যুগে থাকিবা যজ্ঞ আৰাধি, দ্বাপৰ যুগে থাকিবা ভক্তিক চাই, কলি যুগে কৃষ্ণ অৱতাৰ হৈব তোৰ ভোগ মিলাইব। নৰ মনুষ্যক হিংসা কৰি নাৰি পুত্ৰ যুৰিবি পূজা খাই। পূজা সব তোৰ মান সন্দাগড়া বুলি মোৰ পূজা খাই। আমাৰ কথা কলে যাবি আতুৰি পলাই। এহিবুলি গোসাঁইয়ে হেন বাক্য বুলিলা শুনাই মৰকুছিয়াৰ মুখ চাই। কলি যুগে কৃষ্ণ অৱতাৰ হৈব। তোৰ ভোগ মিলিব। নৰ মনুষ্যক অধৰ্ম্মে যুৰিব। মৰকুছিয়াৰ ভোগ মিলাইব। নৰ মনুষ্যক নাৰি পুত্ৰ খাই। পূৰ্ব্ব জন্ম কথা কলে মৰকুছিয়া মায়া ভাগিয়া পলাই। পগলা বাপেৰ পাৰ্ব্বতীৰ মাৰ। চতুৰ্ঘিত জন্ম ভৈল তোৰ। তোৰ জন্ম কথা কলে যাবি লৰমাৰি পলাই। মহাদেৱে সুধিলা পাৰ্বতীৰ মুখ চাই। মৰকুছিয়াৰ কোন কোন নাওঁ। পাৰ্ব্বতীয়ে বুলিলা মহাদেৱৰ মুখ চাই। ঢলা মৰকুছিয়া, হালধিয়া, বৎগা মৰকুছিয়া, চাকুলী মৰকুছিয়া, কেতুলী মৰকুছিয়া, পাৰলী মৰকুছিয়া, বায়ু মৰকুছিয়া, শাখিনী মৰকুছিয়া, নিলাজি মৰকুছিয়া, চাপনী মৰকুছিয়া, জেঠি মৰকুছিয়া, বেঁটী মৰকুছিয়া, টুকুনী মৰকুছিয়া, টেবেকী মৰকুছিয়া, জলকা মৰকুছিয়া, জাপৰী মৰকুছিয়া, আদৰী মৰকুছিয়া, এলাগী মৰকুছিয়া, টকিলী মৰকুছিয়া, পুৰা মৰকুছিয়া, মায়া মৰকুছিয়া, চাঁয়া মৰকুছিয়া, স্বপ্ন মৰকুছিয়া, গৰ্ভ মৰকুছিয়া, বুমুৰা মৰকুছিয়া, কাজৰী মৰকুছিয়া, হাওৰী মৰকুছিয়া, বৎগা মৰকুছিয়া, ঢলা মৰকুছিয়া, কনা মৰকুছিয়া, কোলা মৰকুছিয়া, বগী মৰকুছিয়া, খাপৰী মৰকুছিয়া, পোৰা মৰকুছিয়া, পেঙা মৰকুছিয়া, পেছুৰী মৰকুছিয়া, লোমালী মৰকুছিয়া, বেঁকা মৰকুছিয়া, সৰুপী মৰকুছিয়া, টেটেৰা মৰকুছিয়া, জিগিনী মৰকুছিয়া, ভুমুনী মৰকুছিয়া, পেতুলী মৰকুছিয়া, দুটিয়া মৰকুছিয়া,

জাটিয়া মৰকুছিয়া, মৰকুছিয়াৰ সমস্তে নাওঁ ভৈলা। সমস্তে মৰকুছিয়াৰ মায়া ভাগি গৈলা**। পগলা গোঁসই পাৰ্ব্বতীৰ বচন। সমস্ত মৰকুছিয়াক বান্ধো টানি টানি। আকাশী মৰকুছিয়া বান্ধো টানি টানি, পাতালি মৰকুছিয়া বান্ধো টানি টানি। জুৰিয়া মৰকুছিয়াক বান্ধো, বুবুৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, বগী মৰকুছিয়াক বান্ধো কলা মৰকুছিয়া বান্ধো, ঢলা মৰকুছিয়া বান্ধো, হালধিয়া মৰকুছিয়াক বান্ধো, চাকুলী মৰকুছিয়াক বান্ধো, শাঙ্খিনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, জাপৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, পোৱা মৰকুছিয়াক বান্ধো, কান্দনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, কাঁহোৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, বগী মৰকুছিয়াক বান্ধো, চাপনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, টেৰেকী মৰকুছিয়াক বান্ধো, টুকুনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, জ্ললকা মৰকুছিয়াক বান্ধো, জাপৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, কেৰেপা মৰকুছিয়াক বান্ধো, কুণ্ডা মৰকুছিয়াক বান্ধো, নিলাজী মৰকুছিয়াক বান্ধো, নিবুকী মৰকুছিয়াক বান্ধো, ডুমুনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, সৰুপী মৰকুছিয়াক বান্ধো, দুই মুখিয়া মৰকুছিয়াক বান্ধো, গৰ্ভ মৰকুছিয়াক বান্ধো, বেজিনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, হাবিনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, ফুটুকী মৰকুছিয়াক বান্ধো, বেঙ্কা মৰকুছিয়াক বান্ধো, ওকটা মৰকুছিয়াক বান্ধো, বুবুৰা মৰকুছিয়াক বান্ধো, ভেলেকী মৰকুছিয়াক বান্ধো, মায়া মৰকুছিয়াক বান্ধো, চাঁয়া মৰকুছিয়াক বান্ধো, স্বপ্ন মৰকুছিয়াক বান্ধো, সৰ্প মৰকুছিয়াক বান্ধো, ঢলা মৰকুছিয়াক বান্ধো, খাপৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, শুকানী মৰকুছিয়াক বান্ধো, বাঙলী মৰকুছিয়াক বান্ধো, হাগনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, ভেংগেৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, ভেদালী মৰকুছিয়াক বান্ধো, টাঙনী মৰকুছিয়াক বান্ধো, গেঙ্কেলী মৰকুছিয়াক বান্ধো, ফেদেলী মৰকুছিয়াক বান্ধো, ভুটুৰা মৰকুছিয়াক বান্ধো, লেবেলী মৰকুছিয়াক বান্ধো, বেঁটী মৰকুছিয়াক বান্ধো, হেকেৰী মৰকুছিয়াক বান্ধো, বান্ধো মৰকুছিয়া কৰো নিৰ্ব্বাণ। মহাদেৱৰ বচনে মন্ত্ৰ দিলো পাক। সমস্ত মৰকুছিয়া অন্তৰিয়া থাক। লৰ চৰ মহাদেৱৰ জণ্টাত ধৰ। লৰ চৰ পাৰ্ব্বতীৰ স্তনত ধৰ। লৰ চৰ (আমোকাৰ) প্ৰাণশিশু ৰক্ষা কৰ। **।

আকাশি খেতৰক বান্ধো, পাতালী খেতৰক বান্ধো, কান্দনী খেতৰক বান্ধো, নিলাজী খেতৰক বান্ধো, চাপনী খেতৰক বান্ধো, ভেংগেলী খেতৰক বান্ধো, চাঁয়া খেতৰক বান্ধো, মায়া খেতৰক বান্ধো, স্বপ্ন খেতৰক বান্ধো, টুকুনী খেতৰক বান্ধো, পোৱা খেতৰক বান্ধো, হাবিনী খেতৰক বান্ধো, কাংগৰী খেতৰক বান্ধো, শাঙ্খিনী খেতৰক বান্ধো, সৰুপী খেতৰক বান্ধো, চাকুলী খেতৰক বান্ধো, জুৰিণী খেতৰক বান্ধো, পোৱা খেতৰক বান্ধো, চুকৰা খেতৰক বান্ধো, উজৰা খেতৰক বান্ধো, দুইমুখিয়া খেতৰক বান্ধো, গজৰা খেতৰক বান্ধো, জাপৰী খেতৰক বান্ধো, শুকানী

খেতৰক বান্ধো, বেটালী খেতৰক বান্ধো, চৰহা খেতৰক বান্ধো, পকিমুখী খেতৰক বান্ধো, নিবুকী খেতৰক বান্ধো, নাগমুখী খেতৰক বান্ধো, ভুমুণী খেতৰক বান্ধো, মটিয়া খেতৰক বান্ধো, পেংগুলী খেতৰক বান্ধো, ছবিয়া খেতৰক বান্ধো, বেটালী খেতৰক বান্ধো, বান্ধো খেতৰ কৰো নিৰ্য্যাণ। মন্ত্ৰ দিলো পাক খেতৰ-খেতৰণী অন্তৰিয়া থাক। লৰ চৰ মহাদেবৰ জন্টাত ধৰ। লৰ চৰ পাৰ্ব্বতীৰ স্তনত ধৰ। লৰ চৰ (আমোকাৰ প্ৰাণ পিণ্ড ৰক্ষা কৰ।।**। যত যত খেতৰ মায়া বান্ধো নছাই। বাৰটা মায়া ভাগিয়া পলাই। ভাগিল খেতৰৰ মায়া খেতৰ সবাৰো বুদ্ধি নাই। হুং হুঙ্কাৰ কৰি কান্দি যাই খেতৰ-খেতৰী পাচক নছাই। হৰিবে থাকিল চপাই। উচলা খেতৰক বান্ধো, নিচলা খেতৰক বান্ধো, উচলা খেতৰ গৈলা ভাগি। নিচলা খেতৰে ফুৰে কান্দি কান্দি। হৰ মায়া হৰ (আমোকাৰ) প্ৰাণপিণ্ড ৰক্ষা কৰ।।** । হৌৰভ মায়া বান্ধো, আলসনী মায়া বান্ধো, ছাৰি মায়া বান্ধো, জৰি মায়া বান্ধো, সৰ্ব্ব মায়া বান্ধিলো চাই। বান্ধিলো খেতৰক সবাৰো পাই চপাই টানি টানি বান্ধো। ধৰ্ম্ম মায়া বান্ধো, দল মায়া বান্ধো, দলোৱা মায়া বান্ধো, বিষ্ণু মায়া বান্ধো, নাচনী মায়া বান্ধো, ধৰ্ম্ম মায়া বান্ধো, সবে মায়া বান্ধি কৰো নিৰ্য্যাণ। মন্ত্ৰ দিলো পাক। খেতৰ খেতৰণী অন্তৰিয়া থাক। লৰ চৰ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। লৰ চৰ ৰামৰ চক্ৰত পৰি মৰ। লৰ চৰ লক্ষ্মণৰ চক্ৰৰ পৰি মৰ। লৰ চৰ সীতা দেবীৰ স্তনত ধৰ। লৰ চৰ মহাদেবৰ জন্টাত ধৰ, লৰ চৰ পাৰ্ব্বতী দেবীৰ স্তনত ধৰ। লৰ চৰ সাত কপিলা বধ কৰ। ব্ৰাহ্মণ বধ কৰ হৰ বিষ হৰ (আমোকাৰ) প্ৰাণপিণ্ড ৰক্ষা কৰ * শুক নিগদতি শুনা শুভদ্ৰাৰ নাতি। বিষ্ণুৰূপে এহি অংগিকাৰ কৰি আতি। দেৱগণে বৰিল ভৈলন্ত পুৰুষ তহিত। কৰিলন্ত কৰ্ম্ম যেন গুৰুৰ বিহিত। অসুৰক ৰক্ষা কৰে শুক্ৰৰ বিদ্যায়। তাক নষ্ট কৰিবাক কৰিলা উপায়। নাৰায়ণ কৱচক দিলা বাসৱক। যাক পাই ইন্দ্ৰে সবে জিনিলা। দৈত্যক। পুণু ত্ৰিলোকৰ লক্ষ্মী পাইলা সুৰপতি। কৃষ্ণৰ প্ৰসাদে সবে তৰিলা দুৰ্গতি। শুদ্ধ চিত্তে দিলা বিশ্বৰূপে কৃপা নিধি। কৃষ্ণতেসে হন্তে হোৱে জগন্তৰে সিদ্ধি। হেন শুনি পৰীক্ষীতে শুকত পুচন্ত। শুনিয়ো ৰাজৰ তুমি শোক দাতামন্ত। তুমি বিনে মোৰ প্ৰাণ বন্ধু নাহি আন। কৰাইলা আমাক কৃষ্ণকথা মধুপান। হৰি কথা ৰসে মোৰ নিমজিল চিত্ত। মৰাৰ মুখত যেন ঢালিলা অমৃত। নাৰায়ণ কৱচক পায়া সুৰপতি। লীলায়ে দৈত্যক জিনি সাধিলা জয়ন্তি। সেহি কৱচক তুমি কহিয়োক মোক। চৰণে শৰণ লৈলো নিস্তাৰিয়ো মোক। ৰাজাৰ বচনে শুক ভৈলা আনন্দিত। হাসিয়া বোলন্ত ধন্য ধন্যপৰিক্ষীত। পুচিলন্ত ইন্দ্ৰে বিশ্বৰূপে কহিলন্ত। পৰম ৰহস্য কথা শুনা সেহি মন্ত্ৰ। শঙ্কত সময়ে ভৈলে মাধৱক স্মৰি। পঢ়িবা ভকতি ভাৱে মহা যত্ন

কৰি। মোৰ শৰীৰক ৰক্ষা কৰন্তে দেৱ হৰি। গৰুড়ত চৰিয়া চৰণে যত্ন কৰি। হংস চক্ৰ সৰ্প চৰ্চা গদা বাণ পাশ। ধুনধৰি অষ্টভুজে জগত নিবাস। জলে স্থলে ৰাখন্তোক অসুৰতহন্তে। মোক ৰক্ষা কৰন্তোক মস্যৰূপী ভগৱন্তে। থলে ৰাখন্তোক ত্ৰিবিক্ৰম বাহন। আকাশত বিশ্বৰূপে কৰন্তো ৰক্ষণ।। দুৰ্গম দাৰুণ বনে শত্ৰুত সংগ্ৰামে। মোক ৰক্ষা কৰন্তোক নৰসিংহ নামে। ৰাখন্তোক যজ্ঞৰূপী বৰাহে পথত। যিটো উদ্ধাৰিলে ভূমি প্ৰলয় জলত।। পৰশুৰামে ৰাখন্তোক পৰ্ব্বত গমনে। প্ৰবাসত ৰাখন্তোক শ্ৰীৰাম লক্ষ্মণে। অবিছাৰ মন্ত্ৰ মই আনো প্ৰসাদত। নাৰায়ণে তাতে মোক ৰাখন্তোক সতত।। গৰ্ভত ৰাখন্তো মোক নৰকৃপাময়। যুগভ্ৰষ্ট দেখি ৰাখন্তোক দাত্তাত্ৰেয়। কপিলে ৰাখন্তোক মোক কৰ্ম্ম বন্ধনত। সনৎকুমাৰে মোক ৰাখন্তো কামত।। মন্য দেৱ ভয়ত ৰাখন্তো হয়গ্ৰীৱ। কৃষ্ণ পূজা ছিদ্ৰত ৰাখন্তো সদাশিৱ।। নৰকত হন্তে ৰাখন্তোক মহাহৰি।। অপক্ক ভোজনে ৰাখন্তোক ধনন্তৰী।। ক্ষুধা তৃষ্ণা লোভ মোহ শিত উষ্ণ যত। ঋষভ ঈশ্বৰে মোক ৰাখন্তো সতত। যজ্ঞে ৰাখন্তোক মোক লোক কলঙ্কত। বলোভদ্ৰ ৰাখন্তোক দুৰ্ঘোৰ কালত। অনন্তে ৰাখন্তো মোক সৰ্পৰ বিৰত। ভগৱন্তে ৰাখন্তোক মোক অজ্ঞাতত।। বোধে ৰাখন্তোক পাখণ্ডৰ বিবাদত। কল্কি ৰাখন্তোক কলি মল পাতেকত। প্ৰভাততে ৰাখন্তোক কেশৱে গদাধৰি। গোবিন্দে ৰাখন্তোক মোক বেণুবাদ্য কৰি।। পূৰত ৰাখন্তো শক্তি ধৰি নাৰায়ণে। চক্ৰ ধৰি বিষ্ণুৱে ৰাখন্তো সাধ্য দিন।। অপৰাহ্নে মধু জম্পো ধৰি উগ্ৰ ধণু। শয়নে মাধৱে মোক ৰাখন্তোক পুণু। সন্ধ্যাকালে হৃষিকেশে ৰাখন্তোক মোক। অৰ্দ্ধ ৰাত্তিনামে পদ্মনাভে ৰাখন্তোক। পঞ্চ ৰাত্তি ৰাখন্তোক শ্ৰীবৎস লাঞ্ছনে প্ৰভাত সময়ে সাৰংগ ধৰি জনাৰ্দ্দনে।। প্ৰভাতে শৰ্য্যাতে ৰাখন্তোক দামোদৰ। ভগৱন্ত কালৰূপে যিটো বিশ্বেশ্বৰ।। প্ৰলয়ৰ অগ্নিসম চক্ৰ তিক্ষ্ণতৰ। মাধৱৰ প্ৰসাদে ভ্ৰমিয়া নিৰন্তৰ।। দহিয়ো দহিয়ো মোৰ শত্ৰু সেনা যত। শুকান বনক বহ্নি দহে যেন মত।। কৌমদকী গদাযেন মাধৱৰ প্ৰিয়া। গোবিন্দৰ দাস ভৈলো কৰিয়োক দায়া।। বজ্ৰটো অধিক ধনী শুনি লাগে ভৃত। যক্ষ ৰাক্ষস সকলক কৰো চুৰ্ন্নিকৃত।। পঞ্চজন্য নামে মাধৱৰ প্ৰিয় সংশ। মোৰ শত্ৰুগণৰ লগায়ো হৃদি চঙ্ক।। প্ৰেত পিশাচক যেৱ ৰাক্ষস যক্ষক। চণ্ডনাদ কৰি সবে খেদায়ো দূৰক।। শুনিয়ো নন্দক স্বৰ্গৰ মহা ধাৰ।। প্ৰভুৰ আদেশে শত্ৰু খেদায়ো আমাৰ।। শেৰত চন্দ্ৰ চৰ্ম্ম প্ৰিয় মাধৱৰ। থাকিয়োক চক্ষুচয় শত্ৰু কটকৰ।। শনি ৰাহু কেতু আদি যত পীড়াচয়। সৰ্প সিংহ ব্যাঘ্ৰ আদি কৰি যত ভয়।। সবে শত্ৰু নষ্ট মোৰ ঐহিক-এতিৰূপে। শ্ৰীকৃষ্ণৰ নামৰূপ মন্ত্ৰৰ কীৰ্ত্তনে। *। বেদময় গৰুড় কৃষ্ণৰ মুখ্য জান। সমস্তে দুখত মোক কৰা পৰিত্ৰাণ।। বিশ্বৰূপে

ৰাখন্তোক সুনাম উচ্চৰি। সৰ্ব্ব আপদত ৰক্ষা কৰা মহা হৰি।। মোৰ প্ৰাণ বুদ্ধি মন ইন্দ্ৰিয় গণ মানে। শ্ৰীকৃষ্ণৰ নামৰূপ জানে অন্তৰণে।। সদায়ে ৰাখন্তো মোক পশিলো শৰণ। ভকত জনৰ জীউ পৰম ভূষণ।। স্থোল সূক্ষ্ম প্ৰাণী যত আছে সংসাৰত। ঈশ্বৰেসে ওই আছে জানা ৰূপত।। এহিমতে যত উপদ্ৰৱ মিলে মানে। সবে নষ্ট হোক কৃষ্ণ নাম সুমৰণে।। যেবে ৰূপত এক নিৰ্বিকল্প হৰি অস্ত্ৰ আদি ৰূপ ধৰি আছে মায়া কৰি।। সেহিমতে সৰ্ব্বৰ ঈশ্বৰে সদা মোক। সৰ্ব্বস্থানে সৰ্ব্বকালে ৰক্ষা কৰন্তোক।। অধে উৰ্দ্ধে দশো দিশে বাহ্য অভ্যন্তৰে। পুণু নৰসিংহে নামে ৰাখ নিৰন্তৰে।। যথে নিনাদিলা কেন হিৰণ্যকশিপু। সেহিমতে বিনাশিয়ো সবে মোৰ ৰিপু।। নিনাদে বধি গুনিলো হৰি হয়। এহি নাৰায়ণ নাম কৱচ দুৰ্জ্জয়।। কহিলো তোমাক আক ধৰিয়ো হৰিষি। যিনিবাহা অপ্ৰমাদে দৈত্যক নিশেষি।। এহি কৱচক যিটো ধৰে শুদ্ধা ভাবে। একান্ত ভকতি কৰি মাধৱৰ পাৱে।। তবে অপ্ৰমাদে সিটো সমস্ত ভয়ত। চৰণে প্ৰহাৰে আতি বিঘিনি শিৰত।। ৰাজভয়, বৈৰীভয়, গ্ৰহভয় যত। ব্যাধি আদি কৰি যত আছে সংসাৰত।। কিন্তুয়ে নপাৰে তাক জানিবা নিশ্চয়। এহি মহা বিদ্যা যিটো দড়ে ধৰয়। পূৰ্ব্বত কৌশিক নামে আছিল মহাঋষি। এহি মহা বিদ্যা তেৱো জানিলা হৰিষি। ভূত-প্ৰেত, ক্ষেত্ৰ-ৰক্ষ গুটৈ আদি গণ। ডিঐ দেৱ চাম্বল আদি কৰি যত জন। পানীখাইটো নাগিনী কৰি অগণন। সৰ্প ব্যাঘ্ৰ পানীমংগলী কৰি যত লোক। কৈচাইখাতি, হামুৰী, বিহাপুটলিয়া, অকাবংগি, টৌবাংগি আত্তকবালি, ওবলি, পুতলি, চামুতি, ঘুঘুৰী, নিমাতি, নিবুকী জৰালি লোকি আদি কৰি আছে যত লোক। শ্ৰীকৃষ্ণৰ নাম সুমৰণে সমস্তে যাওক নাশ।। *।। হৰ বিষ হৰ ৰজাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। বদি ওলটি ধৰ মহাদেৱৰ জটাত ধৰ। পাৰ্ব্বতীৰ স্তনত মথেৰে বিদাৰ।। বিষ্ণুৰ চক্ৰত পৰি মৰ।।***।।

নাৰায়ণ কৱচ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমো নমঃ। সৰ্বছাপনি মন্ত্ৰ। গুৰুইতা গুৰু পিতা, মহাগুৰু গুৰু বিনে গতি নাই সংসাৰ ভিতৰে, গুৰু কষ্ট তৈলে তিনি লোকৰ কষ্ট। গুৰুৱে ধৰি আছে সপাসৰা মহি সাত্ৰ এক এক মন্ত্ৰ আছে ত্ৰিসূলপ্ৰাই। হৰগৌৰি সম্বাদ কহিবো বুজাই। ক্ষেত্ৰসুগুচে যদি পাঠ নিন্দিৰি, মানৱনি সাৰ মানৱনি সহজে সুসুখে সংসাৰ। চাপ নিমিত্ত কৰো পূজা দেৱগণ। হাতত লাখি লিখিত কত্তাকাণি নাই। চাপনিগে উত্তৰ দিসে ঘুলি কৰকুমে পাইলো গৈ কুবেৰৰ ঘৰ। দেখি কুবেৰক বাজিলা লাগ পাই। বাজ পাই কুবেৰ কৰিলন্ত স্তুতি। বাজৰ চোতত কুবেৰৰ প্ৰাণ গৈলা ফুতি। হাতত লাঠি

দিণ্ডিত ফত্তাকানি চাপুনি গৈলা পূৰ্বদিগে চলি। দেখি ইন্দ্ৰৰাজাক বান্ধিলা হাতেলোতে। বান্ধৰ চোতত প্ৰাণ গৈলা ফুতি। সিওঁ ইন্দ্ৰ ৰাজা বান্ধচোতত পৃথিবীত পৰি কৰিলন্ত তুতি। হাতত লাথি দিণ্ডিত ফতা কাণি। ছাপনি গৈবে দশোদিশে ছাই। যমৰাজা বোলে কৈক জোৰা চাপনিপাই। হেন দেখি যমৰাজা মনে গুণিলা। ·চাপনিক দেখি থিয়এ দৰিলা। ধৰি যমৰাজাক বান্ধিবাক চালে। সিতো জমৰাজা থাকিলন্ত পৃথিবীত পৰি। জৈসানি দেবি উতপতি ভৈলা। কত্ত কত্ত কৰি সুখানি গাঠি কৰিলা। হৰ হৃদৰিহৰ দিলো সুকানি গাথি গোত্ৰ সুকাই মৰ।।*।। উৰনিয়া গাথি ঘূৰনিয়া গাথি য'ত দিও গাথি, ভৰি চিঙা গাথি, হৰ দেবি হৰ দিলো সুথানি গাথি গোত্ৰ সুকাই মৰ।।*।। হাতত লাঠি দিণ্ডিত ফত্তা কাণি। চাপনি গৈচে ইন্দ্ৰৰাজাৰ গৃহক চলি। দেখি ৰাজাক বান্ধিলন্ত হাতে তুলি। বান্ধৰ চোতত ৰাজাৰ প্ৰাণ গৈলা প্ৰুতি। পৃথিবীত পৰি ৰাজা কৰিলন্ত তুতি। সিও ৰাজা থাকিলন্ত পৰি। তৃদশ কুটী দেৱতাক লও বন্দি কৰি। এই বান্ধ লৰ চৰ মহাদেৱৰ চক্ৰত্ত পৰিমৰস। হৰ দেবি হৰ দিলো চাপনিৰ বান্ধ অজৰ অমৰ হই পৰ।।*।। হাতত লাঠি দিণ্ডিত ফতা কাণি। চাপনি গৈছে পচিম দিবে চলি। জল গোত্ৰ জলৰ ভিতৰে ঠাকে পৰি। এই কথা লৰ চৰই সৰ দেবি আই সিৰচেদ কৰ।।*।। এক দালি বৃক্ষ তিনিত্তা পক্ষি। ওপৰলৈ পিথি তললৈ মুখ। বান্ধিলো খেত্ৰক থও বন্দি কৰি। এই বান্ধ লৰচৰ ইসিৱমহাদেৱৰ মাথা খাস।।**।। কোন কোন খেত্ৰৰ কোন কোন নাও। সমষ্টে খেত্ৰক বান্ধিয়া ঠও। খেত্ৰক বান্ধো। গৰ্ভখেত্ৰক বান্ধো, দেয়খেত্ৰক বান্ধো, দুইমুখিয়া খেত্ৰক বান্ধো, নিসাৰি খেত্ৰক বান্ধো, বিৰুচন খেত্ৰকবান্ধো, সুধনা খেত্ৰত বান্ধো, একত্ৰক মন্ত্ৰ আচে তৃমুল পৰাই। হৰগৌৰী সম্বাদ কৰিবো বুজাই। চাপনি গৈচে ধনকুবেৰৰ গৃহক চলি। দেখি ধন গেত্ৰ হৈগৈলা পলাই লৰৰি। কতো বেলি ধন খেত্ৰ আছিলোক চাই। অঠৰ পাল খেত্ৰক আনিলেক চাই। সমস্তে খেত্ৰৰ আসিলেক ধাই। ব্ৰহ্মাৰ নাগপাসে বান্ধি পেলাইলা ছপাই। দেখি চাপনিৰ ক্ৰোধ জ্বলি গৈলা। সমস্তে খেত্ৰক আনি বান্ধিয়া পেলাইলা। মনে গুণি চাপনিয়া আছিলেক চাই। ব্ৰহ্মা নাগপাশে বান্ধিলা চপাই। বান্ধ পাই খেত্ৰগণে পৰিলা নিধালে। গুনিখেত্ৰ নিগুনে আসিলেক ধাই। দেখি চাপনিয়ে বান্ধিলেক পাই। দেখি চাপনিৰ ক্ৰোধে গৈলা জ্বলি। বান্ধিলা খেতৰিক হাতে তুলি। চায়াখেতৰিক বান্ধো, যোৰ। খেত্ৰৰিক বান্ধো, নিসাৰি খেতৰিক বান্ধো বাতুল খেতৰিক বান্ধো, শুক খেতৰিক বান্ধো, ভেলা খেতৰিক বান্ধো, গুয়া খেতৰিক বান্ধো, মোহনি খেত্তিৰক বান্ধো, মৰাৰ খেখোতনিৰাবিৰাগ সন্তানি খাও। পুৰি সুনিগৈলে হাৰ বোতলি খাওঁ। ভেবেসে মই এৰিয়া জাওঁ। সুনি

চাপনিৰ ক্ৰোধত জ্বলি গৈলো। বাহ্ন গোতা দিলা পিথিত হাত কৰি। বাহ্নৰ চোতত ৰাজাৰ প্ৰাণ গৈলা ফুতি। বাহ্নৰ চোতত গনে কৰিলন্ত স্তুতি। তান ভাৰ্য্যা নামে আছে পানেশ্বৰী। কান্দিবে লাগিলা স্বামীৰ গলে ধৰি। সমস্তে খেত্ৰক আনিলা ধৰি। বান্ধিলো চাপনি কাতো পাতাল জুৰি। অনন্ত কশ্যপক বান্ধো, আঠদিগজ বান্ধো, আঠ প্ৰকৃতি বান্ধো, সাত পৰ্ব্বত বান্ধো, মেৰু মন্দাৰ বান্ধো, সাত পাতালৰ তলে ওপৰে বান্ধো, জমৰসঞ্জমণি নামে বান্ধো, অমৰ নগৰ বান্ধো, প্ৰথমত্তে বান্ধো, জোণসাগৰ বান্ধিলন্ত বাহৰ নামে। চুৰ্ত্তিপাহি বিস্তৰি পাচে সুধৰাই। কৃষ্ণৰ অন্তত দুনাই জপে জল সুই।। ৰাক্ষন্তোক আজোত কৃষ্ণ চৰণ প্ৰজত্তে উৰু জানো জঙ্ঘা ৰাক্ষন্তোক মণিমন্তে। কতিত ঈশ্বৰে উছৰত হয় গৃৰ ৰাখন্তোক বিদয়কেশয়সদাশিয়ে।। ইসে উৰুহ্‌ক কণ্ঠক দশ ভুজে। উৰুক্ৰমে ৰাখন্তোক মুখক নিৰুজে।। থাকন্তোক ই সৰে সিৰক ৰক্ষা কৰি। চক্ৰ ধৰি ৰাখন্তোক আগন্তে শ্ৰীহৰি।। ধনু ধৰি মধুহা অজোগে গড়গ ধৰি। দুই পাসে তোমাক থাকে ৰক্ষা কৰি। ৰাখন্তোক পাচন্তে নিসিহ্মে ধৰি গদা। চাৰি কোনে উৰু ৰাখন্ত সৰ্ব্বদা উপৰত উপেন্দ্ৰ তলত হাথে হৰি।। হলধৰে সৰ্ব্বত্ৰে থাকন্ত ৰক্ষা কৰি। বিসিকে সেই পূয়েক প্ৰাণক নাৰায়ণে। শ্ৰেত নৃপতি সিতো ৰখন্ত জতনে।। পৃত্তিগৰ্ত্তে ধৰি কমলক জোগেসৰা। ভগৱন্তে হুংকাৰ ৰাখন্ত সতৰে। তোমাক ৰাখন্ত দেয় গোবিন্দে কিম্বাতত ৰাখন্তোক সদামধুসোধনে নিদ্ৰাতে। ছলিজান্তো বৈকোন্থো বৈসন্তে শ্ৰীপতি। দাকিনি জুগিনি প্ৰেত পিসাঞ্চ অনেক জক্ষ ৰক্ষ ভুত মহ, উতপত্তি অনেক। জিবা গ্ৰহে দেখা দেখিয়োক আসি ত্ৰাস। বিষ্ণু নামকৃৰ্ত্তনে সমস্তে জাওক নাস ।।✻✻।। খেত্ৰমন্ত দোয়ান সুনি চাপনিৰ ক্ৰোধে গৈলা জ্বলি। শোহোকা সুকনা গাঙ্গি দিলো পাত। লৰৰি পাতাল ফাত্তি ওলাল আমুকাৰ খেত্ৰৰ বান্ধো তৃদশ কুটি দেৱ। অৰ্দ্ধে উৰ্দ্ধে বান্ধো, অৰ্দ্ধে বান্ধো, ইত্তিক মনক বান্ধো, ললাতত বান্ধো, চয়চক্ৰ বান্ধো, মুখ বান্ধো, হাত বান্ধো চক্ষু বান্ধো, হৰি দেখি হৰ দিলে জঁতৰিয়া গাঁথি পৃথিৱীৰ বাজে পৰ ।।✻।। আথে বান্ধো আঠ অংগ। দুয়ে বান্ধো দুই অংগ। তিনিয়ে বান্ধো তিনি অংগ। চাৰিও বান্ধো দস দুৱাৰ। পাছে বান্ধো, চক্ষু অংগ। আঠথাতৰ জল বান্ধো, নয়দিনৰ ডেকেলি বান্ধো, ওপৰলৈ মূৰ তলত পিঠি। বান্ধিলো ওলতা বান্ধে, হাৰৰ মাজে মাজে সোমাই সোমাই পৰ ।।✻✻।। নয় বান্ধো নয় অংগ, দহে বান্ধো দহ অংগ। এঘাৰৰে বান্ধো এঘাঅংগ। বাৰৰে বান্ধো বাৰ অংগ। তেৰ বান্ধো তেৰ অংগ। চৈধ্য বান্ধো চাৰিভেদ। পোন্ধৰে বান্ধো নাগগণ। যোল্লত বান্ধো যোল্লখন শিলৰ দুৱাৰ। সিলেৰে বান্ধিলো নয় দুৱাৰ। উত্তৰে পোৰে কাচনাৰ ফুল। ৰাৰকুৰি জলক বান্ধো। তেৰকুৰি বান্ধিলো গোৰাল ছাপনিৰ বাহ্ন লৰ চৰ মহাদেৱৰ চক্ৰত পৰি মৰ ।।✻।। ধৰিলো ত্তিপনি কৰিলে।

বন্দি। বত্তিস শিকন্ত দিলো গাঁথি কৰিবি কি। হৰ দেখি হৰ দিলো পলাবিয়া গাতিত পৰছই পৰ ।।**।। আকলি পুৰি গাতি দিওঁ মই মন্ত্ৰ ব্ৰহ্মাক সুমৰি। আনিলো সন্তুষ্ট তুলিলো মাৰিলো জলকা মুঠি কণিয়াৰ গায়েথাক জৰপুৰ হই ঠাক। পিসাক থাক নিচল পৰি। কণাগাতি দিও মই সাত পাতাল জুৰি। তৃদশ কুটি দেৱগণে থাকোক নজনা কৰি, হাত বান্ধো, পাতাল বান্ধো আৰু বান্ধো পাৰ তাত পাচেবাৰ বান্ধো। হৰ দেখি হৰ দিলো কণাগাতি অজৰ অমৰ হই পৰ ।।*।। বান্ধিলো গাঁথি ক্ৰোধ বাৰ কৰি। গোসাই বাখত্তোক হাতে চক্ৰ ধৰি। ত্ৰিশূল ধৰিয়া বাখত্তোক হৰে মাগপাশে বাখত্তোক ব্ৰহ্মা চিন্তিকৰে, বাসয়ে বাখত্তোক বজ্ৰশিলহস্তে। বান্ধিলো শিলাগাতি আমুৰি মাথে ক্ষেত্ৰপাল দুৰ্মতাৰ মকৰিবি চায়া মায়া আৰ। চায়া মায়াৰূপজেথে ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰন্ত পৰি মৰতেবে। দেখিৰ সপন্ত, কাতৰাচে তয় আমুৰিক এৰি তয়ে চল দুৰাচাৰ পা।*।। মাৰিলো তিপনি বান্ধিলো আন্তি কন্তিত লহেসে বান্ধিলো আন্তি। । অৰ্ধে তিপনি উৰ্দ্ধে তিপনি, কোনে নাবাথে বাপেৰ তিপনি। পূৰ্বে তিপনি, পশ্চিমে তিপনি, উত্তৰে তিপনি, দক্ষিণে তিপনি, নৈৰিতে তিপনি, বাইৰে তিপনি, ঈশানে তিপনি, অগ্নিয়ে তিপনি, অন্তৰিশে তিপনি, তিপনি গুনেৰ বান্ধিলো গাৰ, জথা আসিলি তথা জায়। মুণাৰ কাপোৰ বিন্ধিলো মই, আমুৰিৰ অংগ নলত্তিথৰি তয়। থুং থুং কাৰ হাৰি জা লংকাৰ পাৰ। নাহিথি আমুৰিৰ ঘৰবাৰী সিমাই সঞ্চাৰ।।*।। শ্ৰীকৃষ্ণায় নমোঃ কৰচ বান্ধিলে নাৰায়ণ। থানে বাথে থানেশ্বৰী, মাথে বাথে মানেবিদ্যা দৰি, মাথে বাথে জগতৰ গুৰু, কৰ্ণে বাথে দেৱদিগপাল। চক্ষুয়ে অচ্ছিনি কুমাৰ। দান্তে বাথে চক্ৰধৰি। জিহ্বা বাথে বৰুণৰ পুত্ৰ। অস্তি বাথে গঙ্গা সমুদ্ৰ, পায়ে বাথে লোহাৰ ফাল। আলাগৰ কুৰুবাই নিলগত্ত পাথি। মই কৰচ বান্ধো থিক নাবাথি, আকাশে বাথিবা গৰুড় পথি, পাতালে বাথিবা মহেশ বাসুকি, পূৰ্বে বাথোক দেৱগণ, উত্তৰে বাথোক মনেপৰ্ণ, উথিয়াসে উথিবান্ধো বসিয়াসে বসি বান্ধো, ঘৰ বান্ধো, দুৱাৰ বান্ধো, বান্ধো, পদুলিৰ মাটি উমেশকুটী দেৱতাগণ বান্ধিলো চন্দ্ৰসূৰ্য্য সাথি, পূৰ্বে বান্ধো, ভানুভাস্কৰ, পশ্চিমে বান্ধিলো তাৰা, দক্ষিণে বান্ধিলো মহেশ্বৰক কৰিলো সেৱ, সৰাকোবান্ধিলো দেৱগণ ঠাকাপৰি। হাত বান্ধো, বাত বান্ধো আৰু বান্ধো, দেহ, তৃদশ কুটি দেৱগণবান্ধো, বান্ধো মাতিকেশ, ভৰি বান্ধো, ভৰি চাপৰাই গাতি বান্ধো পিথিপৰ, দুও বান্ধো, উৰুবান্ধো, জাওৰ উঠি, কঙ্কালত বান্ধো, কৰিতি কালি, পেতবান্ধো মহাতিৰি। দুও ভৰিবান্ধো নজাওক উঠি। গোৰিকিত বান্ধো, এনাজাওক মালি, জিহ্বাতলে বান্ধো তালি তালি জতপতি দেৱতা তেক বান্ধো, আপোনাৰ বেজালি হালি, হাত বান্ধো, বাত বান্ধো, বান্ধো বৰিসলি। তৃদশকোটি দেৱগণক বান্ধো ৰৱৰ

ভিতৰে বসি। স্বৰ্গ, মৰ্ত্য, পাতালক বান্ধো, তিনি ভুবনক বান্ধো, বান্ধো কাপোৰৰ দহি, তৃদশ কোটি দেৱতাক বান্ধো মাঠাৰ ওপৰে বসি। জৰ বান্ধো, কৰা বান্ধো, চাল বান্ধো, বাব বান্ধো, কামি বান্ধো, ধুতা বান্ধো, তোঁট বান্ধো আৰু বান্ধো খেৰ। তৃদশকোটি দেৱতাক বান্ধো বান্ধো পলুটিন জেল, পূৰ্বে আসিলি পূবে বান্ধো, উত্তৰে আসিলি উত্তৰে বান্ধো, পশ্চিমে আসিলি পশ্চিমে বান্ধো, দক্ষিণে আসিলি দক্ষিণে বান্ধো, অগ্নিদিসে আসিলি অগ্নি দিশে বান্ধো, নৈঋতে আসিলি নৈঋতে বান্ধো, ঈশানে আসিলি ঈশানে বান্ধো, বাহিৰে আসিলি বাহিৰে বান্ধো, জানে আসিলে জানে বান্ধো, কামৰূপ বান্ধো কামেশ্বৰী আছি, মাজকণে বান্ধো মাজেশ্বৰী আছি। কুটিলক বান্ধো কেন্দুপাশে চাই। অক্ষক বান্ধো, অক্ষপাশেতাই। তৃদশকোটিদেৱগণক বান্ধো মেলোতা নাই কেৰ। উপৰেজাই চন্দ্ৰসূৰ্য্য দোহো দুও পক্ষি, ক্ৰোধে দেৱগণ ওলতা দিশে লব। চাৰিপৰসূজেৰাখোক ৰাতিৰ চাৰিপৰ চন্দ্ৰৰাখোক, গধুলি পুৱাৰখোক সদি। পাতালেৰাখোক জলেশ্বৰী আছি, এতেকেৰ খড়া শিৰে বান্ধো ৰাখোক বসুমতি আছি। জলতবইকাকবি থাকিবা আপুনি মাহেশ্বৰ নিজে জিহক, মোহহইগ্নাজিৰ এৰৈকেশদিন বান্ধিবা তেৰে চুলিৰ আগে দিলো গাঠি। ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু মহেশ্বৰা থাকিবা ৰাখি।।*।। ৰণৰ্খিবাখেত্ৰ মন্ত্ৰ ২য়বে গেক্ৰপালয়বেয়েবে খেত্ৰজাল। খেত্ৰমাৰো সৰ্বকাল। আসিল খেত্ৰ কৈলাসৰ পুৰি। মাৰো খেত্ৰ তোক সমূলি। মাৰিলো খেত্ৰ কৰিলো বন্দি মহাদেৱৰ বচন নাহিকে সন্ধি, বান্ধো খেত্ৰ কৰো বন্দি হৰ খেত্ৰ হৰ এৰ খেত্ৰ এৰিপৰ। তোৰ জন্মজাতি, সোমবাৰে মঙ্গলবাতি উপজিল খেত্ৰ সোলজাতি। কোন কোনো খেত্ৰৰ কোন কোন নাও। বিৰা খেতৰৰ উতপতি কওঁ। তেজ বিহালি উওপিহোয়ো, সোমাই স্বৰুসিকোৰা গাধিমাস নওপাহাএলাও কেত্তি, চণ্ডিয়াদিন, খোপা গহি কচোমতা হিগোহমিপি, নিজৰহে হৰু, এই মঠনা ছাইসিমজয়হ, তোথাকুৰি কৈত্যাৰি, লোখোজি, তৈকাওআবহি, এমজাং, মিকজয়, জিয়মথা, খৈবায়হং, খৈবায়হং স্বাহা ।।*।। মৈই মৈই খেত্ৰ বিৰা খেত্ৰ, তিনি মুখি আবাতত আছিলি চাই। পুৱা-গধূলি দুপৰীয় চায়াত ভৰি দিব। সেহি মনুষ্যক ধৰিবি। বুকত ধৰিবি, কোবত কুটিবি, নাভিত খাবি এহি মন্ত্ৰজিতোৰেদ্যে সুনাইবে পাবে, তেতিক্ষণে আবিজাবি বলুৰমান, হৰ খেত্ৰ হৰ আমুকিৰ গাৱ এৰিয়া পৰ।।*।। অবেৰ্খিবাখেত্ৰক বান্ধো, কামোৰা খেত্ৰক বান্ধো, কুতনি খেত্ৰক বান্ধো, তাহনি খেত্ৰক বান্ধো, মুখবেণ্ডাখেত্ৰক বান্ধো, দেয়খেত্ৰক বান্ধো, ধুলিমবাখেত্ৰক বান্ধো, পানিমবাখেত্ৰক বান্ধো, সুকনিখেত্ৰক বান্ধো, সোহোনা খেত্ৰক বান্ধো, সোহনি খেত্ৰক বান্ধো, আকুৰিক্ষেত্ৰক বান্ধো, জয়ণ্ডনিখেত্ৰক বান্ধো, ঢিবাখেত্ৰক বান্ধো, খোৰাহাখেত্ৰক

জণ্ডাক্ষেত্ৰক বান্ধো, কুবেৰ মহেশ্বৰৰ নাতি, মাৰোহৰি বাপেৰো হৰি মাজসাগৰত খেতৰিৰবাসা। কোন কোন খেতৰিৰ কোন কোন নাও ভিনে ভিনে সবাৰো জন্ম জাতি কওঁ। জতলিমিণ্ডতলি, সণ্ডমতি, কুমতি, অৰ্থভাণ্ডি, ভৰিকেকোৰি হাতেভাণ্ডি, কাণঠলি, আধাৰিমুৰতপাৰি, হিয়াভাণ্ডি, আঠুৰি, পেতকামুৰি, মুৰপুৰণি, গাগলবেকি, চক্ষুফেতি, পিনাধাৰি, জাইমতি বানেকি, অ.ইবসুমতি তুমি হৈবা সাক্ষি। এহি ওথৰভনি একক বন্দি কৰো থানে থানে ইন্দ্ৰচন্দ্ৰ বায়ু বৰুণ সবে হৈবা সাক্ষি। এহিওথেৰভনি একক বান্ধো, গধকাক বান্ধো দোমহাৰি, গৰিয়া মৰিয়া, সবাকো বান্ধো যমৰ ভনীয়েকক বান্ধো, ভাদৈক বান্ধো, ওপলখেত্ৰক বান্ধো, ৰাজপালখেত্ৰক বান্ধো, ৰনখালখেত্ৰক বান্ধো, আকাহিপালখেত্ৰক বান্ধো, জাইপালখেত্ৰক বান্ধো, পাৰ্বতিপালক্ষেত্ৰক বান্ধো, থানে আনে জক্ষপাল খেত্ৰক বান্ধো; বিসপালমালখেত্ৰক বান্ধো, দেয়পালখেত্ৰক বান্ধো, হৰিচন্দ্ৰপাল খেত্ৰক বান্ধো, জৰপুৰ কৰি, দিগপালখেত্ৰক বান্ধো, দিশেদিশেধৰি। নিশপালাখেত্ৰক বান্ধো, হাতে হাতে ধৰি জয়পালখেত্ৰক বান্ধো, অদভুতকৰি বোবোৰাপাল খেত্ৰক বান্ধো, জৰপুৰকৰি। আধাৰি পালখেত্ৰক বান্ধো, জৰপুৰ কৰি, হৰ মন্ত্ৰ হৰ।।*।।

এটাই ঠৈতাই, বেতাই, ভুতাই, ৰতাই, আৰেবিৰাখেত্ৰ, জক্ষৰে, বিচাত্ৰ, দেয়াও, হৰত্ৰ, দিগত্ৰ, নিসত্ৰ, অজপাই, বোৰাই, অকাই, আধাৰিপাত, ছোচাপাত, হাপুতি, কোৰাজ্জই, কামোৰাই, মজৰাখেত্ৰ বান্দিলো দামে দামে, এহিদোয়ানি সুনি নাজাৰি হৰিকৌৰিৰ মাঠা খাৰি।।*।। দিশবান্ধো, বিদিশবান্ধো আৰু বান্ধো দেশ। তৃদশকুটি দেৱগণক বান্ধো নামাত্তিৱ কেওঁ হৰ গা পুৰানাখেত্ৰক বান্ধো নাগবাণবান বান্ধো, বাথবাণ বান্ধো নাঘৰ্নাগিনিৰবান বান্ধো, পাতালৰ কুৰ্ম্মকবান্ধো, হস্তিক বান্ধো, সাতদিশা পৃথিবী বান্ধো, জলৰজলসুৰিক বান্ধো, বৃক্ষ, লতা, তৰু, তৃণ সবাকোবান্ধো আকাশত দেৱতুতি কৰিবাক লৈলা। জমেয়ো সুনিপাচে খেদি গৈলা। ইন্দ্ৰ তুতি আৰম্ভিলা। জলমন্ত্ৰ খেদিবাক্ষি লৈলা, ইন্দ্ৰক বান্ধো চন্দ্ৰক বান্ধো, বান্ধো বসুন্ধৰা, কৰ্মৰ পিঠিত বাসুকিক বান্ধো, বান্ধো আকাশৰ তাৰা হৰখেত্ৰ হৰ।।*।। অৰেখেত্ৰ তোৰ গুৰু কৈত আছে বৈদ্যসুনাই বেপাৰে সেই গুৰুক বুলি মানিবি সন্তৰে, সন্তকৰি কহো প্ৰভু তোমাৰ আগত এহি বুলি মাহদেৱে হাসিসোধে, হৰখেত্ৰ হৰ অগ্নিমাৰিকৰো চুৰ ।।*।। অগ্নিমাৰি কৰো সুৰ মাৰো ক্ষেত্ৰপাল কৰো দুৰ, হৰ খেত্ৰ হৰ হৰবাত হৰ মই বাপেৰৰ আন্তানেতো পাস, ওচৰ চাপি বাজা দিলালেখা। মহাদেৱৰ বচন, মোৰ বচন, মিচিমিৰ বচন, মজ্জি শংকৰৰ বচন, অৰ্জুনৰ বচন। অপদূতৰ বচন, লাণ্ডতাৰ বচন, এহি মন্ত্ৰয়ক বুলি আৰু নামাৰে গুৰুতৰহি,

শ্ৰীমহাদেৱৰ বচন, দালমন্ত্ৰ পাধা, জতদেৱসুৰমানে নিবাৰণ কৰো, আদিৰ বচন, অনাদিৰ বচন, দালমন্ত্ৰে বাজোখেত্ৰ চৌবাঙি হই পৰ, সাততা খেত্ৰৰ সাততা নাও। এহি সাততা খেত্ৰক বান্ধিয়া চণ্ড হুৰ খেত্ৰ হৰ আমুকিৰ প্ৰাণপিন্দ ৰক্ষা কৰ॥*॥

চক্ৰ কৱতি মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ। পৰম বেদৰ পৰম গুপুত্ৰ। শৰষতি মাৰ তুমি হৈৰোকণ্ঠেশিট। বৈকুণ্ঠভুবনে বসি আছে নাৰায়ণ। হাত্তে প্ৰকাশ কৰে চক্ৰ শুদৰ্ষণ। জগতৰ সখি প্ৰভু হেন চক্ৰপানি। মনত গুনিলা প্ৰভু হেথ মাঠ কৰি। মনুশ্যক মাৰি সবে দেৱেৰ্কৰে থাই। মনুশ্যক ৰক্ষা কৰো কেনয় উপাই। এবিবুলি চক্ৰ হাত্তেলৈলা। চক্ৰধৰি গোসাঁই পৃথিবীক আইলা। পৃথিবী লৰিলা মেৰুগিৰি লৰিলা স্বৰ্গ কম্পিলা। পাতাল কম্পিলা, সাগৰ কম্পিলা, মন্দৰ কম্পিলা কম্পিলা সূৰ্য্যমন্দল। শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ চক্ৰধৰএ নমঃ বৈকুণ্ঠৰ পৰা প্ৰভু কৰিলা হুংকাৰ। চল চল চল তই গমন সঞ্চাৰ। গোসাঁইৰ হুঙ্কাৰে চক্ৰ ভৈলা প্ৰচণ্ড। সুগ্ৰে চলি গৈলা কাম্পে খৰ্গে খন্দ খন্দ জত দেনগণক চক্ৰে লাগ পাইলা খন্দমুদ কৰি চক্ৰে নিৰ্যাণ কৰিলা। তৈৰপৰা চক্ৰ পাতালক গৈলা। দেখিনাগগণ পাইবাক লৈলা। শুদৰ্ষণ চক্ৰ মহাকোপকৰি। নাগনাগিনী কাটিলা ধৰি তৈৰ পৰা চক্ৰ সাগৰত গৈলা। জলৰ জলকুবেৰক কাতিয়া পেলাইলা। তৈৰহন্তে চক্ৰ পাত যমপুৰে গৈলা জমৰ দুতক পাই কাটিয়া পেলাইলা। চক্ৰগৈয়া বৰুনত ভৈল প্ৰচণ্ড। কাটিয়া বৰুণ বাণ কৰি খণ্ড খণ্ড। উত্তৰে কুবেৰৰ থাই পশীলা। বান বিষ ব্যাধি কাটিয়া পেলাইলা। জেৱেচক্ৰখণ্ড ব্ৰহ্মালোকে গৈলা। মহাত্ৰাশে ব্ৰহ্মা আশিয়া ধনক দিলা। চক্ৰৰ আগত ব্ৰহ্মা দণ্ডৱতে পৰি। কৰিলা অনেক তুতি চৰণত পৰি। তুমি বিষ্ণু তুমি নাৰায়ণ। দৈত্য নিপাতক তুমি নিৰঞ্জন। কিকাৰ্য্যো আসিলা। আমাৰ পুৰি। চক্ৰেবোলে মোক পাঠিলা হৰি। দেৱতাৰ কুজ্ঞান কুমন্ত্ৰ দিয়া বাজ কৰি। শুনিব্ৰহ্মা পাচে বড় ভয় ভৈলা। শিঘ্ৰে দেৱতাৰ কুমন্ত্ৰ কুমন্ত্ৰ হাৰুৰি আনিলা। চক্ৰৰ আগত আনিদিলা ধৰি॥ কাটিলা চক্ৰে খন্দ খন্দ কৰি॥ তাতপাচে চক্ৰ কৈলাশক গৈলা। আথেবেথে আসি হৰ আগ ভৈলা। মহেশ্বৰ সংগে আসিলা গৌৰি। বিষ্ণুৰ চক্ৰক দুয়ো সাদৰি। কৃতাঞ্জলি কৰি বোলে মহাদেৱ। কিকাৰ্য্যে আসিলা ঈশ্বৰ দেৱ। চক্ৰে বোলে তুমি শুনা শুলপানি। জতদেৱ আছে শিঘ্ৰে দিয়া আনি। শুনিশূলপানি বড় ভয় ভৈলা জতদেৱ আছে বিচাৰিবে লৈলা। সবাকো আনিলা হেংকাৰি। বিষ্ণুৰ চক্ৰক দিলা আগকৰি। তাক কাটি বিষ্ণুচক্ৰে খন্দ খন্দ কৰি। তেবেবিষ্ণুচক্ৰ গৈলা পৃথিবীক লৰি। পৃথিবীৰ কুজ্ঞান কুমন্ত্ৰ কাটিলা খন্দ খন্দ কৰি॥ মহাক্ৰোধে চক্ৰ বায়ব্য কোনে গৈলা। জতদেৱ পাইলা কাটিয়া পেলাইলা।

তৈব পবা চক্র ঈশানক গৈলা ঈশ্যান দেৱব বোগ বাগ মন্ত্র কাটিয়া পেলাইলা। তেবে বিষ্ণু চক্র অগ্নিকোনে গৈলা জত দেব কুজ্ঞান কুমন্ত্র কাটিয়া পেলালা। তেবে চক্র গৈলা নৈঋত কোনক কাটিয়া পেলাইলা সবে দেব কুমন্ত্রক। মহাচক্র তৈজ ত্বদশবো বৈবি ত্বদস দেবতা সবে পলাইলা সববি। চন্দ্র সূর্য্য দুইবো তেজ ভৈলা ক্ষীণ। পলাইলা ব্যাধি কুজ্ঞান কুমন্ত্র পৃথিবীক চাবী। পলাইলা দেৱব নাহি থিতি স্থান। বিষ্ণুব চক্রে খেদি কবে খান খান। ত্বদশ দেবে মাগাই ঠাই। কানি-কটা বাজি ভিক্ষা মাগি খাই।। ত্বদশ দেৱব চিন্তা দূব ভৈলা। স্বর্গব জতলোক কম্পিবাক লৈলা। তেবে চক্রে পাতালক কবিলা গমন। থব থবি কবি কাম্পে চক্রব মণ্ডল। পৃথিবী পাতাল কাম্পে সবে বসাতল। সবে নষ্ট কবিলা কাটিয়া কুজ্ঞান। বৈকুণ্ঠক জাইবে লাগি কবিলা পয়ান। সেহিবেলা বিষ্ণুবোলে বাক। শিঘ্রে কবি আসা মোহোব হাতক। শুনি চক্রে পাছে নাথাকিলা বৈই। বিষ্ণুব পাশক শিঘ্রে পলাইলা গৈই। নিবঞ্জন হবি হাতে চক্র ধবি। পৃথিবীক লাগি আসিলা নবহবি।। পৃথিবীক লাগি আসিলা দেব নাবায়ণ। ধন কুবেব ত্বদশক বধিবাক মন।। শুনি নবক আসিলা লবি। উথি আইলা গজকন্ধে চবি। গৰুড়ক লাগি প্রহাবিলা শব।। চক্রে কাটি হবি কবিলা নির্ব্যাণ। পাচে নাবায়ণে হাতে চক্র ধবি। প্রহাব কবিলা হুং হুংকাব কবি।। বিষ্ণু চক্রে খেদি জাই। কুজ্ঞান কুমন্ত্র ভাগি পলাই। শুদর্শণ চক্রে খেদি লাগ পাইলা। নবকব শিব কাটিয়া পেলাই। গজকন্ধ হস্তে পবিল ঢলি। কম্পিল মহিখন্দ কতোবেলি।। অসূবব বধশুনি জতবীব।। আসিলা খেদিয়া জোকাবি শিব।। হাতে শূলধবি আসিলা লবি। সবাকো কাটিলা চক্রে লাগ ধবি।। আব অবশেষ জত বীব আছিল। সবাকো পাচে বিষ্ণু চক্রে কাটিলা কুজ্ঞান কুমন্ত্র কাটি পেলাইলা। তেবে চক্র পাট নিজস্থানে গৈলা। চক্রব প্রভাবে সবে নষ্ট ভৈলা।। হুং হুংকাব চাবিজা লংকাব পাব নাহিবি নব মনুষ্যব সিমা সঞ্চাব।।॥।। সুদর্শন চক্রে সবাকে কাটি নির্ব্যাণ কবো। হবিব চক্রে কাটি খান খান কবো। সুদর্শন চক্র জগতে মহামন্ত্র। তাক জপনেকাটো বাণ বিষ কুমন্ত্র। পুনর্ব্বাব চক্রপাত প্রহাবণ কবো।। জক্ষ পিশাচ কুবেবব সবাবে মাৱা মাবো।। পুনর্ব্ব চক্র পাট প্রহাবণ কবো। হবিচক্রকে আদি কবি দসপালকেব্রব মায়া মবো।। পুনব্বাব চক্র পাট প্রহাবণ কবো। গজধজ দুই দৈত্যকে মুক্ত কবি। চৌষাংগী দৈত্যব মায়া কাটো। পুনর্ব্বাব চক্র পাট প্রহাবণ কবো।। ধনকুবেবক মুক্ত কবি আথো কুবেব মায়া কাটো।। হুং হুংকাব চক্র কবিলো প্রহাব। তৈৰ্তা বাবন মায়া কাটি কবো পানি ধাব। পুনর্ব্বাব চক্র প্রহাবণ কবো। মহাকাল অন্তিকালিব মায়া কাটি খান খান কবো। হুং হুংকাব চক্র কবিলো প্রহাব।। শোণিজাতি ঠাকোলব

মায়াক কাটিকরিলো প্রহার। হং হংকারে চক্র প্রহারণ করো। ররহোজাংগা সক হোজোংগা মুক করি চৌকোটি অপর দেবর মায়া কাটো। হং হংকারে চক্র প্রহারণ করো। রর পুনীর সক পুনিয়াক্তেরে লক পার্ব্বতী দেবির মায়া কাটো। পুনর্ব্বার চক্র পাত প্রহারণ করো। ররহকলাক মুক করি। ওঠর কোটি দেবটার মায়াকাটে হং হংগারে চক্র প্রহারণ করো। ডাকিনি ভূতুনি ভুতনী প্রেতীনি ডাইনি পিশাচিনি জখিনী কুবেরিনি দৈত্যিনি আলকনি, বিলকনি, শাবশালি আভকবালি আলিকরি। সবেদেবটার মায়া কাটি খান খান করো। হং হংকাকার সুর্শন চক্রর হং হকাঁর। ওঁ হং নমো ভহং নমো। সুদর্শন চক্রেরে হং হক্কারে কাটো। শং বং রব মন্ত্র পণ বলিয়া গোপালর আজ্ঞা প্রজা আদিকরি কাটো। সাতজাপ নরসিংহক কাটো চক্রে ধরি।। আভ নরসিংহ, খিং নরসিংহ, কম্পা নরসিংহ। আকটা বিকতা নরসিংহ। দেব দৈত্য ধনকয় নরসিংহ সবাকে চক্রে কাটি করিলো কয়। হর সুদশন চক্রে কাটিলো সবে ভস্মময় পর।।***।।

জবর মন্ত্র

প্রভাতে উঠি হরি বংশি নাদ করিলা। বিন্দাবনে ধেনু লৈয়াচলিলা শ্রীদাম নামে গোবালক আগে জবে উঢ়রিলা। হেনদেখি কৃষ্ণে জারিবেলাগিলা। জব উতপতি কহিবে লাগিলা। প্রথমে জবরনাম কহিলা। জব জারি পানী করি থৈলা। কি কি জথখ কিক নাওঁ। আদির নামক কয়ো। দোমোজর দুমুনি জব এবাজব বেবাজব। নিত্যজব পিটিজব সিত্তজব। কম্পাজব ঢ়কবয়াজব। ঢ়কাজ্জব শনিপাতজব। বাঘোঠাজব। মুবরিখোবাজব বাতজব, তাহনিজব, পোবাজব, কংকালাজব। বিশালিজব, বিবসিজব শিবসিজব, ভূতনিজব, শুকনিজব, পোবনিজব, জুবনিজব এন্ত্রাবমধুবজব, পানিলগাজব, হলহাল্লিজব, খলিখলজব, হরজব পানীকৃত্য হৈয়া পব।।*।। অবে অবে জব তোর নপিজিবে ঘর জাইতেছোও আইতেছোও জজাগ্রি ডাইনি জবাউ। খগের বাজার বিস্ঠাদাশি ভুকোনা জব। নক্কাশি নক্কাদাশিয় পাইলা মনুষ্যক চাবা।। শ্রীরামের জবড়েল খনখান কোন কোন জবমায়া জব। চবজব, নারিজব, হারিজব, চচজব, অপঘাতি আচত্তিজব, বঠিজ্জিআখাজ্জেদীজব, জবক নাজা ভোহ্। মোর গুরুর হৈক জপ। সিতার আজ্ঞা, শ্রীদেবি শীতলের আজ্ঞা, বচন্টিদেবীর আজ্ঞা, জারিলো জব পানীকৃত্য হৈ পব।।*।।

সপ্তাহ অন্তরে জব জারিব। তিনিবিধ শুতা বকচা বিহ্য ফুলা। সক্তসোনবরিয়ালর শিপা, দক্ষিণ বাহুত বান্ধি এই মন্ত্রেরে তিনিবার পাই তিনিচাতি জল মারিব।**।

মোহনি মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ। মোহনি মোহনি ৰাজ মোহনি। মোৰ মোহনি নাও। ৰাজা গৈছে দণ্ডে চক্ৰে ৰাজাক মুহিবলৈ জাওঁ। ৰাজাক মুহিলো প্ৰজাক মুহিলো। মুহিলো বহুত লোক। বনৰ বাঘেৰে চমাহ যুজিলো জিনিব নোৱাৰে মোক। সাত হাত কাপোৰ। সাত হাত দহি কিকৰ কাপোৰ ঘৰত বহি। আহ কাপোৰ মেলালৈ যাওঁ সবাকো মেলুআইক মুহি পেলাওঁ। মৰ বচন গুৰুৰ ডাক মাৰিলো মোহনি ধৰ লাগি থাকু।।**।।

মোহনি মোহনি ৰাজ মোহনি মোৰ মোহনি নাও। ইতদন্তমুখে দিলো। কালতোহেলি দাগল পাত। মই মোহনি মাৰো আমুকিৰ আগ। আমুকিৰ হাত পোৰে পাব পোৰে আৰু পোৰ হিয়া। থানজৌবন পোৰে আমুকাক নেদেখিয়া। জেবে দেখিবি আমুকাৰ দুই পাওঁ। তেবে ঘুৰাৰ আমুকিৰ সৰ্ব্ব গাওঁ। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ লাগ বিদ্যা কামৰূপিৰ কামাক্ষা মাওঁ।।**।। সেন্দুৰ জাৰো অেল। তোলা তাত দিলো চাৰ্প সেন্দুৰৰ চৰা। পানিত লাগিচে আচ বাচকত গাই। ঘৰ দুৱাৰ চাৰ সোদৰৰ ভাই। পাচে সোদৰে লংকা পাৰ হই। আহিবি আমুকি আমুকাৰ থাই।।**।। ধৰ ধৰ ভোলাই ভুলত নধৰিবা মই জাইবো আপোনাৰ গৃহক। সিদ্ধ গুৰুৰ পাব লাগ বিদ্যা কামৰূপৰ কামাক্ষা গোসানি মাওঁ।।**।।

আংগ বান্ধো জাংগ বান্ধো খুন্দা জলা। শনিবাৰে মংগলবাৰে বান্ধো দুপৰ বেলা। চন্দ্ৰ বান্ধো, সূৰ্য্য বান্ধো বান্ধো তৃদশকোটি লোক। উপৰৰ কুগাষ্ঠি কুমন্ত্ৰে বান্ধো নধৰিবা দোষ। মাথা বান্ধো মাথা ভিয়া। কঙ্কালৰ বান্ধোনাতি। আমুকিৰ সো গৈল বত্তিস নলা বান্ধো ৰচেৰেকলৈ ডাকি।।**।।

তাতসাল বন্ধন মন্ত্ৰ

আমগাছৰ জটনি লক্ষ্মনে কাতে। ৰ ৰ সিতাই তাকো জানে।। দ্ৰুমগিৰি পৰ্বতৰ আতি, সিতাই কৰিলে বাতি।। হৰ বিস্ত হৰ আমুকিৰ সুতাই উঘাই জত লাগি পৰ।।**।।

সাল বান্ধো, সুল বান্ধো, বান্ধো নাহৰৰ কলি। জালিগাতৰ মুখত ব্ৰহ্মাক বান্ধিলো নাহিবি অগনি জলি। জদি অগনি জলসি.া গুৰুৰ ম্ৰাতাখাব।। পাৰ্বতীৰ তনত ধৰ। হৰ বিস্ত হৰ আমুকাৰ থালি বান্ধো সিলা হৈ পৰ।।**।।

গুৰুৰতি মন্ত্ৰ

ওঁ শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ নিজগুৰুৰ আজ্ঞা আদিৰ আজ্ঞা, অনাদি গুৰুৰ আজ্ঞা, সিদ্ধ সন্যাসিৰ আজ্ঞা। ব্ৰহ্মা বিষ্ণোৰ আজ্ঞা, মহাদেৱৰ আজ্ঞা, ছাৰি সিদ্ধ সন্যাসিৰ আজ্ঞা

একে মুখে আছো মই আদি নিৰঞ্জন। প্ৰীস্তি নাহিকে মোক নকৰে সোভন। এহি বুলি গোসাইৰ মনত ভৈলা। প্ৰকৃত্তিক কটাক্ষ চাইল। নাভি কমলত ব্ৰহ্মা উজিলা। হৃদি কমলত বিষ্ণো উপজিলা, তাত পাছে উপজিলা মহেশ গোসাই। উপজিয়া কৰিলা যেন কৰ্ম্ম। তেত্তিক্ষণে পৃথিবীক কৰিলা নিৰ্ম্মাণ। ব্ৰহ্মায়ে সৃজন্ত বিষ্ণুয়ে পালন্ত ৰাদ্ৰে সংহৰন্ত। চৈধ্যতাল সব হৰা। কৰমা ছুৰচণ্ড বান গাঠি, ওৰান কোৰান কিতাপৰ গাঠি ধৰনি চৌবানহৰা মুখহৰা মুখচুড় মুখলগা যুগুনিৰ চুৰ, মুখমহিৰ গাঠি, বিসন্যাৰি, জখগুলৈস্তত প্ৰেতৰ গাঠি, গুৰুৰ বচন ভক্তৰ গাইয়া, বেদৰ বাহিৰে গাঠি ইসবে খাই মাৰে নানা মতে ধৰি। নাভি ভিতৰে হাৰৰ ভিতৰে চালৰ ভিতৰে, মগাযুৰ ভিতৰে মাংসৰ ভিতৰে, সৰ্ব্বগায়ে খাই মাৰে ধৰি। সন্যাসিৰ বেশধৰি আছে মহেশ্বৰ। সেহিবেলা বৈদ্য ধনন্তৰি গৈলা মহেশৰ ঠাই। তাক দেখি ধ্যানভংগ ভৈলা মহেশ গোসাঁই। মহেশ্বৰে বোলে বৈদ্যধনন্তৰি কি কাৰ্য্যে আসিলা আমাৰ থাই। বৈদ্যে বোলে আমাৰ যিবা অভিপ্ৰায়। নৰমনুষ্যক হিংসা কৰে দেৱদৈত্য। আৰু এক কথা ভৈলা আত অনন্তৰে শুনা তাক কহোঁ। বেদৰ বাহিৰ গাঠি, ওৰান কোৰান কিতাপৰ গাঠি, ওলটা পালতা গাঠি, হৰাকৰ্ম্ম মণ্ডকৰা চুৰচণ্ড। বেদৰ বাহিৰ গাঠি ইসবে থাই মাৰে মনুষ্যক। নানা মতে সৃজিলা কোন ঠাই। তাক শুনি মহেশ্বৰে ব্ৰহ্মাৰ পাসে গৈলা। দেখি ব্ৰহ্মাদেৱে শুধিবাক লৈলা। ব্ৰহ্মা বোলে মহেশ্বৰ কি কাৰ্য্যে আসিলা মোৰ ছাই। মহেশ্বৰে বোলে বেদৰ বাহিৰ গাঠি সৃজিলা কোন থাই। ব্ৰহ্মা বোলে চাৰি বেদ জানি আছো মই। ইহাৰ বাহিৰ গাঠি নজানোহো মই। আলচিয়া দুয়োজনে বিষ্ণোৰ পাসে গৈলা। ব্ৰহ্মা হৰক দেখি আসন দিয়া। তাতে বসি দুয়োজনে কহিবাক লৈলা। হে বিষ্ণো ভগৱন্ত জগতৰ অধিকাৰি। চৈধ্যতাল পৃথিবী সমস্তে আছা জানি। নানা বিধ গাঠি বাজ চুৰচণ্ড মুখহৰা। ইসবে থাই মনুষ্যক মাৰে ধৰি। বিষ্ণোয়ে বোলে দুয়োজনক চাই ইসব কথাক নজানে মই। আলচিয়া তিনিজনে উত্তৰ দিশে গৈলা। গৈয়া পাছে তিনিজনে লোকালোক পাইলা। লোকা লোক এড়াইলা চক্ৰ মাৰি মাৰি। গৈয়া পাছে তিনিজনে তলখানা পাইলা। বসি আছে পূৰ্ণকৃষ্ণ অনন্ত সজ্যাত। হেজাৰেক স্তম্ভ প্ৰকাসে ফটিকৰ। উত্ৰীত বহল ঘৰ সুবৰ্ণৰ। ব্যালিস কোটি চন্দ্ৰতাপ তৰি আছে ওপৰত। জিলিমিলি পেছেন্দাৰ দেখিতে শোভন। আঠভুজবাহ স্যামল শৰীৰ। যেনমতে আছো বেদ অন্তকাৰি। বেদয়ো বেদয়ো অনন্তক নপাই। দেখি তিনিজনে কৰজোৰে ৰহিআছে সেহিঠাই। দেখি ভগৱন্তে সুধ্বাক লৈলা। হে ব্ৰহ্মা হে বিষ্ণু হে মহেশ্বৰ। তিনিজনে কি কাৰ্য্যে আসিলা আমাৰ থাই। দেখি ভগৱন্তে শুধিবাক লৈলা। হেব্ৰহ্মা, হেবিষ্ণো হেৰ তিনিজন। কিকাৰ্য্যে আসিলা আমাৰ থাই। পাছে তিনিজনে স্তুতি কৰিবাক লৈলা। হে পিতৃ

অধিকাৰ পাতিলা আমাক ৰাখিবে নপাৰি সৃষ্টি। সবাকো এড়ি আসিলোঁ, পৃথিবীৰ মনুষ্যক ৰাখিবে নপাৰোঁ। আতিয়া গাঠিগণ বেদৰ বাহিৰ। ওলতা পালতা গাঠি, উপকা পাক গাঠি, মনুষ্যক খাই মাৰে। আমাক নকৰে মান। বেদক নুশুনে ব্ৰজিলা কোন খাই। বৈদ্য ধনন্তৰি নামে অথৰ্ব্ব। পোড়াচুৰ গাঠি কাটিলো। সিলা চুৰ গাঠি কাটো, চেংগা চেংগি চুৰ গাঠি কাটো, ভক ভকি চুৰ গাঠি কাটো, আংগচুৰ গাঠি কাটো, জাংগ চুৰ গাঠি কাটো, নখ চুৰ গাঠি কাটো, টুটা চুৰ গাঠি কাটো মোত মাগি নিলি চাৰি হাজাৰ হবা। তিনি হেজাৰ শৰ, খৰ্ব্বহাজাৰ চুৰ, নিখৰ্ব্ব কোটি চণ্ড, বত্ৰিশ হাজাৰ গুবাণ, চতিশ কোটি কোবাণ, তিনি হাজাৰ কিতাপ, ব্যাত্ৰিশ কোটি গাঠি, নবকোটি মুঠি, গ্ৰহ হেজাৰ বায়ু এহিখিনি দিলো সন্যাসিৰ হাতে। গুবাণ কোবাণ কিতাপৰ গাঠি অসংখ্যাত। এহি যুতি ঈশ্বৰে নমাতিয়া বৈলা। তিনিজনে প্ৰণামিয়া কহিবাক লৈলা। নজাওঁ নজাওঁ সত্যে।। গাৰোৰ বাণ কাটো, মনুষ্যৰ বাণকাটো, গুৰুবতিয়ে থৈলো তৃদস দেৱতাৰ বাণকাটি গুৰুবো।। চন্দ্ৰৰবাণ কাটো সূৰ্য্যৰ কাণকাটো, বায়ুৰ বাণকাটো, বৰুণৰ বাণকাটো, কুবেৰৰ বাণকাটো, অগ্নিৰ বাণকাটো, মংগলৰ বাণকাটো, বুধৰবাণ কাটো, বৃহস্পতিৰ বাণকাটো, শুক্ৰৰ বাণকাটো, শনিৰ বাণকাটো, সোমৰ বাণকাটো, ৰাহুৰবাণকাটো, কেতুৰ বাণকাটো, তৃদস দেৱতাৰ বাণ কাটি গু কৰি থৈলা। নৱতা দেৱতাৰ বান কাটিবাক লৈলা। কেছাই খাতিৰ বাণ কাটো, সবেয়ো শুদ্ধহৈবেক নিচয়। হেনবাক্য শুনি ৰংগভৈলা তিনিজনা গুৰুক প্ৰণামি মন্ত্ৰখানি শিখি লৈলা। ওঁভোতা গুৰুবতিৰে কাটি গুকৰি থৈলা। হৰ বিত্ত হৰ সমস্তে গাঠি মুখলগা মুখহাৰা কাটিলো শুদ্ধই পৰ।।*।। কৃষ্ণক প্ৰণামি উঠিলা তিনিজন ভগৱন্তে বোলে হোৱা অজৰ অমৰ। তিনিজনে আজ্ঞা লৈয়া উঠি গৈলা আঠদিশ। অনন্তৰ ফলা বিছাৰিলা, আসুৰিলা, আসুৰিয়া গাঠিগণ পাইলা জত জত। গুৰুবতিৰে কাটি পেলাইলা। সাতপতালৰ মাটি ভস্মকৰি থৈলা। হৰ বিত্ত হৰ নৰমনুষ্যৰ কাঠি কাটিলো সমস্তে গাঠি শুদ্ধই পৰ।।*।। ভৈৰপৰা তিনিজন পৃথিবীক আহিলা। বৈদ্য ধনন্তৰিৰ হাতত গুৰুক প্ৰণামি বৈদ্যে মন্ত্ৰ সিৰে তুলি লৈলা। ওলটা পালটা গাঠি কাটিবাক লৈলা। সাত পতালৰ মাটি নৰহৰি কুমাৰে আনিলা কোৰেৰে কাটি। খটিগুলি দিলেক চাকত, কলহ, টেকেলিহই গ'ল ব্ৰহ্মাৰ পাসত, সেই কলহ টেকেলিত জাৰিলো পানী, সমস্তে গাঠি মুঠি কুমন্ত্ৰ কুজ্ঞান কাটিলো। সমস্তে গাঠি সবে শুদ্ধ হই পৰ।।**।। এহি মন্ত্ৰ খানি সত্যযুগে শুদ্ধ কৰি থৈলা। ত্ৰেতাযুগৰ গাঠি বাহ্ম চুৰচণ্ডবাণ, সৰহৰা মণ্ডৰবা কাটি শুকৰি থৈলা। দ্বাপৰ যুগে ৰাম অৱতাৰ ভৈলা। এহি মন্ত্ৰখানি ৰামে উচ্চাৰিলা। ৰামৰ আজ্ঞা, লক্ষ্মণৰ আজ্ঞা, সিতাদেবি গোসানিৰ আজ্ঞা বিভিষণৰ আজ্ঞা, হনুমন্তৰ আজ্ঞা, চাৰি

সিধ্যা সন্যাসিৰ আজ্ঞা, ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু , মহাদেৱৰ আজ্ঞা, সুবৰ্ণৰ আঠোঅংগৰ গাঠি কাটি গু কৰো বেদৰ বাহিৰ গাঠি কাটি গু কৰো। দশ অংগ দশ দুৱাৰ খলাবন্ধা গাঠি। আংগ মৰা কাঠি কাটি গুকৰো। বেদৰ বাহিৰ গুৰুবতি জ্যাপ্য কৰো। আমুকাৰ গাত্ৰে গাঠি দিলি তই। তাকো কৰতিয়ে যেলিৰ সোৱাৰে ইনতে গাঠি কাটি গু কৰি থৈলা। সেই কাৰণে গুৰুবতি ব্ৰহ্মাত ভৈলা। ৰাম গৈলা বৈকুণ্ঠে চলিলা কলিযুগে ভৈলা। অসুৰে পীড়া কৰিবাক লৈলা। এহি মন্ত্ৰ গুপ্ত হই ঈশ্বৰৰ থান গৈলা। তেতিক্ষণে মনুষ্যক অধৰ্ম্মে ঘুচিলা। ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, মহাদেৱৰ ভক্তিতে ঈশ্বৰত ভৈলা। পাছে আসি কৃষ্ণ অৱতাৰ ভৈলা। অসকাত অগুৰে সংগৰিলা সবাকো নিৰ্জ্জাসি কৰি বৈকুণ্ঠে চলিলা। পূৰ্ব্বৰাৰ আসি আদেশ ঘুচিলা। যোগৰ্ষি সন্যাসিয়ে আছে তপকৰি। সেহিবেলা সৰহ্বাৰুৰমা। মলকমা চুৰচণ্ড গাঠি মুঠি গুৱান কোৱাল বেণুচাকৰবাণী। টাকলি মুখলগা মুখহৰা অনাহিৰ গাঠি মুণ্ডলিৰ গাঠি ইসবেলেৰ মনুষ্যক মাৰে। যোগবলে ৰামগিৰি সন্যাসি গুৰুবতিপাই, সবাকো কাটি কৰিলা ঠাই ঠাই হাৰৰ ভিতৰে, চালৰ ভিতৰে, মগযুৰ ভিতৰে, মাংসৰ ভিতৰেসৰে মিলিথাই মৰমনুষ্যক সৰমৰি জাই। দেখি ৰামগিৰি সন্যাসি মহাক্ৰোদ্ধ ভৈলা। গুৰুবতি গাঠি কাটিবাক লৈলা। হাতচুৰ গাঠি কাটো, বাতচুৰ গাঠিকাটো কৰো খান খান। দেওঁবৰিয়া মুখহৰা চুৰগাঠি কাটিকৰো খান খান। সোমবৰিয়া মুখচুৰ গাঠি কাটি খান খান কৰোঁ। শুক্ৰবৰিয়া মুখচুৰ গাঠি কাটি খণ্ড খণ্ড কৰোঁ। শনিবৰিয়া মুখচুৰ বাণকাটি খণ্ড খণ্ড কৰো। কলাচুৰ গাঠিকাটি খণ্ডখণ্ড কৰোঁ। কালেশ্বনীচুৰ গাঠিকাটি খণ্ডখণ্ড কৰো। অনালিচুৰগাঠি কাটো, মুণ্ডলি চুৰ গাঠি কাটো গাৰেগাঠিকাটো, খুতিচুৰ গাঠিকাটো, ওভেতাচুৰ গাঠিকাটো, খণ্ডখণ্ড কৰো উপকাচুৰ গাঠি কাটি কৰো খণ্ডখণ। চাৰুচুৰ গাঠিকাটো, বৰহাচুৰ গাঠিকাটো, দুৰৰিচুৰ গাঠিকাটি খান খান কৰো, লোমচুৰ গাঠিকাটো, চালচুৰ গাঠিকাটো, শিৰৰচুৰ গাঠিকাটো, কাপৰ দহিৰচুৰ গাঠিকাটো, তেলচুৰ গাঠি কাটিলোঁ, বিহলংগমিৰ গাঠি কাটিলো, খলাচুৰ গাঠি কাটিলো, মন্ত্ৰচুৰ গাঠি কাটিলো, তন্ত্ৰচুৰ গাঠি কাটিলো, জলচৰ গাঠি কাটিলো, থলচুৰ গাঠি কাটিলো, দেশচুৰ গাঠি কাটিলো, ভিতল কাটো, বুকসূল কাটো, হাদিগুলকাটো, পীতগুল কাটো, অৰগুল কাটো, বায়ুগুলকাটো, উখাহ গুলকাটো, বৰুণগুল কাটো, উজ্বগুল কাটো, অৰসেংগ কাটো, টুটাচুৰ গাঠিকাটো, খোচাচুৰ গাঠিকাটো, অস্থিচুৰ গাঠিকাটো, চৈতুচুৰ গাঠিকাটো, জিহ্বাচুৰ গাঠিকাটো, বেদৰ বাহিৰ চুৰ গাঠিকাটো, সন্যাসিয়ে চকুশকাই চাইলা তন্ত্ৰ মন্ত্ৰ কাটিলো সমস্তে গাঠি গু হই পৰ।। **।। পাছে গুৰুবতি মহাক্ৰোদ্ধে চাইলা। গুৰুবতি গাঠি কাটিবাক লৈলা। কিৰিংগাতিৰ বাণ

কাটো, খণ্ডখণ্ড কৰো। বংগালৰ সৰহৰা মন্দকৰা বাণগাঠি কাটি খণ্ড খণ্ড কৰো, গৃহমুঠি জকজকি ব্ৰহ্মা সুখিনী মাৰি নিবুকি দুৰলুকি নৰলুকি, ওছেৰেতাত সবেৰো গজাৰি গু কৰো, নৰখান খান, আহোকোঞ্চৰ বাণকাটো, কায়স্থৰ বাণকাটো, বামুণৰ বাণকাটো, ক্ষেত্ৰিয়ৰ বাণকাটো, বস্যৰ বাণকাটো, সুদ্ৰৰ বাণকাটো, ধোবাৰ বাণকাটো, নটৰ বাণকাটো, চমাৰৰ বাণকাটো, চবালৰ বাণকাটো, গণকৰ বাণকাটো, ডোমৰ বাণকাটো, হাৰিৰ বাণকাটো, ডফলাৰ বাণকাটো. গুৰুকৰ বাণকাটো, ৰবাহিৰ বাণকাটো, গৰিয়াৰ বাণকাটো, মৰিয়াৰ বাণকাটো, চলিশ জাতি শৰ বাণকাটো, চুতিয়াৰ বাণ কাটি কৰো খান খান। কছাৰিৰ বাণ কাটো, মিকিৰৰ বাণ কাটো, জৰন্তৰ বাণ কাটো, ম্লবৰৰ বাণ কাটো, ভোটৰ বাণ কাটো, য়কাৰ বাণ :কাটো, মিৰিৰ বাণ কাটো, চিংফৌৰ বাণ কাটো, মিটিমিৰ বাণ কাটো, মানন্তৰাণ বাণ কাটো, খাণ্ডিৰ বাণ কাটো, নৰাৰ বাণ কাটো, নগাৰ বাণ কাটো, কলিতাৰ বাণ কাটো, ক্লেওঁতৰ বাণ কাটো, সুদিঢ় বাণগাঠিয়ো খান কাটিকৰো খান খান, ৰৰিয়াৰ বাণ কাটি কৰো খান খান। গুবুলি তিনিবেলি দিলা ডাক। তন্ত্ৰ মন্ত্ৰ বেদৰ বাহিৰ গাঠি গুছই থাক। গু গু গু বুলি তিনিবেলি দিলা ডাক মুখলগা মুখহাৰা গুছই থাক। গু গু গু বুলি তিনিবেলি দিলা ডাক। সমস্তে হাৰা কৰ্ম্ম মুখচুৰ চণ্ডবাণ বান্ধ গাঠি গছই পৰ। এহি বচন নকৰে জেৰে ব্ৰহ্মাৰ মাথাখাব তেবে। বিৰ্ঝোকৰভৰ্ম্ম কৰ গু কৰো গাঠিগণ, তিনিক বুলিলা বচন বিশেষ আমাৰ আমোঘ বানিখলিতনাহি কাটো। নকুৰি নক্ষত্ৰৰ বাণকাটো, চাউখমাৰ বাণকাটো, বড়দেৱৰ বাণকাটো, কামাক্ষাৰ বাণকাটো, চণ্ডিৰ বাণকাটো, দসভূজাৰ বাণকাটো, ভৱানীৰ বাণকাটো, দুৰ্গাৰ বাণকাটো, কৈলানিৰ বাণকাটো, কাকুৰ বাণকাটো, পাৰ্ব্বতীৰ বাণকাটো, মহাদেৱৰ বাণকাটো, গণেশৰ বাণকাটো, কাৰ্ত্তিৰ্কৰ বাণকাটো, ইন্দ্ৰৰ বাণকাটো, বড়হোজাইৰ বাণকাটো, সৰু হোজাইৰ বাণকাটো, বড়কলিয়াৰ বাণকাটো, সৰুকলিয়াৰ বাণকাটো, বড়কোৱৰৰ বাণকাটো, সৰু কোঁৱৰৰ বাণকাটো, বড়হোজাংগৰ বাণকাটো, সৰুহোজাংগৰ বাণকাটো, আমুকাৰ গাৱে আওপাকে গাঠি দিলি তই সোঁপাকে গাঠি কাটি পেলাওঁ মই। গৰ্ভসুল নাৰি বিচাৰিবে নৈলা। গৰ্ভসুল কাটো নাৰেদদিলো তাহাৰ হাতত। গুৰুক সুমৰি সেহি মন্ত্ৰ গাহি তথাপি তোৰ গাঠিত ছুভংগ নাহি। ঈশ্বৰে বোলে শুনিয়ো কাহিনী, তিনিজনে প্ৰীতি কৰিলা জৈখানি। চাৰি সন্যাসিৰ আস হৈটো। সোপা লেংগ কাটো, ওঠৈৰ জাতি লেংগ কাটো, বিৰব্যাধি সবাকো কাটি গু কৰো, হৰ বিত্ত হৰ গুৰুবতিৰে কাটিলো সমস্তে গাঠি গুছই পৰ।। ✻✻।। আমুকাৰ গাৱে বিষ আছে ধৰি। গুৰুৰতিৰে কাটিলো খণ্ড খণ্ড কৰি। সিৰবিৰ ষাত,

বিৰবিষ বাত, বৌয়াবাত, জিন˚জিননিয়াবাত, জাৰবাত বিষবাত, আৰবিয়াবিষবাত, বুকসিৰা একাংগি, পানীমংগালি, চৌৰংগি ভৈৰবি, কোবনি, সদ্যোস্ত্রীষ্টিত নাহিকে কাজ, বেদৰ বাহিৰ গাতিয়ে আমাক কৰে লাজ, হেন শুনি ঈশ্বৰৰ মহা ক্ৰোধ ভৈলা। গু গু ভনি বাৰে ভনি, পাঞ্চভনি তিনিভনি, ঈশ্বৰে বিৰে পাতিলে মেল গু মন্ত্রে পাই ভাংগিলে মেল। অৰে অৰে বিষ কৈত লয় ঠাই চৌষত্তা বাতত জালিলি খেড়ি খেলাই, খেড়িখেলাত বিষ বিষ মনুষ্যক পাইলা লাগ। গু মন্ত্রে কাটি কৰিলে ঠাই ঠাই। হৰ বিস্ত হৰ সবে ৰোগ ব্যাধি বিষ গু হই পৰ।। **।। পাছে গুমন্ত্রে মহাক্ৰোধে চাইলা। সাত জাপ নৰসিংহ, সাত জালকালিকা, সাতজাপ সগুনি, উচাত চাট বুলনি, চালনি ব্ৰহ্মা কোভাল আসোমন্ত্র আদি কৰি আছে আমুকাৰ গাৰত জত জত, আমুকা বৈদ্যে গু বৰতিয়ে কৰোঁ খান খান। তাত পাছে কাটিলো পক্ষিৰাজ নিলগতে গুচাইলা পাসুপত্র, সাতজাপ, ব্ৰহ্মা গু মন্ত্র পাই কাটিলো গ্ৰন্থি আমুকাৰ গাৰে পাই। কাটিলো নৰসিংহ বিষ। ব্ৰহ্মা গু মন্ত্রেৰে উলিয়াইলো পালি কাটিলো সমস্তে গাঠি মুখহৰা, মুখচুৰ, মুখলগা যুগুনিৰ গাঠি, তন্ত্র মন্ত্র সবে গু হই পৰ।। **।। তাত পাছে মাৰি খাই যত ভূতগণ, কলাভূত চলাভূত, বোবোৰাভূত ভূতৰ বাণকাটো, প্ৰেতৰ বাণকাটো, দৈত্যৰ বাণকাটো, দানৱৰ বাণকাটো, পিসাচৰ বাণকাটো, গুলৈৰ বাণকাটো, জক্ষৰ বাণকাটো, সবে বাণকাটি গু কৰি থৈলা। কাকেল ব্যাধি আছিলি তই ওভোটা গু মন্ত্রে গই কাটিলোঁ মই। ব্ৰহ্মা ব্যাধি কাটো, আগলে চল। ব্যাধিৰ চাতি ব্যাধিৰ বাতি, গুমন্ত্রে পেলাইলো কাটি, গৰ্ভৰ ব্যাধি গৰ্ভতে কাটো, শিৰৰ ব্যাধি শিৰতে কাটো, চালৰ ব্যাধি চালতে কাটো, মগজুৰ ব্যাধি মগজুৰতে কাটো, মাংসৰ ব্যাধি মাংসতে কাটো, গাংগঠি কোহোৰা ব্যাধি কাটি গু কৰোঁ, হৰ বিস্ত হৰ গুমন্ত্রে জাৰোঁ গু হই পৰ।।**।। তাতপাছে মাৰিখাই যতভূতগণ জক্ষগণ, হাতজক্ষ, বাতজক্ষ, কলাজক্ষ, চলাজক্ষ ধনজক্ষ বোবেৰাজক্ষ, পোড়জক্ষ, আকবাজক্ষ, আঠেবেজক্ষ পাতিলে মেল গুমন্ত্রে পাই ভাংগিলে মেল। গু মন্ত্রে পঢ়ি জাৰিলেতেবে। হৰ বিস্ত হৰ গুমন্ত্র জাৰিলোঁ চৌসষ্টি দেৱতা গুহই পৰ।।**

সৰ্পৰ ধৰণী মন্ত্র

শ্ৰীধনন্তৰীয়ে নমঃ ধৰণী ধৰণী বান্ধো, ধৰণী ধৰো আতি। মই ধৰণী ধৰীচো ব্ৰহ্মাৰ গাখি, বি মেলিব পাৰে, সিহে মোৰ ধৰণী মেলীব পাৰে, সত্য ধৰ্ম্ম কৰ্ম্ম লুকাই তেবেসে মোৰ ধৰণী গুকাই, সাগৰ শুকাই পৰ্ব্বত লুকাই চন্দ্ৰ সূৰ্য্য বায়ু বৰুণ সবেৰ হৈবা সাখি, সত্য সত্য মোৰ হাক শুকল তাক, যৈতে ধৰো তৈতে ৰৈ থাক। ** হাৰে অহা হাৰে বান্ধো, ছালে অহা ছালে বান্ধো, আকাশে অহা আকাশে বান্ধো,

পাতালে আহা পাতালে যাওঁ, চৌষষ্ঠি শিৱ সংযোগে একেশ্বৰিতে চলাই যাওঁ। আহিল কলকা হাতলোতে জালোতে আহিল কলকা খেদি-খেদাওঁতে বাহিৰে কলকা ভিতৰে সাত বাগ বৈতে আমোকাৰ ধৰণী ধৰিছো তৈতে আহলত পৰি থাক। ** তই থাক আহলত পৰি, মই আহো গুৰু সেৱা কৰি, ধৰণী আই ধৰণী সোণাই ধৰণী ধৰিছো আমোকাৰ চকুৰে চকুৰে থাই। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক তৈতো আমোকাৰ ধৰণী ধৰিছো তৈতে আহল পৰি থাক। * তলে থলো বিষ ওপৰে মাৰিলো ডিপা উজাই খোৱা মূৰত দিলো সোপা। হৰ বিষ হৰ বৈতো ধৰণী ধৰিছো তৈতো মৈ পৰ। এহি বাক্য লৰচৰ কৰ মহাদেৱৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰ ***

সৰ্পৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ ব্ৰহ্মা বিষ্ণু হৰ পাৰ্ব্বতীয়ে নমঃ মহামায়া দুৰ্গা দেৱীয়ে নমঃ ওঁ বাস্তি কালিয়ে নমঃ পাতাল কালিয়ে কম্ম কালি হৰ মহাদেৱৰ সৰ্পঅলকাৰ তোহোৰ নাম কহো শোণ, পৰ্ব্বতে তৈয়াৰে পাতালৰ নাগ-নাগিনী সৰ্প সৰ্পৰ নাম কহিবো প্ৰথমে, মাই পিয়া সপই খোৱা জাবো, ফেতি সাপে খোৱা জাবো, কেচু সাপে খোৱা জাবো, কঁলা হালধিয়াই খোৱা জাবো, কাৰমলাই খোৱা জাবো, গোমাই খোৱা জাবো, ব্ৰহ্মাৰ আজ্ঞা, বিষ্ণুৰ আজ্ঞা যাৰ বৈৰৰ আজ্ঞাৰে প্ৰথমে জাবো মুৰৰ পৰা ডিঙিলৈ আহ। ডিঙিৰপৰা বুকুলৈ আহ, বুকুৰপৰা পেটলৈ আহ। পেটৰপৰা কঁকাললৈ আহ, কঁকালৰ পৰা কৰংগমলৈ আহ, কৰংগমৰপৰা আঠুলৈ আহ, আঠুৰ পৰা কলাফুললৈ আহ, কলাফুলৰপৰা সৰুগাখিলৈ আহ, সৰু গাঠিৰপৰা ভৰিপতালৈ আহ, ভৰিপতাৰপৰা আঙুলিলৈ আহ, যত বিমান সৰ্প আছে তোহোৰ নাম কহোঁ শুনা। মচোৱা, জালপহিয়া, মাটি ফেটি, শপা চকৰী ফেটি, গোম চকৰী গৰিয়া খুন্দাই, ধূন্দুলী ফেতী, কাৰ্বশলা, মাইপিয়া, জালপহিয়া, ধেৰা, শাপিনি, পানীমৰলীয়া, শিংগী, বৰল, কুন্দু, বাঘমৰা কাজিবিৰলি চেঙেলি গোম পানীমগোলি, ইন্দ্ৰজিত, হোলোভাগোম, টাঙনী ফেতি কেচু সাপে খোৱা, জালপহিয়াই খোৱা সেই সব বিষ যেহিমতে নমাই আনো আমোকাৰ গাৰ পৰা নামি আহ। যদি মোৰ বাক্য লৰচৰ কৰ প্ৰথমে শিৱ পাৰ্ব্বতীৰ মাথা খায়। উৰি গৈল শগুনি পখী গৰু পাখি কোনো কোনো বিষক খৈছো বাথি। হাতে জাই হাতে ধৰিলো, পাতালে জাই পাতালে ধৰো, পূবে যায় পূবে ধৰো........... দক্ষিণে ধৰো হাবে জাই হাবে ধৰিলো, আমোকাৰ চৌষষ্ঠি শিৱে খোৱা বিষ জাৰিলো পানীকৃত্য হৈ পৰ * হেমগিৰি পৰ্বতত সোনাৰ মলা উপজিল বিষমাৰে কালনী কঁলা কলাকিৰ নগনাই সৰ্পৰ বিষ খেদি খেদি খায় হেমগিৰি পৰ্বতক ব্ৰহ্মা গৈলা খেতিয়া কুমাৰণী মায়ে কৰে ব্ৰহ্মাৰ

বহুনে সৰ্ব্ব নাগ জাতি সৰ্পৰ বিষ মানে পানী কৃত্য কৰো। কালকূত বেজীনী উলত পৰীয়া উধালী কৰি কন্দিৱা নিচিনিয়া ৰাম ৰৰ ৰৰ মনুষ্যক ডাকিলে আছি। নিৰা কোন নাওঁ আহাৰ কুৰুৰ মুখত ছয় গোতা চকৰৰ কথা কৰ পাবে যি নিশ্চয় কোতি বিষক পানী কৰো * আৰু শালিকি বোৱতিয়া ৰতাহি সাপ তোৰ জানো জন্ম জাতি বাটৰ গৰত ভৈলি উৎপতি কি পালি কিলালি নিয়ৰ পানী খা, আহে জায় যাৰ যছৰ আছো চাই। হৰ বিষ হৰ, সকলো সৰ্পৰ বিষ সাগৰত পৰি মৰ। গমন গমনী কন্দুলীয়া তাৰ বিষ থাইতে মৰ।

তেজ চেলেকী মাংস লেথি থাকি শঙ্ক ৰাম মই বিষ জাবো সৰসৰি নামি আহ। যদি বিষ নানাম ঈশ্বৰ মহাদেৱৰ পাৰ্ব্বতীৰ মাথা খাৱ * ধৰণী বাজো ইৰিনা ধৰণী বাজো বিবিণা বাজো বাজো গল' গুন্দিয়া ধৰণী বাজো কুহৰ কুহে মই ধৰণী বাজো গুৰুক দেখী থাক। তই থাক ধৰণীত পৰী মই আহো গুৰু সেৱা কৰি এই বাক্য লৰচৰ কৰ চক্ৰত পৰি মৰ মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক আমোকাৰ সৰ্পেখোৱা বিষমানে পানীকৃত্য কৰ হৰ বিষ হৰ সৰ্পৰ বিষ পানীকৃত্য হৈ পৰ।*

এক জল চৈধ্যতাল পৃথিৱীক জুৰী জানো তোহোৰ জনম জাতি, পাওপাত অন্তে পেলাইলো কাতি এক কান্দে মহেন্দ কান্দে সকলো সৰ্পৰ বিষ মানে পেলাইলো কাতি। যদি বিষ থাক, ইন্দ্ৰ বধ কৰা। বায়ু বধ কৰ মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক সকলো সৰ্পৰ বিষ পানী উঠি থাক * প্ৰথমে মূৰৰ পৰা ডিঙিলৈ আহ। ডিঙিৰ পৰা বুকুলৈ আহ, বুকুৰ পৰা পেটলৈ আহ, পেটৰপৰা কঁকাললৈ আহ, কঁকালৰপৰা ভৰীলৈ আহ, ভৰিৰ পৰা আঙুলিলৈ আহ যদি নাহ শিৱ পাৰ্ব্বতীৰ শিৰত পাৱ মলচ। দুৰ্গাদেৱীক ভাৰ্য্যা কৰ। গোবধ কৰ। কামৰূপি কামাখ্যা মাধৱ স্তনত পৰি মৰ। সাত জনি গৰ্ভাৱতী স্ত্ৰীবধ কৰ। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক, যিমত্তে সৰ্পই খোৱা বিষ জাবো আমোকাৰ গাৰ পৰা সৰসৰি নামি আহ পানীকৃত্য হৰ। যদি অসত্য কৰ বিষ্ণুৰ মাথা খাৱ। গংগাতিৰত গোবধ কৰ। পিতৃ মাতৃৰ আজ্ঞা ভংগকৰ, অৰ্জ্জুনৰ গাণ্ডিৱত পৰি মৰ। শিৱৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰ। ভিষ্মৰ শৰত পৰি মৰ। দুৰ্ব্বাসাৰ শাপত পৰি মৰ। ৰামৰ শৰত পৰি মৰ, অগ্নিত পৰি মৰ। বিভিষণৰ আজ্ঞা ভংগ কৰ। ভক্ত হনুমন্তৰ বাক্য চেদ কৰ। বিভিষণৰ আজ্ঞা, বাৰ বৈষ্ণৱৰ আজ্ঞা, মহাদেৱৰ আজ্ঞা, দুগাদেৱীৰ আজ্ঞা সকলোৰে আজ্ঞায়ে জাবো নাগ জাতিৰ বিষ মানে পানী উঠি পৰ * ৰামেদিলে হাত সিতাই দিল পাত সৰ্পৰ বিষ নামি থাক হৰ বিষ হৰ সকলো সৰ্পৰ বিষ মোৰ হাতত পানী উঠি পৰ। চল্ল চল্ল মেৰুগিৰি পৰ্ব্বতে চল্ল, ব্ৰহ্মাৰ দোঁহাই বিষ্ণুৰ দোঁহাই চল্ল (৩)পৰ্ব্বতে হুল, নিজৰ থানে চল। খং (৩)

নৰসিংহৰ আজ্ঞায়ে ছল আমোকাৰ সৰ্পৰ বিষ পানী হৈ পৰ। কামাখ্যাৰ মাতৃৰ দোঁহাই মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক যৈতে বিষ আছে পানী কৰো অং হং স্বাহা আমোকাৰ গাৰ সৰ্পৰবিষ চল চল মহাদেৱৰ আজ্ঞায়ে ছল হৰ বিত্ত হৰ সকলো সৰ্পৰ বিষ পানী উঠি পৰ।। ****

খেচৰ খেদা মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ উতপত্তি ভৈলা মংগলবাৰৰ দিনা তোৰ জানো জন্ম জাতি কৰ্ওঁগুনা কাণ পাতি। মাৰ নাম পিংগলা বাপেৰৰ নাম হৰাই। তোৰ উতপত্তি কথা কৰ্ওঁ তই থাক বাহি। গাৰ বান্ধো পাও বান্ধো জয়মতি পচুলি বান্ধো ঘৰ বান্ধো বাৰি বান্ধো, বান্ধো পাতালৰ মাটি আৰু লক্ষি দেৱতা বান্ধো চন্দ্ৰ সূৰ্য্য হেৱা সাক্ষি। মহেশে বোলে মৱ জোৰ ধৰি দালোৱাক বান্ধো জখক বান্ধো বৰুক বান্ধো, ভুত বান্ধো, প্ৰেত বান্ধো, কতা বান্ধো খতা বান্ধো, হৰক বান্ধো মনীশক কাৰা বান্ধো, সুৱাকে বান্ধো ফতা চনী দুখিলা বান্ধো, জৰক বান্ধো, জৰি বান্ধো, জৈচাটাৰাক বান্ধো, মোৰ আইক গুৱাক বান্ধো, গুৰুৰ আগত, বান্ধো ভোত বান্ধো প্ৰেত, বান্ধো দৈত্য দানৱ নাহিৰি আমাৰ পাসক, সিদ্ধ গুৰুৰ আজ্ঞা নাহিৰি খেচৰ, আমাৰ পাসক, সিদ্ধ গুৰুৰ পাও ৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ। এই বাক্য লৰাস চৰাস তিৰি বন্ধ কৰাস, গো বন্ধ কৰাস।

ঘাঁ, ফোহোৰা, বিষ আদি জৰা মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ

গুনা শিৱ পাশে কৰো চেনা চমতকাৰ। আগিয়া খলিয়াগণ কাটাগণ বাৰাকাণমুৰালী ঘোৰা শলখা, মতিয়া ওৰ্কৰা, চৌসত্তী ব্যাধি জাবো চাৰি জা লঙ্কাৰ পাৰ আমুকাৰ হুংকাৰ অচলা পুখুৰি তাত পৰি গ'ল আকাশ কামীনি কাণ কামীমি বাট সবাকো আজি কাৰ, তেল পেৰি দিয়া মোক, খহ পুজ বোগ চৌপা বোগ ব্যাধি চলি জা দক্ষিণ দিশ। হৰ গণ মহা গণচক্ৰ কতো কৰো মই খান খান। শিলা লাবো পাখা কতো গৌংগ কৰাহা বাৰিহিনি ধমনা ধমনী উজলা পোৰা অলিয়া বলিয়া গুম গুমীয়া, গুৰালা কলা গছিয়া কাছিয়া মোৱাৰী মৌৰিচনীৱা খলপা খাপৰি চেংগা চেংগেলিয়া নবেংগা সূৰ্য্য কপালী কহোৱা আসৰি সামুকিয়া শিৱৰে মই দাত্ত শিৰা দাত্ত হেংগেৰা গুৰালা পোৰা বোগ, গল বেৰা হেংগেৰা সামুকিয়া, আহোম পোঁহোৰা, দেমৰুৰা কহোৰা আহোম ফোহোৰা, আগাম কালীয়া কৌম চক্ৰৰিয়া বাজ শিৰা, তৰুৰা পোৰা বোগ কলিয়া পোৰা বোগ টকৌ কুহিয়া, চকু বেমা, গুল কাল, কান মৰালী শিয়াল গলা, বাঘ মুৰা, জাবো চৌৰত্তি বোগ কৰিলো পানী বামৰ হুংকাৰ, সীতাৰ বৰ, আমুকাৰ চৌৰত্তি ব্যাধি জাৰিলো পানী উঠি পৰ।। বাঘ চাৰা

গাই কালতা কুহুসুম কবি আলাগাট নিজ গর্ত বাস কাব পিতৃ কবে আসাং মাগুনি গৈলা চশানে নগেলে, আমুকাব বিষ ব্যাধি বোগ পানী উঠি পব।। আলাগাত শগুনী গুণে মনে মনে ত্রিদশ দেৱতাই কাণ পাতি শুনে, ত্রিদশ দেৱতাথ জাহ জাহ পানী জাবি বিষ ব্যাধি কবিলো পানী কবৃত্য হৈ পব।। সিদ্ধ বন্দো গবন্দ পাও বক্ষা কবা কামৰূপী কামাখ্যা মাওঁ। মলা বৰি আম্নিবিশ আছিল অসে ব্যাধি তোব জানো জন্ম জাতি ব্রহ্মাব হস্তে তই উতপতি চৌষট্টি ব্যাধি জাবো হইল নাশ। আগম বাজশিৱা জাবি কবিলো পানি, কচোবা গাম শিলাআব, শিশুবীয়া লুকিয়া আবগাম সিন্দুবীয়া, আবগাম কচোৱাবাজপিবা, শিলাবাজ পীবা, পোৰা বাজপীবা, শীবা বাজ পীবা, বোলা বাজপীবা, ওযবা বাজপিবা, ধমনা কুয়ামুন বাজপীবা, আছে আখেৰিয়া, পীৰিত আছে নাৰান্বা তাকো কাতো পসুপাত্ত অস্ত্র পায়া শিংগিমুিবীয়া পাবোয়া গৌ খেবা, অগাধা গলা ছটি বেথ আংগমা, বিন্দুকুন্ড, বিন্দুসোব জলসাব তেজসাব, জিকিবি, মামবি হৈ বেচুকালী, খুদিয়া ধমক বাজপীবা সবাকো কাতিলো, পাশুপাত্র অস্ত্র পায়া। খুকুন্দা কন্দলী ব্রহ্মাই দিলে হাক চৌষট্টি ব্যাধি বাজিলো বিষ কোপ শুকাই থাক। সিদ্ধ গুৰুতাতে কামৰূপী কামাখ্যা মাও। হেমগিবি পর্বতত লাঠি মাবীয়া লাঠীমাবি ললো মাথে নমালো বিষ পদুমাই হাতে। মাথাত পর্বত নমাই দেৱে জাবি বিষ পানী কবি থৈলা পদুমাই দিলে গাত হাত, বিষভত চবি পার্বতী নাথ, তলবল কবে কাতি পানী জাবিলো, বিষ কবিলো পানী, জাবি দশো দিশে জাবিলো মধ্যে মথে পৃথিবী আছে, পশ্চিমে, কাম্পে নমালো বিষ পীনে ভাতি মহাদেৱে, বিষ খাইলে ত্রিদসে, দেৱে জানি কালকূট বিষ সবে কালকূট ঐলা। নমালো বিষ কবিলো পানী, শিবজি কুৰবি হয় বিষ হবি কবিবি কিশ বিষ হব, হবব বচনে তুতি গৈলা বিষ শ্ৰীবামব আজ্ঞায়ে জাবো বিষ পানী উথি পব।

অবে অবে আগম বাজপীবা তোব জানো জন্ম জাতি মহাদেউব গর্ভে তই তৈজী উতপতি কথা তোব কহোঁ জিহ্বা জলে জব তাপ বীষ পোৰণী চেং চেংগনি ভক্ভকনি নামিল তেথনী মাহদেৱক স্মবি জাবিবাক লৈলা পার্বতী ঈশ্ববিক ব্যাধি সবাকে নমাওঁ হব ব্যাধি হব সুদর্শনে জাবি নমালো বিষ বাজো বিষ মানে জি বুলি লৈলো হাতে গুৰুব বচন লৈলো মাথে নামালো বিষ মোহব শঙ্কবেও জাবে মই জাবো কালকূট বিষ পানী কবি মাবো হব ব্যাধি হব নাহিবি ব্যাধি পানীকৃত্য কবো।

অবে অবে ব্যাধি আসা পাসক কাণ্ডে জেষ্ঠ জগাত এবা হবাহব নাহিবি বিষ পানী উথি পব। সিদ্ধ গুৰুব পাওঁ বক্ষা কবা কামৰূপি কামাক্ষা মাওঁ গুৰুএ মন্ত্র ব্রহ্মা বিষ্ণু মহেশ চবা চবা গুৰু জগতব ঈশ্বব, আগম বাজপীবা ।। ।।

গুৰুমোৰ গুৰ্বর্ণৰ পৰাফুল, সংশাৰত গুৰু আছে জত জত কে কৰে প্ৰণামো সবাৰো চৰণত। জিতো গুৰু দিনে নাম বিগদত কাহি, তাহাক প্ৰণাম কৰ শত ভৰি আগ ৰাৰি গুৰুনাম, গুৰু মুখে পাইয়া গুৰু মুখে পাসৰিয়া গুৰু মুখে বেদখানী চন্দ্ৰ সূৰ্য্য ব্ৰহ্মা গুৰু তাকে মানি গুৰু ভৈল বৰ কটা গুৰু ভৈল, কৰ্ত্তা গুৰু ভৈল প্ৰচন্দ দেন্ত গুৰু ভৈল, সিদ্ধ ৰাত উপপত্তি, গুৰু বাপামাও নাহি কেওঁ পুবে প্ৰণাম কৰো, জুৰি জোৰ হাত পশ্চিমে প্ৰণাম কৰো দেৱ জগন্নাথ, উত্তৰে প্ৰণাম কৰো কামৰূপী কামেশ্বৰী আই। কোনবিষ গুমৰণ নাই কোন কোন বিষ কোন কোন জাতি কৈৰ পৰা বিষখানি ভৈলা উত্তপত্তি, ভৱনদি, সাগৰত বিষ পানী তিথি বিষ গৈল আকাশলৈ বিশ গৈল ভেৰালে বিষ গৈল লঙ্কাৰ পাশে। দোমে ধোৱে কাপোৰ দুমুনীয়ে আছিলে চাই, হাতে হাতে ধৰন্ত কালকূটি বিষ পানী উঠি জাই, এহি বুলি দোমে ধৰিলেক দাতি চৌষষ্ঠি বিষ পেলালো কাতি আদ্য গুৰু অনাদি গুৰু ধনন্তৰি গুৰু ৰাত গুৰু আদ্য গুৰু গুৰু পীতা-মাতা, ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, মহেশ্বৰ। তিনি কহে আদ্য কথাৰাসে বোলে লক্ষণ ভাই তুমি বিনে মোৰ বন্ধু নাই। হিৰণক্ষ সেনা শৰমাৰো কোন বুদ্ধি বিকট নৰসিংহ বুলি মোক জানে নৰজন ঔষধ আনিয়া ৰাপ ৰাক্ষসক বাধিবাৰ পঠিয়া জাও লঙ্কাৰ পাৰ, হিৰণাক্ষ্য সেনা সৱ নৰসিংহ অৱতাৰ উপজিল। নৰসিংহ শব্দ গৈল দুৰ শ্ৰীৰামৰ আজ্ঞায়ে জাৰো মাৰো চৌষষ্ঠি ব্যাধি পানীকৃত্য কৰো।। গন্দ মহা গজ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰে কাতি কৰো থান থান মাৰো পাতিয় সূৰ্য্য কটা ঘোৰ ঘোৰীয়া গুৰগুৰীয়াঅলিয়া বলিয়া চেংগা কচোৱা হেংগেৰা দ্যাওঁ গলবেৰা মোপগিলা গলকতিকা গোধা কতাৰি দৰিয়া পোৰা ৰাজপীৰা, শিৰা ৰাজপীৰা, শীলা ৰলধা, একুহিয়া খন্তিয়া দামৰিয়া দেদেয়া ধনুঠঙ্কাৰ ব্যাধি সৰ্বধাক মন্ত্ৰৰে জাৰো চৌষষ্ঠি ব্যাধি পানীকৃত্য কৰো, ‘গুজি হিয়া হুজি চিদিয়া নাহি নিধ দেখ পাই শগুনী দালত পাই বিষ পলাই, সৈলা নিহলি কালত তাতে আছে গাৰ নাৰিকল, তাতে শগুনীৰ ৰাহ হুলে ভাংগিলা শগুনীক মাৰিলা চৌষষ্ঠি ৰোগ ব্যাধি সকলো মাৰিলা, চৌষষ্ঠি ৰোগ ব্যাধি নপাও খুজি ভৱনদি সাগৰত বিশৰ খতি বিষ গৈল জখানে বিষ গৈলা পখালে, বিষ গৈল লঙ্কাৰ পাৰ, চৌষষ্ঠি বিষ ব্যাধি অমুকাৰ গাৰত কৰস মাৰ, আহ ৰাপ থাক যায়। সগাৰে কৰে, উদনী ভাতি মৰে লুক লুকি ধনুটঙ্কাৰ বিষ পেলালো কাতি, গল ঘেৰা হেংগেৰা গলকতিকা, জদুমণি ঘোৰা শলধা পীথাখোৱা, ধনুটংকাৰ, ৰাঘমুৰা, মৰলীয়া, বিৰলীয়া পোৰা পিংগলীয়া ওকৰা পিংগলীয়া শীৰা ৰলধা, খাটিয়া শিলাধমনা, কল গাচিয়ানাৰাংগা পদকয়া কুটনী সুন আদি চাচোৱা লুকি চৌষষ্ঠি ৰাগ ব্যাধি নপাও খুজি হাতত আছে জা আমুকিৰ কদি

কাসত কলসি লিওঁ, থিতি মোৰ বচন নকৰ দেবী আইৰ তনত ধৰ মহাদেৱৰ আজ্ঞাত, পাৰ্ত্ত মলচ. ব্ৰহ্মাৰ মাথ খাৰশ জাৰ হাক মহাদেউৰ গুৰুৰ ডাক জাৰিলো আমুকাৰ বিষব্যাধি নাশ হৌক পানী হয়া থাক।।

পাছে ব্ৰহ্মাদেৱ শিৱক আদেশিলা, ব্ৰহ্মাক প্ৰণামি পৃথিবীক গৈলা, চলিয়োক সুদৰ্শনে, জাৰি নমালো বিষ পাছে ব্ৰহ্মাদেৱে শিৱক আদেশিলা, ব্ৰহ্মাক প্ৰণামি পৃথিবীক গৈলা, চলিও সিদ্ধ তুমি শিঘ্ৰ বেসে জাহা পৃথিবীৰ মানে থেদিয়া পেলাহা। ব্ৰহ্মাক স্মৰি শিদ্ধে জাৰিবাক লৈলা, চৌষষ্ঠি ব্যাধি মানে তেখনে নামিলা, নামিল ঔ আগদম, নামিল ঔ বাজপীড়া চৌষষ্ঠি ব্যাধি সিদ্ধি, লঙ্কাৰ পাৰ কৰিলো, শিয়াল গলা, কান মুৰালী জদুমণি, কৰ্ণৰোগ খলুটকাৰ, বাজ হাৰিবেন্ট আহোম ফোহোৰা, কোচনী নাস্টবেচু পানি বেচু খৰ বেচু, হাতি বেচু, চৌষষ্ঠি ব্যাধি পানীকৃত্য ভৈলা শিদ্ধা গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা আমুকাক কামৰূপৰ কামাখ্যা মাও। হৰ ব্যাধি হৰ, আমুকাৰ বিষব্যাধি পানীকৃত্য হৈ পৰ।।

গৌৰি কৈলাশক গৈলা ত্ৰিশূল দম্বৰু হাতে তুলি লৈলা। গৌৰি বোলে কিকৰিলা কস অমৃত হাতে নমালো বিষ থাক শাহে মঙ্গলবাৰে পূৰ্ণিমা তিতি, দুভাগ ৰাতি শগুনী বিষ ভৈলা উতপতি, আজিলও কোন কি জাতি উতপতি ভৈলা কহো কাহিনী, জাৰিলো বিষ কৰিলো পানী উত্তৰ দিশে, শঙ্কৰৰ ঘৰ প্ৰণীমীলা বিষৰ আম শিদ্ধ মাথাত পৰা, কালকূট বিষব্যাধি পানীকৃত্য হই পৰ। এই কথা লৰচৰ বাৰজন মহন্তৰ ঘৰনাশ, গংগা তিৰিত সাতজনী গৰ্ভাৱতী স্ত্ৰী বদ্ধ কৰ।।

তেজ ৰখা মন্ত্ৰ

দীঘল দলল পুখুৰী, দীঘল পাট, তাত পৰি আছে, পাৰ্ব্বতি গোসানী লাগি আছে ঘাঁ তেজে পুজে চাপী আহ ৰং ৰং ৰংগাৰং আমুকৰ তেজ পানীকৃত্য হৈ পৰ।।

মূৰ কামোৰণীৰ মন্ত্ৰ

শীৰে শীৰে ধৰে বিষে কাচি কুথাৰৰ নাম, শীৰ কামোৰণী হাৰ কামোৰণী, চন্দ্ৰ কপালী, সূৰ্য্য কপালী, আট কপালী, বাড কপালী, হৰ বিত্ত হৰ আমুকাৰ চৌষষ্ঠি মূৰকামোৰণী জাৰো পানীকৃত্য হুই পৰ ।। ।। এই বচন লৰ চৰ ব্ৰহ্মা বিষ্ণুৰ চক্ৰত পৰি মৰষ সিদ্ধ গুৰুৰ পাও ৰক্ষা কৰা কামৰূপী কামাখ্যা মাওঁ।।

বায়ু মন্ত্ৰ

বৈদ্য ধনন্তৰিয়ে নমঃ ধৰ্ম্ম উপৰি বেদ সৰিজাত বায়ুৰূপে আসি ভৈলন্ত সাক্ষাত। ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰ ভৈলা এক ঠাই সুধিবে লাগিলা।

মোহনী মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ বৈদ্য ধনন্তৰিয়ে নমঃ মোহনী মন্ত্ৰ শুনা দেৱগণ ইকানে-সিকানে নিজগুৰু, সিকানে ধনন্তৰি গুৰু মাজতে মোহনি আছে, সহাগাৰ বাসি মোহনী মোহনী জগত মোহনী মোৰ মোহনী নাও ৰজাকে মোহিলো প্ৰজাকে মোহিলো জালৰ হাতি ৰাজা আছে দণ্ডে চক্ৰে কুঁৱৰি আছে শুই তাহাৰ চাৰিও কোসে আছে চৌবিতি দুৰ্বৰি পৰিয়া বুই মোহিলো আদি মোহনি আজি মোহিলো তৃদশৰ দেৱ তাহয় চাৰিও কোৰে মোহো দেৱ মনুষ্য গণ ৰামক মোহো লক্ষনক মোহিলো মুহিলো সিতা দেবী আই সেই মোহনিৰে সৰ্বত্তোকো মুহিলো থাকিবা আ আমুকাৰ· মুখ চাই। আগত মুহিলো আগৰ দেৱ ধনি পাছতে মুহিলো জক্ষ্য তাহাৰ মাজে মাজে মোহো প্ৰাণা আদি ৰজাই আদি থাকে মুহিনীত পৰি। মুহিনী মুহিনী জগত মোৰ মোহনি নাওঁ ৰজাক মুহিলো প্ৰজাক মুহিলো মুহিলো আমুকাৰ নিত্য দেখা স্নেহ নয়নে ভৰি।

আগত থাকিবা আগমুহিনী পাছে মানিব মনে তাহাৰ চাৰিফালে। মোহো শৰীলতে থাকে ধৰনিত পৰি।। শিৰৰ পৰা পাৱলৈ জাৰিলো। তাতে থাকে মুহিনি জাৰি চক্ষুত চাইবা লাগীব চুক্ষুং দেৱ থাকিব মুখে মোহনি দেৱ মুহোলো মনুশ্য মোহিলো ৰজা আদি কৰি তাতে পৰি থাকিমোহো অন্য প্ৰকৃতি গোৰেস আদি দেৱ মোৰ বচনে যত দেৱ তাত থাকে।

ধৰণী ধৰণী মোৰ বচন গুৰুৰ দাক যৈতে মোহো তৈতে পৰি ছাই থাক।।

(শনিবাৰ মংগলবাৰে পেৰা তেল জাৰিব লাগে)

নৌকা মেলা মন্ত্ৰ

নৱ নৌ কুমাৰি তই জীৱ কলই মই আহো গুৰু সেৱা কৰিবলৈ। তই জাৱ ·চুৰ কৰিবলৈ, আথ গোটা পৰ্ব্বত একত্ৰে বান্ধিলা। পাঞ্চ লক্ষ্য চোৰৰ আসি সিদ্ধি দিলা। সেই বেলা নৌকা মেলি চান্ত বনমালী। নৌকায়ে চোৰক মাতন্ত নিহালী।। মোৰ হাক গুৰু দাক চোৰলৈ নৌকা মেলিলো পানী উঠি থাক।।

ভানুমতী ভাস্কৰ অতি বলৰাম, শিংগসৰ উত্তৰে বান্ধিলো গড়। দক্ষিণে বান্ধিলো গড়। পূবে বান্ধিলো গড় পশ্চিমে বান্ধিলো গড়। সেহিবেলা ধনন্তৰি মালক হেৰাইলা নৌকা মেলি জান্ত বনমালীয়ে মালক পাইলা জৈকে লাগী মালীনীয়ে তইকে জাই। হুৰ বিত্ত হুৰ পানী উথি পৰ।।

চুৰ দিয়া মন্ত্ৰ

চুৰ চুৰ মহাচুৰ চুৰ ময় চুৰ দিও হাৰে বিষে পানী উথি থাক, মোৰ বচন গুৰুৰ দাক ময় চুৰ দিও হাৰে মাংসে চালে লাগি থাক।

মোৰৰ মন্ত্ৰ

চাৰি খুতি ব্ৰহ্মাই মাৰিলা আদি আমুকাৰ মোৰ ভাসি মাৰি ভজান ধ্যয়স ব্ৰহ্মাদেৱৰ মাথা খাপ। ব্ৰহ্মাদেৱে মাৰিলা কমণ্ডলুৰ জল এতেকে ভাঙিলা মোৰৰ বঙ্গ। মহাদেৱৰ পৰা তোৰ ভৈলা উতপতি। যেতিয়া মহাদেৱ সাগৰ সালীত আছিলা কালকুত মোৰক মহাদেৱ হাতে তুলি খাইলা হৰ মোৰ হৰ আমুকাৰ মোৰ পানী কৃত্য কৰ। সিদ্ধ বন্ধ আদি অনাদি গুৰুৰ পাওঁ আমুকাক ৰক্ষা কৰ কামৰূপি কামাখ্যা মাওঁ।।

(তিনিবাৰ পানী জাৰি খুৱাব)

পিয়াহ সিৰাৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ ধনন্তৰীয়ে নমঃ। ৰাম লক্ষ্মণ সিতা তিনি জনেই সিতা, ৰামৰ ভাই ডাকত পৰিল সিতা আইৰ পিয়াহ লৰিল এই পুৰুষে জাৰো আমুকিৰ পিয়াহ সিৰা জাৰো পানীহই থাক।।

(তেল চুন ঘহি জাৰিব)

সৰ্ব ঘা, ফোহোৰা, ৰেচু জৰা মন্ত্ৰ

ওং গুৰুয়ে নমঃ ধনন্তৰিয়ে নমঃ

গুৰুমান গুৰুৰ মুখে বেদ বশান, গুৰুক প্ৰণাম কৰো গুৰু বাপমাও গুৰু পাৰ কৰা সংশাৰ সাগৰ প্ৰথমে প্ৰণাম কৰো মাওঁ সৰস্বতি, তাত পাছে প্ৰণাম কৰো পিতা ধনন্তৰি সংশাৰত সাধু গুৰু বগুৰ আছে যত জত। একেবাৰে প্ৰণাম কৰো সিৱাৰ চৰণত। পলাই জাই বিষ ব্যাধি কৌৰিয়ে পাইলা সকল বিশ ব্যাধি গৌৰি খাইলা কৌৰি খাইলা বিষ ব্যাধি মহেশ্বৰ আছিলা জাৰি আমুকাৰ বিষ ব্যাধি হই গৈলা পানী। শুনা শুনা বিষ ব্যাধি তোৰ জানো জন্ম জাতি। ব্ৰহ্মাত হন্তে ভৈলা উতপতি সৃষ্টি কৰিবাক ব্ৰহ্মাৰ ভৈলা মন মৃত্তিকাৰ মনুশ্য গণ সাজিলা নাক কাণ হাত ভৰি নাক কাম সবে অংগ দিলা পাগ দিৱে লাগী ব্ৰহ্মা মনত গুনিলা। তাক তাক আই স্নানি বাক গৈলা। স্নান কৰিবাক গৈলা ব্ৰহ্মা সৃষ্টি কৰ হেন কালে আইলা বিষ্ণু নিৰন্তৰ হেন দেখি বিষ্ণু প্ৰাণ দিলা জগতৰ ঈশ্বৰ হাসি মাতি আছে নিকটৰ ব্ৰহ্মায়ে বোলে কোনে কৰে হেন কাম। প্ৰথমতে ব্ৰহ্মাদেৱে ক্ৰোধভৈলা বড়িতাম প্ৰথমতে জ্বৰ ব্যাধি আতি গুৰুতৰ তাত পাছে কালকুট বিষব্যাধি নিৰন্তৰ।

ঘোৰা শলখা বগুৰি গুতিয়া গল হেংগেৰা বাঘ মুৰা পোৰা পিংগলীয়া ৰাজপীৰা, পোৰা দমৰুয়া গলবেৰা, গলকটীকা, এন্দুৰীয়া, শিন্দুৰীয়া, গোবাৰ ;৩ খন। নাৰাংগা কলপিয়া ৰাজপীৰা মামৰসি উফুৰাখাওঁ বিনাশী বাটোৱালী, নাড়ি বিশ স্তনককা বিশব্যাধি হুই জ্বাই পানী মন নাৰায়ণ শঙ্কৰদেৱ তোমাৰ চৰণে কৰো সেৱ হৰ বিষ হৰ আমুকাৰ বিষ ব্যাধি পানী হুই মৰ।। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ আমুকাক ৰাখা কালী কামাখ্যা মাওঁ।

(জুহালৰ পোড়া মাটি জাৰি মালভোগ কলৰ পচলাৰ পানী সমে খাব। কোবাই জাৰিব।)

ওঁভোতা উৰাণ মন্ত্ৰ

অনন্ত শৰ্যাত শুতি আছে নাৰায়ণ। প্ৰথম নিশাহে ৰাজ ভৈলা দেৱগণ। ৰাজ হুই দেবগণে তৃতি কৰিবাক লৈলা। হুং হুং ৰাজ ভৈলন্ত কৰিত কাতিলন্ত শৰশেল মুশল শকতি। যত অস্ত্ৰ আছে দেৱতা অশুৰ মনু, যৰ বান সবাক কাতি কৰন্ত খান খান। গৰ্ভ চুৰ, অস্ত্ৰ চুৰ, দান্ত চুৰ কেশ চুৰ, আগ চুৰ ভাগ চুৰ হৰ বিশ হৰ আমুকাৰ কুজ্ঞান কুমন্ত্ৰ চুৰ কাথি চুৰ চুণ্ড ওভোতা মন্ত্ৰ পানী হুই পৰ। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ ৰক্ষা কৰা কামাখ্যা মাওঁ। (ধাৰৰ পানী ৩ বাৰ জাৰি গা ধুব। আৰু খাব।)

প্ৰশবৰ মন্ত্ৰ

সোণৰ পুখুৰী ৰূপাৰ আলী গাওঁলৰে জুবতি নাৰী, আশে মাৰে গুতি পাশে মাৰে ফুল, গুতি ফুলে জাপে বুল ৰামৰ আজ্ঞা শিৰত বড় আমুকিৰ চাওঁপুতা ভূমিত পৰ মহাদেৱে মাৰিলা জন্তাৰ চাতি আমুকিৰ প্ৰশব হুই পৰ। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওৰক্ষা কৰা কামৰূপৰ কামাখ্যা মাওঁ।

গৰুড় বেজালি মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ যৈখানি গৰুড় কৈলাশক গৈলা। দুই ঘট অমৃতক মহাদেৱে দিলা। অমৃতক লৈয়া বীৰে উৰাও কৰিলা। কালীৰ হ্ৰদত গৈয়া উপস্থিত ভৈলা কালীৰ হ্ৰদত আছে কদম্বৰ গাছ। তাহাত পৰিল বীৰে নছাই আগ পাচ। অমৃতৰ গন্ধ পাই বিষ ভৈলা জড়। হেন দেখি কালীৰ লাগিলা সোল স্থোল তিনি প্ৰহৰৰ পথ বিষে আছে যুৰি। চতুৰ্থ প্ৰহৰৰ পথ পক্ষী নেই পুৰি। হেনয় হ্ৰদত আছে কদম্বৰ গাছ। অমৃতৰ গন্ধে বিষ ৰহি আছে তাত। ফল ফুলে বিষ গাছ শোভনয় দেখি। অন্তৰৰ পৰা বৃক্ষ সুবৰ্ণ আকৃতি।। নজানি নজানি গৰুড় বীৰ তাহাত চৰিলা। পাখা মাৰে দুই ঘট অমৃতক থৈলা। বিষৰ জ্বালত তৈতে বতাস নবই। আকাশৰ গ্ৰহগণ সঞ্চাৰ নকৰই।। অৰ্দ্ধে উৰ্দ্ধে একো নজানি ৰাতি দিন। হেনয় হ্ৰদত নাহি এক গাছ

তৃণ।। বাঘ ঘেঙ পশু পক্ষী নজানিয়া যাই। তাহাক দেখিয়া সাপে খেদি খেদি খাই।। হেন বৃক্ষে পৰি পক্ষী মনে মনে গুণে। ৰংগ কৰি ফুৰে পক্ষী ইদালে সিদালে। গাৰ বেগে পৰিলন্ত এক পাখা খসি। সিংহাসনে কালী ৰাজা আছিলন্ত বসি। গৰুড়ৰ গন্ধ পাই গৰ্জ্জিবাক লৈলা। পক্ষী সমে বৃক্ষ কাম্পি পুণু স্থিৰ ভৈলা।। বিষ্ণুৰ বাহন গৰুড় মহাবীৰ। অমৃত পৰসে অতি নিৰুজ শৰীৰ।। ছোট পায়া মহাবীৰ ক্ৰোধত জলিলা। চৌৰাশি প্ৰহৰ পথ শৰীৰ বঢ়াইলা।। মাথা গোট দেখি মেৰু পৰ্ব্বত আকৃতি। সূৰ্য্য সম দুই চক্ষু কৰন্ত, দিপিতি।। কদম্ব ডালত পৰি আছিলন্ত বসি। গাৰৰ সন্ধানে পৰে এক পাখা খসি।। ক্ৰোধ কৰি মহাবীৰ তীৰত ৰসিলা। বৰ বৰ সৰ্পগণ গিলিবে লাগিলা।। যেন হংসে ধৰি শিশু কেঞ্চুৱে গিলয়। সৰু সৰু সৰ্পমানে দেখি ভৈলা ভয়। কৈত যাওঁ কৈত থাকো নজানো উদ্দিশ। ছোট বৰ সবাৰো লাগিলা উৰমিষ।। কালীৰ চৰণে গৈয়া সবে লৈলা বাস। গৰুড় আকৃতি দেখি কালী ভৈলা ত্ৰাস।। চুপ চাপ কৰি কালী এৰিলন্ত বাস। বিষ্ণুৰ ভৱনে গৈয়া কৰিলন্ত বাস। পদ্মাসনে বসি কালী চিন্তিবাক লৈলা। সাত দিন সাত ৰাতি বিষ্ণুক চিন্তিলা।। কালীৰ স্তুতিত প্ৰভু সন্তোষিত ভৈলা। আথে বেথে কৰি বিষ্ণু কালী পাসে গৈলা।। সমাধিত ধৰি কালী আছিলন্ত বসি। সহস্ৰেক ফণামণী পৰিলন্ত খসি।। দেখিযা বিষ্ণুৰ মন আকোলিত ভৈলা। চাৰি হাত মেলি আকোবালীতুলি লৈলা।। বিষ্ণুৰ আগ্ৰসে কালী সন্তোষিত ভৈলা। মহা মৰ্ম্মে সৰ্পৰাজ বিনাইবাক লৈলা। তুমি জগতৰ ঈশ্বৰ তুমি জগতৰ জীউ। কালীক বুলিলা বিষ্ণু হও চিৰঞ্জীউ।। বিষ্ণুৰ বৰত সৰ্প অজৰ অমৰ।। কালীৰ মুখত ৰৈলা বিষ যে সকল।। বিষ পাই সৰ্প ৰাজ আনন্দ চৰিলা।। বিষ লৈয়া মহাৰংগে কৈলাশ পসিলা।। ব্ৰহ্মাণ্ড যমৰ পুৰে বিষ যাই ভাগি। ছোট পায়া পৰ্ব্বতৰ বিষ যাই খসি।। কৈলাশত মহাদেৱে আচিলন্ত বসি। দেখন্ত কালীৰ বিষে বৃক্ষ যান্ত খসি।। বামপাসে কাৰ্ত্তীক গণপতি দক্ষীণ কোলাত পাৰ্ব্বতী দেৱী আচন্ত সতত।। দুৰতে দেখন্তে কালী ৰাজা আসে লৰি। ক্ৰোধৰ বেগত বিষ বহ্নি যাই চৰি।। ইংগিতে জানিলা প্ৰভু কালীৰ আশয়। তাক দেখি ভোটগণ সবে ভৈলা ভয়।। দশ গোটা চৈক্ষু দেখি সূৰ্য্যৰ বৰণ ত্ৰাস পায়া ললে সবে মহাদেৱত শৰণ।। সহস্ৰেক ফণামেণী পৰম আকৃতি। তাক দেখি পশুপতি ভৈলন্ত বিকৃতি।। কাৰ্ত্তীকক বোলে কোন নাগে আসে ধাই। মোৰ ভোটগণ সমস্তে নিবে খাই। হো বুলি মহাদেৱে বৃষভত চঢ়ি। কালীৰ পাসক গৈলা মেলি বৃষভত দিলন্ত চুটি। কোন তই কৈৰহন্তে আইলি মোৰ ঠাই। মোহোৰ কৈলাশ পুৰি এনোৱা বিলাই। মোহোৰ বচনে বিষ ক্ষনিক জামৰ। হেন শুনি সৰ্পে দিলা বৃষউ কামোৰ।। কোলাত আচন্ত বসি মহাদেৱী শান্তি। অস্ত্ৰৰ প্ৰভাৱে বিষে নজানিলা আতি।। খুটমাৰি কালৰাজা মেৰাই ধৰিলা।

বান্ধ পাই বৃষভ মল মূত্ৰক এৰিলা।। তাক দেখি মহাদেৱে কিছু বিসাদ কৰিলা। কালীৰ দমন হেতু মায়াক স্ৰজিলা।। সহস্ৰ ঠোঁতেৰে এক গৰুড় স্ৰজিলা। হো বুলি ত্ৰিপুৰাৰী আদেশ কৰিলা।। দেৱৰ আদেশে পক্ষী ধাইলা আগবাঢ়ি। গিলিলন্ত সৰ্পগণ আতি যুতি কৰি।। হেন দেখি মহেশ্বৰে ক্ৰোধত জ্বলিলা। বাম জন্টা গোটা প্ৰভু চিণ্ডিয়া পেলাইলা। পৃথিবীত পৰিলন্ত আচফালন্তে যাই। মহাবীৰ ভৈলন্ত অলংগত কাই।। তিনি গোটা মুখ সমে কৰিয়া প্ৰকাশ। শৰীৰৰ কান্তি দেখি সবে ভৈলা ত্ৰাস।। বাম পাসে পাৰ্ব্বতী মধ্যত বসিলা। নিমিষেৰ ভিতৰে পুৰবাসীক স্ৰজিলা।। পাৰ্বতীৰ পুত্ৰ গণ ধাইবে মুনি দেব গণ। আসিলন্ত চাপি সবে কৰি ৰংগমন।। ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰ কুবেৰ বৰুণ চানৰ কিন্নৰ আদি যত দেৱগণ।। দেবীৰ পাসক আইলা নথাকিলা কেৱ। অষ্টবসু সহিতে আসিলা সবে দেৱ।। এক ঠান ধায়া ধাৰে বাজনা বজাইলা। সেহি বীৰ গোটা বেজালি নাম থৈলা।। বেজালি মন্ত্ৰখানি সৰ্বাতো আদি কৰি। সমস্ত সৰ্পৰ বিষ লৈযান্ত সংহৰি। বেজালি মন্ত্ৰখানি যি দিশে যাই। সমস্ত সৰ্পৰ বিষ খেদি খেদি খাই।। বেজালি মন্ত্ৰ যি সব পুৰুষে মতাইলা। উৎপল্ল পুষ্পগোটা হাতে তুলি লৈলা।। সহস্ৰেক মুখে দেবীৰ আগত কহিলা। সহস্ৰেক মুখেৰে এক পুৰুষ বাজ ভৈলা।। পুৰুষক গৰ্জ্জি দেবী মনে মনে আছে। সাত ঘট অমৃতক থইলন্ত পাচে। বেজালিৰ মুখত দিলা অমৃতৰ ভাণ্ডি।। দীঘল ভাংগৰ দেৱ প্ৰহৰৰ হাণ্ডি।। উনৈশ প্ৰহৰৰ বহল আচাৰ। নাণ্ডলৰ ঈষ সম দান্ত দেখি তাৰ।। ধবল মেঘৰ যেন দেখি চমৎকাৰ। মেঘৰ বিজুলি যেন চক্ষু দেখি তাৰ।। কাল বৰ্ণ অংগ তাৰ দেখিতে সুঠান। পৰ্ব্বতৰ গুহা যেন দুই গোটা কাণ।। ডেকা পৰ্ব্বতৰ মান শৰীৰ সুৱাণ। সাঠি খান কোলা বাৱন্ন কৰ নিস্কাম।। সহস্ৰোক মুখ ভৰি অমৃতৰ ধাৰ। মাতৃক মেলানি লৈয়া কালী দিলা মাৰ।। সিংহাসনে কালী ৰাজা আছিলন্ত বসি। হাজাৰেক ফণামেলী আচন্ত প্ৰকাশি।। হাজাৰেক মুখে বিষ ফুকাৰন্তে আছে। পাৰ্ব্বতীৰ পুত্ৰক দেখিলন্ত পাচে। সৰ্পৰ মুখত দিলা অমৃতৰ হাত। ত্ৰিপুৰাক ইন্দ্ৰে যেন কৈলা বজ্ৰপাত।। বিষুৰ বৰত বিষ নিঃসৰিল তাত। হেন দেখি বীৰে সৰ্প মুখে দিলা হাত।। অমৃত পৰসে বিষ সমুলি উতিলা। ফুকাৰত বাজ নুহি গৰ্ত্তত ডুবীলা।। হেন দেখি কালী ৰাজা ভৈলা ভয় হীন।। কি কৰিবো কৈত যাইবো চিন্তে ৰাতি দিন।। সহস্ৰ গৰুড়ে পাই ধৰিলন্ত বেৰি। পলাইলন্ত কালী ৰাজা কৈলাসক এৰি।। সন্যগণ মৃত্যুপ্ৰায়ে আছিলন্ত পৰি।। অমৃতৰ গন্ধ পাই উথিলা সমুলি।। পদ্মাসনে বসি ৰাজা মনে মনে গুণে। ত্ৰিদশ দেৱতা গণে কাণ পাতি শুনে।। স্বৰ্গত দেৱতাগণ আছিলা যতেক। সমস্তে নম্ৰভাৱে কৰিলা কতেক।। সহস্ৰ মুখেৰে বীৰে গুণিবাক লৈলা। সেহিবেলা বিধাতায়ে বেজালি নাম কৈলা।। আসনত বসি সৰ্প

গুণিলা যতেক। বেজালি মন্ত্ৰ শুনিলা প্ৰত্যেক।। শুনি গাথি কালীৰাজা ভেলা নিৰন্তক। সেহি দিনা হন্তে ভৈলা সৰ্পৰ অন্তক। মৃত্যুক প্ৰাণীৰ যদি কেশত বিষ ভাসে। কেশহন্তে বিষ হৰহৰি নাশে।। বিকাল দান্তে যদি দংসে আসি তাই। বেজালি মন্ত্ৰক শুনি তাপিত নাপাই। ওভতাই গুৰু বসি ভাবিবাক লৈলা। চৌষষ্টি জাতি সৰ্পৰ বিষ পানী কৰি থৈলা।।*।। তাক দেখি দেৱী তুলিলা হাসি। কেশৰ আগৰ বিষ আসে হৰ হৰি নামি। সাত জাতি গোম সবাত কৰি ধৰ। দেখি মণি তৈৰপৰা দিলন্ত লৰৰ।। তাক দেখি দেৱী তুলিলা হাসি। সকলো বিষক পেলাইলা নাশি।। সেহিবেলা বেজালিয়ে আছিলন্ত বসি। চক্ষুৰ নিমিষে বিষ আনিলন্ত নাশি।। চৌষষ্টি জাতি সৰ্পৰ পথত বাস। বেজালি মন্ত্ৰ পঢ়ি কৰো নাশ।। সৰ্প চয় কৰি বীৰে চৌদিশে চায়। চৌষষ্টি জাতি সৰ্পক খেদি খেদি খোই।। স্বৰ্গক বাইবাক বীৰে কৰিলন্ত মন। নিমিষতে সৰ্পমানে কৰিলন্ত চয়।। বেজালিৰ নাম শুনি ত্ৰিদশ ভৈলা ভয়। ভয় পায়া দৈত্যগণে কৰিলন্ত জয়। ভয় পায়া কালী সৰ্পে নগৰত পসি। মনে মনে গুণে সৰ্পে কি কৰিলো আসি। সেহিবেলা গৰুড় যাই আকাশক মনে। ৰমণ দিপক গৈয়া পালা তেতিক্ষণে।। দেখিয়া গৰুণে দিলা কালীক ঝলক। ভয়ে পসিলন্ত কালী যমুনা জলক।। কালীক নপাই বিষ্ণু ভৱনক গৈয়া। বিষ্ণুৰ বাহন বীৰে পসিয়া ৰহিয়া।। বিষ্ণুৰ চৰণে বীৰে নমিলা পৰিয়া। ভয় পায়া কালীৰাজা যমুনাত ৰৈলা।। ভয় ত্ৰাসে সৰ্প জাতি আহাৰ এৰিলা। নিৰুংসা স্বভাৱে থাকি সঙ্কোচি ৰহিলা।। আগ পাচ চায় সৰ্পে গৰুণে ধৰে বেৰি। বিষ্ণুৰ বাহন পক্ষী তেতে আছে ৰহি।। ছয় মণ্ড তেৰশ বছৰপৰাই। ভয়ে কালী আছে লুকাই যমুনাত যাই।। কতো তল যাই কতো উপগুপ্ত ফণী। জলৰ কাষত ৰৈলা সৰ্প মনে গুণি।। সপ্তগুণে বল দশ গুণৰ যতেক। বিষ্ণুক চিন্তিয়া সৰ্প পৰশি জলক।। মহাত্ৰাসে প্ৰাণীগণ আতেসে চলয়। জল পাণে হ্ৰদত যে ভাগৰন্ত চয়। ক্ষুধা তৃষ্ণা কাম ক্ৰোধ সমস্ত নাশই। হেনয় জলত পৰি ৰংগমনে ৰয়।। হ্ৰদৰ মুখক মানে নজানয় আনে। তীৰ্থৰ মহিমা সৰ্পে গুছায়ো অভিমানে।। পশু-পক্ষী, জীৱ-জন্তু মাৰয় অবুধ। তাৰ উপদ্ৰৱত তীৰ্থৰ মহা ক্ৰোধ। দুইগোটা চক্ষু দেখি সূৰ্য্যৰ বৰণ। ভয় পায়া সবে লৈলা কৃষ্ণৰ শৰণ।। নমো নমো প্ৰভু তুমি জগত অব্যয়। তোমাৰ চৰণে প্ৰভু গৈলোহো বিক্ৰয়।। কৈৰ হন্তে সৰ্প আসি কৰে হস্থাঠান। জগত ঈশ্বৰ তুমি কৰা পৰিত্ৰাণ।। সদৃশ্য ভাৰত আসি তীৰ্থেসে আসিয়ে। বহুবিধ বিলা পিলা মাধৱৰ পাৰে।। হেন শুনি মাধৱ ভৈলা সদয় হৃদয়। চলিয়ো গৃহক দিলা তীৰ্থক নিৰ্ভয়।। সেহি ধৰি মাধৱৰ দুখ আসবিষ। কালীক লাগিয়া প্ৰভু কৰয় অশেষ। এক দিনা মাধৱ যে গোপ গোপী

সংগে। বৃন্দাবনে ক্রিড়াকৰি ফুৰে ৰংগমনে।। ক্রিড়াৰ ত্ৰাসত পাস কৰিলা আভাসি। গোপ গোপী সমে গৈলা যমুনাক লাগি।। কালীক দেখিয়া সবে মনে গৈলা ডৰি। জল পাণ কৰিয়া তীৰত গৈলা মৰি। হেন দেখি কৃষ্ণৰ মনত আতি ডৰ। অন্তৰৰ পৰা বিষ উথি দিলন্ত লৰৰ। সন্নিতে কৃষ্ণক দেখি বিষ ভৈলা জড়। আগ পাচ নচাই প্রভু কৰিলন্ত স্বৰ।। জলত পৰিয়া কৃষ্ণে আক্রান্তি কৰিলা। মহাছোট পায়া সর্পে মেৰাই ধৰিলা।। তাহাৰ কোলাত কৃষ্ণে আছিলন্ত বসি। তাত পাছে যশোদায়ে দেখিলন্ত আসি।। হা কি কৰিলা বুলি যশোদা লৈলা বাড়ি। তাত পাছে গোপীগণে আটিলন্ত চাহি।। গোপী দেখি যশোদাৰ ধাতু গৈলা উৰি।। হা কৃষ্ণ বাপ বুলি নিহালন্ত উৰি।। শোকৰ জ্বালত সতী ভৈলেক হুতাস। হেন দেখি বলোভদ্রে কৰিলা আশ্বাস।। চক্ষু মেলি দেখে কৃষ্ণে মাৰৰ আক্রান্তি। কালীৰ শিৰত ধৰে দুই পাৱে যান্তি।। মহাচোট পায়া সর্পে কৰিলন্ত বান্তি।। আৰি মুৰি কৰি সর্পে কৰন্ত আত্রুন্তি।। মৰো মৰো কৰি কালী তেজিল আতাস। শুনি নাগ পত্নীৰ লাগিলা মনে ত্রাস।। হেন দেখে দেৱগণে তুলিলন্ত হাস। মৰে কালী দুষ্ট সর্প পাৰন্ত আতাস।। পৃথিবীৰ ভিতৰে মাধৱ মহাবীৰ। আস্ফাল সিস্ফাল কৰি চিণ্ডে কালী শিৰ।। হেন দেখি নাগ পত্নী সবে গৈলা ডৰি। মাধৱ চৰণ চোটে কালী যাই মৰি। সহস্রেক নাগ পত্নী একঠান হুই। কাঁৰবে লাগিলা তুতি চৰণক চাই।। নমো ভগৱন্ত প্রভু জগতৰ জীউ। নমো নমো দামোদৰ তুমি সদা শিৱ।। তোমাৰ চৰণ বিনে নিচিন্তোহো আন। চৰণে শৰণ লৈলো দিয়া স্বামী দান।। হেন শুনি মাধৱৰ সন্তোষিত মন। মেঘৰ গম্ভিৰে ধনী বুলিলা বচন।। দিলো পৰিচ্ছেদ তোক শুন অৰে কালী। সবান্ধৱে ৰমণ দিপক যাহা চলি।। কালী বোলে প্রভু মই আবে চলি যাওঁ। পুণু গৰুণ্ডক যানো তৈতে লাগ পাওঁ।। মাধৱে বোলন্ত শুন মোহোৰ বাহন। পুণু গৰুণ্ডক নকৰিবি ভয় মন।। মোহোৰ পদৰ চিহ্ন আছে মাথে তোৰ। তাক দেখি গৰুণ্ডে নকৰিব দন্দ ঘোৰ।। আকাশে দেৱতাগণে কৰে জয় জয়। সেহিদিনা হন্তে ভৈলা কালীৰ নির্ভয়।। এহি মন্ত্রখানিক মুনষ্যে পঢ়ে বসি। যদি শৰগোট সমুলঞ্চে যাই খসি।। কেশৰ অগ্রত বিষ মাত্র থাকে ৰহি। বেজালিৰ কোৰত নামিবে হৰ হৰি।। সাত দিন ভিতৰে জীয়াৰ বিষ থাই। বেজালিক শুনি বিষ বিভংগে পলাই।। একঠান হয়া বসি বিষ জাৰিবাক লৈলা। চৌষষ্টি জাতি সর্পৰ বিষ পানী কৰি থৈলা।।*।।

আখয়া গোম, ফেটি গোম, কলশি বাঘমুৰা, বাঘচ, কালচ, মালচ, বতুতুৰৈয়া, জলোৰা মলোৰা কাঁইমাই কন্দুৰা, হাৰিণী মাটিদাঁহি চেঙা-চেঙেলিয়া মেৰছ কালছ পাটদাঁহি গোমা শুমুণী হিংগলা-হিংগুলি চিক্‌চিকিয়া কেঁচাপতিয়া কলা হালধিয়া

মেঘভুংগৰা, মচুৱা চেঙেলিয়া সৰু ফেটি বৰ ফেটি হকা হাকিনী। কেতুৰি মচুৱা ইন্দ্ৰজিৎ তোৰ জানো জনম জাতি। নাম বিষ হৰ হৰাস্তি।। চৌষষ্টি জাতি সৰ্পৰ দুইখান জিহ্বা ভৈলা। কাল বিকাল নাম ব্ৰহ্মাদেৱে থৈলা।। এতেকে গৈলন্ত বিষে ব্ৰহ্মাৰ ঠাই। দেখিয়া ব্ৰহ্মাক বিষে পলাই।। আচিলন্ত ব্ৰহ্মাদেৱে পদ্মাসনে বসি। দেখিয়া তাহাক বিষে গৈলা নাশি। চুন্নকৃত্য হুইয়া বীৰে অদ্ভুত পৰিলা। বেজালিয়ে পাচে পাচে তাহাক খেদিলা।। খেদি গৈয়া বীৰে তাহাক লগ পাই। চৌষষ্টি জাতি সৰ্পৰ বিষ নিলে খাই।। বিষ ভক্ষি বীৰে নজানে আদি মূল সমস্ত নগৰিখান ভৈলা হুলস্থুল। যৈখানি বেজালি যমপুৰে গৈলা। যমৰ পুত্ৰৰ সবে বান্ধিয়া থৈলা।। জানা দেৱগণ কিকাম কৰো। তোমাৰ বান্ধত সমূলি মৰো।। বিষক নপাই দূতক নিলা ধৰি। বান্ধিয়া থৈলা তাক জড়পুৰ কৰি।। নাগপাশে যমক বান্ধি আছে জটি। বান্ধত চোটিত হৰ গৈলা ভাগি।। মন্ত্ৰক দেখি ত্ৰিদশে পশংসিলা। ব্ৰহ্মাৰ ঠানক লাগি লৰবেক দিলা।। আন বিষগম আছিলেক চাই। সমস্ত বিষক লৈ যাই খাই।। বিষ চন্নকৰি ত্ৰিদশক আছে চাই। ত্ৰিদশক এৰি পৃথিবীক গৈলা ধাই।। বেজালিক দেখি সৰ্প বিষ চন্ন ভৈলা। সমস্ত সৰ্পক পানী কৰিবাক লৈলা।। সৰ্প চন্ন ধাই বিষ যিদিশক যাই। আৰ প্ৰাণ লৱে যোনো বেজালিয়ে পাই।। বেজালি মন্ত্ৰক মনুষ্যে পঢ়ে সসি। মৰিয়া মনুষ্য কেশ আগে বিষ থাকে ৰহি।। বেজালি মন্ত্ৰক পঢ়িবাক শুনি। মৃত্যুকে ৰহি সকলো বিষ মানে পেলাই যাই নাশি।। হেন বেজালিৰ নাম শুনি লাগে ত্ৰাস। আকাশত দেৱগণে তুলিলন্ত হাস।। হাসিবাৰ দেখিয়া বেজালি ভৈলা সন্ধা। মহাজাম্প দিয়া বীৰে আকাশক গৈলা।। আকাশত মহাবীৰে যিদিশক যাই। সমস্ত দেৱতাগণ দৰে ধাতু যাই।। কৈত যাওঁ কৈত থাকো নজোনো উদিশ। কিঞ্চিতেকো ঐত লাগি নথাকিলা বিষ।। যেহিবেলা বেজালিয়ে আকাশক গৈলা। পলুৱাই বিষ্ণুদেৱে কিছু বিষ থৈলা।। সেহিবেলা বেজালিয়ে বিষক লাগ পাই। সমস্ত বিষক মানে নিলন্ত খাই।। বাম হাতে বিষক ধৰিলেক জটি। ত্ৰাস পায়া বিষ গৈলা পলাতক যাত্তি।। বিষ চন্ন কৰা দেখি বিষ্ণু আছে চাই। বিষক নপাই যোনো মোকে নিয়ে খাই।। বিষক নপাই বিষ্ণুক নিলা ধৰি। এককলা বিষ ক্ষুৰে আন্নাঘাত কৰি।। নমৰি থাকিলা বিষ ব্ৰহ্মাৰ বৰ পাই। যমৰ ঠানক তেতিক্ষণে গৈলা ধাই।। নিমিষৰ ভিৰত পাইলা বিষ জাতি। খেদি মহা ক্ৰোধে বীৰ পাইলা গৈয়া আতি।। বসিয়া বোলন্ত বীৰে ক্ৰোধ কৰি চাই। সৰ্পৰ বিষক মানে কোনে দিলে ঠাই।। মাতিবে লাগিলা বীৰে মহা পুণ্যভাৱে। বিষ নাহি বুলিয়া বসন দিলা গাৱে।। তাহাক চাই বীৰে কৰে হুলস্থুল। মহা ভয় পায় যমে নপাই পাৰকোল। বিষত কৰিয়া ভৈলা ইহাত আকুল।

বেজালিক দেখি যমে নাহি মাত বোল। ব্যাকুল হয়া যমে চৌদিশে চাই। বিষক নপাই যোনো মোক মাৰি খাই।। সৰ্পৰ বিষক ৰাজা টকিবাক লৈলা। পলাইবাক লাগি বিশ্বক্রম্মা থানে গৈলা।। চৌধ্যয় লোকত যীৰে বিচাৰিয়া চাইলা। একোঠানে বিষক যে বিচাৰি নপাইলা।। বিষক নপাই যীৰে পদ্মাসনে বসি বিশ্বকৰ্ম্মে। থৈলা বিষ হাফুৰাত ভসি।। বত্রিশ তোলাৰে আৰু হাফুৰা গঢ়াইলা। সন্দেস কৰিয়া বিষ তাতে উৰুৱাইলা।। তৈতে ধ্যান কৰি যীৰে ত্রিদশক চান্দি। ওলটা মুণ্ডে বিশ্বকৰ্ম্মে থৈলা বান্ধি।। গলত চামৰ তাত লগাইলা জৰি। যা যা বিশ্বকৰ্ম্মা অৰে বিষক দিয়া আনি।। বিশ্বকৰ্ম্মে বোলে আমি কনিতেক জীও। শৰনাগতক মই কেনমতে দিওঁ।। দুইশত তেৰ বছৰ গৈলা বই। বামপাসে বিষ হাফুৰাত আছে থৈই।। ব্রহ্মা আসিবাৰ দেখি বিষ ভৈলা থিৰ। তিনিলোক মাজে বেজালি মহাবীৰ।। বেজালি মন্ত্রখানি যি দিশে যাই। সৰ্পৰ বিষ মানে ভাগিয়া পলাই।। বেজালি মন্ত্রক মই বসি পঢ়ো। সাতখান দিশৰ সৰ্পক বান্ধো।। বেজালি মন্ত্রক মই পঢ়ো মনে বসি। বত্রিশ শিৰৰ বিষ আনো নাশি।। গুৰুৰ চৰণ শিৰত লওঁ। কেশৰ বিষক নমাই কণ্ঠত থওঁ। বেজালি মন্ত্র যাত কৰি ৰৰ। কণ্ঠৰ বিষ ওলাই দিলা লৰৰ।। বেজালিক পঢ়ো মই মধ্যত বসি। কণ্ঠৰ বিষ আসে হৰ হৰি নামি। বত্রিশ হিৰৰ কথা কওঁ। কণ্ঠৰ বিষ কঙ্কালে থওঁ।। কঙ্কালত আছে বত্রিশ জোৰা। সকলো বিষ তৈতে উৰা।। সেহি কঙ্কালে বিষ আছে ধৰি। তাৰ তাপে যাই মনুষ্য মৰি।। অনাদিক সুমৰি জাৰিবাক লওঁ। পঞ্চজাতি বিষৰ কথা কওঁ।। পঞ্চজাতি বিষৃৰ কথা কন্তে। নামিল বিষ হৰ হৰান্তে। বেজালি মন্ত্র যি দিশে যাই। আঁঠুৰ বিষ ভাগিয়া পলাই।। বিষক নপালে বৈদ্যক লাগি ধাই। নিমন্ত বৈদ্যৰ আঁঠু অংগ খাই। ব্রহ্মাক সুমৰি জাৰিবাক লৈলা। প্রথম অধ্যায় সমাপত ভৈলা।। *।। বিষ খাওঁ ভৈক্ষু কৰো নাশ। সমস্ত সৰ্পৰ বিতলে বাস। বেজালি মন্ত্র পঢ়ি মই কৰো নাশ।। হৰ বিষ হৰ পানীকৃত্য হই পৰ।। *।। দ্বিতীয় মধ্যত বিষ যদি থাকে বৈই। থাকন্ত শৰীৰে মায়াযাত কৈই।। সমস্ত বিষত কৰি সৰ্পৰ বিষ ৰৰ। আঁঠুৰ পৰা নামি দিলেক লৰৰ।। বেজালি মন্ত্রক সমস্তে আছে কৈ। আঁঠু এৰি গুৰুহা পাইলেক গৈ। বেজালিৰ মন্ত্রক পঢ়িবাক লৈলা। গুৰোহাৰ বিষ পানী কৰি থৈলা।। বেজালি মন্ত্র সৰাত কৰি ৰৰ। হাৰৰ ভিতৰৰ বিষ দিলেক লৰৰ। পাচে পাচে বিষক খেদিবাক লৈলা। মন্ত্রৰ কোবত বিষ পানী উঠি গৈলা।। হৰ বিষ হৰ পানীকৃত্য হই পৰ।। *।। দুৱাৰমুখত বিষ আছিলেক বৈ। বেজালি মন্ত্রেৰে চপালো গৈ।। ফুকদিয়া বৈদ্যে জাৰিবাক লৈলা। জাৰন্তে বিষ পানী উঠি গৈলা।। বিশ্বকৰ্ম্মে ধৰণী ধৰিলা জাতি। মায়াৰূপে ঈশ্বৰে তাক পেলাইলা

কাটি।। মনুষ্যৰ পৰা বিষ ৰাজ হইয়া বৈলা। ৰাজ হইয়া বিষে বিশ্বকৰ্ম্ম থানে গৈলা।। বিষক যাইবাক দেখি বিশ্বকৰ্ম্মে আছে চাই। পুনৰপি বিষ দিলা হাকুৰাত থাই।। বিষ চন্ন কৰি বৈদ্যে উঠিয়া সিলা। মাথা তুলি পশুপতি তাহাক দেখিলা।। তাক দেখি মহাদেৱে তিনি বৰ্ণ ধৰি। ধৱল কাজল ঘনশ্যাম ৰূপ ধৰি।। বিষৰ ওপৰি জন্ম কহো কোন ঠান। কোন দিশে আসন কোন দিশে বাৰণ, কোন দিশে বেকাতাল।। বেজালি মন্ত্ৰেৰে জাৰো বিষ নাহি গাত। যি কৰিলা তাক বিশ্বকৰ্ম্মে বিষ ধৰি হাকুৰাত আনি বিশ্বকৰ্ম্মে থৈলা ভৰি। বিশ্বকৰ্ম্মাৰ পুত্ৰ নল তেখনে গৈলা মৰি।। নল মৰিবাক দেখি বিশ্বকৰ্ম্মে আছে চাই। বত্ৰিশ তোলা বিষ তেখনে নিলা থাই।। বিষ চন্ন কৰি বীৰে অন্তক লাগি গৈলা। কিঞ্চিতোক বিষ হাকুৰাত ভৰি থৈলা।। ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰ নজানিলা কেৱ। ৰাখিলা গুপুতে বিষ বিশ্বকৰ্ম্মা দেৱ।। হৰি বিষ হৰ যা বিষ ৰথাতল।। জাৰি বিষ কৈলো পাতালে হানি। হাৰ মগজুৰ বিষ কৰিলো পানী। হাৰ মগজুৰ বিষৰ বল। যাত্তকৰি বিষ যা ৰথাতল।। হৰ বিষ হৰ পানীকৃত্য হই পৰ।। *।। চৌষষ্টি বিষে হাৰে চালে লৈলা বাস। বেজালিক পঢ়ি মই কৰো নাশ।। গাঁঠিৰ বিষে ধৰিলে ভাটি। পলাই যাত্ত বিষ পাতাল কাটি।। পাতাল পুৰত নাগৰ বাস। বেজালিক পঢ়ি মই কৰো নাশ।। পাতাল পুৰত নাগৰ ঠাই। ধৰণীক ধৰি বিষ কৰো একে ঠাই। বিষ খাওঁ বিষ ভক্ষু বিষ কৰো ৰাজ। সো হাতে বিষ লৈয়া গৈলা গোপ ৰাজ। বিষ লৈয়া বীৰে আকাশে চলিলা। সোহকীয়া বিষ সাগৰে পৰিলা।। যেত্তিক্ষণে বিষ সাগৰে পৰিলা। মাছ মগৰৰ ছলস্থুল লাগিলা।। যেখনে বিষ জলত বিলা। অমৃতৰ গন্ধ পাই বিষ জড় ভৈলা।। বিষে বোলে নজানেলো অমৃতৰ চিৰ্ণ। এহিবুলি পুনৰপি আকাশে চলিলা। ব্ৰহ্মাৰ ঠানত গৈয়া বিষে প্ৰবেশিলা।। ব্ৰহ্মা আছে পদ্মাসনে বসি। দেখিয়া ব্ৰহ্মাক বিষে গৈলা নাশি।। চুনকৃত্য হয়া বীৰে অদ্ভূত পৰিল। বেজালিয়ে পাচে পাচে তাহাক খেদিলা।। খেদি গৈয়া বীৰে বিষক লাগ পাই। সকলো বিষক নিলেক থাই।। বিষ ভক্ষি বীৰে নজানে আদি মূল। সমস্ত নগৰিখান কৰে ছলস্থুল।। যৈথানি বেজালি যমপুৰে গৈলা। যমৰ পুৰুত ৰাজিয়া থৈলা।। যম ৰাই বোলে কি কাম কৰো। তোমাৰ কাজত সমূলি মৰো।। বিষক নপাই দূতক নিলা ধৰি। ৰাজিয়া থৈলা তাক জড়পুৰ কৰি।। বিষক ৰাজিবাৰ দেখি প্ৰভুৰ দায়া ভৈলা। তাহাক তোলি আশ্বাসি ধৰিলা।। নাগপাশে যমক ৰাজি আছে ভাটি। ৰাজৰ চোটত হাৰ গৈলা ভাগি।। মন্ত্ৰৰ হেন দেখি সতীৰ শ্ৰেষ্ঠ নাই। পৰি স্তুতি কৰিলন্ত বিষ্ণু থাই।। স্তুতিৰ প্ৰভাৱে বিষ্ণু গৈলা তৈকে চান্দি। ক্ৰোধ কৰি বেজালিয়ে পেলাইলন্ত ৰাজি।। বিষ্ণু বোলে আৰ মই

কোন কাম কৰো। তোমাৰ বান্ধত বাপ সমূলি মৰো।। বেজালিৰ বান্ধত গৰুড় গৈলা ডৰি। বান্ধৰ চোটত বিষ্ণু তৈতে গেলা মৰি।। মৰিলন্ত বিষ্ণু সকলো গৈলা ডৰি। আঁঠুৰ মূৰত মহেশ্বৰে দিলা থৰি।। বিষ্ণুক মাৰিয়া গৰুড়ক নিলা ধৰি। নিমিষৰ ভিতৰত পুৰি চম্ন কৰি।। পুৰি চম্ন কৰি বীৰে ব্ৰহ্মাক ধাইলা। নিমিষৰ ভিতৰে ব্ৰহ্মালোক পাইলা।। সপ্তঋষিগণে ব্ৰহ্মালোক আছে চান্দি। হংসৰ সহিতে ব্ৰহ্মাক পেলাইলা বান্ধি।। বান্ধৰ চোটত যেবে হংস গৈলা ডৰি। ওলোটা বান্ধক পাই ব্ৰহ্মা গৈলা মৰি।। ব্ৰহ্মা মৰিবাক দেখি ঋষি আছে চাই। সমূখে বেজালিয়ে নিব সবাকে খাই।। ঋষিক খাইবাক দেখি ত্ৰিদশ গৈলা ডৰি। পলাইলন্ত হংসজান আৰি মুৰি কৰি।। হংসে পলাইবাৰ দেখি উদ্ধৱক চাইলা। নিমিষৰ ভিতৰত তাক লাগ পাইলা।। বামপাসে কাৰ্ত্তীক গণপতি দক্ষীণত মন্ত্ৰৰ বেগত বীৰে নজানিলা আতি। মাতিবে লাগিলা বীৰে সমস্তকে চাই। মাতৃ হয়া কেনে দিলা তুমি বিষক থাই।। মাতিবে লাগিয়া বীৰে শুনিয়োক শান্তি। শিশুবুলি আমাক কেনে আছা ভাণ্ডি।। মাতিবে লাগিলা বীৰে আকাশক চাই। সৰ্প্পৰ বিষক মানে কোনে দিলে থাই।। সমস্ত সৰ্প বিতলে বাস। বেজালি মন্ত্ৰ পঢ়ি মই কৰো নাশ।। হৰ বিষ হৰ পানীকৃত্যা হই পৰ।। *।। তৃতীয় মধ্যত বিষ আছিলেক বৈ। বেজালি মন্ত্ৰে গৈ পেলাইলেক খাই। জয় জয় শঙ্কৰ দেৱৰ াদি মূল। সমস্ত বিধিৰ তুমি আদি কুল। উপজিলা তুমি ধনন্তৰীৰূপ ধৰি। আনিলা বিষক যতেক দায়া কৰি।। চাৰি বিধ প্ৰাণীত বিষ থৈলা ভৰি। নানা বিধ মন্ত্ৰ গণে বিষ খাই ধৰি।। চেদজ বীজ মণ্ডজ বীজ জড়াও বীজ। হৰ বিষ হৰ পানীকৃত্যা হই পৰ।। *।। বাপ মণ্ডলি জগতে জানে। ওৰা মণ্ডলি সুকেশ কৰে।। পিখিত আছে তোৰ চকুৰ তই খালি কালে মই জাৰো চলে। হৰ বিষ নাম মণ্ডলে। মাৰ নিমুকা নাক চেপেতা কোকীল পুৰত বাস গো খোজত খগুৰ বাস। ঝাস্তে বিষ ওলটি যাস।। যা বিষ যা মোৰ বাক্যে নাহিবি নৰহৰি শৰীৰে। যা বিষ যা সূৰ্য্য মণ্ডলে যা ভূলোক যা তপ লোকে যা জললোকে থললোকে যা তপলোকে মাংসে যা চালে যা। অৰে অৰে মণ্ডলি থাক কোন ঠাই। ইন্দ্ৰ বাণ থাক তই কোম ঠানে খাই।। বিশ্বৰ গোৱা বিশ্বৰ পাশ। বিশ্বক পাৰ পুৰ পালেও নেৰ খেদিও নেযাৱ। তিনিলোক পাই বিষ ধৰি মাঘ মাসে পূৰ্ণিমাৰ তিথি। সেহিবেলা মণ্ডলি ভৈলা উতপতি।। তই খাইলি কালে মই জাৰো চলে। নাম বিষ মণ্ডলে। লোকী বিষ থাকে মোৰ হাতৰ লোকী। পোৰা বিষ যাই শৰীৰ পুৰী।। আছে আতোলা বিষ মোৰ সংগে যাই। এক তোলা বিষ থাকে তালুত সোমাই সকলো শৰীৰ মানে পুৰু কৰে চাই। আৰ তোলা বিষ থাকে গুহ্যতে ৰহি। সকলো শৰীৰ থাকে উৎপন্নি কৰি।। আৰ

তোলা বিষবাই গগণে উৰি। সকলো শৰীৰলৈযাই পুৰি।। শুনিয়া শঙ্কৰ জন্ম যতেক। এহি কথাখিনি মানি প্ৰত্যেক।। খল খলি হাসি বোলন্ত শুনৰে বিচিত্ৰ বাই। কোন কোন চক্ৰৰ কোন অভিপ্ৰায়।। প্ৰথমে হিৰত কাল চক্ৰ আছে। তালুত কাল চক্ৰ সুৰশ জলত আছে।। আৰ দুই চক্ৰ লালতে বসি। প্ৰকাশন্ত তাৰ দুই পাসি।। হৃদয়ত আছে অষ্টদল প্ৰাণ। তাতে বসি বিষ্ণু আছে প্ৰধান।। চয় দল চক্ৰ লিংগত আছে। আপুনি ব্ৰহ্মা আছে তাৰ কাছে। গুহ্যে আচন্ত চক্ৰ চাৰি দল। মৃত্যুদেৱে থাকি প্ৰচাৰে মল।। সিখিৰ চক্ৰত আছে বিষৰ ধাৰ। নিমিষে ষাটিয়া যাই বিজুলি সঞ্চাৰ।। তাকো বান্ধো ধৰণী টান কৰি। হাড়ে চালে মাংসে চপাই আনো ধৰি।। চৌষষ্টি চক্ৰৰ কৈলো কাহিনী। শুনৰে চক্ৰ তোৰ বিষ কৰো পানী।। হৰ বিষ হৰ যেইদাৰে দাকিছে সেইদৰে মৰ।। *।। কৈত বিষ উতপতি নিৰ্ণয় নজানে হলি উতপতি সাত সাগৰৰ মাজে।। জাবো বিষ নামি যা পতালে। যাহানি গোসাঁনী মসূচনী ভৈলা সাগৰত স্নানিবাক গৈলা।। নাহি বুলি গোসাঁনী উথিলা তীৰত। উতপতি ভৈলা সৰ্প ব্ৰহ্মা গোসাঁনীৰ ৰৰত।। বাপ মণ্ডলি মাৰ পিথি ভাগ। বাজাৰ চৰাত চামুণ্ডাৰ পিথি দেখি।। যি কৰ পাৰে চৌষষ্টি চক্ৰৰ নাওঁ। ভাগিয়া বিষ বাপ পতালে লুকাওঁ।। ওৰা মণ্ডলি, কলা মণ্ডলি, সূৰ্য্য মণ্ডলি, মণ্ডলিৰ পঞ্চজাতি নাওঁ। পঞ্চৰ বিষ পাতালে লুকায়ো। হৰ বিষ বাপ হৰ (আমোকাৰ) বিষ মানে পানীকৃত্য হই পৰ।। *।। কাল বিকাল কালী ঘোৰ আন্ধাৰ। এতমানে মন্ত্ৰ পঢ়ে দেবী মাৰে। পৰিত্ৰাণ কৰা প্ৰভু ৰামে। যেৰে দেবী মাৰৰ মাথা থাওঁ। (আমোকাৰ) প্ৰাণ ওলটি আস।। ভাৰ্গগলো চৰি গাঢ়িলো হম্ভুৰা। থৰ থৰি কাম্পে লোহাৰ হাম্ভুৰা। ৰামৰ হুংকাৰ কালিকা দেবীৰ বৰ। লোহাথসি দৰপৰ্ব্বা গো বৰ।। *।।

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমোঃ পূৰ্বে আকাশত আছিলে হৰিস। সদাশীয়ই পাই আনিলে নমাই আনি হৰিশ পৃথিবী চহাই। সৰিস দিলে পেলাই পৃথিবী পাই হৰিস ব্ৰহ্মাণ্ড জুৰি হৰিস গাজিলে দুইপত্তি হৈ পৰিগন্ত ললে প্ৰথমে হৰিস ষপত্তিয়া হ'ল। দৃত্তিয়তে হৰিস চাৰিপত্তিয়া হ'ল, চতুৰ্থতে হৰিশ চইপতীয়া হ'ল, পঞ্চমতে হৰিস আঠ পত্তিয়া হ'ল, সপ্তমতে হৰি নপত্তিয়া হৈ মূৰত ফুল ধৰিলে। ব্ৰহ্মাণ্ডৰ ষাঢ় হৰিশ কৰিলে দাল প্ৰমাণ পাত মেলিলে সূৰ্য্যৰ প্ৰমাণ ফুল ধৰিলে বেল প্ৰমাণ গুটী ধৰিলে, গুটী ধৰি হৰিস পইনত্ত হ'ল হেন দেখি পাৰ্ব্বত্তিয়ে তোলি আনি হৰিশ বড় ঢেকিত খুন্দি কাশনিজগামৰ পানি আনি হৰিশ খুন্নাই আনি সুহজিয় বেতৰি তৈলে ব্ৰহ্মায় নাগপাৰ আনি ৰতনা কৰিল ব্ৰহ্মায় তিৰে পাত ললে ম্বিজয় শক্তিৰে পাৰ্ব্বত্তিয়ে তেল পেৰিল আলাথতে ধৰিল তেল। সেই তেল জাৰি দশকোতী দেবকে ৰাজিথওঁ

জৰপুৰ কৰি মই আহো গুৰু সেৱা কৰি তৃদশ কোটী দেৱতাক বান্ধোনত পৰি জা তেল জা চন্দ্ৰআমুকাক খেদি খেদি খা জা তেল জা ৰংগাচৰা দাংগৰিয়াক খেদি খেদি খা জা তেল জা কামদেৱৰ বজা নিখেপটেশ্বৰি তেতিক্ষণে বান্ধো অকল খেতৰ। শিংগাত বহে তেতিক্ষণে নপাল খেতৰ মন্ত্ৰ কৰে। নিতিৰে পাৰ্ব্বতি জি আআতিত ভৰি নিদিবি। গৰু মানুহক নধৰিবি, শিশুবালকক নধৰিবি, চাৰিতি দাতি কুণে থাকিবি পৰ্ব্বতে পাষণ্ডে থাকিবি, শৃত্তিয় এপৰত ৰাজা হব জিএৰেৱা পূজাদিব সেই পূজা খাবি। কৈছাইথান্তি পাছে পাছে জাবি। এচেৰাপূজা ধৌৰচৌৰাবি, তেৱে মান আজান জাতি নাই মনুষ্যৰ ৰূপ ধৰিবি খাব, গৰুমানুহ একোকে নবাছ মামায় জিৰ পোয় মুখলৈ নছায়া, মনুষ্যৰ মুখলৈ চাবি কতেক,। পবিত দিলেছাবুকয়ছাত, গাতদিল ঘোছাময়জৰি, কাকৃতি কৰে আকৃতি কৰে মিনতিকৰে দণ্ডৰতপৰে সৰল পায়েস অৰণো অৰণো নাপাই তাকে খাই অগ্নিতে পুৰি মাৰেকাই, মইবৰ দিয়াসেইৰলস, চাৰিদাত্তিকূলে থাকিম পৰ্ব্বতে পাশগুথাকিম সত্যে প্ৰভু তোমায় আজ্ঞা পায়া। যে চাৰ্ৰিতি দান্তিকূলে থাকিম। শিশুবালেক নধৰিবি, গৰু মানুহক অপঘাত নকাৰিবি। চয়াৰুপেমশ্বষ্টিত এ ভেটো বান্ধো। মাটী বান্ধো আৰু বান্ধো তালি। আমোকায় হোয়া চাৰিপাৰী সমন্বিতে বন্দি কৰি পূৰ্ব্বদিশে বান্ধো. তোৰাভৰি চামাৰ বান্ধে দিলো গাঠি। চুয়া খেতৰক থলো বান্ধি, কঙ্কালৰ নামে দিলো গাঠি খোপা খেতৰক, কৃটা খেতৰত নখৰাজিখেতৰক থলো বান্ধি, চুক্ৰীয় বাগে দিলো গাঠি। ঘুমুৰিয়া খেতৰক বান্ধো বুকা খেতৰকবান্ধো, আন্তৰ্কাকিয়া খেতৰক থলো বান্ধি আমুকাৰ গাত থাক জদি তেওঁ গোবিন্দৰ মাথাত ভৰি দিয়। আমুকাৰ গাত থাকজদি ভগীৰথ ৰাজায় মাথাতভৰিদিয়, আমুকাৰ গাত থাকজদি গংগাৰ তিৰত সাতোগৰথীয়াবদ্ধ কৰ, গোবদ্ধকৰ, ব্ৰহ্মণবদ্ধকৰ। স্বৰাপল ভোজনকৰ, দিনৰ ভিতৰে শনিবাৰে মংগলবাৰে হৈলা উতপতি, আমুকাৰ গাৱত খেতৰ খেতৰিক বন্দি কৰি পূৰ্বদিশে বান্ধি থওঁ, আকাশে আহিবখোজজদি বিকাশোদিলো গাঠি, স্বৰ্গআহিব খোজজদি পাতালে দিলো গাঠি, দেৱহৰ আৰু ব্ৰহ্মা হব আৰু হেৰা সুব আৰু অগ্নিবাণ আৰু শোয়াখেতৰকবান্ধো, বাউকালমাৰি শিশুগৰ্ভে হলোমায়া মৰকুছিয়াকবান্ধো বায় লঙ্ঘিলি, শুক্লবস্ত্ৰবান্ধিবি, জিয়াজন্তুদিব তেতিক্ষণে নপাল খেতৰ পূজাদিব দণ্ডেকপৰেকে ক্ষেনেকে নিতেপূজা খাবলৈ ইন্দ্ৰাজেকৰে ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশ দেৱতাৰ বাণ চক্ৰ সবাকো থলো থানে বান্ধো, ভেটীবান্ধো মাজবান্ধো আৰুবান্ধোগুৰী, আমুকাৰ হোয়া চাৰিপাটী, সমন্বিতে বন্দিকৰি পূৰ্বদিশে পাত্তিথওঁ হৰ বিভৰ হৰ নৰসীংগৰাপু কেতৰমন্ত্ৰকৰে পানীকতা হৈইপৰ।। *।। কোনে ধৰে ৰতি

কোনধৰে ছুতি ভূকপ্ৰেত দৈত্যৰ কহো জন্মজাতি জাহয়বাস জাজসীনীখেতৰি খেদি খেদি খা জাহয়বাণ জা নংগটা ৰাশক খেদি খেদি খা। জা হৰ বাণ জা বিয়ই জক্ষক খেদি খেদি খা, জা হৰ বাণ জা প্ৰস্তাজক্ষক খেদি খেদি খা, জা হৰ বাণ জা পোতা পুখুৰিত পৰিথকা আমুক ছেৰালীখোয়া জক্ষক খেদি খেদি খা জাহয়বাণ জা দলুয়াভতকখেদি খেদি খা জাহয় বাণ জা আন্তৰবালী সাসন শেলীয়াক খেদি খেদি খা, জাহয় বাণ জা মায়াকৰা ভূতপীশাক্ষক দৈত্যদানৱ জক্ষজক্ষীনী গুণে চান্নাক খেদি খেদি খা। সাশনসলীয়া দশ কোটি দেৱক খেদিখেদি খা জা তেলজা বিষয়জক্ষক খেদিখেদি খা। জাতেল জা কম্পিজক্ষক খেদি খেদি খা, জা তেল জা হুগাজক্ষক খেদিখেদি খা। নংগঠাজক্ষক খেদিখেদি খা জাতেল জা হৰাজক্ষক খেদি খেদি খা তেলজা দলুয়াভূতক খেদিখেদিখা। জা তেল জা আওকবালী শাশনশালী খেদিখেদিখা। জা তেলজা কলা খেতৰক খেদি খেদি খা। জা তেল জা হতাখেতৰক ঘুমুৰিয়াখেতৰক খেদিখেদি খা আকাশ খেতৰ নখবাক্তিখেতৰ খেদিখেদি খা। হৰ বিব নৰশিংগ বাপু ভূতপ্ৰেত চামুন জক্ষ-জক্ষিনা, খেতৰ-খেতৰণী মন্ত্ৰ কৰো পানীকৃত্য হৈ পৰ।। *।। শ্ৰীকৃষ্ণায় নমোঃ আদিগুৰু প্ৰথম গুৰু তোমাক নমস্কাৰকৰো। আজিপানীকৰি খেতৰখেতৰি জন্মিলে আয় গৰ্ভথিতকৰি। প্ৰহপ্ৰৰ্বিবিবাহ মিলে ক্ষেতিক্ষণে তেতিখণে খেতৰ খেতৰি লগলগে গৰাত টানিধৰি থানে থানে বান্ধো। আক্ষৰত খাহালগধৰি তাকো থানেথানে বান্ধো। ভাই ককাই খাহালগধৰি তাকো বান্ধো থানে থানে। ইস্তমিত্ৰত খাহালগধৰি তাকো থানে থানে বান্ধো। নাইকিয়া মৰুন্তাকু থানে থানে বন্দি কৰো। ব্ৰহ্মায় নাগপাস দেৱতাৰ বাণ চক্ৰ সবাকু থানে থানে বন্দি কৰা হৰ বিস্তৰ হৰ নৰসীংগ বাপ ভূত প্ৰেত দৈত্যৰ পানীকৃত্য হৈ থাক। পানী কৃত্য হৈ পৰ। *।। এংগুলী বান্ধো জেগুলী বান্ধো বান্ধো চালৰ কুটা, ব্ৰহ্মাৰ মুখে বান্ধো নাহিৰি সীমা সঞ্চাৰ।। *।। পূৰ্বে বান্ধো পশ্চিমে বান্ধো উত্তৰে বান্ধো, দক্ষিণে বান্ধো ঐশানে বান্ধো নৈৰিতে বান্ধো, অগ্নিয়ে বান্ধো বান্ধো নপাল খেতৰক খেতৰক বান্ধো থানে থানে কৰি। ওঠৰ পাল দৈত্য দানৱক বান্ধো, সকলোকে যা যা কৰি পঠাও। প্ৰথমতে কাল খেতৰক বান্ধো মুল্যো খেতৰক বান্ধো, মন্দ খেতৰক বান্ধো, দণ্ডখেতৰক বান্ধো, দৰায়া খেতৰক বান্ধো, চুয়া খেতৰক বান্ধো, আকাশী খেতৰক বান্ধো, ৰতাসী খেতৰক বান্ধো, আয়ৰা খেতৰক বান্ধো, পৰয়া খেতৰক বান্ধো, ঢাকা খেতৰক বান্ধো, ধেমেলীয়া খেতৰক বান্ধো, ছাৱনী খেতৰক বান্ধো, গাজলা খেতৰক বান্ধো, মৰুয়া খেতৰ খেতৰণিক বান্ধো, লৰাখেতৰক বান্ধো, দণ্ডায়া খেতৰক বান্ধো, কজৰা খেতৰক বান্ধো, কলা ৰৰৰা

খেতৰক বান্ধো, জুইতধৰা খেতৰ খেতৰণিক বান্ধো, বাটতধৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, বিওৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, ৰিধুৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, মোৰ বচন গুৰুৰ দাক যেইমতে আমুকাৰ গাৰত থকা নপাল খেতৰ জৈতে বান্ধো তৈতে থাক। পাৰ্ব্বতিৰ ঘৰত আছিলা নপাল খেতৰ তাত ভৈলা উতপতি, মঞি আমুকাৰ খেতৰ খেতৰণীক একাশীবৰ্ণয় খেদিছো সাতৰংখয় অন্তৰ হৈ থাক। অময়ামময়ামাৰো ৰাগেৰৰ তৈতে ভৈলাউ তপতি। তোৰ কণ্ড জন্ম জাতি বিজুলী খেতৰক বান্ধো, ধৰি নাৰিয়া খেতৰক বান্ধো আদি কেতৰক বান্ধো, নটাসলটা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো বিৰলী খেতৰক বান্ধো হাটোআলী বাটোৱালী খেতৰক বান্ধো, লটা কন্টা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, মোৰ হাকগুৰুৰ দাক যেইমতে আমুকাৰ গাত থকা নপাল খেতৰ খেতৰনীক জৈতে বান্ধো তৈতে অন্তহে থাক। ছকালী খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, জটীয়া খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, কহুৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, ঘুগুৰিয়া খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, আওকৰিয়া খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, কফধৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, কন্দুৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, হলুৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, মাতমৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, জৰুৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, হালধিয়া বৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, ঘামগুৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, পানীখোৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, কামোৰা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো. কন্দিওৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, ইখহোৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, নখবাজি খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, বজয়া খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, মলুৱা দলুৱা খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, মৰকুছিয়া খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, আতৰুৱালী খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো, শসেনশালী খেতৰ খেতৰণীক বান্ধো। মোৰ বচন গুৰুৰ দাক মই জৈতে নপাল খেতৰক বান্ধো তৈৰ পৰা অন্তৰিয়া থাক। জদি আমুকাৰ গাত থাক দেউগোবিন্দৰ মাথাত ভৰি দিয়া। ভগীৰথ ৰাজাৰ মাথাত ভৰিদিয়া। গংগাৰ তিৰত সাতোতা কপীলা বদ্ধ কৰ, হৰ বিত্তৰ হৰ নৰসীংগ ‍অনুংমীতেজাই, নৰসীংদে পৰাত্ৰিৰ পৃত্তিগমণ। স্বৰ্গ মত্য পাতাল কম্পে হত্তকা কুদৰ্মৰ প্ৰতি প্ৰাত ধাৰ কুবিছনেমনি বোলে। সুনায়া আদেশ গল হৈলজুৰ আনন্দ ধাৰ বোল। সৰাতেৰৰ পালোজাই, জমৰজা দিয়ে জাই দিকাপাজিপুথি ছানী পলাইদিয়ে গোবিন বোজা নওজুগী ৰাৱণ ভাই। শোড়স দাইনী জুগীনী কুহুনী মুহুনী খেতৰ গুনৈছামন ভুতপ্ৰেত পীসাচ দৈত্য-দানৱ, চাৰি পলাই। হংনেৰসাংগ, মই নৰসাংৰ হাত নাই পাৱ নাই কাণ নাই মাত নাই হেক্ৰসই মৰন মান। গোট জাতৰ নাম। কাতা সীয়া সূচৰই একু নাই পৰ্ চাৰিসংগে পলাই। বহুৰতে গোঁণবান্ধো সাধুনীজস জুগাই খেসাবু হং হং আমুকাৰ গোতাপীসাচ দাইনী জুগুনী

কোচুনী মুচুনী খেতৰ মৰকুছিয়া দৈত্য দানৱ প্ৰেতপিসাঞ্চ, জক্ষ জক্ষিনা কক্ষ বকিক্ষ গুনৈঠামন সবাকো বন্দি কৰি পঠাও। হৰে হৰে সৰ্ব্বহৰে। *।। চলা চলা নৰসীংগ বিকধাৰ সহিদ শুক পৰ্ব্বতকাণে দিছ্‌পুৰে আদি শুক পৰ্ব্বত শুনীছে। কথা ব্ৰহ্মবাণ আৰু বাৰভাইৰ মায়া। কোন কোন বাৰ ভাই উমাজুমা মাদুৰা চামন ছুছোকো ব্ৰয়াণিকি আৰি। দশৰা বাৰজাতি। আমুকাৰ চাৰিজা। মন্ত্ৰতকৰ দায়, মাথাত লংকাৰ পায় সাত সাত চাৰিজা লকাৰ পাৰ, বাণ নৰসীংগ আমুকাৰ আমুকাৰসংকো।*। চান্দেপাকৰি সুজয়গ্ৰাহ মই জত কাৰ্য্যকৰো জমনীয়াপ্ৰাণ। হিন্দুয়ে মোৰ সনী। কোথাহৰে কোথা যাউ। ড়াকিণী শুৰুমাও মাজে মানীজইপালেজাই। সালাপাথৰ সাংকৰিয়াখাই। মানুতেজাগে বামবদাই। লক্ষজালা সিমানে উৰি খাও। বতাহতে গাৰ্হীহাসনী। ডাইবি জুগুম্বীকুছুসী মোচুসীখেতৰ মৰকুছিয়া। ভূতপ্ৰেত দৈত্যদানৱ শুণে কৰিয়া গণ ঐৰে ঐৰে কালীকা চন্দিমায়া কামৰূপে চলাইজাব কামাখা মাও।।* শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ কুজাছা ৰাজাৰ সুশীলক মকুণ মাৰি সাংগাশলে বসী মাছ। মুৰ্খ ৰাজা প্ৰথমতে হেসুঙিলে পাৰ্ব্বতীয়ে কলে নৰ মনুষ্যক ধৰি খাবি পূজা একবাৰে বতাহৰ চালে। জক্ষ জন্মিলে খেতৰ খেতৰণী তিথাভাইভনী। মনুষ্যৰ পূজাখাই। চাৰিকালে চাৰিটা খুটা মাৰিলোআলী। বন্দি কৰিলো। স্বৰ্গে জাৰজদি চৰ্গে বাণ মাৰু পাতালে জাৰযদি পাতাল বান্ধমাৰো। চয়াখেতৰক থানে থানে বান্ধো। গংগোথা খেতৰক থানে থানে বান্ধো। দন্তয়া খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। বেথাই খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। দলুয়া খেতৰ বন্দিকৰো, গোমন খেতৰক বন্দি কৰো থানে থানে। নগাখেতৰ বন্দিকৰো থানে থানে। জিকিৰি খেতৰক বন্দি কৰো থানে থানে গমূয়াখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, নগাখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে খুটাখেতৰক বন্দি কৰো থানেথানে খাজৰি খেতৰক বন্দি কৰো থানে থানে মেৰুখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। বাউখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। উৰুয়াখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে বাপখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, ৰংগাইখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, লোংকিখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে বেংগাখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। পিকুটাখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। বেকৃটাখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। চয়াখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। ৰকয়াখেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে। নৌকা খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, জুগুনী খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, দাঙিনী খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে বিয়াহি খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, কাতুনী খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, গাগীনী খেতৰীক বন্দিকৰো থানে থানে, বতাহি খেতৰনিক বন্দিকৰো থানে থানে, বাটকুৱা

খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, গাংগঠি খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, গোমনী খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, বামুণী খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, দুপৰি খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, চকৰি খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, জপখেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, খাচখেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে,ডউতি খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, জটাগা খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, আকাশী খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, ৰমীয়া খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, পুণ্ডিয়া খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, মেটিখেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, হগুয়াখেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, মুতুয়াখেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, তেজছুয়া খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, পাখাখোৰা খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, গপধৰা খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, সেহধৰাখেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, সুইথকা খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, হাটিকল্বা খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, জকয়া খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, মৰিয়াম ৰিমানী খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, দনশ্বীতখতা খেতৰিক বন্দিকৰো থানে থানে, আহম আহমনী খেতৰক বন্দিকৰো থানে থানে, হেম্বস্বামী ব্ৰহ্মা কোদাল পাই কৰিলেক খাই। জাবি স্বৰ্গ পাতাল অন্তৰ হৈই।। *।। অহাভুতক বান্ধিলো থানে থানে জোয়াভুতক বান্ধিলো থানে থানে। নমতা ভুতক বান্ধিলো থানে থানে, ছিৰাবাৰিভুতক বান্ধিলো থানে থানে, ছিয়ৰা ভুতক বান্ধিলো থানে থানে, ভাতখোৰা ভুতক ভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, পাখীখোৰাভুতক বান্ধিলো থানে থানে, বেকেতাভুতক বান্ধিলো থানে থানে, নীকুটাভুতক বান্ধিলো থানে থানে, ছিকুটা ভুতক বান্ধিলো থানে থানে, কন্দাভুতক বান্ধিলো থানে থানে, জকয়াভুতক বান্ধিলো থানে থানে, কামুৰাভুতক বান্ধিলো থানে থানে, ছিয়ৰাভুতক বান্ধিলো থানে থানে, জাৰলগা ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, কম্পোৰা ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, জামুগুটিখোৰা ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, চকু টেৰ কৰি চোয়া ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, মনকধৰিয়াথকা ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, থেহধৰিয়া থকা ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, ৰংগিমানীভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, বতাহৰ আগত অহা ভুতভুতনীক বান্ধিলো থানে থানে, ভৱমাৰ্গত ব্ৰহ্মা কোদাল দিশ উৎপতি। মাঠাৰ পাশেভুতভুতনী নামাকুৰইজা স্বৰ্গ মতি পাতাল অন্তৰ হৈই। জদি নাজাৱ সাত কপীলা বদ্ধ কৰ। জদি নাজাৱ কামাক্ষা মাৱৰ মাথাত ভৰি দিয়, অটকা মহন্তক ছেদ কৰ। ***।।

শগুনী বেজালী মন্ত্র

শগুনী বেজালী মন্ত্রঃ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ হেমগিৰি পৰ্ব্বত খাগৰিৰ মলা। ওপজিল বিষমণী কান্দনীৰ কলা। কান্দনীৰ কলাৰ জীৰ লাগি যাওঁ। সৰ্বৰ বিষ মানে খেদি খেদি খাওঁ। সৰ্পৰ মাৰলি সৰ্পৰ সজা। তাতে বসি আছে কালি দেব ৰাজা। কালি দেৱ ৰাজাৰ থৈনী পতাল দৈ নামে ছৱাল পুত্ৰ। অৰে অৰে তোৰ কিসক লাগি ফুটকা। তোৰ ছুটে কৰিবি কি। গুৰুদেৱৰ বচনে টুটি গৈল বিষ। চিৰলা-চিৰলি পাটগণে ৰুবিবাই। তোৰ গন্ধে গামুৰি দেভাই। সুলটি কাঁঠি ফুকাৰন্তে কৰ্ওঁ। চুটে গৈলা শগুনী আপোনাৰ দেশ। আসিলা শগুনী হুম হুম কৰন্তে। চাৰি পাঞ্চ শগুনী মোৰ হুৰি কৰন্তে। কালিকা নমাও ভালে। বিষক নমাওঁ শঙ্কৰৰ নামে। বিষ পুৰা চণ্ডে। সূৰ্য্য দুই সৰ্পৰ বিষক খালো। বিষকমথিলো। বিষক কৰিলো পানী। কালকুটি বিষ মানে পতাল ফুটি পীওঁ পানী। মাছ কাচ পুটাই। নকৰে উজনী ভাটি। দুই গোটা চৈক্ষু চাওঁ। তোৰ মানীকৰ ধাৰ। চৈক্ষুৰ মাৰিলি সোনাৰ সুঠন। পৰ্ব্বতত আছিলি মাছ মগৰ খহি ভৈয়ামত কৰিলি লোৰ। বনৰ বিষ কৰিলে। ধৰি আনি পানী কৰো। জ্ঞানীৰ মাতবোল শুনাওঁ। খালে দেখ তোৰ কাল বিকাল নদীৰ কোষ যাই। 'তোমাৰ ফুকাৰ দেন্ত দেখি প্ৰাণ গুটি হৰাই। বিষ লটা বিষ চৈক্ষু চৌকুটি বিষ আঙ্গচিবে যাই। কৈৰপৰা আহিলি মলিয়া পৰ্ব্বতি কাই। আতুৰ কেকুৰা দাখৰ কেকুৰা। মুৰত আছে ছয় গোটা চক্ৰৰ কথা ক'ব পাৰে যি কালকুটি বিষক পানী কৰিব পাৰে সি। নিলকণ্ঠ মুদিয়া তলত পৰি কান্দি খাওঁ আলি কৰিলে বিছো ৰাম। ৰৰ ৰৰ সৰ্প মনুষ্যক দংশিলে। ছাপিলে কোনো কোনো নাওঁ। কাই মাই কন্দুৰা হাৰিণী মচুৰা তৰাদাহী, পাটদাহী, বকুল ফেটি মাটিদাহি খালে। খলিতা মুখালি সাখ্যাতে বেজালি। লোহাৰ ফুল গোটা ফুলি আছে দক্ষিণৰ জলে। তাক পাই মণিৰাজে ৰাজি গৈল। মাছ কাছ গোটা পানী কৰি থাক। একে কোবে মাৰি যাওঁ পুটাই দুই ঘৰৰে ব্ৰহ্মাৰ পুত্ৰ খৈনো কুৰি আছে। যৈৰনি যটা যৈৰ নিৰটা। কাম ক্ৰোধ নিজ বটা। জটাৰ ওপৰে দিগম্বৰী বিঠা জি। বিষ মাৰো এতিক্ষণে। লিকি লিকি সৰ্পৰ দুই জিহ্বা দুই ধাৰ। কোন ধাৰে খালি তই কাল বিকাল। কলাহলে জ্বিথাৰ বিষ নমাওঁ বদলৰ হাতে। বাহিৰে কুণ্ডল ভিতৰে ছাক। মই ধৰণী ধৰো নিচুকে থাক। মই আহো গুৰু সেৱা কৰি। তই থাক ধৰণীতে পৰি।* খটাই লুৰিলে খৰি তই যেনে খালে মৰে। হাতিৰ মাজে অনা নিয়া কৰে। উৰি গ'ল শগুনী গজি গ'ল পাখি। কোনো কোনো বিষৰ কোন কোন জাতি। জলত পৰি শগুনীয়ে মনে মনে গুণে। ত্ৰিদশ দেৱতাই

কাণ পাতি শুনে। খেৰে খালি খেৰে বান্ধো বনে খানি বনে বান্ধো। পূৱে খালি পূৱে বান্ধো, পশ্চিমে খালি পশ্চিমে বান্ধো, উত্তৰে খালি উত্তৰে বান্ধো, দক্ষিণে খালি দক্ষিণে বান্ধো, বান্ধি বাৰি কলা আছে বাট চাই। মোৰ গোসাঁই ভাল নাই। গোসাইৰ সন্তাপে নুয়ুৰাই গাব। আগে কলা বিষ ভালি দক্ষিণলৈ গুৰি কৰি। খাই খাই ভাংগো। খাই ধৰণী ধৰি যা। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক। মই ধৰণী ধৰো নিচুকে খাত * খিন্দি গুৰিয়া সিংহৰ গু ফুকাৰন্তে লৰে বাহিৰে ভিতৰে মুখনি জ্বলে। বাহিৰে ভিতৰে আছিলি জানি। কালকুটি বিষ কৰি যাওঁ পানী। ৰাম কান্দিলে লক্ষ্মনে কান্দিলে দুই হাত মলছিলে। শয্যাত বহি কান্দিবে লাগিছে। গোপীচন্দ্ৰ ৰাজাৰোওঁ ৰামে কলে তুলসি লক্ষ্মনে ঢালিলে পানী মাজু গোসাঁই স্রজিলে সীতা গোসানী তৈৰপৰা কৰিলে নলা। ডালৰ কাঁৰশলা উতপতি ভৈলা। ডালৰ কাঁৰশলাই খুজিলে ঠাই। নৱ তুলা বিষ মানে বাজে বাজে যাই। বিষৰ দিনা ওপজিলে কলা। তাক পাই গৈইছিলে মনীৰাজ ৰাজা। গধূলি বেলিয়া, তিনি টেকেছিয়া বাটত পাই মানুহ গৰু খাব, আঁটি গুৰি কথা কলে এৰি পলাবি। অৰে অৰে কলি খাটি সুকোমল কেশ। চেংগা চেংগেলিয়া বেঙা বেঙেটিয়া বগলিনী কুদুখা হৰিনী মুখিয়া মুৰটো তোৰ চাওঁ সুবৰ্ণৰ ধাৰ। খালেহে দেখো তোৰ কাল বিকাল। ছয়গোটা চক্ৰৰ কথা ক'ব পাৰে। কালকুটি বিষক পানী কৰিব পাৰে সি। সিপাৰত লাগি কোৱা কুচুনী। ডাকন্তে ডাকন্তে বিষ ভক্‌ভক কৰন্তে। নিলকণ্ঠ লৈয়া যাই আগলি বান্ধিলো আগ জৰি হাতে। যৱন বান্ধিলো পূব পশ্চিমলৈ ছাই। মোৰ গুণ দেৱ যি মহাদেৱৰ জটাত ধৰস। সোণৰ নাঙল ৰূপৰ ফাল ত্ৰিদশ দেৱতা যুৰিল হাল। সোণৰ নাঙলে খালে মাটি সাতো সাগৰ ধৰিলো আঁতি। কুৰণী হাটা কুৰণী জটা তলে কুৰণী কুট। হাপৰে থলো বিষ, মুৰ্ত্তিলো হাজিলো মানীকৰ ধাৰ ধৰিলো টিপনি বিষ নাহি আৰ। তলে সাত তাল ওপৰে সাত তাল নয়লাখ বিষ কৰি যাওঁ দুফাল। আছিলে ধাই, মোৰ বচন বিষ কুপে মানে লক্ষাৰ পাৰ হৈ যাই। মোৰ বচন সীমা গুচিব ব্যাক। তেজি হাৰে চালে একে হৈ থাক। ** হেমগিৰি পৰ্ব্বত ঘাগ বীৰমলা। ওপজিলা বিষ মনীৰ কলা। কালনী কলাৰ বিষে কোৰে নামি যাওঁ। সৰ্পৰ বিষ মানে খেদি খেদি খাওঁ। সৰ্পৰ মাৰলি সৰ্পৰ শয্যা। তাতে বসি আছে কালি দেৱ ৰাজা। কালি কৌৱৰী মহাদেৱৰ জী। সৰ্পে খালে উৰি গ'ল বিষ। কাল বিকাল মুখনি জিহ্বা। হৈছু যেন মালীকৰ ধাৰ কৰিবি কি। সৰ্পে খালে উৰি গৈলা বিষ। উৰি গৈলা শঙ্খী পৰি গ'ল পাখি। কোন কোন বিষৰ কোন কোন জাতি। হুলাকি মামি গৈলা ভালৰপৰা। চৌকুটি বিষ নমাই আমিলো শঙ্কৰৰ নামৰ পৰা। মোৰ বচন গুৰুৰ

ডাক। ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি থাক। তই থাক ধৰণীত পৰি। মই আহো গুৰু সেৱা কৰি।। **।। বিষৰ মাৰলি বিষৰ চাল। বিযে বিযে জাৰিলো সৰ্ব্বকাল। শগুনীয়ে মন্ত্ৰে কুটা ছপাই শিমলুত বাহ লয়। আই ফাট দিয়া বসুমতী পতালে লুকাওঁ। লোহাখন খন লোহাষ্ঠাৰি। চৈষ্ক তিন মাই আনিলো খদ খদ ফিৰি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক। ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি থাক।। তই থাক ধৰণীত পৰি। মই আহো গুৰু সেৱা কৰি।। *।। যিবেলা গোসানী ৰজস্বলা ভৈলে। সাগৰৰ তিৰে নটু ধুৱে যাই। নাই বুলি তিৱনি বিৰিনাত থৈলা। সেহিবেলা মৰলি উতপতি ভৈলা। মৰলি বোলে মাংসক লাগি যাওঁ। আপুনি মনুষ্যক দংশন্তে তই জাৰ যমো নৰকত পৰিবি তই। কিবা দিন কিবা ৰাতি। কিবা ক্ষেণ কিবা বিক্ষেণ। আপুনি মনুষ্যক দংশিবাক পাই। কুলা সৰ্পৰ গলা মেথা। তোৰ জানো জন্মাৰ কথা। ঘিনতিক দান্দি বিযে বোলে এই দ্বাৰে মই নামি যাওঁ। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক। ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি থাক। তই থাক ধৰণীত পৰি। মই আহো গুৰু সেৱা কৰি।। *।। সৰ্পৰ মাৰলি সৰ্পৰ শয্যা। তাতে বহ্নি আছে কালিদেৱ ৰাঝা। মহাদেৱৰ জী। কোন কোন বিষৰ কৰিবি কি। সোণৰ নাঙল ৰূপৰ ফাল। কোলা কমলা জুৰিলে হাল। হাল বাই খানে মাটি। বেল পৰি সৰিহ মাতি। বিষৰ ধৰণী ধৰি আটি আটি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক ব্ৰহ্মাৰ বচনতে পৰি থাক। তই থাক ধৰণীত পৰি। মই আহো গুৰু সেৱা কৰি। কাঁইমাই কন্দুৰা হাৰিণী মচুৰা, গুমা দুমুনী, চেঙা চেঙেলিয়া, কাগুশলা পদুমণি, সেঘভুংগৰ, পানী বুৰা মচুয়া এন্দুৰ জোপা শংকা শাংকিনী দুই মুখীয়া সনটিয়া। মৰলিয়া দাঁহি। কলা হালধীয়া, চকৰী ফেঁটি তোৰ জানোল জনম জাতি।.বিৰিনাৰ পৰা হলি উতপতি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি থাক। তই থাক ধৰণীত পৰি, মই আহো গুৰু সেৱা কৰি। **। কটু কটু ধৰণী গৈলে থাক বিষ নাহি আত। তলে সাত টাল ওপৰে সাত টাল। নয় লাখ বিষ কৰি যাওঁ দুকাল। নয় লাখ বিষ আছিলেক ছাই। গুৰুৰ বচনে লঙ্কাৰ পাৰ হৈ জাই। কুবেৰৰ মাজে পটি থাক। তোৰ ঠাই নৈৰ গৰাক দি থাকো। সুকৰি কোঁৱৰী গ'ল ৰাজ। ফাটি দিয়া বসুমতী পতালে লুকাওঁ। লোখন খন লোহাৰ ছুৰি। চৌকুটি বিষ নমাই আনিলো। খট খট কৰি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক। ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি থাক। তই থাক ধৰণীত পৰি। মই আহো গুৰু সেৱা কৰি। * মাঘ মাহ মংগল বৰিয়া পূৰ্ণিমাৰ তিথি। দেন্দাৰ ৰাতি বাওঁতে বিষ হলি উতপতি। বিষৰ মাৰলি বিবুৰালি ক'ত আছে বিষ মানে পাওঁ উথা। হাৰে হাৰে মাংসে মাংসে হিৰে যাওঁক বিষৰ বল। ইযোমলি দুই শগুনী বাই। উৰি গ'ল শগুনী হমাই শগুনী চাৰি দিশে চাই। চৌকুটি বিষ ভাগিয়া পলাই। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক।

ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি থাক। তই থাক ধৰণীত পৰি মই আহো গুৰু সেৱা কৰি।। *।। ধৰণী মন্ত্ৰ। ধৰণী ইৰিনা ধৰণী বিৰিনা, ধৰণী ধৰো গুৱাসু জাতি। দড়ি মুণ্ডা কেশ, মই বান্ধো গুণ পড়ি। মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক। ব্ৰহ্মাৰ মনুস্য দংসিলে মহা ক্ৰোধ কৰি। আকাশে সৰ্প কৰো বন্দী। ***

মোহনি মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ বৈদ্য ধনন্তৰিয়ে নমোঃ। মোহনি মোহনি জগত মোহনি ৰাজ মোহিনি তোমাৰ নাও। ৰাজা গৈছে দণ্ডেচত্ৰে তাক মোহিবলৈ জাওঁ। ৰাজাকো মোহিলো প্ৰজাকো মোহিলো মোহিলো বহ্ম ব্ৰহ্মালোক সাতোকোনা পৃথিবী মুহিলৈই আহিছো। মুখছাই নামাট মোক। কেঁচামাছয়হৰ হল। কলপাট মই তেল ঘহি দক্ষিনহাতে মই তেল ঘহিলো। কাতৰ কৰালো, লাগ ভেলেকি লাগ আকাশৰ দেৱ দেৱতাত লাগ। পৃথিবীৰ গো মনুষ্যত লাগ। লাগ ভেলেকি লাগ পাতালৰ নাগ নাগিনিত লাগ। ৰামৰ আজ্ঞা লক্ষ্মণৰ আজ্ঞা, ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। ৰামৰ শৰত পৰি মৰ।। **।। ভেলেকি একেদালিও লাস বাৰেদালি থাল মই চোলা চিল্লালতহে ভেলেকি মাৰিলে পাগ আগলৈ গুৰুক পাচলৈ লগ ওলোতালো কাপোৰ পালতালো দহি। কিকৰ কাপোৰ জিমাতেবহি। আহাকাপোৰ মেললৈ যাওঁ। পিন্ধিলো কাপোৰ মাৰিলো দোপা আমুকাৰ মুখলৈ মাৰিলো সোপা। এই মন্ত্ৰ লৰচৰ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। মোৰ বাক্য লৰচৰ গো ব্ৰাহ্মানে গংগাৰ তিৰত সাত কপিলাক বধ কৰ। *। এই কথা লৰচৰ গৰ্ভৱতি তিৰি বধকৰ।।

ধুলি জৰা মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ বৈদ্য ধনন্তৰিয়ে নমোঃ ধুলি ধুলি মহা ধুলি তোৰ ধুলি নাও। মই ধুলি জাৰো ধুলিত সতকৰ। সেই ধুলি মাৰিলো আমুকাৰ গাত এৰিলি ঘৰ এৰিবাৰী এৰিলি সোদৰৰ ভাই, বেতা পুত্ৰক এৰিলি এৰিলি আপোন ঠাই। কতকৰ কতাৰি কত কত মুঠি। মই তামোল কাতো আমুকিৰ হিয়াতে বহিউথি। মই তামোল কাতো আমুকিয়ে খাই মোক নেদেখিলে আমুকিৰ দেহপ্ৰাণ ফুটি জাই। ব্ৰহ্মাৰ তামোল দেবিৰ পাণ। সাগৰৰ মাজৰ চুণ এই তিনি চাৰি খাই নিচিন্তিবি আন। মোৰ হাক গুৰুৰ দাক জৈতে লগাওঁ তৈতে থাক। বসি থাক। মোৰ কথা লৰচৰ মহাদেৱৰ পাৰ্ব্বতিৰ মাথা খায়। **।।

ঘনচৰিকাই তিনি মুনি বাতত ঘহিলোৰা তাৰে ধুলি ভৰি খোজৰ ধুলি, সবাকে জাৰি খুৱালে কথাতো সিদ্ধি হই।

আকন গছৰ তলতলকেঁপিট, ঘৰচিকাৰ মাংস, পোৱাদ্দিমৰা লিদিলে জল নসৰা গৰুৰ গাখীৰ, বসসেহুৰ অমৰ বঘুমলা, পিত খুআলে মৃতগৰবাজহই নাস।। ধুত্তুৰাৰ জজিমা গুতি, নায়ৰতলিৰ জজিমা সামুক, মাইকি মহৰ নাকৰ মাজৰ নাকি,

মোহনি মোহনি ৰাজ মোহনি তোমাৰ নাও। ৰাজা বহিছে ৰাৰদুৱাৰে তাক মোহিবাৰে জাওঁ। ৰাজাক মোহিলো প্ৰজাক মোহিলো মোহিলো তৃদসৰদেৱ, মোৰ মুখছাই কোয়ো মাতোতাহি নাই। হৰ গুৰুৰ নায়ো ৰক্ষা কৰা কামৰূপি কামাখ্যা মায়। মোৰ বাক গুৰুৰ দাক মই জগতৰ ভাংগো চব বহি থাক। তিটালো টেল তোলা তোলবল কৰমুখে ঘহো তেল তোলা, সূৰ্য্য সমান জলে, সেইতলে ৰহি মই সবাবো আগতদিলো থিয়, সবেদেখে মোক কুকুৰ জিউ, চান্দকক্ষা সূৰ্য্যদপা বসুমতি আই সবাৰো আগত থিয় দিয়ো মোৰ মুখ ছাই কেয়ো মাতোতাই নাই। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ লাগ ভেলেকি লাগ কালিকা মাওঁ। মোৰ বাক লৰচৰ ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। মোৰ বাক্য লৰচৰ ৰামৰ চক্ৰত পৰি মৰ।। **।।

বিবাৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ অৰ্থ বিবাৰ মন্ত্ৰ। ধনন্তৰিয়ে নমঃ আলক্ষিন বিবাৰ মন্ত্ৰ জিদিনা ৰামচন্দ্ৰ আইলা মহামন্ত্ৰ পাছে উচ্চাৰণ ভৈলা। ৰামে বোলন্ত দেৱী ভয়নুহিবা, সবে দেৱ তেখনে মাতিয়া আটাইলা। মহাত্ৰাস হয়া দেৱী দেৱক মাতিঅনাইলা। ৰামদেৱৰ মন্ত্ৰ পাই বান্ধি থৈলা। জত দেৱ মানে সবে বন্দি ভৈলা। দেৱী বোলে আমি বিকামকৰো। ৰামচন্দ্ৰ সুনি সুমণি মৰো। মহাদেৱে চাইলা জত পিসাঙ্কনি লোক।· দেৱি বোলন্ত ৰাম প্ৰিয় বাণী। জত পিসাঙ্কনি মানে দিয়াআনি। প্ৰেত পিসাঙ্ক মানে সবাকে দিয়াআনি বন্দি কৰো। প্ৰেত পিসাঙ্কৰ মায়া বান্ধি মায়া মাৰো। মহাদেৱৰ পুত্ৰসবাকে আনিলা। সত্বগুণে বিষ্ণো হয়া সত্য কৰি ৰইলা। ৰজ গুণে ব্ৰহ্মা উৎপত্তি ভৈলা। তমগুণে ৰাদ্ৰ উতপত্তি ভৈলা। প্ৰেত পিসাঙ্কক প্ৰৰ্জিবাক প্ৰতি বিষ্ণোৰ মধ্যত মহাদেৱে ভৈলা তিথি। জত শৃষ্টি কৰে সেই সবাকে চাই। মহাদেৱ বোলে সুনা দেৱী আই। মোহৰ পুত্ৰসে জাতি মোটকৌৱে চাই। কোন দেৱআছে প্ৰভু মোটসে·কহিও জত দেৱগণক চাই। বুলিলা নিশ্চয়। মই বোলো প্ৰভু ভুতক প্ৰজিলা ৰাক্ষসি পিসাঙ্কনি উৎপতি ভৈলা। মই বোলো প্ৰভু মোৰ স্বামীনাই। পিসাঙ্কনিলোক আলক্ষনি তই মনুষ্যক খাইবি। ৰজধা তিৱিৰ হিয়া জালি খাইবি। হিয়া জালি ভাংগিৰ আলক্ষনি পেটত খাইৰ প্ৰসৱৰ কালত নধৰিবি। চল খেতৰি মায়াৰ চলে পুৰুসৰস্ত্ৰিৰ তোকে দেখিভাল প্ৰেত পিসাঙ্কনি কিছু কহিলা কাহিনী। ভুত প্ৰেত আনিদিবি। মোহোৰ হাতত ৰৰৰৰ দেৱক আনিবি চপাই। বান্ধি আনো প্ৰেতক

কৰিলো বন্দি। খেদি খেদি দেৱক খাইবো। হাৰ মাংস খাও। প্ৰেতপিসাঞ্চৰ মহাত্ৰাস ভৈলা। বান্ধিলৈবো প্ৰেতক বন্দি। বান্ধিলো প্ৰেতক মহাক্ৰোধ কৰি। হাতবিৰা, বাতবিৰা, কলাবিৰা, চলাবিৰা, কালিন্দ্ৰিবিৰা, চামোনবিৰা, কামোৰাবিৰা, ফুৰনিবিৰা, কম্পোৱাবিৰা, টেওৰাবিৰা দেৱবিৰা এতেকে তাই গৰ্ভয়তি ভৈলা। তিনিশ পিসাঞ্চনি উৎপতি ভৈলা। প্ৰেতৰ লগত গৈই মনুষ্য শ্ৰজিলা। সবেও ধৰি ধৰি খাইলা। আঠগোটা প্ৰেতৰ মহাভয় ভৈলা। কোটীভাগে প্ৰেতউৎপতি ভৈলা। দক্ষৰ সভাক ব্ৰহ্মা গৈলা। মহাদেৱক লাগি ডাগনমলা। দেখি ভূতগণ কোপকৰি মন। মাথাৰ জাটাক চিংগিয়া তেতিক্ষণ। পৃথিবীক লাগিয়া গৈলা বহুদিন। মংগলবাৰে শ্ৰজিলা মহাদেৱ পুত্ৰ দেখিভূত সেৱাকৰিবাৰে। বংগামুৰাচক্ষু, কণ্ঠগৰলীয়া, চিকোন, দমোলা, সুকনা, জালুয়া মদাহি, পাৰ্ব্বতী বোলে মোৰ শ্ৰিষ্টি হৌক তেখনে শ্ৰজিলা। তিৰিৰ হস্তে বিৰা ভৈলা উৎপতি। মনুষ্যৰ ভুবনক পাইলা। উৎপতি হয়া মনুষ্যৰ ভুবনক পাইলা ৰজস্বলা তিৰিৰ হিয়া জলী খাইলা। দেবি বোলে কি হল আকাৰ্য্য আমাৰ হস্তে পুজাত মহেসে মাৰিলে হক্কাৰ চাতি। জা বিৰা পৃথিবী ফাটি। পাইলা বিৰা পাইলা বিৰা দেও পৃথিবী ফাটি হৰ বিষ হৰ আমুকাৰগাৱৰ পৰা গছি পৰ।। **।। বিষ্ণোদেৱ আইলা পৃথিবী কম্পাই। হাত বাট ধৰি মনুষ্যক পাইলা। মধ্যভুবণ সহিতে লাগীলে ত্ৰাস। স্বৰ্গভুবণ লাগীলে ত্ৰাস, মহাদেৱত সৰণ পশীলা। মহেশে বোলে কৰিম কি। দেবীৰ পুত্ৰ কিমতে ৰাখিবো। মহেশে শ্ৰজিলা জত মন্ত্ৰগণ। তেখনে বান্ধিবে লাগিলা সাতো মহিমণ্ডল। পাতাল ধৰনি বান্ধিলো টানি। উগৰা বিৰা, গোজৰা বিৰা, তাদুমৰা বিৰা, বিজুনি বিৰা, ফুটনি বিৰা, সমস্তে বিৰাৰ উৎপতি কও। মংগলবাৰে দেবীৰজস্বলী ভৈলা। তৈতেবিৰা উৎপতি ভৈলা। উৎপতি হইয়া মনুষ্যৰ ভুবনক পাইলা। ৰজস্বলা তিৰিৰ পানীখোৱা বিৰা তেজভাংগাবিৰা, শাসোন শালীয়া বিৰা, পানী পোতাত থকা বিৰা, ধেমেলিয়াবিৰা, জকা বিৰা, তংগনা বিৰা, তামোলখোৱা বিৰা, পট্টাগুটিয়া বিৰা, চামোন বিৰা, কামোৰা বিৰা, কেকোৰা বিৰা, পদুৰাবিৰা, হগুৰাবিৰা, বোকালী বিৰা বান্ধো। কান্দনি অপেশ্বৰিক বান্ধো, গুমকি অপেশ্বৰিক বান্ধো, কালদুত সবে বন্দি ভৈলা। তোমাৰ পুত্ৰ সবে জাত মৰি মোহোৰ হাক এৰিয়া আলখনিৰিবা, সত্যৰে এৰিবো গুৰুৰ ডাক আলজনি অন্তৰিয়া থাক। মোৰ বচন মহাদেৱৰ হাক পাৰ্ব্বতি আইৰ সগত যদি লৰচৰ কৰ মহাদেৱৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰ। ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ। সাত কনিলা বন্দী কৰ। মোৰ হাক গুৰুৰ দাক জৈতে বাখিলো তৈতে থাক।। **।।

শ্ৰীমহেশ্বৰ মুখৰ এহিসে বাণি চলাহ বিৰাদেৱ-মোৰ আজ্ঞা মানি।। মন্ত্ৰ গাঠি

বজ্ৰে বান্ধো নওদুৱাৰ। হাবে চালে চক্ষু কৰ্ণওৰ দৰ্শনাৰ মই বান্ধো, দেবিৰ নাগপাস বান্ধো, দেবী জগতৰ আই মধ্যবিৰা মনুষ্যৰ ভুবনত দিলো ঠাই। দেবীৰ পুত্ৰ তান ভৈলো বিপৰীত। মধ্যভুৱনক পাই দেখিবি পাৰত। দেখিল ভুৱিত। মনে বিমৰিস দেবি দিলা চণ্ড সাপ। বিকটা বিলভা ৰূপ হৈ কৰি পৰিত। সেহিবেলা ভৈলা উৎপত্তি কোন বিৰা। জলবান্ধ থলবান্ধ বিৰা ছুটা বান্ধ বিৰা ছহ বিৰা, চেছবিৰা, পোৰা বিৰা, ফোহোৰাবিৰা, জৰবিৰা, ৰথয়ালি বিৰা, সুহৰি বিৰা, বিসোয়ালী বিৰা, কেওট বিৰা, খুটিয়া বিৰা, কাচকামুৰি বিৰা, আত কৰালি বিৰা মাৰি বিৰা, হাৰখোৱা বিৰা, মগজু খোৰা বিৰা জান বিৰা, পট্টাগুটিয়া বিৰা, তিনিমুখিয়া বাতত কৰিলে মাৰিলো বুকট গোৰ। জাগলী পোটা দৈত্য দানৱগণ চাৰিজা লকাৰ পাৰ নাহিৰি আমুকাৰ ঘৰ বাৰি সিমা সঞ্চাৰ। আমুকাক এৰি অন্তৰি থাক।। ** ।। হং হুঙ্কাৰ চাৰিজা লকাৰ পাৰ দৈত্য ভূতৰ লাগিল হুলস্থুল। দুই চক্ষু পিংগটাকেশ ত্ৰিশুল সত্ৰশদান্ত দেখিতে বিসেস লহলহ জিহ্বা মুখ আগছিৰ জাই সম্পতে দৈত্য দানৱ ভাগি পলাই। ৰৰ গৰুকিক বান্ধো, সৰুকিক বান্ধো, ৰৰপিসাঞ্চক বান্ধো, সৰুপিসাঞ্চক বান্ধো, মোহনী অপেশ্বৰীক বান্ধো, কান্দনি পেটুলিক বান্ধো, উপৰ অপেস্বৰিক বান্ধো, মোৰ নাম শুনি তৃদশ দেৱ কাম্পে। ভয় দেবিৰ সপট মোৰ মায়া থায় সিদ্ধ গুৰুৰ বচন নাথাকিবি বিৰা, প্ৰেত আমুকাৰ গাত হৰ বিস্ত হৰ মহাদেৱৰ বচন মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক বান্ধো বিৰা নিচলে বিৰ থাক।। ** ।। মহিমা নুনিও আতাই সুনি মহাদেৱ কৰেবংগ বিৰা বান্ধো জৰপুৰ কৰি। মহাদেৱক সুমৰি বান্ধিলো সিমা সঞ্চাৰ হৰ বিস্ত হৰ আমুকাৰ প্ৰাণৰক্ষা কৰ।। ** ।। অৰে অৰে দৈত্য তোৰ জানো আদিমূল। মাধৱৰ চক্ৰে কাতি কৰোহো নিৰ্মূল। বান্ধো তোক দেবীৰ আজ্ঞা পালি। মানি জল বান্ধো, থল বান্ধো, পৃথিবীখান বান্ধো টানি টানি আকাশখন বান্ধো, পাতাল বান্ধো, তিনিকোনা পৃথিবী বান্ধো, তৃদশ কোটি দেৱ বন্দি কৰো। হৰ আই তৃদশ কোটি দেৱতা বন্দি কৰো থাক ধ্বনিত পৰি হৰ বিস্ত হৰ আমুকাৰ প্ৰাণৰক্ষা কৰ।। ** ।। জেবে লৰচৰ কৰ মহাদেৱৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰ। দেবী কালিকাৰ খৰকৰশ। বামৰ শৰত পৰি মৰ। বিষ্ণুৰ চক্ৰত পৰি মৰ দেবীৰ সপট তনতধৰ, কামাক্ষাৰ মুৰত ভৰি দিয়।

বিৰাৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ বিৰা বিৰা লোৰাগেলোড়লোৰ, খজমুয়া গজমুয়া, নেলমুখা বিৰা সাধ্য কৰিবাক জাএৰাঁ, লোপাতাক বোলো ভাই, চোপতাক বোলোতাই, বিৰা সাধ্য কৰিবাক জাএৰাঁ, বিৰাৰসাধ্য মন্ত্ৰিং দৰিসন পাএৰাঁ কোন কোন বিৰাৰ

কোনকোন্ নাওঁ, গোধেৰা বিৰা, মেলেকা বিৰা, হগুৰা বিৰা, ত্ৰেমেৰ বিৰা, গোজোৰা বিৰা, তেজৰি বিৰা, সমস্তে বিৰাৰ মঞি উতপতি কওঁ, মংগলবাৰে দেবি ৰজচলা ভৈলা, তৈতে বিৰাদেৰ উতপতি ভৈলা, উতপতি হইয়া মত্যভুবনক আইলা, ৰজচলা স্ত্ৰীৰ হিয়া জালি খাইবা, দেবি বোলে কি ভৈল অকাৰ্য্য, আমাৰ হস্তে পুত্ৰজাত, মহেসে মাৰিলে সুসুৰিয়া বিৰা, পোৰা বিৰা, সোৰণা বিৰা, কেদেৰা বিৰা, চোকোলা বিৰা, পানিসাংগেলিয়াবিৰা, ধেমেলিয়া বিৰা, তামোলখোথা বিৰা, পেটপেতিয়া বিৰা, চামোৰা বিৰা, কামোৰা বিৰা, সাৰোণসলিয়া বিৰা, জৰকা বিৰা, টেউৰা বিৰা, ঈশ্বৰ বিৰা, পত্ৰৰা বিৰা, বাটাৰ চাটি পলাই জা বিৰাদেৰ পৃথিবী ফাটি।। **।। বিৰা দেৰাসিল পৃথিবী কম্পাই, হাটেবাটে মনুষ্যক বেৰি ধৰি খাই, মত্য ভুবনে লাগিল ত্ৰাস, সুৰ্গ্ব ভুবনে মত্যে আসিল, পৰি মহাদেৱত সৰণেপসিল, মহেসে বোলে মঞি কৰিবো কি দেবিৰ পুত্ৰ মই কিমতে মাৰিবো, নৰহই প্ৰীতি মঞি কিমতে ৰাখিবো মহেসে শ্ৰৰ্জিলা জত মন্ত্ৰগণ তেখানে বান্ধিলা জত দেৱগণ, সপ্তদ্বিপা বসুমতি সপত সাগৰ, বান্ধিবে লাগিলা সিতো মহিমগুল, পাতাল ধৰণি বান্ধিলো টানি, মহেসেমুখে এহি বথানি **।। চল চলবিৰা দেৱ দেবিৰ আজ্ঞামানি, বজ্ৰগাঠিৰজবাৰ ব্ৰজো বান্ধো নৱদ্বাৰ, হাৰেচালে চক্ষুয়ে কৰো উসাষ। মঞি বান্ধো দেবিৰ নাগপাষে। দেবি দেবি জগতৰ আই, সতবিৰাক দিলা ঠাই, দেবিৰ পুত্ৰ তই ভৈলি পবিত্ৰ। মস্যভুবনক পাই দেখিলি ভৰিত। মনে বিমৰসি দেবি দিলা চণ্ডসাপ। বিকটা পিন্ধটাৰুপহোক তোৰ। সেবি বেলা উতপতি ভৈল কোন বিৰা, জল বান্ধো, ষ্টুষ্টাবান্ধো, দ্ধাঁদ্ধাঁৰা বিৰা, চেছা বিৰা পোৰা বিৰা, কদ্ধৰা বিৰা, জৰ বিৰা, সুদ্ধবিৰা ৰথোয়ানি, বিসালি, কোৰাখুটি, কাচকামুৰি, আন্ত কৰালি, নিসাৰি, লুকি হাৰে মগজুয়ে খালিপেটি, টেপেটা বাটত কৰিছিলি মেল, মাৰিলো বুকত গোৰ, চেপেটালে পেটা, দৈত্য দানৱ চাৰিজা লঙ্কাৰ পাৰ।। **।। হং হং কাৰ চাৰি দিলেৰিংগ, দৈত্য ভুতপ্ৰেতৰ মনত লাগিল হলস্থুল, দুই চক্ষু পিংগটা কেশ গন্ধভুলসহস, দান্ত দেখিতে বিশিষ লহ লহ মুখে জিহ্বা অগণি বৰ্ষাই, সবদতে দৈত্য দানৱ ভাগি পলাই। বৰ গৰবিক বান্ধো, সৰু গৰবিক বান্ধো, মোহনি অপেস্বৰিক বান্ধো, নাদিনি পেটুলিক বান্ধো,উপৰনিক বান্ধো, কন্দলি অপস্বৰিক বান্ধো, চমকি অপস্বৰিক বান্ধো, কাল দূত কাল সৰ্প্প জোবে বন্দি ভৈলা, কতো পলাই মহাদেৱৰ ঠাই, তোমাৰ পুত্ৰ সবে জায়ে মৰি, মহাদেৱৰ হাক চাৰিজা আলখনিবিৰা, সাসোনসালি মহাদেৱৰ হাক পাৰ্ব্বতিৰ সপত, মহাদেৱৰ ত্ৰিশূলত পৰি মৰস, সাতকপিল বৃদ্ধ কৰস, সাত ব্ৰাহ্মণ বদ্ধ কৰ। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক জৈতে বান্ধো তৈতে থাক।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ গং বিড়া ভাল কৰা মন্ত্ৰ।। গংস্বৰা বিৰা তোৰ জন্ম জাতি, কৰথৰ ঘৰত তোৰ জন্ম আতি, বেত্তাল চন্দ্ৰৰ নাতি, মাব তোমাৰ উৰ্ব্বসি বাউ ভৈলা বাপ, মংগলবাৰে জন্ম, তোমাৰ বিৰা নামজে প্ৰতাপ, তখি তোমাৰজে নাম, জানো তাক কও ময় সবাৰ জন্ম কওঁ সুণ কৰ্ণপাতি তই প্ৰথমতে ৰমেপাল, হৰিপাল, ক্ষেত্ৰপাল, বিকৰ্ণ কাল ধমাওই বংগে শৰীৰত খালা হাস্য কৰি তই কালেশ্বৰি কানিন্দিওসলি পাচতস্বৰ্ত্তি আলমালা, পৰিচন্দ্ৰে সিজোৰাক ষড়ি কলিজা খাইতি চলি জা বিৰা তই আপোনাৰ থানে তোৰ জন্ম কাহিনী কলো, গুৰুৰ আজ্ঞায়ে, কাল জপো ব্ৰহ্মা জপো জপো ৰুদ্ৰ মহেশ্বৰ, এই জপ চাৰি ও জানে ধাও ঈশ্বৰি, মহাদেৱৰ মাথা খাওঁ, আই দেৱিৰ তলত থৰা, গংগাৰ তিৰত বংম কপিলা বধ কৰা, বিফেটস্বাহং অং ফট স্বাহা, বিং স্বহা, বিস্বাহা, অং বিং স্বাহা।।**।। **।। জাতি কালচন্দৰ পিতেক বেটাল চন্দ্ৰৰ নাটি তোৰ জন্মকথা কওঁ, সুনা কৰ্ণ পাতি মাৰৰ নাম উৰ্ব্বসি বাউ ভৈলা বাপেৰ। তোমাৰ নাম বিৰাজে প্ৰতাপ, লোপতি বিৰা, চেপেতি বিৰা, হিৰা বিৰা, পাট বিৰা, দাম্ময়া বিৰা, কান্দনিয়া যদি বিৰা, আমুকাৰ চৰাবিঘায়, ঈশ্বৰ মহাদেৱৰ মাথা খায়, উং কৃং ফট স্বাহা।। **।। চিকিমিকি মুকুতাৰ হাৰ তিপামাৰি ভাংগিলো বাৰ, বিৰাবাৰ চিন্দ্ৰাৰবাৰ মাস্তিছাৰ জন্ম বাৰ যদি বিৰা চিন্দ্ৰা মাংস হাড়, আমুকাক চৰাবিঘাওঁ মন্ত্ৰো, আমুকাৰ মাথা খাওঁ, মন্ত্ৰো সেইলিমা **

জল যক্ষৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমো নমঃ। হৰয়ে নমো। পাৰ্ব্বতিয়ে নমো। দুৰ্গায়ে নমো। কলিকা মন্ত্ৰ।।। ভৈখানি ৰাম কালিকা উতপতি ভৈলা। স্বৰ্গ মত্য পাতাল কম্পিবাক লৈলা। কি ভৈল কি বুলি দেৱগণে আছে ছাই। হুলস্থুল মিলিলা। দেৱগণে বোলাই কালিকাৰ উৎপতি দেৱগণে কৈলা। হুঙ্কাৰন্তে কালিকা মন্ত্ৰ ধৰি ধাইলা। তৃদস কোটি দেৱতাক কাটিবাক লৈলা। খং খং খং কালিকা। খং খং কাই খং খং খং কালিকা মাই। তৃদস কোটি দেৱতাৰ মাথা কাটিলেক গৈয়া। খং কালিকায়ে স্বহা।। সংতিতামিচমাথাছি। বিতিতিবাজনা। বৌততোবং তিবাইতবাই। তংবেগন্তা নাৰিবাওঁ হুমং হওঁনবল কালিকাৰ মাথা খাস। সব্ বং সাথাৰি স্বাহাং।। **।। মনতন্থাকলিজ ব্ৰহ্মাৰ বাণি। তেবে ৰোগি বান্ধো বান্ধ টানি। নলৰিবি পিসাঞ্চ তই জাবি নুসুমাকিপানি। মন্ত্ৰৰ হুংকাৰ বান্ধিলো টানি টানি। নলৰিবি পিসাঞ্চে তই জাবি কোন ঠাই। মন্ত্ৰৰে বান্ধে বান্ধো মেৰাই মেৰাই। খিপোমং পাড়াপাতা।।**।। বুলনি বুলনি বুলনি আই বুলনি চলাই পাৰ্বতী মাই বুলনি বামছাৰ সকলে গায়েধৰ। কচাৰিব বছনে তইমৰ।

নধৰ নধৰ। *।। পূব পশ্চিম উত্তৰ দক্ষিণ চাৰিও দিশৰ সতাও থৰাথৰি কম্পে। চাৰি দিশৰ লতাত লাগিল জুই লিংগ লিংগ লিংগ পাৰ্বতিৰহ ।।*।! হালিবা কালকাত্ৰায়াং কাম্পে বধং।।*।। হাত কৰিত বাত কৰতি বিছা কৰতি ত্ৰাণ কৰতি চল কৰতি চল আমুকাৰ গাৱৰ কুজ্ঞান কুমন্ত্ৰ কাটি চিংগি ভষ্ম কৰো। হৰি স্বহা।।*।। জৈসানি ৰূদ্ৰ উত্তপতি ভৈলা। তৃদশকোটি দেৱতাক স্ৰজিবাক লৈলা। কান্দো কতো দেৱগণে নাহি সুখসান্তি। কৰজোৰ কৰিয়া কৰিলে কাকুতি। হাসিয়া ৰূদ্ৰে বোলে বুজিলোহো মন। মনুযাক চাইবে লাগি কৰে আলোচন। বুজিলোহো চিত্ত। জানি আবেধাই। মনুষ্যগণক লাগি জাবে আবে ধাই। শুনিয়োক দেৱগণ আমাৰ বচন। মনুষ্যক খাইবে লাগি মোৰ ভৈলা মন। বুজিলোহো আবেজে শুনিওক আবে। পনুষ্যক খাইবে তুমি পাবা কোন ভাগে। হুঙ্কাৰন্তে আদেশ কৰিল দেৱগণে। নাখাইবো মনুষ্যক বুলিলো বচন। পূৰ্ব্বে সত্য আছিল জক্ষ বিদ্যমানে। হিমগিড়ি পৰ্ব্বতত তোৰ হইবে থান।জৈসানি হেমগিৰি পানীত পৰিলা। তেতিক্ষণে জক্ষজেৰ পানীত পৰিল। সুনিয়া জক্ষগণে নাপাই উপাই। জালৰ ভিতৰে ধৰি মনুষ্য আনিলা। ধৰিলোহো বুলি জেবে মনুষ্যক ধাইলা। গৰ্ভত পসিয়া জেবে বোলে আবে খাও। আমাৰ জন্ম কথা সুনে জিতো থানে। নাথাকিবি মনুষ্যত বোলো সত্য কৰি। লঙ্কাপুৰে স্বদেশে গৈলা হনুমন্ত। সুনিওক জক্ষাবে আমাৰ বচন। লঙ্কাপুৰ পুৰি জেবে হনুমন্ত গৈলা। সৈহি সময়ত জক্ষজেবে মহাভয় পাইলা। সত্য সত্যে জেবে বোলোহে বচন। কহিবেক আজি থিতি থান। নাথাকোহো তাত মই বুলিলো বচন। সত্যে সত্যে ৰূদ্ৰদেৱে কৰিলো প্ৰণাম। ৰাখিবাহা প্ৰভুজনে মনুষ্যৰ প্ৰাণ। হুংকাৰৰ আদেশ কৰিলা সিকাৰণে জক্ষগনে কৈতো নাথাকিলা। খং টং সকিত্তি গিকিত্তি নিলাকাহংফাইকিমৰিজিত্তিকি মামৰি বং হং হং ঠং ঠং হুংকাৰ হুং ফত্ত স্বাহা।।**।। হৰি হৰি আসে ব্ৰহ্মাদেৱে ধাই। জক্ষৰ জন্ম কথা জিতোজনে কই নাথাকিবা তাত মই কৰিলো নিশ্চই। ধন জক্ষে বোলে তই পোৱা জক্ষতই, বোৱাৰা জক্ষৰ কথা কহিলো মই। জাৰ জক্ষ, জল জক্ষ, পোৱা জক্ষ, হেংগোৱা জক্ষ চলাজক্ষ সলোজক্ষ, নিচলাজক্ষ, কলাজক্ষ কন্যাজক্ষ, জক্ষ জত্তমান, চৌৰত্তি জক্ষৰ মই কহিলো লক্ষণ। হুং হুংকা আদেস শুনিলে জেতিক্ষণে চল চল জক্ষ তই নচালিবি জক্ষ জেবে কাটিবোহো জক্ষ মই সত্যে কালিকাৰ বচন। মচান্দি মাৰ বাক্য হুং হুং মন্ত্ৰে জক্ষে পলাই তৃভুৱনে। খং খং কাৰ হুং হুং ফত্ত ফত্ত স্বহা স্বাহা ।।**।। মচন্দৰি গুৰুক কৰো প্ৰণাম। খেদো জক্ষ জেবে মচন্দৰি গুৰুৰ বচনে। কহিয়ো মচন্দৰি গুৰুমোত খেদো জক্ষ গণ এবে। বুলিলো বচন। জৈতে পৰে মচন্দৰি গুৰুৰ আজ্ঞিবান, জক্ষ

দৈত্য দানব দক্ষ জক্ষিনি মাৰিলা। খং খং গুনৰঙ্কাৰ। হে হে নৰসিংহ দেৱ তোমাক কৰোসেৱ তোমাৰ চৰণে শ্ৰৰ্ব্বনামকৰিমা ; সিৱলাৰ ; সৰ্ব্বাংগলাৰ দেৱ ভুবন কাৰদেখো বধিমস্তক দেখি আবাহাৰণং নিবাচনং পুবচেল পশ্চিমে চল, উত্তৰে চল, দক্ষিণা চল, মুণ্ডেফণ্ডে বাগৰি বাগিৰি চল সাধুক এড়ি চোৰ পিসাঞ্চক ধৰ ।*। টং বং হুং নৰসিংহ কং নৰসিংহ হুঙ্কাৰ নৰসিংহ বক্ৰকট খণ্ডনামাং চণ্ডখন্দ মোৰ নৰসিংহ, শুকান নৰসিংয় নমোঁ। শঙ্ক ৰায় নৰসিম্হায়ে নমোঃ। মতফতনৰসিংগায়ে নমোঃ দেৱ নৰসিংগ জাহাত বাস তৃদশ কোটি দেৱতাৰ গৈলা ৰস।। হুঙ্কাৰন্তে মেৰু বজাই ক্ষেতিক্ষণে তৃদশ কোটি দেৱতা পলাই তেতিক্ষণে, হুং হুং হুংমং মং বিক্ষাহিং হুংকাৰ স্বাহা।।**।। শৰ অনন্তক কৰিলা প্ৰণাম স্ৰজিলা সৃষ্টি প্ৰভু তুমি কিকাৰণ। তুমি প্ৰভু জিতো সুনা তৃলোচন। দেৱ দৈত্য স্ৰজি তুমি মথিলা সাগৰ মথনিক উপজিল বিষসতে। কোনে সমাৰ্পিব আজি বুলিলা তেখন। মৰিলেক দেৱদৈত্য সবে আছে জানি অনন্তৰ আদেশে চল ৰূদ্ৰ মহামানি অনন্তক প্ৰণামি ৰূদ্ৰে বোলে বাক। জাইবো বুলি বাপ মই বুলিলা বচন। নপলা দেয়কোলাত তেবে আছো চাই। ৰূদ্ৰক দেখিলা বিষতে ভোনিধিমাই। হাতৰ সুলক জেবে পৃথিৱীত পৰি। উপজিল সতমুখে পুত্ৰমহাবলি। স্বৰ্গ মত্য পাতাল কম্পিল তৰতৰি, শ্ৰুতিহয়া দেৱগণে নাপান্ত উপাই। মৰাহেন দেখিসবে সুধবাক লৈলা। বিষ খাইবাক লাগি শূল গৈলা ধাই। ক্ষেণেকে বিশক আজি দেখিলা নিশ্চই। দেৱ দৈত্যেগণে আজি কৰে জয়জয় হুংকাৰন্তে আদেশ কৰিলা মহাৰিবি জয় জয় সবদ কৰিয়া মহাৰিখি। ৰং ব্ৰহ্মাৰিবি স্বহা দেৱৰিসিএ স্বাহা। বিৰিংগনৰ সিংগ কৰন্ত নৰসিংগ বংতাইবাহং ছাত। থমচাত বংবিছাত, নিৰং নিৰংবোত সবদং। হুংকাৰ নবদং বিভাংগ দেৱদেৱ। দেত্য মাৰংমাৰ্, মাৰ্কদেৱ হুংকাৰ ।।*।। দৈত্যগণে বোৱে আজি জাইবো কোন থানে নখাইবি মনুষ্যক বুলিলো বচন। সুন পুত্ৰগণ জেবে মনুষ্যৰ কাছ। বান্দিবেক সুলমন্ত্ৰে বুলিলোহো পাছে। সুলৰ বান্ধতজেবে মৰি জাবি পাছে। নমো নমো সুল তুমি বিধিৰ বিধাতা। ৰূদ্ৰৰ আদেশে তুমি মনুষ্যক খাইবা। মনুষ্যক দেৱ দৈত্যে ধৰি ধৰি খোৱা কোন ভিতি জাইবো বুলি সুৰূতি হৰাইল। ৰূদ্ৰৰ পাসক গৈয়া চৰণে পসিলা। নাইমোৰ মান জাইবো কোনভিতি। সুলত পৰিলো মই ৰাখিয়ো সম্প্ৰতি। সত্যে সত্যে বাপ মই পসিলো শৰণে। নাথাকোহো মনুষ্যত বুলিলো বচন। চাৰিবোহো মনুষ্যত বুলিলো সত্যবাণি। বান্ধো দৈত্য দানবক বান্ধো হাত পাৱ। নলবিবি নচৰিবি জাবোকোন ভিতি। হুংকাৰ কৰিয়া বান্ধো, ব্ৰহ্মাৰ ছাক সম্প্ৰতি খলবান্ধো, মাথাবন্ধে কালমন্ত্ৰে বান্ধোহো আনি চলে।।**।। হুংস্কাৰ আদেশে সুনদেৱগণ। থানে থানে বন্দি কৰো জত দেৱগণ। হুংকাৰ আদেশ সুনিলা দেৱগণে। খেণ্ডৰাম বাইমাৰি কৰো

নিৰোধন। আনিয়োক বাউদেৱ নিৰোধ কৰিলে। পৰিলেক দেৱগণ নিৰোধ ভৈল্লাজেৰে। অচেতন ভৈইলা দেখি কৰে তলবল। হাসে খলখলি গোসাই চায়েচক্ষু মেলি। বাউ মাৰিসাহা বাণ জেৰে মৰিলা সমূলি। ইসং ব্ৰহ্ম মাৰো বান হুং হুং হঁ তং ভিতি। চন্দ্ৰ সূৰ্য্য মাৰোজেৰে লাগোক সম্প্ৰতি। ব্ৰহ্মাত লাগোক বাউ কৰি আনিৰুদ্ধ। ইন্দ্ৰত বিষ্ণুত লাগোক পৰিয়া থাকোক। তৃদশ কোটি দেৱতাত লাগোক বিদানান। অনন্তৰে বাউ সবাকো ভেদিলা। খণ্ড খণ্ড সবদে সবাকো ভেদিলা। খিংগি খণ্ডি আছা দম্বুৰ হংফত কতবংস্বহা।।**।। গুৰু আদি গুৰু অনাদি গুৰু আদি আছে চাই। ছাৰবান মাৰো আৰে অধিয়োক জাই দৈত্যগণ মাৰিলে। জিয়াইবেক কোন্জন। সত্য বচন আদিবালাৰ অনাদিৰ চক্ৰত পৰি মৰ। ৰং অনাদি পং অনাদি মাৰো ছাৰ বাণ পৰিও সম্প্ৰতি। চল বান তই পিসাঞ্চৰ কাছে। ধৰিয়োক পিসাঞ্চক মোহোৰ আদেশে তং হং নানাং হং বং লাহং সাহেসে দম্বৰু বজাই জাই পিসাঞ্চগণ বিভংগে পলাই থিৰং থং নিথং খাতা খাওঁ খখং টকাটন্দ্বৰ।।*।। শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমো ধনন্তৰিয়ে নমো। ৰামৰ আজ্ঞায়ে বাণ মাৰিলো তানি। নাৰিয়েপেশুয়ে বান্ধিলো টানি। দেৱটাৰ গালে হেৰ মাৰিলো টানি। গোৰক্ষৰ আজ্ঞাৰ দেৱতা গৈলমাৰি ।।*।। দেখিয়া কছাৰিৰ আজ্ঞাএ হেৰা মাৰিলো তানি। ধনদেৱতাৰ প্ৰাণ জাই চাৰিঃ পাতালি হেৰামাৰি আচো ছাই। কছাৰিৰ আজ্ঞায়ে ভিভন্দে পলাই। ভান্দিবন্দি স্বাহা।।*।। চাৰি চাৰি চাৰি দিশে বান্ধো ৰবি সসি সাতখন পৃথিৱী বান্ধো, স্বৰ্গ মত্য পাতাল একত্ৰ কৰি আকাশৰ কামিনি পাতালত বান্ধো, পাতাল নাগিনি, ইন্দ্ৰ বান্ধো, খাতেপাতে বাৰমেঘ বান্ধো, তেৰেবতাস। বসুমতি বান্ধো তৃণবনে ধৰি, সুগ্ৰীৱ, মংগদ, হনুমন্ত, জাম্বৱন্ত। চাৰিবিৰ লমা, গোসাই সাগৰৰ তিৰ ভালুক বানৰ, গণিপায়ে গুৰ সাগৰত সেতুবান্ধো, আকাশৰ তাৰা, হেনৰামে লঙ্কা বিধংসিলা। ৰামসম হবপাৰে জি মোৰ সৰিৰ লাৰিব পাৰে সি। সিদ্ধ সাদ্ধ মই ভূত, সিদ্ধ সাদ্ধ বাচফুট।*। সুনিয়ো পাৰ্ব্বতি মোহোৰ বচন। প্ৰজিলা বিষক বান দেৱতা কাৰণ। মনুষ্যক লাগি পাৰে জেতিক্ষণ মাৰিয়োক হেৰা বিষ মনুষ্যক ছাই। দেৱসমে মাৰিবেক মোৰ দুখনাই। চল পাৰ্ব্বতিৰ বিষ বান চল। হং স্বাহ হং স্বাহ।।**।। ৰাদ্ৰে মাৰিলা বিষ্টো বান ৰাদ্ৰে বিষ্টোক খাই মূৰ্চ্ছিত হয়া পৰি আছই। মৰ মৰ তই তৃলোচনৰ আজ্ঞাক কৰো মই। বহ বহ তই দেৱ নিৰঞ্জন, তোমাৰ চৰণে মই পসিলো শৰণ। উপজিয়া দেৱগণে জাইবো কোনভিতি। উপজিল আসনে বাপ দৈত্যপতি। আজ্ঞা কৰি পিতৃ মই মনুষ্যক জাইবো। মানুষ্যক মাৰি সাংস্কুৰি খাইবো। মোৰ নাম বৰ দেৱগণে জানে তোমাৰ আগত মই কৰো কোন কাম। মনুষ্যক খাই মই দেখোও প্ৰমাণ। কোন মন্ত্ৰেগণে আসিবেক ধাই। মন্ত্ৰসমে মনুষ্যক পেলাইবোহো খাই।। তেতিক্ষণে মনুষ্য ৰাদ্ৰৰ পাসে

গৈলা দেৱৰ আদিকথামনুষ্যক দিলা। ৰুদ্ৰক প্ৰণাম কৰি মন্ত্ৰসব লৈলা সুনিদেৱ তেতিক্ষণে বৰ ভয় ভৈলা। ৰুদ্ৰদেৱৰ মন্ত্ৰখানলৈ আমাসে ধাই। হুংকাৰ কৰিয়া দেৱক মাৰিবে ক্তাই। পশ্চিলেক দেৱগণ শ্ৰুৰুতি নাপাই। কৰজোৰ কৰি দেৱে বিনাইবাক লৈলা মাৰে মাৰো দেৱ বানকৰো নিবৰ্দ্ধন। মাৰো বা ক্ৰেবে তোমাক আজি তুলি। ৰুদ্ৰৰ হুংকাৰ খাইবো তোহাকে সমূলি। ৰাখা প্ৰাণ বাপ মই পশিলো শৰণে। মনুষ্যৰ লাগি তুমি দিলা মন্ত্ৰ খান। আগপাচ নছাইমাৰে মন্ত্ৰবাণ। মনুষ্যৰ হাতে পৰি ভৈলা অছেতন। বানে বান্ধে বানে কাতে বানে ধৰি খাই। মনুষ্যৰ হাতে মোৰ এৰণ নজাই। ৰাখা ৰুদ্ৰ দেৱগুৰু ৰাখা মোৰ প্ৰাণ। মনুষ্যৰ হাতে মই এৰাউ নজাইও কিকাৰণ! সত্য কৰি বাপ মই কহো আবে বাণি। তোমাৰ নাম জৈত্য সুনোহ ছাৰিবো আপুনি। অহংকাৰ সুনিয়া চাৰিবোহো তাক। কিং দ্ৰং স্বং থং থং ঘ্ৰং ঘ্ৰং। জনাম মহাদেৱৰ নাম হুংহুংবৰাহতনাম।।*।। হে হে জটাধাৰি ত্ৰিপুৰাৰি মুণ্ডমালি কৈলাসৰ পতি। হেহে পাৰ্ব্বতি একথানত বসি। কৰোহো প্ৰণতি হং হ্ৰং হ্ৰং স্বহা। দৈত্য দেৱতায়ে নমঃ হুংকাৰ নহং মং পং পং চং মটচক মং ছ ৰুদ্ৰ দেৱতায়ে মনঃ। শ্ৰীৰামে নমঃ দ্ৰুং স্বাহা হং স্বহা।।**।।

ঔষধ। সুলত দিয়া মানুহৰ হাৰ তাৰে পোনৰ তলত মাটি। সাগপোতা মাটি, বাতাৰকেওঁ তিনিকো চালত খুচি থব থনে নিদ্ৰা জাই গলে হেতা নপৰে।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ জৈখানি ব্ৰহ্মা উতপতি ভৈলা নিদ্ৰা মাসিয়া কাটাইবাক লৈলা। এক অংগেই জিত ৰাক্ষসৰ পতি পেৰ ধুলাই নাৰি গৰ্ভৱতি নাৰিবনেন আন। গুৰুক সুমৰি মাৰিলো নিদ্ৰা বাণ নিদ্ৰা গলেই কুকুৰ মেকুৰি হই। নিদ্ৰা গৈইলা জম্বুকি গৰ্ভৰ ভিতৰত। নিদ্ৰা গৈলা তৃকাল অৰণ্যৰ পশু জত নিদ্ৰা গেলা গৃহস্তৰ অতিথি জতেক. হাত বাত নিদ্ৰা বাণ মাৰো সিপ্ৰকৰি। নিদ্ৰা চাৰিপৰৰ হয়া থাক ৰক্ষা কৰি। সন্ধ্যা সময়ত ৰক্ষা কৰা দেৱি মাও। দুই পৰত ৰক্ষা কৰা কালিকা চণ্ডিকা মাও সুভাও।।*।। এগাংগায়ে নমোঃ। জলযোগাংগায়ে নমোঃ বিকল গংগায়ে নমোঃ। কাম্পে ভাই আঠৈৰ কুবেৰ কাম্পেই শ্ৰুতিবুধি নাই। নৱগ্ৰহ কাম্পে দসদিগপাল একাদশ ৰুদ্ৰ কাম্পে কাম্পে মহাকাল। ঠৰ ঠৰি কাম্পে বসুমতি আয়া। অঠৈৰ হেজাৰ গুলৈ কাম্পে তেজমোৰবাৰ মহিস কান্ধে কাম্পে যমসন্যাপতি প্ৰেত কান্ধে পাম্পে নিৰিতি সগৰৰ কান্ধে কাম্পে বাউ আকাশত। মনুষ্যৰ বাহনে কম্পে ধনেশ্বৰ। বিসভ বাহনে কাম্পে মহেশ্বৰ হংসক্তানে ব্ৰহ্মাকাম্পে কমন্দলু ধৰি। পাতালৰ অনন্ত কাম্পে ভৰ তৰি। শ্ৰীৰামৰ আজ্ঞাএ মাৰো বাজনসৰ। তিনিৰো লাগিল চিন্তা বৰ। ঐৰাবত কন্ধে কাম্পে পুৰুন্দৰ। চাগল বাহনে কাম্পেবৈ নৰ।

'উপজিল সৰগোটে শ্ৰীৰামৰ হাতে সেই সব গোটা হন্তে মাতে। বৰহ বাজনৰ সৰ নিধিকে মাৰো সিন্ধুকে পৰ। শ্ৰীৰামৰ শৰ মই আছো হানি। মুদ্ৰগৰ পৰিল ভেজিতানি। পিচিংগ ঘিতিংগ সৰ্ব্বাঙ্গেগুৰুস্তৰ। সুৰ্বৰ্নৰ উপৰে পৰিল সৰ। তিৰ্গগৰ তিংগৰ সুনি সুৰ্বনৰ। সৰিৰৰকে গিৰ্গগৰ। নোহাৰ উপৰে পৰিল সৰ বিংগৰত সৰু স্যানকৰ কৰ সৰপাই আপুনি বাজিলোক কৰি চিকছিক সন্ধ বাজিলেক কৰি সৰ মাৰ কান্তমাৰো কান্তমাৰে শ্ৰীৰামকস্যাবি। নিধিৰ উপৰে সৰ সীঘ্ৰ কৰি। দেৱ সৰ গোট তাৰ নিৰ্গযি নক্ৰানি। অবিচাৰ মন্ত্ৰ তাক আচা হানি। সৰ মুখে কালিকা পথত পৰয়। তুংগত গংগামন্ত্ৰ দেৱগণ, অগ্ৰভাগে মহেশ্বৰ মদ্ধে সৰস্বতি।।*।। ব্ৰহ্মা, বিষ্টো, মহাকাল সাৰ্বভৌমা থিতি হতোসৰ তুলেধৰো বেদমন্তৰ প্ৰহাৰ কৰো শ্ৰীৰামৰ আজ্ঞা সিতাৰ বড় নিধিৰ উপৰে সিদ্ধ কৰি পৰ। ইতো শৰ পৰি শব্দ নকৰে জোৰে জাহ্নবি তিৰত গোবধ কৰ তেবে। এই বচন এৰস সিতামাৰৰ এন বিচাৰস। মাহেদৰৰ জন্তা ঋধংগ, ব্ৰহ্মাৰ মাথা খাস। শ্ৰীৰামৰ আজ্ঞা ভংগ কৰ। গিত সান্তিৰ পুনু নস্ত কৰস। শ্ৰীৰামক নমস্কাৰ কৰো। অবিছাৰ মন্ত্ৰসমস্তকৰো কৰো।।**।।

নিধ বিচাৰি মন্ত্ৰ বাইসুদ্ধকৈ কিনিজ্ৰম কৰিব। সালি তণ্ডুলৰ অন্ন ভূঞ্জিব। নাখাইবে তেল নখাইব খাৰ শ্ৰীসংগে নজাব সঞ্চাৰ। নবান্ধিব কেশ নপাৰিতৃণ ব্ৰহ্মচাৰিৰ ধৰিব চিন শুক্লবস্ত্ৰ পৰি শৰণ কৰিব গাৱস্ৰো পিন্ধিব। প্ৰভাতে কৰিব সৌচ-শুদ্ধজ্ৰূগ। শ্ৰীৰুদ্ৰদেৱৰ বাৰ কসাকত্যাসৌলা। ইন্দ্ৰদেৱৰ আশ্ৰয় কৰিব শ্ৰীৰামদেৱক নমস্কাৰ কৰি কাইসুদ্ধ হই কৰিবি। ছাৰ জাতো বিছাৰো থলে বিছাৰো বিছাৰো পাতাল লোক। ব্ৰহ্মা, মহাদৱ সহাই হইবা বিচাৰি দিয়া মোক দেবি আয় সহাই তই বিছাৰি দিয়া মোক জগতলোক বিছাৰ কৰো সৰিয়হ বাণ মাৰো। মাথাৰ উপৰে লাথি পথাই। বিচাৰ কৰো। ধনকুবেৰৰ ঠাই সুৰ্ব্বনৰ জত লগাইল মাত। গিৰ গিৰ শব্দ সুনি সুবৰ্ণৰ মাত। জনক জনক তামকাহৰ মাত। তিলতিল ৰজতৰ মাত, ঘিতিংগ ঘিতিংগ হিলৈৰ মাত, জোকাৰিব আসি বৈদ্যৰ গাত, সূৰ্য্য সখি, চন্দ্ৰ সখি, দেবিমহেশ্বৰি মোক থাকিবা ৰাখি। ইন্দ্ৰ সাখি জম সাখি মাও বসুমতি। থাকিবা ৰাখি ব্ৰহ্মা সাক্ষি বিষ্ণু সাখি দেবিসিতা মাওঁ থাকিবা সাখি। মলৰ লবে ভুমিৰ লবে ব্ৰহ্মাভূৱন। মোৰ বিছাৰ একোথানে নলৰেষ শ্ৰীৰামৰ মন্ত্ৰগণ। ৰামক সুমৰি পছোমন্ত্ৰঘণ ড়াহিন পাৱে গেৰি দিক্কাতখন। জেৰে আসি ধনে মাত লগাই আসন ভৰিবি। সিঠাই।।*।। দুইখালে জাইতে খল, দেখি মহাদেৱে আকাশক কৈ গৈয়া মন্ত্ৰখান শ্ৰজিলা গৈই। বহ্মাদেৱে সৰিসহদিলা অনাদি গুৰুয়ে তেলচেপিলাআদি গুৰুয়ে দিলেক মাতি মহাদেৱে সৰিসহদিলা অনাদি গুৰুৱে তেলচেপিলা আদি আসি

গুৰুৱে দিলেক মাতি মাহেদেৱে মুন্দত কৰিলা গাণ্ঠি। বস্ত্র পেলাই গায়ে জ্বালিলা তেল। ভক্ষভূত প্রেতৰ ভাংগিলো মেল যক্ষ বান্ধো বান্ধো গুলৈগণ। দাইনি ডাকিনী সবাকো বান্ধো. নলগুৰেঘাক কাৰো ওচৰ। অগ্নি সব মাৰো। অগ্নি বাণ কাতো তৃতীয় কোটি মায়াৰ নির্য্যান কৰো। পঞ্চচালৰ পাঞ্চ খৰিকা ধৰি মন্ত্রপঢ়ো গৰুক সুমৰি নিচবেকৰিয়া বুলিলো বাক আমুকাৰ গাৱৰ অন্তৰি থাক। সত্য সত্য বোলো বচন মোৰ আজ্ঞা নকৰিবি চন। জেবে এই বচন লাৰ দেবি পার্বতিৰ তল পাৱত পৰা। গণপতি কার্ত্তিকৰ গাৱত তেল দিল তেখনে দেখি অন্তৰিল শ্রীৰুদ্রৰেদেৱৰ জিতো সত্য বাক। বান্ধিলো এই মন্ত্রেৰে অমুকাৰ গাক। দেখি অন্তৰি দুৰক জাই। এৰোজুথকম্পা। সত্যে সত্যে মোৰ অংগিকাৰ *

শ্রীকৃষ্ণায় নমোঃ নমঃ। নাৰায়ণ কৱচ পায়া শচিপতি। লীলায়ে দৈত্যক ৰধি সাধিলা জয়তি। সেহি নাৰায়ণ কৱচক কহিয়োক। চৰণে শৰণ লৈলো নিষ্টাৰিও মোক। ৰাজাৰ বচন সুক ভৈলা আনন্দিত। হাসিয়া বোলন্ত ধন্য ধন্য পৰিক্ষিত। পুছিলন্ত ইন্দ্রে বিষ্ণুৰূপে কহিলা পৰম ৰহস্য কথা সুনা সেহিমতে। সহকত সময়ে ভৈলা মাধৱক স্মাৰ। পাইবা ভকতি ভাৱে মহাযত্ন কাৰ। শঙ্খ চক্র খদগছ সর্ব্বদা বনবাস। ধনুর্ধৰিয়া অষ্টভুজ জগত নিবাস। জল বৰুণৰ দূতে অৰুণত হস্তে আক ৰক্ষা কৰন্তোক মশ্য ৰূপি ভগবানে। সঙ্কতে ৰাখন্তোক শ্রীবিক্রম বামন। আকাশত বিষ্ণুৰূপ কৰন্ত ৰক্ষণ।। দুর্গম দাৰুণ বাণ সকত সংগম। মোক ৰক্ষা কৰন্তোক নৰসিংহ নামে। মোক ৰাখন্তোক যজ্ঞোৰূপে বৰাহা পঠত। উদ্ধাৰিলা জিতো প্রলয় জলত। প্রসুৰামে ৰাখন্তোক পর্বত গমণ। প্রভাতত ৰাখন্তোক শ্রীৰাম লক্ষ্মণ। বিচাৰ মন্ত্র জত লোয়া প্রমাদন্ত। নাৰায়ণে মোক তাতে ৰাখন্ত সততে।। যজ্ঞোৰাখন্তে মোক কলংকত। বলোভদ্রে ৰাখন্তোক দুর্গত কংকালত।। অনন্তে ৰাখন্তোক সর্পৰ বিৰত। ভগৱন্তেৰ সুবাহক অজ্ঞানত। বৈদ্যে ৰাখন্তো পাৱণ্ড বিবাদক। কল্কি ৰাখন্তোক কলিমল পাতেকত।। প্রভাতকে সবে ৰাখন্তো গদাধৰি। গোবিন্দে ৰাখন্ত মোক বেনুবাদ্য কৰি। পূর্বে হনু ৰাখন্তোক চক্রধৰি নাৰায়ণে। গদাধৰি বিষ্ণু ৰাখন্তোক চৈধ্যদিন। অপৰ ৰাতি মধুৰিপু গৃহধেনু। শয়নে সন্ধানে মোক ৰাখন্তোক পুনু। মৈধম কালত হৃষিকোসে ৰাখন্তোক মোক। অর্দ্ধৰাতি মানেপঠ নাভি ৰাখন্তোক। পাছে ৰাতি ৰাখন্তোক শ্রীবস্য লোচন। প্রভাত সময়ে খড়্গা ধৰি জনার্দনে।। প্রভাত মৈধ্যত ৰাখন্তোক দামোদৰে কালৰূপি ভগৱন্তে জিতো বিচেশ্বৰ।। প্রলয়ৰ অগ্নিসম চক্র তিক্ষ্ণতৰ। মাধৱৰ আদেশত প্রয়া নিৰন্তৰ।। দিহওক মোৰ শত্রু সেনা নিৰন্তৰ। অক্ষয়

বনক দহি জেনমত। হে কৌমুদকি গদা গোবিন্দৰ প্ৰিয়া, গোবিন্দৰ দাস বুলি কৰিযোক দায়া।। ব্ৰজতো অধিক ধ্বনি শুনি লাগে ভূত। জক্ষ ৰক্ষসক আদি কৰা চুনাকৃত। হে পঞ্চজনা শঙ্খ প্ৰিয় মাধৱৰ। স্বকীয় চক্ষুচয় সদৃশ কতকত বাৰ। শানৰাত কেতু আদি কৰিজত ভয়। সৰ্প সিংহ, বাঘ্ৰ আদি কৰি জত ভয়। সৰ্ববিঘ্ন বস্তু জাওক যোতক্ষণ। শ্ৰীকৃষ্ণৰ নামৰ প্ৰেম এৰ কীৰ্ত্তন ।। হোৱা অমৰ গন্ধৰ্ব কৃষ্ণৰ মুক্ষ। জানা সমষ্টে পুএয়ানে মোক কৰা পৰিত্ৰাণ। বিসুগণে ৰাখন্তোৰ চাল্লিমতসৰ। সৰ্বাপদত ৰাখন্তোক মহাৰ্ণৱ। মোৰ প্ৰাণ বুলি ভৈলা ইন্দ্ৰ মান। শ্ৰীকৃষ্ণ এই নামে ৰূপে জানা অগ্ৰগণ। সদায়ে ৰাক্ষন্তো মোক পাসলো শৰণ। জেবে চক্ৰপাৰ্তলিবি কল্প হৰি। অস্ত্ৰাদিককাৰ ৰূপে মায়া কৰি। সেহিমতে সৰ্বস্কুই চুৰমহা মোক। সৰ্বঠানে সৰ্বৰূপে ৰক্ষা কৰন্তোক। অৰ্ধে উৰ্ধে দশোদিশে বাদাভাগুৰ। পুনি নৰসিংহ নামৰামে নিৰন্তৰ নখে বিদাৰিল জিতেও হিৰন্য কাসপো। সেহিমতে মোক বিদাৰিলা মহাৰিপো। বিষুৰূপি বদতি সুনিও হৰিহৰ। এতি নাৰায়ণ কৱছ কহিলো দুৰ্জয় কহিলো তোমাত আকে ধৰিবা হৰিসে। ভিনিলগা অপ্ৰযাসে দৈত্যক নিশেষ এহি কৱছ জিতো শুদ্ধভাৱে গাৱে অকান্ত ভকাত কৰি মাধৱক পাৱে। তবে অপ্ৰয়াসে সিতো সমষ্টে দুখত শৰণে প্ৰহাৰ জিনি বিঘ্নৰ শিৰত। ৰাজভয় চোৰভয় গৃহ ভয়। জত। সব্বাপি আজি কাৰ আচে সংসাৰত কিচুৱে নপাৱে যাক জানবা নিশ্চয়। এহি মহাবিদ্যা জিতো হৃদয়ত ধৰি। এহি শ্ৰীনাম নাৰায়ণ কৱচ সম্পূৰ্ণ সমাপ্ত।।*।। নমো গণপতি গোৱৰসুত বান্ধিলো কৱচ আদি অদবুত। কৱচৰ মহিমা অতি অনুপাম। সৰ্ব্ব জয় কৱছ বুলি আৰ নাম। প্ৰলয় কালত ৰূদ্ৰ সংহৰন্ত এতিমতে মনুষ্যৰ দুৰ্গতি হৰন্ত। সোনাৰ খাতত মই খেল্যা কৰি। পৰমযতনে ৰাখে ভ্ৰমৰ নগাৰি। অঠৰ খতত মৃত্যু পিৰা নাই। আপুনি ৰাকিবা তাতে দুৰ্গাদেবি মাই। উন্নসত্তৰতত ঠাকে চক্ৰধৰি। দক্ষিণত ৰক্ষা কৰা আপুনি শ্ৰীহৰি। পশ্চিমত ৰক্ষা কৰা বৰুণ অনুপম। অন্তৰত ৰক্ষা কৰা কুবেৰ জাৰ নাম। লক্ষিদেবি ৰক্ষা কৰা য়ৈসান্য কালত। বাইব্ব কালত ৰক্ষা কৰ্ক পাৰ্ব্বতি সাহিত্য নৌৰিতে ৰক্ষা কৰাদেয়তা অনুপাম।। জলসাগৰ বান্ধো, মধুসাগৰ বান্ধো, জলৰিম্ব বান্ধো, সপ্ত পাতাল বান্ধো, আলাগতে চৈধ্যতাল বান্ধো, ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু মহেস্বৰক বান্ধো। তাৰ পাচে তৃদশ কেুটি দেৱতাক বান্ধো, মেৰু মহিন্দ্ৰক বান্ধো, আঠ প্ৰকৃতি সাত ধাতুক বান্ধো, ওপৰত সাতখন দুৱাৰ বান্ধো। মেৰুশৃঙ্ক প্ৰজাপতি দেৱতাক বান্ধো। মুত্ৰদুৱাৰ বান্ধো। নাভি বসুমতিক বান্ধো। এই বান্ধ লৱচৰ মাহেদৱেৰ চক্ৰত পৰি মৰস।।*।। চপনি মন্ত্ৰ জিপোনে বাৰ জাপ বাৰতিএ বিচাৰি নেপাই। এই গোতা বান্ধ কৰিলে জিৱন হৈবে বাজ। তৃদশ কুটি দেৱতাৰ ওলাবৰ নাহি সন্ধি। চাপনিৰ বান্ধ পাই অঠৰ অংগ খেতৰ কম্পে হাত ভৰি। চাপনিৰ বান্ধ

তিপোনে জ্ঞাই। নোমৰ গুৰিও গুৰিও বিন্ধি বিন্ধি সোমাই। এই কথা লৰচৰ মহাদেৱৰ চক্ৰুত পৰি মৰ।।*।। হাতত লাথি দিগ্তিত ফতা কাণি, চাপনি গৈচে স্বৰ্গক চলি। স্বৰ্গৰ দেৱতাগণৰ ইসমিস লাগি গৈলা। দেখি দেৱতাগণে পৰি তুলি কৰে। পাচে চাপনিএ বোলে কেনে তুতি কৰে। মোক দেখি তোহেৰ কম্পে হাত ভৰি। এতেকে দৃদশক চাপনিএ বান্ধিলা ধৰি। চন্দ্ৰৰ লগে ঠাকে তিনিকুৰি তিনটা ক্ষেত্ৰ মোক দিয়া ধৰি। এতেকে চন্দ্ৰ দেৱতাক কৰিছো বন্দি সুলভিতা সুচৰিতা। দুত দিচো পঠাই দুই দুত দিচো পঠাই খেত্ৰক আনা ধৰি। সূৰ্য্য দেৱতাৰ লগে ঠাকে সাত কুৰি সাতোটা খেত্ৰ মোক দিয়া ধৰি। বায়ু দেৱতাৰ লগে থাকে চাৰিকুৰি চাৰিতা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। বসুমতি দেৱতাৰ লগে ঠাকে চাৰিকুৰি চাৰিতা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। জলদেৱতাৰ লগে থাকে সাতকুৰি সাততা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। অগ্নি দেৱতাৰ লগে ঠাকে দুকুৰি দুটা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। জমদেৱতাৰ লগে থাকে তিনিকুৰি তিনটা খেত্ৰ মোক দিয়াধৰি। ইন্দ্ৰ দেৱতাৰ লগে থাকে দুকুৰি দুটা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। বাৰ বিৰুচনৰ লগে থাকে তিনিকুৰি তিনতা ক্ষেত্ৰ মোক দিয়াআনি। মহাদেৱৰ লগে থাকে সাতকুৰি সাতটাখেত্ৰ মোক দিয়াআনি। বিষ্ণুদেৱৰ লগে আছে তিনি কুৰি তিনিটা খেত্ৰ মোক দিয়াআনি। ব্ৰহ্মাৰ লগে আচে একুৰি এটা খেত্ৰ মোক দিয়াআনি। উদয়গিৰিৰ লগে থাকে নকুৰি নটা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। প্ৰলয় পৰ্ব্বতত থাকে দুকুৰি দুটা গুয়া খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। এগুৰি পৰ্ব্বতত থাকে আঠকুৰি আঠটা খেত্ৰ মোক দিয়াআনি। কচাৰিৰ ঘৰে থাকে ছইকুৰি দেৱতা খেত্ৰ মোক দিয়া আনি। অঠৰ পাল খেত্ৰ আনিলা চাপনিএ ধৰি। সুৰভিনি বোলে আই অঠৰ পাল খেত্ৰ আনিচো মই। এই সুনি চাপনিৰ ক্ৰোধ গৈলা জ্বলি। দেখি খেত্ৰগণে কম্পে হাত ভৰি। পেলাইলা ব্ৰহ্মা নাগপাসে বান্ধি। বান্দৰ চোতত নোমৰ গুৰি গৈলা বিন্ধি। চাকুলি চামুৰি গাথি দিও উদ্ধ মুন্দ তুলি। বান্ধৰ চোতত খেত্ৰগণৰ প্ৰাণ গৈল ফুতি। হাত বান্ধো পাৱ বান্ধো বান্ধিলো চক্ষু আনি। নোম কেশজুৰি বান্ধো। গৰ্ভৰ ভিতৰক জুৰি বান্ধো। পাই ক্ষেত্ৰক নিচলি ঠাকিলা পৰি পৰাই। মই জাও গুৰু সেবা কৰি তই থাক ধ্বনিত পৰি। এই কথা লৰ চ ঈশ্বৰ মহাদেৱৰ দেৱীআইৰ মাথা খাস।।**।।

বান্ধনি মন্ত্ৰ

বাজৰা বাজৰা লোহাৰ গান্ধি। লোহাএ বান্ধিলো সৰ্বশৰীৰ ধাকি। বাজেৰাব্ধো বাজেসাৰৰি দি বান্ধো দশ দুৱাৰ। বালিচাহিৰ পৰা বান্ধো গজহস্তি। সিমা কৰি সকলোৰে সাৰি বান্ধো। ওঠৰ পাল খেত্ৰৰ, মৰকুচিয়া সিমা কৰি সকলো দেৱতা পিখাঞ্চ বান্ধো ব্ৰহ্মালোহ কৰি সাগৰ শুকাই মেৰুগিৰি লুকাই তেবেসে মোৰ ব্ৰজ

গাণ্ঠি সুকাই মোৰ হাক অনাদিৰ দাক জাৰিলো আমুকাৰ গায়ে। ব্ৰজ হই থাক।।**।। ধৰণি আন্তি ধৰ্ৰণি বান্তি মই ধৰণি দৰো চৈদ্যভূবন আন্তি। সাত সাগৰৰ আনিলো পানীতমই ধৰণি ধৰো বান্তিস শিৱতানি। সাগৰ সুকাই মেৰুগৰি লুকাই তেবেসে মোৰ ধৰ্ৰণি শুকাই। হৰক পাৰ্ব্বতিক মাৰিবে পাৰে জি মোৰ ধৰণি ভাঙিব পাৰিব সি সাত দশনোহে লোহাৰ গাণ্ঠি নকশেকে উজানি ভাতি গৰুৰজাকে কিকৰা বসি সকলো বিষহাৰা দিলেক ভাতি। মোৰ বচন ৰামগিৰিৰ আজ্ঞা বান্ধিলো ধৰণি বন্দি হই থাক। ৰামগিৰি সন্ন্যাসিক মাৰিব পাৰে জি মোৰ ধৰণি ভাঙিব পাৰে সি হৰ বিষ হৰ পানীকৃত্য কৰ বিষ।।**।। পানী পোতাৰ আনিলো মাটি মই দৰণি ধৰো বান্তিস, শিৱতানি। ধৰণি ইৰিণা ধৰণি বিৰিণা গংগা গয়া বিৰিনাপাতেৰে দিলো গাঁঠি। নকৰিবি উজান ভাতি। মোৰ হাক গুৰুৰ দাক জেতে ধৰণি ধৰে তৈতে থাক।।** **।। সাতোপানীপোতাৰ আনিলো পানী ধৰণি মেলো মান্যক জানি ধৰণি মেলিলো ত্ৰৈলোকতে সাৰ চন্দ্ৰ সূৰ্য্য বায়ু বহ্নি সকলো আমুকাৰ গাৰ মোৰ হাক ভৈৰবিৰ দাক মেলিলো ধৰণি মুকলি হই থাক।।**।। সিধ সিমলু মেলিলে দাল। ওৰ ফুল ফুলিলে ফুল তাৰ ফুল থ্ৰেলোকতে সাৰ। চালে পাতি সগুনি দিলেক ৰাওঁ সকলে ধৰণি মুকলি হই জাওঁ মোৰ বচন শঙ্কৰৰ দাক মেলিলো ধৰণি আমুকাৰ গাৰৰ মুকলি হই থাক।।****।।

ক্ষেত্ৰ বাজন মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমো। শ্ৰীমহেশ্বৰায় নমো। উনসতমায়া অধিষ্ঠায়ে নমো। মায়া অধিষ্ঠায়ে নমঃ। কাক মায়া অধিষ্ঠায়ে নমঃ। নমাৰো মায়া কাটো। দহে মহেকি চাৰি। মোৰ কোলত পৰ। পৰিল কোলাতলৈশসোবটি সমস্তে খেত্ৰক মাৰি কৰিলো নিগুটি। নিগুটি নিগুটি বাণ। স্বৰ্গ হৰা খেলমায়া কৰো নিৰ্ব্বাণ। জাৰিলো পানী খালো হাতে। গৰ্ভগোট বাখিলো গৌৰিৰ নাথে। জেবে তই লৰচৰ মহাদেৱৰ জটাফাৰ। কুণ্ডলি কুণ্ডলি কুণ্ডলি পাক। বাখিলো গৰ্ভনিচলে থাক। দহমাহ দহদিন জেবে হয়। তেহেনি উতপতি হৰি নিচয়। হেনি দেখি মহামায়া দেবি ত্ৰিশূলক ধৰি। গৰ্ভৰ খেত্ৰ বাখিলো মই গৰ্ভৰ খেত্ৰ কি কৰ তই। হৰ হৰ সমস্তে সুপুত্ৰ জন্ম ধৰ। জন্ম ধৰি লগালো মাত। চেহাল সিমাৰ সঞ্চাৰ চায়া। কোদোমায়া সৰ্ব্বমায়া। ফৰফৰি মায়ামায়া জেৰি মায়া দানৱৰ মায়া। সতৰ্কমায়া। প্ৰয়ামায়া, জিবেতেস মায়া, সুকন্যামায়া, মাৰো মায়ামাৰো কাই চায়া সুনুতে স্বৰ্গমনেলেখিতং দিনকৰ মায়া নিবাৰণং থিমাৰ্ক কাটো মায়া মাৰো মায়া। মেঘমায়া সৰ্পমায়া। আহোম অজ্ঞাটিন নটং। চন্দ্ৰ সূৰ্য্য চন্দ্ৰ বিপ্ৰ বাসি। উদিন কৰোময়।। নিবাৰণ স্বাহা। বিমায়া তাক মাৰো মেঘমায়া মেঘনাদ মায়া।

বিস্তোমায়া, বৃস্তিমায়া, পথমায়া ইন্দ্রমায়া, সচিমায়া, উৰ্বসিমায়া, কন্যামায়া, যোগমায়া, মেলমায়া, বুদ্ধিমায়া, হমায়া, পুমায়া, খৰচিমায়া, খোচিমায়া, খংকংমায়া দেখিৰ গাণগাণবেটা খপৰ খপৰ, মহাদেৱৰ মাৰে বনমালি খেত্ৰৰ মায়ামাৰো। সমস্তে মায়া জুইদি পোৰো। গোচন্দ্ৰৰ খেত্ৰৰমহিমা মালাৰ, মৈটাকনিমায়াৰ এনুবাস তাৰ সাহ মাকৰি ফুৰে খাই। পাঠালাক ফুৰে খাই। পড়িলড়ে পাছে পঠা খাই। ঘৰত পাছে হাৰি পেলাই। পাচে দৰছই পলাই জাই। গোকিবাজো হাতত লাখুটি। সকলে খেত্ৰক বান্ধো। কৰয় কাকুতি, কুবেৰৰ পো মহেসৰ নাতি। তোৰ জানো মই জন্ম জাতি। কুবেৰৰ বান্ধে আঠদিশে থৈলা। প্ৰথমে পূৰত থাকে হৰিচন্দ্ৰ। ব্ৰহ্মাৰ বান্ধ, পশ্চিমে বান্ধো হৰিয়া। উত্তৰে বানো কলিয়া, দক্ষিণে বান্ধো আজ্ঞাক। বান্যে বান্ধো মৃগা। ঐশানে বান্ধো ঘুমাই।নৈৰিতে বান্ধো হৰিয়া, মধুয়ে বান্ধো ভণ্ডাৰি। আঠদিশ জুৰি পুতিলো লোহাৰ খুটি। খেত্ৰকৰে উজানি ভাটি। ব্ৰহ্মাত উপত্তি স্মৰছি। লিয়নিজোক্তি কউ বনমাহমং পঞ্চত শৰিৰ শৰভুবনিল কোব সিতং দুৰ্গাদি দেবসমাভয়া গজদন্তা। নেমৰ্মলিতিঞ্চতোন্নক। সপ্ৰলতলে নাগদেবি ঐশানে বাউলেক্ষেত্ৰং খনলচগললপেগি। উজদোমহিমাক। পশ্চিমে ত্তিভেতং উৰ্দ্ধ ইন্দ্ৰ চাত শুচতে সদা লক্ষ্মি চিচাতে নেত্ৰসং সবহৰি হৰয়নে নমঃ। নপাল খেত্ৰৰ নৱপাললজাত। ব্ৰহ্মায়ে বোলে সৃধিবো কাত। কৈলাসত আচে মহেশ গোসাই।তেওঁহেতু পুচিবো কৈতে দিয়া ঠাই। আচে এক খান তেল তলয়াগি; খেত্ৰক পাঞ্চিলে পৃথিৱী জুৰি সবে ধৰি কৰিলে স্তুতি। নেজানোমই তুতি ভকতি। এহিসুনি সিনোমাতিলা। হামিপৰৰ জিউ। কোশে ঠানে পাৰি। কতো গধূলি কতো হয়া পালে নেপালে উৰাদেবিৰ কথা সুন জৈতে নৰপাল খেত্ৰ নাথাকিব তৈতে। পূজাকাল হৰ খেত্ৰক পূজো। চন্দ্ৰ খেত্ৰৰ কথা এহিমানে থওঁ হৰ পাৰ্ব্বতিৰ কথা কওঁ। চঁচঁবিসুনিপতি দেবি পাৰ্ব্বকি চঁচং ভগৱতিছঃ খেত্ৰমাধিপতিছঃ নিবাবাৰসিঃ মায়া নিবাৰন্তি। ভস্মনত বান্ধো দোসুনি। এনুকিক বান্ধো সাৰ তই। গাৰ চাপি বান্ধি থওঁ। মন্ত্ৰে আজি মাৰিলো গোমন্ত্ৰ তাটি। নাহিবি ওচৰ চাপি। তই আহ জৈবে আত ভস্ম কৰো তেবে। হৰ পাৰ্ব্বতিৰ আজ্ঞা বসত মায়া, নিচল ধৰিলো দেখিয়ে চায়া পাচে পাৰ্ব্বতি বৃসভৰ কাচে। হাতে তাল ধৰি মহাদেৱ নাচে. নাচে দেখি উলম্বটভাবে, নাচে ভাৱ দেখোক খেত্ৰ জানি। নন্দিভৃঙ্গিভজাবে। কাৰ্ত্তিক গণপতি। গণেশে আচন্ত চক্ষুপকাই। পকাই চক্ষু চৌদিশৰ, চাৰি দিশৰ মায়া আসে ধাই। পুব, উত্তৰ পৰ্বিচমৰ মায়াগণ। উত্তৰ মহাদেৱ দক্ষিণৰ যম। এইচাৰি আগ্নিল ধাই। অগ্নিৰ পিস্পৰা। বায্যৰ মহিশ। ঐশান্যৰ ব্ৰহ্মসলুকাই। ইন্দ্ৰ মহাদেৱ যম। পশ্চিমৰ মায়া লড়। এই চাৰি দিশ কুলিকুম জলুকামহাকুম কৰি। নিচল নিচল কাছে চটাই। সাত পাতালৰ ভাগি পলাই। নাচন নাচন কাচন কাচন মহাদেৱৰ সাধ্য ছাপ

উলংগট নাচে নাই লাজ নাই। কাজনবাপতাই কিবা পকিবাজিকেন মতে। মহেশ্বৰৰ আজ্ঞা পাল জেবে, তিৰিচোৰা খেত্ৰ নাহিব তেবে। পৰৰ তিৰিক দেখস কৰ কালিকুলিমুলি। তিৰিৰ চায়াক দেখিলে আস চাপি। তোৰ জানো জনম জাতি। তিৰিৰ সাক্ষাত কৰ সমাস। পৰৰ তিৰি কৰ, পৰিহাৰ। মাৰো তিপা চেৰলি লাথি। পলা দেৱ খেত্ৰ পৃথিবী কাটি। পৰৰ তিৰিক দেখস ভাল। নাসিবি সিমা সঞ্চাৰ আসজেবে আসাবাণি খাওতাৰ আগমাংস কাটি। হুং হুংকাৰ নাসিবি খেত্ৰ খেত্ৰৰি সিমা সঞ্চাৰ। জেবেতই লৰ চৰ ঈশ্বৰৰ চক্ৰত পৰি মৰ। মোৰ হাক গৰুৰুৰ ডাক জেইমতে বান্ধো সেইমতে থাক।।**।। আঠদিন জাৰি পুতেলো খুটি। ক্ষেত্ৰ কৰে উজনি ভাটি। লোহাৰ চক্ৰ মাৰো ডৰিল। এতেকতে পাৰ্বৃতিৰ নাচ নভৈল। উলংগট চৰণত উলংগত ভৈল অভিপ্ৰাই। পাৰ্বতিৰ সাধনকথা সমাপতি ভৈলা। ৰোহিনিযচ্ছ্যামতিয়া খেত্ৰক পূজো। ৰমণি খেত্ৰক পূজো। ৰিংগা খেত্ৰক পূজো। কুম্ভখেত্ৰক পূজো। ৰোহিনি খেত্ৰক পূজো বাউলি খেত্ৰক পূজো, হৰিচন্দ্ৰ আদি কৰি সমস্তে আহি গুৰুক স্বমৰি সত্যৰে আহ। তোৰ গুৰুৰ ভাৰ্য্যাক হৰি মাহাদেৱৰ জটায় ধৰ।*। শ্ৰীধনন্তৰিয়ে নমঃ খং বং ৰং স্বৰ্গধি্ৰ ফট্ স্বাহা। লিং লিংহেৰ্ম্মা স্বাহা থংজং স্বাহা। কৰ্টান দেবি আই স্বাহা। সৰ্ব্বদেৱ স্বাহা। ভয় স্বাহা। হৰিত্ৰায় স্বাহা। উংয়া স্বাহা। ভিমায়াং স্বাহা। আকাশ জৈতয়ে স্বাহা। নমো নমো নমো স্বাহা। হুং হুংকাৰ। হৰিঘিং ৰিং ৰিং ৰিং ৰিং স্বাহা। সিং সিং সিং স্বাহা। উঞ্চননৰ্দি স্বাহা। সুদৈচৈতিনে স্বাহা। মাকুট কটায় স্বাহা। মাজিতে স্বাহা। ব্ৰহ্মাপষয়ে পটং, নমস্তেৰুপায় স্বাহা। নাৰায়ণায়নমঃ মৰিয়ে নমং। হৰিচন্দ্ৰ ৰাজাক সাক্ষ্য কৰি নপাল ক্ষেত্ৰক থাইতো ঠাই দাহকৰি আসখেত্ৰ আশঘৰ জৈতে থয়ো তৈতে পৰ। পাতিলা পূজা ন খানি। খেত্ৰ ধৰিবাক চলে। নলজেবে খেত্ৰ মনুষ্যৰ ধৰজেবে। জা তোৰ গুৰু ভাৰ্য্যা হৰ। সিখিলো পূজা কৰিলো বন্দি থাক ক্ষেত্ৰ মাটিত পৰি। মনুষ্যৰ তেজ হৰ লিংগতে পাই সাক্ষি হউইবা তুমি, মাহেশ্বৰি আই। অনাদি গুৰুক কৰিচো সাৰ। বিচাৰি তই বাজ অথান্তৰ স্বৰ্গত আছে গানি বন্দিহনপাল ক্ষেত্ৰক আনিচো দৰি। জিৰিয়া বান্ধো, ঘুমটিয়া বান্ধো, বলিয়া বান্ধো, বগাবান্ধো, বান্ধিলো ক্ষেত্ৰ ব্ৰহ্মাৰ বাণে। জা ক্ষেত্ৰ আপোনাৰ থানে। হুং হুংকাৰ নাহিবি ক্ষেত্ৰ সিমাৰ সঞ্চাৰ।।*।। আদি চুৰ অনাদি চুৰ ব্ৰহ্মাচুৰ, খেত্ৰচুৰ, খেতবণি চুৰ, দহন অসংৰচটানায়ো। ব্ৰজ তোৰ ন উৰণ বান্ধিলো। উৰণ বান্ধি জম ঘৰে জাওঁ। জমেনো কৰিবৈ কিস। উৰণ বান্ধিলো দশো দিশ। দশোদিশ বান্ধি আছো চাই খেত্ৰ মায়া সবে ভাগি পলাই।*। ব্ৰহ্মাক সত্তদৃষ্টি ব্ৰহ্মাক পিদ্ধিবা উৰণত পৰি। খেত্ৰক বান্ধিলো লোহাৰ জৰি। সুদ্ধ বান্ধ বান্ধিলো জাকে জাকে। মহাৰি মাৰো জাকে জাকে পাই। সিয়োমায়া বান্ধো উৰণে চপাই। ইৰোমায়

গোট খণ্ড বন্দি কৰি। চপোৰা গোট উৰণে বান্ধো পুৰি মায়া মাৰো হাতে. সুবাচনি মায়া মাৰো ব্ৰহ্মায়োব্যাসে হৰহৰ। মায়া হৰ মহেশ্বৰ বচনে এড়ি পৰ। ভোট কাচে কাছো, খেত্ৰনাচে নাচো। বিধিছল নেচলোমনু চল নেচলো। বন চল নেচলো। চৌষষ্টি কাম জুইদি পোৰো কাম আন কাস। পিয়ন মউ উত্তৰে ধৰ লচ মানে. মই উপৰেদি দিলো গাঁঠি বান্ধো কামাক্ষ্যত দিলে ভাটি। জুইদিলো খেত্ৰভগনা বান্ধিলো গাঁঠি। বান্ধিলো জাপি। বান্ধিলো খেত্ৰ ধৰণি টাকি। উলট পালট পিৰা কৰস, ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰস। দূৰকৰো খেত্ৰ আপোন মতে চলস। খেত্ৰ আপোনাৰ পক্ষে ৰূপথে ফুৰস। তোহাৰ জন্মৰ কথা কহিলো কাহিনী। এতিক্ষণে চল বেটা, দিবৰ কথামানি। দোবৰ কথাক তোৰ আচে ভই। এতিক্ষণে এৰি চল পাপিদুৰাসই। হুং হুংকাৰ নাৰ্সিবি আমুকিৰ সিমা সঞ্চাৰ।।**।। গৌৰিৰ পুত্ৰ দুৰই সুৰ প্ৰণাম কৰো। তোমাৰ দুইচৰণ উৰ দক্ষিণ চাৰিদিশ কটালি। বাক্য অগ্নি দিশ কটালি। উন্নমত ক্ষেত্ৰ ৰজা নোমত গাঁঠিমাৰিলো খেত্ৰ মায়া নাহিবি ওচৰ চাপি। খং খং খং খং খং ওঁমনমস্যা কি কৰিচিলি আবেলী। ব্ৰহ্মহয় বং বং বং বং বং বং টং টং টং ব্ ৰং ৰং জতবং বন্ধন বন্ধন বন্ধা খটনে খটা বাটনে বাটেনে চাট উৰণ মন্ত্ৰ বান্ধিলো ৰক্ষা। এক উড় মই দুই তিনি তিনি চাৰি চাৰি চয় চয়া। সত সাত নৈইনই। ওঁং দহকুৰি কুৰি উৰণ মুলগাঁঠি. নাসিবি ক্ষেতআৰ মৰ জিসিক উৰণ পাটোয়াৰ ঐকি কৰিছিলি এত বেলা। পশ্চিম—দিশত পড়িল নলা। তাক তোলোতে এত বেলা। ত্ৰাজিমি কওঁনপটোয়াৰ। আৰ কি কৰি চিএৰেলা। উত্তৰ দিশত পৰিল নলা। তাক তোলোতে এত বেলা। খুন্দ জিকিমিকি ওঁতপতোয়াৰ কি কৰিচিলি এত বেলি। মই সুধি চাওঁ ব্ৰহ্ম নক্ষেত্ৰক কৈত খুজি পাওঁ। ৰাজআলিবাটে বাচৰু খেলাইছিলেহ। সালিয়া জট বান্ধ কৈক জাহা সুবৰ্ণৰ চত্ৰ। সুবৰ্ণৰ কাই। তামোল কপূভ আনি দিয়া এঠাই। পাটৰ দুৱাৰে পাটৰ কালি। খেতৰণি ঘৰে চলি জাও আমি সুবৰ্ণ ঘট নি তাতে কোবায়ে ডাককিদ্ৰস সূতাৰ ৰংগে খেলাহ খেত্ৰ কোনে ফুৰ তই বাহৰি বাহৰি ৰংগে হেন আল খেৰি খেলাই। ৰংগে বালা মলচ মান। ডণ্ডৰা ভৰি সুন্দৰ শৰীৰ। মুখ, পুৰ্ণিমাৰ চন্দ্ৰ নান্দ নাচত। বুদ্ধি লংগচংগ মায়া। পিচায়াপি খেত্ৰ সাধ্য খান। স্বৰ্গ মত্য পাতাল মায়াপি খেত্ৰ ভৈলি উতপতি। আকাশত বান্ধো দেবি আই নৱপাল খেত্ৰ বান্ধি থৈছো। সোণাৰ লাঠি সোণাৰ জাপি মায়াপি খেত্ৰ জা গুচি।।*।। ঘিট ঘিট ঘিট ঘিট ঘিট বাণি। পাটৰ আঠুৰা পাটৰ ধুতি নিহালি নিহালি চংগেছেবলোহাক নোনেহে ধমকি বাণি। মন্ত্ৰএ লৰাম সুতবৰ সতাকহে চলহ। সীতয়াপাটি সিতলিয়া গাদু সমা খেত্ৰ সমাৰাই মায়াপি খেতৰেকো নভিচলিজাই। হুহুঙ্কাৰ খেত্ৰ হুকত্মাণি। চংগে চাল হৰিৰ পোনি। খেত্ৰ খেতৰিয়ে এড়িলে কোন

জৰি ঠাই। সোনাৰ লাঠি, সোনাৰ জাপি, কেনে তই মনুষ্যৰ আশা পালি। আপোনাৰ পিতা মোত এড়ি কোন ঠাই। ৰংগে চলহ আপোনাৰ নিজ ঠাই।।**।। সত্তৰে জাই গাৱক এড়ি। কতোদেখি গাব মই কতো দেখি তোৰ মায়াপি। খেত্ৰ তই ভাংগি ধৰা মাৰিলোমায়া ভাংগিলো কম্পেজাম্প। আমুকিৰ গাৰ মৰিল বল। তাপ মাৰিলো চাপ মাৰিলো ভাব নকৰিলো চুৰ। খেদি খেদি কাটোক্তে দেৱসিৰ। পাৰ্ব্বতিৰ মতি, জতেক পাৰ্ব্বতি উলংগট হই মহাদেৱৰ আছে লৰফৰ হই। লৰফৰ কৰি পটিক পাৰে। সঞ্চাত বসি কামজৰকৰে। কামজৰ কৰি মুখলৈ চাই সমস্তে মায়া ভাগি পলাই। ভাগিল মায়া ভাগি পলাই। কৈয়ানগুনি সাস্তিৰ ভায়। নিলা স্তিৰ পাতত কৰিলি আস। তিনি এক জত হৰিচন্দ্ৰ তিনি এক জত বনমালি। তিনি এক জত ধিতিংগাবিল। চাৰিটা খেত্ৰৰ মাযামাৰো সমস্তে মায়া খণ্ড খণ্ড কৰো। বিগুতি মায়া কৰো বানি। গোজোহোংগা মায়া, গুগুমায়া, গুংগিৰিয়া মায়া, গোজোক মায়া, গুমগুমিয়া মায়া, কুমকুমিয়া, গিড়গিড়ি মায়া, মই মায়া হৰিচন্দ্ৰৰ খেত্ৰৰ পাছে। মায়া কৰ্ম্ম মায়া, ভেক মায়া, ঘূংগৰি মায়া, গোজোক মায়া, গুমগুমিয়া মায়া, কুমকুমিয়ামায়া গিড়গিড়িয়া মায়া, ভেকেগুলৈমাযা, তেলেংগ মায়া, সীমা মায়া তোয়াসিমায়া, ময়ালুকি মায়া, চক্ষুমায়া, বিষমায়া, বিষধৰমায়া, দুৰ্বলি মায়া, ঠক্কামায়া, টাষমায়া, কটমায়া। ধুপধুপিয়া মায়া। ধূৰফৰিদিয়া ধুতিমায়া, জেঠিমায়া, জেঠমায়া, এহি মায়া মায়া জাতকৰে মহাদেৱৰ গাত। মনুষ্যৰ ইতো কোন। কালং খং'লাখং কৰস।।**।।

জানি বাজন মন্ত্ৰ। বাজন বাজে। নাচন নাছে পঞ্চৱৰ নিয়া কাপৰ কাছে। কি কি কাপৰ কাছে, কি কি কাপৰ লেটু টেপু, ছাই গাছা সিলিখাবুলিয়া, ৰমেৰে বোলাই থই। এই তিনি সলখানি কাপৰ নাও। মাৰ বাপেৰক ধান বনাওঁ। ধান বনাই নিদি চাউল তাতে তই কৰ আউল বাউল। কি ধান সেন্দুৰিটেমা, মায়াৰে খেত্ৰ তই মাৰিলি মেলি। মাৰিলি মেলা আছিলি ছাই বলেগছদিয়ো জাচো বাই। কাৰ বান মহাদেৱৰ বান তাৰ মেলিছে তিনিডাল। তিনিডাল বাণ তিনি পৰ্ব্বতত খেলে তাৰে বান্ধি কান্ধলৈ পেলা। কেকোজেকোকৰি বাটেলৈ নিল। বাটত নি দুয়ো মাছে ভনিলং খেত্ৰ স্বাহা। মহাক্ষেত্ৰ মহানন্দ, খেত্ৰ মহিমাৰ খেত্ৰ মায়া, মাঢ়িলো খেত্ৰ পিম্পৰা মায়া মাৰিলেক চক্ৰ, পিম্পৰা মায়া মাৰিলো।।*।। খেত্ৰ চুৰ আন মায়া মাৰি চয়কোটি ভাৱনা কৰো চুৰ। চুৰ চুৰ মহা ছুৰ খেত্ৰচুৰ। অনাদি চুৰ দিলো। চুৰ গাঠিদিলো খেত্ৰ নাহি কেমন। জিৰল কটাৰ বান্ধো ঐসান্যএ বান্ধো, জৌবনবান্ধো

বান্ধো চৰ্গৰ তাৰা। ইন্দ্ৰ চন্দ্ৰ সবাকো বান্ধিলো বান্ধিলো খেত্ৰৰ মায়া। বান্ধো খেত্ৰ মায়া কৰো নিৰ্ঝাণ। নিসঙ্ক মন্ত্ৰ বান নিসঙ্ক মাৰোমায়া খেত্ৰসকল। কামমায়া, কম্পমায়া খেত্ৰমায়া সকলোমাৰো। মাৰো খেত্ৰ সকল, মাৰো মায়া কৰো চুৰ। সমস্ত মায়াক কৰো নিৰ্ঝাণ হৰৰ বৰেণ নাৰায়ণ গাঁঠি. খেত্ৰ মায়া দিল ভাটি। ভোট কাছে কাছো আকাশত। খেত্ৰ মায়াক বান্ধিলো, বান্ধিলো মায়ানাহিকে সন্ধি। মকৰা জালত বৰিলো বন্দি। নমো মহেশ্বৰায় স্বাহা। মাৰো খেত্ৰ নিবাৰণ মায়া বিৰং, স্বহনে মোং খেত্ৰৰ মায়া নিৰমূল, বৰং মহেশ্বৰায় স্বাহা। মাৰিলো খেত্ৰৰ একসত মায়া হুং হুং মহেশ্বৰায় নমঃ। ভোক্তা মাৰো খেত্ৰ মায়া জগন্নাথৰ মহেশ্বৰায় মন্ত্ৰিহিমাৰো। খেত্ৰ মায়া হ্ৰেস্ ও মহেশ্বৰায় নমঃ ওঁ দেবি নাথায় নমঃ। উন্নসত খেত্ৰৰ অধিষ্ঠাতায়ে নমঃ। উৰণৰ মহিমা থাপো। সমস্তে মায়াক কৰে নিবাৰণ। পিণ্ড জল পিণ্ড পানীথাপো খেত্ৰ জল। টাপিন ৰথৰ নানিলো। আনিলো কাটি। বান্ধো খেত্ৰৰ ওচৰ চাপি আহ তই মোৰ পাশে। সাতপাতালৰ বান্ধো, কাল কলি বান্ধো কালপাশ। মাৰো মায়া সাতোপাতালে। খেত্ৰ খেতৰণি উৰণ বাণ। মাৰোমাৰো কৰো নিৰ্ঝাণ। অৰে অৰে দেৱ কাহিবো কত। সমস্তে মায়া কৰো সমাপত।।**।। জিকওঁৰণপ টোমাৰ। কি কৰিছি এত বেলা। বাব্য অগ্নি দিশত পৰিল নলা। তাত কি কৰিছিলি এত বেলা। দক্ষিণ দিশত পৰিলা নলা তাক তোলোতে এতবেলা। লোৰ ঘৰা লৰে মাগুলি লোৰচাল মই ধৰণি ধৰো বিষ নজাইবি ভাটি। চক্ৰমথুৰাই ওৰণত বোপাই। বসুমতি জাৰ মায়া. এই চাৰি দিশক ভাংগি চাই বলে নোবাৰো। অৰে বোপাই। আগবাড়ি বাঢ়ি বাপেকে আছ চাই. পলাইবৈদ্যে নেখেদই। জোৰে আচে তোৰ সমস্তে মায়া এৰি পৰ। মোৰ বচন দেবিৰ ডাক জখিনি মায়া অন্তৰি থাক। মোৰ বচন দেবিৰ হাক আলক্ষ্মি মায়া অন্তৰিয়া থাক। বান্ধিলো মায়া সমস্তকে ঢাকি অস্ত্ৰ সস্ত্ৰ নেপেলালো কাটি। সমস্তে মায়াৰ সমস্তে গাঁঠি ওঁলোটা মন্ত্ৰে থয়ো বান্ধি। বান্ধিলো মায়া কি কৰিবি তই, জাইবো আবি ঐৰ। ৰজনিত মুখদি চৰইতাক চৰ। কথাকে মহাদেৱৰ খটমট কৰি লিংগ বজাই। টং টং কৰি লিংগ বজাই। জোনিমেলি আছো ছাই। কৈলাশৰ খেত্ৰ আসি পলহা পলাই। খেত্ৰ হৈল তথা মহাদেৱ পাৰ্ব্বতিয়ে পাতিলে কথা. কথাপাতি একপিণ্ড ভৈলা। সমস্তে খেত্ৰৰ মায়া মেলিবে গৈলা। লুলুৰৰ কথা কওঁ । পাতাল সংগিনি কেনে তাই। পৰপুৰুষৰ ফুৰে চাই। পুৰুষক তাই পালে লাগ। সিয়ো মায়া গোট ধৰি মাৰিলো চাগ অনেক মায়া খোলাত ভাজো। হৰৰ বচন আই পাৰ্ব্বতিৰ বৰ। মাৰিলো মায়া নাহিকে আৰ। মাৰো মায়া কাটো চায়া মাৰিলো মায়া মোৰ আগেনাই।।**।। সাবিগুত্তিৰ কথা কওঁ। পৰুৱা

মজিয়া জিয় মাথা। কুটাকুৰি মায়া সৰু মাক্তি মায়া, কোদো মায়া, কুমুদ মায়া, মাখি মায়া, হামি হাছি মায়া, হেকটিমায়া, জেঠিমায়া, সুল মায়া, বলনমায়া, জল মায়া, থল মায়া, পাতালি মায়া, তেলতেল মায়া, সপ্ত পাতালক মায়া সৰ্ব্ব মায়া ফুৰে বেশধৰি। বান্ধিলো ব্ৰহ্মাৰ নাগবাস জৰি। বল চকৰি কোন কোন মায়া চকৰি চকৰা বাণ। বনৰি বনৰা ঢাংগৰি ডাংগৰ, খাপৰি খাপৰা, জাপৰি জপৰা, কুয়া কুইমায়া আসে ধাই। ব্ৰহ্মাৰ নাগপাসে বান্ধো পাই। পাতালৰ মায়া মানে বান্ধিলো ডাটি। গাৱৰ মানে দিলে ভাটি। ভাটি মুখে মাৰিলো জল। পাপি খেত্ৰ তই নাপাত জঞ্জাল। আমাৰ অধিকাৰি পাৰ্ব্বতি আই বাম্ৰ নাম মায়া, চোট কণি মায়া, চাগ মায়া, বৃষ্টি মায়া, পাত মায়া, মহিষ মায়া, গৰু মেথোন মায়া, ডফলা ড়াম কলি মায়া, আবৰ বিবৰ মায়া নিবাৰণ কৰো। আংগনু মায়া দিলে হাৰা কাটো চয়োটা মুগুন্ধে দে দে যুদ্ধি দোদগুদুদেদেৰদুৰ্ম্প দেশ। দে দগুড়ো ৰাড়োৰ গুদ। মিউভেউ ভাতে তেল দি কান্ধে। খাই এৰা চোৰাই। তোৰ মুগুড়া ৰোহা মই। গোট নৰকত তই। তেবে মুগুত মই টিলিৰ টিমিৰ কৰ তই। নবিন বাতাকো বাএঁ মই। ভগুসাধা হুং হুংকাৰ দুৰ দুৰ মহেশ্বৰৰ বচনে।দেবিৰ বৰ বান্ধিলো পিম্পৰা মায়া এড়িপৰ। হৰ বেটা হৰ তেবে তোৰ গালত মাৰো চৰ। হৰ বেটা হৰ তেবে হাৰিৰ ঝাণ্টেৰে মাৰো চাট, মোক দেখিবি বিৰগোট। মোৰ ঘৰে আহতই বায়েৰ সুমথিৰাৰে জোৰা খাব তই হৰ বেটা হৰ মাৰৰ দোহাই এড়িয়া পৰ হৰ বেটা হৰ মাৰৰ শপত এড়িয়া পৰ। মাৰ পাপি চালৰ উলু লৈয়া। লওঁ মই ঔ খেত্ৰ সুন কাণ পাতি। দান্ত ফেদাঘহো মই। ঘহিলো ফেদা বক কবুতোৰ মুখে মাৰো লাথি। লাথি মাৰি আছো চাই। দেওঁকেলাপাটা জাবো বাই। মাৰৰ কথা কওঁ মই। মাকৰ পাৰ্ব্বতি আছে চাই। উলটি মহাদেৱৰ সন্ত জাই। আহা সিৱসঙ্কৰ তই জোনি মেলি আছো মই। ঐনকামানিব, এতেক মায়া কাটো কোনাগু দায়া। হাট বান্ধো বাট বান্ধো চৌদিশ. মড়িয়া মৰিয়ানি মায়াকমাৰে এবে কৰিবি কিস। আই পাৰ্ব্বতি তুমি হৈবা সাখি। উম্নসত মায়া মাৰো কোবাই। ধৰিলো হাতে মাৰিলো মায়া। মহাদেব নাথ ব্ৰহ্ম ব্ৰহ্ম ব্ৰহ্ম বাণ। সমস্তে মায়াক কৰো নিৰ্য্যাণ। মাৰিলো মায়া কৰিবি- কিস সমস্তে লোকক কৰিবি কিস। যিটো লাট মায়া মাৰিয়া থয়ো পাতোয়াৰে কুৰ কুগাঁঠি মাৰিলো মায়া নাহিব ওচৰ চাপি।

গালি মাৰ আছিল হাৰিৰ ঘৰে বাপেৰ আছিল কুলা বৈই ককায়েৰ আছিলা হাট সাৰি। বায়েৰ আছিল ভৰি পকালি। চাৰিৰ কথা জানো, মই কও কথা এইবোৰ সুন তই। লাথি মাৰ খেদো মই। মাৰিলো লাথি কৰিবি কি। মাংগৰ তলে সাতবেলি

সৰকালো। গিদাকেৰে কাদি। খুচু খুচুৰ কৰ তই। বাল চিৰ্গিগ চিৰ্গিগ দিয়ো মই। কাৰ বাল মাহেদৱৰ বাল। চিংগিলো তিনি ডাল। তিনিডাল বাল চাৰিডাল ভৈল। সমস্তে খেত্ৰৰ মায়া মৰিল। মাৰৰ খোচৰ কথা কওঁ মাৰক কৰিলে নটুৱা টনা। মাৰি কোলাহৰা সিয়ালে। আহিন ৰসে সতত তই পাৰি। লিংগত দিলে তল লো। লো দি কৰিম লাজ। মাৰেৰে তই জোৰা খাই থাক। বায়েৰে সুমথিৰ টেংগা পুৰিবাক গৈল। অজগৰ সৰ্পে দৰসন ভৈল। দৰসন হয়া আছে চাই। খৰস কৰি লিংগ বজাই। বিৰাই ৰাম তোৰ নাম কওঁ সুনা। তান নাম সুনিলো মই। নাম কওঁ তৈখিনলা। ই দুই হৰিচন্দ্ৰ ধন জাই পকি চন্দ্ৰলা পিচ্ছি। ই গোপি চন্দন কাজন নাথ। ধৱল খেত্ৰ লাজ হই থাক। কোটা খেত্ৰ কোটা বল থলো বান্ধি পাতলতল। সাত খেত্ৰৰ কথা কওঁ ভৈলা সমাপতি ভগিনা খেত্ৰৰ কথা কওঁ শুনিয়ো দুৰ্ম্মতি। ভেক ভেক নাও ভেলাই সুধি খটোৰমাৰে চাংগত উঠি তোক ৰমি চকু লগাই। চৰ চৰ কৰি সুতি পঠাই তিনিৰ তিনিৰ কৰস তই। বিষ বিষ বিষালি কৰিবি কি। মহাদেৱৰ বচনে টুটি গৈল বিষ। হৰ বিষ হৰ হৰিহৰ নাসিবি খেত্ৰৰি সিমা সঞ্চাৰ। জোবে তই আস আগবাঢ়ি খাইবো আগমাংস কাটি। গৌৰিৰ মাথাত দি ৰসলাৰে। উলটি জাস খেত্ৰ কৈলাস গুৰিত দিলো গাঠি নাসিবি খেত্ৰ উজনি ভাটি। শনিবাৰে খেত্ৰ উপস্তিস্থিত ভৈলা। খেত্ৰ সাধন দিবাক লৈলা। গৌৰিৰ বান্ধ দিপে লৈগৈল। পূৰ্ব্ব বৈল হৰিচন্দ্ৰ। পশ্চিমে হৰিথা। উত্তৰে কল। হং হং হংকাৰ চাৰিজা লংকাৰ পাৰ নাহিবি অমুকাৰ ঘৰবাৰি সিমা সঞ্চাৰ।।**।। সিখণ্ডী কৃষ্ণে খেত্ৰ মন্ত্ৰ সমাপ্ত চাৰি খেত্ৰ দক্ষৰ ভাই। ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশে বান্ধি পেলাই। নলৰিবি নচৰিবি নকাটিবি ভৰি। উভোতা গোড়ে বান্ধি থৈচো গণ্ডুসত কৰি। নাগচন্দ্ৰ খেত্ৰ ধ্যানখেত্ৰ উপজিল খেত্ৰ মংগলবাৰে কালক্ষণবোলা। টেপেটা বাটত পাতিলে খেলা। মহাদেৱৰ বিৰ্য্যে পাৰ্ব্বতিৰ গৰ্ভেথিতি ভৈলা কোনবেলা। দেউবাৰে ডেৰপৰনিশাত থিতি ভৈলা। সেহি ঠাই বাটত দেখিলে কালিকা জাই। অৰে অৰে খেত্ৰ খেতৰি কিকৰ তই। হাটত বাটত মনুষ্যৰ লাগ জাই পাছত ঘৰত তমো মই। খেত্ৰ কৰে কুলি মালি। চাৰি দিশ চাই খেত্ৰ হাসে খল খলি। তোৰ জন্ম কথা কওঁ। জেই তোৰ হাতত বন্দি কৰি থওঁ। তৃদশ কোটি দেৱতাৰ শপত, মহাদেৱৰ শপত, বান্ধিলোখেত্ৰ খেতৰি পঢ়িনামহিত মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক বান্ধিলো খেত্ৰ থেকৰিনি জমদি থাক। হং হং জাৰনাসিবি খেত্ৰ খেতৰণি সিমা সঞ্চাৰ।*। চিন্তযে পুৰুষৰ মেটা। বেকত হেন বৰ্ণসমপ্ৰেংগ। নলাট মৰিষ্টেয়ে, চক্ষু আদিতৃসমভয়ং। তিনি উৰ্দ্ধপাদে জিবি জুথা। সাচালংগৰি সিদ্ধ মন্ধ কওঁ কেশ গুদ্ধালোমভূতং। চন্দ্ৰতয়োসিথৰ্গজিবা। পঞ্চৰসিতহুং।

কৰ্ণস্যাৰং ভবিসং। দন্তগোলং শিংগসবিৰ। নখচন্দ্ৰ তৃদশংভবৈ হৰতিলোকং আসুৰোগ্যাংতদুজাখেত্ৰং। আমুকি এৰি বান্ধো আংগ বান্ধো জাংগ বান্ধো নব দুৱাৰ গৌৰিৰ বাণি গৌৰিৰ বান্ধে বান্ধো। ক্ষেত্ৰ গাঠি বন্দি হুই থাক। ধন জক্ষ ক্ষেত্ৰক বান্ধো, জল বান্ধো, পলয়া খেত্ৰক বান্ধো, ভগুাৰি খেত্ৰক বান্ধো, খোৰা খেত্ৰক বান্ধো, বিসাল খেত্ৰক বান্ধো, খোৰাজংগলিয়া, দক্ষিণে জৰি, বায়্যে ঘুমাই। মটিয়া, ঐসান্যে বলিয়া, নৈৰীতে নগা, অগ্নিয়ে আজোক হৰিচন্দ্ৰক বান্ধো, কলিয়াক বান্ধো, দেৱদেৱ মহেশ্বৰ উজনিভাটি। বান্ধিলো লক্ষ কোটি খেত্ৰ ব্যালিশ কোটি দেৱতা। নিচলে থাক জেবে সাগৰ সুকাই পৰ্ব্বত লুকাই তেবেসে দেৱতা বন্ধা সুকাই। আজ্ঞাক বান্ধো নাসিবি খেত্ৰ গৌৰিৰ মাথে দিয়া পাওঁ উলটি ভৈলা।।***।।

ভৈৰৱী পিশাচৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমোঃ শ্ৰী ধনন্তৰীয়ে নমোঃ ভৈৰবি মন্ত্ৰ। ৰাথাকি গজকি দায়ন চিছিদায়, চিছিকিজাগণ, সুচুকি পায়। লসমেস্বৰ চুমকিদয়ন চোৰাতিলুক, কিদায়ন ৰোকিসামো ভুক্কোকিৰ্কি ভক্কো ৰামকি উডাই মাস্যাকিদহাই, নামাকিত ধাই, ধোৰকালৰয়ঃ কৃকদায়ন পূজিলাবগো, চক্ৰদায়ন জিনি আৰজিদ, তিকিদয়ন, সমগ্নকি দধন চৰাকি নাগকি, গুমাই, মাবিকিখমহা, নিজমাজিমাল, বিৰালিতো বিৰান্ধে লুকিদযৰ, হুংহুকেহো হোজনক্তে। হেক্তেলা, মোজ যামাক্তে, পূজেদয়ন, সৃবযপছিদায়ন, হুংহ্ৰাবতি মাতি আনিলা। ভৈৰবিগোসাইক লাগ নাপাইলা। কামেকাৰ্যে উতপতি ভৈলা। ভৈৰবি গোসাই থিয় দিয়া ৰৈলা। মাৰমাৰ বুলি পাবৈ সাৰতি মাদাক গোসাই উঠি বোলে নামাতি আক ববিবাৰ অজয়সমক তই হৈবি, পূজা বলি খাই তই ৰাজ্যত ফুৰিবি। এহি বুলি কামাক্ষা জেনমত গুনিলা । গোসাইৰ চৰণে চাই ভৈৰবি পৰিলা। তৃদশ কোটি দেৱতাই নমাতিয়া ৰৈলা। তৃদশ দেৱতাই আছিল চাই। ভৈৰবি মন্ত্ৰক লাগ নাপাই। দোআন কৰিআ গৈলেক মতাই। আথুমা গৈলে আছিলা ছাই। পাটালি কামাখ্যাক লাগ নাপাইলা। দেৱনাদ কৰিয়া সম্বাদ বুলিলো জগ্মতৰি তাক লাগ নাপাইলো। দোআন কৰিয়া মাতিবাক লৈলা। কুবেৰ উতপতি কহিবাক লৈলা. আৰ সুজাক মধ্যক তুলি লোংগিয়া কপাত। মংগহ মগজুক ককি খাওঁ খাও তাক খাও। কবে আজ্ঞায়ে ৰামৰ আজ্ঞায়ে ভৈৰবিৰ বচনে সবাক মাৰি কৰিলো ছন্ন। হুং হুং দায়ন, হুং হুং ৰামন তয়ন জৈবে দেবিৰৰ ৰংগে হুং হুং জয়নঃ ৰামনদয়ন জেইবেলা গোসাই দাযান কৰিলা, সিদ্ধৰ যাত্ৰা গোসাই পুছিবাক লৈলা। দাক দিয়া দয়ানক লাগ নাপাইলা। দায়ন মন্ত্ৰ লাগ নাপাই দায়ন মনত্ৰ পাতালে জাই। পাতালৰ নাগ নাগিনি ভাগি পলাই। দেখি দায়ন দাক বিযুগ্ৰযেদায়ন ছক্কদায়ন, কুক্কুজেদায়ন,

বাজ্ঞদায়ন, লগুনাজ্ঞদায়ন, দাকল্প ভৈৰবি দাগনক লগাপইলো। ঊই ঊই ৫৮ দায়ন, [illegible] দাজদায়ন পৃক্তনোৰোগাহো দাকাঁদ য়াপোছৰেক্তকব লাকলে ভৈৰবি মন্ত্ৰ সিদ্ধ লাগ পাইলো। আছোক্তেন [illegible] পাইলা মালা কুলৰ জল। কুবেৰৰ মাকো বান্ধিবে লাগিলা। আনবাঙ্ক লাগিলা আলুপাতাল নাগিনি আনা [illegible] দাংগ ভৰি মালা। বঙ্কণিতত্তে বসিয়াই সুকণি কিমলোদযনে।ভৈৰবি মন্ত্ৰ মায় [illegible]। মাৰিব আইল। তৃদশ কোটি দেৱতাৰ উৰি গৈলামালা। কুমালা কুমাকাসৰ চামন দেৱগণ লাগ নাপাইলো। হং হং দয়নব। ভৈৰবি ভাবি পাতালৰ নাগিনি আইল লোহাৰ দাংগ চামৰ ভৰিমালা। আকাশৰ ৰবি পাতালক জাই। নাগ নাগিনিক লাগ নাপাই। পাতালৰ পৰা আকাশক জাই। চন্দ্ৰ সূৰ্যাক লাগ নাপাই। মেৰু মন্দৰ ভাগিলা জাই। আকাশৰ [illegible] ভৈলা। আকাশ [illegible] দক্ষিণৰ পৰা বায়ু [illegible] বাট [illegible] লৈলা। দক্ষিণ [illegible] পশ্চিমে গৈলা। পশ্চিমৰ ধন কুবেৰৰ লাগ পাইলা [illegible] দেখা ধনকুবেৰৰ আগে চাই দোখ জমহত্ত পলাই যাই জমৰ আজ্ঞা সুনি জাদি ধনকুবেৰৰ আজ্ঞা পাও। মাৰি [illegible]। [illegible] ধনকুবেৰে হাসিবাব [illegible] লাগিলা [illegible] কাই [illegible] পাও [illegible] জমৰ পাতত ৰহিলো মই [illegible] পলাই [illegible] গৈলো [illegible] পাইলো ভৈৰবি মন্ত্ৰক সাধবে লৈলো। তাত সিংহাসন পাৰিয়া দিলো। আসি ভৈৰবি বসিলা তাতে। ৰত্ন সিংহাসন ৰহিলা তাতে। ভাগসুৰে ধুৰাই গৃহক নিলাব কস্যপ ধৰিয়া মাৰিম মই। নবহা পৃথিবী নহবা তই চুলিত ধৰিয়া তুলিম মই। দেখি জমৰাজা তলতৰি কম্পিলা ভৈৰবি মন্ত্ৰক হুংকৰিলা।দেখি ভৈৰবি গৰ্জিবাক লৈলা। সাত পাতালৰ দেব পলাইবে লৈলা। হিৰ হিৰ গিৰ গিৰ পৃথিবী থান লৰে। থাক থাক শব্দে সদলি যেন ফুৰে। মেঘৰ গৰ্জন জেন বাৰিবাৰ দেব। ভৈৰবিৰ আগত আবে কোন দেব। দেখি ভৈৰবি হুংকাৰিলা। চইঅংগ কম্পিবে লৈলা। তৃদশ কোটি দেব পৰিলা। দেখি জমৰাজা আছ চাই দেখিয়া ভৈৰবি চক্ষু উৰাই। জমৰাজা লৰৰ দিয়া পলাই। নাগপাশ থানলাগ নাপাই। হু হু ৰকি চন্দ্ৰ হাই। দেখিয়া ভৈৰবি গাৰৰ বিদামানে দুই দন্তে দেখি তোৰ ব্ৰজৰ্বৰ সমান। চক্ষু দুটা দেখি তোৰ মচুৰ চুত। দুই কাণ দেখো তোৰ ৰক্তত পিত। দুইবাহু দেখো তোৰ বৃক্ষৰ সমান। হং হং দায়ন, হং [illegible] চামন, চেচুজানি মৰণে কুম্ভৰ ভিতৰে কুম্ভৰক বান্ধিবা। বান্ধিলো ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশে। জক্ষ জখিনিক বান্ধিলো তেবে। জত জক্ষ বন্দি ভৈলা জেবে চুহি খাৰিবংগ বান্ধিলো তেবে। ভালুৰা বিৰা বন্দি ভৈলা জেবে। সকৈ বিৰাক বান্ধিলা তেবে। হাগুৰি শিৱ

বান্ধিলো জেবে জুটুলা জুটুলিক বান্ধিলো তেবে। বেঙ্কামুখীয়াক বান্ধিলো জেবে। চাপৰি গালিকে বান্ধিলো তেবে। দমকা মুই বন্দি ভৈলা জেবে। নাগেশ্বৰীক বান্ধিলো তেবে। পক্ষপাতট দেৱতাৰ বাস। ভৈৰবি মন্ত্রে ভাংগিলো ভাস। কন্ধমটাক বান্ধিলো তেবে। নিথেংগিয়া বন্দি ভৈলা জেবে। নাতেংগাৰাক বান্ধিলো তেবে। ভৈৰবি দেৱক বান্ধিলো তেবে। জলৰভূতক বান্ধিলো জেবে। জলন্ধসৰক বান্ধিলো তেবে। চাপৰি গালিক বান্ধিলো জেবে। তৃদশ দেৱ মাদে হুমদে আছে। তাক বান্ধিবে লাগি ভৈৰবি সৈন্য আছে, জলকুবেৰক বানিধেলো জেবে। ধন কুবেৰক বান্ধিলো তেবে। মতিয়া কুবেৰক বন্ধি ভৈলা জেবে। পদাকুবেৰ বন্দি ভৈলা জেবে। হকুবাই কুবেৰক বান্ধিলা তেবে। চেকা কুবেৰক বান্ধিলো জেবে। নাগল কুবেৰ বন্দি ভৈলা তেবে। সাত কুবেৰ বন্দি ভৈলা জেবে। সাত কুবেৰ লৰস তই ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশে বান্ধিলো মই। গোপাল ক্ষেত্রক বান্ধিলোজেবে। হৰি পাল ক্ষেত্রক বান্ধিলোতেবে। জয়পাল খেঁত্র বন্দিভৈলা জেবে। আকাশি খেত্র বন্দি ভৈলা তেবে। জলক্ষেত্র বন্ধি ভৈলা জেবে। আঠাৰ খেত্র বন্দি ভৈলা তেবে। ব্ৰহ্মাদেৱক লগা নাপাইলা। নাগপাসে বান্ধিয়াথৈলা। কৈলাস পুৰক গৈলেক জেবে। মহাদেৱক পাইলেক তেবে। হাতত ব্ৰজ্ঞ তাতট তৰ দেখি পাৰ্বতি সৰ্ব্ব কাৰ্য্য দেখি পাৰ্ব্বতি খল খলি হাসে। তৃদশ কোটি দেৱতা ত্ৰাশ লাগে। তৃদশকোটি দেৱগণ ভাগি পলাই। জৰন্ধবিৰা তোৰজানো জাত। তোক মাৰিলে দোভাগ ৰাতি। ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশে বান্ধে তিনি কাতি। ভৈৰবিৰ বচন মনত লই। বান্ধো দেৱগণ সংগে গই। আকাশ পাতাল সিমা কৰি। বান্ধো অমুকা ৰুগিৰ আগ ধৰি মোৰ হাক গুৰুৰ দাক বান্ধিলো দেৱ নিচলে থাকে আইকামাক্ষ্যাৰ মাথা খাস। ভৈৰবিৰ চক্ৰত পৰি মৰস।।**।

অৰে ভৈৰবি তোৰ জানো জাতি। তৃদশ কোটি দেৱতা আসিলা দোভাগ ৰাতি দেখিয়া ভৈৰবি চক্ষু পকাই চাই। তৃদশ কোটি দেৱনগণ ভাগি পলাই। জক্ষ জথিনি প্ৰেতনিয়ালিনি ডাকিনি জুগুনি সুগুনি তৃধনি আসে ভৈৰবিৰ ঠাই। দেখি ভৈৰবি চক্ষু পকাই চাই। সকলো জক্ষিনি ভাগি পলাই। দৈত্য দানৱ আসে ভৈৰবিৰ ঠাই। দেখি ভৈৰবি চক্ষুপকাই চাই। কুবিৰ কুবেৰ বিৰা ভাগি পলাই। ধনু ধৰি আছে চাই। ধনৰ মায়া পাতালে জাই। ধনৰ সকল ভাংগিয়া চাই। ধনৰ আশামাৰি পথাই। আঠ কোৰৰে আঠ কায়া। ভৈৰবি মন্ত্রে মাৰিলো মায়া। চাৰি ৰাজ্যৰ চাৰি কায় সনাৰমুড়ে ভৰি দিয়া ভৈৰবি মন্ত্রে মাৰিলো মই। সিলাৰ মায়া আতে তাই ভৈৰবি মন্ত্রে

বান্ধিলো চামৰ জৰি। গোচামৰ জৰি গলত দিয়া, সদৰ দেৱ বন্ধিলু গৈয়া। হুং হুদায়নং ভৈৰবি মন্ত্ৰত কৰি ভই ধন দেবে গৈইলেক উঠি সোনাৰ মায়া সবে উঠো চাৰ ভৈৰবি মত্ৰস্বৰ্গ সত্য পাতাল ভৈৰবি মন্ত্ৰে গৰ্জ্জিবাক লৈলা। পাতালৰ নাগিনি কম্পিবাক লাগিলা। ধলৌ পলৌ কৰি পৃথিবীত পৰিলা। মৰোমৰো বুলিয়া মনুষ্যক পাৰে দাক অসিয়া ভৈৰবি ধৰিলেক মুত্তি তৃদশ দেৱতাৰ বাণ চক্ৰ গৈলা পানী উঠি। মনুষ্যৰ কামে ভৈৰবি বাণগাঠি। কোন গাঠি ৰাম গাঠি। কোন গাঠি লক্ষণৰ গাঠি। ভৈৰবি গাঠি লাবস চাবস। ৰাম লক্ষণৰ ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰৰ চক্ৰত পৰি মৰস।।**।। জেইবেলা ভৈৰবি দয়নকৰিলো ভৈৰবি মন্ত্ৰ সাৰ পাই ভৈৰবিৰ বচন ভৈৰবি আই। ভৈৰবি মন্ত্ৰ দাৰকোবাই জাৰিবাৰ লৈলা তৃদশ কোটি দেবে আছে চাই। ভৈৰবি মন্ত্ৰে লাগ নাপাই। দায় নকৰিয়া মৰিলা গৈ ভৈৰবি মন্ত্ৰে আছিলা চাই।দেখি জমহত পলাই জাই। ঐসান লৰে জমৰ থাই দায় নকৰিয়া জমৰহত পলাইলা ছান্দি দোসান কৰিয়া পেলাইলা বান্ধি। দেখি জমৰাজা আছে চাই। পাট এৰিয়া পলাই জাই। ঐশান্য কোনত জমৰ ঠাই দায় নকৰিয়া পলাই জাই। জত দূৰ দূৰ সুন তৈতে দুৰ হয়া জাইবি। বিৰা কুবেৰ ভাগি পলাই। ভৈৰাবি তাক সুনিলা। তৃদশ কোটি দেৱতাগণ মনত গুনি সুনি ভৈৰবি আকাশে গৈলা। জমৰ পুৰে বন্দি হয়া ৰৈলা। ভৈৰবি দয় নেবান্ধিবেক জাই। জমৰ পুৰত থাক সিতাও দোৱা নকৰিয়া বান্ধিয়া থওঁ। দোৱান মন্ত্ৰ গৈলেক উৰি জয়ন পুৰে মৰিলা গুৰি। সাতো পাতল ভিৰিলে জোবে তৃদশ দেৱতা কম্পিলা তেবে। সাতালি পৰ্ব্বত খলক লাগিল। মেৰুগিৰি পৰ্ব্বত ধলিধলি পৰিল। দাৱনকৰিলো মনত গুনি ভৈৰবি মন্ত্ৰ সুনি। ভৈৰবি দৱন গৰ্জ্জিবাক লৈলা। সাত টাল মেৰু ধলি পৰিলা। মেৰি সিখৰ লঙ্কাপুৰি ভৈৰবি মন্ত্ৰ আছে জুৰি। লৰদি পলাই জমৰ ভাই। দায়ন মন্ত্ৰে খেদিয়া খাই। লৰদি পলাই সৰ্প্পৰ ভাই। দসন চোবাই খাই। লৰদি পলাই জক্ষৰ ভাই। দসন কামুৰি ছোবাই খাই। লৰদি পলাই কুবেৰৰ ভাইৰ ভৈৰবি দয়নে লাগ নপাই। দশন কামুৰি চোবাই খাই। তৃদশ কোটি দেৱতা ভাগি পলাই। দয়ন মন্ত্ৰে খালে চোবাই। তৃদশ কোটি দেৱতাত ভাগি দুৰে পলাই। দৱন মন্ত্ৰে খাইলে চোবাই। তৃদশ কোটি দেৱতা এবেশ্বৰে পাই। সমস্তে দেৱক পেলাইলে খাই। দেসন মেলিয়া খেদিয়া জাই। মুলৰ দেৱতা পেলাই চুছিয়া সমস্তে পলাই জাই। দায় নকৰিবা চুছিয়াক বান্ধো, দায় নকৰিয়ু চুছিয়া চান্দো। চুছিয়া ভুত পলাই আছে। পিৰি ভৈৰবি দয়ন কৰে। মেৰুমূলে ভৈৰবি থিউ। তৃদশ কোটি দেৱতাৰ উৰি গৈলা জিউ। দৱ নকৰিয়া মাৰো ভৈৰবি বৰি বাণ। সমস্তে দেৱক কৰো নিৰ্য্যাণ। ভৈৰবি দাৱনে পাইলেক লাগ। গায়ন মন্ত্ৰ আমাৰ

ভৈলা ক্রমৱাল। আলচি চৰছি পালে গোসাইৰ পাস। গোসাইৰ পাসত পৰিক্রা জেৰে ৰাখা ৰাখা প্ৰভু ভৈৰবিৰ হাতে। এহি বুলি গোসাই আলেচে কাৰ্য্য। তৃদশ কোটি দেবতা পাইলেক লাগ। সত্যকৰিয়া সত্য জাতি। ভৈৰবিৰ কথা সুনি পলাই বিৰাট ক্রৰকৰাছি। পাছে পাছে ভৈৰবি সিঘ্রে চলি গৈলা। দাৰন মন্ত্রে লাগ নাপাইলা গোসাইক দেখি মনত গুণে। গোসাইৰ আগত বহিলাকোন। গোসাই ভৈৰবি ভৈলাথিত। গোসাই আছে পৃথিবী চাৰি ভৈৰবি দৰানে গোসাইক কৰে স্তুতি। তৃদশ কোটি দেৱগণে পলাইলা উঠি। দেখিয়া গোসাই ঠাপ দি ধৰি। ভৈৰবিৰ আগত গোসাই দিলা। তৃদশ কোটি দেবতাৰ লাগিল ত্রাস গোসাই বোলে নামাই থাক দোবৰ কুমাৰি কাম্পবে লৈলা। ফুলেশ্বৰি পেংগুৰা ভৈলা। কায ঢাছিবিয়া ধুাৰ নপাইলা। তৃদশ কোটি দেবতা আলচ কৰ্য্য। ভৈৰবিৰ দোখয় সুখাইত নগ। দেখিয়া গোসাই আছে চাই কৰি সৰে ভৈৰবিক জাই। দেখিয়া দৰানে মাত্রে যোন সুনিয়া ভৈৰবি আসে দৰি। আকাশৰ দেবতা নপলাই সাৰ তৃদশ কোটি দেগণ পলাই ৰাজ্যচাৰি দেখিয়া ভৈৰবি বাম্ভৰাৰ লৈলা। আকাশ স্বৰ্গ বসুমতি বান্দ পাৰিল। দৰান মন্ত্রে লাগ নপাইলা। ভৈৰবিৰ বাণ জাই তেখনে মাৰিলা। স্বৰ্গ মত্য পাতালত ধলিয়া পৰিলা কাতৰ পুতন বাণ বান্ধত মৰিলো। সৰ্ব্বমুখি বাণ বান্ধত মাৰিলো। দুই পাৰ ঢিংগি তাৰ পাতালে পশিশা অগ্নিসন্ধাৰিতাৰ মাথত মাৰিলা নাকে মুখে তাৰ ৰুধিৰ বাহিলা বৰতাল আসা বাণ তাৰ হিয়া ভৰিলা। চুকত বহি তাৰ ৰুধিৰক দিলা। চক্ষু দুটা ভৈৰবিৰ ওঁৰবণ ভৈলা পাতালৰ চাই গৰ্জ্জিবাক লৈলা। তৃদশ কোটি দেবতাৰ থলক লাগিলা। পৃথিবীখান ফুৰে গোসাই আছে থিৰবৰি। ধাৰ সিঘ্রে বেগে ভৈৰবি আসে চানি।দেখে ভৈৰবি গহেৰে আসে চলি দেখি গোসাই ভৈৰবিৰ আকোয়ালী ধৰি। পাতাল পুৰৰ সিমা তলে দেহ ভৰি। এহি বুলি গোসাই ভৈৰবিৰ বচন আছে ধৰি। কি কাৰ্য্যে বৰনি ভৈৰবি হোৱে আমাত যদি আমি বেটাছই আছো তোমাৰ আমাৰ বন্ধ কৰা কিয়। পাতালৰ সিমা এহি কথা সুনি গোসাই মনত গুণিলা। কথা সুনি গোসাই বৰদিয়া গৈলা। মোৰ সুনাকৈলো অজৰ অমৰ হৈবি। ভুত পাষণ্ডক ক্রমপুৰক মাৰি পঠাইবি। পূৰ্বাদশক চাই ভৈৰবি হুংকাৰ চাৰিলা। তেতিক্ষণে ভৈৰবি পাতালক গৈলা। মোৰ কি মৰো ভোখৰে জাতহোৰা কি দহাই ভৈৰবি দাক। দহাই বৰ কলাৰ সুবনে বাবিত বনে সাবৃত চিল কি ছিল খুৰ ভৈৰবি মন্ত্রৰ পাযা জ্ঞিজানে পাই। তৃদশ কোটি দেবতাৰ উৰি গৈল স্ৱিস্থ।*। অৰে অৰে চামন উতপতি ভৈলি। দমনকচা মনক। এক থাইপাইলি হেৰো মোৰ পুতা দমন ভৈলা জাত। তৃদশকোটি দোৱতা নপসিবি মোৰ আমুকা ৰোগিৰ

গাত।।**।। তৃদশ কোটি দেৱগণ পলাই এৰি ভৈৰবি দেৱগণ দয়ন। বুলি মাতিবাক লৈলা। তৃদশ কোটি দেৱগণ ভয়ে ত্রাস ভৈলা। ভৈৰবি দাৰনক সিদ্ধে আনি দিলা। সিদ্ধৰ বাধাইৰ কোন কোন নাও। একাংগি একমালিবেহা খাখিহিয়া খালি নাওঁ। সাগৰ মসা মগৰ বান্ধিলাগৈই। মোক কি জাংগকি কহো দেৱন জাংগো ভৈৰবি দয়ন। কি [illegible] কিবাত। মাৰাগাৰো তৃংগেদিকে দায়ন কিগনমনংগ জান্ত। জিবেলাই জাই জিবেলা ভৈৰবি আসন পাৰিলা। সিদ্ধে লাগ পাইলা। হুবুলি ভৈৰবি হিয়াত মাৰি লাথি। তৃদশ কোটি দেৱতাক মাৰিলা সমূলি। হুবুলি ভৈৰবি সিদ্ধে গৈলা [illegible] তৃদশ কোটি দেৱতা পলাই জাই চাৰি। মুচ্চাজাই পৰিছে মাৰক প্ৰভু ভৈৰবি মন্ত্ৰ [illegible] শৰীৰ ভৈলা দৃঢ়। বুলি মাতি জঙ্কাৰি উঠি দিলা লৰ। লাম্ফাদ কেশক ধৰিলা [illegible] ভৈৰবিৰ মাৰোগা ভৈলাগেদৰ দয়ন মন্ত্ৰ কথা সুনিবাক পাই। [illegible] পলাওঁ জেতানুসমাৰু ভৈৰবিৰ সাৰি। তৃদশ কোটি দেৱগণ পলাই [illegible] মনত গুণি দৰনক কৰিলেক সাৰ। মোৰ ৰুগিন [illegible] ঘাৰে। [illegible] ভৈৰবি। নালে বিধা কথা [illegible] সুমানিকাল পাত [illegible] পৰাণ্ড [illegible] ধনন্তিৰ [illegible] মহাদেৱৰ [illegible] সকল [illegible] পাও মাৰাৰ আকাশে সুৰন দয়ন। [illegible] তৃদশকোটি [illegible] কথা [illegible] তৃদশ কোটি দেৱগণ নাথাকিবি [illegible] ধনকুবেৰ [illegible] লই ভৈৰবি [illegible] কোটি দেৱগণ কৰি তাই চয়। জমদূতক [illegible] ভৈৰবি জাই ধাই। দেখি [illegible] পলাই। জমলপাই পাছসনো জমক মাৰি কুঁৱৰি যদি হোৱা কিমাৰুগুছি। কমাতং কিকপন্ত চিকিজমনি, বিতাবিসং [illegible] কিবাপায়া কৃপাট। কিবিৰ নাসং কিদযনং। অক্তপজনং কিখঙ্কো কিখা, ৰেংগকিজায়ে কিদয়নং পত্ৰকিকমখা। ভৈৰবি দয়নতং, কিজিসিনং গুৰু কিয়নং উশ্বৰ আগেগে কি বলন্তে কি আকাশে সুৰনদৱন কিক্তিবিষ চাদকিয়া ববাৰুনং, কিবাউকি বায়ুসং ছুগুকিৰনং কিমনং কিন্তধৰনওঁ কিচম্ছিমাঅগ্নুজলং কতিসিদুৰিলা খেয়দিলেখাও। বনিজলং হুহঙ্কামগাৰকিপিৰকি লাম্ফুহাই ৰংগকৰন্তে ভৈৰবি দয়নং। বামকি লক্ষনং ভৈৰবি দয়ন, বিন্দি কিঙ্কোগুকিই খাংগোকি দয়ন বৈদ্যদয়ন চাদেকি বাকলওঁ, দাযন, গুৰুৰ হিমনদয়ন, গুমাই খিক্তহোনিফাই দয়ন কিজাঙোগলি, খিথোফিক্কা, কিথালো কিপালোয়ে, কিংগচাৰো সিজায়ো। কিসমানে কি ভৈৰবি দয়নং, [illegible] কিৰমনং

কিকুবেৰং, থামোযহৈবো, জমদাদোয়ন, কিম্বাচিছ্কিদকিদয়ন।।**।। এহি বুলি ভৈৰবি মনত গুনিলা। ঈশ্বৰ মহাদেৱ বৰদিবে লৈলা। সুনিয়া ভৈৰবি অজৰ অমৰ ভৈলা। বৰলৈয়া ভৈৰবি সিগ্ৰেবেগে চলি জাই। তৃদশকোটি দেগণ ভাগি পলাই। দেখিয়া ভৈৰবি ধৰিলেক জাত্তি। চৰ্গ মত্য পাতাল কম্পিয়া গৈলা। কৰিন্ধি বান্ধিয়া ভৈৰবি গৰ্জিবাক লৈলা। তৃদশ দেৱগণ কম্পিবাক লৈলা।*জৈতে জেনি সুনু ভৈৰবিৰ মন্ত্ৰৰ সাৰি. তৃদশকোটি দেৱগণ পলাই ৰাজ্য চাৰি এহি বুলি ভৈৰবি সিগ্ৰে চলি গৈলা। কামাখ্যাৰ পাসতে তেখনে পৰিলা। ভৈৰবি নাম ভৈৰবি দহাই।।*।। দক্ষিণে জমক লাম্ফদিয়া ধৰিলেক লাগ পাই। বান্ধিলা ভৈৰবি মেৰাই মেৰাই। বান্ধৰ চোতত জমৰাজা লৰবি পলাই. স্বৰ্গ মত্য পাতাল কম্পিবে লৈলা। দেখি ভৈৰবি ধৰিলেক জাত্তি। স্বৰ্গ মতা পাতালক পেলাইলেক বান্ধি। বান্ধিয়া ভৈৰবি গৰ্জিবাক লৈলা। মেৰুগিৰি পৰ্ব্বতত খসি পৰিলা। এৰাইবে নপাৰি জাইজমে। ভৈৰবিক কৰে বৰ দুৰ। সত্যে সত্যে নজাওঁ ৰুগিৰ পাসে আৰ। দেখি জমৰাজা দুতসব আসন পাতি জৈত জেনি সুনে ভৈৰবিৰ সাৰি। তৃদশ কোটি দেৱগণ পলাই ৰাজ্য চাৰি।।**।।

নিদানৰ মন্ত্ৰ আৰু ঔষধ

সসৰ্পৰ বিষ নমা মন্ত্ৰ। বুঢ়া আঙুলিৰে টানি জাৰিব।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমো। সত্য তেত্ৰা দ্বাপৰ কলি। কাল সৰ্প খালে আসি। ব্ৰহ্মা বিষ্ণু ভৈলা উতপতি নাই বিষ নাই।। ** ।। ব্ৰহ্মা বিষ্ণু মহেশ্বৰ হৰ বিষ হৰ তাহনি, বিজ্ঞনি ফুতনি সূল পানী উঠি পৰ।। **।।

সাপৰ ধৰনি মন্ত্ৰ।।

চুৰ চুৰ মহা চুৰ সাগৰে বান্ধো নাৰিপুৰ। সাগৰ সুকাই পৰ্ব্বত লুকাই তেবে আমুকাৰ চুৰগু মুকলে। ধৰনি ৰতি ধৰনি পতি ধৰনি ধৰো মই। আমুকাৰ সাতো সিৰ আতি। গংগাৰ তিৰত দস বামুণ কপিলা মাৰস যদি মোৰ চুৰ ধৰণি লৰস। মোৰ হাক গুৰুৰ দাক জৈতে থয়ো তৈতে থাক।। **।।

সাপো খোৱা বিষ ধৰণি মন্ত্ৰ।। ইথাবান্ধো, বিথা বান্ধে গৌৰি পাৰ্ব্বতি মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক জেমনে বান্ধো তেমনে থাক। হাক চাৰি বিষ ইজাই জাস। উঠৰ গুৰুৰ মাথা খাস।। **।।

বিষৰ তিপনি মন্ত্ৰ।।

বিষৰ থেৰিজাহানি বিষ উতপতি ভৈলা। শিলৰ পুখুৰি শিলৰ নাদ বিষেত্ৰয়োকৰে সেহি ঠাই। পৰ্ব্বতৰ উপৰে বিষে ঠাই বিষনমাই আনিলো। হৈৰ তেৰাই। হাতৰ বিষ হাতট মাৰিলো। পটাৰ বিষ পটাত মাৰিলো কান্ধৰ বিষ লাগিল

জেবে আমুকাৰ বিষ গুচিল তেবে। পূবৰ পৰামাবিলো পশ্চিমলৈ বই জাই। নেদেখিলো নুসুধিলো নৰদি গোসাই। গোবালত জনালো খাব দিবো একিৰহিবো তাতে ধৰিলো কেপাইলা বিষ নাই। বিষতাত বিষ নাই মোত। বিষ বিষ কাই গৰুগে মলছিলে ঠোট কৰ্ণজল বিষ উপৰক ধাৰে মাৰিলো অপাপে কতে মায়ে অ্মায়ে, কৰিলো অনাদি বোলন্ত সিদ্ধগুৰু মহেশ্বৰ। কুচৰচাতিতে নমাইআনো হৰো ৰোগ বিষ আমুকাৰ মাথাত প্ৰদিপ জলে। তিপনি মন্ত্ৰত সমস্ত বিষ হৰে হৰ বিভৰ হৰ আমুকৰা বিষ ব্যাধি পানীকৃত্য হই পৰ।।**।।

কাম শক্তি বঢ়া ঔষধ

গোতা মগুমাহ এক মুঠি, জালুক একমুঠি, জধানৰ চাউল এমুঠি, তিল এক মুঠি, এই চাৰি আমৰ খুতি পাগ মাৰি চামৰ পিৰাত বহি এৰাগাখীৰত সিজাই অগলতি কলাপাটত বহি খাব। তিনিদিনলৈ তেওাগাখীৰ, গুৰ নাখাব খৰলিকৈ আঞ্জা খাব।।

গাঠিয়া মুদগৰৰ ঔষধ

ৰংগা আগিয়াচিতৰ শিপা, কতিয়া জালুকৰ ছাল, ববচাৰ শিপা, জালুক পাঁচটা, লোন পাঁচৰতি, বটি কুহমলিয়াকৈ খাব।।

জেতুকা, সোণবৰিয়ালৰ মূল,গ বচাৰ মুল, এই তিনিৰ ৰস উলিয়াই কচুপাতত খুৱাব।।

কুহুম সাৰ

লক্ষণ ঃ প্ৰথমে বুৰবুৰিয়াদি ফোহা হয়। খজুৱালে ঘা হয়। দেকদেকিয়া দি পানী বই। সেই পানীবোৰ এঠাৰ দৰে। জতে পানী লাগে তাতে ফোহা হয়। তাৰ ঔষধ।।

নিলকণ্ঠৰ শিপা, বোকোৱণ বিহৰ শিপা, কেতেকি ফুলৰ শিপা, মদাৰৰচাল, (উভতাই আনিব) বনাউৰ শিপা, পান এ পাত বটি দিব।

গাত ঘামচিৰ দৰে গোটেই গাঁয়ে হয়। আৰু খজুৱালে ফোহা ভাগি দেকদেকিয়া হয়˙তাব ঔষধ।।

জাকিফুলিৰঞ্জা, এদলিয়া ধেকিয়া, দুবাকাছৰ কণি, ডেকা গছৰ তামোল, চাৰিকো বটি ঘহিব।।

ক্ষুদ্ৰ সৌচত তেজ গলে তাৰ ঔষধ।।

১। কুকুৰ সুতাৰ আগৰ ৰস, একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰ, পুৰাজাতি কুহিয়াৰৰ ৰস, আঠিয়া কলৰ গুটি গুচাই লব। তিনি মঙ্গলবাৰে ৩ পালি খাব।।

২। চেংগেলী মাছ এটা, সৰু মানিমুনি, দিঘলতিৰ আগ ৫ টা, সৰুআগ ৫ টা.

চুমগছৰ ৰঘুমল্লাৰ আগ ৫ টা, লোণ জালুক দি ৰান্ধি খাব।।

গাঠিয়া মুদগাৰৰ ঔষধ

লক্ষণ ঃ গাঠি গাঠি ধৰি পোৰে।।

১। জাতি কুঁহিয়াৰৰ ৰস, ভ্ৰমলাখুতিৰ ৰস, মিঠাআমৰ দক্ষিণৰ চাল কুকুৰ সুতাৰ ৰস, একে বৰণৰ গৰুৰ গাখীৰ, গোত কৰি পাগি খাব।।

মালভোক শাক, চেংগেলী মাচৰে ভাজি খাব।।

২। এদাৰ ৰস। প্ৰতি সেৰে এটা এফাল জালুক দি পাগি খাব।।

ক্ষুদ্ৰ সৌচত ঘনে বহুতকৈ জাই। তাকে জলসাৰ বোলে।।

১। সিজুৰ আগৰ কোমল সাহ খুন্দি লব, লোন জালুক দি গৰৈ বা চেংগেলী মাছৰ সৈতে ৰান্ধি তিনি পালি খাব।

বিন্দু সাৰৰ ঔষধ

১। আমলখিৰ ৰস, এৰাগাখীৰ সমে খাব।।

শিমামুৰিৰ ঔষধ

১। তিলৰ ফুলৰ গুৰি সিজুৰ আঠা লিপি দিব।।

২। দিমৰু শিপাৰ ৰস, চেংগেলী মাছৰে সৈতে ৰান্ধি খাব।

চুৰ দিয়া মন্ত্ৰ

চুৰ চুৰ মহাচুৰ। চুৰ দিযা আছো অনাদি পুৰ। মোৰ চুৰ লৰে চৰে মেৰুগিৰি পৰ্ব্বত ভাগি পৰে। থিয় হই জাই। সাগৰ পানী পৰিল সুখাই। মই চুৰ ধৰণি দৰো চৌদিশে চাই। ধৰণি গাঠি ধৰাণ মাতি। ধৰণি কৰিচে উজনি ভাতি। উজনি ভাতি কৰিছ তই। ব্ৰহ্মাৰ নাগপাশে ৰান্ধিছোমই। থৈৰো ধৰণি ধৰি মই আহো গুৰু সেৱা কৰি। মোৰ বচন গুৰুৰ দাক জৈতে দৰো তৈতে থাক।।*।।

ধৰণি বান্ধো, গৰণি বান্ধো গলে লৈই। জাই জাতি দৌকৰ মাৰি। ধৰণি ধৰো গৌৰি পাৰ্ব্বতি। চাদাত কাপৰৰ চাই দাত কলিয়া, মই ধৰণি ধৰো গৰু পিঠি চৰিয়া। মেৰুৰ তলে সাগৰ সুকাই। তেহে মোৰ চুৰধৰণি লুকাই।।*।।

বলিয়া শিয়াল কুকুৰে কামুৰিলে জৰা মন্ত্ৰ

মাঘ মাসে সপ্তমি তিথি। সৰমাত হন্তে ভৈল উতপতি। উতপতি হই তোৰ কু-কুপভৈল। এতেকে তোৰ কুকুৰ নাম থৈল। চাৰি গোত দান্তে কৰে জেংগ জেংগ সৰ্ব্ব দাই নগুছিল তোৰ খেং খেং গিয়াতিগাণ সহিতে সদায়ে মাতুল। জৈহিকে জাই

তেহিঁকে পাই লগাই কন্দল। সৰমা মঁই সেহি নজানি মনে পাইলা তাপ। ক্ৰোদ্ধ কৰি সৰমাত ঋষিয়ে তাকো দিলে শাপ। তোহোৰ ঘাৰত মণ্ডনোহোক সদাই। দিশোদিশে ফুৰ তই চুৰাপাতৰ ভাত খাই। সৰমা তাৰ হেন গুণিচিন্তি হিৰাণি। কুকুৰ বিষ জাৰি কৰিলো পানী।।**।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমো। সোণাৰ উধান ৰূপৰ টাক মই ভাত বান্ধো আলাসৰ লাক। বাঘ বৰণি আই মই বান্ধিচো ভাত জুৰই আই পাৰিলে পাত। এই ভাত খাই নিচিন্তিবি আন মোক দেখিবি দেহ প্ৰাণ জদি এই ভাত খাই তই ভাত খাই মোক কৰা বোল মহাদেৱৰ মাথা খাব।

শ্ৰীকৃষ্ণানে নমঃ সোণাৰ নাংগল ৰূপৰ পাল। আহিছে চোৰ জগতৰ কাল। হাত বান্ধো ভৰি বান্ধো, কৰ্ণ বান্ধো, চৈক্ষু বান্ধো, বান্ধো সৰ্ব্ব সৰীৰ বান্ধো চৈদিশ বান্ধিলু শৰীৰ চোৰৰ দৰেত গজত উঠিচ চাৰি দিকি বান্ধিলো চোৰ কৰে উজনি ভাগি। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক নিনিবি চোৰ অন্তৰি থাক। যদি মোৰ বচন লৰে চৰে মহাদেৱৰ চক্ৰত পৰি মৰ।।**।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে মনঃ মন্ত্ৰ ও নমো মই চক্ৰ পাল এহাজ্ঞক্ষেসেনা। পাড়য়ে স্বহা।

জৰৰ মন্ত্ৰ

ঘৰে ঘৰে জৰি জৰ জানো তোৰ জাতি। ৰজখলাইৰ পো ক্ষেত্ৰ কলাইৰ নাতি। সাৰি কাণিৰধুচুলি। সুনিপুৰে বাস। ঘৰে ঘৰে জৰৰ এজৰাছে ৰুমুসুদেজাস। ইলিজৰ দিলি জৰ শ্ৰীষ্টিজৰ, বাজস জৰ পতি জৰ, হাব জৰ. গোত্ৰজৰ, দৰয়া জ্বৰ. অৰে অৰে জৰ লঙ্কাৰ পৰা পৰি লঙ্কাপৰ ৰামৰ আজ্ঞা বিভিষণৰ ঘৰে শ্ৰীৰামেচৈচন্ত হৰে। মই জৰ জাৰো হুংকাৰে। চাৰিজা লংকাৰ পাৰ। ই আইনত নাই তোৰ পাবো ঘাৰ। শ্ৰীৰামৰ থৈইচন্ত হৰে। মই জৰ জাৰো আমুকাৰে মই জাৰোমুঠি চৈসন্তি চুৰচণ্ড জা আগুনি উঠি।।**।।

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ কালমেঘৰ পানি। ভালুক মাৰৰ চাক মই ভগা খোলাখাপৰি জাপি থয়ো চমাইলে থাক। জদি তই থালি লৰচৰবি। সুক মাৰাৰ মাথা খাব। মোৰ হাক গুৰুৰ দাক জেনে বান্ধিলো তেনে থাক।*। ধৰণি ধৰো দেৱ তৃদশ কোটি দেৱতা লগা আকাশৰ চন্দ্ৰ খসি পৰে। তেবে মোৰ ধৰণি লৰে। গুৰুৰ বচন মোৰ হাক মই ধৰণি বান্ধো সেই পিনে থাক। সেই ইক্কিনিৰো পৰালৰস কাই ধৰণি আতি ধৰনি জাতি ব্ৰজ বান্ধো চক্ৰ মতে থয়ো। আমুকাৰ দশশিৰ বান্ধো দেৱ মণ্ডলত বসি। গুৰুৰ বচন মোৰ হাক। সেই ইক্কিনিৰো পৰালৰস কাই ধৰণি আতি ধৰনি

জাতি ব্ৰজ্ৰ বান্ধো চক্ৰ মতে থয়ো। আমুকাৰ দশশিৰ বান্ধো দেব মণ্ডলত বসি। গুৰু বচন মোৰ হাক জৈতে বান্ধো তৈতে থাক।।**।। আকাশেৰ পানী পাতালৰ মাটি হাজুয়াক মাৰে আনিলে কাটি। খচি গুলি দিলে চাকটৰ থালি থালি হ'ল ব্ৰহ্মাৰ পাকত। মাৰে ধৰিলে চাক মই ধৰিলো পাক। জেবে থালি কাত মোৰ আজ্ঞা এৰ।।**।।

জুইয়ে পুৰিলে জৰা মন্ত্ৰ

অগনি কুমাৰে আনিলে মাটি সেইবেলা ভৈলা দৈবকি কুমাৰণি। গঢ়িলে থালি জেৰে থালি ফুত জেবে থালি কাট মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক পাতিলো থালি নিচুক হই থাক।।**।। শ্ৰীব্ৰহ্মা গুৰুসেৱা অগ্নি জাৰো মাৰো অগ্নি উঠিল ফাস্কেবাৰে অগ্নি মাৰো হনুমন্তৰ মুখে। ৰামৰ বচন জৈসানি হনুমন্ত লঙ্কাক গৈল মুখৰ অগ্নি মুখে নুমালে হৰি বিষ হৰ সিতা মাইৰ মুখে অগ্নি পানীকৃত্য কৰ।। **।।

সিতা সিতা ৰামৰ সিতা ভাগিল হাৰি চৰু লাগিল চিন্তা। কলা কমলা জুৰিলে হাল হাল বাওঁতে উঠিল মাতি ভাগিল চৰু থৈলো মাটি। মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক কৰসে থালিয়ে চাপি থাক।।**।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ চাণ্ডৰকুলিখিতে দৰ মনত বান্ধো হাত মুখ পাব। বায়ে চায়ে বান্ধো। নকাৰোক ৰায় দিছিমিছি। বান্ধো, চক্ষু চক্ষু চান্দি। সিদ্ধ গুৰুৰ বচন সিৰোগত কৰি। নাকে মুখে চক্ষুও সবাকে বান্ধো একত্ৰ কৰি।।**।।

প্ৰভাতে পাতিত বহি পঢ়িব। সভাত চক্ষুত সুন।।

কালিকা মন্ত্ৰ

শ্ৰীৰামৰ বাচা ৰাড়া কালিকা চণ্ডিমায়েৰ বৰ। উথেনখাণ্ডাফুতে নতি ৰক্ষা কৰে। জদি হনুমান বিৰ আজ্ঞা জোংগোহোলোতা অগ্নিশৰ। বায়ুশৰ বৰণশৰ, ৰাখা ৰাখা ৰাখা। জথে জথে জথে। ৰণত জয়। জে আসে আকাশে তাক বান্ধো নাগ পাসে। জে পাতালে আসে তাক বান্ধো কোদালে। এসবড়াক্তিৰা পড়িল মায়া, জাল জেই মাৰে সেয়ে মৰে।মোৰ প্ৰাণপিণ্ড ৰক্ষা কৰে। নাসিবি কাৰ গুলি আমুকাৰ সিমাসঞ্চাৰ। সিদ্ধা গুৰুৰ পাৱ কামৰূপে ৰক্ষা কৰা কামাখ্যা মাৱ।।**।।

হস্তি ঘোৰা দণ্ডচত্ৰ নিলগা সিলাহ আই গোসানি কালিকাৰ বৰ আই তুমি দেবি মাওঁ গোসাইক কৰে ক্ৰাউ লাউ। কপালত পিন্ধিলো কোত জুৰ সমুখে

ৰৰিলো।গোসাই তুমি ৰক্ষা কৰাআমাক। নাকাতে লো লোহাড়ি নুফুতে জোংগ জাঠি। নুফুতে লাগিলাই। নুফুতে কাৰে জুজি বৃাগি আহিলো হৈলো বণ। জয়ৰণ কৰি গোসাই আমাক দিলে বৰ। ৰণ চড়িআন কৰিচো নাই কাকো দৰণগুৰুত শিকিবো। এই নটা তিয়াই গোসানি মাৰ তুতি কৰিবো সাখি উপৰত কৰিলো চন্দ্ৰ সূৰ্য্য দুই ভাইক সাখি তলত কৰিচো আই বসুমতিক সাখি। লক্ষ লক্ষ কন্টক গোসাই আনি ৰাখি।।**।। মালমন্ত্ৰ যুজন্তে হনুমন্ত্ৰ কলাংগুলেত যুজন্ত। বিজয়ং যুদ্ধে হনুমন্ত সুবিক্ৰমং।।**।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ ব্ৰহ্মনালে গৰাহো মই নালে চাপো জেইবয়সে গৰাহো। সেই বয়সে থাকো। উতলাকো পৱন। নেয়োতোক আমুকাৰ কেস, দাবি। হাৰ নাৰি চুলকালাহুট জায়োক। আমুকাৰ কায়। অনাদিৰ গাৱ হোৰুসি গুৰুৰ পাৱ।।**।। আৰপতিয়াৰ কৰো নৰপতিত খোজেই বয়সে আৰকৰো।সেই বয়সে থাকো চান্দ সুন্দৰ পতি। আৰজেনকৰে উজা। নিভাঠি পিগুা প্ৰাণকায়ানোহো। নাৰিৰ বৰৰ শঙ্কৰ ভেতিত পিগুপ্ৰাণকায়াৰ ৰক্ষা কৰ। পিগুপ্ৰাণ কায়াৰমাতাৰ ৰক্ষা কৰ।।*।। ভাততাখায়োতে হাত তলৈ পানীচিতা মাৰি খাব। মুশুন দাকে মন্দ কৰিব নোৱাৰে।।*।।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমঃ। একাদশি দিনা দ্বাদশি ভৈলা। সৰমাৰ গৰ্ভে পুত্ৰ উপজিলা। সেই পুত্ৰ নাম সিয়াল। কুকুৰ নাম তৈইলা। তাৰ চাৰি দান্তে কৰে আও জাওঁ তাৰ সৰ্ব্বকালে নুগুচিল খাওঁ খাওঁ দেখে দেখে ফুৰে চুৰাপাত খাই। মাৰিলো শিয়ালে খোৰা জাই। কুকুৰে খোয়া জাই। মোৰ হাক গুৰুৰ দাক মাৰিলো সিয়ালে কুকুৰে খোৰা পানী উঠি থাক।।**।।

চাউল জৰা মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ। আসি কালিকামাথাৰ ফুল। চাউল পড়ি দিয়ো চোৰ বন্দিকৰো। নাজাবি চাউল গৰ্ভৰ ভিতৰে। ক্ষিনিক উত্তৰ কালিকাৰ বৰ সাধুক এৰিয়া চোৰক ধৰ।।**।।

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ। বানলৰে বাণ চলে সাতজাপ বাণ অজপাত পৰে অচলা বাণ বিচলা গাঠি। হানিলো বাণদিন ৰাতি। দিনত হানিলো বাণ কলাজলা কৰি। ৰাতি হানো বাণ চক্ষু অন্ধলা কৰি। মুখত হানো বানে। মুকক্ষানি নিৰে কোচাই। গৰ্ভত হানো বান গৰ্ভ জাই সুকাই। কৰ্ণত হানো বাণ কলাজলা কৰি. দেৱবাণ হানোনিৰোধন কৰি। ভুত প্ৰেত গুলৈই কুবেৰ জক্ষৰ বান হানো। ক্ষিনি ক্ষিনি

দায়ালং কৰি। ক্ষেত্ৰ ধাণ হানোঁ ক্ষিনি ক্ষিনি দায়ানং কৰি। ৰুংগ ৰুংগ ৰাংগ ৰাংগ চুংগ থুংগ ছাংগ থাংংগ স্বাহাংগ মু হংগ।।*।।

পুনিয়া ৰাজপিৰাৰ ঔষধ

লংঙু ফুলৰ শিপা, তৰাৰ গুটি।।

(বত্তি লেপ দিব)

আহোম ফোহোৰাৰ দাৰু।।

১। বিৰালি খুজিয়া লতাৰ পাত। পাতত দি লিপ দিব।

২। হাতি কেৰেলাৰ গুটি, জাতি কেৰেলাৰ গুটি' বটি লিপি দিব

লক্ষণ ঃ ৰোগ পেতত হয়।। তাৰ দাৰু।।

আমহিলতা, ৰক্তচন্দনৰ শিপা, মৰণ এদা, লংবেতু জাইফল, কালাজিৰা, জালুক পিপলি সবাকে বটি গুৰি কৰি লেপ দিব।।

দাঁত পোকৰ মন্ত্ৰ

শ্ৰীকৃষ্ণায়ে নমো. আকাশি স্বৰগ সিমলু ফুলা খৰকে জাবো দাঁত পৰুৱা। কুত কুটাই মই ভাৰা লুত পুতাই। যমদুৱৰিয়ারে ...ৰ ... আনে, সব জদি সব নসৰ জদি ভিতৰতে মৰ। নসৰ ভিতৰতে সাঁব সৰি ... বোবা মুখ জোবা জুবি দৰচক্ৰে ব্ৰহ্মা চোকাৰ বাঁৰ অমুকাৰ দাঁতৰ পৰুৱা আমুকাই জাবে। চৰুপাৰি তোপাতিৰিতা কৰিম চৈসক্তি দাঁতৰ পৰুযা সৰি সৰি পৰি মৰে।।*।।

কাঁহৰ ঔষধ ঃ

১। সৰু মানিমুনি, বৰ মানিমুনি, দুইৰো দুভাগ। লাইজাবৰিৰ আগ ২ ভাগ, নিগষ্ঠৰ শিপা, হাতিকেৰেলাৰ গুটি, খোৰকচৈৰ শিপা, আঢ়েতা জালুক, আঢ়েতা পিপলি, সবাকে বটি জুলিয়াকৈ তপতাই খাব কাঁহ গুচিব।।

২। মালতি ফুল তিনিকুৰি. তিল ফুল তনিকুৰি, লতা দুবাসানিৰ শিপা. আদা, মৰণ আদা, পিপলি নতা, জালুক পাঁচটা ঘিউ সবাকে বটি জুলিয়াকৈ দিনত তিনিবাৰকৈ খাব।।

জ্বৰ আৰু কাঁহ হলে

চ'লগাদৰি গুটি, বিহমনাৰ শিপা, পনিয়ালৰ শিপা, জালুক সবাকে বটি তপতাই খাব।

গাতো আদখনিয়া জ্বৰ। পানী অধিককৈ খাই তাৰ দৰৱ।

কল্পিয়া তুলসীৰ শিপা,মালভোগ কলৰ শিপা, তিহৰণৰ ফুলৰ শিপা, খুন্দি ৰস উলিয়াই তপতাই খাব।

বলিয়া লেংগৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ জ্বৰ উঠে, মানুহজনে অলিয়া বলিয়া কৰে, ভাঙি ছিৰাপোলা কৰি সৰ মাৰে।

১। ওঁৰ শিপা, পাতিদৈৰ শিপা, তিয়হৰ শিপা, এবুৰি ৩টা গুটি, বটি ৰস উলিয়াই কুহুমিয়া গৰমকৈ খাব।।

২। বকুল ফুলৰ শিপা, আকলবিৰৰ শিপা, নাগফুলৰ শিপা খুন্দি ৰস উলিয়াই তপতাই খাব।

ফুতালেংগৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ উশাহ লওঁতে বিঙিফুতি যাই, গাত অলপ জ্বৰ উঠে, মুখখন শুকাই যাই।

দাৰু ঃ ১। দুবৰি শাকৰ শিপা [illegible]

[illegible]

২। [illegible]

কালিকাইতৰ গুটি বটি [illegible]।

সোপা লেংগৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ বুকত সোপা মাৰি ধৰে, কাঁহে গাত জ্বৰ উঠে।

দাৰু ঃ

১। নাহৰ গছৰ বঘুমলা, সত্তাগুটি, তালুক পিপলি মৰণ এদা সাবকে বটি ৰস উলিয়াই পাগ খাব।

তপত লেংগৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ গাতো জ্বৰ উঠে, সৰ্ববগাত্রে পোৰে

দাৰু ঃ ১। বৌমাছৰ পিতৰ চাউল, নাগৰতা, হাইঠাৰ চাল তেজামৈৰ চাল সবাকে বটি তপতাই খাব।

২। মেটেকাৰ আলু, সৰলতাৰ পাত, বাতুলমণিৰ পাত বতি মুৰত ভৰণ দিব।

চাম হাবাৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ চালৰ তলে মগুহৰ উপৰে পুৰি ফুৰে। গা মাৰি মুচৰি নিয়ে।

দাৰু ঃ ১। আমাদাৰ ৰস জাতি চন্দন, দুইকো গাত ঘহিব।।

২। আমৰাৰ আলু, পাতালি কোমোৰা, মেটেকাৰ আলু, কেঁচা আঠিয়া কল, পকা আঠিয়া কল, সবাকে খুন্দি ৰস উলিয়াই এগ্ৰাগাখীৰৰ সৈতে দিনত তিনিবাৰকৈ খাব।।

পোড়া হাৱাৰ ঔষধ

লক্ষণ ঃ সৰ্ব্ব গাৰে পোড়ে, চেংগ চেংগ ভক ভক কৰে, গা ক্ষিণাই জাই, ঘুমতি নাহে।

দাৰু ঃ পানী চেঙেৰি, পানীকলা, মুসাক কেহেৰু সেলুক, ভেত ফুলৰ মূল,

কোৰ হুড়াৰ দাৰু ঃ

লক্ষণ ঃ পেতটো কোৰ হেন বাঢ়ে, ভোক নালাগে, পেতটো ডাঙৰ হৈ আহে, গা সুকাই ক্ষীনাই যায়।।

দাৰু ঃ মৰণ আদা, সোন্দৰ পকাল চাৰি আংগুল, চাৰি আংগুল সিজুৰ শিপা, সূৰ্য্যকাণ্ডি ফুল। দোভাগ ৰাতি বতি প্ৰভাততে খাব।।

উখহা হাৱাৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ সৰ্ব্ব গাৰে উখহে গাৰৰ তেজ পানী হয়।

দাৰু ঃ ১। সিজুৰ পকা তাল, বিলক্ষনিৰ মুল, ভজায়তিৰ পাত, হাইঠাৰ চাল, ৰাতিমণিৰ পাত, সবাকে গুৰি কৰি ল'ব। ৰাতুসালি ধানৰ চাউল তিনিপিঠিৰ কৰাই গুৰি, পাঁচটা পিপলি পাঁচটা জালুক, লোণ সবাকে মিহলি কৰি খাব।।

২। লোহচুৰৰ গুৰী, আহুতিলৰ গুৰি, কুমাৰ চকৰ খোলা, ভাঙৰ গুৰি, দুতোলা তিথা চুৰৰ গুৰি, দোৰোণ ফুলৰ গুৰি, লাতকচিৰ গুৰি চাৰিতোলা, গুণবাজৰ গুৰি চাৰিতোলা, লাইতৰুণ অলপমান, জগৰু কোমোৰাৰ গুটি, জালুক, পিপলি, মৰণ আদা, জাতি আদা, সবাকে গুৰি কৰি দিনত দুই চামুচকৈ তিনবাৰ খাব।

সেন হাৱাৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ খোচ মাৰি ধৰে, উশাহত ফুতে, গাত কিছু জ্বৰ হয়।

দাৰু ঃ চেপাৰ কোল পুৰি চাই কৰি লব, একুৰি এজাত কাইত পুৰি চাই কৰি লব, কতলাপহৰ গু, কেতেকি ফুলৰ দিলা, তেকেই কলাৰ আলু, কোয়াভাতুৰীৰ আলু, কেহৰাজ সবাকে সম পৰিমাণৰ ৰস উলয়াই লব তাৰ লগত জালুক পাঁচটা পিপলি পাঁচটা দি পাগি খাব।

উদফাই দাৰু

১। মাহতিতা, নিলকণ্ঠ, আকনৰ পাতৰ গুৰি, চাৰিটা নেমুটেঙা বাকলিৰ গুৰি জাতিহালধি, কলিয়া হালধি, পিপলি, সবাকে গুৰি কৰি লৈ নিতে আদতোলাকৈ খাব।।

২। উদে বাগৰা ঠাইৰ মাতি, বাদুলিৰ বাতি, উদে আধাখোৱা কৰামাছৰ চাই, বেংগৰ থুই, সবাকে বটি চোকা চৰাইৰ মাংসৰে খুৱাব। খুৱাই বেজ একাঠু পানীত নামিব আৰু পানী ভৰিবে লৰাই থাকিব, বতিয়াই ওৰ নহয় মানে বেজ পানীৰ পৰা নুঠব। তাৰ পাচত এৰাগাখীৰ আৰু কৰকৰাভাত সমে খুৱাব।।

অসৌচ হোৱা দাৰু

১। মালভোগ কলৰ ঠুৰি পাতৰ সৰ, জয়ন্তি পুলৰ শিপা, সোহাতৰ কনিষ্ঠ আঙুলৰি পাবৰ জেখাকৈ তিনিখুতৰকৈ, পাঁচখান তামোল, পাঁচপাট পাণত চুন লগাই আগলতি পাতত সাৰিকৈ থব। আগৰ ফালৰ পৰা একেমুখে খাব।

২। সালখাঠ নাঙলৰ মুখৰ কাঠ, সালধুনা বৰতি লৈৰ পানী সৈতে পাগি খাব।।

মন্ত্ৰৰ ঃ আগে গুতি পাচে পুল, গুতিয়ে ফুলে চপাই বুল, জিকালত অনাদি প্রকৃতি স্রর্জলা, অনাদিৰ কতাইক্ষত মহত উপজিলা, প্রকৃতি আই খাইলে কষ্ট, কৰতি মন্ত্র পঢ়ি অনাদি কৰিলা কষ্ট সুস্ত ভৈল প্রকৃতি আই। ব্রহ্মা বিষ্ণু আছিলেক চাই। ৰংগ ৰংগ ভৈল প্রকৃতিৰ বুচ প্রর্বৃত সমান ওলা মিল, কুচ যোনিবয়ে তেজ ধাৰা। অনাদি বোলে হেৰা একবাৰ ৰমো দিয়োক মোক। কাকুতি কৰিয়া বোলো তোক। হেৰ মৰোমই যোনিৰ বিষে। তেজ জৰি যাই নিশেষে। অনাদি বোলে সুনৰে বায়ু যোনি সুকাইয়া জগতৰ মাওঁ, বায়ুয়ে সুকালা প্রকৃতিৰ বুচ, স্রজিবে লাগিল প্রকৃতিৰ কুচ ওলায় আমুকিৰ গুতি সাল. নৰকত পৰি কি কৰ এতকাল প্রসুতি বাই বাজকৰি দিয়া। সমস্তে লোকৰ দুৰহৌক হিয়া। সিদ্ধ গুৰুৰ পাওঁ আমুকিৰ সাল বাজ কৰা কামৰূপৰ কামাক্ষা মাওঁ।।**।।

বৰতি নৈৰ পানী ঝাৰি খুৱাব আৰু গাত ঘহিব।।

হাদালি কামোৱা দাৰু

ভেদেলি মাহ পোৱা ছাই। কৰদৈৰ শিপা, আমগছৰ বঘুমলা, বৰৰ কুহি, বগৰিৰ গুটি সবাকে বটি খাব।।

দুদ সুংগবলৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ লৰা-চোৱালীৰ ডিঙ্গি সায়োত সায়োত কৰে পানী লগা যেন হয়।

দাৰু ঃ ১। নাকডেঙনাৰ আগ, ধলাঝুগিয়াৰিৰ আগ, গোমধানৰ গুটি, তিনিকো বটি নেমু টেঙাৰ ৰসেৰে মুৰত ভৰণ দিব আকভৰিৰ তলুৱাত ঘহি জুইত তাপ দিব।।

২। চতিয়ানৰ ছাল, ধলা বাহকাৰ আগ, ভেতাই তিতাৰ শিপা, ফুলা হাইঠাৰ ছাল সবাকে বটি ৰস উলিয়াই খুৱাব।।

মেঘ ঘুংগুৰ

লক্ষণ ঃ দেওঁ দাৱৰিলে উকাই। কিচু কিছু কাহে ডিঙি বাজে

দাৰু ঃ ১। কোয়াভাতুৰিৰ আলু, ধেনুমধা, বিহলংগিৰ শিপা, আমচেংগোৰ শিপা, হাতি তেংগেচিৰ শিপা, কটা আংগনৰ শিপা, সবাকে বটি ছাগলীৰ গাখীৰত মাৰি খুৱাব।

২। উনকনাৰি আলু পুৰি নিয়ৰত দি থব। একে বৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰত মাৰি খুৱাব।।

তেজ সাৰৰ দাৰু

১। কুকুৰাঠেংগিয়া শাক, কনা শিমলা আগ মেতেকাৰ কুমলীয়া পাত, সূৰ্য্যকান্তি ফুলৰ পাত, ওদালৰ ছাল (অলপমান), ৰাতশালি ধানৰ চাউল তিনিপিঠি, জালুক, পিপলি কলা লোণ দি ভাজি দিনত তিনিবাৰকৈ খাব (তিনি চামুচকৈ)

২। সিমলু কাঁইট, মেদেলুৱা গুটি, আহুতিল, পুৰণি আমৰ গুটি, পুৰণি ভাং অলপমান, পুৰণি কঠালৰ দিলা, পুৰৈৰ মূল, ৰবিয়ানিসাবতাৰ গুতি, জালুব, পিপলি, লোণ সবাকে ভাজি গুৰি কৰি খাব।

পদুম নলাৰ ঔষধ

গুহ্যদ্বাৰৰ কাষত পদুমৰ চকা হেন বাড়ে তাৰ দাৰু।

১। তেজমুহিৰ শিপা, বলবেলৰ শিপা, নাথ কলপতি তাৰ পাত সৰু নিলকণ্ঠ, কেয়াৰ গুটি, কলিয়া হালধিব তেকুৰি, মাকৰি ঘিলাৰ শিপা, সবাকে বটি লিপি দিব।।

২। পদুমৰ চকা, কচমাছৰ মুৰ, কুচিয়াৰ মুৰ, কনুয়াৰ বাহৰ জেং, কনুয়াৰ ঠেং সবাকে পুৰি চুৰ্ণ কৰি পানী ওলোৱা ঠাইত দিব।

৩। তিনি ৰবনিয়া উৰহিৰ শিপা, কেন্দুৰ শিপা, পানীহালনৰ শিপাস কটাই নাহৰৰ শিপা, নেমুটেঙাৰ শিপা, বাতি একেবৰণীয়া গৰুৰ গাখীৰৰ সৈতে খাব।।

কেচুমুৰীয়াৰ ঔষধ

দেও সামুকৰ চুন, থেকেৰা আঠা, কুজিথেকেৰাৰ আঠা, আমৰ আঠা, চুৰাপাত

তেলোতে হাতত ধৰা আঠা, মৰা কেচুৰ মূৰ সবাকে বটি পিপি দিব।

বিন্দুসাৰৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ সৰু পানীচোৰা বাটেৰে বগা বগা পূজৰ দৰে ধাতু বয়, মানুহজন শুকাই ক্ষীনাই যাই, মূৰ ঘূৰাই তাৰ বিন্দুসাৰ বোলে।

দাৰু ঃ ১। কলগছত উঠা আকাশবিৰিণজৰ পাত, দেমেঠৌকাৰ গাঠি, জয়লা খুত্তিৰ আলু, ৰতজামুলৰ চাল, অমৰাৰ ডাল, দেকাআমৰ চাল। মালভোগ কলৰ শিপা, ওৰ শিপা, পকাভিমকলা, কেঁচা আটিয়া, সবাকে খুন্দি পানী দি ৰস লব। আবাগাখীৰে সৈতে চেনি মিহলাই খাব।

২। সৰু মানিমুনি বৰ মানিমুনি, সিজুৰ আগৰ মজা, দহি কচুৰ শিপা, পৰলালতিৰ গুটি, আহকয়াচপাৰ চাল, আকলবিৰৰ শিপা, কেতেই কঠাল, সবাকে খুন্দি ৰস উলিয়াই এৰা গাখীৰ মিহলাই দুটা গাঠি বাখি ভলুকা বাঁহৰ চুংগাত ওভোটাই বিন্ধি ভৰাব চিকোনকৈ ঠিলা মাৰিব, সাত দিন পানীত পেলাই থব। পাচে চেনি মিহলাই খাব।।

জ্বৰৰ ঔষধ

১। সুকান নহৰ ফুল বতি গাত ঘহিব আৰু খাব।

২। নার্জি পুলৰ পাত বতি ভৰি তলুৱাত বান্ধিলে জ্বৰ কমে।

৩। ভেকুৰিৰ মূল, ভাত তিতাৰ মূল, জনিগুতি উজনিয়া লোন মিহলাই খাব।।

বাদুলীয়া মোৰ

লক্ষণ ঃ পেতটো উখহি আহে বতিয়াই জিন জিনাই তাক বাদুলিয়া মোৰ বোলে।

দাৰু ঃ ১। বনজবাৰ শিপা, ভজাত্ৰতিৰ পাত, জালুকৰ পাত, পিপলিৰ শিপা, আংগনি পানৰ শিপা, কুকুৰাঠেংগিয়াৰ নওটা আগ বটি বৰি কৰি আদাৰ ৰসেৰে খাব।

২। দুপতিয়া এৰাৰ শিপা, ঠৌটনি শাকৰ আগ, কুৱৈ লতাৰ শিপা, দালিমৰ বাকলি, সুমথিৰাৰ শিপা, বাদুলিয়ে খোৱা কলৰ বাকলি, বাদুলিখোৱা কঁঠালৰ দিলা, দুইকো পুৰি খাৰণি সবাই সেই খাৰণিৰে বৰি কৰি মৰণ আদাৰে খাব।।

টাংগোন মৰা মোৰ

লক্ষণ ঃ পেটত পতা গুতি হেন ফুৰে, উজাই বুকত ধৰে, হাত ভৰি কোচাই মাৰি আনে, তাকে টাংগোন মৰা মোৰ বোলে।

দাৰু ঃ ভেদাই লতাৰ শিপা, সেতভেদাইৰ সিপা, দুইবিধ হালধি, মৰণ আদা,

গোখোৰ কটা নটা পিপলি নটা, জালুক ন টা বটি ৰস উলিয়াই তপততই খাব।।

জেঠি মোৰ

লক্ষণ ঃ গাতো অবতবাই ফুৰে, পেত বয়।

দাৰু ঃ ১। বৰ পুনিৰ পিপা, ভাত তিতাৰ শিপা, তোলোঠাকলিয়া, বগৰি গুটি, ব্ৰাহ্মণ, এটা জেঠিদিমাৰ চুকৰি, জালুক, পিপিলি বটি খাব।।

২। দেৱতবাৰ গুটি, গোৰকচইৰ গুটি, লাতকণৰ গুটি, বাহৰ ভিতৰৰ ঘুণগুৰি, সবাকে বটি সিজাই গাত ঘহিব।

নাকেৰে তেজ পৰে তাৰ দাৰু

১। সেন্দুৰ বন্দাকাগজ, চুলিৰ ছাই, সেন্দুৰ সমেত নাকে উজাব।।

২। মৰা মকৰা ৫টা, মাখিৰ মূৰ ৫টা, হৰিণৰ শিঙৰ চোছ বটি নাকেৰে উজাই দিব।

চক্ষু বন্ধা পৰে তাৰ দাৰু

১। সিজুৰ শিপা বাহুত আৰি লব।

২। আমলক্ষি বেলপাত, সিলিখা, হালধি বতি দিব।

কর্ণ তালৰ দাৰু

১। দোৰোণৰ মূল নটা, কলবাকলিৰ খাৰণি, তপতাই দিব।

২। আদাৰ ৰস, সাতখাৰ, সামুকৰ মাংস তৈলত ভাজি সেই তেল কাণত দিব।

গলবেৰাৰ দাৰু

কঁঠালৰ ছাল ওভোটাই আনি বতি খাব।।

গল হেংগেৰাৰ দাৰু

১। কেতেকিৰ পাত বৰুণৰ পাত, বতি দিব।

২। তেজমুইলাৰ শিপা, আগিয়াশিতাৰমূল, মৰিচ, পিপলি বতি খাব।।

গলবিষৰ দাৰু

চম্পাৰ আগ বটি দিব।

গলশিৰাৰ দাৰু

১। ভলুকা বাঁহৰ চোঁচ, কেহুৰাজ শাক, জোৰ তামোল বতি দিব।।

২। ভেত্তাই শিপা, কলা মধুৰাৰ শিপা, জেষ্টমধু সতে বতি দিব।

গলত সপা দিয়া হয় দুই তিনিদিনৰ মূৰত মৰি জাই তাৰ দাৰু

চাস গাহৰ শিয়াৰ, কঁঠালৰ মুছি, কলবাকলিৰ ছাই, বতি দিব। খাব।

কাহিঁয়া সূল

লক্ষণ ঃ হিয়া চমচমাই, ফুতে বিন্ধে, বিষাই তাক কাহিঁয়া সূল বোলে।

দাৰু ঃ বৰুণৰ চাল একতোলা, উলুৰ কাটা এক তোলা, আমথি এক তোলা, চাতিয়ানৰ চাল এক তোলা, মৰিছ এক গণ্ডা, ঘৃত ভাজি খাব।

পিত্ত শূলৰ দাৰু

চুনৰ পানী, চাউলৰ গুৰা, কৰাইৰ পানী, কলা কাউৰি, আম কত্তৰি বটি খাব।।

পিত্তৰ দাৰু

১। নীলকণ্ঠ আৰচন্দ, চতিয়নাৰ চাল, সৰে তিতাহালধি, কাজলগৌৰি বাহকতিতা, তিনি বছৰিয়া সোকতা, সৰাকে সুকাই গুৰি কৰি খাব।

২। আদা কেতুৰি, হাৰ কেতুৰি, আমকেতুৰি, সিজুলতা, পাতিদৈইৰ মূল, তেজমূই, পিতৰ চাউল, জখাৰ সমেত বটি গুৰা কৰি খাব।।

সেন পছৰিয়া

লক্ষণ ঃ বুকে পিথিয়ে সাল মাৰি ধৰে, উশাহ লব নোৱাৰে তাকে সেন পছৰিয়া বোলে।

দাৰু ঃ দেৱশৰ, ৰামশৰ, ধনুৰ চোছ,, জোৰৰ তুলা, বিৰ বাহকৰ আগ, ভুইতিতা, তোৰ মাছৰ মূৰ, আদা, খাপৰ ধোৱা পানীদি বটি খাব।

কাঁহিলে পুজ ওলাই তাৰ দাৰু

কাঞ্চিৰ গুৰি, মুহিয়াৰাৰণিৰ আগ, এদলিয়া কচু থাৰি, ঘনলতাৰ গুটি, কুছিয়ামাছৰ আলু, আলু একতোলা, সলংগাৰ গুটি এক তোলা, লোণ চাৰিতোলা, বটি খাব।

বাতি কামুৰিৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ নাভিৰ তলত খাস মাৰি থাকে, পেত দপদপাই কামোৰে, দিনত টিলা বাতি টান দুইদিন থাকি একদিন কামোৰে তাৰ দাৰু।

বনজাৰ শিপা, আকৰ্মবিধিলতাৰ শিপা, গাখীৰ সমে বটি খাব।

পেট গাজ গিজ কৰি ঔটেন্দাৰ বখলাৰ দৰে উঠি পৰে তাৰ দাৰু

১। কাজল গৌৰি, মৰণ আদা, লোণৰ গাঠি, জখাৰ, সোণবৰিয়াল, বাহকতিতাৰ আগ এটা, সুৰগা সমে বটি উপৰে লিপি দিব।।

২। গুণৰাজৰ ৰস, চেংগমৰাৰ ৰস, দেওতৰাৰ ৰস, কলপুতুৱাৰ ৰস, দুপৰ ভেঙাৰ পাত, কলাগছৰ মূত, কলাখাৰনি, সৰাকে সমজোখ কৰি একত্ৰ কৰি খাব।

কথপিৰাৰ দাৰু

লক্ষণ ঃ তলপেত, গুহ্যদ্বাৰ পোৰে, ককাল বিষাই, গা পোৰে. চাউলধোৱা পানীহেন শৌচ হয়। তাৰ দাৰু।

১। গৰক্ষিয়া কৰাই, বনকপাহ, সগুনি লতা, কালজিৰা, ভোগজিৰা, জাইফল, সেতভেদালিৰ মূল, সালি চাউল তিনি পিথি, গুৰা কৰি খাব।

২। বনকপাহৰ গুটি, মৰণ আদা, শালি চাউল ভাজি গুৰি কৰি খাব।

কঠুৰা পেটত হই গুহ্যত কামোৰে তাৰে দাৰু

কোমোৰাৰ গুটি, ঘৰ চকৰাৰ মাংস, সিলিখা, বনকপুৰা তেংগাৰ ৰস, মৰণ আদা, লোণ জালুক দি ৰবি কৰি ভাতেৰে সৈতে খাব।

মাৰাংগাৰ দাৰু

গেহু ধানৰ চাউল, মৰণ আদা, তুলসিৰ শিপা, বতি খাব।

নাইৰ গুৰিত কামোৰ মাৰি ধৰে তাৰ দাৰু

আৰকচন্দ, নিলকণ্ঠ লতাগুটি, কুছিয়া মাছৰ মূৰ, চেংমাছৰ মূৰ, বেতৰ গাজ তিনিটা, নলৰ গাজ তিনিটা, জালুক, পিপলি, কেকোৰা গাঁতৰ পানীদি পাগি খাব।

//////

প্রস্তাবনা, সাধারণ জনবিশ্বাস
আর
পরিভাষা

৫ম খণ্ড

প্ৰস্তাৱনা

ৰুদ্ৰাক্ষৰ শব্দটোৰ উৎপত্তি দুটা মূল শব্দৰপৰা হৈছে, ৰুদ্ৰ (শিৱ) আৰু অক্ষি (চকু) — অৰ্থাৎ, শিৱৰ চকু। হেমকোষত ইয়াৰ অৰ্থ এনে ধৰণে কৈছে ; 'এবিধ গছৰ গুটি, তাৰে মালা কৰা যায় আৰু সি শিৱৰ বৰ প্ৰিয়" ("The hard tubercled nuts ..... are polished and made into rosaries and bracelets")। এই মালা ধ্যান আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত সহায়ক হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে আৰু সাধাৰণতে ১০৮ টা পাঁচমুখী মণিৰে গাঁথা হয়। কাঞ্জিলাল দাসে (Flora of Assam, rep : 1982, Vol I P-172) ৰুদ্ৰাক্ষৰ বিষয়ে এনেকৈ লিখিছে, "পাঁচোটা বা তাতকৈ অধিক বা কম কোষ যুক্ত এবিধ অসাধাৰণ গুটি। কোষৰ সংখ্যা অনুসৰি প্ৰতিবিধৰে স্বকীয় গুণাৱলী থকা এইবিধ গুটিয়ে বেচ ভাল মূল্য আহৰণ কৰে।

বৰ্ণনা আৰু অৱস্থান

উদ্ভিদ বিজ্ঞানে ৰুদ্ৰাক্ষৰক Elaeocarpaceae, Elliocarpus ganitrus বংশৰ বুলি কয়। এই গছ ৬০ ফুট পৰ্যন্ত ওখ হয় আৰু ইয়াৰ বেৰ প্ৰায় ৪ ফুট পৰ্যন্ত হয়। ইয়াৰ বাকলি মিহি, ধূসৰ মূগা বৰণৰ। ফুল বিলাক সৰু বগা বঙৰ, পাহিৰ বেৰ এক ইঞ্চিতকৈও কম। ইয়াৰ মণি বিলাক সাধাৰণতে পাঁচমুখী আৰু একোটাইত মাৰ্বল গুটিৰ সমান। অৱশ্যে আকাৰত তাতকৈ সৰু আৰু ডাঙৰ বহুত পোৱা যায়। মণিবিলাক ক'লা আৱৰণ এটাৰে ঢাক খাই থাকে। আৱৰণটো আঁতৰালে মণিটো ওলাই পৰে। সাধাৰণতে ৰুদ্ৰাক্ষ গুটিৰ বৰণ গাঢ় মূগা। কেতিয়াবা বগা বৰণীয়া গুটিও পোৱা যায়। বিশ্বাস যে বগা ৰুদ্ৰাক্ষৰ ব্ৰাহ্মণ জাতৰ, ৰঙা বিধ ক্ষত্ৰিয়, মিহলি বঙৰ বিধ বৈশ্য আৰু ক'লা বিধ শূদ্ৰ। ভৈয়ামত হেমন্ত ঋতুৰ শেষৰ কালে আৰু শীতকালত ৰুদ্ৰাক্ষৰ গুটি পকে, পাহাৰত তাতকৈ কিছু পিছত। নেপাল, ভুটান, চিকিম, হিমালয়ৰ পাদদেশ (প্ৰায় এহেজাৰ ফুট পৰ্যন্ত), জাভা আৰু সুমাত্ৰাত ৰুদ্ৰাক্ষৰ পোৱা যায়। অসমত তাহানিৰে পৰা প্ৰায় সকলো জিলাতে ৰুদ্ৰাক্ষৰ গছ অ'ত ত'ত আছে। কিন্তু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ ক'তো সহজে পোৱা নাযায়। (কাঞ্জিলাল দাস পৃঃ ১৭২ ৰ পাদটীকা)। শিৱসাগৰ জিলাৰ চৰাইদেউ মহকুমাত মই অনেক ঠাইত গজালি দেখিছো আৰু ই ডিগবৈ, মাৰ্ঘেৰিতা পৰ্যন্ত সম্প্ৰসাৰিত হৈছে আৰু তাৰ সিপাৰেও আছে।

ৰুদ্ৰাক্ষৰ উৎপত্তি, ইয়াৰ মাহাত্ম্য আৰু সাধাৰণ প্ৰভাৱ

ৰুদ্ৰাক্ষৰ সম্পৰ্কত মূল গ্ৰন্থ শিৱ পুৰাণ। তাত শিৱই নিজমুখে-পাৰ্বতীক মণিটোৰ গুণাৱলী ব্যাখ্যা কৰিছে। ব্যাসৰ শিষ্য সূতে কৈছে, "শিৱৰ নাম, ভস্ম আৰু ৰুদ্ৰাক্ষৰ মণি—এই তিনি লগ লাগিলে ত্ৰিবেণী সংগমৰ সমান পবিত্ৰ হয়।" (২৩ অধ্যায়) শিৱই ৰুদ্ৰাক্ষৰ উৎপত্তি সম্পৰ্কে এনেকৈ কৈছে।

"হে মহেশানি, আগতে মই হাজাৰ হাজাৰ স্বৰ্গীয় বছৰ ধৰি তপস্যা কৰিছিলো। মই মোৰ মনক কঠোৰভাৱে আয়ত্বাধীন কৰি ৰখা সত্বেও চঞ্চল হৈছিল। হে দেৱী. মই দিব্য শক্তি লাভ কৰাৰ পিচত তিনিও লোককে উপকাৰ কৰাৰ মানসেৰে চকু মেলিলো। মোৰ অৰ্ধ বিকশিত সুন্দৰ দুচকুৰপৰা চকুলো সৰিবলৈ ধৰিলে। সেই চকুলোৰ টোপাল বিলাকৰপৰাই সৃষ্টি হ'ল ৰুদ্ৰাক্ষৰ গছৰ" (অধ্যায় ২৪, ৫-৭)

ৰুদ্ৰাক্ষৰ উপকাৰিতা সম্পৰ্কে এটা কথাৰপৰা বিচাৰ কৰিব পাৰি। যি ৰুদ্ৰাক্ষ পিন্ধে তেওঁ যমৰ ৰাজালৈ যাব নালাগে। যমে তেওঁৰ পালি গহৰীয়াক নিম্নোক্ত নিৰ্দেশ দিয়া আছে ঃ

'যি সকলে অন্ততঃ এটা ৰুদ্ৰাক্ষ মূৰত পিন্ধে, কপালত ত্ৰিপুণ্ড্ৰ লয় আৰু পঞ্চ পদাংশ যুক্ত মন্ত্ৰ জপে সেই সবক তোমালোকে সন্মান কৰিবা। তেওঁলোক ঋষিতুল্য লোক। যি সকলে ৰুদ্ৰাক্ষ আৰু ভস্ম লয় তেওঁলোকৰ শক্তি জানি আমি সদায় সন্মান জনাম। ইয়ালৈ তেওঁলোকক কদাপি অনা নহ'ব।" (অধ্যায় ২৫/৫০-৫২) ৰুদ্ৰাক্ষই অকাল মৃত্যুৰপৰা ৰক্ষা কৰে, 'মনোবাঞ্ছা পূৰণ কৰে। পাৰ্থিব সুখ দিয়ে আৰু মোক্ষ লাভ কৰায়" (শিৱ পুৰাণ অধ্যায় ২৫, ২১)। সাধাৰণতে ৰুদ্ৰাক্ষই স্বাস্থ্যৰ উন্নতি আনে। ই বিষ নিৰাময় কৰাত সহায় কৰে আৰু বিশেষকৈ উচ্চ ৰক্তচাপ, হৃদযন্ত্ৰৰ বিকাৰ, মৃগীৰোগ, কাহ, মানসিক ব্যাধি তথা স্ত্ৰী ৰোগত উপকাৰ আছে। ৰুদ্ৰাক্ষ আৰু ভস্ম ধাৰণ কৰা জনে "সৰ্বসুখ লাভ কৰিব। তেওঁ পুত্ৰ আৰু নাতি দেখা পাব। পৰজনমত মোক্ষ প্ৰাপ্ত হ'ব" (শিৱ পুৰাণ ১৪)। ভূত-প্ৰেত আৰু অপদেৱতা ৰুদ্ৰাক্ষৰ কাষ নাচাপে।

ৰুদ্ৰাক্ষৰ আন কিছুমান ব্যৱহাৰো আছে। তামৰ ৰুদ্ৰাক্ষৰ মণি পানীত তিতা পটাত থাই উলিওৱা আঠাযুক্ত পদাৰ্থ বিষ থকা ঘাঁত ব্যৱহাৰ কৰিলে ভাল হয়। এটা ৰুদ্ৰাক্ষ পোৱা চাহ সামান্য সোণ পোৱা চাহৰ লগ লগাই গাখীৰ বা দৈৰ লগত মিহলাই পুৱা গধূলি দুবাৰ (এবাৰত এক কেৰেট মান ওজনৰ) খালে উচ্চ ৰক্তচাপ

নিয়ন্ত্ৰিত হয়। ৰুদ্ৰাক্ষৰ চাই সমপৰিমাণৰ জালুকৰ লগত মিলাই পানীৰ লগত তিনিমাহ খালে বৰ আই ভাল হয়। আয়ুৰ্বেদত ৰুদ্ৰাক্ষৰ ব্যৱহাৰ উল্লেখ আছে ; বৈদ্যনাথ কাৰ্মেচীৰ 'মধু মুনাকা' নামৰ এটা টনিক আছে। তাৰ অন্যতম উপাদান ৰুদ্ৰাক্ষৰ।

ৰুদ্ৰাক্ষৰ মণিৰ শ্ৰেণী

ৰুদ্ৰাক্ষৰ সাধাৰণতে চৈধ্য বিধ বা 'মুখী' যদিও আৰু অনেকবিধ আছে বুলি শুনা যায়। প্ৰত্যেক বিধৰে মই আগেত কৈ অহা গুণ বিলাকৰ উপৰিও নিজ নিজ গুণ আছে। কিছুমান যজা মণিও আছে। সেইবিধক "গৌৰী শংকৰ" বুলি কয় আৰু অতি পৱিত্ৰ বুলি খ্যাত। ইয়াৰোপৰি 'গণেশ আৰু 'গৰ্ভগৌৰী' নামৰ দুবিধ ৰুদ্ৰাক্ষৰ কেতিয়াবা পোৱা যায়। বিশ্বাস যে আচল দেৱাশীষ থকা ৰুদ্ৰাক্ষৰত শিৱৰ ত্ৰিশূল নাইবা অন্য তেনে চিহ্ন অংকিত থাকে। পিছে মই এতিয়ালৈকে মাত্ৰ এটাহে দুমুখী মণি পাইছো য'ত ত্ৰিশুলৰ দৰে চিহ্ন খোদিত আছে। এনে মণি স্বাভাৱিকতেই বিৰল।

আকাৰ আৰু গুণ

ৰুদ্ৰাক্ষৰ আকাৰ বেলেগে বেলেগ। জালুকটোতকৈও সৰুৰপৰা আৰম্ভ কৰি ডাঙৰ মাৰ্বল গুটিতকৈও ডাঙৰলৈকে বিভিন্ন আকাৰৰ ৰুদ্ৰাক্ষৰ আছে। কোনটো আকাৰ বেছি প্ৰভাৱশালী তাক লৈ ভিন্ন মত আছে। শিৱ পুৰাণত কৈছে যে আনকি আমলখিৰ গুটিৰ সমান আকাৰৰ ৰুদ্ৰাক্ষৰেও সুখ সমৃদ্ধি আনে। আমলখিৰটোৰ সমান বিলাকে সকলো দুখ-দুৰ্গতি নিবাৰণ কৰে। চমুকৈ ক'বলৈ হ'লে সকলো ৰুদ্ৰাক্ষৰে গুণ আছে, মাথোন যিমানে পাতল হয় সিমানে বেচি প্ৰভাৱশালী হয়। অৱশ্যে এল, আৰ চৌধুৰীৰ মতে আটাইতকৈ সৰু ৰুদ্ৰাক্ষৰ আটাইতকৈ বেচি পৱিত্ৰ, ক্ৰমশঃ ডাঙৰ আকাৰৰ বিলাকৰ গুণৰ মান ক্ৰমশঃ কম হয়। (পৃঃ ২৩৬ Practicals of M & T) সি যি কি নহওক, সুলক্ষণীয় ৰুদ্ৰাক্ষৰটো ঘূৰণীয়া, গাৰ খাজ বিলাক অসমান, মিহি আৰু টান।

পৰিষ্কাৰ কৰি মিঠাতেলত জুবুৰিয়াই থ'লে ই সুন্দৰকৈ বাৰ্ণিচ কৰা কাঠৰ দৰে চিক্‌চিকিয়া হয়। যি ৰুদ্ৰাক্ষৰ মাজেদি এমুৰৰপৰা আন মূৰলৈ স্বাভাৱিক ফুটা থাকে সি আটাইতকৈ ভাল।

অনুপযোগী মণি

শিৱ পুৰাণে ছয় বিধ ৰুদ্ৰাক্ষৰ মণি বৰ্জন কৰিবলৈ বিধান দিছে। সেইবিলাক হৈছে পোকে খোৱা, কটা দাগ থকা, ফাট থকা, কাইটৰ নিচিনা বিলাক নথকা আৰু ঘূৰণীয়া নোহোৱা। তাৰোপৰি কিছুমান মণি বেচিদিন মাটিত পৰি থকাৰ বাবে ৰ'দ

আৰু ৰুদ্ৰাক্ষৰ সংস্পৰ্শত আংশিকভাৱে পচি যায়। সেইবিলাকো ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে। অৱশ্যে শিৱ পুৰাণত কোনোৱে সকলো মণিয়ে ঘূৰণীয়া হ'ব পাৰিব সেই কথা মানিবলৈ মই টান পাইছোঁ। কাৰণ, মই পুৰা ঘূৰণীয়া দুমুখীয়া মণি এটাও দেখা নাই। মোৰ অভিজ্ঞতা মতে দুমুখীয়া ৰুদ্ৰাক্ষৰ আকাৰ-সাধাৰণতে আৰু সামান্য চেপেতা।

বিশুদ্ধ মণিৰ পৰীক্ষা

ৰুদ্ৰাক্ষৰ চাহিদা অত্যধিক বঢ়াৰ লগে লগে ৰুদ্ৰাক্ষৰ বনোৱা উদ্যোগ অসংখ্য হ'ল আৰু নকল মণি অনেক বিক্ৰী হ'বলৈ ধৰিছে। এই বিলাক বিভিন্ন পদাৰ্থৰপৰা বনোৱা হয়, সাধাৰণতে প্লাষ্টিকৰপৰা ; আৰু বজাৰ, মেলা, ধৰ্মীয় সমাবেশ তথা মন্দিৰৰ প্ৰাংগনত অনেক বিক্ৰী হয়। ৰুদ্ৰাক্ষ আচল হয়নে নহয় তাক পৰীক্ষা কৰা কেইবাটাও উপায় আছে তাৰে সৰ্বসাধাৰণ কেইটামান পদ্ধতি তলত দিয়া হ'ল ঃ

বিশুদ্ধ ৰুদ্ৰাক্ষৰ এটি পানীত দিলে ডুব যায়। হাতৰ মুঠিতলৈ জোকাৰি কাণৰ ওচৰত ল'লে এটি মৃদু কোমল শব্দ শুনা যায়। দুটা তামৰ মোহৰৰ মাজত লৈ টিপি ধৰিলে ই লৰচৰ কৰিব। আচল ৰুদ্ৰাক্ষৰ খাজবিলাক কিছু বিশৃঙ্খল, নকলী বিধৰ খাজ নিয়মীয়া।

কু-প্ৰভাৱ আৰু সাৱধানতা

ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিধান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো ধৰাবন্ধা সাৱধানতাৰ কথা নাই যদিও ইয়াৰ সহযোগী বিধি-বিধান পাৰ্যমানে মানিব লাগে। ইয়াৰ সংসৰ্গ থকা মন্ত্ৰবিলাক বিশেষ প্ৰয়োজনীয় আৰু তাৰ ফলত ৰুদ্ৰাক্ষৰ গুণ বহুত বাঢ়ে। ৰুদ্ৰাক্ষৰ সাধাৰণতে যৌন সম্ভোগৰ সময়ত বা মলত্যাগৰ সময় পৰিধান কৰা অনুচিত। মণিবিলাক সময়ে সময়ে পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগে, তেল সানিব লাগে আৰু গাঁথা জৰীদাল সলনি কৰিব লাগে।

সাধাৰণতে ৰুদ্ৰাক্ষৰ মণি বা মালা পিন্ধাৰ কুফল নাই। পিছে মই দুটা ক্ষেত্ৰত এইমণি পৰিধান কৰোতাৰ ওপৰত কুফল পৰাৰ কথা জানিব পাৰিছোঁ। এই কেইটাৰ কথা ঘটনাৰ বিৱৰণি (Case history) শিতানত উল্লেখ কৰিছোঁ। মই এই কথাটো এইবাবে উল্লেখ কৰিছোঁ যে ৰুদ্ৰাক্ষৰ পিন্ধাৰ ফলত কিবা অশুভ প্ৰতিক্ৰিয়া উপস্থিত হ'লে সেই মালা বা মণি পৰিধান কৰিব নালাগে।

ৰুদ্ৰাক্ষৰ আৰু গ্ৰহ

ৰুদ্ৰাক্ষৰ লগত কোনো একোটা ৰাশিৰ বেলেগ সম্পৰ্ক নাই। যি কোনো ৰাশিৰ মানুহে যি কোনো মুখী ৰুদ্ৰাক্ষ পিন্ধিব পাৰে। প্ৰথম নটা 'মুখী'ৰ জ্যোতিৰ্বিদ্যাৰ নৱগ্ৰহৰ লগত সম্পৰ্ক। একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষ প্ৰথম গ্ৰহ সূৰ্যৰ লগত মিলে আৰু একে ধৰণৰ প্ৰভাৱ পেলায়। দ্বিমুখী মণি চন্দ্ৰৰ লগত, ত্ৰিমুখী মংগলৰ লগত, চতুৰ্মুখী বুধৰ লগত, পঞ্চমুখী বৃহস্পতিৰ লগত, ষষ্ঠমুখী শুক্ৰৰ লগত আৰু সপ্তমুখী শনিৰ লগত মিলে। অষ্টম আৰু নৱমুখীৰ প্ৰভাৱ ৰাহু আৰু কেতুৰ লগত মিলে। বাকী কেইমুখী মণিৰ প্ৰভাৱ গ্ৰহৰ প্ৰভাৱৰ বাহিৰত পৰে।

চৌধুৰীৰ মতে (Practicals of M & T পৃঃ ২৪৮) ৰুদ্ৰাক্ষৰ বৰণ চাৰিটা, যেনে, বগা, ৰঙা, হালধীয়া আৰু নীলা। বগা ৰুদ্ৰাক্ষৰে বৃহস্পতি, চন্দ্ৰ আৰু শুক্ৰৰ; ৰঙা ৰুদ্ৰাক্ষৰে সূৰ্য, মংগল আৰু কেতুৰ, হালধীয়া ৰুদ্ৰাক্ষৰে বৃহস্পতি আৰু বুধৰ; নীলা ৰুদ্ৰাক্ষৰে শনি আৰু ৰাহুৰ কুপ্ৰভাৱ খণ্ডন কৰে।

ৰুদ্ৰাক্ষৰৰ ব্যৱহাৰৰ প্ৰস্তুতি বিধি

পকা ৰুদ্ৰাক্ষৰ গুটি সংগ্ৰহ কৰি তাক পানী আৰু কোমল ব্ৰাছ ব্যৱহাৰ কৰি ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগে। তাৰ পাচত ৰ'দাব লাগে। শুকোৱাৰ পিছত বিশুদ্ধ সৰিয়হ তেলত কমেও তিনি দিন তিনি ৰাতি ডুবাই থ'ব লাগে। তাৰ পাচত তেলৰ পৰা উঠাই লৈ ৰ'দত খৰখৰীয়াকৈ শুকাব লাগে। পৰিষ্কাৰ কৰাৰ আগতেই বা পিচতে (আগত হ'লে বেচি ভাল) এটা জুইত গৰম কৰা বেজী লৈ মণিটোৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ অৰ্থাৎ 'মুখী' নিৰ্ণয় কৰা লম্বাকৃতি ৰেখাবিলাক লগ লগা অংশ দুটাৰ মাজেদি এটা ফুটা কৰিব লাগে. বেজীটো গৰম কৰি ন'ললে মণিটো ভাগিব নাইবা দুফাল হৈ যাব পাৰে। তাৰ পাচত জৰীত সি (সাধাৰণতে ৰঙা জৰী ব্যৱহাৰ কৰা হয়) ডিঙি, বাহু নাইবা হাতত ধাৰিত পিন্ধিব পৰা হয়।

সময়ে সময়ে, বিশেষকৈ গৰমৰ দিনত, জৰীডাল সলনি কৰিব লাগে আৰু মণিবিলাক পৰিষ্কাৰ কৰি তেল সানিব লাগে।

একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ সোমবাৰ।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।
৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা (নাইবা সোণ বা অন্য যি কোনো ধাতুৰ শিকলি)
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত (নাইবা ধনৰ বাকচত থ'ব)

৫। সংশ্লিষ্ট দেব-দেৱী ঃ স্বয় শিৱৰ আৱিৰ্ভাৱ বুলি কোৱা হয়।
৬। মন্ত্ৰ ঃ ওঁম্ হ্ৰম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত জনাব)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ একমুখী মণি অতিশয় বিৰল। মই কেইবা হাজাৰ গুটিৰ বাকিঙ্গ গুচাই এটাও পোৱা নাই। ইয়াৰ গুণ সম্পৰ্কে শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ ৬৪-৬৫) ঃ

"একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ স্বয়ং শিৱ। ই পাৰ্থিৱ সুখ দিয়ে আৰু নিৰ্বাণ প্ৰদান কৰে। ইয়াৰ দৰ্শনে ব্ৰহ্মহত্যাৰ পাপ মোচন কৰে।

ইয়াৰ মাহাত্ম্য হৃদয়ংগম কৰিলে সৌভাগ্য কাষ চাপে, অনিষ্ট আৰু অশান্তি নাশ হয় আৰু আকাংখা পূৰণ হয়।" একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষ পৰিধান কৰা পৰিয়ালৰ মানুহক সকলোৱে সন্মান কৰে। এই ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিহিত লোক কৰ্তৃত্বশীল আৰু প্ৰভাৱশালী হয়। সম্পদে তেওঁৰ জীৱন সুখৰ কৰে। তেওঁ মানসিক শান্তি লভে আৰু পুনৰ্জন্মৰ বান্ধোনৰপৰা মোক্ষ প্ৰাপ্ত হয়। আটাইতকৈ ডাঙৰ সৌভাগ্য হ'ল যে তেওঁ দেৱ দৰ্শন লাভ কৰে।

দ্বিমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ সোমবাৰ।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ তিনি।
৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা (নাইবা ৰূপৰ, তামৰ বা সোণৰ শিকলি)
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত (গৰ্ভৱতী নাৰীয়ে সুকলমে সন্তান জন্ম দিবৰ বাবে বাহুত নাইবা কঁকালত পিন্ধিব লাগে। এটা মণি গাৰুৰ তলত থ'ব লাগে।)
৫। সংশ্লিষ্ট দেব-দেৱী ঃ দেৱৰাজ ইন্দ্ৰ। লগতে শিৱ আৰু পাৰ্বতী দুয়ো।
৬। মন্ত্ৰ ঃ ওঁম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত জনাব)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৬৬) ঃ

"ই সকলো আকাংখা পূৰণ কৰে। বিশেষকৈ এই ৰুদ্ৰাক্ষই গো হত্যাৰ পাপ তৎকালে মোচন কৰে।"

দ্বিমুখী ৰুদ্ৰাক্ষই একাগ্ৰচিত্ততা বঢ়ায়। ই তামসিক বৃত্তি নাশ কৰি ভক্তিমাৰ্গত উপনীত কৰায় আৰু মনত আধ্যাত্মিকভাৱৰ উদ্ৰেক কৰে। একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ দৰে ই প্ৰভাৱশালী হোৱাত সহায় কৰে।

ত্ৰিমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ ৰবিবাৰ প্ৰাতঃ কালত।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ তিনি।
৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা, ক'লা, হালধীয়া।
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত।

৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু আৰু মহেশ্বৰ।

৬। মন্ত্ৰ ঃ

৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই (শিৱ পুৰাণ, ৬৭) কৈছে যে তিনি মুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰে সদায় সম্ভোগৰ সম্ভাৰ প্ৰদান কৰে।

এই মণিটোৰ প্ৰভাৱে বিশেষকৈ জুইৰপৰা হ'ব পৰা দুৰ্ঘটনা আৰু দুৰ্ভাগ্যৰপৰা ৰক্ষা কৰে। ই শিক্ষা আৰু সম্পদৰ বাবে উপকাৰী আৰু পূৰ্বৰ তিনিটা জন্মৰ পাপ ই মোচন কৰে আৰু গ্ৰহদোষ খণ্ডায়। ই পৰিধানকৰ্তাৰ পথৰপৰা সকলো বিধি-পথালি আঁতৰ কৰে আৰু দুৰ্ভাগ্য নাশ কৰে। ইয়াৰ ব্যৱহাৰে স্বাস্থ্য আৰু সম্পদ দুয়োটা আনে।

চতুৰ্মুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ বৃহস্পতিবাৰ। পুৱা আঠ বজাৰ আগতে মণিটো কলগছত স্পৰ্শ কৰাই পিন্ধিব লাগে।

২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।

৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা

৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত

৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ ব্ৰহ্মা।

৬। মন্ত্ৰ ঃ ওঁম্ হ্ৰম্।

৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৬৮) ঃ "চতুৰ্মুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ স্বয়ং ব্ৰহ্মা। ই নৰহত্যাৰ পাপ মোচন কৰে। ইয়াৰ দৰ্শন স্পৰ্শই তৎমুহূৰ্তে জীৱনৰ চাৰিটা লক্ষ্যত উপনীত কৰাৰ শক্তি অৰ্পণ কৰে।

দুৰ্ভাগ্য আঁতৰ কৰা আৰু উন্নতি সমাগত কৰাৰ উপৰিও এই ৰুদ্ৰাক্ষৰে সন্তানহীন দম্পতীক সন্তান লাভত সহায় কৰে। ই দাৰ্শনিক আৰু পণ্ডিত সকলক উৎকৰ্ষ সাধন কৰাত সহায় কৰে আৰু সমাজত সন্মান তথা পদমৰ্যাদা বঢ়ায়। ই বক্তাসকলৰ কাৰণে মংগলদায়ক আৰু মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনত সহায়ক। এই মণি সদায় পৰিধান কৰিলে স্বাস্থ্য আৰু সম্পদ দুয়োটা আহৰণ হয়। এটা মণি গাখীৰত উতলাই সেই গাখীৰ কিছু দিন খালে মনৰ শান্তি হয় আৰু উদ্বেগ নিবাময় হয়। কেতিয়াবা ইয়াক ৰতিক্ৰিয়াৰ সাফল্যৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

পঞ্চমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ যিকোনো দিনতে পৰিধান কৰিব পাৰি যদিও বৃহস্পতিবাৰে পুৱা ভাল সময়।

২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এটাৰ পৰা তিনিটাৰ ভিতৰত।

৩। জবীৰ বৰণ ঃ ৰঙা।
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ ৰুদ্ৰ।
৬। মন্ত্ৰ ঃ ওঁম্ হ্ৰাম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱ পুৰণাৰ মতে (গদ্যাংশ ৬৯) ঃ "পাঁচমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ স্বয়ং ৰুদ্ৰ। ইয়াৰ নাম কালগ্নি। ই ৰাজকীয়। ই সকলো নিৰ্বাণ প্ৰদান কৰে আৰু আকাঙ্খিত বস্তু প্ৰাপ্তিত সহায় কৰে। "ই দুৰ্ঘটনাৰপৰা ৰক্ষা কৰে আৰু পাপ মোচন কৰে। দুখ দূৰ কৰে আৰ মোক্ষ লাভত ইন্ধন যোগায়। ই ৰোগ নিৰাময়ত সহায় কৰে। কোষ্ঠবদ্ধতা নিৰাময়ৰ বাবে এটা মণি নাভিদেশত ধাৰণ কৰি একৰ পৰা ১০৮ লৈ গণনা কৰিব লাগে, আকৌ ঘূৰাই ১০৮ৰ পৰা একলৈ গণনা কৰিব লাগে। এনেকৈ এৰেকেছ দিন কৰাৰ পিচত মণিটো উপাসনা কৰা ঘৰত ৰাখিব লাগে।

কৈলাস বাজপেয়ীৰ মতে (The Science of Mantras p. 39) পাঁচমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ সকলোতকৈ ভাল।

ষষ্ঠমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ সোমবাৰ।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ তিনি।
৩। জবীৰ বৰণ ঃ ৰঙা
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত, সোঁহাতৰ বাহুত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ কাৰ্ত্তিকেয়।
৬। মন্ত্ৰ ঃ ওঁম্ হ্ৰাম্ হুম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৭১) "ছয়মখী ৰূদ্ৰাক্ষৰ কাৰ্ত্তিকেয়। সোঁবাহুত এই মণি পিন্ধিলে ব্ৰহ্মহত্যাৰ দৰে পাপো মোচন হয়।"

এই মণি পৰিধানে জীৱনলৈ সুখ আনে, ব্যৱসায়ত সফলতা প্ৰদান কৰে আৰু আশা আকাঙ্খা পূৰণ কৰে। ইয়াৰ ব্যৱহাৰে সিদ্ধিলাভ সম্ভৱ কৰে। ছাত্ৰসকলৰ বাবে এই মণি উপকাৰী। বিশেষকৈ ইয়াক পাঁচমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ লগত পিন্ধিলে গাধা আৰু পিচপৰা ছাত্ৰসকলেও পঢ়াশুনা কৰিবৰ বাবে অনুপ্ৰেৰণা পায় আৰু পৰীক্ষাত সুফল লাভ কৰে। ইয়াৰ ব্যৱহাৰে যক্ষ্মা, উচ্চ ৰক্তচাপ, গেষ্ট্ৰাইটিচ্, হাপানী তথা কাঁহ আদি ৰোগৰ উপশম ঘটায়। স্ত্ৰীৰোগৰ বাবে ই সাধাৰণতে ভাল যদিও বিশেষভাবে উপকাৰী হিষ্টেৰিয়া আৰু অচেতন হোৱা বেমাৰীৰ বাবে।

সপ্তমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন : কোনো বিশেষ দিন নাই।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা : এক।
৩। জৰীৰ বৰণ : ৰঙা
৪। ক'ত পিন্ধিব : ডিঙিত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী : অনংগ, সপ্তৰ্ষি আৰু লক্ষ্মী।
৬। মন্ত্ৰ : ওঁম্ হাম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী : শিৱ পুৰাণত (৭২) শিৱই কৈছে যে সাতমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিধান কৰি দুখীয়া মানুহো সদাগৰ হ'ব পাৰে। তেওঁ উচ্চ সম্মান লাভ কৰে, সম্পত্তিবান হয় আৰু আধ্যাত্মিক শক্তিৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰে। তেওঁৰ ব্যৱসায় সফল হয়। কিন্তু জি, এচ্, কাপুৰে প্ৰতিনিধিত্ব কৰা এক চিন্তাগোষ্ঠীয়ে (Remedial measures in Astrology p. 199) কয় যে সপ্তমুখী মণিৰ অনংগৰ (কিউপিদ) লগত সংযোজন থকাৰ কাৰণে ইয়াক পৰিধান কৰা অনুচিত।

অষ্টমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন : কোনো নিৰ্ধাৰিত দিন নাই।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা : এটা
৩। জৰীৰ বৰণ : ৰঙা ।
৪। ক'ত পিন্ধিব : ডিঙিত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী : গণেশ, ভগৱতী।
৬। মন্ত্ৰ : ওঁম্ হাম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী : শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৭৩) যে এই মণিটোৱে অকাল মৃত্যু প্ৰতিৰোধ কৰে আৰু পৰিহিতজনক দীৰ্ঘায়ু কৰে। তেওঁ মৃত্যুৰ পিছত ত্ৰিশূলধাৰী দেৱতা, অৰ্থাৎ শিৱ হয়। ইয়াক অতি পৱিত্ৰ বুলি গণ্য কৰা হয় আৰু ই জীৱনলৈ সুখ আনে। ইয়াৰ পৰিধানে যশ, উন্নতি আৰু সম্পদ আনে। তেওঁৰ অতীতৰ পাপ মোচন হয়।

নৱমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন : সোমবাৰ।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা : এক।
৩। জৰীৰ বৰণ : ৰঙা
৪। ক'ত পিন্ধিব : ডিঙিত বা বাঁও বাহুত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী : দুৰ্গা।

৬। মন্ত্র ঃ ওঁম্ হ্ৰম্ হ্ৰম্ (তাৰ পাচত প্রণিপাত)।

৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৭৫), "নমুখী পৰিহিত জন মোৰ দৰে সৰ্বেশ্বৰ হ'ব"। এই মণি পৰিধানে ৰাহু আৰু কেতুৰ কু-প্ৰভাৱ খণ্ডন কৰে, আশা আকাংখা পূৰণ হয়, সতি সন্ততিৰ উন্নতি হয় আৰু সুখ-সম্পদ আহৰণ হয়। মহিলা সকলে বিশেষকৈ ইয়াৰ ব্যৱহাৰৰপৰা উপকাৰ পাব।

দশমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ ৰবিবাৰ আৰু বৃহস্পতিবাৰ।

২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।

৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা ।

৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ সোঁবাহুত, ডিঙিত।

৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ বিষ্ণু।

৬। মন্ত্র ঃ ওঁম্ হ্ৰম্ (তাৰ পাচত প্রণিপাত) ·

৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ দশমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিহিত জনৰ সকলো ইচ্ছা পূৰণ হ'ব। তেওঁৰ মনৰ কষ্ট আৰু মানসিক ৰোগ লাঘৱ হ'ব। বুদ্ধি প্ৰখৰ হ'ব। তেওঁৰ অভিযান সফল হ'ব; দুখ, দুৰ্গতি আৰু দুৰ্যোগৰপৰা সুৰক্ষিত হ'ব। ইয়াৰ প্ৰভাৱত গছত ফুল ফুলে, গ্ৰহদোষ নিবৰ্তমান হয়। আৰু ভূত-প্ৰেত বিদূৰ হয়। বোধহয় আটাইতকৈ ইয়াৰ ডাঙৰ গুণ হ'ল – যে দহমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিহিতজনক তান্ত্রিক মন্ত্রজালে প্ৰভাৱিত কৰিব নোৱাৰে। গাখীৰ দি এই ৰুদ্ৰাক্ষৰ শিলত ঘঁহি খালে হুপিং কাঁহ ভাল হয়।

এঘাৰমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ নিৰ্ধাৰিত দিন নাই। সূৰ্যোদয়ৰ আগতে পিন্ধিব লাগে।

২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।

৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা বা হালধীয়া।

৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত। ধনৰ বাকচ বা প্ৰাৰ্থনা কৰা কমত থ'বও পাৰে।

৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ ৰুদ্ৰ, ইন্দ্ৰ।

৬। মন্ত্র ঃ ওঁম্ হ্ৰম্ হ্ৰম্ (তাৰ পাচত প্রণিপাত)।

৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে যে (শিৱ পুৰাণ, ৭৭) এঘাৰমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিহিতজন সকলো ক্ষেত্ৰতে বিজয়ী হ'ব। ই একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰৰ পৰিবৰ্তে ব্যৱহাৰযোগ্য। ই ৰোগ আৰু শোক নিবাময় কৰে, সমাজত সন্মান বঢ়ায় আৰু তেওঁৰ ঘৰ উল্লাসেৰে ভৰি পৰে। ই গ্ৰহদোষ নিবৰ্ত্তমান কৰে। যি নাৰীয়ে এই মণি পৰিধান কৰে তেওঁ ধনী, বহল মনৰ আৰু দীৰ্ঘায়ু স্বামী

লাভ কৰে। ইয়াৰ পৰিধানে জীৱনৰ আশীৰ বৰষে আৰু নাৰীয়ে পুত্ৰ সন্তান লাভ কৰে।

বাৰমুখী ৰুদ্ৰাক্ষ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ নিৰ্ধাৰিত দিন নাই। সূৰ্যোদয়ৰ সময়ত পিন্ধিব লাগে।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।
৩। জৰীৰ বৰণ ঃ হালধীয়া।
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত, মূৰৰ চুলিত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ বিষ্ণু, সূৰ্য।
৬। মন্ত্ৰ ঃ
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ এই ৰুদ্ৰাক্ষৰ বৰ শক্তিশালী আৰু সকলো বেমাৰতে ইয়াৰ প্ৰভাৱ আছে। ই পৰিহিতজনৰ পথৰ পৰা হেঙাৰ আঁতৰায়, সম্পদ আহৰণ কৰায় আৰু উন্নতি সাধন কৰে। তেওঁৰ ভাগ্য সূৰ্যৰ দৰেই উজ্বল হয় আৰু য'তে যায় তাতে সন্মান লাভ কৰে।

তেৰমুখী ৰুদ্ৰাক্ষ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ কোনো নিৰ্ধাৰিত দিন নাই। প্ৰাতঃকালত পিন্ধিব লাগে।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।
৩। জৰীৰ বৰণ ঃ ৰঙা আৰু হালধীয়া।
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ বিশ্বদেৱ ইন্দ্ৰ আৰু কামদেৱ।
৬। মন্ত্ৰ ঃ ওঁম্ হ্ৰম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৭৯) যে তেৰমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিহিত জনৰ সকলো আকাংক্ষা পূৰণ হ'ব। তেওঁ সৌভাগ্যবান আৰু মংগলময় হ'ব। নেতৃস্থানীয় লোকসকল আৰু প্ৰশাসকসকলৰ কাৰণে ই বিশেষভাৱে উপকাৰী। ইয়াৰ পৰিধানে সুস্বাস্থ্য আৰু সম্পদ দিয়ে, ইন্দ্ৰিয় জয় কৰাত সহায় কৰে আৰু এই ইন্দ্ৰিয়জয়ৰ ফলস্বৰূপে মোক্ষ লাভ কৰে। তেৰমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিহিত জনৰ প্ৰতি লোক আকৰ্ষিত হয়।

পিচে, জি, এচ, কাপুৰে (Remedial Measures in Astrology p. 200) এই মণি ব্যৱহাৰ কৰাৰ সম্পৰ্কে বিধান দিয়া নাই ; কাৰণ ইয়াৰ সম্পৰ্ক কামদেৱৰ লগতহে আছে।

চৈধ্যমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ

১। পৰিধান কৰাৰ দিন ঃ সোমবাৰে পুৱা।
২। পৰিধান কৰিব লগা মণিৰ সংখ্যা ঃ এক।
৩। জৰীৰ ৰঙ্গ ঃ ৰঙা ।
৪। ক'ত পিন্ধিব ঃ ডিঙিত, মূৰত।
৫। সংশ্লিষ্ট দেৱ-দেৱী ঃ শংকৰ, হনুমান।
৬। মন্ত্র ঃ ওঁম্ (তাৰ পাচত প্ৰণিপাত)
৭। মণিটোৰ গুণাৱলী ঃ শিৱই কৈছে (শিৱ পুৰাণ, ৮০) যে চৈধ্যমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিধানে সকলো পাপ মোচন কৰে, মানসিক উৎকর্ষ সাধন কৰে, তেওঁ সাধু হয় আৰু সকলোৰে প্ৰিয়পাত্র হয়। ইয়াৰ ব্যৱহাৰে সকলো ধৰণৰ উন্নতি, যশ আৰু সম্মান আনে আৰু মৃত্যুৰ পিচত নিৰ্বাণপ্রাপ্ত কৰায়। ই ৰোগ নিৰাময় কৰে। এই ৰুদ্ৰাক্ষৰ দি উতলোৱা গাখীৰ ২০ দিন খালে উদ্বেগ উপশম হয়।

গৌৰী শংকৰ ৰুদ্ৰাক্ষৰ

গৌৰী শংকৰ ৰুদ্ৰাক্ষৰ দুটা ৰুদ্ৰাক্ষৰ মণি সংযোগ কৰাৰ দৰে আকৃতি লয়। ই শিৱ আৰু পাৰ্বতী দুয়োৰে বাবে পবিত্ৰ। ইয়াৰ ব্যৱহাৰে সৌভাগ্য আনে। ইয়াক বিৰল একমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ সলনি ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা হয় বুলি ধৰা হয়। যদিও ই তাতকৈ বহুত বেছি শক্তিশালী। ইয়াক ৰঙা বা হালধীয়া জৰীত সি পিন্ধিব লাগে আৰু ডিঙিৰপৰা হৃৎযন্ত্ৰমান পৰ্যন্ত ওলোমাই থ'ব লাগে। অন্যথা ইয়াক ধনৰ বাকচত বা ঘৰৰ আলমাৰীত ৰাখিব পাৰি। এনেয়ো লগত লৈ ফুৰিব পাৰি। ইয়াৰ প্ৰভাৱত অন্যান্য সুফল বিলাকৰ উপৰিও সম্পদ, সৌভাগ্য, বুদ্ধিমত্তা আৰু সাংসাৰিক সুখ আছে।

ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা

মন্ত্র যপ আৰু যোগ সাধনৰ কাৰণে ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা অতিশয় ফলপ্রসু বুলি কৈলাশ বাজপেয়ীয়ে মত পোষণ কৰে (Science of Man tras p. 38) ১০৮ টা পাঁচমুখী মণিৰে এই মালা গাঁথা হয়। মণিবিলাকৰ আকাৰ যিমানে সৰু হয় মালাধাৰ সিমানে ফলদায়ক হয় বুলি কয়। ইয়াক জপমালা আৰু নেকলেচ দুয়োধৰণে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি।

ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা পৰিধানে দুৰ্ঘটনাৰপৰা ৰক্ষা কৰে আৰু হৃৎযন্ত্ৰৰ বেমাৰ, উচ্চ আৰু নিম্ন ৰক্তচাপ, নৈৰাস্য, মানসিক ৰোগ আৰু বন্ধ্যা ৰোগ আদি নিৰাময় কৰে. তেওঁৰ ভাগ্য উদয় হয় আৰু উন্নতিৰ জখলাত উঠে। মন পবিত্ৰ আৰু আধ্যাত্মিক

হয় আৰু কুচিন্তা বিদূৰ হয়। সেই কাৰণেই হিন্দু ঋষি, আৰু জ্ঞানী সকলে ইয়াৰ ব্যৱহাৰ কৰে।

মই ৰুদ্ৰাক্ষৰ বিধান দিয়া সকলৰপৰা শুনা ঘটনাবিলাকৰ কেইটামান তলত উল্লেখ কৰিছো। গোপনীয়তা ৰক্ষাৰ্থে মই তেওঁলোকৰ সম্পূৰ্ণ নাম দিদি নামৰ প্ৰথম ইংৰাজী আখৰ কেইটাহে দিছো।

১। SNH ৰ বয়স ৩৫ বছৰ, পুৰুষ। কেইমাহমানৰ আগতে পৰা ৰুদ্ৰাক্ষ পিন্ধিবলৈ লৈছে। তেওঁ এটা তিনিমুখী, এটা চাৰিমুখী, তিনিটা পাঁচমুখী তিনিটা ছয়মুখী আৰু এটা গৌৰীশংকৰ ব্যৱহাৰ কৰিছে। তেওঁৰ সম্ভাব্য দুৰ্ঘটনাৰপৰা ৰুদ্ৰাক্ষৰ বলত ৰক্ষা পোৱাৰ অভিজ্ঞতা হৈছে।

স্কুটাৰেৰে অফিচৰপৰা ঘূৰি আহোঁতে এদিন SNH এ তেওঁৰ বাওঁহাতে এটা ছাগলী দেখিলে আৰু কেইফুটমান দূৰত এজনী গাই। এখন সেনাবাহিনীৰ শক্তিমান ট্ৰাক তেওঁৰ কাষে আহি আছিল। ট্ৰাকখন তেওঁৰ সমান্তৰাল হোৱাৰ লগে লগে গৰুজনীয়ে হঠাৎ ছাগলীটোক লাঠি মাৰি দিলে আৰু ছাগলীটোৱে তেওঁৰ স্কুটাৰলৈ জপিয়ালে। SNH সেই সময়ত ভাৰসাম্য হেৰাই শক্তিমান গাড়ীখনৰ চকাৰ তলত পৰিব লাগিছিল ; কিন্তু তেওঁ ঠিয়া হৈ ৰ'ল আৰু বাচিল।

অন্য এবাৰ SNH ৰ গেচৰ চিলিণ্ডাৰৰপৰা গেছ বিজুতি হৈ ওলাইছিল। গেছ যোগানকাৰীয়ে সেই বিজুতি ভাল কৰিবলৈ মানুহ পঠালে। মিস্ত্ৰীজন সন্ধ্যা ৭ বজাত আহিছিল। চিলিণ্ডাৰটো লৰচৰ কৰোঁতে হঠাৎ সাৰুবটো ঢিলা হৈ বাহিৰ ওলাই চিলিণ্ডত জোৰেৰে খুন্দিয়ালে। ভাগ্যে জুই নজ্বলিল। SNH ৰ ঘৰ আছিল এটা ক'লনিত। মাত্ৰ কিছু ফুট দূৰে দূৰে অনেক ঘৰ আছিল। সন্ধ্যা ৭ বজা ৰন্ধা-বঢ়াৰ সময়। গতিকে ওচৰৰ আটাইকেইঘৰতে নিশ্চয় ৰান্ধনিশালৰ বাৰ্ণাৰ জ্বলি আছিল। গেছ গৈ যদি সেই জ্বলি থকা জুইত লাগিলহেঁতেন তেন্তে সাংঘাতিক অগ্নিকাণ্ড ঘটিলহেঁতেন। পিচে একো নহ'ল।

তেওঁ তৃতীয় এটা ঘটনাৰ সম্মুখীন হৈছিল। SNH পৰিয়াল সহ নগৰৰ বাহিৰলৈ গাড়ীৰে ফুৰিবলৈ গৈছিল। প্ৰায় ৫০ কিলোমিটাৰ বাট গাড়ীখন সুন্দৰকৈ চলি গ'ল। তাৰ পাছত পৰিয়ালটো ৰাস্তাৰ দাঁতিৰ ধাবা এখনত চাহ খাবলৈ সোমাল। হঠাৎ গাড়ীখনৰ ইঞ্জিনত জুই জ্বলি গ'ল। ঘটনাটো গাড়ী চলি থকা অৱস্থাত ঘটাহেঁতেন গোটেই পৰিয়ালটো সাংঘাতিক ধৰণৰ দুৰৱস্থাত পতিত হ'লহেঁতেন।

২। R.D. ৰ বয়স ৫২ বছৰ, পুৰুষ। তেওঁ তিনিটা পাঁচমুখী ৰুদ্ৰাক্ষ পিন্ধিছিল। ৰুদ্ৰাক্ষ পিন্ধাৰ পিছত তেওঁৰ দুৰ্ঘটনা হ'ব বুলি গাড়ীত উঠিবলৈ কৰা পূৰণা ভয়টো নোহোৱা হ'ল।

৩। N.C.D. ৰ বয়স প্ৰায় ৫৫ বছৰ, পুৰুষ। তেওঁ তিনিটা তিনিমুখী, এটা

চাৰিমুখী, তিনিটা পাঁচমুখী, তিনিটা ছয়মুখী আৰু এটা সাতমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা পিন্ধাৰ পিছত মনৰ অনেক শান্তি পোৱা বুলি জনাইছিল আৰু মালাধাৰ নিপিন্ধিলে তাৰ অভাৱ বাৰুকৈয়ে অনুভৱ কৰিছিল। তেওঁ ইয়াৰ প্ৰভাৱত ভালেকেইটা সমস্যা সমাধান হোৱা লক্ষ্য কৰিছিল।

৪। U.B. ৰ বয়স প্ৰায় ৫৭ বছৰ, পুৰুষ। তেওঁ প্ৰায় এবছৰ তিনিটা পাঁচমুখী মণি পিন্ধিছে। তেওঁ কয় যে ৰুদ্ৰাক্ষৰ পিন্ধিবলৈ লোৱাৰ কেইদিনমানৰ ভিতৰতে ভালেকেইটা বহুদিনীয়া সমস্যা নিজে নিজে সমাধান হ'ল। বিশেষকৈ জীৱন বীমা কৰ্পৰেশ্যনৰপৰা বহিন দিব নোৱাৰা বাবে আদায় দিয়া নাছিল। ৰুদ্ৰাক্ষৰ পিন্ধাৰ ৫/৬ দিনৰ ভিতৰতে জীৱন বীমা কৰ্পৰেচনে আপোনা-আপুনি প্ৰাপ্য ধনৰ চেক এখন পঠাই দিছিল।

৫। S.D. ৰ বয়স ৪৩ বছৰ, পুৰুষ। তেওঁ তিনি, চাৰি আৰু পাঁচমুখী ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা পিন্ধে। তেওঁ কয় যে এই মালা পিন্ধাৰ পিচৰ পৰা তেওঁৰ আত্মবিশ্বাস বাঢ়িছে আৰু নিৰাপদ অনুভৱ কৰিছে। আজিকালি এই মালা নিপিন্ধাকৈ নাথাকে।

৬। D.N.D. ৰ বয়স ৪০ বছৰ, পুৰুষ। তেওঁ জনাইছে যে দুমুখীৰপৰা তেৰমুখী পৰ্যন্ত আৰু গৌৰীশংকৰ ৰুদ্ৰাক্ষৰ মালা পিন্ধাৰ পিচত তেওঁৰ আৰ্থিক উন্নতি হৈছে, স্বাস্থ্য ভালে আছে আৰু সকলো ক্ষেত্ৰতে উন্নতি হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে।

৭। আৰু ৮। এই দুয়োজনৰ বয়স পঞ্চাছৰ ওচৰ। দুয়োজন পুৰুষ। ৰুদ্ৰাক্ষৰ পৰিধান কৰি তেওঁলোকে সুফল পাইছে। তেওঁলোকে ৩ টাকৈ পঞ্চমুখী মণি পিন্ধিছিল। মণি পিন্ধাৰ পিচত মনলৈ অসুস্থতা আৰু বিষন্নতাৰ ভাব আহিল। কিন্তু ৰুদ্ৰাক্ষৰ পিন্ধিবলৈ এৰি দিয়াৰ পাচত এই ভাববোৰ আঁতৰিল।

****

সাধাৰণ জনবিশ্বাস

১। মাহৰ গাইট ঘৰৰ চালত খুঁছি থলে ভূত-প্ৰেত আহিব নোৱাৰে।

২। বৰ্ণ হিন্দুৱে মুৰ্গী/মুৰ্গীৰ কণী খোৱাটো নিষিদ্ধ অৰ্থাৎ খাব নাপায় কাৰণ মুৰ্গীয়ে লেতেৰা বস্তু খায়।

৩। ধলপুৱা কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ বাহিৰে আন সময়ত ডাক দিয়াটো অশুভ।

৪। ঘৰৰ কাষত সিজুগছ ৰুলে ভূত-প্ৰেত আহিব নোৱাৰে।

৫। নিম গছেও ভূত-প্ৰেত খেদে।

৬। বসন্ত ৰোগীৰ বিচনাৰ তলত নীম গছৰ ডাল থলে ৰোগ নিৰাময় হয় বুলি কোৱা হয়। (অধ্যায় তাবিজ দ্ৰষ্টব্য)।

৭। গাঁৱলীয়া বেজে ভূত-প্ৰেত খেদিবৰ বাবে ঝৰা জৰা-ফুকা কামত বিহলংগনী ব্যৱহাৰ কৰে।

৮। অমাবস্যা, একাদশী, মংগলবাৰ আৰু শনিবাৰে বাঁহ কাটিব নালাগে। কাৰণ, বাঁহত থকা ভূত-প্ৰেতে কাটোঁতাৰ হানি কৰিব পাৰে।

৯। প্ৰসবৰ প্ৰথম মাহটোত মহিলা গৰাকীক অশুচি বুলি ধৰা হয় কোনোধৰণৰ অপকাৰ যাতে ঘটিব নোৱাৰে সেয়ে তেওঁক একো বস্তু চুবলৈ দিয়া নহয়।

১০। অশুচি হোৱা বুলি ভাবি কন্যাকাল পোৱা ছোৱালীজনীক অকলশৰীয়াকৈ ৰখা হয়।

১১। মৃতকৰ প্ৰেতাত্মাই যাতে কোনো প্ৰকাৰে অথন্তৰ ঘটাব নোৱাৰে সেয়ে শ্ৰাদ্ধ কৰা ব্যক্তিজনে লগত এখন লোৰ কটাৰী লৈ থাকে।

১২। সন্তান জন্ম হ'লে মাকৰ বিচনাৰ তলত সন্তানটিৰ সুৰক্ষাৰ কাৰণে কটাৰী এখন থোৱা হয়।

১৩। ভূত-প্ৰেতৰপৰা ৰক্ষা পাবলৈ বুলি হাতত এখন দা বা কটাৰী লৈহে গাঁৱৰ মানুহ ৰাতি বাহিৰলৈ ওলায়।

১৪। নৱজাত শিশুক সৰিয়হৰ গাৰুত শুৱলৈ দিয়া হয়। সৰিয়হে ভূ—প্ৰেত খেদে বুলি কোৱা হয়।

১৫। ভূত-প্ৰেতে লগা বুলি জানিবলৈ হ'লে সৰিয়হ এমুঠি জুইলৈ চটিয়াই দিয়ক। সৰিয়হ নুফুটিলে জানিব যে মানুহজনৰ গাত ভূত-প্ৰেত লাগিছে।

১৬। ধানৰ থোক কেইটামান একেলগে বান্ধি কোঠাৰ ভিতৰত ওলমাই ৰাখিলে ভূত-প্ৰেত সোমাব নোৱাৰে।

১৭। ভূত-প্ৰেতে নাপাবলৈ দৰা-কইনাই চুৰি কটাৰী লয়।

১৮। ভুল কৰি ভূত-প্ৰেতে যাতে সখীয়েককে দৰা-কইনা বুলি ভাবে সেয়ে দৰা-কইনা উভয়ৰে সখী থাকে।

১৯। ভূত-প্ৰেত খেদিবলৈ, কন্যাৰ পদুলিত উপস্থিত হোৱা দৰাৰ গাত চাউল ছটিওৱা হয়।

২০। বিয়াৰ সময়ত দৰা কন্যাক কেতিয়াবা কেতিয়াবা দেৱ-দেৱী বুলিও সম্বোধন কৰা হয়। কিয়নো, ভূত-প্ৰেতে দেৱ-দেৱীৰ অনিষ্ট কৰিব নোৱাৰে।

২১। নৱ জাতকৰ নাম নিৰ্বাচনৰ ক্ষেত্ৰত অসমীয়া সকলৰ মাজত এক দীঘলীয়া পদ্ধতি আছে। জ্যোতিষ গণনা মতেহে নামকৰণ কৰা হয়। জাতকৰ অপকাৰ হ'ব পাৰে বুলি সন্দেহ কৰি গুপ্ত নামটো আনক সদৰি কৰা নহয়।

২২। দেৱ-দেৱীৰ নামেৰেই নৱ জাতকৰ নামকৰণ কৰা হয় যাতে জাতকে তেওঁলোকৰ গুণসমূহ লাভ কৰে বা দেৱ-দেৱীয়ে তেওঁলোকেক ৰক্ষা কৰে।

২৩। আনহাতে জাতকক বেয়া নামেৰেও নামকৰণ কৰা হয় যাতে ভূত-প্ৰেতে অসাধাৰণৰ জাতকৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত নহয় বা ভূত-প্ৰেত আঁতৰি থাকে।

২৪। নৱ জাতকক যাতে ভূত প্ৰেতে ধৰিব নোৱাৰে সেই আশা কৰি কেতিয়াবা আনৰ সামান্য মূল্যত বিক্ৰী কৰি দিয়া হয়।

২৫। সাপক ৰাতি সাপ বুলি কোৱা নহয়। কওঁতাজনক খোতে বুলি ভয় কৰি "দীঘলা মেখেলীয়া" বুলি কোৱা হয়। ভুলতে সাপ বুলি ক'লেও 'আস্তিক' শব্দটো উচ্চাৰণ কৰিব লাগে।

২৬। শ্মশানৰ পৰা অহাজনে নিজৰ কাপোৰ-কানি জোতা আদি ঘৰৰ ভিতৰলৈ নিব নালাগে। প্ৰথমে স্নান কৰি কাপোৰ-কানি সলনি কৰাৰ পিছতহে ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাব লাগে। নহ'লে, হয়তো মৃতকৰ প্ৰেতাত্মাই তেওঁক অনুসৰণ কৰিব পাৰে।

২৭। ল'ৰা-ছোৱালীক জল দেৱতাই ধৰিলে ঘৰৰ চাৰিওফালে ফটা জাল ওলোমাই দিয়া হয় আৰু সৰিয়হ ভজা হয়। ভজা সৰিয়হৰ গোন্ধ সহ্য কৰিব নোৱাৰি আৰু ঘৰৰ চাৰিওফালে ওলোমাই ৰখা ফটা জালে মেৰিয়াই ধৰিব বুলি ভয় কৰি জল দেৱতা আক্ৰান্ত ল'ৰা ছোৱালীৰ গাৰ পৰা আঁতৰি যায়। তাৰ পিছত ৰোগী আৰোগ্য হয়।

২৮। গৰুৰ গোবৰ আৰু গৰুৰ মূতৰো ভূত-প্ৰেত খেদাৰ ক্ষমতা আছে।

২৯। জেঠী গাত পৰা জনক ভাগ্যবান বুলি ভবা হয়।

৩০। দোভাগ নিশা মেকুৰীয়ে মেঁও মেঁও কৰিলে বেমাৰ-আজাৰ বা দুৰ্ঘটনা হয় বুলি কয়।

৩১। ৰাস্তাত গাড়ী এখনৰ আগেৰে ক'লা মেকুৰী এটা পাৰ হৈ গ'লে দুৰ্ঘটনা হ'ব বুলি আশংকা কৰা হয়। আন এটা পাৰ হৈ নোযোৱা পৰ্যন্ত থুৰাই বা গাড়ীখন ৰখাই বা উইণ্ডস্ক্ৰীনৰ কাষত কাল্পনিক কটা চিন দি ইয়াক খণ্ডন কৰিব পাৰি।

৩২। ক'লা মেকুৰী ভূত প্ৰেতৰ লগত সম্পৰ্ক থকা, দুখ ভৰা হয়
৩৩। কাউৰীয়ে কা-কা কৰিলে প্ৰায়ে বেমাৰৰ আগজাননী সূচায়।
৩৪। ঘৰৰ চালত পৰি কাউৰীয়ে কা-কা কৰাটো বেমাৰৰ পূৰ্বাভাষ।
৩৫। কপৌ বা পাৰৰই ঘৰৰ মুখচত বাঁহ লোৱাটো শুভ লক্ষণ।
৩৬। ৰোগীৰ কাৰণে ফেঁচাৰ মাত মৃত্যু সংকেত।
৩৭। থকা ঘৰৰ ভিতৰলৈ ফেঁচা এটা উৰি কণা-মুণিকৈ সোমাই অহাটো কু লক্ষণ
৩৮। ফেঁচাৰ মঙহ আৰু পাখি কাম শক্তিবৰ্ধক (ঔষধ)।
৩৯। কিছুমান বেমাৰৰ বেলিকা ম'ৰাৰ পাখি ৰোগ নিবাৰক মাদুলিৰ দৰে
৪০। সাপ মৰাটো অনুচিত কিয়নো ই দুৰ্ভাগ্য মাতি আনিব পাৰে।
৪১। সাপ মাৰিলে নৱজাত শিশুৰ স্বাস্থ্য হানি হ'ব পাৰে।
৪২। সৰ্পদংশনত মৃত ব্যক্তিক দুৰ্ভগীয়া বুলি ভবা হয়। তেওঁৰ মৃতদেহ পুতি থ'ব লাগে অথবা নৈত উটুৱাই দিব লাগে কিন্তু দাহন কৰিব নালাগে
৪৩। মহিলাক বশ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সাপৰ বিষ অৰু মোট ঔষধ হিচাপে ব্যৱহৃত হয়
৪৪। মিজোসকলে ভাবে যে (সংগমৰত) জুৰীয়া সাপ দেখাটো ভয়ানক দুৰ্ভাগ্য আৰু মৃত্যুৰ আগজাননী। সাপ মৰাটো হতভাগ্য।
৪৫। বৰালীৰ দৰে মাছ ভক্ষণ নিষিদ্ধ, কিয়নো ই মাংসহাৰী। বিশেষকৈ বানপানীৰ সময়ত নদীত উটি যোৱা মৰাশ'বোৰ বৰালী মাছে খায়।
৪৬। সন্তানৰ জন্মৰ প্ৰাৰ্থনাৰে ডিমাছাসকলে দেৱতালৈ বুলি নিৰ্দিষ্ট কিছুমান মাছ উচৰ্গা কৰে আৰু তেনে মাছ তেওঁলোকে নাখায়।
৪৭। এৰেকবাহী পানীত এযোৰ মাগুৰ মাছ লৈ এগৰাকী কন্যাৰ সন্মুখত বৰ্ণি দি তাক এৰি দিয়া হয়। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল দীৰ্ঘায়ু পুত্ৰ সন্তান লাভ।
৪৮। শ্ৰাদ্ধৰ সময়ত কোনোধৰণৰ মাছ-মাংস খোৱা নহয়।
৪৯। 'হবিচ'ৰ ফলমূল আদা আৰু সৈন্ধৱ লৱণ আৰু সিদ্ধ আহাৰে পাকস্থলী পৰিষ্কাৰ কৰে।
৫০। কছাৰীসকলে ভূত-প্ৰেতলৈ কোনো এক 'পূক্ৰাত' মাছৰ আঞ্জা উচৰ্গা কৰে।
৫১। বিচনাত মূতিলে পাতিমূতুৰা মাছ খুৱাব লাগে।
৫২। স্ত্ৰীৰোগৰ বাবে দৰিকণা মাছ ঔষধ সদৃশ।
৫৩। দৰা-কইনাৰ গাঁত হালধি সানিব লাগে হালধি ছালৰ খাদ্য।
৫৪। বিয়াৰ আগতে দৰা-কইনাই লঘোণ দিলে বিবাহ কাৰ্য সম্পন্ন কৰাৰ সময়ত উত্তেজনাৰ বশতঃ মল মূত্ৰাদি ত্যাগৰ ভাব নহয়।
৫৫। সুখৰ/সুখময় জীৱন যাপন কৰিব বাবে খোৱা-খুৱুনী অনুষ্ঠানত এই 'ভূত-প্ৰেত' দুটালৈ পূজা অৰ্চনা দিয়া হয়।

৫৬। বহাগত নিম পাত আনুষ্ঠানিকভাৱে ভক্ষণ কৰা হয়, কাৰণ এপ্ৰিল মাহতে সাপবোৰ প্ৰথমে গাঁতৰপৰা ওলায়। সৰ্প দংশনত নিম উপযোগী বুলি কোৱা হয়।

This glossary has been prepared by Shri A.C. Dutta of Cinnamara, Jorhat.

(পৰিভাষাখিনি যুগুতাই দিছে যোৰহাট, চিনামৰাৰ শ্ৰীযুত এ, চি দত্তদেৱে।)

	Assamese Name	English Name	Botanical Name
1.	তুলসী পাত		Abies-Wabbiana
2.	গৰখীয়া কপাহ	Devil's Cotton	Abroma-augusta
3.	লাটুমণি	Rosary	Abrus-Precatorius
4.	জপাবজা	Indian Mallow	Abutilion-indicum
5.	তৰুৱা কদম	Gum Arabic tree	Acacia-arabica.
6.	খৈৰা	Black Cutch, Pegu Cutch	A. catechu.
7.	তৰুৱা কদম	Sweet acacia	a. farnesi ana.
8.	কুচাই		A. Pennata.
9.	সমিধ		A. Summa.
10.	মুকুতা মঞ্জৰী	Indian Nettle	Acalypha-indica.
11.	বন্না		Acampe-papilesa,
12.	বনচোধ	Prickly Shaff flower.	Achyranthes-aspera.
13.	বিচ	India Aconite.	Aconitum-ferox.
14.	বচ	Sweet flag.	Acorus-calamus.
15.	ৰঙা চন্দন	Red wood tree	Adenathera-pavonina.
16.	বগা বাহেক	Basaka	Adhatoda-Vasica.
17.	খোজকঢ়া ঢেকীয়া		Adiantum-cudatum.
18.	বিদ্যাপট		A. lunulatum.
19.	কেলি কদম	Yellow teak,	Adina Cordifolia.
20.	বেল	The Beal tree	Aegle-Marmelos.
21.	মালতী		Aganasma-dichotoma.
22.	বিলাতী আনাৰস	Century plant	Agave-americana.
23.	গাওণ তুলসী	Goats weed	Ageratum-conyzoides.
24.	ৰঙা শিৰিষ	Pink sirish,	Albizzia-julibrissin.
25.	শিৰিষ	Koko sirish,	A. lebbeck.

26. চাম কৰৈ বা শিৰিষ	Fragrant Sirish,	A. odoratissima.
27. কৰৈ	White Sirish,	a procera.
28. চ-কৰৈ		A. Stipulata.
29. মতা ভেলা	The Varnish tree	Alaurites Moluccana.
30. লিলাচ ফুল		allamanda cathartica
31. পিয়াজ	Onion,	Allium-cepa
32. নহৰু	Garlic,	a. sativum.
33. মানকচু	Giant Taro,	Alocasia-indica.
34. চালকুঁৱৰী	Barbado's Aloe	Aloe-barbadensis.
35. তৰা		Alpinia-allughas.
36. সুগন্ধি বচ	Greater Galangan	A. galanga.
37. চৈতিয়না	Dita Bark tree,	Alstonia-scolaris
38. মাটি কান্দুৰী	Rebaca,	alternanthera-Sessilea.
39. জুতুলি	Rasamal Resin tree,	Altingia-excelsa.
40. চলতিয়া		Amaranthus-blitum.
41. কাঁটা খুতুৰা	Sping Speng Amaranth,	A Spinpaus, Linn.
42. মৰিচা শাক	Gian Amaronth,	Amaranthus gangeticus.
43. খুতুৰা	Amaranth, Green calalu	A. viridis.
44. খাৰনাশাক	Bistering ammania	Ammania-baccifera.
45. মৰাণ ইলাচি	Bengal Cardaman,	Amomum-aromaticum.
46. বান্দৰ ডিমা	Schaga	Amooba-rohituka.
47. ওলকচু	Elephant yam	Amorphophallus-campanulatus.
48. আনাৰস	Pine apple	Ananas-comosus.
49. কাল পটিতা	Halvia	Andrographis-paniculata.
50. বনতিল		Anisomeles-indica.
51. আটলাস কঠাল	Bulock's heast,	Annona-reticulata.
52. আতাফল, চিটাফল	Sugar apple,	Annona-squamosa.
53. কদম	The kadam tree,	Anthocephalus Indicus.
54. পানী হেলচ	Chinese Laurel,	Antidesma bunius.
55. অগৰু	Eagle wood tree,	Aquilaria agallocha.
56. চাউল ধোৱা		Ardisia solanacea.
57. তামোল	Areca nut, Betelnut,	Areca catechu

১৮	শেয়াল কাঁটা, শিয়াল কাঁটা	Mexican poppy	Argemone mexicana
১৯	বিধারক	Elephant creeper,	Argyreia Speciosa
২০	সাপ মঞ্জরী		Arisaema speciosum
২১	[illegible] পিপলি, [illegible]		Aristolochia-tagala
২২	কাঁঠাল	Jack fruit	Artocarpus integrifolia
২৩	[illegible]	Monkey jack	Artocarpus Lakoocha
২৪	নল	Giant Reed	Arundo donax
২৫	শতমূলী	Asparagus	Asparagus racemosus
২৬	কাঁটাবাগা		[illegible]acantha longifolia
২৭	পাহাড়ি পালং		Atriplex hortensis
২৮	[illegible]	Carambola, Kamranga	Averrhoa carambola
২৯	[illegible]	The Margosa tree	Azadirachta indica
৩০	[illegible]		Bacopa monnieri
	[illegible]		Baliospermum montanum
৩১	কাঁটা বাঁশ		Bambusa bambos
৩২	[illegible]		Barleria cristata
৩৩	[illegible]		B. Prionites
৩৪	[illegible]		B. Strigosa
৩৫	[illegible]		Barringtonia acutangula
	[illegible] পুঁই	Indian Spinach	Basella-rubra
৩৬	[illegible]		Bauhinia malabarica
৩৭	মাকবিঘিলা		B. macrostachya
৩৮	বড়া কাঞ্চন	Pink Bauhinia	B. purpurea
৪১	বগা কাঞ্চন		B. racemosa
৪২	নাককাটি জোবা	Camel's foot climber	B. Vahlii
৪৩	কাঞ্চন	Mountain Ebony,	B. Variegata
৪৪	সূর্যকান্তি		Belamcanda chinensis
৪৫	কুমড়া	Ash gourd	Benincasa hispida
৪৬	কাঠহলদি	Indian Berberry	Berberis asiatica
৪৭	পাষাণভেদ		Bergenia ligulata
৪৮	বিটপালং	Sugar Beet	Beta vulgaris
৪৯	ভূর্জপত্র	Silver Birch	Betula alnoides

90.	বন নেৰেংগা	Sensative wood sorrel	Biophytum Sensitivum.
91.	উৰিয়াম	West Indian cedar	Bischofia javanica
92.	জলফৰ	Annatto	Bixa orellana.
93.	কুকুৰচুটা		B. lacera
94.	ৰিহাগছ	The Rhea plant	Boehmeria nivea
95.	পুৰ্ণনভা	Hog weed	Boerhaavia diffusa
96	বনকুচিদৰিয়া		Bonnya reptans
97	তাল গছ	Palmira palm,	Borassus flabellifer
98.	সৰিয়হ	Yellow mustered,	Brassica campestris
99.	চুৰচুকণি		B. rhamnoides
100	কাহিট'		Bridelia montana
101.	কহিৰ		B. retusa
102.	পলাশ	Flame of the forest.	Butea monosperma
103	লতাপলাশ	Climbing Palash.	Butea superba
104.	লেতাগুটি	Bonduc nut.	Caesalpinia bonducela
105.	অৰহৰ	Kongo bean	Cajanus cajan
106.	ৰাইদাংবেত	The Rattang	Calamus erectus
107.	গুণমালা		Callicarpa arborea
108.	বনমালা		C. macrophylla
109.	নাগচম্পা	Alexandrian Laurel	Calophyllum inophyllum
110.	আকণ	Giant milk weed	Calotropis-gigantea.
111.	আকণ		C. Procera
112.	ধূনা	East Indian Copal.	Canarium bengalense
113.	ৰৰউৰহী	Sword bean	Canavalia ensiformis
114.	পাৰিজাত ফুল	Indian Shot	Canna orientalis
115.	ভাং	Hemp, Patti	Cannabis savita.
116.	শংখফুল		Canscora decussata
117.	জলকীয়া	Bird's Chillies.	Capsicum frutescens
118.	লতা কপাল ফোটা	Baloon Vine.	Cardiospermum halicacabum
119.	পানভেলা	Tummy wood tree.	Careya arborea.
120.	অমিতা	Paw paw	Carica papaya.
121.	কৰ্জাটেঙা	Indian current	Carissa carandus.

122.	কুসুম ফুল	Saf ... a	Carthamus tinctorius
123	চেরা	Fishtail Palm	Caryota urens
124	দাদমারি	Ring worm Senna	Cassia alata
125	সোনালু	Indian Laburnum	C. Fistula
126	মেদেলুনি	Negro Coffee	C. occidentalis
127	মেদেলুয়া	Sickle cassia	C. sophera
128	চাকুন্দা	Sickle senna	C. Tora
129	ঝাউগাছ	Beef wood tree	Casuarina equisetifolia
130	মরমরাটি		Caurala Camosa
131	গেন্দুয়া গাছ	The toon tree	Cedrela toona
132	দেবদারু	The Deodar tree	Cedrus deodara
133	ফুটফুটি লতা		Delastrus paniculatus
134	বগা কুকুল	Cocks Comb	Celosia argentea
135	মহিতা	Hack berry	Celtis australis
136	থব থানিমুনি	Indian pennywort	Centella asiatica
137	নাচুটি		Centipeda minima
138	কালজিরা	Kinka oil plant	Centratherum anthel-minticum
139	চিলি		Cephalostachyam capitatum, Munro
140	ঝিলমিল শাক	Goose foot	Chenopodium album
141.	বনপালেং	Worm weed	C. ambrosoides
142.	বগা পমা	Chittagong wood	Chikrasia tabularis
143.	গবা আমলাথি বা হরফলি	Country goose berry	Cicca acida
144.	বুটমাহ	Gram	Cicer arietinum
145.	তিনকোণা		C. lodgesiana Moens and Trimen
146.	কর্পূর	The Camphor tree	Cinnamomum camphora
147.	নগা দালচেনি	Cassia Cinnamon	C. obtusifolium
148.	তেজপাত	Indian Cassia	C. Tamala
149.	পরিয়ালতা		Cissampelos Pareira
150.	হাড়জোড়া লতা		Cissus quadrangularis
151.	তরমুজ	Water Melon	citrullus Vulgaris
152.	কাগজিলেবু	The Lime	Citrus acida

153.	গুটি নেমু	The lemon	Citrus limon
154.	ৰবাব টেঙা	Pomelo	Citrus maxima
155	জৰাটেঙা	The citron	Citrus medica
156.	কমলাটেঙা	Orange	Citrus reculata
157	নৰসিংহ		Clausena excavata
158.	[illegible]		Cleome icosandra
159.	অকালসিহ		Clerodendrum indicum
160.	ভেটভিতা		Clerodendrum infortunatum
161.	নাঙলভাংগা		C. Serratum
162	অপৰাজিতা	Butterfly creeper	Clitoria ternatea.
163.	বনবীয়া পটল	Scarlet gourd	Coccinia Indica
164.	নাৰিকল	The coconut palm	Cocos nucifera
165.	কফিগাছ	The coffe plant	Coffea arabica
166.	সেবামালি, কঠনা ফুল	Indian wild Coffee	Coffea bengalensis
167.	সুগন্ধি বালা		Celus amboinicus
168	কচু	Taru yam	Colocasia Exculanta
169.	লতাচালি		Combretum decandrum.
170.	অগৰু		Commiphora-roxburghii
171	মিচিমিতিতা	Coptis thread	Coptis teeta
172.	পানীপিপলি		Commelina Salicifolia.
173.	কানসিমলু	Day flower	Commelina benghalensis.
174.	তিতামৰা	White jute	Corchorus capsularis
175.	খুতুৰা		Cordia dichotoma.
176.	ধনীয়া	Coriander	Coriandrum sativum.
177.	দেবীটাকন		Costus speciosus
178.	তাল	Talipot palm	Corypha umbraculifera.
179.	বৰুণ গছ	Sacred Barna	Crateva Religiosa
180.	বিলাতীবেল	Calabash tree	Crescentia cujete
181.	বননহৰু	Poison bulb	Crinum asiaticum
182.	সুৰুণ নহৰু		Crinum latifolium
183.	শোণ গছ	The sunn hemp	Crotalaria juncea
184.	[illegible]		C. Spectabilis

185	ঘঁহুলেৰা		Croton caudatus
186	মাকদি		C. joufra
187	কাণবিহ	Purging nut	C tiglium.
188	কৃষ্ণ অনন্তমূল		Cryptolepsis buchanani
189	বাঙি Bangi	Musk Melon	Cucumis melo
190	তিঁয়হ	The Cucumber	C sativus
191	মিঠালাউ, ৰঙালাউ	Red gourd	Cucurbita maxima
192	মিঠা কোমোৰা	Rangalau	C. Pepo
193	তালমূলি		Curculigo orchioides
194	অমদা	Mango Ginger	Curcuma amada
195	বাৰ্লি	East Indian Arrowroot	C. angustifolia
196	বনৰীয়া হালধি	Wild turmeric	C. aromatica
197	হালধি	Common turmeric	C Longa
198	আকাশী লতা	The Dodder plant	Cuscuta reflexa
199	কপৌফুল		Cymbidium aloifolium
200	দুবৰি বন		Cynodon dactylon
201	মুথা	Nut grass	Cyperus rotundus
202	চিচু	Sisam	Dalbergia sissoo
203	গাজৰ	Wild Carrot	Daucus carota
204	ৰাঙেলিলতা		Deeringia amaranthoides
205	ঔলতা		Delima scandens
206	বাঁহ		Dendocalamus stricus
207	ৰঘুমলা	Bird's eye	Dendrophthoe
208	অৰু		Derris ferruginea
209	চলাপৰণি		Desmodium gangeticum
210	বিহনি চেপতা		D latifolium
211	Urchi		D pulchellum
212	উলুখ		D. triquetrum
213	জীবন্তি		Desmotrichum fimbriatum
214	ঔ টেঙা	Elephant fruit	Dillenia indica
215.	গছ আলু, কাঠ আলু	White yam	Dioscorea alata.
216.	কাটা আলু, পাটপটিয়াআলু		d. Pentaphylla

217.	বনগাভ		Diospyros montana
218	কেন্দুগাছ	Indian persimon	D peregrina
219.	হলং		Dipterocarpus pilosus
220.	গুৰ্জন	Balsam gorjan tree	D turbinatus
221	হংখ ওজাৰ মোনা		Dischidia rafflesiana
222.	বুলটি মাহ		
	কটাৰী ভবুৰা মাহ	Horse Gram	Dolichos biflorus
223.	উৰহি	Black ben, Bonavist	D lablab
224.	মিথাজালি	Sundew.	Drosera burmanni
225.	ভেংৰাগছ	Pigeon berry.	Duranta repens
226.	গোমেলি পমা		Dysoxylum hamiltonium
227	নীলকণ্ঠ		Ecbolium linneanum
228.	কেহৰাজ		Eclipta alba
229	বিহ মেটেকা	Water Hyacinth	Eichhornia crassipes
230.	বনজলা, মিৰিকা টেঙা	Balstard Oleaster	Elaeagnus latifolia
231	জলফাই	Indian Olive tree	Eleocarpus floribundus
232.	ৰুদ্ৰাক্ষ	Bead tree	E. ganitrus
233.	গাজিয়ালতা, হাতীখুজি		
	হাতীখুজি	Elephant's foot	Elephantopus scaber
234	বকুল লতা		Embelia ribes
235.	আমলখি	Emblic Myrobalans	Emblica officinalis
236.	চালখিহ		Engelhardtia Poly stachya
237.	হেলেচী	Water cress	Enhydra fluctuans
238.	ঘিলা	Nicker bean	Entada phaseoloides
239.	বুহ		Eragrotis cynosuroides
240.	বনধনীয়া কপাট		Erigeron asteroides
241.	তগৰ	Crape jasmine	Ervatamia coronaria
242.	মান ধনীয়া	Fitweed	Eryngium foetidum
243.	মদাৰ	Mudar	Erythrina stricta
244.	বগা মদাৰ	Indian coral tree	E. Venegata
245.	বিশল্য কৰণী		Eupatorium triplinerve
246.	টংলতি	Water hemp	Eupatorium cannabinum

247.	জাৰমণিবন	Siam baghdheka weed	E. odoratum
248.	তিতাসিজু	Common cactus	Euphorbia antiquorum
249.	গাখীৰতি বন	Harryspurge	E. hirta
250.	দুধবন		E. hypericofolia.
251.	সিজু	Thorny Cactus	E. nerifolia
252.	নিকৰে	Fox Nut	Euryale ferox
253.	দফলা	Buck wheat	Fagopyrum esculen tum
254.	মিজুঠিংগা		Fagopyrum tatae Eapa
255.	বৰগছ	The Banyan tree	Ficus bengalensis
256.	জৰি গছ	Java fig.	F. benjamina
257.	দিমৰু		F. cunia
258	কঠিয়া ডিমৰু		F. fistulosa
259.	জৰিবৰ		F. gibbosda
260	ডিমৰু		Ficus racemosa
261.	ডিমৰু	Indian Ivy	F. heterophylla
262.	কথি ডিমৰু		F. hispida
263.	পাকৰি		F. lacor
264.	আঁহত	Bot tree Peepul tree	F. religiosa
265.	চিলোৰাব, জৰিগছ	Java fig. Jon gochy	f. reyusa
266.	পাকৰি বৰ		f. rumphii
267.	পনিয়ল	Pilua Plum	Flacourtia jangomas
268.	মাখিয়তি		Flemingia strobilifera
269.	কৰা শিমলু		Floscopa scandense
270.	হাতীজিতা		Flueggea virosa
271.	চহ্‌তচি	Fennel Anise	Foeniculum vulgare
272.	আগল		Fraxinus floribunda
273.	পালপতি		Fumaria parviflora
274.	কাউ থেকেৰা	Cawa tree	Garcinia cowa
275.	কুজি থেকেৰা	Indian gamboge tree	G. morella
276.	বন থেকেৰা		G. peniculata
277.	কুজি থেকেৰা		g. Kydia
278.	থোৰাল টেঙা	Coching gorcia	G. xanthochymus

279.	বিষহৰা		Gardenia campanulata
280.	ভাওৰি		G. jasminoides
281.	ঢেঁকিয়া	Indian Ash tree	Garuga pinnata
282.	নাংগল ভগা	Glory lily	gloriosa superba
283.	চাউলধোৱা	Tooth brush plant	Glycosmis pentaphylla
284.	গমাৰী	Hill teak	Gmelina arborea
285.	মামাইলেট		Gnetum scandens
286.	কপাহ	Lavent Cotton	gossypium herbaceum
287.	জৱাৰপাট		Gaurania leptostachya
288.	মনবিজল	Phalsa	grewia asiatica
289.	পিছলি		G. microcos
290.	চুকটাপাট		G. hirsuta helicterifolia
291.	বগা ভোটমলা	Spider flower	Gynandropsis gynandra
292.	লেমটেম		Gynocardia odorata
293.	চোটি		Hedychium spicatum
294.	সূৰ্যমুখী	Sun flower	Helianthus annus
295.	হাতীচুৰা	Indian heliotrope	Heliotropium indicum
296.	অনন্তমূল	Indian Sarsaparilla	Hemidesmus indicus
297.	গন্ধীয়া কবে	Musk mellow	Hibiscus abelmoschus
298.	ভেণ্ডি		H. esculentus
299.	থল পদ্ম	Cotton rose	H. mutabilis
300.	জবা	China rose	H. rosasinensis
301.	তেতেলামধা	Roselle	H. sabdariffa
302.	মাধবীলতা	Madablata	Hiptage benghalensis
303.	দুধকুৰী	Kanessi Bark tree	Holorrhena antidysenterica
304.	শিলকলম		Homonoia riparia
305.	জৱধান	The Barley	Hordum vulgare
306.	মেজেঙ্গাপাৰি		Houttuynia cordata
307.	লেমতেম, চালমুগ্ৰা	The chalmugra Oil tree	Hydnocarpus kurzii
308.	বৰ মানিমুনি		Hydrocotyle rotundifolia
309.	কলীয়া ধান		Hygrory za aristata
310.	তিলক,ভদা	Black creeper	Ichnocarpus frutescens

311	দমভেকো		Inpatients tripetala
312	মিঠা আলু বা ৰঙাআলু	Sweet Potato	Inpomea batatas
313.	নীলা চন্দ্ৰকান্তি	Indian Purging plant	I nil
314	বনমৌ		I hispida
315	ভুঁই কোমোৰা		I paniculata
316.	কালমৌ	Swamp Cabagge	I. reptans
317	ৰংগোযাগ	Jungle flame Ixora	Ixora coccinea
318	নিউবালী	Torch tree	I. Parbiflora
319	খৰিকাজাই	Downy Jasmine	Jasminum multiforum
320	[illegible]	Italian jasmine	J grandiflorum
321	[illegible]	Arabian jasmine	J. sambac
322.	ধতুৰা	Physic nut tree	Jatropha curcas
323.	বঙাল ধতুৰা	Wild Cassada	J. gossypifolia
324	[illegible], আকৰট	English walnut	Jaglans regia
325	ভুইলং	Water Weed	Jussiaea suffruticosa
326	[illegible]		Justicia Gendraussa
327	ভুইচম্পা		Kaempferia rotunda
328	পাটেগজা	Sproutbat plant	Kalanchoe pinnate
329.	সিয়ানাহঁৰ		Kayea assamica
330	আজাৰ	Queen crape myrtle	Agerstroemia speciosa
331	জিয়াগছ	Indian Ash tree	Lannea grandis
332.	গু খুল		Lantara camara
333	চৰাট		Laportea crenulata
334.	খেচাৰী মাহ	Grasspea, Jarossa	Lathyrus sativus
335.	জেতুকা	The Henna Plant	Lawsonia inermis
336.	কুকুৰাদিঙা		Leea aequata
337	মচুৰমাহ	Lentil	Lense culinaris
338.	বাজপ্ৰোণ	Siberian mother wort	Leonurus sibiricus
339.	হালিমাহ		Lepidium Sativum
340.	আহঁৰ কদম		Leucaena glauca
341.	দোৰণ		Leucas aspera
342.	বনদোৰণ		L cephalotes

343.	দোৰণ		L. Lavanoualaefolia
344.	কাঠবেল		Lanoma crenulata
345.	তিচি	Linseed Oil Plant	Linum usitassimum
346.	বাঘনলা	Litchi Leachee	Litchi chinensis
347.	হালিয়াগছ	Tallow laurel	Litsea chinensis
348.	চুআলু		L. polyantha
349	জিকা	Angled Luffa	Luffa acutangula
350.	ভোল	Bath Sponge gourd	L. cylindrica Lununga scandens
351.	আয়ীৰ		Lyonia ovalifolia
352.	জগালু		Makaranga indica
353.	চেচু		Maesa indica
354.	লুচন	The kamal tree	Mallotus Philippensis
355.	লফা		Malva verticillata
356.	আম	The Mango tree	Mangifera indica
357.	শিমলু আলু	Tapioca	Manihut esculenta
358.	এৰ ইলাচি	Cajeput Oil tree	Melaleuca leucadendron
359	ফুটুকলা	Indian Rhododendron	Malastoma Malabathricum
360	ঘোড়ানিম	Persian Lilac	Melia Azedarach
361.	গোড়ানিম		M. composita
362.	চাপুলকন		Melodinus monogynus
363.	পদিনা	Field mint	Mentha paniculata
364.	বনতুলসী		Mentha paniculata
365.	বন পুদিনা	Spear mint	M. spicata
366.	নাহৰ	Iron wood tree	Mesua ferrea
367.	তিতাচপা	Golden champaka	Michelia champaka
368.	পানচপা		Michelia montana
369.	বকলবিহ	Fish poison tree	Milletia pachycarpa
370.	লাজুকীবন	The Sensitive plant	Mimosa pudica
371.	বকুল	Indian Madlar	Mimusops elengi
372.	গধূলি গোপাল	Marvel of peru	Mirabilis jalapa
373.	তিতাকেৰেলা	Bitter gpourd	Momordica charantia
374.	কেৰেলা		M cochinchinensis
375.	ভাতকেৰেলা		M. dioica

376.	খোৰা মেটেকা		Monochoria hastaefolia
377.	চজিনা	Drum stick tree	Moringa oleifera
378.	নুনি	Silk worm mulberry	Morus acidosa
379.	বান্দৰকেকোৱা	Cowitch	Mucuna pruita
380.	নৰসিংহ		Murraya koenigii
381.	কামিনীফুল	Cosmetic bark tree	M. paniculata
382.	পুৱাকল	The Platain and cooking banana	Mussa paradis ica
383.	আঠিয়াকল	Cooking banana	M, paradis ica
384.	চৰাই আঠা		Mussaenda glabata
385.	নগাটেঙা	Bay berry	Myrica nagi
386	গোৰাপচে		Naravelia zeylanica
387.	পদুম	Indian lotus	Nelumbo nucifera
388.	কৰবি	Indian oleander	Nerium indicum
389	শেৱালী	Tree of sadness	Nyctanthes arbortristis
390	ধপাত	Common tobacco	Nicotiana tabacum
391.	ৰঙাপদুম	Blue water lily	Nymphaea rubra
392.	নীলাভেট	Blue water lily	N. Stellata
393.	ভেটমালা		Nymphoides indicum
394.	বনতুলসী	Sweet basil	Ocimum basilicum
395.	বামতুলসী	Shrubby basil	O. Gratissimum
396.	তুলসী	Secred Basil	O. sanctum (O=Ocimum)
397	সৰ্পজিভা	Papata	Oldenlandia corymbosa
398.	পাৰেৰেকেনভলুকা		Olea dioica
399.	সাগৰফেনা	Prickly pear	Opuntia dillenii
400	সাগৰফেনা		O. vulgaris
401.	ভাতঘিলা	Indian trumper flower	Oroxlyn Indicyum
402.	ধান	Paddy	Oryza sativa
403.	বননুটকলা		O. nepalensis (O=Osbeckia)
404.	টেঙেচিটেঙা	Indian Sorel	O. corniculata (o=oxalis)
405.	দুদলতা		oxystelma esculentum
406.	ভেদাইলতা		Paederia foetida

407.	কেতেকী		Pandanus tectorius
408.	আফিং	The Opium plant	Papaver somniferum
409.	জুমকালতা	Grana dill fouil	Passiviora edulis
410.	জুনুকা	Wild passion flower	P. foetida
411.	গোবৰচিথা		Pavetta indica
412.	জৰ্বাংগাছ	Jew's slippers	Pedilanthus tithy malodoides
413.	মগুমাহ	Green gram	Phaselus mungo
414.	তিতাফুল		Phlogacanthus thyrsiflorus
415.	খেজুৰ	Wild date palm	Phenonix sylvestris
416.	পানী আমলখি	Ground embelic	Phyllanthus niruri
417.	ভুঁই আমলখি		P. urinaria
418.	কপালফুটা	Sunveryy	Physalis minima
419.	বনচপলা		Picrasma javanica
420.	সৰল	The Pine tree	Pinus roxberghii
421.	বেণুকা		Piper aurantiacum
422.	পাণ	Betel leaf	Piper betle
423.	পিপলি	Long pepper	P. longum (P=Piper)
424.	জালুক	Black pepper	P nigrum
425.	পাহাৰী পিপলি		P. sylvaticum
426.	বৰপুনি	Water letuce	Pistia stratiotes
427.	মটৰমাহ	Garden pea	Pisum savum
428.	ভাহৰ		Pithecollobium bigeminum
429.	ডখানি বাবুল		P. dulce
430.	ৰঙা আগিয়াচিতা		Plubago indica
431.	বগা আগিয়াচিতা	White lead wort	P. zeylanica
432.	গোলচি চম্পা	Red frangipani	Plumeria rubra
433.	শুকলতি		Pofostemon, parviflorus
434.	ৰাধাচূৰা	Paradise flower	Poinciana pulcherrima
435.	ৰজনীগন্ধা	Tuberose	Polianthes tuberosa
436.	দেৱদাৰু	Mast tree	Polyalthia longifolia
437.	ৰৰকলিয়ৰি		P. simiarum
438.	ভিজাৰাৰ		Polypodium qeurcifolium

439.	কৰচ গছ	Indian Beech	Pngamia pinnata
440.	হাঁহচৈংগিয়া	Purselarte	Portulaca oleracea
441.	হাতীঢেকীয়া		Ptoss cathecarti
442.	হাতীলতা		P. scaendens
443.	মাটিয়া জাম		P. herbacea (P=Premna)
444.	পিঠা গছ		P. latifolia
445.	আহোম কণী	Gardenpalm	Prunus domestica
446.	মাধুৰী আম	Guava	Psidium guava
447.	কনকচম্পা		Pterospermum acerifolium
448.	ডালিম	Pomgranate	Punica granatum
449.	পুত্ৰজীৱ	Child life tree	Putranjiva-roxburghii
450.	নাচপতি	The pear	Pyrus communis
451.	আপেল	Apple	Pyrus malus
452.	মাধৱীলতা	Rangoon creeper	Quisquialis indica
453.	গুবৈ	Emeticnut tree	Randia dumetorum
454.	বনবঙনা		Randia ulginosa
455.	পানীপিপলি		Ranculus Scelerarus
456.	মূলা	Radish	Raphanus sativus
457	অৰচনতিতা	Devil's pepper	Rauwalfia sarpentina
458.	বিৰিং গুটি		Rhamnus nepalensis
459.	নগাটেঙা		Rhus chinennsis
460.	এৰাগছ	Castor Oil plant	Ricinus communist
461.	বগা গোলাপ	Indian white Rose	Rosal alba
462.	গোলাপ	Edward Rose	R. Chinessis
463.	তেজী গোলাপ	Cabbage Rose	R. centifolia
464.	গোলাপফুল	Damsk Rose	R. damascena
465.	মাজেঠি	Indian Maddar	Rubia cordifolia
466.	জুতুলিপকা	Wild Rasberry	Rubus moluccanus
467.	চুকাশাক	Bladder dock sorrel	Rumex vesicarius
468.	কুঁহিয়াৰ	The sugar Cane	Saccharum officinarium
469.	কহুৱা	Kangrass	S. Spontaneum
470.	পানীহিজল	Willow	Salix tetrasperma
471.	শিমলু	Salmoli	Salmalia malabarica

472.	হ্বকলতি		Sambucus lavanica
473	বগা চন্দন	White sanda wood tree	Santalum album
474.	হ্ইথাগুটি	Soapnut tree	Sapindus mokorossi
475	অশোক	The Asoka tree	Saraca indica
476.	শিলাউনি		Schima wallichii
477.	কুসুম		Schleichera oleosa
478.	গজাপিপলি	Money plant	Spindapsu officinalis
479	চেনিবন		Scoparia dulcis
480	ভেলাগছ	The marking nut tree	Semecarpus anacardium
481	তিল	Sesame oil plat	Sesamum indicum
482.	বগলীফুল	Agatti Sesabnia	Sesbania grandiflora
83.	অনন্তমূল		Tylophora asthamatica
484.	বনবীয়া জৈন		Seseli indicum
485	কণিধান		Setaria italica
486	শালগছ	The sal tree	Shorea robusta
487	সোণবৰিয়াল	Paquer bur	Sida acutta
488.	বৰিয়াল		Sida Cordifolia
489	সৰু সোণ বৰিয়াল	Broom jute sida	Sida rhombifolia
490.	বাঘলতা	Indian Sarsaparilla	Amilex zeylancica
491.	বনবেঙেনা	Prickly egg plant	Solanum ferox
492.	তিতাভেকুৰী	Pricly night Shade	S. indicum
493.	বেঙেনা	Brinjal plant	S. melongena
494.	পিটকৈচা	Black night shade	S. nigrum
495.	বিৰকুলিতিতা	Thorny night shade	S. xanthocarpum
496.	কাটা বেঙেনা		S. Sisymbri folium
497.	কটা বেঙেনা		S. Khasianum
498.	বনবীয়া পালেং		Sonchus arvensis
499.	পিৰাজা	Toy chilli	Spilanthes acmella
500.	মাটিমাহ	Black gram	Phaseolus radiatus
501.	জাতিলাউ	Bottle guard	Legenaria siceraria scandal
502.	চুচৰ		Hibiscus surattensis
503.	নলা		Phragmites maxima

504.	সগুণীলতা		Tinospora Malabarica
505.	আকাশীলতা		Cuscuta refloxa, or Trachelospermum fragans
506.	যনী	Carawry	Trachyspermum ammi
507.	চোৰাট		Tragia involucrata
508.	শিংগৰী	Water Chestnut	Trapa bispinosa
509.	জুপং	Indian nettle tree	Trema orientalis
510.	ভেল কৰা		Trewia nudiflora
511.	ধুন্দুলী	Snake gourd	Trichosanthes anguina
512.	পটল	Pawal gourd	T. diocia
513.	ঘেঁহু	Wheat	Triticum aestivum
514.	আগৰা	Champadang	Triumfetta Bartramia
515.	পালেং শাক	Spinach	Spinacia oleracea
516.	অমৰা	Hog plum	Spondias pinnata
517.	গলদোৰা		Stephania hernandifolia
518.	পাৰলি		Stereospermum tetragovum
519.	মকৰা		Steblus asper
520.	মাকৰী কেন্দু	Strychine tree	Strychnos nuxvomica
521.	ভোৰমতি		S. recemosa (S=Symplocos)
522.	কলাজাম		Syzygium cumini
523.	খোহ্লা জাম	Rose apple	S. jambos
524.	গোধা জাম		Syzigium operculatum
525.	নাৰ্জিফুল	Mary gold	Tagetes crecta
526.	তেতেলী	Tamarid	Tamarindus indica
527.	ঝাওবন	Tamarisk	Tamarisk Ramarix dioica
528.	চেগুণ	Teak tree	tectona grandis
529.	বগা মেদেলুৱা	White Tphrosia.	Tephrosia candida
530.	বননিল	Purple Tephrosia	T. Purpurea
531.	অৰ্জুন	The Arjun tree	Terminalia Arjuna
532.	ভোমৰা গুটি	Beleric Myrobalans	T. belerica
533.	শিলিখা	Chebulic Myrobalans	T. Chebula
534.	শিলিখা	Citrin Myrobalan	T. citrina

535.	হলখ	Hollock	T. Myriocarpa
536.	আচন		T. tomentosa
537.	বনবীয়া বাদাম	Indian Almand	Terminalia catappa
538.	মমিরা		Thalictum follialosum
539.	করবি	Yellow oleandar	The Vetia peruvianna
540.	সিজিলতা	Gulanch	Tinospora cordifolia
541.	হাতীর গড়	Narow leat cats tail	Typha elephantina
542.	সোণকচু		Typhonium trilobatum
543.	শিয়ালনেজীয়া	Fox tail plant	Uraria picta
544.	বনগ্রবা	Aramina plant	Urena lobata
545.	টাগরা	Cape jasmine	Valerinna hardwickii
546.	তগর		V. Wallichi
547.	কপৌফুল		Vanda roxburghii
548.	কেটকরা গছ	Voavana	Vanguria spinosa
549.	ররকলীয়া		Ventilago madrasapatana
550.	বিরিণা	Vetiver	Vetiveria zizznioides
551.	নয়নতরা		Vinca rosea
552.	বঘুমলা		Viscum arculatum
553.	বঘুমলা		V. monoicum
554.	ভদিয়া		vites glabrata
555.	পচতীয়া	Chaste tree	V. negunda
556.	অহৈ		V. pendundularis
557.	পচতীয়া		V. trifolia
558.	আঙুর	Wine grape	Vitis vinifera
559.	খামালতা		Wattakaka volubilis
560.	ভীমরাজ		Wedelia calendulacea
561.	দহিফুল		Woodfordia fruticosa
562.	আটকুরী		Wrighitia tomentosa
563.	এগরা	Burweed	Xanthium strumarium
564.	ঘবনাটি		Xyris indica
565.	জেবরাং		Zanthoxylum alatum
566.	ব্রজানলী	Prickly Ash	Z. budrunga
567.	তেজমুই	Tooth ache tree	Zanthoxylum hamiltonianum

568.	মেজেংগা		Z. oxyphylum
569.	মাকৈজোৰা	Corn, maize	Zea mays
570.	বনআদা	Wild ginger	Zingiber cassumunar
571.	আদা	Ginger	Z. officinale
572.	বামচৰ	Wild genger	Z zerumbet
573.	বগৰী	Indian jujabe	Zizyphus jujuba
574.	শিয়াল বগৰী		Z. oenoplia
575.	বন বগৰী		Z. Rugosa
576.	ভোট বেঙেনা		Solanym torvum
577.	তিতাকুচি		S. Spiale
578.	ইউকেলিপটাছ		Eucalyptus globulus
579.	বগা ধতুৰা	Thorn Apple	Datura stramonium
580.	জলা ধতুৰা		datura metel
581.	তিতামৰা	white jute	Corchorus capsularis
582.	মহ্বকলা		Sapium insigne
583.	চিৰতা	worm wood	Swertia chirata
584.	ভেন্দি	Lady's Finger	Abelmoschus esculentus
585.	বাবুল	Gum Arabic tree	Acacia nilotica
586.	কেচাৰি কাইট		Acacia oxyphylla
587.	কাচৈলতা		Acacia Prunescens
588.	চপেটা	Sapodilla plum	Achras sapota
589.	কাল বিহ	Aconite plant	Aconitum napellus
590.	বচ	Sweet flag	Acorus calamus
591.	মানধনিয়া	Pink cedar	Acrocarpus fraxinifolius
592.	পাটিসোন্দা		Actinodaphne obovata
593.	কুহিলা	Solapith	Aeschynomene aspera
594.	কাঠ কুহিলা	The Sola pith plant	Aeschynome indica
595.	বাখৰ		Aescilus indica
596.	চম	Sisal hemp	Agave sisalana
597.	সৰুকাযুল	Flower of Heaven	Ailanthus grandis
598.	সৌ কৰৈ	The sau tree	Albizzia Chinensis
599.	মজ	Burmese Sinsh	Albizzia Lucida

600.	সমিধ		Albizzia myriophylla
601.	টাংগ	Japanese tung	Aleurite cordata
602.	পানীকোলা	Water Planta in	Alisma plantago
603.	কনক	Leek	Allium porrum
604.	বৰকচু	Giant Taro	Alocasia macrorrhiza
605.	নগাকোলা		Alphonsia ventricosa
606.	বগীতৰা	Siamese Ginger	Alpinia malaccensis
607.	হাতী খুতৰা	Spiny Amaranth	Amaranthus spinosus
608.	কাঠ বাদাম	Almond	Amygdalus communis
609.	নৰা বগৰী	Peach	Prunus persica
610.	কাজু বাদাম	Cashew nut	Anacardium occidentale
611.	কুৱামৰা		Anamirta paniculata
612.	বৰ কদম, বঘু	The Kadam tree	Anthocephalus cadamba
613.	উপাচ গছ	The Sack tree	Antians toxicana
614.	পানী হেলচ	Bigney	Antidesma bunius
615.	অনন্ত লতা	Sandwich Island climber	Antigonn leptous
616.	তাংটিঙালি		Aphania rubra
617.	অজমদা	Garden Celery	Apium graveolense
618.	বৰহেলছ		Aporosa Roxburghii
619.	টলোথাপকা		Ardishia humilis
620.	চাওগছ	sugar palm	Arega pinnata
621.	টকৰীয়া আলু	Elephent cripper	Argyreia hooken
622.	ঈশ্বৰমূল	Indian birth wort	Arisolochia indica
623.	চেনিচম্পা ফুল	Climbin-ylang ylang	Artabotrys odoratissimus
624.	চাম কঠাল		Artocarpus chaplasha
625.	টপাচলি		Arundinella bengalensis
626.	নল	Giant Reed	Arundo donax
627.	শতমূল	gus	Asparagus racemosus
628.	বিশল্য কৰণি	Deadly night shade	Astropa belladonna
629.	জবধান	The Oat	Avena sativa
630.	লেতেকু		Baccaurea Sapida
631.	কতহ্ৰ বাঁহ	The spring bambo	Bambusa arundinacea

632.	ভলুকা বাঁহ	The plain bambo	Bambusa balcooa
633.	মোকাল বাঁহ	Himalayan bambo	Bambusa nutans
634.	জুপুৰি বাঁহ	Hedge Bamboo	Bambusa nana
635.	বেতুকা বাঁহ	Pegu Bamboo	Bambusa polymorpha
636.	জাতি বাঁহ	Common bamboo	Mambusa tulda
637.	হালধীয়াবাঁহ	Yellow triped bamboo	Bambusa vulgaris
638.	হিজল		Barringtonia acutangula
639.	মাটিখুতৰা	Dwrf white bauhinia	Bauhinia acuminata
640.	কুৰিয়াল	Pink bauhinia	Bauhinia purpurea
641.	জিনজিনি		Bauhinia racemosa
642.	হালধীয়া কাঞ্চন	Yellow Baruhinia	Baruhinia ratusa
643.	হালধীয়া কাঞ্চন	St thomas tree	Bauhinia tomentosa
644.	নাককাটিলোৰা	Camels foo climber	Bauhinia vahlii
645.	বগা কুতৰা	Mountai ebony	Bauhia variegata
646.	আমছি		Beilschemiedia assamica
547.	চালকোমোৰা	Ash guard	Benin casa hispida
648.	কাঠ হালধি	Indian Berbery	Berberis aristata
649.	মিঠা পালেং শাক	Sugar beet	Beta vulgaris
650.	ভোজপত্ৰ	Silver birch	Betul alcodes
651.	বননেৰেংগা	Sensitive wood sorrel	Biophytum sensitivum
652.	উৰীয়াম	West Indian Cedar	Biscofia javanica
653.	বিহগছ	The Rhea plant	Boehmena nivea
654.	সৰু কাচিদৰিয়া		Bonnya brachiata
655.	শিমলু	The Silk cotton Tree	Salmalia malabarica
656.	বৰ কাচিদৰিয়া	Hog wood	Bonnya reptants
657.	তালগছ	Palmira palm	Borassus flabellifer
658.	গাহৰিবন	Bagrakote jungle	Borreria articularis
659.	বাগান বিলাস	The glory of the Garden	Bougainvillea spactabilis
660.	হালধীয়া সৰিয়হ	Yellow mustard	Brassica compestris
661.	কলা সৰিয়হ	Black mustard	Brassica campestris
662.	চিনালাই	Paksoi, chese cabbage	Brassica sinensis
663.	লাইশাক	Leaf mustard	Brassica juncea
664.	মেৰলাই শাক	Curled leaf mustard	Brassica napus

665.	কলা সৰিয়হ	Black mustard	Brassica napus
666.	বন্ধাকবি	The Cabbage	Brassica oleracea
667.	ফুলকবি	Cauli flower	Braissica oleracea
668.	গথিয়াকবি	Brussel's	Brassica oleracea
669.	ওলকবি	Knol khol	Brassica oleracea
670.	ব্ৰ'কলি	Broccoli	Braccica oleracea
671.	চালগোম	Turnip	Brassica rapa
672.	বৰহাঁইটা		Bridelia assamica
673.	কহিঁৰ		Bridelia retusa
674.	মৌ শিলিখা		Bridelia Stipularis
675.	পাটকুঁহি, মৰাকুঁহি		Bridelia tomentosa
676.	দুপৰটেঙা	Sprout leaf plant	Kalanchoe pinnata
677.	চিৰণজিয়া	Cudaph Almond	Buchanania lanzan
678.	টিকনি বৰুৱা লত		Buettneria aspera
679.	ৰঙা পলাশ	Frame of the forest	Butea parviflora
680.	বগা পলাশ	White Bengal kino	Butea parviflora
681.	দেৰী	American Sumach	Caesalpinia corjara
682.	বৰ্ণকান্তি	Paradise flower	Caesalpinia Pulcherrima
683.	সেন্দুৰীকচু, সিতা কচু		Caladium bicolor
684.	ৰাইদাং বেত		Calamus Jenkinsianus
685.	ৰাইদাং বেত	Rotang east Indian cane	Calamus latifolius
686.	জাতিবেত	The Cane	Calamus tenuis
687.	চিয়ামচাহ	Cambod tea plant	Camellia assamica
688.	অসমীয়া চাহ	The Assam tea plant	Camellia sinensis
689.	গকুল ধূপ	Frankinscence	canarium sikkimense
690.	ভাং	Hemp, Patti	Cannabis sativa
691.	গংগাৰেনা	Shepherd's purse	Capsella bursa-pastoris
692.	জলকীয়া	Common Chillies	Capsicum annum
693.	মাহীক ঠেকেৰা	The Carilla tree	Carallia lucida
694.	কুসুম ফুল	Safflower	Carthamus tinctorius
695.	পাণ ভেকুৰা	Tummu wood tree	Careya arborea
696.	কলাজিৰা	Caraway	Carum carvi

697.	জনি	Caraway, Ajwan	Carum copticum
698.	বাঙনি	Ajmud	Carum Roxburghianum
699.	বনকেচেক		Casearia vereca
700.	ৰঙা সোণাৰু	Red Indian laburnum	Cassia marginata
701.	বান্দৰ লাখুটি	Joint wood tree	Cassia nodasa
702.	মেদেলুৱা	Negro Coffee	Cassia ocidentalis
703.	আকাশীলতা		Cassytha filiformis
704.	সৰু হিঙৰী		Castanopsis armata
705.	বৰ হিঙৰী		Castanopsis armata
706.	শিঙৰী গছ	Indian chest nut tree	Csatanopsis indica
707.	যুক্ল শিংগৰী		Castanopsis tribulosis
708.	বৰ ঝাও	Beef wood tree	Castanposis indica
709.	জাতি পমা		Cedrela febrifuga
710.	জাতি পমা		Cedrela macrocarpa
711.	বগা শিমলু	Kapok tree	Ceiba pentanda
712.	মৌহিতা	Hack berry	Celtis tentanda
713.	কুন্দুলী	Kavai fruit	Cephalandra indica
714.	হাচনাহানা	Night blooming jasmine	Cestrum nocternum
715.	বনপিঠা	Star apple	Donella roxburghii
716.	বনগুটি	Love thorn	Chrysopogon aciculatus
717.	কৰ্পূৰ	The Camphor tree	Cinnamomum occiodaphne
718.	গন্ধকৰৈ		Cinnamomum cecicodaphne
719.	পাতিসান্দা, তেজপাত	Cassia Cinmon	Cinnamomum oftusifodium
720.	দালচেনি	Cinnamon	Cinnamomum zeyancum
721.	তেজপাত	Indian Cassia	Cinnamomum tamala
722.	হুৰঘুনুচা		Cissus quadrangularis
723.	গধীয়ালতা		Cissampelos pareira
724.	কোৱাভাতুৰি	Bitter Apple	Citrullus colocynthis
725.	তৰমুজ	Water Melon	Citrullus valgaris
726.	কাজিনেমু	The lime	Citrus acida
727.	চকলাটেঙা	Sour orange	Citrus aurantium
728.	ৰবাব টেঙা	Shaddock, Pumelo	Citrus deccumana

729.	মিঠা নেমু	Sweet lime	Citrus limettioides
730.	মিঠা চকলা	The grape fruit	Citrus paradi
731.	পানমুহুরি	Wampee	Clausena wampii
732.	কণা ভুতমূলা	Cat's whisker	Cleome viscosa
733.	বনজুই		Clerodendrum inerme
734.	শীতলপাতি, পাতিদৈ		Clinogyne dichotoma
735.	পাতাবাহাৰ	Garden Croton	Codiaeum variegatum
736.	কাউৰীমণি, কোৱা মণি	Job's tear	Coix lachryma-jobi
737.	কণাশিমলু	Day flower	Commelina benghalensi
738.	মুগলি	Kukul Myrth	Commiphora mukl
739.	সোণতিলতা	Deels foot	Convolvulus arvensis
740.	তিতামৰা	Jew's mallow	Corchorus olitorius
741.	মিঠামৰা		Corchorus trilocularis
742.	মিঠামৰাপাত		Corchorus trilcularis
743.	মহিদল বাহুৰী		Cordia frarantissima
744.	গোৰবসুতা		Cordia grandis
745.	গোৰবসুতা	Khartoum teak	Cordia myxa
746.	ধনীয়া	Cordiander	Coriandrum sativum
747.	বৰুণগছ	Sacred Baruna	Cravaeva religiosa
748.	মাটিকেচেক	Saffron Crocus	Crocus sativus
749.	সন, আউচ	The sunn hemp	Crotalaria Juncea
750.	ঘণ্টাকর্ণ	Rattle wort	Crotalaria resuta
751.	ঘণ্টাকর্ণ	Rattle Sunn hemp	Crotalaria striata
752.	চিৰাল	Sanp Melon	Cucumis momordica
753.	ৰঙালাউ	Red gourd	Cucubita maxima
754.	কণাজিৰা	Cumin	Cuminum cyminum
755.	কলা হালধি	Black Zedoary	Curcuma caesia
755.	একাংগি	Indian arrow root	Curcuma zeodoaria
757.	গান্ধবিৰিংগা	Ginger grass	Cymbopogon martini
758.	দুৰবীবন	Bermuda grass	Cynodon datulon
759.	মুঠা	Nut grass	Cyperus rotundus
760.	বৰ মেদেলুৱা		Dalbergia asi
761.	গজাইলতা		Dalbrgia risoma

762.	শিচু গছ	Shisam. The Sisoogoah	Dalbergia sisoo
763.	দাতবিজলা, লালেংচালি		Dalbergia Stipulaea
764.	তোলা লেলেং চালি		Dalbergia lamarindifolia
765.	কলা ধতুৰা	Purple thorn apple	Datura Fastuosa
766.	লটৌ		Delima sarmentosa
767.	বগা ৰাধাচুৰা	White Gulmohour	Delonix elata
768.	ওৰাভবাঁহ	Giant Bamboo	Dendrocalamus giganeus
769.	কাকবাঁহ	Hill Bamboo	Dedrocalamus hamiltonii
770.	বকুলবিহ, মাকৈ চোপা	Derris	Derris elliptica
771.	কঠিয়া কবৈ	East Indian walnut	Derris robusta
772.	বন বহল		Desmodium cephalotes
773.	বন চন্দন	Indian Telegraph plant	Desmodium gyrans
774.	বিয়নী চপতা	Hoary tick trefoil	Desmodium laxiflorum
775.	বৰবিয়নী চপতা		Desmodium laburnifolium
776.	ওলোচা		Desmodium triflorum
777.	কুশবন		Desmostachya bipinata
778.	বাজী ঔ		Dillenia Scrabella
779.	গাঠিয়াআলু	Chinese yam, Fancy yam	Dioscorea esculenta
780.	চিনা আলু	Chinese Yam, Wild yam	Dioscorea Spinosa
781.	কেন্দু গছ	japanese persimon	Diospyros kaki
782.	চালকুলি		Diospyros Veriegata
783.	গাৰজান	The Gorjan tree	Dipterocarpus alatus
784.	হলং	Hollong tree	Dipterocarpus macrocarpus
785.	গৰজন কুঁৰৈচাৰ্ল	The Gorjan tree	Dipterocarpus turbinarus
786.	যমলাখুটি	Dragon's tree	Dracaena angustifolia
787.	আমচেলেংগা, আমচিৰা	Wild mango	Drimycarpus racemosus
788.	লাইজাবৰি	Hear Leaf Drymary	Drymaria cordata
789.	খকন, হুকল	Lampit	Duabanga Sonneratioides
790.	গৰুখিছ	Indian straw berry	Duchesnea indica
791.	বগা বান্দৰডিমা		Dysoxylum grande
792.	কাঁটাগছ	Pigeon berry	Duranta plumeri
793.	বান্দৰডিমা	Monkey Face-tree	Dysoxylum binectariferum

794.	লালিআমাৰি		Dexoxylum procerum
795.	অবাসিংগৰি		Echinocarpus assami
796.	বোৱাল	Tree heliotrope	Ehretia acuminata
797.	মিৰিকাটেংগা	Oleaster	Elaeagnus hortensis
798.	গেৰেলা চপা		Elaeocarpus aristatus
799.	চৰাইগুটিখোৱা		Elaeocarpus oblogus
800.	পৰেংচেৰেং		Elaeocarpus robustus
801.	ইলাচি	Cardamon	Elettaria cardamomum
802.	মৰুৱা	African millet	Eleusine coracana
803.	বৰছ্যবন	Goose grass	Eleusine indica
804.	ঘিলা	Nicker bean	Entada scandens
805.	ডলিগছ	The rain tree	Enterolobium saman
806.	চিৰাবন	Stink grass	Eragrostis uniolodes
807.	বনকপাহ	Fire weed	Erechthites valerianaefolia
808.	মানধনীয়া	Fit weed	Eryngium foetidum
809.	ৰঙামদাৰ	Indian Coral tree	Erythrina indica
810.	লং	Clove	Syzygium aromaticum
811.	পানীজামু	Watery rose apple	Syzgium aqueum
812.	ঠোৰাগণি		Eugenia balsamea
813.	বনজামু	Wild Jambosa	Syzygium fruticosum
814.	লুকলুকি জামু		Eugenia bracteata
815.	কলাজামু	Black plum	Syzygium jambolanum
816.	বগীজামু	Rose apple	Eugenia Hambos
817.	অমলন টেঙা, পানীজামু	Malaya apple	Eugenia malaccensis
818.	গোধাজামু		Eugenia operculata
819.	বাঘচকা. চামহলক	Siam weed	Eupatorium odoratum
820.	সিজু	Thorny Cactus	Euphorbia neriifolia
821.	ৰঙা পতীয়া গছ	Poisettia	Euphorbia pulcherima
822.	লংকাসিজু	Milk bush	Euphorbia tirucalli
823.	মৃৰমূৰা	Eurya	E. Urya acuminata
824.	মাইকাক		Evodia meliaefolia
825.	বাঘচিৰতা		Exacum tetragonum

826.	বিহসাচি	Blinding tree	Execoeara agallocha
827.	তিতাসাচি		
828.	চুতিয়ালফা	Buck wheat	polygonum fagopyrum
829.	শ্ৰীফল	Indian wood apple	Feronia limonia
830.	হিং	Asafoetida	Ferula foetida
831.	আঠাবৰ	Assam rubber tree	Ficus elastica
832.	যজ্ঞডিমৰু	Chester fig.	Ficus glomerata
833.	কনাই ডিমৰু	Indian ivy, crepping fig.	Ficus heterophylla
834.	কঠিয়া ডিমৰু		Ficus hispida
835.	কৰৈ ডিমৰু		Ficus hirta
836.	পাকৰি		Ficus infectoria
837.	ধোপাবৰ		Ficus mysorensis
838.	জৰিগছ	Ceylon willow	Ficus retusa
839.	মৌডিমৰু	Eve's apron	Ficus roxburghii
840.	পকৰিবৰ		Ficus rumphil
841.	পনিয়ল	Pinial plum	Flacourtia cataphracta
842.	বন পনিয়ল	Botoko plum	Flacourtia indica
843.	মাখিয়তি		Flemingia strobilifera
844.	চফ্‌গুটি	Fennel,	Foeniculum vulgare
845.	কপাহীঠেকেৰা		Garcinia lanceaefolia
846.	বিলাতীটেপৰ	Mangosteen, Doodl	Garcinia mangostana
847.	ৰবঠেকেৰা		Garchinia pedunculata
848.	তেপৰটেঙা	Cochin goroka	Garchinia xanthochymus
849.	তিতখৰি		Gendarussa vulgaris
850.	কুকুৰ চৰাট	Nilgiri Nettle	Girardinia zeylanica
851.	সৰু চৰাট	Common Nettle	Girardinia zyelanicaG
852.	গৰু মৰা		Glochidion Multiloculare
853.	মলাপুলি		Clochidion velutinum
854.	গাখোমাহ	Soya Ben	Clycine max
855.	জেষ্ঠমধু	Russian licorice	glycyrrhiza glabra
856.	কপাহীবন	Everlasting cud weed	Gnaphalium indicum
857.	দেউকপাহ	Tree Cotton	Gossypium arboreum
858.	কপাহ	Egyptian Cotton	Gossypium barbadense

859	কুকুৰ চুটা		Grewia multiflora
860.	চৌৰা		Drewia sapida
861.	কাউৰী কৰলা		Gymnopetalum cochinchinet
862.	বঙা ভূত মূলা	Spider flower	Gynandropsis gynandra
863.	বনছা		Gynocardia odorata
864.	লেমটেম		Gynocardia odorata
865.	ধোপাপাবলি		Haplophragma adenophyllum
866.	অঞ্জানীয়া		AHardwickia binata
867.	কাচিদেয়া		Hedyotis lineata
868.	বেলিফুল	Sun flower	Hemanthus annus
869.	আটমৰা	East Indian screw tree	Helicteres isora
870.	গুলনাৰ্গিছ	Tawnty day lity	Hemerocallis fulva
871.	হাতীসুৰুবি, ধুৰুলটা		Heptapleurum Venulosum
872.	পানীনিম, ব্ৰাহ্মি		Herpestis monniera
873.	কেচেক		Heteropanax fragrans
874.	ৰবৰগছ	Para Rubber	Hevea brasiliensis
875.	পহু ওদাল		Hibscus macrophyllus
876.	জবাফুল	China rose	Hibicus rosa-sinensis
877.	ভোলা	Indian Malow	Hibucus tiliaceus
878.	মাধৈমালতী	Madhab lata	Hiptage benghalensis
879.	থেকুলতা		Hodgsonia heteroclita
880.	মানুহকটাফুল	China man's hat	Holmskiodia sanguinea
881.	শিলকলম		Homonoia riparia
882.	চেঙীয়াবলা	The coral tree	Hovenia dulcis
883.	গংগাতুলসী		Hyptis suaveolens
884.	বনবকুল	Godajam	Ile godajam
885.	দুপৰ্তি	Garden Balsam	Impatient balsamina
886.	বিজুলি কলম	Indian Balsam	Impatiens toylei
887.	উলুখেৰ	Cogon grass	Imperata cylindrica
888.	নীল	The Indigo plant	Indigofera tinctoria
889.	আমলকি	Moon FLower	Ipomoea alba
890.	কলমৌশাক	Swamp Cabbage	Ipomoea aquatica

891.	মাধুৰীলতা	Finger leaf morning golrty	Ipomoea digitata
892.	আংগুলীলতা		Ipomoea pes-tigridis
893.	কুঞ্জলতা	Cypress vine	Ipomoea quamoclit
894.	ৰাংগলফুল	Garden Ixora	Ixora acuminata
895.	বগা ৰাংগল	Torch tree	Ixora arborea
896.	কাঠ মালি	Wild jasmine	Jasminum angustifolium
897.	নবমল্লিকা	Tree jasmine	Jasminum arborescens
898.	স্বৰ্ণ মালতি	Yellos jasmine	Jasminum humile
899.	গুটিমালি, কিৰকিৰি লতা		Jasminum hymile
900.	পানী খুতৰা	Primrose willow	Jussiaea repens
901.	জোৰণ		Justica procumbens
902.	চন্দ্ৰমূল		Kaempferia galanga
903.	দুপৰ টেঙা	Sprout leaf plant	Kalanchoe laciniata
904.	বন কপাহী		Kydia calycina
905.	কেঞ্জাবন		Kyllingia brevifolia
906.	জাতিলাউ		Lagenaria siceria
907.	এজাৰ	Queesn crape Myrtle	Lagestromia Flos reginae
908.	ধাউলি এজাৰ	Little flowered crape myrtle	Lagerstroemia parviflora
909.	হাতী চোৰাট	Elephant nettle	Laportea ptrostigama
910.	চেংমৰা, কাইটীয়া কচু		Lasia spinosa
911.	বনমটৰ, মটৰফুল	Sweetpea	Lathryrys odoraus
912.	চৰাই ঠেংগীয়া		Leea acuminata
913.	ঔলতা		Leea crispa
914.	কাউৰীদিংগন্ধা		Leea hirta
915.	কুকুৰ ঠেংগীয়া		Leea sambusina
916.	আহিনা		Leea umbraculifera
917.	ইৰালি	Rice cut grass	Leersia hexandra
918.	সৰু পুনী	The duck weed	Lemna minor
919.	বগা দোৰণ	Sweet mother wort	Leucus linifolia
920.	গৰখীয়া ধপাত		Limnophila hirsuta
921.	গৰখীয়া ধপাত		Limbophila indica

922.	তিচি গছ	The lin seen Oil plant	Linum usitatissimum
923.	লিচু	Litchi, Leechee	Litchi chinensis
924.	মেজাংকৰি গছ	Litsea citrata	
925.	পেটাৰী চোৱা		Litsea elongata
926.	বন সোৱালু		Litsea laeta
927.	কথলুৱা হোৱালু		Litsea nitida
928.	দিঘলতি		Litsea salicifolia
929.	বাঘনলা	Tallow Laurel	Litsea sebifera
930.	টকৌগছ	Fan leaf plam	Livistonia Jenkinsiana
931.	নয়নতৰা	Periwinkle	Catharanthus roseus
932.	বিলাহী বেঙেনা	The tomato	Lycopersicon esculentum
933.	চোম গছ		Machilus bombycina
934.	টেলীমহুৱা	Indian Butter tree	Diploknema butyracea
935.	মিঠা মহুৱা	The mahua tree	Madhuka indica
936.	চুচিপমা		Maesa chisia
937.	মাছপৰা চেচু		Maesa indica
938.	জুপুৰীচপা	Bull bay	Magnolia grandiflora
939.	গাহৰি চপা		Mangolia griffithii
940.	ঘৰকীয়া চপা		Mangolia gustavi
941.	দলৈ চপা		Mangolia pterocarpa
942.	মৰলীয়া গছ		Mallotus albus
943.	বন আম		Mangifera sylvatica
944.	পানচপা		Mangifera hookeri
945.	বিলাতী ৰবগছ	Ceara rubber tree	Manihot graziovi
946.	কেতুৰী হালধি	Indian arrowroot	Maranta arudinacea
947.	পানী টেঙেচী	Marsilea	Marsilea quadrifolia
948.	বাঘনখী	Unicorn plant	Martynia diandra
949.	বনমেথি	White meliot	Melilotus alba
950.	হেণ্ডনীয় বনপচলা		Melosma pinnata
951.	ধোঁৱাখোৱা		Melosma simplicifolia
952.	বজাল বাহ	Barry bamboo	Melocanna bambusoides
953.	বনমৰা	Wild Jute	Melochia corchorifolia
954.	বেলিপকা		Melothria heterophylla

955.	পদিনা	Pepper Mint	Mentha piperita
956.	কলিয়ালতা		Meremia umbrellata
957.	চাওগছ	Sagu palm	Metroxylon sagu
958.	কেতকোৰা গছ	Voavanga	Meyna laxiflora
959.	কঠলুৱা চপা		Michelia manii
960.	পুল চপা		Michelia oblonga
961.	জাপানী হাবি, আসাম লতা	Climbing lemp weed	Mikania micrantha
962.	বনপনিয়ল		Milius roxburghiana
963.	খোপা পাৰলি	Indian Cock tree	Millingtonia hortensis
964.	কাউৰী কাইট		Mimosa himalayana
965.	লাজুকী বন	The sensitive plant	Mimosa pudica
966.	কুচীয়া কাইট		Mimosa rubicalis
967	বকুল	Indian Madlar	Mimusops elengi
968	চেতকুপৰা	Indian chick weed	Mollugo pentaphylla
969.	ভাত মেটেকা		Monocorpia vaginalis
970.	আচু গছ		Morinda angustifolia
971.	নুনী	Common mulberry	Morus indica
972.	বলা		Morus laevigata
973.	মেকুৰীখিলা		Macuna imbricata
974.	মেকুৰীমাহ	Velvet ben	Macuna bracteata
975.	নৰসিংহ		Murraya koenigii
976.	চেনিচম্পাকল		Musa champa
977.	জাহাজি কল	Dwarf Banana	Musa nana
978.	ভীমকল, মনোহৰ কল		Musa sapientum
979.	পাটকল	Manila hemp, Abaca	Musa textilis
980.	বন কল, সেন্দুৰী কল	Red Banana	Musa velutina
981.	চোবাই আঠা		Mussaenda frondosa
982.	জাইফল	Nutmeg Mace	Myristica fragrans
983.	জটা মানসি	Spike nard	Nardostachys jatamansi
984.	বন সৰিয়হ	Water cress	Nasturtium indicum
985.	কলহী গছ	Demon flower	Nephenthes khasiana
986.	নগালিচু		Nephelium longana

987.	বন ধপাত	Wild tobacco	Nicotain plumbagnifolia
988	মান ধপাত	Aztec tobacco	Nicotiana rustica
989	কলাজিৰা	Blakc Cumin	Nilgella sativa
990.	শেৱালীফুল	Tree of Sadness	Nyctanthes arbor-tistis
991.	বগাভেট	European white water lily	Nymphaea alba
992.	চেলুক ভেট	White water lily	Nymphaea lotus
993.	পানী কদম		Nyssa sessiliflora
994.	কনক চম্পা		Ochnasquamosa
995.	কলীয়া তুলসী	Honay Basil	Ocimum canum
996.	বন জালুক		Oldenlandia diffusa
997.	নাগফেনা	Prickly pear	Opuntia dillenii
998.	চৈপাৰলি	Wild Ramie plant	Oreconide integrifolia
999.	জোটৰী বিহ	Wild ramie plant	Orecnide frutescens
1000.	মতা বকুলবিহ		Oxymitra fornicata
1001.	কঠলুৱা এঠাগছ	Indian Guttaperchan tree	Palaquium obovatum
1002.	কেতেকী ফুল	Thatch screw pine	Pandanus odoratissimus
1003.	কেঁএঙ কঠাল	Screw pine	Pandanus odorus
1004.	মণিপুৰী উৰহী		Paria roxburghii
1005.	টেমিচাখু		Pasania spicata
1006.	জুনুকা ফুল	Wild passion flower	Passiflora foetida
1007.	বেল লাউ	Giant Granadilla	Passiflora quadrangularis
1008.	সুগন্ধি বলা		Pavonia odorata
1009.	পনৌনৱা	Papata	Peperma pecucida
1010.	গৰীয়ালতা		Pericampylus glaucus
1011.	চুকলতি	Perilla, Yegoma	Perilla ocimoides
1012.	মগুমাহ	Green Gram	Phaseolusaureus
1013.	কটাৰী দবুৱা মাহ	Lima bean	Phaseolus lanatus
1014.	মাটি মাহ	black gram	Phaseolus radiatus
1015.	ফ্ৰেঞ্চ বিন	Kidney beam	Phaseolus vulgaris
1016.	বনচুন	The Assam teak	Phoebe cooperiana
1017.	মেকাহি		Phoebe cooperiana
1018.	বনচুন	The Assam teak	Phoebe goalparensis

1019.	নিকাহী, মৌকাহ		Phoebe puniculata
1020.	খেজুৰ	The Date palm	Phoenix dactylifera
1021.	হুইতাল		Phoenix paluadosa
1022.	ইকৰা	Common reed	Phragmites karka
1023.	কপালফোটা	Cape goose berry	Physalis peruviana
1024.	মামৰি তামোল	Wild Ares nut	Pinanga gracilis
1025.	খাচিয়াসৰল	Khasia pine	Pinus khasya
1026.	সৰল	The pine tree	Pinus longifolia
1027.	চৈ পান		Piper chaba
1028.	পেচটা	Pistachino nut	Pistacia vera
1029.	চিংগাপাট	Greater plaintain	Plantago ovata
1030.	নীলা এগেচিতা	Cape lead wort	Plumbago auriculata
1031.	ৰঙা এগেচিতা	Red lead wort	Plumbago rosea
1032.	বগা গুলঞ্চি	White Frangipani	Plumeria alba
1033.	কলিঅৰি		Polyantia jenkinsii
1034.	সৰবাই টেঙা	Red sank	Polygonum hydropiper
1035.	বিহলাঙনি	Smart weed	Polygonum hydropiper
1036.	ৰৰবেহ		Polygonum hamiltonii
1037.	বাঘ আচেৰা		Polygonum perfoliatum
1038.	মৌ সৰালি		Polygonum stngosum
1039.	কৰচ গছ	Indian beech	Pongamia glabata
1040.	দুধমৰ গছ, ৰবালী বকুৰা		Pouzolzia indica
1041.	গহৰা		Premna bengalesnsis
1042.	গনিঅৰি, গুনাক		Premna latifolia
1043.	সমিধ		Prosopis spicigera
1044.	কাঠ বাদাম	Almond	Prunus amygdalus
1045.	থেৰেজু		Purnus jenkinsii
1046.	নবাবগৰী	Peach	Prunus persica
1047.	নলবীহ		Pseudostachyum polymorphum
1048.	মধুৰী আম	Guava	Psidum guyava
1049.	চাৰি চিৰিয়া উৰহী	Goabean	Psophocarpus tetragonolobus
1050.	লতাকস্তুৰী		Psoralea corylifolia
1051.	হলধীয়া শাল	Indian kino tree	Pterocarpus marsuplum

1052. ৰঙা চন্দন	Red Sandal wood tree	Pterocarpus santalinus
1053. মতা নাহৰ, বন বগৰী		Pterospermum lanceaefolium
1054. পানী আলু	Kedzu Vine	Pueraria Phaseoloides
1055. বনমধুৰী	Wild Guava	Pyrenaria barringtoniaefolia
1056. আপেল	Apple	Pyrus malus
1057. মূলা	Radish	Raphanus sativus
1058. দামকল, বিয়াগছ, এৰাগছ	Castor oil plant	Ricinus communis
1059. দামকল	Travellers tree	Ravenala madascariensis
1060. বগা গোলাপ	Indian white rose	Rosa alba
1061. তেজী গোলাপ	Cabbage Rose	Rosa centifolia
1062. ৰঙা গোলাপ	Damask Rose	Rosa damascena
1063. লতা গোলাপ	Climbing Rose	Rosa multiflora
1064. মাজাঠি	Indian Maddar	Rubia cordifolia
1065. চুকাশাক	Sheep's sorrel	Rumex acetosella
1066. বনচুকা		Rumex maritimus
1067. বনচুকা		Rumex nepalensis
1068. সোমলতা	Common Rue	Ruta graveolens
1069. কুহিলা	Pin Reed grass	Sacchrum arundinaceum
1070. সৰুগুমুনি	Indian bow String hemp	Sansevieria roxburghiana
1071. ৰৰকৰা		Sapium baccatum
1072. কৰা		Sapium eugeniaefolium
1073. মেচাকি গছ	Duggal fibre tree	Sarcochlamys pulcherrima
1074. সোমলতা		Sarcostemma acidum
1075. জাতি ভৈ		Schima molis
1076. টোকাগছ	Indian Rupee tree	Schizolobium excelsum
1077. গাজিয়ালতা	Money plant, Pothos	Scindapsus officinalis
1078. চৈচোৰ		Scirpus kysoor
1079. তিল	Sesam Oil plant	Sesamum indicum
1080. জয়ন্তীফুল	Dhandee fibre plant	Sebania cannabiea
1081. জয়ন্তী		Sesbana sesban
1082. বিহ্নৰন	Italian Millet	Setana Glausa
1083. নাগিনি পাট	Palm grass	Setaria palmaefolia

1084.	মাকৌ		Shorea assamica
1085.	বৰিয়ল	Prickly sida	Sida spinosa
1086.	কাটমপাম		Siegesbekia orientalis
1087.	মাখিধৰা গছ	William Catchfly	Silene khasiana
1088.	হস্তি কর্ণলতা	Indian Sarsaparilla	Smilax macrophylla
1089.	বঙা কটাহী বেঙেনা	Sodom apple	Solanum aculeatissimum
1090.	বৰবেঙেনা	Egg plant	Solanum melongena
1091	খাৰুৱা বেঙেনা	Dwarft egg plant	Solanum melongena
1092.	ভাততিতা		Solanum spirale
1093.	হাতী ভেকুৰী		Solanum torvum
1094.	আলু গুটি	Potato	Solanum tuberosum
1095.	যবধান	Indian Millet	Sorghum vulgare
1096.	মুটুৰা ফুল	Indian tulip tree	Spathodea campanulata
1097.	আমৈটেঙা		Spondia axillaris
1098.	অমৰা	Hog plum	Spondias mangifera
1099.	মৰলিয়া শাক	Common chick weed	Stellaria media
1100.	টুকুৰীলতা		Stephania elegants
1101.	বান্দৰ পিয়লা	Buddhas coconut	Sterculia alata
1102.	কাঠ ওদাল	Scarlet Sterculia	Sterculia colorata
1103.	ওদাল		Strecula villosa
1104.	বলীয়া ওদাল	Pagla tree	Sterculia diversifolia
1105.	পাৰলি		Stereospespermum chelonoides
1106.	মেহগনি	Mehogany	Swietenia mahagoni
1107.	নগা ভূমলতি		Symplocos ferruginea
1108.	ভূমলতি		Symplocos spicata
1109.	জাতি নার্জি ফুল	French Marygold	Tagetes patula
1110.	দাত বোলা		Talauma hodgsonii
1111.	তিতাচোপা		Talauma phellocarpa
1112.	খিনদাও বগৰী লতা		Tapiria hirsuta
1113.	দলোবাঁহ		Teinostachyum dullooa
1114.	বগা মেমেলুৱা	White Tephrosia	Tephrosia candida
1115.	বননীল	Purple Teprosia	Tephrosia purpurea

1116. ভেলেও	Binong	Tetrameles nudiflora
1117. হংগালতা		thunbergia coccinea
1118 কুকহালতা	Thunberg	Thunbergia grandiflora
1119. কুচি ফুল	Broom grass	Thysanolaena maxima
1120. সগুণী লত		Tinospora cripsa
1121. দুমুনি চোৰাত		Tragia involucrata
1122. কোৰা ভাটুৰী		Trichosanthes bracteata
1123. বন ধুন্দুলী	Wild Snake gourd	Trichosanthes cucumerina
1124. মেথিগুটি	Fenugreek	Trigonella foenum graecum
1125. ঘেঁহু	Wheat	Triticum aestivum
1126. পানীলেতেকু		Turpinia pomifera
1127. অন্তমূল		Tylophora asthmatica
1128. মাদৰী তোলা	Narrow leafcat's tail	Typha angustifolia
1129. সিয়ল নেজীয়া	Fox tail plant	Uraria lagopoides
1130. গেজেলী পমা		Vallaris solanacea
1131. বিৰিণা	Vetiver	Vetiveria zizanioides
1132. বৰহল	Vatica	Vatica lanceaefolia
1133. কলাজিৰা	Kanka Oil plant	Vernonia anthelmintica
1134. উৰহী	Purple Vetch	Vicia benghalensis
1135. লেচেৰামাহ	Asparagus pea	Vigna sesquipedalis
1136. দাংগৰী	Cajang, Cow pea	Vinga cajang
1137. নয়নতৰা	Green periwinkle	Vinca major
1138. বনফুল	Sweet violet	Viola odorata
1139. অহে	Chaste tree	Vitex altissima
1140. লালি		Walsura robusta
1141. অশ্বগন্ধা		Withania somnifera
1142. গাভে টেঙা		Willoughbeia edulis
1143. বগা কুতাজা		Wrightia tinctoria
1144. মুখকচু	Cocoyam, Yautia	Xanthosoma sagittifolium
1145. কাঠপানিয়ল		Xylosma longifolium
1146. জেলাহু কাঁইট	Salak	Zalacca secunda
1147. বজিলণী	Prickly Ash	Zanthoxylum budrunga

1148.	বিলাতী বগৰী	Common jujube	Zyzyphs vulgaris
1149	চিৰতা	Santonica	Artemsia maritima
1150.	পিঠাকঠাল	Bread fruit tree	Artocarpus altilis
1151	চিনাবাঁহ	The china tea plant	Camellia sinesnsis
1152.	বাবুল	Gam arabic tree	Acacia arabica
1153	চপেটা	Sapodilla plum	Achras zapota
1154	বনচোধ	Prickly shaft flower	Achyranthes bidenatata
1155	বকফুল	Agatti sesahnia	Agati grandiflora
1156.	চিকা মৰলিয়া		Alungium lamarcki
1157.	মতা ভেলা	The Candle tree	Aleurite triloba
1158.	পানী কলা	Water plantain	Alisma plantago aquatica
1159	ঘিৰালীকবৈ	Barbados Aloe	Aloe vera
1160.	অগ্নিগৰ্ভা	Giant Amranth	Amaranthus tricolor
1161	মবাণ ইলাচি	Bengal daracamon	Amomum cardamomam
1162.	মাটি কঠাল	Pineapple	Anaras sativus
1163	পোৰা আমলখি	Country goose berry	Phyllanthus acidus
1164.	খণ্ডা চিৰিচ	Pink sirish	Albizzia mollis
1165.	বকফুল	Agatti sesbania	Agati grandiflora
1166.	চিকামৰলীয়া		Alangium bigoniae folia
1167.	বাদাম		Arachis hypoca
1168.	টুলুৰাপকা		Ardisia humilis
1169.	জাতিসৰিয়হ	Indian rape	Brassica campesbis
1170.	তাল	Trail pat palm	Crypha Umbracufera
1171.	পাহাৰী লতা		Dal housica bracteata
1172	পানী চিটিক		Glochidion assamicum
1173.	মেচেকা টেঙা	Kenat	Hibicus Cannabinus
1174.	মেজাংকৰি গছ		Litsea chinala

****